# CURS DE MIRACOLE

## CULEGERE DE EXERCIȚII PENTRU STUDENȚI

FOUNDATION FOR INNER PEACE

# CUPRINS

**Recapitularea I**









**Recapitularea a II-a**

## PARTEA a II-a

8. Unele dintre ideile prezentate în culegerea aceasta ți se vor părea greu de crezut, iar altele pot să îți pară chiar înfiorătoare. [2]Nu contează. [3]Ți se cere pur și simplu să aplici ideile după cum ești îndrumat. [4]Nu ți se cere să le judeci. [5]Ci numai să le folosești. [6]Tocmai folosirea lor le va da sens pentru tine și îți va arăta că sunt adevărate.

9. Reține doar atât: nu e nevoie să crezi ideile respective, nu e nevoie să le accepți, și nici măcar să le primești. [2]Pe unele dintre ele s-ar putea să le respingi energic. [3]Niciuna dintre aceste reacții nu va conta și nu le va reduce eficacitatea. [4]Dar să nu îți îngădui să faci excepții în aplicarea ideilor din culegere și, indiferent ce reacții ți-ar stârni, folosește-le. [5]Nu ți se cere mai mult de atât.





# PARTEA I

## LECȚIA 1

**Tot ce văd în această cameră [pe această stradă, de la această fereastră, în acest loc] nu înseamnă nimic.**

1. Privește fără grabă în jurul tău și exersează această idee, aplicând-o foarte concret la ce vezi:

*[2]Masa aceasta nu înseamnă nimic.*
*[3]Scaunul acesta nu înseamnă nimic.*
*[4]Mâna aceasta nu înseamnă nimic.*
*[5]Piciorul acesta nu înseamnă nimic.*
*[6]Stiloul acesta nu înseamnă nimic.*

2. Privește apoi mai departe de locul unde te afli și aplică ideea la o arie mai largă:

*[2]Ușa aceea nu înseamnă nimic.*
*[3]Trupul acela nu înseamnă nimic.*
*[4]Lampa aceea nu înseamnă nimic.*
*[5]Semnul acela nu înseamnă nimic.*
*[6]Umbra aceea nu înseamnă nimic.*

3. Observă că afirmațiile acestea nu sunt aranjate în nicio ordine și că nu iau în considerare deosebirile dintre tipurile de lucruri la care se aplică. [2]Acesta este chiar scopul exercițiului. [3]Afirmația trebuie aplicată, pur și simplu, la ce vezi. [4]Exersează ideea zilei, folosind-o absolut fără discriminare. [5]Nu încerca să o aplici la tot ce vezi, pentru că exercițiile nu trebuie să devină ritualice. [6]Fii atent doar să nu excluzi dinadins nimic din ce vezi. [7]În ce privește aplicarea acestei idei, un lucru este ca altul.

4. Primele trei lecții să nu le efectuezi mai des de două ori pe zi, de preferință dimineața și seara. [2]Și nici să nu îți ia mai mult de circa un minut, dacă nu cumva îți dă o senzație de grabă. [3]Este esențial să te simți lejer și în largul tău.

## LECȚIA 2

**Eu am dat tuturor lucrurilor pe care le văd în această cameră [pe această stradă, de la această fereastră, în acest loc] tot înțelesul pe care îl au pentru mine.**

1. Exercițiile pe această idee sunt aceleași ca pentru prima. [2]Începe cu lucrurile din imediata ta apropiere și aplică ideea la ce îți oprește privirea. [3]Extinde-ți apoi sfera de cuprindere. [4]Întoarce capul să incluzi lucruri de o parte și de alta. [5]Întoarce-te, dacă poți, și aplică ideea la ce era în spatele tău. [6]Rămâi cât mai nediscriminant în selectarea subiectelor la care o aplici, nu te concentra în mod deosebit asupra niciunui lucru și nu încerca să incluzi tot ce vezi într-un loc dat, ca să nu îți provoci încordare.
2. Uită-te lejer și repejor în jurul tău, încercând să eviți selecția după dimensiune, strălucire, culoare, material sau importanță relativă pentru tine. [2]Ia subiectele pur și simplu cum le vezi. [3]Încearcă să aplici exercițiul cu aceeași ușurință la un trup sau la un nasture, o muscă sau o dușumea, un braț sau un măr. [4]Unicul criteriu pentru aplicarea ideii la un lucru este pur și simplu acela că ți s-a oprit privirea asupra lui. [5]Să nu încerci să incluzi ceva anume, dar fii atent să nu excluzi nimic dinadins.





## LECȚIA 3

**Nu înțeleg nimic din ce văd în această cameră [pe această stradă, de la această fereastră, în acest loc].**

1. Aplică ideea cum le-ai aplicat pe cele anterioare, fără să faci niciun fel de distincții. [2]Orice vezi devine un subiect potrivit pentru aplicarea ideii. [3]Fii atent să nu te îndoiești de potrivirea vreunui lucru pentru aplicarea acestei idei. [4]Exercițiile de față nu sunt exerciții de judecată. [5]Orice lucru este potrivit dacă îl vezi. [6]Unele dintre lucrurile pe care le vezi pot să aibă o semnificație cu încărcătură emoțională pentru tine. [7]Încearcă să lași deoparte sentimentele de genul acesta și să folosești aceste lucruri exact cum ai folosi orice altceva.
2. Rostul acestor exerciții este să te ajute să îți debarasezi mintea de toate asociațiile trecute, să vezi lucrurile exact așa cum îți apar acum și să îți dai seama cât de puțin le înțelegi de fapt. [2]De aceea, când selectezi lucrurile la care urmează să aplici ideea zilei, este esențial să rămâi complet deschis la minte, nestânjenit de judecată. [3]În scopul acesta, un lucru este ca altul: la fel de potrivit și, de aceea, la fel de folositor.

LECȚIA 4

**Aceste gânduri nu înseamnă nimic.**
**Ele sunt ca lucrurile pe care le văd în această cameră**
**[pe această stradă, de la această fereastră, în acest loc].**

1. Spre deosebire de cele precedente, aceste exerciții nu încep cu ideea zilei. [2]Începe aceste intervale practice observând gândurile care îți trec prin minte timp de circa un minut. [3]Apoi aplică-le ideea zilei. [4]Dacă ești conștient deja de prezența unor gânduri triste, folosește-le ca subiecte ale ideii. [5]Dar să nu alegi numai gândurile pe care le consideri „rele". [6]Dacă te deprinzi să îți observi gândurile, îți vei da seama că reprezintă așa o amestecătură, încât, într-un sens, niciunul dintre ele nu poate fi considerat „bun" sau „rău". [7]Iată de ce nu înseamnă nimic.
2. La selecția subiectelor pentru aplicarea ideii de astăzi ți se cere să particularizezi ca de obicei. [2]Să nu te temi să folosești atât gânduri „bune", cât și „rele". [3]Niciunele dintre ele nu reprezintă adevăratele tale gânduri, pe care acestea le maschează. [4]Cele „bune" nu sunt decât umbrele pe care le aruncă ce se află dincolo de ele, iar umbrele îngreunează văzul. [5]Cele „rele" sunt obstacole în calea vederii și fac văzul imposibil. [6]Pe nicicare nu le vrei.
3. Exercițiul acesta este foarte important și va fi repetat, din când în când, într-o formă oarecum diferită. [2]Prin el se urmărește deprinderea primilor tăi pași în direcția obiectivului de-a separa ce are înțeles de ceea ce nu are. [3]Este o primă încercare în scopul cu bătaie lungă de-a învăța să vezi ce nu are înțeles ca fiind în afara ta și ce are înțeles, ca înăuntru. [4]De asemenea, este și un început în deprinderea minții tale să recunoască ce e totuna și ce e diferit.
4. Când îți folosești gândurile la aplicarea ideii de astăzi, identifică fiecare gând după figura sau întâmplarea principală pe care o conține; de exemplu:

> [2]*Acest gând despre ___ nu înseamnă nimic.*
> [3]*Este ca lucrurile pe care le văd în această cameră*
> *[pe această stradă și așa mai departe].*

5. Ideea poate fi aplicată și la un gând anume pe care îl recunoști ca dăunător. [2]Deși o practică de genul acesta poate fi utilă, ea nu înlocuiește însă metodele mai aleatorii pe care trebuie să le urmeze exercițiile. [3]Dar să nu îți examinezi mintea mai mult de circa un minut. [4]Ești încă prea neexperimentat ca să eviți tendința de-a deveni preocupat fără rost.





6. În plus, deoarece exercițiile de față sunt primele de acest gen, s-ar putea să ți se pară deosebit de greu să îți suspenzi judecarea gândurilor. [2]Să nu repeți exercițiile mai des de trei sau patru ori de-a lungul întregii zile. [3]Vom reveni la ele mai târziu.

## LECȚIA 5

**Nu mă supăr niciodată din ce cauză cred eu.**

1. Ideea aceasta, asemenea celei precedente, poate fi folosită în privința oricărei persoane, situații sau întâmplări care consideri că îți provoacă suferință. [2]Aplic-o în mod concret la orice crezi că îți provoacă supărarea respectivă, descriind senzația cu termenul care îți pare cel mai nimerit. [3]Supărarea poate părea să fie frică, îngrijorare, depresie, neliniște, mânie, ură, gelozie sau nenumărate alte forme, toate percepute diferite. [4]Asta nu este adevărat. [5]Dar, până înveți că forma nu contează, fiecare formă devine un subiect potrivit pentru exercițiile zilei. [6]Aplicarea aceleiași idei, separat, la fiecare dintre ele e primul pas în direcția recunoașterii – în ultimă instanță – că sunt cu toate unul și același lucru.
2. Când aplici ideea de astăzi la o anumită cauză percepută a unei supărări, indiferent de formă, folosește atât numele formei în care vezi supărarea, cât și cauza pe care i-o atribui. [2]De exemplu:

> [3]*Nu mi-e ciudă pe ___ din ce cauză cred eu.*
> [4]*Nu mi-e frică de ___ din ce cauză cred eu.*

3. Dar, din nou, metoda aceasta nu trebuie să înlocuiască intervalele practice în care îți cercetezi mai întâi mintea să găsești „surse" de supărare în care crezi și forme de supărare care crezi că rezultă.
4. În aceste exerciții, mai mult decât în cele precedente, s-ar putea să constați că ți-e greu să fii nediscriminant și să eviți acordarea unei greutăți mai mari unor subiecte decât altora. [2]S-ar putea să te ajute începerea exercițiilor cu afirmația:

> [3]*Nu există supărări mici.*
> [4]*Toate îmi tulbură pacea minții la fel de mult.*

5. Apoi examinează-ți mintea să găsești ce anume te frământă, indiferent cât de mult sau de puțin consideri că o face.
6. S-ar putea să constați, totodată, că ești mai puțin dispus să aplici ideea de astăzi la unele surse de supărare percepute decât la altele. [2]Dacă ți se întâmplă asta, gândește-te mai întâi la următorul lucru:

> [3]*Nu pot să păstrez această formă de supărare și să mă debarasez de celelalte.* [4]*În scopurile acestor exerciții, așadar, le voi considera pe toate unul și același lucru.*





7. Apoi cercetează-ți mintea timp de cel mult un minut, încercând să identifici o serie de forme diferite de supărare care te deranjează, fără să ții cont de importanța relativă pe care le-o acorzi. [2]Aplică ideea zilei la fiecare dintre ele, folosind atât numele sursei supărării așa cum o percepi, cât și al senzației așa cum o resimți. [3]Alte exemple ar fi:

> [4]*Nu mă îngrijorează ___ din ce cauză cred eu.*
> [5]*Nu mă deprimă ___ din ce cauză cred eu.*

[6]Sunt suficiente trei sau patru repetiții pe parcursul întregii zile.

## LECȚIA 6

**Mă supăr pentru că văd ceva ce nu există.**

1. Exercițiile pe această idee sunt foarte asemănătoare celor precedente. [2]Din nou, pentru fiecare aplicare a ideii e necesar să numești, foarte concret, atât forma supărării (mânie, frică, îngrijorare, depresie și așa mai departe), cât și sursa pe care i-o percepi. [3]De exemplu:

> [4]*Mi-e ciudă pe ___ pentru că văd ceva ce nu există.*
> [5]*Mă îngrijorează ___ pentru că văd ceva ce nu există.*

2. Ideea de astăzi poate fi aplicată cu folos la orice pare să te supere și poți trage foloase de pe urma utilizării ei în acest scop pe tot parcursul zilei. [2]Cu toate acestea, cele trei sau patru intervale practice care se cer trebuie precedate de cercetarea minții – ca mai înainte, timp de circa un minut – și de aplicarea ideii la fiecare gând supărător descoperit în timpul cercetării.
3. Din nou, dacă te opui aplicării ideii la unele gânduri supărătoare mai mult decât la altele, amintește-ți cele două atenționări din lecția trecută:

> [2]*Nu există supărări mici.* [3]*Toate îmi tulbură pacea minții la fel de mult.*

[4]Și:

> [5]*Nu pot să păstrez această formă de supărare și să mă debarasez de celelalte.* [6]*În scopurile acestor exerciții, așadar, le voi considera pe toate unul și același lucru.*





## LECȚIA 7

**Văd numai trecutul.**

1. Ideea aceasta este deosebit de greu de crezut la început. [2]Dar ea e motivația logică a tuturor celor precedente.
   [3]E motivul pentru care tot ce vezi nu înseamnă nimic.
   [4]E motivul pentru care ai dat tuturor lucrurilor pe care le vezi tot înțelesul pe care îl au pentru tine.
   [5]E motivul pentru care nu înțelegi nimic din ce vezi.
   [6]E motivul pentru care gândurile tale nu înseamnă nimic și sunt ca lucrurile pe care le vezi.
   [7]E motivul pentru care nu te superi niciodată din ce cauză crezi tu.
   [8]E motivul pentru care te superi pentru că vezi ceva ce nu există.
2. Vechile idei despre timp sunt foarte greu de schimbat, pentru că tot ce crezi își are rădăcinile în timp și depinde de neînvățarea acestor noi idei despre el. [2]Dar tocmai de aceea ai nevoie de noi idei despre timp. [3]Această primă idee nu e de fapt atât de ciudată pe cât poate să pară la început.
3. Uită-te, de exemplu, la o ceașcă. [2]Vezi o ceașcă sau îți treci doar în revistă experiențele trecute în care ai luat o ceașcă în mână, ți-a fost sete, ai băut dintr-o ceașcă, i-ai simțit marginea lipită de buze, ai luat micul dejun și așa mai departe? [3]Nu îți sunt bazate pe experiențele trecute până și reacțiile estetice la adresa ceștii? [4]Cum ai ști altfel dacă acest tip de ceașcă se sparge sau nu dacă o scapi? [5]Ce altceva mai știi despre această ceașcă în afara celor învățate în trecut? [6]Fără ce ai învățat în trecut, nu ai avea habar ce e această ceașcă. [7]Și atunci, o vezi cu adevărat?
4. Uită-te în jurul tău. [2]Lucrul acesta e la fel de adevărat despre tot ce vezi. [3]Recunoaște asta aplicând ideea zilei, fără discriminare, la orice îți sare în ochi. [4]De exemplu:

> [5]*Văd numai trecutul în acest creion.*
> [6]*Văd numai trecutul în acest pantof.*
> [7]*Văd numai trecutul în această mână.*
> [8]*Văd numai trecutul în trupul acela.*
> [9]*Văd numai trecutul în fața aceea.*

5. Nu zăbovi îndeosebi asupra vreunui lucru, dar amintește-ți să nu omiți nimic dinadins. [2]Aruncă-ți o privire fugară asupra fiecărui subiect și treci apoi la următorul. [3]Vor fi de ajuns trei sau patru intervale practice, fiecare de circa un minut.

## LECŢIA 8

### Mintea mea e preocupată de gânduri trecute.

1. Ideea aceasta, fireşte, este motivul pentru care vezi numai trecutul. ²De fapt, nimeni nu vede nimic. ³Îşi vede doar propriile gânduri proiectate în afară. ⁴Preocuparea minţii cu trecutul e cauza concepţiei greşite despre timp de care suferă felul tău de a vedea. ⁵Mintea ta nu poate pricepe prezentul, care e singurul timp existent. ⁶De aceea, nu poate înţelege timpul şi nu poate, de fapt, să înţeleagă nimic.
2. Singurul gând total adevărat pe care îl poate deţine cineva despre trecut e acela că trecutul nu este aici. ²Să te gândeşti la el înseamnă, de aceea, să te gândeşti la iluzii. ³Foarte puţini şi-au dat seama efectiv ce implică zugrăvirea trecutului sau anticiparea viitorului. ⁴Când face asta, mintea este efectiv pustie, pentru că nu se gândeşte de fapt la nimic.
3. Rostul exerciţiilor de astăzi este acela de-a începe să îţi deprinzi mintea să recunoască momentele când nu gândeşte. ²Cât timp mintea îţi este preocupată de idei negândite, adevărul e împiedicat să intre. ³Primul pas pentru a lăsa drum liber viziunii este să recunoşti că mintea ţi-a fost şi îţi este pur şi simplu pustie, în loc să crezi că e plină de adevărate idei.
4. Exerciţiile de astăzi trebuie efectuate cu ochii închişi. ²Şi aceasta deoarece efectiv nu poţi să vezi nimic şi ţi-e mai uşor să recunoşti că, indiferent cât de viu ţi-ai zugrăvi un gând, nu vezi nimic. ³Cu cât mai puţină implicare, cercetează-ţi mintea, ca de obicei, timp de circa un minut, observând pur şi simplu gândurile pe care le găseşti acolo. ⁴Identifică-l pe fiecare după figura sau tema principală pe care o conţine, şi treci la următorul. ⁵Începe intervalul practic spunând:

*⁶Par să mă gândesc la ___.*

5. Identifică apoi, concret, fiecare gând în parte, de exemplu:

*²Par să mă gândesc la [numele unei persoane],*
*la [numele unui obiect], la [numele unui sentiment],*

şi aşa mai departe, încheindu-ţi perioada de cercetare a minţii cu:

*³Dar mintea mea e preocupată de gânduri trecute.*

6. Exerciţiul acesta poate fi efectuat de patru sau cinci ori pe parcursul întregii zile, cu condiţia să nu ajungi la iritare. ²Dacă ţi se pare enervant, este suficient să îl faci de trei sau patru ori. ³S-ar putea să îţi priască însă să incluzi, în procesul de cercetare a minţii, şi iritarea pe care o simţi sau orice sentiment pe care ţi-l provoacă ideea zilei.

## LECȚIA 9

### Nu văd nimic cum e acum.

1. Evident, ideea aceasta decurge din cele două precedente. [2]Dar, deşi o poţi accepta la nivel intelectual, se poate să nu însemne nimic pentru tine deocamdată. [3]Oricum, înţelegerea nu este necesară în acest moment. [4]De fapt, recunoaşterea faptului că nu înţelegi e o premisă pentru desfacerea ideilor tale false. [5]Rostul acestor exerciţii este să le exersezi, nu să le înţelegi. [6]Nu e nevoie să exersezi ce înţelegi deja. [7]Ar fi chiar ilogic să urmăreşti dobândirea înţelegerii şi să presupui că o ai deja.

2. Unei minţi neantrenate îi vine greu să creadă că ceea ce pare să îşi zugrăvească nu există. [2]Ideea aceasta poate să fie foarte incomodă şi poate întâmpina o împotrivire cât se poate de energică, în fel şi fel de forme. [3]Dar asta nu te împiedică să o aplici. [4]Mai mult de atât nu ţi se cere pentru aceste exerciţii sau orice alte exerciţii. [5]Fiecare pas, oricât de mic, va risipi câte puţin din întuneric, iar înţelegerea va veni, în final, să lumineze fiecare ungher al minţii debarasat de balastul care îl întunecă.

3. Aceste exerciţii, pentru care sunt suficiente trei sau patru intervale practice, îţi cer să te uiţi în jur şi să aplici ideea zilei la ce vezi, amintindu-ţi necesitatea de-a o aplica fără discriminare şi regula esenţială de-a nu exclude nimic. [2]De exemplu:

> [3]*Nu văd maşina aceasta de scris cum e acum.*
> [4]*Nu văd telefonul acesta cum e acum.*
> [5]*Nu văd braţul acesta cum e acum.*

4. Începe cu lucrurile din imediata ta apropiere şi apoi extinde-ţi sfera de cuprindere:

> [2]*Nu văd cuierul acela cum e acum.*
> [3]*Nu văd uşa aceea cum e acum.*
> [4]*Nu văd faţa aceea cum e acum.*

5. Se subliniază din nou că, deşi nu trebuie să încerci să incluzi totul, trebuie să eviţi excluderea intenţionată. [2]Fii atent să fii onest cu tine când faci distincţia aceasta. [3]Poţi fi tentat să ţi-o faci obscură.





## LECȚIA 10

### Gândurile mele nu înseamnă nimic.

1. Ideea aceasta se aplică la toate gândurile de care eşti conştient sau devii conştient pe durata intervalelor în care o exersezi. [2]Motivul pentru care ideea este aplicabilă la toate gândurile este acela că nu sunt adevăratele tale gânduri. [3]Am mai făcut distincţia aceasta şi o vom mai face. [4]Nu ai deocamdată pe ce bază să compari. [5]Când vei avea una, nu vei avea nicio îndoială că ceea ce ai crezut odinioară că sunt gândurile tale nu a avut niciun înţeles.

2. E a doua oară când folosim acest gen de idee. [2]Forma e doar puţin alta. [3]De data aceasta, ideea debutează cu „gândurile mele" în loc de „aceste gânduri" şi nu se face, făţiş, nicio legătură cu lucrurile din jurul tău. [4]Accentul se pune acum pe lipsa realităţii de care dă dovadă ce consideri că gândeşti.

3. Acest aspect al procesului de corecţie a început cu ideea că gândurile de care eşti conştient sunt lipsite de înţeles, în afară şi nu înăuntru, subliniindu-li-se apoi starea trecută, neprezentă. [2]Subliniem acum că prezenţa acestor „gânduri" înseamnă că nu gândeşti. [3]Nu e decât un alt mod de-a ne repeta afirmaţia anterioară că mintea ta e chiar pustie. [4]Să recunoşti asta înseamnă să recunoşti nimicul când crezi că îl vezi. [5]Ca atare, asta e premisa pentru a vedea.

4. Închide-ţi ochii pe durata acestor exerciţii şi începe să le faci repetând în sinea ta, pe îndelete, ideea pentru astăzi. [2]Adaugă apoi:

> [3]*Această idee mă va ajuta să mă eliberez de tot ce cred acum.*

[4]Ca mai înainte, exerciţiile constau în cercetarea minţii pentru a-ţi afla toate gândurile disponibile, fără să le selecţionezi sau să le judeci. [5]Încearcă să eviţi clasificările de orice fel. [6]De fapt, dacă ţi se pare util, poţi să îţi imaginezi că vezi trecând prin faţa ta un alai bizar asortat, cu foarte puţină semnificaţie personală pentru tine. [7]În timp ce îţi trece prin minte fiecare în parte, spune-ţi:

> [8]*Gândul meu despre ___ nu înseamnă nimic.*
> [9]*Gândul meu despre ___ nu înseamnă nimic.*

5. Desigur, gândul de azi poate fi aplicat la orice gând care te frământă în orice moment. [2]În plus, se recomandă cinci intervale practice, fiecare de cel mult circa un minut de cercetare a minţii. [3]Nu ţi se recomandă să depăşeşti această durată, redusă la jumătate de minut

sau mai puțin dacă te incomodează. [4]Ține minte însă să repeți ideea pe îndelete înainte de-a o aplica la un caz concret și să adaugi, totodată:

*[5]Această idee mă va ajuta să mă eliberez de tot ce cred acum.*





## LECȚIA 11

### Gândurile mele fără înțeles îmi arată o lume fără înțeles.

1. Iată prima idee de până acum legată de o fază majoră a procesului de corecție: inversarea gândirii lumii. [2]Există impresia că lumea determină ce percepi. [3]Lecția de astăzi introduce conceptul că gândurile tale determină lumea pe care o vezi. [4]Bucură-te să exersezi ideea în forma ei inițială, căci în ideea aceasta ți se asigură eliberarea. [5]Cheia iertării stă în ea.

2. Intervalele practice pentru ideea de astăzi vor fi întreprinse oarecum diferit de cele anterioare. [2]Închide-ți ochii mai întâi și repetă ideea pe îndelete. [3]Apoi deschide-ți ochii și uită-te în jur, aproape și departe, sus și jos, oriunde. [4]Pe durata minutului aproximativ de aplicare a ideii, repet-o pur și simplu în sinea ta, fiind atent să o faci fără nicio grabă și fără nicio senzație de precipitare sau efort.

3. Pentru a trage foloase maxime de pe urma acestor exerciții, privirea trebuie să ți se plimbe destul de repejor de la un lucru la altul, pentru că nu trebuie să stăruie asupra niciunuia în special. [2]Cuvintele însă să fie folosite într-o manieră negrăbită, degajată chiar. [3]Mai ales partea introductivă a ideii trebuie exersată cât se poate de lejer. [4]Ea conține temelia păcii, a relaxării și a eliberării de griji pe care încercăm să le dobândim. [5]În încheierea exercițiilor, închide ochii și repetă ideea încă o dată, rar.

4. Trei intervale practice vor fi probabil de ajuns pe ziua de astăzi. [2]Dar, dacă simți doar o ușoară nerăbdare – sau niciun pic de nerăbdare – să termini și ești dispus să faci mai multe, poți face cel mult cinci. [3]Nu ți se recomandă să încerci mai multe.

## LECȚIA 12

### Mă supăr pentru că văd o lume fără înțeles.

1. Importanța acestei idei constă în corecția pe care o conține la una dintre marile distorsiuni perceptuale. ²Crezi că te supără o lume înfricoșătoare, sau tristă, sau violentă, sau dementă. ³Toate aceste atribute i le-ai dat tu. ⁴Lumea în sine nu are înțeles.

2. Aceste exerciții se fac cu ochii deschiși. ²Uită-te în jurul tău, de data aceasta într-un ritm foarte lent. ³Încearcă să îți imprimi un asemenea ritm, încât trecerea lentă a privirii tale de la un lucru la altul să se facă într-un interval de timp cât mai constant. ⁴Nu lăsa ritmul să grăbească sau să încetinească simțitor, ci încearcă mai degrabă să păstrezi un tempo cadențat și uniform până la capăt. ⁵Ce vezi nu are importanță. ⁶Înveți asta acordând aceeași atenție și același timp oricărui lucru la care ți se oprește privirea. ⁷E un prim pas în direcția deprinderii de-a le acorda aceeași valoare la toate.

3. În timp ce privești în jurul tău, spune-ți:

> *²Cred că văd o lume înfricoșătoare, o lume periculoasă,*
> *o lume ostilă, o lume tristă, o lume rea, o lume nebună,*

și așa mai departe, folosind orice termen descriptiv se întâmplă să îți vină în minte. ³Dacă îți vin termeni care par mai degrabă pozitivi decât negativi, include-i. ⁴De exemplu, s-ar putea să te gândești la „o lume bună" sau la „o lume satisfăcătoare". ⁵Dacă îți vin în minte termeni de genul acesta, folosește-i laolaltă cu ceilalți. ⁶Deși nu înțelegi încă de ce aceste adjective „frumoase" își au locul în aceste exerciții, amintește-ți că „o lume bună" implică una „rea" și că o „lume satisfăcătoare" implică una „nesatisfăcătoare". ⁷Toți termenii care îți trec prin minte sunt subiecte potrivite pentru exercițiile de azi. ⁸Calitatea lor aparentă nu contează.

4. Fii atent să nu modifici intervalele de timp când treci de la aplicarea ideii de astăzi la ce consideri plăcut la aplicarea ei la ce consideri neplăcut. ²În scopurile acestor exerciții, nu există nicio deosebire între ele. ³La sfârșitul intervalului practic, adaugă:

> *⁴Dar mă supăr pentru că văd o lume fără înțeles.*

5. Ce e fără înțeles nu e nici bun, nici rău. ²De ce te-ar supăra, atunci, o lume fără înțeles? ³Dacă ai putea accepta lumea ca lipsită de înțeles și ai lăsa adevărul să fie scris pe fața ei în loc de ce scrii tu, te-ar





face nemaipomenit de fericit. ⁴Dar, din moment ce este fără înțeles, te simți nevoit să scrii pe fața ei ce vrei să fie. ⁵Tocmai asta vezi în ea. ⁶Tocmai asta este fără înțeles de fapt. ⁷Sub cuvintele tale stă scris Cuvântul lui Dumnezeu. ⁸Adevărul te supără acum, dar, când se șterg cuvintele tale, le vei vedea pe ale Lui. ⁹Acesta este scopul ultim al acestor exerciții.

6. Pentru exersarea ideii de astăzi sunt de ajuns trei sau patru intervale practice. ²Iar acestea să nu depășească un minut. ³Chiar și atât s-ar putea să ți se pară prea mult. ⁴Încheie exercițiile de îndată ce apare o senzație de încordare.

## LECŢIA 13

### O lume fără înţeles stârneşte frică.

1. Ideea de astăzi este, de fapt, o altă formă a ideii precedente, atâta doar că este mai concretă în privinţa sentimentului stârnit. ²De fapt, o lume fără înţeles este ceva imposibil. ³Ce nu are înţeles nu există. ⁴Şi totuşi, din asta nu rezultă că nu vei considera că percepi ceva ce nu are înţeles. ⁵Dimpotrivă, vei fi deosebit de înclinat să consideri că percepi într-adevăr aşa ceva.

2. Recunoaşterea lipsei oricărui înţeles stârneşte o nelinişte intensă în toţi cei separaţi. ²Căci reprezintă o situaţie în care Dumnezeu şi eul îşi „dispută" dreptul de-a-şi scrie propriul înţeles în spaţiul lăsat liber de lipsa oricărui înţeles. ³Eul se năpusteşte disperat să îşi instaleze acolo propriile idei, temându-se că vidul ar putea altfel să fie folosit pentru a-i demonstra neputinţa şi irealitatea. ⁴Şi în această singură privinţă are dreptate.

3. Este esenţial, de aceea, să înveţi să recunoşti ce e lipsit de orice înţeles şi să îl accepţi fără frică. ²Dacă ţi-e frică, e clar că vei înzestra lumea cu atribute pe care nu le posedă şi o vei ticsi cu imagini care nu există. ³Pentru eu, iluziile sunt mecanisme de protecţie, după cum trebuie să fie şi pentru tine, care te identifici cu eul.

4. Exerciţiile de astăzi, efectuate de trei sau patru ori, timp de cel mult un minut de fiecare dată, trebuie exersate oarecum diferit de cele precedente. ²Cu ochii închişi, repetă-ţi ideea zilei. ³Apoi deschide ochii şi uită-te în jurul tău fără grabă, spunând:

*⁴Privesc o lume fără înţeles.*

⁵Repetă-ţi această afirmaţie în timp ce te uiţi în jurul tău. ⁶Apoi închide ochii şi conchide:

*⁷O lume fără înţeles stârneşte frică deoarece cred că mă iau la întrecere cu Dumnezeu.*

5. S-ar putea să nu îţi poţi stăpâni o reacţie de împotrivire, într-o formă sau alta, la această afirmaţie conclusivă. ²Indiferent de forma pe care ar lua-o această împotrivire, adu-ţi aminte că ţi-e frică de fapt de un asemenea gând din cauza „răzbunării" din partea „duşmanului". ³Nu ţi se cere să crezi afirmaţia în momentul acesta şi probabil că o vei respinge ca pe o absurditate. ⁴Fii atent însă la semnele de frică vădită sau ascunsă pe care o poate stârni.





6. Aceasta este prima noastră încercare de-a formula o relaţie cauzală explicită de un gen pe care nu eşti deprins să îl recunoşti. ²Nu stărui asupra afirmaţiei conclusive şi încearcă să nu te gândeşti la ea decât în intervalele practice. ³Atât va fi, deocamdată, de ajuns.

## LECȚIA 14

### Dumnezeu nu a creat o lume fără înțeles.

1. Ideea de astăzi este, firește, motivul pentru care o lume fără înțeles este ceva imposibil. [2]Ce Dumnezeu nu a creat nu există. [3]Şi tot ce există există aşa cum a fost creat de El. [4]Lumea pe care o vezi nu are nimic de-a face cu realitatea. [5]E doar o plăsmuire de-a ta şi nu există.
2. Exercițiile de astăzi se exersează cu ochii închişi de la început până la sfârşit. [2]Intervalul de cercetare a minții trebuie să fie scurt, de cel mult un minut. [3]Nu îți propune mai mult de trei intervale practice cu ideea de azi, decât dacă te simți lejer şi în largul tău când le faci. [4]În cazul acesta, lejeritatea se va datora faptului că înțelegi într-adevăr la ce îți folosesc.
3. Ideea de astăzi este un alt pas în procesul prin care înveți să te desprinzi de gândurile pe care le-ai scris pe fața lumii şi să vezi Cuvântul lui Dumnezeu în locul lor. [2]Primii paşi în acest schimb, care pe drept cuvânt se poate numi mântuire, pot fi foarte dificili şi chiar foarte dureroşi. [3]Unii dintre ei te vor duce direct în sânul fricii. [4]Nu vei fi lăsat acolo. [5]O vei depăşi şi o vei lăsa cu mult în urmă. [6]Ne îndreptăm spre siguranță şi pace deplină.
4. Cu ochii închişi, gândeşte-te la toate ororile din lume care îți trec prin minte. [2]Denumeşte-o pe fiecare de cum îți apare şi neagă-i apoi realitatea. [3]Dumnezeu nu a creat-o, aşa că nu este reală. [4]Spune, de exemplu:

*[5]Dumnezeu nu a creat războiul acela, aşa că nu este real.*
*[6]Dumnezeu nu a creat prăbuşirea acelui avion, aşa că nu este reală.*
*[7]Dumnezeu nu a creat dezastrul acela [precizează], aşa că nu este real.*

5. Printre subiectele potrivite pentru aplicarea ideii de astăzi se numără şi ororile care ți-e teamă că ți se pot întâmpla ție sau celor dragi. [2]În fiecare caz, particularizează „dezastrul". [3]Nu folosi termeni generali. [4]De exemplu, să nu spui „Dumnezeu nu a creat boala", ci „Dumnezeu nu a creat cancerul" sau atacurile de cord, sau orice stârneşte frică în tine.
6. Te uiți la propriul tău repertoriu de orori. [2]Aceste lucruri fac parte din lumea pe care o vezi. [3]Unele dintre ele sunt iluzii împărtăşite, iar altele fac parte din iadul tău personal. [4]Nu contează. [5]Ceea ce Dumnezeu nu a creat poate fi numai în mintea ta, independent de-a Lui. [6]Aşa că nu are înțeles. [7]Recunoscând faptul acesta, încheie-ți intervalele practice repetând ideea zilei:

*[8]Dumnezeu nu a creat o lume fără înțeles.*

7. Desigur, ideea zilei poate fi aplicată, în afara intervalelor practice, la orice te nelinişteşte pe parcursul zilei. [2]Fii foarte concret când o aplici. [3]Spune:

*[4]Dumnezeu nu a creat o lume fără înțeles. [5]El nu a creat [precizează situația care te nelinişteşte], aşa că nu este reală.*

## LECȚIA 15

### Gândurile mele sunt imagini plăsmuite de mine.

1. Tocmai datorită faptului că gândurile pe care crezi că le gândești apar ca imagini nu le recunoști nonexistența. ²Crezi că le gândești și, de aceea, crezi că le vezi. ³Iată cum s-a făcut „vederea" ta. ⁴Iată funcția pe care ai dat-o ochilor trupului tău. ⁵Nu vederea. ⁶Ci plăsmuirea de imagini. ⁷Care ține locul vederii, înlocuind viziunea cu iluzii.
2. Această idee introductivă la procesul de plăsmuire de imagini pe care îl numești vedere nu va însemna mare lucru pentru tine. ²Vei începe să o înțelegi când vei vedea mici chenare de lumină în jurul acelorași obiecte familiare pe care le vezi acum. ³Acesta este începutul adevăratei viziuni. ⁴Odată ce a avut loc, poți fi sigur că adevărata viziune va veni numaidecât.
3. Pe măsură ce înaintăm, poți avea multe „episoade luminoase". ²Acestea pot lua multe forme diferite, unele dintre ele foarte neașteptate. ³Să nu te temi de ele. ⁴Sunt semne că îți deschizi, în sfârșit, ochii. ⁵Ele nu vor persista, pentru că sunt doar simboluri ale percepției adevărate, neavând legătură cu cunoașterea. ⁶Aceste exerciții nu îți vor revela cunoașterea. ⁷Dar îți vor pregăti calea către ea.
4. Pentru a exersa ideea de astăzi, repet-o mai întâi și aplic-o mai apoi la ce vezi în jurul tău, rostind numele lucrului respectiv și lăsându-ți ochii să se oprească asupra lui în timp ce spui:

*²Acest/această ___ este o imagine plăsmuită de mine.*
*³Acel/acea ___ este o imagine plăsmuită de mine.*

⁴Nu e necesar să incluzi un număr mare de subiecte concrete în aplicarea ideii de astăzi. ⁵E necesar însă să îți menții privirea asupra fiecărui subiect în timp ce repeți ideea. ⁶Aceasta să fie repetată într-un ritm foarte lent de fiecare dată.

5. Deși, firește, nu vei putea aplica ideea la foarte multe lucruri pe durata minutului aproximativ în care ți se recomandă să o exersezi, încearcă să faci selecția cât mai aleatorie posibil. ²Intervalele practice pot dura chiar mai puțin de un minut, dacă începi să te simți agitat. ³Să nu întreprinzi mai mult de trei intervale aplicative cu ideea de astăzi, cu excepția cazului în care nu te incomodează absolut deloc, și să nu depășești patru intervale. ⁴Ideea poate fi aplicată însă, după nevoie, pe tot parcursul zilei.





## LECȚIA 16

### Nu am gânduri neutre.

1. Ideea de astăzi este un prim pas în direcția spulberării credinței că gândurile tale nu au niciun efect. ²Tot ce vezi este rezultatul gândurilor tale. ³Nu există excepții de la acest fapt. ⁴Gândurile nu sunt mărețe sau mărunte, puternice sau neputincioase. ⁵Ele sunt, pur și simplu, adevărate sau false. ⁶Cele adevărate creează după propria lor asemănare. ⁷Cele false făuresc după a lor.
2. Nu există concept care să se contrazică mai mult decât cel de „gânduri deșarte". ²Ceea ce dă naștere la percepția unei lumi întregi nu poate fi numit deșert. ³Fiecare gând pe care îl ai contribuie la adevăr sau la iluzie: fie extinde adevărul, fie multiplică iluziile. ⁴*Poți* să multiplici nimicul, dar nu îl vei extinde multiplicându-l.
3. Pe lângă recunoașterea faptului că gândurile nu sunt deșarte niciodată, mântuirea îți cere să mai recunoști și că fiecare gând pe care îl ai aduce fie pace, fie război; fie iubire, fie frică. ²Un rezultat neutru este imposibil, pentru că un gând neutru este imposibil. ³Există o tentație atât de mare să alungi gândurile fricii ca pe ceva neimportant, banal sau nedemn de atenție, încât este esențial să recunoști că toate sunt la fel de distructive, dar și la fel de ireale. ⁴Vom exersa această idee sub multe forme până o vei înțelege cu adevărat.
4. Pentru a aplica ideea de astăzi, cercetează-ți mintea cu ochii închiși timp de circa un minut și străduiește-te să nu scapi din vedere niciun gând „mărunt" care ar încerca să se sustragă cercetării. ²Îți va fi destul de greu până te obișnuiești. ³Îți vei da seama că îți este încă greu să nu faci distincții artificiale. ⁴Fiecare gând care îți vine în minte, indiferent de calitățile pe care i le atribui, este un subiect potrivit pentru aplicarea ideii de astăzi.
5. În intervalele practice, repetă mai întâi ideea și apoi, de fiecare dată când îți trece prin minte un gând, conștientizează-l cât spui:

*²Gândul acesta despre ___ nu e un gând neutru.*
*³Gândul acela despre ___ nu e un gând neutru.*

⁴Ca de obicei, folosește ideea zilei de câte ori devii conștient de un anumit gând care te neliniștește. ⁵În scopul acesta, ți se sugerează următoarea formulă:

*⁶Gândul acesta despre ___ nu e un gând neutru,*
*pentru că nu am gânduri neutre.*

6. Se recomandă patru sau cinci intervale practice, dacă le consideri relativ facile. [2]Dacă te simți încordat, trei vor fi de ajuns. [3]Durata intervalului practic trebuie redusă și ea dacă simți vreun disconfort.





## LECȚIA 17

### Nu văd lucruri neutre.

1. Ideea aceasta este un alt pas în direcția identificării cauzei și efectului așa cum operează cu adevărat în lume. [2]Nu vezi lucruri neutre pentru că nu ai gânduri neutre. [3]Întotdeauna gândul vine mai întâi, în ciuda tentației de-a crede că este invers. [4]Nu așa gândește lumea, dar trebuie să înveți că tu gândești așa. [5]Dacă nu ar fi așa, percepția nu ar avea cauză și ar fi ea însăși cauza realității. [6]Având în vedere firea ei extrem de variabilă, lucrul acesta este foarte improbabil.
2. Pentru a aplica ideea de astăzi, spune-ți, cu ochii deschiși:

*[2]Nu văd lucruri neutre, pentru că nu am gânduri neutre.*

[3]Uită-te apoi în jur, oprindu-ți privirea asupra fiecărui lucru pe care îl observi suficient de îndelung să spui:

*[4]Nu văd un ___ neutru, pentru că gândurile mele despre ___ nu sunt neutre.*

[5]De exemplu, ai putea spune:

*[6]Nu văd un perete neutru, pentru că gândurile mele despre pereți nu sunt neutre.*
*[7]Nu văd un trup neutru, pentru că gândurile mele despre trupuri nu sunt neutre.*

3. Ca de obicei, este esențial să nu faci distincții între ce consideri animat sau neanimat, plăcut sau neplăcut. [2]Indiferent ce crezi, nu vezi nimic realmente viu sau realmente îmbucurător. [3]Asta se datorează faptului că nu ești conștient deocamdată de niciun gând care să fie realmente adevărat și, prin urmare, realmente fericit.
4. Se recomandă trei sau patru intervale practice concrete și ți se cer cel puțin trei pentru a obține foloase maxime, chiar dacă simți că opui rezistență. [2]În cazul acesta, durata intervalului practic poate fi redusă totuși la mai puțin de minutul aproximativ care ți se recomandă altfel.

## LECŢIA 18

### Nu resimt de unul singur efectele felului meu de a vedea.

1. Ideea zilei de astăzi este un alt pas în procesul prin care înveţi că gândurile care dau naştere la ceea ce vezi nu sunt niciodată neutre sau neimportante. [2]Se subliniază aici şi ideea că minţile sunt îngemănate, o idee căreia i se va acorda o importanţă sporită mai târziu.
2. Ideea de astăzi nu se referă atât la ce vezi, cât la felul în care vezi. [2]De aceea, exerciţiile de astăzi scot în evidenţă acest aspect al percepţiei tale. [3]Cele trei sau patru intervale practice care ţi se recomandă trebuie efectuate în felul următor:
3. Uită-te în jur, selectând cât mai aleatoriu subiectele la care să aplici ideea de astăzi şi aţintindu-ţi privirea asupra fiecăruia atât cât să spui:

*[2]Nu resimt de unul singur efectele felului în care văd ___.*

[3]Încheie fiecare interval practic cu repetarea afirmaţiei mai generale:

*[4]Nu resimt de unul singur efectele felului meu de a vedea.*

[5]Un minut sau chiar şi mai puţin va fi suficient pentru fiecare interval practic.





## LECŢIA 19

### Nu resimt de unul singur efectele gândurilor mele.

1. Ideea de astăzi este, evident, motivul pentru care felul tău de a vedea nu te afectează numai pe tine. [2]Vei observa că ideile referitoare la gândire le preced uneori pe cele referitoare la percepţie, în timp ce alteori ordinea este inversată. [3]Motivul este acela că ordinea nu contează. [4]Gândirea şi rezultatele ei sunt de fapt simultane, căci cauza şi efectul nu sunt separate niciodată.
2. Astăzi subliniem din nou faptul că minţile sunt îngemănate. [2]E o idee rareori bine primită la început, pentru că pare să comporte un imens simţ al responsabilităţii şi poate fi considerată chiar o „încălcare a intimităţii". [3]Dar faptul că nu există gânduri intime e un fapt real. [4]În ciuda împotrivirii tale iniţiale la această idee, vei înţelege totuşi că trebuie să fie adevărată dacă admitem că mântuirea e posibilă. [5]Iar mântuirea trebuie să fie posibilă, pentru că e Voia lui Dumnezeu.
3. Minutul aproximativ de cercetare a minţii pe care îl cer exerciţiile de astăzi trebuie petrecut cu ochii închişi. [2]Repetă mai întâi ideea zilei, iar apoi examinează-ţi atent gândurile pe care le conţine mintea ta la momentul respectiv. [3]Examinându-l pe fiecare în parte, numeşte-l în funcţie de persoana sau tema principală pe care o conţine şi, ţinându-l în minte cât timp o faci, spune:

*[4]Nu resimt de unul singur efectele acestui gând despre ___.*

4. Trebuie să îţi fie destul de familiară de pe acum cerinţa de-a fi cât mai nediscriminant când îţi alegi subiectele pentru intervalele practice, o cerinţă care nu va mai fi repetată în fiecare zi, deşi va fi inclusă din când în când pentru a ţi-o reaminti. [2]Nu uita însă că rămâne mereu esenţială selecţia la întâmplare a subiectelor pentru toate intervalele practice. [3]Lipsa ordinii în această privinţă va da sens, în cele din urmă, recunoaşterii tale că miracolele nu au o ordine a dificultăţii.
5. Pe lângă aplicarea „după nevoie" a ideii de astăzi, se cer cel puţin trei intervale practice, scurtându-li-se durata dacă este necesar. [2]Nu încerca să faci mai mult de patru.

## LECȚIA 20

### Sunt hotărât să văd.

1. Am fost destul de lejeri până acum în privința intervalelor practice. ²Nu s-a făcut efectiv nicio încercare de-a-ți dicta când să le faci, ți s-a solicitat un efort minim și nu ți s-a cerut nici cooperare activă, nici interes. ³S-a ales intenționat acest demers, un demers conceput foarte atent. ⁴Nu am pierdut din vedere importanța crucială pe care o are inversarea gândirii tale. ⁵De ea depinde mântuirea lumii. ⁶Dar nu vei vedea dacă te simți silit și cazi pradă indignării și împotrivirii.
2. Aceasta e prima noastră încercare de-a introduce o structură. ²Nu o răstălmăci ca pe un efort de-a exercita forță sau presiune. ³Tu vrei mântuire. ⁴Tu vrei să fii fericit. ⁵Tu vrei pace. ⁶Nu le ai acum pentru că mintea ta e total nedisciplinată și nu poți distinge între bucurie și tristețe, plăcere și durere, iubire și frică. ⁷Înveți acum cum să le deosebești. ⁸Și mare îți va fi răsplata.
3. Tot ce cere viziunea este să decizi să vezi. ²Ce vrei îți aparține. ³Nu lua micul efort care ți se cere drept un indiciu că țelul nostru e lipsit de însemnătate. ⁴Poate oare mântuirea lumii să fie un scop neînsemnat? ⁵Și poate lumea să fie mântuită dacă tu nu ești? ⁶Dumnezeu are un singur Fiu, iar el e învierea și viața. ⁷Voia lui s-a făcut pentru că i s-a dat toată puterea în Cer și pe pământ. ⁸Prin hotărârea ta să vezi ți se dă viziune.
4. Exercițiile de astăzi constau în a-ți reaminti pe tot parcursul zilei că vrei să vezi. ²Ideea de astăzi implică, în mod tacit, și recunoașterea faptului că acum nu vezi. ³De aceea, repetând ideea afirmi că ești hotărât să îți schimbi condiția actuală cu una mai bună, una pe care o vrei cu adevărat.
5. Repetă ideea zilei cu convingere și fără grabă cel puțin de două ori pe oră, încercând să o faci din jumătate în jumătate de oră. ²Să nu te necăjești dacă uiți să o faci, dar fă un efort real să îți aduci aminte. ³Repetițiile suplimentare trebuie aplicate la orice situație, persoană sau întâmplare care te supără. ⁴Le poți vedea altfel și le vei vedea altfel. ⁵Ce dorești vei și vedea. ⁶Aceasta este adevărata lege a cauzei și efectului, după cum operează în lume.





## LECȚIA 21

### Sunt hotărât să văd lucrurile altfel.

1. Ideea de astăzi este, evident, o continuare și o prelungire a celei precedente. ²De data aceasta însă sunt necesare intervale speciale de cercetare a minții, pe lângă aplicarea ideii la situații particulare, pe măsură ce apar. ³Se recomandă cu insistență cinci intervale practice, de câte un minut întreg fiecare.
2. În intervalele practice, începe-ți exersarea repetând mai întâi ideea. ²Apoi închide-ți ochii și cercetează-ți mintea cu atenție să găsești situații trecute, prezente sau anticipate care îți stârnesc mânia. ³Mânia poate lua forma oricărei reacții de la iritare ușoară până la furie. ⁴Intensitatea senzației prin care treci nu contează. ⁵Vei deveni tot mai conștient că un fior ușor de enervare nu e decât un văl care maschează o furie intensă.
3. Încearcă, așadar, să nu lași să îți scape „măruntele" gânduri de mânie în intervalele practice. ²Ține minte că nu recunoști de fapt ce anume îți stârnește mânia și că tot ce crezi în această privință nu înseamnă nimic. ³Vei fi tentat, probabil, să insiști mai mult asupra unor situații sau persoane decât asupra altora, sub pretextul eronat că sunt mai „evidente". ⁴Nu e așa. ⁵E doar un exemplu al convingerii că unele forme de atac sunt mai justificate decât altele.
4. În timp ce îți cercetezi mintea să găsești toate formele în care se prezintă gândurile de atac, ține-l în minte pe fiecare cât îți spui:

*²Sunt hotărât să o/îl văd altfel pe___ [numele persoanei].*
*³Sunt hotărât să văd altfel ___ [precizează situația].*

5. Încearcă să fii cât mai concret cu putință. ²Poți, de exemplu, să îți concentrezi mânia asupra unui anumit atribut al unei anumite persoane, crezând că mânia se limitează la acest aspect. ³Dacă percepția ta suferă de această formă de distorsiune, spune:

*⁴Sunt hotărât să văd altfel ___ [precizează atributul] din ___ [numele persoanei].*

## Ce văd e o formă de răzbunare.

1. Ideea de astăzi descrie cu acuratețe felul în care trebuie să vadă lumea oricine nutreşte gânduri de atac. [2]Deoarece şi-a proiectat mânia asupra lumii, vede răzbunarea gata să sară asupra lui. [3]Propriul lui atac e perceput astfel ca legitimă apărare. [4]Acesta devine un cerc tot mai vicios, până e dispus să îşi schimbe felul de-a vedea. [5]Altfel, gândurile de atac şi contraatac îl vor preocupa şi îi vor popula întreaga lume. [6]Ce pace a minții îi mai e posibilă atunci?
2. Iată din ce fantezie cumplită vrei să scapi. [2]Nu eşti bucuros să afli că nu este reală? [3]Nu eşti fericit să descoperi că poți scăpa? [4]*Tu* ai plăsmuit ce vrei să distrugi; tot ce urăşti şi vrei să ataci şi să ucizi. [5]Tot ce te înspăimântă nu există.
3. Priveşte lumea din jurul tău cel puțin de cinci ori astăzi, timp de cel puțin un minut de fiecare dată. [2]În timp ce îți mişti ochii, încet, de la un obiect la altul, de la un trup la altul, spune-ți:

*[3]Văd numai perisabilul.*
*[4]Nu văd nimic durabil.*
*[5]Ce văd nu e real.*
*[6]Ce văd e o formă de răzbunare.*

[7]La sfârşitul fiecărui interval practic, întreabă-te:

*[8]Oare chiar asta să fie lumea pe care vreau să o văd?*

[9]Răspunsul e, desigur, evident.





## Pot scăpa din lumea pe care o văd renunțând la gândurile de atac.

1. Ideea de astăzi conține singura cale de ieşire din strânsoarea fricii care va duce vreodată la rezultatul dorit. [2]Nimic altceva nu va da rezultate; orice altceva e lipsit de înțeles. [3]Această cale însă nu poate să nu izbutească. [4]Fiecare gând pe care îl ai alcătuieşte câte un segment al lumii pe care o vezi. [5]Şi atunci, cu gândurile tale trebuie să lucrăm, dacă vrei să îți schimbi modul de a percepe lumea.
2. Dacă gândurile de atac sunt cauza lumii pe care o vezi, trebuie să înveți că nu vrei tocmai aceste gânduri. [2]Nu are rost să deplângi lumea. [3]Nu are rost să încerci să o schimbi. [4]E incapabilă de schimbare pentru că nu e decât un efect. [5]Dar *are* rost să îți schimbi gândurile la adresa lumii. [6]Aşa schimbi cauza. [7]Efectul se va schimba automat.
3. Lumea pe care o vezi este o lume răzbunătoare şi tot ce e în ea e un simbol al răzbunării. [2]Fiecare dintre percepțiile „realității exterioare" pe care le ai este o reprezentare picturală a propriilor tale gânduri de atac. [3]Te poți întreba pe bună dreptate dacă aşa ceva se poate numi vedere. [4]Nu e oare fantezie un cuvânt mai nimerit pentru un asemenea proces, şi halucinație, un termen mai potrivit pentru ce rezultă?
4. Tu vezi lumea pe care ai plăsmuit-o, dar nu vezi că tu eşti plăsmuitorul de imagini. [2]Nu poți fi salvat din lume, dar poți scăpa de sub cauza ei. [3]Iată ce înseamnă mântuirea, căci unde e lumea pe care o vezi acum când îi dispare cauza? [4]Viziunea are deja un înlocuitor pentru tot ce crezi că vezi acum. [5]Minunăția poate să îți lumineze imaginile şi să le transforme în aşa fel încât să le iubeşti, chiar dacă au fost plăsmuite din ură. [6]Căci nu le vei plăsmui de unul singur.
5. Lecția de astăzi prezintă ideea că nu eşti captiv în lumea pe care o vezi, deoarece cauza ei poate fi schimbată. [2]Această schimbare cere, mai întâi, să identifici cauza şi apoi să te desprinzi de ea, ca să poată fi înlocuită. [3]Primii doi paşi în acest proces necesită cooperarea ta. [4]Ultimul însă, nu. [5]Imaginile tale au fost deja înlocuite. [6]Făcând primii doi paşi, vei vedea că aşa şi este.
6. Pe lângă folosirea ideii după nevoie pe parcursul zilei, se cer cinci intervale practice pentru aplicarea ideii de astăzi. [2]Uitându-te în jur, repet-o mai întâi fără grabă, apoi închide-ți ochii şi examinează-ți mintea timp de circa un minut, pentru a depista cât mai multe gânduri de atac. [3]În timp ce îți trece prin minte fiecare, spune:

*[4]Pot scăpa din lumea pe care o văd renunțând la gândurile de atac despre ___.*

[5]Ține în minte fiecare gând de atac cât spui aceste cuvinte, apoi dă-i drumul și treci la următorul.

7. În intervalele practice, fii atent să îți incluzi atât gândurile în care ataci, cât și cele în care ești atacat. [2]Efectele lor sunt identice pentru că ele sunt identice. [3]Nu îți dai seama de asta deocamdată și nu ți se cere pe moment decât să le tratezi ca identice în intervalele practice de astăzi. [4]Suntem încă în faza de identificare a cauzei lumii pe care o vezi. [5]Când vei ajunge să înveți că nu există nicio diferență între gândurile în care ataci și cele în care ești atacat, vei fi gata să te desprinzi și de cauză.





## LECȚIA 24

### Nu percep ce e în interesul meu.

1. În nicio situație în care te găsești nu îți dai seama ce rezultat te-ar face fericit. [2]De aceea, nu ai niciun ghid de acțiune oportună și niciun mod de-a judeca rezultatul. [3]Faptele tale sunt determinate de felul în care percepi situația, iar percepția aceasta e greșită. [4]Este inevitabil, atunci, că nu îți vei sluji propriul interes. [5]Și totuși, el e singurul tău obiectiv în orice situație corect percepută. [6]Altfel, nu vei recunoaște care este interesul tău.

2. Dacă ți-ai da seama că nu percepi ce e în interesul tău, ai putea fi învățat ce este. [2]Dar, în prezența convingerii tale că știi ce e, nu poți învăța. [3]Ideea de astăzi este un pas în direcția deschiderii minții tale ca să poți începe să înveți.

3. Exercițiile de astăzi cer mult mai multă onestitate decât ești obișnuit să manifești. [2]Câteva subiecte, examinate onest și atent în fiecare dintre cele cinci intervale practice care vor fi întreprinse astăzi, vor fi mai utile decât o examinare mai fugitivă a unui număr mare de subiecte. [3]Ți se sugerează două minute pentru fiecare interval de cercetare a minții pe care îl cer exercițiile.

4. Intervalele practice trebuie să înceapă cu repetarea ideii de astăzi, urmată de cercetarea minții, cu ochii închiși, pentru a depista situațiile nerezolvate care te preocupă în prezent. [2]Accentul trebuie pus pe descoperirea rezultatului pe care îl vrei. [3]Îți vei da seama foarte repede că ai în vedere un număr de obiective ca parte din rezultatul dorit și, totodată, că obiectivele acestea sunt la niveluri diferite și se bat adesea cap în cap.

5. Pentru a aplica ideea de astăzi, denumește fiecare situație care îți vine în minte, apoi enumeră cu atenție cât mai multe obiective pe care ai dori să le satisfaci prin rezolvarea situației respective. [2]În mare, forma fiecărei aplicații să fie următoarea:

*[3]În situația ___, aș dori să se întâmple ___ și ___,*

și așa mai departe. [4]Încearcă să incluzi cât de multe tipuri diferite de rezultate îți vin onest în minte, chiar dacă unele dintre ele nu par să aibă o legătură directă cu situația sau nici măcar să facă parte din ea.

6. Dacă faci exercițiile cum trebuie, vei recunoaște repede că ceri de la situația respectivă foarte multe lucruri care nu au nimic de-a face cu ea. [2]Vei mai recunoaște apoi că multe din obiectivele tale sunt

contradictorii, că nu îți vine în minte niciun rezultat unitar și că vei fi dezamăgit în privința câtorva dintre obiectivele tale, indiferent cum s-ar rezolva situația.

7. După ce treci în revistă cât mai multe obiective sperate pentru fiecare situație nerezolvată care îți vine în minte, spune-ți:

*[2]Nu percep ce e în interesul meu în situația aceasta,*

și treci la următoarea.





## LECȚIA 25

**Nu știu la ce servește niciun lucru.**

1. Rostul e totuna cu înțelesul. [2]Ideea de astăzi explică de ce tot ce vezi nu înseamnă nimic. [3]Nu știi la ce servește. [4]De aceea, pentru tine nu are înțeles. [5]Totul e în interesul tău. [6]Iată la ce servește, iată care îi este rostul, iată ce înseamnă. [7]Prin recunoașterea acestui lucru, scopurile tale devin un tot unitar. [8]Prin recunoașterea acestui lucru, ce vezi capătă înțeles.

2. Tu percepi lumea și tot ce cuprinde ca având înțeles în termenii scopurilor eului. [2]Aceste scopuri nu au nimic de-a face cu ce e în interesul tău, pentru că tu nu ești eul. [3]Această identificare falsă te face incapabil să înțelegi la ce servește orice lucru. [4]Prin urmare, precis îl folosești greșit. [5]Când vei împărtăși această convingere, vei încerca să retractezi scopurile pe care le-ai atribuit lumii, în loc să urmărești să le întărești.

3. Scopurile pe care le percepi acum pot fi descrise altfel spunând că toate urmăresc interese „personale". [2]Deoarece nu ai interese personale, scopurile tale nu urmăresc de fapt nimic. [3]Prețuindu-le, așadar, nu urmărești niciun scop. [4]Așa că nu știi la ce servește niciun lucru.

4. Înainte de-a înțelege ceva din exercițiile de astăzi, mai este necesar un gând. [2]La nivelurile cele mai superficiale, recunoști desigur rostul. [3]Dar rostul nu poate fi înțeles la aceste niveluri. [4]De exemplu, înțelegi că rostul unui telefon este acela de-a te ajuta să vorbești cu cineva care nu se află fizic în imediata ta apropriere. [5]Ce nu înțelegi e pentru ce vrei să îl contactezi. [6]Și tocmai asta face contactul tău cu el să aibă sau să nu aibă înțeles.

5. Ca să înveți, e crucial să fii dispus să renunți la scopurile pe care le-ai stabilit pentru toate. [2]Recunoașterea faptului că sunt lipsite de înțeles, și nu „bune" sau „rele", e singura modalitate de-a realiza acest lucru. [3]Ideea de astăzi este un pas în această direcție.

6. Sunt necesare șase intervale practice de două minute fiecare. [2]Fiecare interval practic trebuie să înceapă cu repetarea negrăbită a ideii de astăzi, urmată de rotirea privirii în jur și oprirea ei asupra oricărui lucru care se întâmplă să îți atragă atenția, aproape sau departe, „important" sau „neimportant", „uman" sau „neuman". [3]Cu ochii ațintiți asupra fiecărui subiect selectat în felul acesta, spune, de pildă:

*[4]Nu știu la ce servește acest scaun.*
*[5]Nu știu la ce servește acest creion.*
*[6]Nu știu la ce servește această mână.*

[7]Rosteşte cuvintele fără nicio grabă, fără să îţi iei ochii de la un subiect înainte de-a termina ce ai de spus despre el. [8]Treci apoi la subiectul următor şi aplică ideea zilei ca mai înainte.





## LECŢIA 26

### Gândurile mele de atac îmi atacă invulnerabilitatea.

1. Sigur, e evident că, dacă poţi fi atacat, nu eşti invulnerabil. [2]Tu vezi atacul ca pe o ameninţare reală. [3]Şi asta din cauza convingerii că poţi să ataci cu adevărat. [4]Iar ce poate să aibă efecte prin tine trebuie să aibă efecte şi asupra ta. [5]Tocmai această lege te va mântui în cele din urmă, dar acum o foloseşti greşit. [6]Aşa că trebuie să înveţi cum poate fi folosită în interesul, şi nu în detrimentul tău.
2. Deoarece gândurile tale de atac vor *fi* proiectate, te vei teme că vei fi atacat. [2]Iar, dacă te temi că vei fi atacat, precis crezi că nu eşti invulnerabil. [3]Prin urmare, gândurile de atac te fac vulnerabil în propria ta minte, locul unde se află gândurile de atac. [4]Gândurile de atac şi invulnerabilitatea nu pot fi acceptate împreună. [5]Căci se contrazic reciproc.
3. Lecţia de astăzi prezintă ideea că te ataci întotdeauna mai întâi pe tine însuţi. [2]Dacă gândurile de atac implică neapărat credinţa că eşti vulnerabil, efectul lor este acela de-a te slăbi în proprii tăi ochi. [3]Ele ţi-au atacat astfel percepţia de sine. [4]Şi, deoarece crezi în ele, nu mai poţi crede în tine însuţi. [5]O falsă imagine de sine a sosit să înlocuiască ceea ce eşti.
4. Exersarea ideii de astăzi te va ajuta să înţelegi că vulnerabilitatea sau invulnerabilitatea e rezultatul propriilor tale gânduri. [2]Cu excepţia gândurilor tale, nimic nu te poate ataca. [3]Cu excepţia gândurilor tale, nimic nu te poate face să crezi că eşti vulnerabil. [4]Şi, cu excepţia gândurilor tale, nimic nu îţi poate dovedi că nu e aşa.
5. Sunt necesare şase intervale practice pentru aplicarea ideii de astăzi. [2]Să acorzi fiecărui interval câte două minute întregi, deşi timpul alocat poate fi redus la un minut dacă senzaţia de disconfort este prea mare. [3]Să nu îl reduci mai mult de atât.
6. Începe intervalul practic cu repetarea ideii de astăzi, apoi închide ochii şi trece-ţi în revistă chestiunile nerezolvate ale căror rezultate te neliniştesc. [2]Nelinişte poate lua multe forme: depresie, îngrijorare, mânie, senzaţia că ţi se impune ceva cu sila, frică, presimţire rea sau preocupare. [3]Orice problemă încă nerezolvată care tinde să îţi reapară în gând pe parcursul zilei constituie un subiect potrivit. [4]Nu vei putea folosi foarte multe pe durata unui singur interval practic, pentru că va trebui să acorzi fiecărei probleme mai mult timp decât de obicei. [5]Ideea de astăzi trebuie aplicată după cum urmează:
7. Denumeşte, mai întâi, situaţia:

*²Mă neliniştește___.*

³Treci apoi în revistă fiecare rezultat posibil care ți-a trecut prin minte în legătură cu ce te neliniștește, referindu-te la fiecare cât mai concret, spunând:

*⁴Mi-e teamă că o să se întâmple ___.*

8. Dacă faci exercițiile cum trebuie, ar trebui să ai la dispoziție cinci, șase sau chiar mai multe posibilități supărătoare pentru fiecare situație folosită. ²E mult mai bine să parcurgi temeinic câteva situații decât să atingi mai multe numai superficial. ³Pe măsură ce derulezi lista de rezultate anticipate pentru fiecare situație în parte, unele dintre ele, în special cele care îți vin în minte spre final, ți se vor părea, poate, mai puțin acceptabile. ⁴Încearcă însă, pe cât poți, să le tratezi la fel pe toate.
9. După ce ai denumit fiecare rezultat de care te temi, spune-ți:

*²Gândul acesta e un atac la adresa mea.*

³Încheie fiecare interval practic repetând încă o dată ideea zilei.





## LECȚIA 27

### Mai presus de toate, vreau să văd.

1. Ideea de astăzi exprimă ceva mai puternic decât simpla hotărâre. ²Ea dă prioritate viziunii față de celelalte dorințe ale tale. ³Poate că vei ezita să folosești ideea din cauză că nu ești sigur că e tocmai ce vrei să spui. ⁴Nu contează. ⁵Scopul exercițiilor de astăzi este acela de-a aduce puțin mai aproape clipa în care ideea va fi complet adevărată.
2. Poate că vei fi tentat să crezi că ți se cere un fel de sacrificiu când spui că vrei să vezi mai presus de toate. ²Dacă te neliniștește lipsa de reținere implicată, adaugă:

*³Viziunea nu costă pe nimeni.*

⁴Dacă persistă teama că ai ceva de pierdut, mai adaugă:

*⁵Ea poate doar să binecuvânteze.*

3. Pentru foloase maxime, ideea de azi are nevoie de multe repetări. ²Trebuie repetată cel puțin din jumătate în jumătate de oră, și chiar mai des dacă se poate. ³Poți încerca să o repeți la fiecare cincisprezece sau douăzeci de minute. ⁴E recomandabil ca, de îndată ce te trezești sau la scurt timp după aceea, să îți stabilești un interval de timp precis pentru folosirea ideii și să încerci să te ții de acest program pe tot parcursul zilei. ⁵Nu va fi greu să o faci, chiar dacă vei fi prins într-o discuție sau vei fi ocupat cu altceva la momentul respectiv. ⁶Poți să repeți în gând o propoziție scurtă fără a deranja ceva.
4. Adevărata întrebare este: cât de des îți vei aminti? ²Cât de mult vrei să fie adevărată ideea zilei? ³Răspunde la una dintre aceste întrebări, și i-ai răspuns și celeilalte. ⁴Probabil că vei sări peste câteva aplicații, și poate chiar peste mai multe. ⁵Să nu te neliniștești din cauza aceasta, dar să încerci să te ții de program de atunci înainte. ⁶Dacă simți măcar o dată pe parcursul zilei că ai fost absolut sincer în timp ce ai repetat ideea de astăzi, poți să fii sigur că te-ai scutit de mulți ani de efort.

## LECȚIA 28

### Mai presus de toate, vreau să văd lucrurile altfel.

1. Astăzi vom aplica foarte concret ideea de ieri. [2]În aceste intervale practice, îți vei lua o serie de angajamente clare. [3]Nu ne preocupă la ora aceasta dacă ți le vei respecta în viitor. [4]Dacă ești dispus măcar să ți le iei acum, ești pe cale să ți le și respecți. [5]Și suntem încă doar la început.
2. Te întrebi, poate, de ce e important să spui, de pildă: „Mai presus de toate, vreau să văd această masă altfel". [2]În sine, nu are nicio importanță. [3]Dar ce e de sine stătător? [4]Și ce înseamnă „în sine"? [5]Vezi o mulțime de lucruri separate în jurul tău, ceea ce înseamnă de fapt că nu vezi deloc. [6]Fie vezi, fie nu vezi. [7]Odată ce-ai văzut un singur lucru altfel, le vei vedea pe toate altfel. [8]Lumina pe care o vei vedea în oricare din ele este aceeași lumină pe care o vei vedea în toate.
3. Când spui „Mai presus de toate, vreau să văd această masă altfel", îți iei un angajament să îți retragi ideile preconcepute despre masă și să îți deschizi mintea să vezi ce este și la ce servește. [2]Nu o definești prin prisma trecutului. [3]Întrebi ce este, nu îi spui ce este. [4]Nu îi legi semnificația de infima ta experiență în privința meselor, nici nu îi limitezi rostul la măruntele tale gânduri personale.
4. Nu vei pune sub semnul întrebării ce ai definit deja. [2]Iar scopul acestor exerciții este să pui întrebări și să primești răspunsuri. [3]Spunând „Mai presus de toate, vreau să văd această masă altfel", îți iei angajamentul să vezi. [4]Nu e un angajament exclusiv. [5]Ci un angajament care se aplică la masa aceasta la fel de mult ca la orice altceva, nici mai mult, nici mai puțin.
5. De fapt, ai putea să capeți viziune chiar și numai de la masa aceasta, dacă i-ai retrage toate ideile tale și ai privi-o complet deschis la minte. [2]Ea are să îți arate ceva, ceva frumos și curat, de o valoare infinită, plin de fericire și speranță. [3]Ascuns sub toate ideile tale despre ea stă adevăratul ei rost, rostul pe care îl împărtășește cu tot universul.
6. Așadar, folosind masa ca subiect pentru aplicarea ideii de astăzi, ceri de fapt să vezi rostul universului. [2]Vei cere același lucru de la fiecare subiect pe care îl folosești în intervalele practice. [3]Și îți iei un angajament față de fiecare dintre ele să lași să ți se dezvăluie rostul fiecăruia, în loc să le încarci cu propria ta judecată.
7. Astăzi vom avea șase intervale practice de câte două minute fiecare, în care afirmi mai întâi ideea zilei și apoi o aplici la ce vezi în jurul tău. [2]Trebuie nu numai să îți alegi subiectele la întâmplare, ci și





să fii la fel de sincer față de fiecare dintre ele când îi aplici ideea zilei, într-o încercare de-a recunoaște valoarea egală pe care o are contribuția lor la capacitatea ta de a vedea.
8. Ca de obicei, aplicațiile trebuie să includă numele subiectului peste care se nimerește să dea ochii tăi, ei trebuind să se oprească asupra fiecărui subiect cât spui:

*[2]Mai presus de toate, vreau să văd acest/această ___ altfel.*

[3]Fiecare aplicație trebuie făcută cât mai lent și mai atent posibil. [4]Nu este nicio grabă.

## LECȚIA 29

### Dumnezeu este în tot ce văd.

1. Ideea de azi explică de ce poți să vezi tot rostul în toate. [2]Mai explică de ce nimic nu e separat, de sine stătător sau în sine. [3]Și mai explică de ce tot ce vezi nu înseamnă nimic. [4]De fapt, ideea de azi explică toate ideile folosite până acum, și toate câte vor urma. [5]Ideea de azi stă la temelia viziunii.

2. Poate că, în acest moment, ideea de față ți se va părea foarte greu de priceput. [2]Poate ți se va părea prostească, necuviincioasă, fără noimă, nostimă și chiar respingătoare. [3]Firește, Dumnezeu nu este, de exemplu, într-o masă așa cum o vezi tu. [4]Dar am subliniat ieri că o masă împărtășește rostul universului. [5]Iar ce împărtășește rostul universului împărtășește rostul Creatorului său.

3. Încearcă, așadar, să începi să înveți azi cum să privești toate lucrurile cu iubire, cu recunoștință și deschidere mentală. [2]Nu le vezi acum. [3]Știi tu ce e în ele? [4]Nimic nu e așa cum îți apare. [5]Rostul sfânt al fiecărui lucru depășește mica sferă de cuprindere a priceperii tale. [6]Când viziunea îți va arăta sfințenia care luminează lumea, vei înțelege perfect ideea de astăzi. [7]Și nu vei înțelege cum s-a putut vreodată să ți se pară grea.

4. Cele șase intervale practice de astăzi, de două minute fiecare, trebuie să urmeze un tipar de acum bine cunoscut: începe cu repetarea ideii și aplic-o apoi la subiecte alese la întâmplare din jurul tău, numindu-le pe fiecare în mod concret. [2]Încearcă să eviți tendința de-a dirija selecția pe care o faci, care poate fi deosebit de tentantă în legătură cu ideea de astăzi, datorită naturii ei total străine. [3]Ține minte că orice ordine impusă de tine este la fel de străină realității.

5. Lista subiectelor tale trebuie să fie, de aceea, cât mai neatinsă de propria ta selecție. [2]De exemplu, o listă potrivită ar putea include:

> [3]*Dumnezeu este în acest umeraș.*
> [4]*Dumnezeu este în această revistă.*
> [5]*Dumnezeu este în acest deget.*
> [6]*Dumnezeu este în această lampă.*
> [7]*Dumnezeu este în trupul acela.*
> [8]*Dumnezeu este în ușa aceea.*
> [9]*Dumnezeu este în coșul acela de gunoi.*

[10]Pe lângă intervalele practice stabilite, repetă ideea zilei cel puțin o dată pe oră, privind încet în jurul tău în timp ce rostești cuvintele





fără grabă. [11]Cel puțin o dată sau de două ori, ar trebui să încerci un sentiment de tihnă în timp ce o repeți.

## LECȚIA 30

### Dumnezeu este în tot ce văd pentru că Dumnezeu este în mintea mea.

1. Ideea de astăzi este trambulina de lansare a viziunii. [2]Pornind de la această idee, lumea se va deschide dinaintea ta, iar tu o vei privi și vei vedea în ea ce nu ai mai văzut. [3]Iar ce ai mai văzut nu îți va fi nici câtuși de puțin vizibil.
2. Astăzi încercăm să folosim un nou tip de „proiecție". [2]Nu încercăm să scăpăm de ceva ce nu ne place văzându-l în afara noastră. [3]Încercăm, în schimb, să vedem în lume ce e în mințile noastre și ce vrem să recunoaștem că este în ea. [4]Încercăm, așadar, să ne unim cu ce vedem, în loc să ne separăm de ce vedem. [5]Aceasta este diferența fundamentală dintre viziune și felul tău de a vedea.
3. Ideea de astăzi trebuie aplicată cât mai des posibil pe parcursul zilei. [2]De câte ori ai câteva clipe de răgaz, repet-o fără grabă, uitându-te în jur și încercând să îți dai seama că ideea se aplică la tot ce vezi acum, sau ai putea să vezi acum dacă ar fi în câmpul tău vizual.
4. Adevărata viziune nu se limitează la concepte ca „aproape" și „departe". [2]Pentru a te ajuta să te obișnuiești cu această idee, când aplici ideea de astăzi, încearcă să te gândești și la lucruri care nu sunt pe moment în câmpul tău vizual, pe lângă cele pe care poți efectiv să le vezi.
5. Adevărata viziune nu este numai nelimitată de spațiu și distanță, dar nu depinde deloc de ochii trupului. [2]Mintea este singura ei sursă. [3]Pentru a te ajuta să te obișnuiești și cu această idee, acordă câteva intervale practice exersării ideii de astăzi cu ochii închiși, aplicând-o la subiectele care îți vin în minte și îndreptându-ți privirea spre interior, și nu spre exterior. [4]Ideea de astăzi se aplică în mod egal la amândouă.





## LECȚIA 31

### Nu sunt victima lumii pe care o văd.

1. Ideea de astăzi este introducerea la declarația ta de eliberare. [2]Din nou, ideea trebuie aplicată atât la lumea pe care o vezi în exterior, cât și la lumea pe care o vezi în interior. [3]Pentru a aplica ideea, vom folosi o formă de exercițiu pe care o vom folosi tot mai mult, cu modificări care îți vor fi precizate. [4]În general, această formă include două aspecte: unul în care aplici ideea într-o manieră mai susținută și altul care constă din aplicații frecvente ale ideii pe tot parcursul zilei.
2. Sunt necesare două intervale practice mai lungi pentru exersarea ideii de astăzi, una dimineața și cealaltă seara. [2]Se recomandă între trei și cinci minute pentru fiecare dintre ele. [3]În cursul acestora, uită-te fără grabă în jurul tău în timp ce repeți ideea de două sau trei ori. [4]Apoi închide-ți ochii și aplică aceeași idee la lumea ta interioară. [5]Vei scăpa de amândouă deodată, cea interioară fiind cauza celei exterioare.
3. În timp ce îți inspectezi lumea interioară, conștientizează pur și simplu gândurile care îți trec prin minte, examinându-l o clipă pe fiecare în parte și înlocuindu-l apoi cu următorul. [2]Încearcă să nu stabilești niciun fel de ierarhie între ele. [3]Privește-le cum se perindă, cu cât mai multă detașare. [4]Nu stărui asupra niciunuia în mod deosebit, ci încearcă să le lași să curgă uniform și calm, fără nicio implicare deosebită din partea ta. [5]În timp ce stai și îți privești gândurile liniștit, repetă ideea de azi de câte ori poftești, dar fără niciun sentiment de grabă.
4. În plus, repetă ideea de azi cât mai des pe parcursul întregii zile. [2]Amintește-ți că faci o declarație de independență în numele propriei tale libertăți. [3]Iar în libertatea ta stă libertatea lumii.
5. Ideea de astăzi este deosebit de utilă și ca replică la orice formă de tentație care poate să apară. [2]Este o declarație că nu îi vei ceda și că nu te vei lăsa înrobit.

## LECȚIA 32

### Eu am inventat lumea pe care o văd.

1. Astăzi continuăm să dezvoltăm tema cauzei și efectului. [2]Nu ești victima lumii pe care o vezi pentru că tu ai inventat-o. [3]Poți să renunți la ea cu aceeași ușurință cu care ai plăsmuit-o. [4]O vei vedea sau nu o vei vedea, după cum dorești. [5]Cât timp o vrei, o vei vedea; când nu o vei mai vrea, nu va mai fi acolo ca să o vezi.
2. Asemenea ideilor precedente, ideea de astăzi se aplică atât la lumea ta interioară, cât și la cea exterioară, care sunt de fapt același lucru. [2]Cu toate acestea, din moment ce le vezi diferite, intervalele practice de astăzi vor include din nou două faze, una care vizează lumea pe care o vezi în afara ta și alta care vizează lumea pe care o vezi în minte. [3]Încearcă, în exercițiile de astăzi, să introduci ideea că ambele sunt în închipuirea ta.
3. Ne vom începe din nou intervalele practice de dimineață și de seară repetând ideea zilei de două sau trei ori în timp ce cuprindem cu privirea lumea pe care o vezi exterioară ție. [2]Apoi închide-ți ochii și cuprinde-ți cu privirea lumea interioară. [3]Încearcă să le tratezi pe amândouă cât se poate de egal. [4]Repetă ideea de astăzi, fără grabă, cât de des dorești, în timp ce urmărești imaginile pe care ți le prezintă închipuirea.
4. Pentru cele două intervale practice mai lungi ți se indică între trei și cinci minute, și nu mai puțin de trei. [2]Dacă exercițiul ți se pare odihnitor, poți depăși cinci minute. [3]Pentru a înlesni această situație, alege-ți intervale de timp în care nu te aștepți să fii distras și în care tu însuți te simți gata.
5. Exercițiile trebuie continuate și pe parcursul zilei, de cât mai multe ori. [2]Aplicațiile mai scurte constau din repetarea lentă a ideii, în timp ce îți inspectezi fie lumea interioară, fie lumea exterioară. [3]Nu contează pe care o alegi.
6. În plus, ideea de astăzi trebuie aplicată imediat la orice situație care te supără. [2]Aplică ideea spunându-ți:

*[3]Eu am inventat situația aceasta așa cum o văd.*





## LECȚIA 33

### Există un alt mod de-a privi lumea.

1. Ideea de astăzi e o încercare de a recunoaște că îți poți schimba percepția lumii în ambele ei aspecte, exterior și interior. [2]Cinci minute întregi vor fi acordate aplicațiilor de dimineață și seară. [3]În aceste intervale practice, repetă ideea cât mai des atât timp cât te simți în largul tău, deși sunt esențiale aplicațiile făcute fără grabă. [4]Alternează inspectarea percepțiilor tale exterioare cu cele interioare, dar fără senzația unor treceri bruște.
2. Aruncă, pur și simplu, o privire degajată asupra lumii pe care o percepi în afara ta, apoi închide-ți ochii și inspectează-ți, cu aceeași degajare, gândurile lăuntrice. [2]Încearcă să rămâi la fel de neimplicat în amândouă și să îți menții această detașare pe durata exersării ideii pe tot parcursul zilei.
3. Intervalele practice mai scurte să fie cât mai frecvente. [2]Aplicațiile concrete ale ideii de astăzi să fie făcute și ele de îndată ce apar situații care te tentează să te neliniștești. [3]Pentru aceste aplicații, spune:

*[4]Există un alt mod de-a privi această situație.*

4. Ține minte să aplici ideea de astăzi în clipa în care devii conștient de orice supărare. [2]Poate vei avea nevoie de un minut sau două să șezi în liniște și să repeți de câteva ori ideea zilei. [3]În această formă de aplicare, va fi probabil mai util să ții ochii închiși.

## LECȚIA 34

### Aş putea să văd pace în schimb.

1. Ideea de astăzi începe să descrie condițiile care predomină în celălalt mod de a vedea. ²E clar că pacea minții este o chestiune lăuntrică. ³Ea trebuie să înceapă cu propriile tale gânduri şi apoi să se extindă în afară. ⁴Căci tocmai din pacea minții tale decurge o percepție paşnică a lumii.

2. Pentru exercițiile de azi se cer trei intervale practice mai lungi. ²Se recomandă unul dimineața şi altul seara, şi un al treilea undeva la mijloc, într-un moment cât mai propice. ³Toate aplicațiile să fie efectuate cu ochii închişi. ⁴Aplicațiile ideii de astăzi trebuie făcute la adresa lumii tale lăuntrice.

3. Se cer în jur de cinci minute de cercetare a minții pentru fiecare interval practic mai lung. ²Cercetează-ți mintea să găseşti gânduri de frică, situații care îți provoacă nelinişte, personaje sau întâmplări „ofensatoare", orice altceva față de care ai gânduri lipsite de iubire. ³Observă-le pe toate degajat, repetându-ți negrăbit ideea de azi în timp ce urmăreşti cum îți apare fiecare în minte, şi îl laşi apoi să treacă, să îi ia locul următorul.

4. Dacă începe să îți fie greu să găseşti subiecte concrete, continuă să repeți ideea fără grabă, fără să o aplici la ceva anume. ²Fii atent însă să nu excluzi nimic în mod deosebit.

5. Aplicațiile mai scurte să fie făcute frecvent, de câte ori îți simți amenințate liniştea şi pacea minții. ²Rostul lor e să te ferească de tentații pe tot parcursul zilei. ³Dacă devii conştient de o anumită formă de tentație, fă exercițiul în forma următoare:

*⁴Aş putea să văd pace în situația aceasta, în loc de ce văd în ea acum.*

6. Dacă amenințările la adresa liniştii tale iau forma unor sentimente adverse mai generalizate, de genul depresiei, neliniştii sau îngrijorării, foloseşte ideea în forma ei inițială. ²Dacă vei constata că ai nevoie de mai mult de o aplicație a ideii de azi pentru a te ajuta să îți schimbi mentalitatea într-un anumit context, încearcă să acorzi câteva minute repetării ideii până simți o senzație de uşurare. ³Îți va fi util să îți spui concret:

*⁴Îmi pot înlocui cu pace sentimentele de depresie,*
*de nelinişte sau de îngrijorare [sau gândurile pe care*
*le am despre situația, persoana sau întâmplarea aceasta].*





## LECȚIA 35

### Mintea mea face parte din Mintea lui Dumnezeu. Sunt foarte sfânt.

1. Ideea de astăzi nu descrie cum te vezi acum. ²Ea descrie însă ce îți va arăta viziunea. ³Oricui se consideră în lumea aceasta îi va fi greu să creadă asta despre sine însuşi. ⁴Dar motivul pentru care se consideră în lumea aceasta este tocmai faptul că nu crede asta despre sine însuşi.

2. Vrând-nevrând, vei crede că eşti o parte de unde consideri că eşti. ²Şi asta din cauză că te înconjori cu mediul pe care îl doreşti. ³Şi îl doreşti ca să protejezi imaginea de sine pe care ți-ai făcut-o. ⁴Imaginea face parte din acest mediu. ⁵Ce vezi cât timp crezi că eşti în el vezi cu ochii imaginii. ⁶Asta nu e viziune. ⁷Imaginile nu pot vedea.

3. Ideea de azi prezintă o perspectivă foarte diferită asupra ta. ²Stabilindu-ți Sursa, îți stabileşte Identitatea şi te descrie aşa cum trebuie să fii cu adevărat. ³Vom folosi un procedeu oarecum diferit de aplicare a ideii de astăzi, pentru că azi se pune accent pe cel care percepe, şi nu pe lucrul perceput.

4. În cele trei intervale practice de astăzi, de câte cinci minute fiecare, repetă mai întâi ideea de astăzi, apoi închide-ți ochii şi cercetează-ți mintea să găseşti diferitele tipuri de termeni descriptivi în care te vezi. ²Include toate atributele bazate pe eu pe care ți le atribui, pozitive sau negative, dorite sau nedorite, grandioase sau înjositoare. ³Toate sunt la fel de ireale, pentru că nu te vezi cu ochii sfințeniei.

5. În prima parte a intervalului de cercetare a minții, vei accentua probabil ce consideri a fi aspectele mai negative ale percepției tale de sine. ²În a doua parte a intervalului practic însă, s-ar putea să îți vină în minte termeni descriptivi mai infatuanți. ³Încearcă să recunoşti că nu contează ce orientare au fanteziile tale despre tine. ⁴Iluziile nu au nicio orientare în realitate. ⁵Sunt pur şi simplu neadevărate.

6. O listă neselectivă potrivită pentru aplicarea ideii de astăzi ar putea să arate în felul următor:

*²Mă văd constrâns.*
*³Mă văd deprimat.*
*⁴Mă văd ratat.*
*⁵Mă văd periclitat.*
*⁶Mă văd neajutorat.*
*⁷Mă văd biruitor.*
*⁸Mă văd în pierdere.*
*⁹Mă văd mărinimos.*
*¹⁰Mă văd plin de virtuți.*

7. Să nu cauţi aceşti termeni în abstract. [2]Îţi vor veni în minte ca diverse situaţii, personaje şi întâmplări în care figurezi şi tu. [3]Ia situaţia concretă care îţi trece prin minte, identifică termenul sau termenii care consideri că descriu cel mai bine reacţiile tale la situaţia respectivă şi foloseşte-i în aplicarea ideii de astăzi. [4]După numirea fiecăruia în parte, adaugă:

[5]*Dar mintea mea face parte din Mintea lui Dumnezeu.* [6]*Sunt foarte sfânt.*

8. În intervalele practice mai lungi, vor exista probabil momente în care nu îţi va veni în minte nimic concret. [2]Nu te forţa să găseşti lucruri concrete cu care să umpli momentele respective, ci relaxează-te în schimb şi repetă ideea zilei fără nicio grabă până îţi vine ceva. [3]Deşi nu trebuie omis din exerciţii nimic din ce îţi vine în minte, nimic nu trebuie „excavat" cu forţa. [4]Să nu foloseşti nici forţa, nici discriminarea.

9. Pe tot parcursul zilei, alege-ţi cât de des unul sau mai multe atribute concrete pe care ţi le atribui la momentul respectiv şi aplică-le ideea de astăzi, adăugând ideea în forma de mai sus fiecăruia în parte. [2]Dacă nu îţi vine în minte nimic deosebit, repetă doar ideea cu ochii închişi.





## LECŢIA 36

### Sfinţenia mea învăluie tot ce văd.

1. Ideea de astăzi extinde ideea de ieri de la cel care percepe la lucrul perceput. [2]Eşti sfânt pentru că mintea ta face parte dintr-a lui Dumnezeu. [3]Şi, pentru că eşti sfânt, vederea ta trebuie să fie sfântă şi ea. [4]„Nepăcătos" înseamnă fără păcat. [5]Nu poţi fi mai mult sau mai puţin fără păcat. [6]Fie eşti nepăcătos, fie nu eşti. [7]Dacă mintea ta face parte din Mintea lui Dumnezeu, trebuie să fii nepăcătos, căci altfel o parte din Mintea Lui ar fi păcătoasă. [8]Vederea ta este legată de Sfinţenia Lui, nu de eul tău şi, prin urmare, nici de trupul tău.

2. Astăzi se cer patru intervale practice de trei până la cinci minute fiecare. [2]Încearcă să le distribui cât mai uniform şi să recurgi frecvent la exerciţiile mai scurte, pentru a-ţi asigura protecţia pe tot parcursul zilei. [3]Intervalele practice mai lungi vor arăta în felul următor:

3. Mai întâi, închide-ţi ochii şi repetă ideea de azi de câteva ori, fără grabă. [2]Apoi deschide-ţi ochii şi uită-te pe îndelete în jurul tău, aplicând ideea concret la ce observi în timpul acestei priviri de ansamblu. [3]Spune, de exemplu:

[4]*Sfinţenia mea învăluie preşul acela.*
[5]*Sfinţenia mea învăluie peretele acela.*
[6]*Sfinţenia mea învăluie aceste degete.*
[7]*Sfinţenia mea învăluie scaunul acela.*
[8]*Sfinţenia mea învăluie trupul acela.*
[9]*Sfinţenia mea învăluie acest stilou.*

[10]În cursul acestor intervale practice, închide ochii de câteva ori şi repetă ideea. [11]Apoi deschide ochii şi continuă ca mai înainte.

4. Pentru exerciţiile mai scurte, închide ochii şi repetă ideea; uită-te în jur în timp ce o repeţi din nou; şi încheie repetând-o încă o dată cu ochii închişi. [2]Toate exerciţiile vor fi făcute, fireşte, cât mai pe îndelete, cât mai lejer şi mai degajat posibil.

## LECȚIA 37

### Sfinţenia mea binecuvântează lumea.

1. Ideea aceasta conţine primele întrezăriri ale adevăratei tale funcţii în lume sau ale motivului pentru care eşti aici. ²Menirea ta este să vezi lumea prin propria ta sfinţenie. ³Aşa, tu şi lumea sunteţi binecuvântaţi laolaltă. ⁴Nimeni nu pierde, nimic nu se ia de la nimeni, toţi câştigă prin sfânta ta viziune. ⁵Ea semnifică sfârşitul sacrificiului, pentru că oferă fiecăruia tot ce i se cuvine. ⁶Şi fiecare e îndreptăţit să aibă parte de toate, pentru că e dreptul pe care şi l-a câştigat prin naştere ca Fiu al lui Dumnezeu.
2. Nu există alt mod de-a înlătura ideea sacrificiului din gândirea lumii. ²Orice alt mod de-a vedea va cere inevitabil plată – de la ceva sau cineva. ³Prin urmare, cel care percepe va pierde. ⁴Şi nu va avea idee de ce pierde. ⁵Dar, prin viziunea ta, îşi va reconştientiza întregimea. ⁶Sfinţenia ta îl binecuvântează necerând nimic de la el. ⁷Cei ce se văd întregi nu pretind să li se dea nimic.
3. Sfinţenia ta e mântuirea lumii. ²Ea te lasă să înveţi lumea că e una cu tine, nu predicându-i, nu spunându-i ceva, ci pur şi simplu recunoscând în tăcere că, în sfinţenia ta, toate lucrurile sunt binecuvântate odată cu tine.
4. Cele patru intervale practice mai lungi de astăzi, între trei şi cinci minute fiecare, încep cu repetarea ideii de astăzi, urmată de circa un minut în care te uiţi în jurul tău şi aplici ideea la ce vezi:

*²Sfinţenia mea binecuvântează scaunul acesta.*
*³Sfinţenia mea binecuvântează fereastra aceea.*
*⁴Sfinţenia mea binecuvântează trupul acesta.*

⁵Închide apoi ochii şi aplică ideea la orice persoană îţi vine în minte, folosind numele acesteia şi spunând:

*⁶Sfinţenia mea te binecuvântează, [nume].*

5. Poţi să continui intervalul practic cu ochii închişi; dacă doreşti, îi poţi redeschide pentru a aplica ideea zilei la lumea ta exterioară; poţi alterna între aplicarea ideii la ce vezi în jur şi aplicarea ei la cei ce sunt în gândurile tale; sau poţi recurge la orice combinaţie preferi între aceste două faze aplicative. ²Intervalul practic trebuie se va încheia cu o repetare a ideii cu ochii închişi şi o alta, imediat după aceea, cu ochii deschişi.





6. Exerciţiile mai scurte constau din repetarea ideii cât mai des posibil. ²Este deosebit de util să o aplici în tăcere la cei pe care îi întâlneşti, rostindu-le numele în timp ce o faci. ³Este esenţial să foloseşti ideea dacă cineva pare să îţi stârnească o reacţie adversă. ⁴Oferă-i imediat binecuvântarea sfinţeniei tale, ca să poţi învăţa să o conştientizezi mereu.

## LECȚIA 38

### Nu există ceva ce sfințenia mea să nu poată face.

1. Sfințenia ta răstoarnă toate legile lumii. [2]Ea transcende toate restricțiile impuse de timp, spațiu și distanță, și limitele de orice fel. [3]Puterea sfințeniei tale este total nelimitată, pentru că ea te consacră Fiu al lui Dumnezeu, una cu Mintea Creatorului său.

2. Prin sfințenia ta, puterea lui Dumnezeu devine manifestă. [2]Prin sfințenia ta, puterea lui Dumnezeu devine disponibilă. [3]Și nu există ceva ce puterea lui Dumnezeu să nu poată face. [4]Sfințenia ta poate, atunci, să înlăture toată durerea, poate pune capăt întregii întristări și poate rezolva toate problemele. [5]O poate face în privința ta, cât și a oricui altcuiva. [6]Are puterea să ajute la fel de bine pe oricine, pentru că are puterea să mântuiască la fel de bine pe oricine.

3. Dacă tu ești sfânt, atunci sfânt e tot ce a creat Dumnezeu. [2]Ești sfânt pentru că toate lucrurile create de El sunt sfinte. [3]Și toate lucrurile create de El sunt sfinte pentru că tu ești sfânt. [4]În exercițiile de astăzi, vom aplica puterea sfințeniei tale la toate problemele, dificultățile sau suferințele în orice formă s-ar întâmpla să te gândești la ele, în legătură cu tine sau cu altcineva. [5]Nu vom face nicio deosebire, pentru că nu există deosebiri.

4. În cele patru intervale practice mai lungi, de preferință de câte cinci minute întregi fiecare, repetă ideea de astăzi, închide-ți ochii și apoi cercetează-ți mintea să găsești orice senzație de pierdere sau de nefericire de orice fel, după cum vezi tu lucrurile. [2]Încearcă să faci cât mai puțină deosebire între o situație care e dificilă pentru tine și una care e dificilă pentru altcineva. [3]Identifică situația în mod concret, și numele persoanei implicate. [4]Folosește forma următoare pentru a aplica ideea de astăzi:

> [5]*În situația ___ în care mă văd,*
> *nu există ceva ce sfințenia mea să nu poată face.*
> [6]*În situația ___ în care se vede ___,*
> *nu există ceva ce sfințenia mea să nu poată face.*

5. Modifică din când în când acest format, adăugând câteva gânduri relevante de la tine. [2]De exemplu, poate dorești să incluzi gânduri de genul:

> [3]*Nu există ceva ce sfințenia mea să nu poată face,*
> *pentru că puterea lui Dumnezeu stă în ea.*





[4]Introdu orice variații vrei, dar ține exercițiile axate pe tema: „Nu există ceva ce sfințenia mea să nu poată face". [5]Rostul exercițiilor de astăzi este acela de-a începe să îți insufle senzația că stăpânești peste toate ca urmare a ceea ce ești.

6. În aplicațiile frecvente de mai scurtă durată, aplică ideea în forma ei inițială, dacă nu cumva apare sau îți vine în minte o problemă concretă în privința ta sau a altcuiva. [2]În cazul acesta, folosește forma mai concretă pentru a aplica ideea la aceasta.

# LECȚIA 39

## Sfințenia mea e mântuirea mea.

1. Dacă vinovăția este iadul, care e opusul ei? ²Asemenea textului pentru care s-a scris această culegere, ideile folosite în aceste exerciții sunt foarte simple, foarte clare și total lipsite de ambiguitate. ³Nu ne interesează izbânzile intelectuale, nici jocurile de logică. ⁴Ne ocupăm doar de ce e foarte evident, dar s-a pierdut din vedere în norii complexității în care consideri că gândești.
2. Dacă vinovăția este iadul, care e opusul ei? ²Sigur nu e greu de răspuns. ³Ezitarea pe care o simți nu se datorează ambiguității întrebării. ⁴Dar crezi tu oare că vinovăția este iadul? ⁵Dacă ai crede, ai vedea imediat cât de direct și de simplu este textul, și nu ai avea nevoie de nicio culegere de exerciții. ⁶Nimeni nu are nevoie să exerseze pentru a dobândi ceva ce are deja.
3. Am spus deja că sfințenia ta este mântuirea lumii. ²Cum rămâne cu propria ta mântuire? ³Nu poți da ce nu ai. ⁴Un mântuitor trebuie să fie mântuit. ⁵Cum să predea mântuire altfel? ⁶Exercițiile de azi ți se vor aplica ție, recunoscând că mântuirea ta e crucială pentru mântuirea lumii. ⁷În timp ce aplici exercițiile la lumea ta, lumea întreagă va avea de câștigat.
4. Sfințenia ta este răspunsul la fiecare întrebare care s-a pus vreodată, care se pune acum sau se va pune în viitor. ²Sfințenia ta înseamnă sfârșitul vinovăției și, de aceea, sfârșitul iadului. ³Sfințenia ta este mântuirea lumii și a ta. ⁴Cum să fii exclus din sfințenia ta tocmai tu, căruia îi aparține? ⁵Dumnezeu nu cunoaște nesfințenia. ⁶Se poate oare să nu Își cunoască Fiul?
5. Ți se recomandă cinci minute întregi pentru fiecare dintre cele patru intervale practice mai lungi de astăzi, precum și exerciții aplicative mai lungi și mai frecvente. ²Dacă vrei să depășești cerințele minime, ți se recomandă să faci exerciții mai multe, nu mai lungi, deși indicăm și una și alta.
6. Începe intervalele practice ca de obicei, repetând ideea de astăzi. ²Apoi, cu ochii închiși, caută-ți gândurile lipsite de iubire, sub orice formă apar: neliniște, depresie, mânie, frică, îngrijorare, atac, nesiguranță și așa mai departe. ³Indiferent ce formă iau, sunt lipsite de iubire și înfricoșătoare, prin urmare. ⁴De aceea, tocmai de ele ai nevoie să fii mântuit.
7. Subiecte potrivite pentru exercițiile de astăzi sunt situațiile, întâmplările sau personajele concrete pe care le asociezi cu orice fel de gânduri lipsite de iubire. ²Este imperativ pentru mântuirea ta să le vezi altfel. ³Și tocmai binecuvântarea pe care le-o dai te va mântui și îți va da viziune.
8. Fără să te grăbești, fără să selectezi conștient și fără să pui un accent deosebit pe niciunul dintre ele, cercetează-ți mintea să găsești toate gândurile care stau între tine și mântuirea ta. ²Aplică ideea de astăzi la fiecare dintre ele în felul următor:

*³Gândurile mele lipsite de iubire despre ___ mă țin în iad.*
*⁴Sfințenia mea e mântuirea mea.*

9. Aceste intervale practice ți se vor părea, poate, mai ușoare dacă le intercalezi cu câteva intervale scurte în care repeți ideea de azi, pe îndelete, de câteva ori. ²Și poate că te vor ajuta și câteva intervale scurte în care te relaxezi pur și simplu și nu pari să te gândești la nimic. ³Menținerea concentrației este ceva foarte dificil la început. ⁴Dar va deveni mult mai ușor pe măsură ce mintea ta devine mai disciplinată și mai greu de distras.
10. Până una alta, ești liber să introduci varietate în intervalele practice sub orice formă ți-ar plăcea. ²Să nu schimbi însă și ideea zilei când variezi metoda de-a o aplica. ³Indiferent cum alegi să o folosești, ideea trebuie exprimată în așa fel încât înțelesul ei să fie faptul că sfințenia ta e mântuirea ta. ⁴Încheie fiecare interval practic repetând încă o dată ideea în forma ei inițială și adăugând:

*⁵Dacă vinovăția este iadul, care e opusul ei?*

11. În aplicațiile de mai scurtă durată, care trebuie efectuate de vreo trei sau patru ori pe oră, și chiar mai des dacă se poate, poți să îți pui această întrebare, să repeți ideea zilei și să faci, de preferință, și una și alta. ²Dacă apar tentații, o formă deosebit de utilă a ideii este următoarea:

*³Sfințenia mea mă mântuiește de asta.*

# LECȚIA 40

## Sunt binecuvântat ca Fiu al lui Dumnezeu.

1. Astăzi vom începe să afirmăm câteva din lucrurile fericite la care ești îndreptățit, dat fiind ce ești. ²Astăzi nu se cer intervale practice de lungă durată, dar sunt necesare intervale scurte foarte dese. ³Din zece în zece minute ar fi cel mai indicat, un program de care ți se recomandă să te ții de câte ori îți este posibil. ⁴Dacă uiți, încearcă din nou. ⁵Dacă apar întreruperi de lungă durată, încearcă din nou. ⁶De câte ori îți amintești, încearcă din nou.
2. Nu e nevoie să închizi ochii pe durata acestor intervale practice, deși s-ar putea să ți se pară mai ușor dacă îi închizi. ²Totuși, în cursul zilei te poți afla într-o mulțime de situații în care nu se poate să închizi ochii. ³Să nu sari peste niciun exercițiu din acest motiv. ⁴Poți să exersezi foarte bine în orice împrejurări, dacă vrei cu adevărat.
3. Exercițiile de astăzi nu cer mult timp și nici efort. ²Repetă ideea zilei și adaugă apoi câteva atribute pe care le asociezi cu starea de a fi Fiu al lui Dumnezeu, aplicându-ți-le ție. ³Un interval practic ar putea să constea, de pildă, din următoarele:

*⁴Sunt binecuvântat ca Fiu al lui Dumnezeu.*
*⁵Sunt fericit, mulțumit, plin de pace și iubire.*

⁶Un alt interval poate lua forma următoare:

*⁷Sunt binecuvântat ca Fiu al lui Dumnezeu.*
*⁸Sunt calm, liniștit, încrezător și sigur de mine.*

⁹Dacă ai la dispoziție doar un interval mai scurt, va fi suficient să îți spui că ești binecuvântat ca Fiu al lui Dumnezeu.





# LECȚIA 41

## Dumnezeu merge cu mine oriunde merg.

1. În cele din urmă, ideea de astăzi va birui complet senzația de singurătate și abandonare pe care o încearcă toți cei separați. ²Depresia e o consecință inevitabilă a separării. ³La fel și neliniștea, îngrijorarea, sezația profundă de neputință, nefericirea, suferința și frica intensă de a pierde.
2. Cei separați au inventat multe „leacuri" la ce cred ei că ar fi „nenorocirile lumii". ²Dar singurul lucru pe care nu îl fac este să pună la îndoială realitatea problemei. ³Dar efectele ei nu pot fi lecuite pentru că problema nu este reală. ⁴Ideea de azi are puterea să pună capăt pentru totdeauna acestei prostii. ⁵Și chiar că e o prostie, în ciuda formelor serioase și tragice pe care le poate lua.
3. În străfundul tău se află tot ce e desăvârșit, gata să răzbată prin tine și să iasă în lume. ²Iată ce va lecui toată întristarea și durerea și frica și pierderea, căci va vindeca mintea care a gândit că aceste lucruri sunt reale și a suferit din cauza loialității ei față de ele.
4. Nu poți fi lipsit niciodată de desăvârșita ta sfințenie, pentru că Sursa ei merge cu tine oriunde mergi. ²Nu poți suferi niciodată, pentru că Sursa întregii bucurii merge cu tine oriunde mergi. ³Nu poți fi singur niciodată, pentru că Sursa întregii vieți merge cu tine oriunde mergi. ⁴Nimic nu îți poate distruge pacea minții, pentru că Dumnezeu merge cu tine oriunde mergi.
5. Înțelegem că nu crezi toate aceste lucruri. ²Cum ai putea, când adevărul e ascuns adânc în tine, sub un nor greu de gânduri demente, dens și obscurizant, dar reprezentând tot ce vezi? ³Astăzi vom face prima noastră încercare reală de-a trece de acest nor întunecat și greu, și de-a-l străbate pentru a ajunge la lumina de dincolo.
6. Astăzi vei avea un singur interval practic lung. ²Dimineața, de îndată ce te trezești dacă se poate, stai liniștit cu ochii închiși între trei și cinci minute. ³La începutul intervalului practic, repetă ideea zilei fără nicio grabă. ⁴Apoi nu fă niciun efort să te gândești la ceva. ⁵Încearcă, în schimb, să simți că îți îndrepți atenția înăuntru, dincolo de toate gândurile deșarte ale lumii. ⁶Încearcă să pătrunzi foarte adânc în mintea ta, ferind-o de orice gânduri care ți-ar putea distrage atenția.
7. Din când în când, repetă ideea dacă te ajută. ²Dar, mai presus de toate, încearcă să te adâncești tot mai mult în tine, departe de lume și de toate gândurile ei prostești. ³Încerci să treci acum de toate aceste lucruri. ⁴Încerci să lași în urmă aparențele și să te apropii de realitate.

8. Se prea poate să ajungi la Dumnezeu. [2]De fapt, e foarte ușor, pentru că e cel mai firesc lucru din lume. [3]Poți spune chiar că e singurul lucru firesc din lume. [4]Calea se va deschide, dacă crezi că e posibil. [5]Acest exercițiu poate da rezultate foarte surprinzătoare chiar de la prima încercare și, mai devreme sau mai târziu, e încununat întotdeauna de succes. [6]Vom intra pe parcurs în mai multe detalii despre acest tip de exercițiu. [7]Dar niciodată nu va eșua complet, și e posibil să obții un succes imediat.

9. Pe tot parcursul zilei, folosește des ideea de azi, repetând-o fără grabă, de preferință cu ochii închiși. [2]Gândește-te ce spui, ce vor să spună cuvintele. [3]Concentrează-te asupra sfințeniei la care face referire în privința ta; asupra tovărășiei neabătute de care ai parte; asupra protecției depline care te înconjoară.

10. Chiar că îți poți permite să râzi de gândurile fricii, amintindu-ți că Dumnezeu merge cu tine oriunde mergi.





## LECȚIA 42

### Dumnezeu este puterea mea. Viziunea e darul Lui.

1. Lecția de astăzi combină două idei foarte puternice, ambele de mare importanță. [2]Și stabilește, totodată, o relație cauzală care explică de ce eforturile tale de-a realiza obiectivul cursului nu pot să nu își atingă ținta. [3]Vei vedea pentru că e Voia lui Dumnezeu. [4]Puterea Lui, nu a ta, îți dă forță. [5]Și darul Lui, nu al tău, îți oferă viziune.

2. Dumnezeu este într-adevăr puterea ta, iar ce dă El e dat cu adevărat. [2]Asta înseamnă că o poți primi oricând și oriunde, indiferent unde ai fi și în ce împrejurare te-ai afla. [3]Trecerea ta prin timp și spațiu nu e la întâmplare. [4]Nu poți să nu fii în locul potrivit la timpul potrivit. [5]Așa este puterea lui Dumnezeu. [6]Așa sunt darurile Lui.

3. Astăzi vom avea două intervale practice între trei și cinci minute fiecare, unul de îndată ce poți după ce te trezești și altul cât mai aproape de ora de culcare. [2]E mai bine însă să aștepți un moment în care poți sta în liniște de unul singur, un moment în care te simți gata, decât să te preocupe timpul ca atare.

4. Începe aceste intervale practice cu repetarea lentă a ideii zilei, ținându-ți ochii deschiși și privind în jurul tău. [2]Apoi închide ochii și repetă ideea încă o dată, într-un ritm și mai lent decât înainte. [3]După aceea, încearcă să nu te gândești decât la gândurile care îți vin în minte în legătură cu ideea zilei. [4]Poți gândi, de pildă:

> [5]*Viziunea trebuie să fie posibilă.* [6]*Dumnezeu dă cu adevărat,*

sau:

> [7]*Darurile pe care mi le-a dat Dumnezeu trebuie să fie ale mele, pentru că mi le-a dat El.*

5. Orice gând referitor la ideea de astăzi este potrivit. [2]De fapt, s-ar putea să rămâi uimit când vei vedea câtă înțelegere legată de curs conțin unele dintre gândurile tale. [3]Lasă-le să vină fără să le cenzurezi, dacă nu constați cumva că mintea ți-a luat-o razna și e clar că ai lăsat să se insinueze gânduri lipsite de relevanță. [4]S-ar putea să ajungi și la un punct în care nu par să îți vină în minte niciun fel de gânduri. [5]Dacă apar asemenea perturbări, deschide ochii și repetă încă o dată gândul, uitându-te în jur fără grabă; închide ochii, repetă ideea încă o dată și apoi continuă să cauți gânduri aferente în mintea ta.

6. Ține minte însă că, pentru exercițiile de astăzi, căutarea activă a gândurilor relevante nu este o metodă potrivită. [2]Încearcă pur și simplu să te dai la o parte și să lași gândurile să vină. [3]Dacă ți se pare dificil, e mai bine să petreci intervalul practic alternând între repetițiile lente ale ideii cu ochii deschiși și cele cu ochii închiși, decât să te forțezi să găsești gânduri potrivite.

7. Numărul intervalelor practice scurte de pe urma cărora ai putea să beneficiezi astăzi este nelimitat. [2]Ideea de azi este un prim pas în încercarea de-a reuni gândurile și de-a te învăța că studiezi un sistem de gândire unificat, din care nu lipsește nimic din ce e necesar, și în care nu e inclus nimic din ce e contradictoriu sau irelevant.

8. Cu cât repeți mai des ideea în cursul acestei zile, cu atât îți vei reaminti mai des că obiectivul cursului are importanță pentru tine și că nu l-ai uitat.





## LECȚIA 43

### Dumnezeu este Sursa mea. Nu pot să văd separat de El.

1. Percepția nu e un atribut al lui Dumnezeu. [2]Al Lui e tărâmul cunoașterii. [3]El a creat însă Spiritul Sfânt ca Mijlocitor între percepție și cunoaștere. [4]Fără această punte de legătură cu Dumnezeu, percepția ar fi înlocuit pe veci cunoașterea în mintea ta. [5]Având această punte de legătură cu Dumnezeu, percepția va deveni atât de schimbată și de purificată, încât va duce la cunoaștere. [6]Aceasta este funcția ei, după cum o vede Spiritul Sfânt. [7]De aceea, aceasta este funcția ei în adevăr.

2. În Dumnezeu nu poți să vezi. [2]Percepția nu are funcție în Dumnezeu și nu există. [3]În mântuire însă, care e desfacerea a ceea ce nu a existat nicicând, percepția are un scop măreț. [4]Făcută de Fiul lui Dumnezeu într-un scop nesfânt, ea trebuie să devină mijlocul prin care își reconștientizează sfințenia. [5]Percepția nu are înțeles. [6]Dar Spiritul Sfânt îi dă un înțeles foarte apropiat de al lui Dumnezeu. [7]Percepția vindecată devine mijlocul prin care Fiul lui Dumnezeu își iartă fratele și se iartă astfel pe el.

3. Nu poți să vezi separat de Dumnezeu pentru că nu poți fi separat de Dumnezeu. [2]Orice faci faci în El, pentru că orice gândești gândești cu Mintea Lui. [3]Dacă viziunea e reală, și este reală în măsura în care împărtășește scopul Spiritului Sfânt, atunci nu poți să vezi separat de Dumnezeu.

4. Astăzi se cer trei intervale practice de cinci minute fiecare, unul cât mai devreme posibil și altul cât mai târziu posibil în cursul zilei. [2]Al treilea poate fi efectuat în momentul cel mai convenabil și mai oportun pe care ți-l permit împrejurările și dispoziția. [3]La începutul acestor intervale practice, repetă-ți ideea zilei cu ochii deschiși. [4]Privește apoi puțin în jur, aplicând ideea concret la ce vezi. [5]Sunt suficiente patru sau cinci subiecte pentru această fază a intervalului practic. [6]Poți spune, de pildă:

*[7]Dumnezeu este Sursa mea. [8]Nu pot să văd biroul acesta separat de El.*
*[9]Dumnezeu este Sursa mea. [10]Nu pot să văd tabloul acela separat de El.*

5. Deși această parte a exercițiului ar trebui să fie relativ scurtă, fii atent să selectezi fără discriminare subiectele acestei faze, fără includeri sau excluderi intenționate. [2]Pentru a doua fază, mai lungă, închide ochii, repetă din nou ideea de astăzi și lasă apoi gândurile relevante care îți vin în minte să completeze ideea în felul tău. [3]Iată câteva exemple de gânduri:

*Văd cu ochii iertării.*
*Văd lumea ca binecuvântată.*
*Lumea poate să mă arate mie însumi.*
*Îmi văd propriile gânduri, care sunt ca ale lui Dumnezeu.*

gând legat mai mult sau mai puțin direct de ideea zilei e un : potrivit. [9]Gândurile nu trebuie să aibă o legătură evidentă cu dar trebuie să nu o contrazică.

că constați că mintea ți-o ia razna, dacă începi să îți dai seama duri clar în dezacord cu ideea de astăzi sau dacă nu pare să îți imic în minte, deschide ochii, repetă prima fază a exercițiului i încearcă din nou faza a doua. [2]Nu lăsa să treacă o perioadă ungă în care ești preocupat de gânduri irelevante. [3]Pentru a âmpina așa ceva, întoarce-te la prima fază a exercițiilor de câte e nevoie.

aplicațiile mai scurte ale ideii de astăzi, forma poate varia în e de împrejurările și situațiile în care te afli pe parcursul zilei. ești cu cineva, de pildă, încearcă să îți amintești să îi spui în

[3]*Dumnezeu este Sursa mea.* [4]*Nu te pot vedea separat de El.*

stă formă se poate aplica la fel de bine la necunoscuți, cât și la : care îi consideri mai apropiați. [6]Încearcă, de fapt, să nu faci ·biri de genul acesta.

eea de astăzi trebuie aplicată pe tot parcursul zilei și la diver- ituații și întâmplări care au loc, mai ales la cele care par să te re într-un fel sau altul. [2]În acest scop, aplică ideea în forma ur- are:

[3]*Dumnezeu este Sursa mea.* [4]*Nu pot să văd asta separat de El.*

Dacă nu îți vine pe moment niciun subiect anume, repetă ideea în a ei inițială. [2]Încearcă azi să nu lași să treacă perioade lungi de fără să îți amintești ideea zilei, amintindu-ți astfel funcția.





## LECȚIA 44

### Dumnezeu este lumina în care văd.

1. Astăzi continuăm ideea de ieri, adăugându-i o altă dimensiune. [2]Nu poți să vezi în întuneric și nu poți să faci lumină. [3]Poți să faci întuneric și apoi să crezi că vezi în el, dar lumina reflectă viața și este, prin urmare, un aspect al creației. [4]Creația și întunericul nu pot coexista, dar lumina și viața trebuie să meargă mână în mână, fiind doar aspecte diferite ale creației.

2. Ca să vezi, trebuie să recunoști că lumina este înăuntru, nu în afară. [2]Nu vezi în afara ta, și nici instrumentarul vederii nu este în afara ta. [3]O parte esențială a acestui instrumentar este lumina care face posibilă vederea. [4]Ea e mereu cu tine, făcând viziunea posibilă în orice împrejurare.

3. Astăzi vom încerca să ajungem la această lumină. [2]În acest scop, vom folosi o formă de exercițiu pe care am mai sugerat-o și pe care o vom folosi tot mai mult. [3]Este o formă deosebit de dificilă pentru mintea nedisciplinată și reprezintă un obiectiv major al antrenării minții. [4]Ea cere tocmai ce îi lipsește minții neantrenate. [5]Dar, dacă este să vezi, antrenamentul acesta trebuie făcut.

4. Fă astăzi cel puțin trei intervale practice, între trei și cinci minute fiecare. [2]Un interval mai lung este foarte indicat, dar numai dacă simți că timpul trece fără – sau cu foarte puțin – efort. [3]Forma de exercițiu pe care o vom folosi azi e cea mai firească și mai ușoară din lume pentru o minte antrenată, în timp ce unei minți neantrenate i se va părea forma cea mai nefirească și mai dificilă.

5. Mintea ta nu mai e total neantrenată. [2]Ești destul de pregătit să înveți forma de exercițiu pe care o vom folosi astăzi, dar se poate să constați că o să te izbești de o puternică împotrivire. [3]Motivul este foarte simplu. [4]Exersând în felul acesta, lași în urmă tot ce crezi acum și toate gândurile născocite de tine. [5]Pe drept cuvânt, aceasta e eliberarea din iad. [6]Percepută prin ochii eului însă, e pierderea identității și o coborâre drept în iad.

6. Dacă poți să te detașezi de eu și câtuși de puțin, nu îți va fi greu să recunoști că împotrivirea și fricile lui nu au niciun înțeles. [2]Poate e bine să îți amintești, din când în când, că a ajunge la lumină înseamnă a scăpa din întuneric, indiferent ce crezi în sens contrar. [3]Dumnezeu este lumina în care vezi. [4]Încerci acum să ajungi la El.

7. Începe intervalul practic repetând ideea zilei cu ochii deschiși; închide-i apoi încet, repetând ideea de încă vreo câteva ori. [2]Încearcă apoi să te cufunzi în mintea ta, debarasându-te de orice fel de pertur-

bări și tulburări, cufundându-te încet dincolo de ele. [3]Mintea ta nu poate fi oprită dacă nu alegi să o oprești. [4]Își urmează pur și simplu cursul firesc. [5]Încearcă să observi fără să te implici gândurile care ți se perindă prin minte și să te strecori încet pe lângă ele.

8. Deși nu ți se cere să întreprinzi această formă de exercițiu în niciun fel anume, e necesar să înțelegi ce importanță are ceea ce faci; ce valoare inestimabilă are pentru tine, și să fii conștient că întreprinzi ceva foarte sfânt. [2]Mântuirea este cea mai fericită realizare a ta. [3]Și, totodată, singura care are noimă, fiind singura care îți este realmente utilă.

9. Dacă apare vreo formă de împotrivire, fă o pauză doar atât cât să repeți ideea de astăzi, ținându-ți ochii închiși dacă nu simți nicio frică. [2]În caz contrar, vei constata probabil că deschiderea momentană a ochilor îți va da mai multă siguranță. [3]Încearcă totuși să revii cât de curând la exercițiile făcute cu ochii închiși.

10. Dacă faci exercițiile cum trebuie, ar trebui să ai o senzație de relaxare și chiar sentimentul că te apropii de lumină, dacă nu chiar că pătrunzi în ea. [2]Încearcă să te gândești la lumină, fără formă și fără limită, în timp ce treci pe lângă gândurile acestei lumi fără să le bagi în seamă. [3]Și nu uita că nu te pot ține legat de lume dacă nu le dai puterea să o facă.

11. Pe tot parcursul zilei, repetă ideea des, cu ochii deschiși sau închiși, după cum ți se pare mai bine la momentul respectiv. [2]Dar nu uita. [3]Mai presus de toate, fii hotărât astăzi să nu uiți.





## LECȚIA 45

### Dumnezeu este Mintea cu care gândesc.

1. Ideea de astăzi deține cheia pentru a afla ce sunt adevăratele tale gânduri. [2]Ele nu sunt nimic din ce consideri că gândești, după cum nimic din ce consideri că vezi nu are niciun fel de legătură cu viziunea. [3]Nu există nicio legătură între ce este adevărat și ce consideri tu că e adevărat. [4]Nimic din ce consideri că sunt adevăratele tale gânduri nu seamănă în nicio privință cu adevăratele tale gânduri. [5]Nimic din ce consideri că vezi nu seamănă cu ce îți va arăta viziunea.

2. Tu gândești cu Mintea lui Dumnezeu. [2]De aceea, îți împărtășești gândurile cu El, după cum Și le împărtășește și El pe ale Lui cu tine. [3]Ele sunt aceleași gânduri, fiind gândite de aceeași Minte. [4]Să împărtășești înseamnă să faci la fel sau să faci una. [5]Iar gândurile pe care le gândești cu Mintea lui Dumnezeu nu îți părăsesc mintea, pentru că gândurile nu își părăsesc sursa. [6]De aceea, gândurile tale sunt în Mintea lui Dumnezeu, după cum ești și tu. [7]Ele sunt și în mintea ta, acolo unde este El. [8]Așa cum tu faci parte din Mintea Lui, tot așa și gândurile tale fac parte din Mintea Lui.

3. Unde sunt, atunci, adevăratele tale gânduri? [2]Astăzi vom încerca să ajungem la ele. [3]Va trebui să le căutăm în mintea ta, pentru că acolo și sunt. [4]Și trebuie să mai fie acolo, pentru că nu se poate să își fi părăsit sursa. [5]Ce e gândit de Mintea lui Dumnezeu este veșnic, făcând parte din creație.

4. Cele trei intervale practice de astăzi, de cinci minute fiecare, vor căpăta aceeași formă generală pe care am folosit-o la aplicarea ideii de ieri. [2]Vom încerca să părăsim ce e neadevărat și să căutăm ce e adevărat. [3]Vom nega lumea în favoarea adevărului. [4]Nu vom lăsa gândurile lumii să ne tragă înapoi. [5]Nu vom lăsa convingerile lumii să ne spună că ce vrea Dumnezeu să facem este imposibil. [6]În schimb, vom încerca să recunoaștem că e posibil numai ce vrea Dumnezeu să facem.

5. Vom încerca, totodată, să înțelegem că vrem să facem numai ce vrea Dumnezeu să facem. [2]Și vom încerca să ne amintim că nu se poate să nu reușim să facem ce vrea El. [3]Avem toate motivele să fim încrezători că vom reuși astăzi. [4]Asta e Voia lui Dumnezeu.

6. Începe exercițiile de astăzi repetând ideea cu ochii închiși. [2]Petrece-ți apoi câteva momente încercând să vii cu câteva gânduri relevante de la tine, nelăsând ideea să îți scape. [3]După ce ai adăugat la ea patru sau cinci gânduri de-ale tale, repet-o încă o dată și spune-ți cu blândețe:

*⁴Adevăratele mele gânduri sunt în mintea mea. ⁵Aş vrea să le găsesc.*

⁶Încearcă apoi să treci de toate gândurile neadevărate care acoperă adevărul din mintea ta şi să ajungi la ce e veşnic.

7. Sub toate gândurile fără sens şi sub toate ideile smintite pe care ți le-ai îndesat în minte stau gândurile pe care le-ai gândit cu Dumnezeu la început. ²Ele sunt acum în mintea ta, complet neschimbate. ³Şi vor fi mereu în mintea ta, exact cum au fost dintotdeauna. ⁴Tot ce ai gândit de atunci încoace se va schimba, dar Temelia pe care stă este absolut de neschimbat.

8. Exercițiile de astăzi sunt îndreptate tocmai spre această Temelie. ²Aici, mintea ta este îngemănată cu Mintea lui Dumnezeu. ³Aici, gândurile tale sunt una cu ale Lui. ⁴Pentru acest tip de exercițiu este necesar un singur lucru: abordează-l aşa cum te-ai apropia de un altar dedicat în Cer lui Dumnezeu Tatăl şi lui Dumnezeu Fiul. ⁵Căci acesta este locul la care încerci să ajungi. ⁶Probabil că nu vei putea să realizezi deocamdată cât de sus încerci să ajungi. ⁷Dar, chiar şi cu puțina înțelegere pe care ai dobândit-o până acum, vei fi în măsură să îți reaminteşti că nu e un joc fără noimă, ci un exercițiu de sfințenie şi o încercare de-a ajunge în Împărăția Cerului.

9. În intervalele practice mai scurte de astăzi, încearcă să îți aminteşti ce importanță are pentru tine să înțelegi sfințenia minții care gândeşte cu Dumnezeu. ²De fiecare dată când repeți ideea pe parcursul zilei, rezervă-ți un minut sau două să apreciezi sfințenia minții tale. ³Detaşează-te, chiar şi câtuşi de puțin, de toate gândurile nedemne de Cel al Cărui gazdă eşti. ⁴Şi mulțumeşte-I pentru Gândurile pe care le gândeşte cu tine.





## LECȚIA 46

### Dumnezeu este Iubirea în care iert.

1. Dumnezeu nu iartă pentru că nu a condamnat niciodată. ²Şi trebuie să existe o condamnare înainte de-a fi necesară iertarea. ³Iertarea este marea nevoie a acestei lumi, dar numai pentru că este o lume a iluziilor. ⁴Cei care iartă se dezleagă astfel de iluzii, în timp ce cei care refuză să ierte se țin legați de ele. ⁵Aşa cum de condamnat te condamni numai pe tine, tot aşa şi de iertat te ierți numai pe tine.

2. Deşi Dumnezeu nu iartă, Iubirea Lui stă totuşi la baza iertării. ²Frica condamnă şi iubirea iartă. ³Iertarea desface astfel produsul fricii, readucând mintea în postura de a-L reconştientiza pe Dumnezeu. ⁴Din acest motiv, iertarea se poate numi pe drept cuvânt mântuire. ⁵E mijlocul prin care iluziile dispar.

3. Exercițiile de astăzi cer cel puțin trei intervale practice de cinci minute fiecare şi cât mai multe intervale practice mai scurte. ²Începe intervalele mai lungi, ca de obicei, cu repetarea ideii de astăzi. ³Închide ochii în timp ce o repeți şi cercetează-ți mintea un minut sau două, să îi găseşti pe cei pe care nu i-ai iertat. ⁴Nu contează „cât de mult" nu i-ai iertat. ⁵Fie i-ai iertat de tot, fie nu i-ai iertat deloc.

4. Dacă faci exercițiile cum trebuie, nu îți va fi greu să găseşti o serie de persoane pe care nu le-ai iertat. ²O regulă sigură este aceea că oricine îți displace e un subiect adecvat. ³Menționează numele fiecărei persoane şi spune:

*⁴Dumnezeu este Iubirea în care te iert, [nume].*

5. Rostul primei faze a exercițiilor de astăzi este acela de-a te pune în postura de-a te ierta pe tine însuți. ²După ce ai aplicat ideea la toți cei care ți-au venit în minte, spune-ți:

*³Dumnezeu este Iubirea în care mă iert.*

⁴Petrece-ți apoi restul intervalului practic adăugând idei aferente de genul:

*⁵Dumnezeu este Iubirea în care mă iubesc.*
*⁶Dumnezeu este Iubirea în care sunt binecuvântat.*

6. Forma aplicațiilor poate varia considerabil, dar ideea centrală nu trebuie scăpată din vedere. ²Poți spune, de pildă:

*[3]Nu pot fi vinovat, pentru că sunt un Fiu al lui Dumnezeu.*
*[4]Deja am fost iertat.*
*[5]Nicio frică nu e posibilă într-o minte iubită de Dumnezeu.*
*[6]Nu e nevoie să atac, pentru că iubirea m-a iertat.*

[7]Intervalul practic trebuie să se încheie însă cu repetarea ideii de astăzi în formularea ei inițială.

7. Intervalele practice mai scurte pot consta dintr-o repetare a ideii de astăzi în forma inițială sau într-o formă aferentă, după cum preferi. [2]Fii atent însă să faci mai multe aplicații concrete dacă e nevoie. [3]Va fi nevoie de ele pe parcursul zilei, de câte ori îți dai seama de orice fel de reacție negativă față de oricine, prezent sau nu. [4]În cazul acesta, spune-i în gând:

*[5]Dumnezeu este Iubirea în care te iert.*





# LECȚIA 47

## Dumnezeu este puterea în care mă încred.

1. Dacă te încrezi în propria ta putere, ai toate motivele să fii îngrijorat, neliniștit și înfricoșat. [2]Ce poți prezice sau ține sub control? [3]Pe ce părticică din tine se poate conta? [4]Ce îți dă capacitatea de-a conștientiza toate fațetele unei probleme și de-a le rezolva în așa fel încât să reiasă numai bine? [5]Ce părticică din tine îți dă capacitatea de-a recunoaște soluția corectă și garanția că se va realiza?
2. De la tine, nu poți să faci niciunul dintre aceste lucruri. [2]Să crezi că poți înseamnă să îți pui încrederea acolo unde încrederea e neîndreptățită, și să justifici frica, neliniștea, depresia, mânia și întristarea. [3]Cine poate să își pună credința în slăbiciune, și să se simtă în siguranță? [4]Dar cine poate să își pună credința în putere, și să se simtă slab?
3. Dumnezeu e siguranța ta în toate împrejurările. [2]Vocea Lui vorbește pentru El în toate situațiile și în fiecare aspect al tuturor situațiilor, spunându-ți exact ce să faci ca să Îi chemi într-ajutor puterea și protecția. [3]Nu există excepții, pentru că Dumnezeu nu are excepții. [4]Iar Vocea care vorbește pentru El gândește ca El.
4. Astăzi vom încerca să trecem de propria ta slăbiciune și să ajungem la Sursa adevăratei puteri. [2]Sunt necesare astăzi patru intervale practice de cinci minute fiecare, și ți se recomandă insistent să întreprinzi perioade practice mai lungi și mai frecvente. [3]Închide ochii și începe, ca de obicei, cu repetarea ideii zilei. [4]Apoi acordă un minut sau două căutării unor situații din viața ta în care ai investit frică, alungând-o pe fiecare cu cuvintele:

*[5]Dumnezeu este puterea în care mă încred.*

5. Încearcă acum să lași în urmă toate grijile legate de propriul tău sentiment de inadecvare. [2]E evident că orice situație care te face să te îngrijorezi este asociată cu sentimente de inadecvare, căci altfel ai fi convins că ești în stare să faci față situației fără probleme. [3]Nu încrezându-te în tine vei reuși să câștigi încredere de sine. [4]Dar puterea lui Dumnezeu din tine reușește în toate.
6. Recunoașterea propriei tale fragilități este un pas necesar în corectarea greșelilor tale, dar nu e nicidecum un pas suficient să îți dea încrederea de care ai nevoie și la care ești îndreptățit. [2]Trebuie să mai conștientizezi și faptul că încrederea în adevărata ta putere se justifică pe deplin în fiecare privință și în toate împrejurările.
7. În a doua fază a intervalului practic, încearcă să pătrunzi în stră-

fundul minţii tale şi să ajungi într-un loc cu adevărat sigur. [2]Vei recunoaşte că ai ajuns acolo dacă ai o senzaţie de pace profundă, chiar şi momentan. [3]Desprinde-te de toate lucrurile neînsemnate care clocotesc şi spumegă la suprafaţa minţii tale, şi cufundă-te şi mai departe, dincolo de ele, spre Împărăţia Cerului. [4]Există un loc în tine unde e pace deplină. [5]Există un loc în tine unde nimic nu este imposibil. [6]Există un loc în tine unde stă puterea lui Dumnezeu.

8. În cursul zilei, repetă ideea cât de des. [2]Foloseşte-o ca răspuns la orice vine să te tulbure. [3]Ţine minte că pacea este dreptul tău, pentru că îţi acorzi încrederea puterii lui Dumnezeu.





## LECŢIA 48

### Nu e nimic de temut.

1. Ideea de astăzi afirmă pur şi simplu un fapt. [2]Nu e un fapt pentru cei care cred în iluzii, dar iluzia nu e un fapt. [3]În adevăr, nu e nimic de temut. [4]Asta e foarte uşor de recunoscut. [5]Dar e foarte greu de recunoscut pentru cei care vor iluziile să fie adevărate.

2. Intervalele practice de astăzi vor fi foarte scurte, foarte simple şi foarte dese. [2]Pur şi simplu, repetă ideea cât mai des posibil. [3]O poţi folosi cu ochii deschişi în orice moment şi în orice situaţie. [4]Ţi se recomandă însă insistent să îţi rezervi circa un minut de câte ori se poate, pentru a-ţi închide ochii şi a repeta ideea, pe îndelete, de câteva ori. [5]E deosebit de important să foloseşti ideea imediat ce îţi este tulburată pacea minţii.

3. Prezenţa fricii e un indiciu sigur că te încrezi în propria-ţi putere. [2]Conştientizarea faptului că nu e nimic de temut arată că, undeva în mintea ta, deşi nu neapărat într-un loc pe care îl recunoşti deocamdată, ţi-ai adus aminte de Dumnezeu şi laşi puterea Lui să ia locul slăbiciunii tale. [3]În clipa în care eşti dispus să o faci, chiar că nu e nimic de temut.

## LECȚIA 49

### Vocea lui Dumnezeu îmi vorbește pe tot parcursul zilei.

1. E foarte posibil să asculți Vocea lui Dumnezeu pe tot parcursul zilei fără să îți întrerupi în niciun fel activitățile obișnuite. ²Partea minții tale în care își are locul adevărul se află într-o comunicare continuă cu Dumnezeu, indiferent dacă ești sau nu ești conștient de asta. ³Cealaltă parte a minții tale e cea care funcționează în cadrul lumii și se supune legilor lumii. ⁴Aceasta este partea care e permanent distrată, dezorganizată și extrem de nesigură.
2. Partea care ascultă Vocea pentru Dumnezeu e calmă, mereu liniștită și întru totul sigură. ²De fapt, e singura parte care există. ³Cealaltă parte e o iluzie fantezistă, frenetică și înnebunită, dar fără niciun fel de realitate. ⁴Încearcă azi să nu asculți de ea. ⁵Încearcă să te identifici cu partea minții tale în care domnesc de-a pururi liniștea și pacea. ⁶Încearcă să auzi cât de drăgăstos te cheamă Vocea lui Dumnezeu, reamintindu-ți că propriul tău Creator nu Și-a uitat Fiul.
3. Astăzi vom avea nevoie de cel puțin patru intervale practice de cinci minute fiecare, și de mai multe dacă e posibil. ²Vom încerca efectiv să auzim cum ne reamintește Vocea lui Dumnezeu de El și de Sinele tău. ³Vom aborda cu încredere acest gând, cel mai fericit și mai sfânt dintre toate, știind că, făcând asta, ne unim voia cu Voia lui Dumnezeu. ⁴El vrea să Îi auzi Vocea. ⁵Ți-a dat-O ca să fie auzită.
4. Ascultă în liniște profundă. ²Stai foarte liniștit și deschide-ți mintea. ³Treci de toate țipetele răgușite și de închipuirile nesănătoase care acoperă adevăratele tale gânduri și ascund veșnica legătură pe care o ai cu Dumnezeu. ⁴Cufundă-te în pacea care te așteaptă dincolo de gândurile, imaginile și sunetele frenetice și zgomotoase ale acestei lumi demente. ⁵Nu ești acasă aici. ⁶Încercăm acum să ajungem la adevărata ta casă. ⁷Încercăm să ajungem în locul în care ești într-adevăr binevenit. ⁸Încercăm să ajungem la Dumnezeu.
5. Nu uita să repeți ideea de astăzi foarte des. ²Fă-o cu ochii deschiși când e necesar, dar închiși când e posibil. ³Și așează-te în liniște să repeți ideea de astăzi ori de câte ori ai posibilitatea, închizându-ți ochii la cele lumești și dându-ți seama că inviți să îți vorbească Vocea lui Dumnezeu.





## LECȚIA 50

### Mă susține Iubirea lui Dumnezeu.

1. Iată răspunsul la fiecare problemă cu care te vei confrunta – astăzi și mâine și de-a lungul timpului. ²În lumea aceasta, crezi că te susține orice în afară de Dumnezeu. ³Îți pui credința în cele mai banale și mai smintite simboluri: medicamente, bani, îmbrăcăminte „de protecție", influență, prestigiu, a fi îndrăgit, a cunoaște „pe cine trebuie", și o listă nesfârșită de forme pe care le ia nimicul și pe care le înzestrezi cu puteri magice.
2. Pentru tine, toate aceste lucruri înlocuiesc Iubirea lui Dumnezeu. ²Și le prețuiești pe toate pentru a-ți asigura o identificare cu trupul. ³Ele sunt cântece de laudă la adresa eului. ⁴Să nu îți pui credința în ceva fără valoare. ⁵Căci nu te va susține.
3. Numai Iubirea lui Dumnezeu te va proteja în toate împrejurările. ²Te va ridica din fiecare încercare și te va înălța într-un climat de pace și siguranță deplină, deasupra tuturor primejdiilor percepute ale acestei lumi. ³Te va transporta într-o stare mentală pe care nimic nu o poate amenința, nimic nu o poate deranja și în care nimic nu se poate insinua să tulbure calmul veșnic al Fiului lui Dumnezeu.
4. Să nu îți pui credința în iluzii. ²Te vor dezamăgi. ³Pune-ți toată credința în Iubirea lui Dumnezeu din tine, o iubire care nu moare, nu se schimbă și nu dezamăgește niciodată. ⁴Acesta este răspunsul la orice lucru cu care te confrunți astăzi. ⁵Prin Iubirea lui Dumnezeu din tine, poți rezolva toate dificultățile aparente, fără efort și plin de încredere. ⁶Spune-ți acest lucru astăzi cât de des. ⁷Spunându-l, declari că te eliberezi de credința în idoli. ⁸Și admiți adevărul despre tine însuți.
5. Timp de zece minute, de două ori astăzi, dimineața și seara, lasă ideea să pătrundă adânc în conștiința ta. ²Repet-o, gândește-te la ea, lasă gândurile aferente să îți vină într-ajutor să îi recunoști adevărul, și lasă pacea să se reverse peste tine ca o mantie de protecție și siguranță. ³Nu lăsa să intre gânduri deșerte și prostești, să tulbure sfânta minte a Fiului lui Dumnezeu. ⁴Aceasta e Împărăția Cerului. ⁵Acesta e locul de odihnă în care te-a pus Tatăl tău pentru totdeauna.

## RECAPITULAREA I

### Introducere

1. Începând de astăzi, vom întreprinde o serie de lecții recapitulative. [2]Fiecare dintre ele va parcurge cinci dintre ideile prezentate deja, începând cu prima și încheind cu a cincizecea. [3]După fiecare idee va urma un scurt comentariu, la care să reflectezi în timpul recapitulării. [4]În intervalele practice, exercițiile se efectuează după cum urmează:

2. Începe ziua cu citirea celor cinci idei, cu comentariile incluse. [2]După aceea, nu e nevoie să reflectezi la ele într-o anumită ordine, deși fiecare trebuie exersată cel puțin o dată. [3]Acordă fiecărui interval practic cel puțin două minute, gândindu-te la ideea respectivă și la comentariul aferent după ce le-ai recitit. [4]Fă asta cât de des de-a lungul zilei. [5]Dacă una din cele cinci idei te atrage mai mult decât celelalte, concentrează-te asupra ei. [6]La sfârșitul zilei însă, recapitulează-le pe toate încă o dată.

3. În intervalele practice, nu e nevoie să parcurgi, nici literalmente, nici amănunțit, comentariul care însoțește fiecare idee în parte. [2]Încearcă, mai degrabă, să scoți în evidență esențialul și să te gândești la el în cadrul recapitulării ideii la care se referă. [3]După ce ai citit ideea și comentariul aferent, exercițiile trebuie efectuate cu ochii închiși și, pe cât posibil, când ești singur, într-un loc liniștit.

4. Se insistă pe acest aspect în exercițiile corespunzătoare nivelului tău de învățare. [2]Va trebui însă să înveți să nu ai nevoie de un cadru special în care să aplici ce ai învățat. [3]Vei avea nevoie cel mai mult de cele învățate în situațiile care îți apar supărătoare, și nu în cele ce par din start liniștite și calme. [4]Rostul celor învățate este să îți dea posibilitatea să porți liniștea cu tine și să vindeci chinul și zbuciumul. [5]Iar asta nu se poate face evitându-le și căutându-ți un refugiu în care să te izolezi.

5. Mai ai încă de învățat că pacea face parte din tine și nu cere decât să fii prezent să îmbrățișezi orice situație în care te afli. [2]Și, în sfârșit, vei învăța că prezența ta nu are limite, așa că pacea ta e pretutindeni, după cum ești și tu.

6. Vei observa că, din motive practice, câteva idei nu sunt redate exact în forma lor inițială. [2]Folosește-le așa cum sunt redate aici. [3]Nu e necesar să revii la formulările inițiale, nici să aplici ideile așa cum ți s-a sugerat atunci. [4]Scoatem în evidență acum relațiile dintre primele cincizeci de idei pe care le-am parcurs până acum și coeziunea sistemului de gândire la care te conduc ele.





## LECȚIA 51

Recapitularea de astăzi parcurge următoarele idei:

1. (1) **Tot ce văd nu înseamnă nimic.**

[2]Lucrul acesta se datorează faptului că nu văd nimic, iar nimicul nu are înțeles. [3]E necesar să recunosc lucrul acesta, ca să pot învăța să văd. [4]Ce consider că văd acum ocupă locul viziunii. [5]Trebuie să îi dau drumul recunoscând că nu are înțeles, ca viziunea să îi poată lua locul.

2. (2) **Eu am dat lucrurilor pe care le văd tot înțelesul pe care îl au pentru mine.**

[2]Am judecat tot ce privesc, și tocmai asta văd, și numai asta. [3]Asta nu e viziune. [4]E doar o iluzie a realității, pentru că judecățile mele au fost făcute cu totul în afara realității. [5]Sunt dispus să recunosc lipsa de validitate a judecăților mele, pentru că vreau să văd. [6]Judecățile mele mi-au făcut numai rău, și nu vreau să văd după cum îmi dictează ele.

3. (3) **Nu înțeleg nimic din ce văd.**

[2]Cum aș putea să înțeleg ce văd din moment ce am judecat greșit totul? [3]Ce văd este proiecția propriilor mele greșeli de gândire. [4]Nu înțeleg ce văd pentru că nu se poate înțelege. [5]Nu are sens să încerc să înțeleg. [6]Dar am toate motivele să îi dau drumul și să fac loc la ce se poate vedea, înțelege și iubi. [7]Pot schimba pe așa ceva ce văd acum pur și simplu fiind dispus să o fac. [8]Nu e oare o alegere mai bună decât cea pe care am făcut-o înainte?

4. (4) **Aceste gânduri nu înseamnă nimic.**

[2]Gândurile de care sunt conştient nu înseamnă nimic pentru că încerc să gândesc fără Dumnezeu. [3]Ce consider a fi gândurile „mele" nu sunt adevăratele mele gânduri. [4]Adevăratele mele gânduri sunt cele pe care le gândesc cu Dumnezeu. [5]Nu sunt conştient de ele pentru că mi-am făurit propriile gânduri ca să le ia locul. [6]Sunt dispus să recunosc că gândurile mele nu înseamnă nimic şi să le dau drumul. [7]Aleg să mi le înlocuiască ce au fost menite să înlocuiască. [8]Gândurile mele nu au înţeles, dar întreaga creaţie stă în gândurile pe care le gândesc cu Dumnezeu.

5. (5) **Nu mă supăr niciodată din ce cauză cred eu.**

[2]Nu mă supăr niciodată din ce cauză cred eu pentru că încerc neîncetat să îmi justific gândurile. [3]Încerc neîncetat să le fac adevărate. [4]Îmi fac duşmane toate lucrurile, ca să îmi motivez mânia şi să îmi justific atacurile. [5]Nu mi-am dat seama cât de greşit am folosit tot ce văd atribuindu-i acest rol. [6]Am făcut-o ca să apăr un sistem de gândire care mi-a făcut numai rău şi pe care nu îl mai vreau. [7]Sunt dispus să îi dau drumul.





## LECŢIA 52

Iată ideile pe care le parcurge recapitularea de astăzi:

1. (6) **Mă supăr pentru că văd ceva ce nu există.**

[2]Realitatea nu e niciodată înfricoşătoare. [3]E imposibil să mă poată supăra. [4]Realitatea aduce doar pace desăvârşită. [5]Când mă supăr, o fac pentru că am înlocuit realitatea cu iluziile născocite de mine. [6]Iluziile supără pentru că le-am acordat realitate şi, prin urmare, consider realitatea o iluzie. [7]Această confuzie a mea nu afectează în niciun fel creaţia lui Dumnezeu. [8]Mă supăr întotdeauna din nimic.

2. (7) **Văd numai trecutul.**

[2]Uitându-mă în jur, condamn lumea pe care o privesc. [3]Asta numesc eu vedere. [4]Pun trecutul în socoteala tuturor făpturilor şi lucrurilor, făcându-mi din ele nişte duşmani. [5]Când mă voi ierta şi îmi voi aminti Cine sunt, voi binecuvânta toate făpturile şi lucrurile pe care le văd. [6]Nu va exista nici trecut şi, de aceea, nici duşmani. [7]Şi voi privi cu iubire tot ce nu am reuşit să văd până atunci.

3. (8) **Mintea mea e preocupată de gânduri trecute.**

[2]Îmi văd doar propriile gânduri, iar mintea mea este preocupată de trecut. [3]Ce pot să văd, atunci, aşa cum este? [4]Să îmi aduc aminte că privesc trecutul pentru a împiedica mijirea prezentului în mintea mea. [5]Să înţeleg că încerc să folosesc timpul împotriva lui Dumnezeu. [6]Să învăţ să lepăd trecutul, dându-mi seama că, prin asta, nu renunţ la nimic.

4. (9) **Nu văd nimic cum e acum.**

²Dacă nu văd nimic cum e acum, se poate spune pe drept cuvânt că nu văd nimic. ³Pot să văd doar ce este acum. ⁴Opțiunea nu este între a vedea trecutul sau prezentul, ci numai între a vedea şi a nu vedea. ⁵Ce am ales să văd m-a costat viziunea. ⁶Acum vreau să aleg din nou, ca să pot vedea.

5. (10) **Gândurile mele nu înseamnă nimic.**

²Nu am gânduri private. ³Dar numai de gânduri private sunt conştient. ⁴Ce pot să însemne aceste gânduri? ⁵Ele nu există, aşa că nu înseamnă nimic. ⁶Dar mintea mea face parte din creație şi din Creatorul ei. ⁷Nu prefer oare să mă alătur mai degrabă gândirii universului, decât să fac obscur ce e al meu cu jalnicele mele gânduri „private", lipsite de orice înțeles?





## LECȚIA 53

Astăzi vom recapitula următoarele:

1. (11) **Gândurile mele fără înțeles îmi arată o lume fără înțeles.**

²Din moment ce gândurile de care sunt conştient nu înseamnă nimic, lumea care le reprezintă nu poate să aibă înțeles. ³Ce o produce e dement, şi tot dement este şi ce produce ea. ⁴Realitatea nu este dementă, iar eu am atât gânduri reale, cât şi demente. ⁵De aceea, pot să văd o lume reală dacă mă bazez pe adevăratele mele gânduri să îmi călăuzească vederea.

2. (12) **Mă supăr pentru că văd o lume fără înțeles.**

²Gândurile demente supără. ³Ele produc o lume în care nu e pic de ordine nicăieri. ⁴Numai haosul domneşte peste o lume care reprezintă o gândire haotică, iar haosul nu are legi. ⁵Nu pot să trăiesc în pace într-o astfel de lume. ⁶Sunt recunoscător că lumea aceasta nu este reală şi că nu sunt nevoit să o văd decât dacă aleg să pun preț pe ea. ⁷Şi nu aleg să pun preț pe ce e total dement şi nu are înțeles.

3. (13) **O lume fără înțeles stârneşte frică.**

²Ce e total dement stârneşte frică pentru că nu e deloc ceva pe care să te poți baza şi nu prezintă încredere. ³În nebunie, nu te poți baza pe nimic. ⁴Nimic nu dă nici siguranță, nici speranță. ⁵O astfel de lume însă nu are realitate. ⁶Eu i-am dat iluzia realității şi am suferit din cauza credinței mele în ea. ⁷Acum aleg să îmi retrag această credință şi să îmi pun încrederea în realitate. ⁸Alegând-o pe aceasta, voi scăpa de toate efectele lumii fricii, pentru că admit că nu există.

4. (14) **Dumnezeu nu a creat o lume fără înțeles.**

[2]Cum poate să existe o lume fără înțeles dacă Dumnezeu nu a creat-o? [3]El e Sursa întregului înțeles, și tot ce e real este în Mintea Lui. [4]Și în mintea mea, deopotrivă, pentru că El a creat-o odată cu mine. [5]De ce aș continua să sufăr din cauza efectelor gândurilor mele demente, când locul meu e în perfecțiunea creației? [6]Să îmi reamintesc puterea deciziei mele și să recunosc unde locuiesc de fapt.

5. (15) **Gândurile mele sunt imagini plăsmuite de mine.**

[2]Ce văd reflectă gândurile mele. [3]Gândurile mele sunt cele care îmi spun unde sunt și ce sunt. [4]Faptul că văd o lume în care există suferință, pierdere și moarte îmi arată că văd doar reprezentarea gândurilor mele demente și că nu îngădui adevăratelor mele gânduri să își reverse lumina binefăcătoare peste ce văd. [5]Dar calea lui Dumnezeu e sigură. [6]Imaginile pe care le-am plăsmuit nu pot triumfa asupra Lui pentru că nu e voia mea să o facă. [7]Voia mea este a Lui, și înaintea Lui nu voi pune alți dumnezei.





## LECȚIA 54

Iată ideile recapitulative de astăzi:

1. (16) **Nu am gânduri neutre.**

[2]Gândurile neutre sunt imposibile pentru că toate gândurile au putere. [3]Ele fie vor face o lume falsă, fie mă vor duce la cea reală. [4]Dar gândurile nu pot fi fără efecte. [5]Așa cum lumea pe care o văd se naște din greșelile mele de gândire, tot așa și lumea reală se va ivi înaintea ochilor mei când îmi las greșelile să fie corectate. [6]Gândurile mele nu pot fi *nici* adevărate, *nici* false. [7]Trebuie să fie ori una, ori alta. [8]Ce văd îmi arată ce fel de gânduri sunt.

2. (17) **Nu văd lucruri neutre.**

[2]Ce văd stă mărturie pentru ce gândesc. [3]Dacă nu aș gândi, nu aș exista, pentru că viața e gândire. [4]Să consider lumea pe care o văd reprezentarea stării în care se află mintea mea. [5]Știu că starea în care se află mintea mea se poate schimba. [6]Și mai știu, de aceea, că lumea pe care o văd se poate schimba și ea.

3. (18) **Nu resimt de unul singur efectele felului meu de a vedea.**

[2]Dacă nu am gânduri private, nu pot să văd o lume privată. [3]Până și ideea smintită a separării a trebuit să fie împărtășită înainte de-a putea forma baza lumii pe care o văd. [4]Dar împărtășirea respectivă a fost o împărtășire a nimicului. [5]Pot face apel și la adevăratele mele gânduri, care împărtășesc totul cu toți. [6]Așa cum gândurile mele de separare deșteaptă gândurile de separare ale celorlalți, tot așa și adevăratele mele gânduri trezesc adevăratele gânduri din ei. [7]Și, în privirea lor și a mea, va începe să mijească lumea pe care mi-o arată adevăratele mele gânduri.

4. (19) **Nu resimt de unul singur efectele gândurilor mele.**

[2]Nu sunt singur indiferent ce fac. [3]Tot ce gândesc, spun sau fac servește drept învățătură universului întreg. [4]Un Fiu al lui Dumnezeu nu poate să gândească, să vorbească sau să făptuiască degeaba. [5]Nu poate fi singur indiferent ce face. [6]De aceea, stă în puterea mea să schimb fiecare minte odată cu a mea, pentru că puterea mea este puterea lui Dumnezeu.

5. (20) **Sunt hotărât să văd.**

[2]Recunoscând natura împărtășită a gândurilor mele, sunt hotărât să văd. [3]Vreau să văd mărturiile care îmi arată că gândirea lumii s-a schimbat. [4]Vreau să văd dovada că ce s-a făcut prin mine a permis iubirii să înlocuiască frica, râsului să înlocuiască lacrimile și abundenței să înlocuiască pierderea. [5]Vreau să văd lumea reală și să o las să mă învețe că voia mea și Voia lui Dumnezeu una sunt.





## LECȚIA 55

Recapitularea de astăzi include următoarele:

1. (21) **Sunt hotărât să văd lucrurile altfel.**

[2]Ce văd acum sunt doar semnele bolii, ale dezastrului și ale morții. [3]Așa ceva nu poate fi ce a creat Dumnezeu pentru Fiul Lui iubit. [4]Însuși faptul că văd aceste lucruri e o dovadă că nu Îl înțeleg pe Dumnezeu. [5]De aceea, nu Îi înțeleg nici Fiul. [6]Ce văd îmi spune că nu știu cine sunt. [7]Sunt hotărât să văd mărturiile adevărului din mine, și nu cele care îmi arată o iluzie de sine.

2. (22) **Ce văd e o formă de răzbunare.**

[2]Lumea pe care o văd nu e nicidecum reprezentarea unor gânduri de iubire. [3]Este un tablou în care totul atacă totul. [4]Este orice, dar nu și o reflecție a Iubirii lui Dumnezeu și a Iubirii Fiului Său. [5]Gândurile mele de atac sunt cele care dau naștere acestui tablou. [6]Gândurile mele de iubire mă vor mântui de această percepție a lumii și îmi vor da pacea pe care mi-a hărăzit-o Dumnezeu.

3. (23) **Pot scăpa din lumea pe care o văd renunțând la gândurile de atac.**

[2]Iată unde stă mântuirea, și nicăieri altundeva. [3]Fără gânduri de atac nu aș putea să văd o lume a atacului. [4]Când iertarea îmi va permite reconștientizarea iubirii, voi vedea o lume a păcii, a siguranței și a bucuriei. [5]Și asta aleg să văd, în loc de ce văd acum.

4. (24) **Nu percep ce e în interesul meu.**

[2]Cum aş putea să recunosc ce e în interesul meu când nu ştiu cine sunt? [3]Ce consider că e în interesul meu m-ar lega, pur şi simplu, şi mai strâns de lumea iluziilor. [4]Sunt dispus să urmez Călăuza pe care mi-a dat-O Dumnezeu să aflu ce e în interesul meu, recunoscând că – de unul singur – nu pot să percep ce e în interesul meu.

5. (25) **Nu ştiu la ce serveşte niciun lucru.**

[2]Pentru mine, scopul tuturor lucrurilor este acela de-a dovedi că iluziile mele de sine sunt o realitate. [3]Iată în ce scop încerc să îi folosesc pe toţi şi toate. [4]Iată cărui scop cred că serveşte lumea. [5]Prin urmare, nu îi recunosc adevăratul scop. [6]Scopul pe care l-am atribuit lumii a dus la un tablou înfricoşător al ei. [7]Să îmi deschid mintea la adevăratul scop al lumii, retrăgându-l pe cel pe care i l-am dat eu şi învăţând adevărul despre ea.





## LECŢIA 56

Recapitularea noastră de astăzi parcurge următoarele:

1. (26) **Gândurile mele de atac îmi atacă invulnerabilitatea.**

[2]Cum pot să ştiu cine sunt când mă văd supus unui atac constant? [3]Par să mă ameninţe durerea, boala, pierderea, îmbătrânirea şi moartea. [4]Toate speranţele, dorinţele şi planurile mele par să fie la discreţia unei lumi pe care nu o pot controla. [5]Dar siguranţa desăvârşită şi împlinirea deplină sunt moştenirea mea. [6]Am încercat să renunţ la moştenirea mea în schimbul lumii pe care o văd. [7]Dar Dumnezeu mi-a păstrat moştenirea intactă. [8]Adevăratele mele gânduri mă vor învăţa în ce constă.

2. (27) **Mai presus de toate, vreau să văd.**

[2]Recunoscând că ce văd reflectă ce consider că sunt, îmi dau seama că viziunea este nevoia mea cea mai mare. [3]Lumea pe care o văd atestă natura înspăimântătoare a imaginii de sine pe care mi-am făcut-o. [4]Dacă vreau să îmi aduc aminte cine sunt, este esenţial să mă desprind de această imagine de sine. [5]Când o va înlocui adevărul, mi se va da cu siguranţă viziune. [6]Şi, cu această viziune, voi privi lumea şi mă voi privi pe mine însumi cu mărinimie şi iubire.

3. (28) **Mai presus de toate, vreau să văd altfel.**

[2]Lumea pe are o văd ţine nemişcată înspăimântătoarea mea imagine de sine şi îi garantează continuitatea. [3]Cât timp văd lumea aşa cum o văd acum, adevărul nu poate să pătrundă în conştienţa mea. [4]Voi lăsa să mi se deschidă uşa din spatele acestei lumi, ca să pot vedea, dincolo de ea, lumea care reflectă Iubirea lui Dumnezeu.

4. (29) **Dumnezeu este în tot ce văd.**

[2]În spatele fiecărei imagini plăsmuite de mine, adevărul rămâne neschimbat. [3]În spatele fiecărui văl pe care l-am tras peste faţa iubirii, lumina ei rămâne la fel de strălucitoare. [4]Dincolo de toate dorinţele mele smintite stă voia mea, unită cu Voia Tatălui meu. [5]Dumnezeu este în continuare pretutindeni şi în toate de-a pururea. [6]Iar noi, care facem parte din El, vom privi dincolo de toate aparenţele şi vom recunoaşte adevărul de dincolo de ele.

5. (30) **Dumnezeu este în tot ce văd pentru că Dumnezeu este în mintea mea.**

[2]În mintea mea, dincolo de toate gândurile mele smintite de separare şi atac, stă cunoaşterea că toate sunt una pentru totdeauna. [3]Nu mi-am pierdut putinţa de-a cunoaşte Cine sunt din cauză că am uitat-o. [4]Mi s-a păstrat în Mintea lui Dumnezeu, Care nu Şi-a părăsit Gândurile. [5]Iar eu, care mă număr printre ele, sunt una cu ele şi una cu El.





## LECŢIA 57

Să recapitulăm astăzi următoarele idei:

1. (31) **Nu sunt victima lumii pe care o văd.**

[2]Cum pot să fiu victima unei lumi pe care pot să o desfac dacă vreau? [3]Lanţurile îmi sunt slăbite. [4]Pot să le scutur prin simpla dorinţă de-a le scutura. [5]Poarta închisorii e deschisă. [6]Pot să plec ieşind afară pur şi simplu. [7]Nimic nu mă ţine în lumea aceasta. [8]Doar dorinţa mea de-a sta mă ţine prizonier. [9]Vreau să renunţ la dorinţele mele smintite şi să ies, în sfârşit, la lumina soarelui.

2. (32) **Eu am inventat lumea pe care o văd.**

[2]Eu am inventat închisoarea în care mă văd. [3]Tot ce am de făcut este să recunosc acest lucru şi sunt liber. [4]M-am amăgit să cred că e posibil să îl încătuşez pe Fiul lui Dumnezeu. [5]Am greşit amarnic nutrind această credinţă, pe care nu o mai vreau. [6]Fiul lui Dumnezeu trebuie să fie veşnic liber. [7]El e aşa cum l-a creat Dumnezeu, şi nu ce am vrut eu să fac din el. [8]El e unde îl vrea Dumnezeu, şi nu unde m-am gândit eu să îl ţin prizonier.

3. (33) **Există un alt mod de-a privi lumea.**

[2]Deoarece rostul lumii nu e cel pe care i l-am atribuit eu, trebuie să existe un alt mod de-a o privi. [3]Eu văd totul pe dos şi gândurile mele sunt opusul adevărului. [4]Văd lumea ca pe o închisoare pentru Fiul lui Dumnezeu. [5]Rezultă, atunci, că lumea e de fapt un loc în care poate fi eliberat. [6]Vreau să privesc lumea aşa cum este şi să o văd ca pe un loc în care Fiul lui Dumnezeu îşi găseşte libertatea.

4. (34) **Aş putea să văd pace în schimb.**

[2]Când văd lumea ca pe un loc al libertăţii, îmi dau seama că reflectă legile lui Dumnezeu, şi nu regulile pe care le-am inventat să le respecte. [3]Voi înţelege că în ea îşi are locul pacea, nu războiul. [4]Şi voi percepe că pacea îşi are şi ea locul în inimile tuturor celor care împart cu mine acest loc.

5. (35) **Mintea mea face parte din Mintea lui Dumnezeu. [2]Sunt foarte sfânt.**

[3]Împărtăşind pacea lumii cu fraţii mei, încep să înţeleg că pacea aceasta vine din străfundul meu. [4]Lumea pe care o văd s-a înveşmântat în lumina iertării mele şi răsfrânge iertare asupra mea, la rândul ei. [5]În lumina aceasta încep să văd ce mi-au ascuns iluziile de sine. [6]Încep să înţeleg sfinţenia tuturor făpturilor, inclusiv a mea, şi unitatea lor cu mine.





## LECŢIA 58

Astăzi sunt de recapitulat următoarele idei:

1. (36) **Sfinţenia mea învăluie tot ce văd.**

[2]Din sfinţenia mea vine percepţia lumii reale. [3]Odată ce am iertat, nu mă mai văd vinovat. [4]Pot să accept inocenţa care este adevărul despre mine. [5]Văzută cu ochi plini de înţelegere, sfinţenia lumii este tot ce văd, pentru că îmi pot reprezenta numai gândurile pe care le am despre mine.

2. (37) **Sfinţenia mea binecuvântează lumea.**

[2]Perceperea sfinţeniei mele nu mă binecuvântează numai pe mine. [3]Toate făpturile şi toate lucrurile pe care le văd în lumina ei împărtăşesc bucuria pe care mi-o aduce mie. [4]Nu există nimic care să nu fie părtaş la această bucurie, pentru că nu există nimic care să nu îmi împărtăşească sfinţenia. [5]Când îmi recunosc sfinţenia, şi sfinţenia lumii răzbate să o vadă toţi.

3. (38) **Nu există ceva ce sfinţenia mea să nu poată face.**

[2]Sfinţenia mea are o nelimitată putere de vindecare, pentru că are o nelimitată putere de mântuire. [3]De ce altceva trebuie să fii mântuit decât de iluzii? [4]Şi ce altceva sunt toate iluziile decât nişte false idei despre mine? [5]Sfinţenia mea le desface pe toate afirmând adevărul despre mine. [6]În prezenţa sfinţeniei mele, pe care o împărtăşesc cu Dumnezeu Însuşi, toţi idolii pier.

4. (39) **Sfințenia mea e mântuirea mea.**

[2]Deoarece sfințenia mea mă mântuiește de toată vinovăția, recunoașterea sfințeniei mele este recunoașterea mântuirii mele. [3]Ea este, totodată, și recunoașterea mântuirii lumii. [4]Odată ce mi-am acceptat sfințenia, nimic nu mă poate face să mă tem. [5]Și, pentru că nu mă tem, toți trebuie să îmi împărtășească înțelegerea, care este darul dat de Dumnezeu mie și lumii.

5. (40) **Sunt binecuvântat ca Fiu al lui Dumnezeu.**

[2]Iată pe ce bază îmi revendic dreptul la tot binele și numai la bine. [3]Sunt binecuvântat ca Fiu al lui Dumnezeu. [4]Toate lucrurile bune îmi aparțin, pentru că mi le-a hărăzit Dumnezeu. [5]Nu pot să sufăr pierderi, pagube sau dureri, din cauză că sunt Cine sunt. [6]Tatăl meu mă susține, mă ocrotește și mă îndrumă în toate. [7]Grija Lui față de mine este infinită și mă însoțește de-a pururi. [8]Sunt veșnic binecuvântat ca Fiul Lui.





## LECȚIA 59

Astăzi sunt de recapitulat următoarele idei:

1. (41) **Dumnezeu merge cu mine oriunde merg.**

[2]Cum să fiu singur, când Dumnezeu merge mereu cu mine? [3]Cum să fiu ros de îndoieli și nesigur de mine, când certitudinea deplină își are locul în El? [4]Cum să mă tulbure ceva, când El Își află odihna în mine în pace absolută? [5]Cum să sufăr, când iubirea și bucuria mă învăluie prin El? [6]Să nu cultiv iluzii despre mine. [7]Sunt perfect pentru că Dumnezeu merge cu mine oriunde merg.

2. (42) **Dumnezeu este puterea mea. [2]Viziunea e darul Lui.**

[3]Să nu mă bazez azi pe proprii mei ochi. [4]Să fiu dispus să schimb jalnica mea iluzie de vedere pe viziunea dată de Dumnezeu. [5]Viziunea lui Cristos e darul Lui, iar El mi l-a dat mie. [6]Să apelez astăzi la acest dar, ca ziua de azi să mă ajute să înțeleg eternitatea.

3. (43) **Dumnezeu este Sursa mea. [2]Nu pot să văd separat de El.**

[3]Pot să văd numai ce vrea Dumnezeu să văd. [4]Altceva nu pot să văd. [5]Dincolo de Voia Lui sunt doar iluzii. [6]Pe acestea le aleg când cred că pot să văd separat de El. [7]Pe acestea le aleg când încerc să văd prin ochii trupului. [8]Dar viziunea lui Cristos mi s-a dat să îi înlocuiască. [9]Și prin *această* viziune aleg să văd.

4. (44) **Dumnezeu este lumina în care văd.**

[2]Nu pot să văd în întuneric. [3]Dumnezeu este singura lumină. [4]De aceea, dacă e să văd, trebuie să văd prin El. [5]Am încercat să definesc ce e vederea şi am greşit. [6]Mi se dă acum să înţeleg că Dumnezeu este lumina în care văd. [7]Să primesc cu bucurie viziunea şi lumea fericită pe care mi-o va arăta.

5. (45) **Dumnezeu este Mintea cu care gândesc.**

[2]Nu am gânduri pe care să nu le împărtăşesc cu Dumnezeu. [3]Nu am gânduri separat de El, pentru că nu am o minte separată de a Lui. [4]Ca parte a Minţii Lui, gândurile mele sunt ale Lui şi Gândurile Lui sunt ale mele.





## LECȚIA 60

Iată ideile recapitulative de astăzi:

1. (46) **Dumnezeu este Iubirea în care iert.**

[2]Dumnezeu nu iartă pentru că nu a condamnat niciodată. [3]Nevinovaţii nu pot învinovăţi, iar cei ce şi-au acceptat inocenţa nu văd nimic de iertat. [4]Iertarea însă e mijlocul prin care îmi voi recunoaşte inocenţa. [5]Ea e răsfrângerea Iubirii lui Dumnezeu pe pământ. [6]Ea mă va apropia destul de mult de Cer ca Iubirea lui Dumnezeu să se poată pogorî la mine şi să mă ridice la El.

2. (47) **Dumnezeu este puterea în care mă încred.**

[2]Nu prin puterea mea iert. [3]Ci prin puterea lui Dumnezeu din mine, pe care mi-o amintesc când iert. [4]Începând să văd, Îi recunosc răsfrângerea pe pământ. [5]Iert toate lucrurile, pentru că simt trezirea puterii Lui în mine. [6]Şi încep să îmi aduc aminte de Iubirea pe care am ales să o uit, dar care nu m-a uitat.

3. (48) **Nu e nimic de temut.**

[2]Cât de neprimejdioasă îmi va apărea lumea când o voi putea vedea! [3]Nu va semăna nicidecum cu ce îmi imaginez că văd acum. [4]Toate făpturile şi toate lucrurile pe care le văd se vor apleca spre mine să mă binecuvânteze. [5]Voi recunoaşte în fiecare Prietenul meu cel mai drag. [6]Ce ar putea să fie de temut într-o lume pe care am iertat-o şi care m-a iertat?

4. (49) **Vocea lui Dumnezeu îmi vorbește pe tot parcursul zilei.**

[2]Nu e clipă în care Vocea lui Dumnezeu să nu îmi cheme iertarea să mă mântuiască. [3]Nu e clipă în care Vocea Lui să nu îmi îndrume gândurile, faptele și pașii. [4]Pășesc cu hotărâre spre adevăr. [5]Altundeva nu pot să merg, pentru că Vocea lui Dumnezeu e singura Voce și singura Călăuză care i s-a dat Fiului Său.

5. (50) **Mă susține Iubirea lui Dumnezeu.**

[2]Când ascult Vocea lui Dumnezeu, mă susține Iubirea Lui. [3]Când îmi deschid ochii, Iubirea Lui luminează lumea ca să văd. [4]Când iert, Iubirea Lui îmi amintește că Fiul Lui este nepăcătos. [5]Și, când privesc lumea cu viziunea pe care mi-a dat-o El, îmi aduc aminte că sunt Fiul Lui.





## LECȚIA 61

### Eu sunt lumina lumii.

1. Cine e lumina lumii, dacă nu Fiul lui Dumnezeu? [2]Aceasta nu este, atunci, decât o simplă declarare a adevărului despre tine. [3]Este opusul declarării mândriei, aroganței sau autoamăgirii. [4]Ea nu descrie conceptul de sine făurit de tine. [5]Nu se referă la niciuna dintre caracteristicile cu care ți-ai înzestrat idolii. [6]Se referă la tine, așa cum ai fost creat de Dumnezeu. [7]Și afirmă, pur și simplu, adevărul.
2. Pentru eu, ideea de astăzi este chintesența preamăririi de sine. [2]Dar eul nu înțelege umilința, confundând-o cu înjosirea de sine. [3]Umilința constă în acceptarea rolului pe care îl ai în mântuire și în nepreluarea altui rol. [4]Nu dai dovadă de umilință insistând că nu poți fi lumina lumii, dacă aceasta este funcția pe care ți-a desemnat-o Dumnezeu. [5]Numai aroganța ar afirma că funcția aceasta nu poate să fie pentru tine, iar aroganța ține întotdeauna de eu.
3. Adevărata umilință cere să accepți ideea de astăzi pentru că tocmai Vocea lui Dumnezeu îți spune că e adevărată. [2]Acesta e un prim pas în direcția acceptării adevăratei tale funcții pe pământ. [3]E un pas uriaș în direcția preluării locului legitim pe care îl ai în mântuire. [4]E o afirmație clară a dreptului pe care îl ai să fii mântuit și o adeverire a puterii care ți s-a dat să îi mântuiești pe alții.
4. Străduiește-te astăzi să te gândești la ideea aceasta cât de des. [2]Este răspunsul perfect la toate iluziile și, prin urmare, la toată ispita. [3]Ea duce în fața adevărului toate imaginile pe care ți le-ai făcut despre tine, și te ajută să pornești la drum în pace, despovărat și sigur de rostul tău.
5. Astăzi trebuie întreprinse cât mai multe intervale practice, deși nicicare din ele nu trebuie să depășească un minut sau două. [2]Începe-le cu cuvintele:

> *[3]Eu sunt lumina lumii. [4]E singura funcție pe care o am.*
> *[5]De aceea sunt aici.*

[6]Apoi gândește-te un pic la aceste afirmații, de preferință cu ochii închiși dacă îți permit împrejurările. [7]Lasă să îți vină în minte câteva gânduri aferente și repetă în gând ideea dacă mintea începe să îți divagheze de la gândul principal.
6. Încredințează-te că îți începi și îți închei ziua cu câte un interval practic. [2]În felul acesta, te vei trezi adeverind adevărul despre tine, îl vei întări pe parcursul zilei și vei merge la culcare reafirmându-ți

funcția și singurul rost pe care îl ai aici. [3]Aceste două intervale practice pot dura mai mult decât celelalte, dacă ți se par utile și vrei să le prelungești.

7. Ideea de azi depășește cu mult modul meschin în care vede eul ce ești și care este rostul tău. [2]Pentru tine, ca aducător al mântuirii, e evident un lucru necesar. [3]E primul dintr-o serie de pași uriași pe care îi vom face în următoarele săptămâni. [4]Încearcă să clădești încă de azi o bază solidă pentru aceste progrese. [5]Tu ești lumina lumii. [6]Dumnezeu pe tine Și-a clădit planul de mântuire a Fiului Său.





## LECȚIA 62

### Iertarea e funcția mea ca lumină a lumii.

1. Iertarea ta este cea care va aduce lumea întunericului la lumină. [2]Iertarea ta este cea care te lasă să recunoști lumina în care vezi. [3]Iertarea este cea care demonstrează că tu ești lumina lumii. [4]Prin iertarea ta, adevărul despre tine revine în memoria ta. [5]De aceea, în iertarea ta stă mântuirea ta.

2. Iluziile despre tine și despre lume sunt unul și același lucru. [2]Iată de ce toată iertarea este un dar pe care ți-l faci ție însuți. [3]Scopul tău este să afli cine ești, deoarece ți-ai negat Identitatea atacând creația și Creatorul ei. [4]Acum înveți cum să îți amintești adevărul. [5]Căci acestui atac trebuie să îi ia locul iertarea, ca gândurile vieții să înlocuiască gândurile morții.

3. Amintește-ți că în fiecare atac îți invoci slăbiciunea, în timp ce, de fiecare dată când ierți, invoci puterea lui Cristos din tine. [2]Și atunci, nu începi să înțelegi ce va face iertarea pentru tine? [3]Ea va înlătura din mintea ta toată senzația de slăbiciune, încordare și oboseală. [4]Îți va îndepărta toată frica, vinovăția și durerea. [5]Te va lăsa să reconștientizezi invulnerabilitatea și puterea pe care Dumnezeu le-a dat Fiului Său.

4. Să fim bucuroși să ne începem și să ne încheiem ziua exersând ideea de azi, și să o folosim cât de des pe tot parcursul zilei. [2]Ea te va ajuta să îți fie ziua atât de fericită pe cât de fericit vrea Dumnezeu să fii. [3]Și îi va ajuta pe cei din jurul tău, cât și pe cei ce par departe în timp și spațiu, să îți împărtășească această fericire.

5. Cu ochii închiși, dacă se poate, spune-ți astăzi cât de des:

*[2]Iertarea e funcția mea ca lumină a lumii.*
*[3]Îmi voi îndeplini funcția ca să fiu fericit.*

[4]Petrece-ți apoi un minut sau două gândindu-te la funcția ta, la fericirea și ușurarea pe care ți le va aduce. [5]Dă frâu liber gândurilor aferente, căci inima ta va recunoaște aceste cuvinte și mintea ta e conștientă de adevărul lor. [6]Dacă atenția ta începe să o ia razna, repetă ideea și adaugă:

*[7]Îmi voi aminti pentru că vreau să fiu fericit.*

## LECȚIA 63

### Lumina lumii aduce pace fiecărei minți prin iertarea mea.

1. Cât de sfânt ești tu, care ai puterea să aduci pace fiecărei minți! ²Cât de binecuvântat ești tu, care poți învăța să recunoști mijlocul prin care poți lăsa să se facă asta prin tine! ³Ce rost ai putea să ai care să îți aducă o mai mare fericire?
2. Cu o asemenea funcție, ești într-adevăr lumina lumii. ²Fiul lui Dumnezeu își așteaptă izbăvirea de la tine. ³Poți să i-o dai, pentru că îți aparține. ⁴Nu accepta în locul ei vreun rost banal sau vreo dorință neînsemnată, căci îți vei uita funcția și îl vei lăsa pe Fiul lui Dumnezeu în iad. ⁵Nu ți se cere un lucru oarecare. ⁶Ți se cere să accepți mântuirea ca să o poți da la rândul tău.
3. Recunoscând importanța acestei funcții, vom fi bucuroși să ne-o amintim astăzi foarte des. ²Ne vom începe ziua adeverind-o și ne-o vom încheia cu ea în gând. ³Și, pe tot parcursul zilei, vom repeta cât putem de des:

*⁴Lumina lumii aduce pace fiecărei minți prin iertarea mea.*
*⁵Eu sunt mijlocul desemnat de Dumnezeu pentru mântuirea lumii.*

4. Dacă închizi ochii, s-ar putea să îți fie mai ușor să dai frâu liber gândurilor aferente în minutul aproximativ pe care trebuie să ți-l petreci gândindu-te la cele de mai sus. ²Să nu stai însă să aștepți o asemenea ocazie. ³Nu trebuie scăpat niciun prilej de-a întări ideea de astăzi. ⁴Amintește-ți că Fiul lui Dumnezeu își așteaptă mântuirea de la tine. ⁵Și Cine să fie Fiul Lui, dacă nu Sinele tău?





## LECȚIA 64

### Să nu îmi uit funcția.

1. Ideea de astăzi e doar un alt fel de a spune: „Să nu cad în ispită". ²Rostul lumii pe care o vezi este să îți ascundă funcția iertării și să îți ofere o justificare pentru a o uita. ³Este ispita de-a-L abandona pe Dumnezeu și pe Fiul Lui luând o înfățișare fizică. ⁴Iată ce văd ochii trupului.
2. Nimic din ce par să vadă ochii trupului nu poate fi decât o formă de ispită, din moment ce tocmai acesta a fost rostul trupului. ²Am învățat însă că Spiritul Sfânt are o altă întrebuințare pentru toate iluziile plăsmuite de tine și vede, așadar, în ele un alt rost. ³Pentru Spiritul Sfânt, lumea este un loc în care înveți să îți ierți ce consideri că ar fi păcatele tale. ⁴În această percepție, înfățișarea fizică a ispitei devine recunoașterea spirituală a mântuirii.
3. Să recapitulăm ultimele noastre lecții: funcția pe care o ai aici este să fii lumina lumii, o funcție pe care ți-a dat-o Dumnezeu. ²Numai aroganța eului te face să te îndoiești de asta și numai frica eului te face să te consideri nedemn de sarcina pe care ți-a desemnat-o Dumnezeu Însuși. ³Mântuirea lumii îți așteaptă iertarea, pentru că prin ea Fiul lui Dumnezeu scapă de toate iluziile și, așadar, de toată ispita. ⁴Fiul lui Dumnezeu ești tu.
4. Vei fi fericit numai îndeplinind funcția pe care ți-a dat-o Dumnezeu. ²Căci funcția ta este să fii fericit folosind mijlocul prin care fericirea devine inevitabilă. ³Altă cale nu există. ⁴De aceea, de fiecare dată când alegi să îți îndeplinești sau nu funcția, alegi de fapt să fii sau să nu fii fericit.
5. Să ne amintim astăzi acest lucru. ²Să ni-l reamintim dimineața, din nou seara, și pe tot parcursul zilei. ³Pregătește-te dinainte pentru toate deciziile pe care le vei lua astăzi amintindu-ți că toate sunt de fapt foarte simple. ⁴Fiecare te va duce la fericire sau la nefericire. ⁵Să fie chiar atât de greu de luat o decizie atât de simplă? ⁶Nu te lăsa amăgit de forma deciziei. ⁷Complexitatea formei nu implică nicidecum complexitatea conținutului. ⁸E imposibil ca vreo decizie de pe pământ să poată avea un conținut diferit de această simplă și unică opțiune. ⁹Aceasta e singura opțiune pe care o vede Spiritul Sfânt. ¹⁰De aceea, e singura opțiune care există.
6. Prin urmare, să exersăm astăzi gândurile următoare:

*²Să nu îmi uit funcția.*
*³Să nu încerc să o înlocuiesc pe a lui Dumnezeu cu a mea.*
*⁴Să iert și să fiu fericit.*

[5]Cel puțin o dată astăzi, reflectează cu ochii închiși la gândurile de mai sus timp de zece sau cincisprezece minute. [6]Gânduri aferente îți vor veni într-ajutor, dacă ții minte importanța crucială pe care o are funcția ta pentru tine și pentru lume.

7. În aplicațiile frecvente ale ideii de astăzi pe parcursul zilei, recapitulează aceste gânduri câteva minute, gândindu-te apoi la ele și la nimic altceva. [2]Îți va fi greu, mai ales la început, pentru că nu ești deprins cu disciplina mintală pe care o cere. [3]Pentru a te ajuta să te concentrezi, va trebui probabil să repeți destul de des: „Să nu îmi uit funcția".

8. Sunt necesare două forme ale intervalelor practice mai scurte. [2]În unele rânduri, fă exercițiile cu ochii închiși, încercând să te concentrezi asupra gândurilor folosite. [3]În alte rânduri, ține ochii deschiși după ce ai recapitulat gândurile, și apoi privește în jurul tău, negrăbit, neselectiv, spunându-ți:

> *[4]Iată lumea pe care am funcția să o mântuiesc.*





## LECȚIA 65

### Singura mea funcție e cea pe care mi-a dat-o Dumnezeu.

1. Ideea de astăzi îți reafirmă angajamentul față de mântuire. [2]Și îți mai amintește că nu ai altă funcție. [3]Evident, ambele gânduri sunt necesare pentru un angajament total. [4]Mântuirea nu poate fi singurul scop pe care îl ai cât timp mai urmărești și altele. [5]Deplina acceptare a mântuirii ca singura ta funcție implică neapărat două faze: recunoașterea mântuirii ca funcția ta și renunțarea la toate celelalte obiective pe care ți le-ai inventat.

2. Acesta e singurul mod în care îți poți lua locul cuvenit printre mântuitorii lumii. [2]Acesta e singurul mod în care poți spune cu sinceritate: „Singura mea funcție e cea pe care mi-a dat-o Dumnezeu". [3]Acesta e singurul mod în care îți poți găsi pacea minții.

3. Astăzi și în zilele care urmează, rezervă-ți între zece și cincisprezece minute pentru un interval practic mai susținut, în care încerci să înțelegi și să accepți ce înseamnă de fapt ideea zilei. [2]Ideea de astăzi îți oferă posibilitatea să scapi de toate dificultățile pe care le percepi. [3]Ea pune în mâinile tale cheia de la ușa păcii, pe care ți-ai închis-o singur. [4]Îți dă răspunsul la toate căutările pe care le-ai întreprins de la începuturile timpului încoace.

4. Încearcă, dacă poți, să efectuezi intervalele practice mai lungi aproximativ în același moment în fiecare zi. [2]Și mai încearcă să stabilești momentul acesta dinainte, și să te ții apoi de el cât mai fidel posibil. [3]Scopul acestui demers este acela de-a-ți organiza ziua în așa fel încât să îți rezervi timp atât pentru Dumnezeu, cât și pentru toate scopurile și obiectivele mărunte pe care le vei urmări. [4]Acest demers face parte din antrenamentul disciplinar cu bătaie lungă de care are nevoie mintea ta, ca Spiritul Sfânt să o poată folosi cu consecvență în scopul pe care îl împărtășește cu tine.

5. În intervalul practic mai lung, repetă mai întâi ideea zilei. [2]Apoi închide-ți ochii, repetă ideea încă o dată și observă-ți mintea cu atenție, să prinzi gândurile care îți trec prin ea. [3]Nu încerca, la început, să te concentrezi numai asupra gândurilor aferente ideii de astăzi. [4]Încearcă, mai degrabă, să descoperi fiecare gând care vine să o bruieze. [5]Observă cum îți vine fiecare, cu cât mai puțină implicare sau preocupare, și alungă-l pe fiecare cu cuvintele:

> *[6]Gândul acesta reflectă un obiectiv care mă împiedică să accept singura funcție pe care o am.*

6. După câtva timp, îți va fi tot mai greu să găsești gânduri care vin să o bruieze. [2]Străduiește-te însă să îți continui căutarea timp de circa un minut, încercând să mai prinzi câteva din gândurile deșarte care ți-au scăpat din vedere mai înainte, dar nu te forța și nu fă eforturi exagerate în acest sens. [3]Spune-ți apoi:

*[4]Pe această pagină curată să mi se scrie adevărata funcție.*

[5]Nu e nevoie să folosești exact cuvintele acestea, dar încearcă să ai senzația că ești dispus să ți se înlocuiască atribuțiile iluzorii cu adevărul.

7. În final, repetă încă o dată ideea de astăzi și petrece-ți restul intervalului practic încercând să te concentrezi asupra importanței pe care o are pentru tine, ușurării pe care ți-o va aduce acceptarea ei prin rezolvarea conflictelor tale o dată pentru totdeauna, și măsurii în care îți dorești realmente mântuirea, în ciuda absurdelor tale idei contrare.

8. În intervalele practice mai scurte, care trebuie efectuate cel puțin o dată pe oră, folosește forma următoare pentru a aplica ideea de astăzi:

*[2]Singura mea funcție e cea pe care mi-a dat-o Dumnezeu.*
*[3]Alta nu vreau și nici nu am.*

[4]Închide-ți ochii uneori în timp ce exersezi, iar alteori ține-i deschiși și privește în jurul tău. [5]Chiar ce vezi acum se va schimba total când vei accepta total ideea de astăzi.





## LECȚIA 66

**Fericirea mea și funcția mea sunt una.**

1. Ai observat, desigur, accentul pus în ultimele noastre lecții pe legătura dintre îndeplinirea funcției tale și atingerea fericirii. [2]Am pus acest accent pentru că nu vezi legătura. [3]Și totuși, există între ele mai mult decât o simplă legătură: ele sunt același lucru. [4]Formele lor sunt diferite, dar conținutul lor este complet același.

2. Eul duce o luptă continuă cu Spiritul Sfânt pe tema unei chestiuni fundamentale: care e funcția ta? [2]De asemenea, el duce o luptă continuă cu Spiritul Sfânt pentru a stabili care e fericirea ta. [3]Nu e o luptă dusă în ambele sensuri. [4]Eul atacă și Spiritul Sfânt nu ripostează. [5]El știe care e funcția ta. [6]Știe că ea e fericirea ta.

3. Astăzi vom încerca să trecem de această luptă fără noimă și să ajungem la adevărul despre funcția ta. [2]Nu ne vom angaja în dispute fără sens despre ce este. [3]Nu ne vom angrena fără speranță în definirea fericirii și în stabilirea mijloacelor de-a o atinge. [4]Nu vom face pe placul eului, plecându-ne urechea la atacurile pe care le îndreaptă împotriva adevărului. [5]Vom fi pur și simplu bucuroși că putem afla care este adevărul.

4. Rostul intervalul practic mai lung pe care îl vom întreprinde astăzi este să accepți nu numai că există o legătură foarte reală între funcția pe care ți-a dat-o Dumnezeu și fericirea ta, dar și că ele sunt efectiv identice. [2]Dumnezeu îți dă numai fericire. [3]De aceea, funcția pe care ți-a dat-o El trebuie să fie fericirea, chiar dacă pare să fie alta. [4]Exercițiile de astăzi sunt o încercare de-a trece de aceste diferențe de formă și de-a recunoaște un conținut comun acolo unde există cu adevărat.

5. Începe-ți intervalul practic de zece, cincisprezece minute trecând în revistă aceste gânduri:

*[2]Dumnezeu îmi dă numai fericire.*
*[3]El mi-a dat funcția pe care o am.*
*[4]De aceea, funcția mea trebuie să fie fericirea.*

[5]Încearcă să vezi logica acestei secvențe, chiar dacă nu îi accepți concluzia deocamdată. [6]Concluzia poate să fie falsă numai dacă primele două gânduri sunt greșite. [7]De aceea, să ne gândim un pic la premise, în timp ce exersăm.

6. Prima premisă este aceea că Dumnezeu îți dă numai fericire. [2]Firește, ar putea să fie falsă, dar ca să fie falsă e necesar să Îl definim pe

Dumnezeu drept ceva ce nu este. [3]Iubirea nu poate da ceva rău, iar ce nu e fericire este ceva rău. [4]Dumnezeu nu poate da ce nu are și nu poate avea ce nu e chiar El. [5]Dacă Dumnezeu nu îți dă numai fericire, El trebuie să fie ceva rău. [6]Și, dacă nu accepți prima premisă, crezi tocmai această definiție a Lui.

7. A doua premisă este aceea că Dumnezeu ți-a dat funcția pe care o ai. [2]Am văzut că mintea ta are doar două părți. [3]Una e stăpânită de eu și e alcătuită din iluzii. [4]Cealaltă e casa Spiritului Sfânt, unde își are locul adevărul. [5]Nu ai de ales între alte călăuze decât între aceste două, și nu sunt posibile nici alte consecințe ca rezultat al alegerilor tale decât frica pe care o tot stârnește eul și iubirea pe care o oferă mereu Spiritul Sfânt pentru a o înlocui.

8. De aceea, funcția ta ori o stabilește Dumnezeu prin Vocea Lui, ori o face eul făurit de tine pentru a-L înlocui. [2]Care este adevărul? [3]Dacă funcția pe care o ai nu ți-a dat-o Dumnezeu, precis e darul eului. [4]Chiar are el daruri de dat, de vreme ce el însuși este o iluzie și are de oferit numai iluzia unor daruri?

9. Gândește-te la asta în intervalele practice mai lungi de astăzi. [2]Gândește-te și la numeroasele forme pe care le-a luat în mintea ta iluzia funcției tale, și la numeroasele moduri în care ai încercat să îți găsești mântuirea lăsându-te călăuzit de eu. [3]Ai găsit-o oare? [4]Ai fost fericit? [5]Ți-au adus pace? [6]Avem nevoie de multă onestitate azi. [7]Amintește-ți corect rezultatele și gândește-te dacă a fost vreodată înțelept să te aștepți să îți aducă fericirea tocmai propunerile eului. [8]Cu toate acestea, eul e singura alternativă la Vocea Spiritului Sfânt.

10. Fie vei da ascultare nebuniei, fie vei auzi adevărul. [2]Încearcă să faci această alegere în timp ce te gândești la premisele care stau la baza concluziei noastre. [3]Putem fi părtași la această concluzie, dar la nicicare alta. [4]Căci Dumnezeu Însuși o împărtășește cu noi. [5]Ideea de astăzi e un alt salt uriaș în direcția perceperii celor identice ca identice și a celor diferite ca diferite. [6]De o parte stau toate iluziile. [7]De cealaltă parte stă tot adevărul. [8]Să încercăm azi să ne dăm seama că numai adevărul este adevărat.

11. În intervalele practice mai scurte, care îți vor fi azi de cel mai mare ajutor dacă le faci de două ori pe oră, ți se sugerează următoarea formă de aplicare:

*[2]Fericirea mea și funcția mea sunt una,*
*pentru că Dumnezeu mi le-a dat pe amândouă.*

[3]Nu îți va lua mai mult de un minut, poate chiar și mai puțin, să repeți cuvintele acestea fără grabă și să te gândești un pic la ele în timp ce le rostești.





## LECȚIA 67

### Iubirea m-a creat asemănător sieși.

1. Ideea de astăzi declară complet și exact ce anume ești. [2]Iată de ce ești lumina lumii. [3]Iată de ce Dumnezeu te-a desemnat mântuitorul lumii. [4]Iată de ce Fiul lui Dumnezeu își așteaptă mântuirea de la tine. [5]E mântuit prin ce ești tu. [6]Astăzi vom depune toate eforturile să ajungem la acest adevăr despre tine și să realizăm pe deplin, chiar și numai pentru o clipă, că acesta este adevărul.

2. În intervalul practic mai lung, ne vom gândi la realitatea ta și la natura ei total neschimbată și neschimbătoare. [2]Vom începe cu repetarea acestui adevăr despre tine și vom petrece apoi câteva minute adăugând câteva gânduri aferente, de genul:

*[3]Sfințenia m-a creat sfânt.*
*[4]Bunătatea m-a creat bun.*
*[5]Serviabilitatea m-a creat serviabil.*
*[6]Perfecțiunea m-a creat perfect.*

[7]Poți folosi orice atribut care concordă cu Dumnezeu după cum Se definește El Însuși. [8]Încercăm astăzi să desfacem modul în care L-ai definit pe Dumnezeu și să înlocuim definiția pe care I-ai dat-o tu cu Propria Lui definiție. [9]Încercăm, totodată, să evidențiem că faci parte din definiția pe care Și-o dă El.

3. După ce ai adăugat câteva gânduri de felul acesta, încearcă să lași deoparte toate gândurile pe durata unui scurt interval pregătitor, și apoi încearcă să treci de toate imaginile și preconcepțiile de sine ca să ajungi la adevărul din tine. [2]Dacă iubirea te-a creat asemănător sieși, acest Sine trebuie să fie în tine. [3]Și Se află undeva în mintea ta ca să Îl găsești.

4. Vei constata, probabil, că trebuie să repeți din când în când ideea de astăzi, pentru a înlocui gândurile care te distrag. [2]Și vei mai constata, probabil, că doar atât nu e suficient și că mai trebuie să adaugi și alte gânduri referitoare la adevărul despre tine. [3]Poate vei reuși totuși să treci de intervalul în care nu te gândești la nimic și să ajungi să conștientizezi o lumină aprinsă în care să te recunoști așa cum te-a creat iubirea. [4]Fii convins că vei face astăzi foarte mult pentru a aduce mai aproape clipa acestei conștientizări, indiferent dacă simți că ai reușit sau nu.

5. Astăzi te va ajuta deosebit de mult să exersezi ideea cât de des posibil. [2]Ai nevoie să auzi adevărul despre tine cât mai frecvent posi-

u că mintea ta este atât de preocupată de falsele imagini de patru sau cinci ori pe oră, poate chiar mai des, ar fi extrem ă îți amintești că iubirea te-a creat asemănător sieși. [4]Auzi în /ărul despre tine.

tervalele practice mai scurte, încearcă să îți dai seama că ı ta minusculă și solitară îți spune toate acestea. [2]Ci Vocea )umnezeu, aducându-ți aminte de Tatăl tău și de Sinele tău. ı adevărului, înlocuind tot ce îți spune eul despre tine cu adevăr despre Fiul lui Dumnezeu. [4]Ai fost creat de iubire ıtor sieși.





# LECȚIA 68

## Iubirea nu are resentimente.

1. Tu, care ai fost creat de iubire asemănător sineși, nu poți să ai resentimente și să îți cunoști propriul Sine. [2]Să ai un resentiment înseamnă să uiți cine ești. [3]Să ai un resentiment înseamnă să te vezi ca trup. [4]Să ai un resentiment înseamnă să lași eul să îți stăpânească mintea și să condamni trupul la moarte. [5]Poate că încă nu îți dai bine seama exact ce efect are asupra minții tale faptul că ai resentimente. [6]Pare să te rupă de Sursa ta și să te facă diferit de El. [7]Te face să crezi că El Se aseamănă cu ce consideri că ai devenit, pentru că nimeni nu își poate concepe Creatorul diferit de sine însuși.

2. Rupt de Sinele tău, care rămâne conștient de Propria-I asemănare cu Propriu-I Creator, Sinele tău pare să doarmă, pe când partea minții tale care țese iluzii în timp ce doarme pare să fie trează. [2]Pot oare să pornească toate acestea de la resentimente? [3]O, da! [4]Căci cel care le are neagă faptul că l-a creat iubirea și, în visul lui de ură, propriu-i Creator a devenit pentru el ceva înfricoșător. [5]Cine poate să viseze ura, și să nu fie cuprins de frica de Dumnezeu?

3. Cei ce au resentimente Îl vor redefini pe Dumnezeu după chipul lor cu aceeași certitudine cu care au fost creați de Dumnezeu după Propria-I asemănare și au fost definiți ca parte din El. [2]Cei ce au resentimente vor fi cuprinși de vinovăție cu aceeași certitudine cu care cei ce iartă își vor găsi pacea. [3]Cei ce au resentimente vor uita cine sunt cu aceeași certitudine cu care cei ce iartă își vor aminti.

4. Oare nu ai fi dispus să renunți la resentimentele pe care le ai dacă ai crede că lucrurile stau așa? [2]Poate nu crezi că poți să te desprinzi de resentimentele pe care le ai. [3]Dar nu e decât o chestie de motivație. [4]Astăzi vom încerca să aflăm cum te-ai simți fără ele. [5]Dacă vei reuși și câtuși de puțin, nu vei mai avea niciodată probleme de motivație.

5. Începe-ți intervalul practic mai extins de astăzi cu cercetarea minții pentru a găsi persoanele față de care consideri că nutrești resentimente majore. [2]Pe unele dintre ele le vei găsi foarte ușor. [3]Gândește-te apoi la resentimentele aparent minore pe care le nutrești față de cei pe care îi placi și chiar consideri că îi iubești. [4]Te vei lămuri de îndată că nu există nimeni față de care să nu nutrești un soi sau altul de resentimente. [5]Asta te-a lăsat singur în tot universul, în modul în care te percepi tu.

6. Hotărăște-te acum să îi vezi pe toți acești oameni prieteni. [2]Spune-le tuturor, gândindu-te pe rând la fiecare în parte:

*[3]Vreau să te văd prietenul meu, ca să îmi amintesc că faci parte din mine şi să ajung să mă cunosc pe mine însumi.*

[4]Petrece-ţi restul intervalului practic încercând să te gândeşti că eşti împăcat total cu toţi şi toate, că eşti în siguranţă într-o lume care te ocroteşte şi iubeşte, şi pe care o iubeşti la rândul tău. [5]Încearcă să simţi cum te înconjoară siguranţa, cum pluteşte deasupra ta şi te susţine. [6]Încearcă să crezi, chiar şi câteva clipe, că nimic nu îţi poate face rău în niciun fel. [7]La sfârşitul intervalului practic, spune-ţi:

*[8]Iubirea nu are resentimente. [9]Când mă voi desprinde de toate resentimentele pe care le am, voi şti că sunt în deplină siguranţă.*

7. Intervalele practice scurte vor include o aplicaţie rapidă a ideii de astăzi în forma următoare, de câte ori apare vreun resentiment faţă de cineva, prezent sau absent:

*[2]Iubirea nu are resentimente. [3]Să nu îmi trădez Sinele.*

[4]În plus, repetă ideea de câteva ori pe oră în forma următoare:

*[5]Iubirea nu are resentimente. [6]Mă voi trezi la Sinele meu lăsând-mi deoparte toate resentimentele şi trezindu-mă în El.*





## LECŢIA 69

### Resentimentele mele ascund lumina lumii din mine.

1. Nimeni nu poate să vadă ce ascund resentimentele pe care le ai. [2]Deoarece resentimentele tale ascund lumina lumii din tine, fiecare stă în întuneric, cu tine alături. [3]Dar, când se ridică vălul resentimentelor tale, eşti eliberat odată cu el. [4]Împărtăşeşte-ţi acum mântuirea cu cel care ţi-a stat alături când erai în iad. [5]El e fratele tău în lumina lumii care vă mântuieşte pe amândoi.

2. Să facem azi o nouă încercare sinceră de-a ajunge la lumina din tine. [2]Înainte de-a o întreprinde în intervalul practic mai extins, să reflectăm câteva minute la ce încercăm să facem. [3]Încercăm literalmente să intrăm în contact cu mântuirea lumii. [4]Încercăm să vedem dincolo de vălul de întuneric care o ţine ascunsă. [5]Încercăm să lăsăm să se ridice vălul şi să vedem cum dispar lacrimile Fiului lui Dumnezeu în lumina soarelui.

3. Să ne începem astăzi intervalul practic mai lung cu deplina convingere că lucrurile chiar stau aşa şi cu hotărârea sinceră de-a ajunge la ce ne e mai scump decât toate. [2]Mântuirea e singura noastră nevoie. [3]Nu e alt rost aici şi nicio altă funcţie de îndeplinit. [4]Învăţarea mântuirii e singurul nostru scop. [5]Să ne încheiem astăzi străvechea căutare, găsind lumina din noi şi ţinând-o sus să o vadă şi să se bucure toţi cei ce caută cu noi.

4. Şi acum, în cea mai mare linişte, cu ochii închişi, încearcă să te desprinzi de tot conţinutul care îţi ocupă în general conştiinţa. [2]Închipuie-ţi că mintea ta e un cerc vast, înconjurat de un strat de nori grei şi întunecaţi. [3]Poţi vedea numai norii pentru că pari să stai în afara cercului, total separat de el.

5. De unde stai, nu poţi să vezi de ce ai crede că norii ascund o lumină sclipitoare. [2]Norii par să fie singura realitate. [3]Par să fie tot ce este de văzut. [4]De aceea, nu încerci să îi străpungi, singurul mod de-a te convinge cu adevărat de lipsa lor de substanţă. [5]Vom face această încercare azi.

6. După ce ai reflectat la importanţa pe care o are pentru tine şi lume ce încerci să faci, încearcă să te adânceşti într-o stare de linişte deplină, amintindu-ţi doar cât de mult vrei să ajungi la lumina din tine astăzi, acum! [2]Ia hotărârea să treci de nori. [3]Întinde-ţi mâna şi atinge-i mental. [4]Dă-i la o parte cu mâna; simte-i cum ţi se aştern pe obraji, pe frunte şi pe pleoape în timp ce treci prin ei. [5]Continuă; norii nu te pot opri.

7. Dacă faci exerciţiile cum trebuie, vei începe să ai senzaţia că eşti

ridicat și dus înainte. [2]Micul tău efort și slaba hotărâre îți cheamă într-ajutor puterea universului, și Dumnezeu Însuși te va ridica din întuneric la lumină. [3]Ești în consens cu Voia Lui. [4]Nu poți da greș pentru că voia ta este a Lui.

8. Ai încredere azi în Tatăl tău și fii sigur că El te-a auzit și ți-a răspuns. [2]Poate că nu Îi recunoști încă răspunsul, dar poți fi întru totul sigur că ți-a fost dat și că urmează să îl primești. [3]Încearcă să ai în minte această încredere, în timp ce încerci să străpungi norii și să ieși la lumină. [4]Încearcă să ții minte că îți unești în sfârșit voia cu a lui Dumnezeu. [5]Încearcă să îți ții clar în minte gândul că ce întreprinzi cu Dumnezeu trebuie să reușească. [6]Apoi, lasă puterea lui Dumnezeu să lucreze în tine și prin tine, ca să se facă Voia Lui și a ta.

9. În intervalele practice mai scurte, pe care le vei face cât mai des posibil în virtutea importanței pe care o are ideea de astăzi pentru tine și pentru fericirea ta, adu-ți aminte că resentimentele tale ascund lumina lumii de conștiența ta. [2]Adu-ți aminte, totodată, că nu o cauți de unul singur și că știi cu siguranță unde să o cauți. [3]Spune, așadar:

> [4]*Resentimentele mele ascund lumina lumii din mine.*
> [5]*Nu pot să văd ce am ascuns.* [6]*Dar vreau să o las*
> *să mi se dezvăluie, spre mântuirea mea și a lumii.*

[7]De asemenea, fii atent să îți spui:

> [8]*Dacă păstrez acest resentiment, lumina lumii îmi va fi ascunsă,*

dacă ești tentat astăzi să îi reproșezi cuiva ceva.





## LECȚIA 70

### Mântuirea mea vine din mine.

1. Toate tentațiile nu sunt decât forme ale tentației fundamentale de-a nu crede ideea de astăzi. [2]Mântuirea pare să vină de oriunde altundeva decât din tine. [3]La fel par să stea lucrurile și cu sursa vinovăției. [4]Nu vezi că nici vinovăția, nici mântuirea nu sunt nicăieri altundeva decât în mintea ta. [5]Când vei realiza că toată vinovăția nu e decât o invenție a minții tale, vei realiza deopotrivă că vinovăția și mântuirea trebuie să fie în același loc. [6]Înțelegând lucrul acesta, ești mântuit.

2. Iată ce pare să te coste acceptarea ideii de astăzi: ea înseamnă că nimic din afara ta nu te poate mântui; că nimic din afara ta nu îți poate aduce pace. [2]Dar mai înseamnă și că nimic din afara ta nu poate să te rănească, nici să îți tulbure pacea, nici să te supere cumva. [3]Ideea de astăzi te pune la cârma universului, acolo unde îți este locul ca urmare a ceea ce ești. [4]Nu e un rol care poate fi acceptat parțial. [5]Și începi să vezi, cu siguranță, că mântuirea stă în acceptarea lui.

3. Se poate însă să nu îți fie clar de ce recunoașterea faptului că vinovăția e în mintea ta atrage după sine realizarea că și mântuirea este tot acolo. [2]Dumnezeu nu ar fi putut să pună remediul bolii unde nu te poate ajuta. [3]Așa a lucrat mintea ta, însă nu și a Lui. [4]El îți dorește vindecarea, așa că a ținut Sursa vindecării acolo unde se găsește nevoia de vindecare.

4. Tu ai încercat să faci tocmai invers, străduindu-te în toate felurile, oricât de distorsionate și de fantastice ar fi, să separi vindecarea de boala pentru care a fost menită și să păstrezi astfel boala. [2]Scopul tău a fost acela de-a garanta că vindecarea nu se va produce. [3]Scopul lui Dumnezeu a fost acela de-a garanta contrariul.

5. Astăzi exersăm realizarea faptului că Voia lui Dumnezeu și a noastră sunt de fapt aceeași în această privință. [2]Dumnezeu ne vrea vindecați, iar noi chiar nu vrem să fim bolnavi, pentru că boala ne face nefericiți. [3]De aceea, acceptând ideea de astăzi, suntem de fapt în consens cu Dumnezeu. [4]El nu ne vrea bolnavi. [5]Nici noi nu ne vrem. [6]El ne vrea vindecați. [7]Și noi ne vrem.

6. Suntem gata azi de două intervale practice mai lungi, între zece și cincisprezece minute fiecare. [2]Te vom lăsa însă să hotărăști când să le faci. [3]Vom continua acest demers timp de câteva lecții, și ar fi din nou indicat să hotărăști dinainte momentul potrivit pe care să îl aloci fiecărui interval, urmând apoi să te ții de hotărârile luate cât mai fidel posibil.

7. Începe aceste intervale practice cu repetarea ideii de astăzi, adăugând și o declarație prin care afirmi că recunoști că mântuirea nu vine de nicăieri din afara ta. [2]O poți formula în felul următor:

*[3]Mântuirea mea vine din mine. [4]Nu poate veni de nicăieri altundeva.*

[5]Petrece-ți apoi câteva minute cu ochii închiși, trecând în revistă câteva din locurile exterioare unde ți-ai căutat mântuirea în trecut: în alți oameni, în achiziții, în diverse situații și întâmplări, și în conceptele de sine pe care ai încercat să le faci reale. [6]Recunoaște că nu e acolo și spune-ți:

*[7]Mântuirea mea nu poate veni din niciunul dintre aceste lucruri.*
*[8]Mântuirea mea vine din mine și numai din mine.*

8. Acum vom încerca din nou să ajungem la lumina din tine, locul unde se află mântuirea ta. [2]Nu o poți găsi în norii care înconjoară lumina, și tocmai în ei ai căutat-o. [3]Nu e în ei. [4]E dincolo de nori, în lumina din spatele lor. [5]Amintește-ți că va trebui să străpungi norii înainte de-a putea ajunge la lumină. [6]Dar amintește-ți, totodată, că nu ai găsit – în configurațiile de nori pe care ți le-ai închipuit – ceva ce-a dăinuit sau ceva ce ți-ai dorit vreodată.

9. Din moment ce toate iluziile mântuirii ți-au înșelat așteptările, precis nu vrei să rămâi în nori, uitându-te în van pe acolo după idoli, când ai putea atât de ușor să intri în lumina adevăratei mântuiri. [2]Încearcă să străpungi norii prin orice mijloc care îți place. [3]Dacă te ajută, gândește-te că te țin de mână și te conduc. [4]Și te asigur că nu va fi o fantezie deșartă.

10. Pentru intervalele practice scurte și dese de astăzi, amintește-ți că mântuirea ta vine din tine și că nimic în afara gândurilor tale nu îți poate împiedica progresul. [2]Ești liber de toate perturbările exterioare. [3]Tu răspunzi de mântuirea ta. [4]Tu răspunzi de mântuirea lumii. [5]Spune, așadar:

*[6]Mântuirea mea vine din mine. [7]Nimic din afara mea nu mă poate opri. [8]În mine e mântuirea lumii și a mea.*





## LECȚIA 71

### Numai planul dumnezeiesc de mântuire va funcționa.

1. S-ar putea să nu îți dai seama că eul a stabilit un plan de mântuire opus celui dumnezeiesc. [2]Tocmai în acest plan crezi tu. [3]Deoarece este opusul celui dumnezeiesc, mai crezi și că a accepta planul lui Dumnezeu în locul celui oferit de eu înseamnă să te osândești la chinurile iadului. [4]Sună absurd, firește. [5]Dar, după ce vom examina în ce anume constă planul eului, poate vei realiza că, oricât de absurd ar fi, chiar crezi în el.

2. Planul de mântuire al eului se axează pe resentimente. [2]El susține că, dacă altcineva ar vorbi sau s-ar purta altfel, dacă s-ar schimba unele împrejurări sau întâmplări exterioare, ai fi mântuit. [3]Așa că sursa mântuirii e constant percepută în afara ta. [4]Fiecare resentiment pe care îl ai este o declarație, și o afirmație în care crezi, care spune: „Dacă asta ar fi altfel, aș fi mântuit". [5]Ceri astfel schimbarea mentalității necesară mântuirii de la toți și de la toate, dar nu și de la tine.

3. Prin urmare, rolul desemnat propriei tale minți în cadrul acestui plan este pur și simplu acela de-a determina ce anume, în afara ei înseși, trebuie să se schimbe dacă e să fii mântuit. [2]Potrivit acestui plan dement, se acceptă orice sursă percepută de mântuire atât timp cât nu va funcționa. [3]Lucrul acesta garantează continuarea căutării nefructuoase, căci persistă iluzia că, deși speranțele ți-au fost mereu înșelate, mai ai încă motive să speri în alte locuri și în alte lucruri. [4]O altă persoană îți va servi poate mai bine; o altă situație îți va oferi poate succes.

4. Iată planul eului pentru mântuirea ta. [2]Sigur poți să vezi cât de bine se potrivește cu doctrina de bază a eului: „Caută, dar nu afla". [3]Căci ce ți-ar putea garanta mai sigur că nu vei afla mântuirea decât canalizarea tuturor eforturilor tale în căutarea ei unde nu este?

5. Planul dumnezeiesc de mântuire funcționează tocmai pentru că, sub îndrumarea Lui, cauți mântuirea acolo unde este. [2]Dar, dacă e să reușești, după cum îți promite Dumnezeu că vei reuși, trebuie să fii dispus să cauți doar acolo. [3]Altfel, scopul tău e împărțit și vei încerca să urmezi două planuri de mântuire care sunt diametral opuse în toate privințele. [4]Rezultatul nu poate aduce decât confuzie, nefericire și un sentiment profund de disperare și eșec.

6. Cum poți să scapi de toate acestea? [2]Foarte simplu. [3]Ideea de azi îți dă răspunsul. [4]Numai planul dumnezeiesc de mântuire va funcționa. [5]Nu poate să existe niciun conflict real în această privință, pentru că nu există nicio alternativă posibilă la planul lui Dumnezeu care să

te mântuiască. [6]Planul Lui e singurul plan cu un rezultat cert. [7]Planul Lui e singurul plan care trebuie să reuşească.

7. Să exersăm astăzi recunoaşterea acestei certitudini. [2]Şi să ne bucurăm că există un răspuns la un conflict ce pare fără rezolvare. [3]Lui Dumnezeu toate Îi sunt cu putinţă. [4]Mântuirea trebuie să fie a ta datorită planului Său, care nu poate eşua.

8. Începe cele două intervale practice mai lungi de azi gândindu-te la ideea de astăzi şi dându-ţi seama că e formată din două părţi, fiecare contribuind în mod egal la întreg. [2]Planul lui Dumnezeu pentru mântuirea ta va funcţiona, iar alte planuri nu vor funcţiona. [3]Nu te lăsa pradă depresiei sau mâniei la cea de-a doua parte a afirmaţiei; ea e inerentă în cea dintâi. [4]Şi în cea dintâi stă deplina ta eliberare de toate încercările tale demente şi de toate proiectele tale nebuneşti de-a te elibera. [5]Ele te-au dus la depresie şi la mânie; dar planul lui Dumnezeu va reuşi. [6]Şi te va duce la eliberare şi la bucurie.

9. Amintindu-ne toate acestea, să petrecem restul intervalelor practice mai lungi cerându-I lui Dumnezeu să ne dezvăluie planul Său. [2]Întreabă-L foarte concret:

> [3]*Ce ai vrea să fac?*
> [4]*Unde ai vrea să merg?*
> [5]*Ce ai vrea să spun şi cui?*

[6]Lasă în seama Lui restul intervalului practic şi lasă-L să îţi spună ce ai de făcut în cadrul planului Său de mântuire a ta. [7]Îţi va răspunde pe măsura disponibilităţii tale de-a-I auzi Vocea. [8]Nu refuza să auzi. [9]Însuşi faptul că faci exerciţiile dovedeşte că eşti cât de cât dispus să asculţi. [10]E de ajuns pentru a-ţi stabili dreptul la răspunsul lui Dumnezeu.

10. În intervalele practice mai scurte, spune-ţi deseori că planul de mântuire al lui Dumnezeu, şi numai planul Lui, va funcţiona. [2]Fii atent astăzi la toate tentaţiile de-a avea resentimente şi răspunde-le cu forma următoare a ideii de azi:

> [3]*Resentimentele sunt opusul planului dumnezeiesc de mântuire.* [4]*Şi numai planul Lui va funcţiona.*

[5]Încearcă să îţi aminteşti ideea de astăzi de şase, şapte ori pe oră. [6]Nu poate să existe un mod mai bun de a petrece o jumătate de minut, sau mai puţin, decât acela de a-ţi aminti Sursa mântuirii tale şi de-a O vedea acolo unde este.





## LECŢIA 72

### Resentimentele sunt un atac la adresa planului dumnezeiesc de mântuire.

1. Deşi am recunoscut că planul de mântuire al eului este opusul celui dumnezeiesc, nu am subliniat până acum că este un atac activ la adresa planului dumnezeiesc şi o încercare deliberată de-a-l distruge. [2]În acest atac, lui Dumnezeu I se acordă atributele asociate de fapt eului, în timp ce eul pare să preia atributele lui Dumnezeu.

2. Dorinţa fundamentală a eului este să Îl înlocuiască pe Dumnezeu. [2]De fapt, eul e întruparea fizică a acestei dorinţe. [3]Căci dorinţa aceasta pare să împrejmuiască mintea cu un trup, ţinând-o separată şi singură, incapabilă să ajungă la alte minţi altfel decât prin trupul făcut să o întemniţeze. [4]Ce îngrădeşte comunicarea nu poate fi mijlocul cel mai bun de-a o extinde. [5]Dar eul vrea să te facă să crezi tocmai contrariul.

3. Deşi încercarea de-a păstra limitările pe care le-ar impune un trup e limpede aici, poate nu e la fel de clar de ce resentimentele sunt un atac la adresa planului dumnezeiesc de mântuire. [2]Dar hai să ne gândim pentru ce fel de lucruri eşti în stare să ai resentimente. [3]Nu sunt oare mereu asociate cu ce face un trup? [4]O persoană spune ceva ce nu îţi place. [5]Face ceva ce îţi displace. [6]Îşi „trădează" gândurile ostile prin comportament.

4. Nu e vorba aici de ce e persoana respectivă. [2]Dimpotrivă, te preocupă exclusiv ce face într-un trup. [3]Nu numai că nu o ajuţi să se elibereze de limitările trupului. [4]Ci şi încerci activ să o legi de acesta, confundând-o cu trupul şi considerându-i unul şi acelaşi lucru. [5]Aşa e atacat Dumnezeu, căci – dacă Fiul Lui e doar un trup – tot asta trebuie să fie şi El. [6]Un creator total diferit de propria-i creaţie e de neconceput.

5. Dacă Dumnezeu este un trup, care trebuie să fie planul Lui de mântuire? [2]Care altul ar putea să fie decât moartea? [3]Încercând să Se prezinte ca Autor al vieţii şi nu al morţii, El e un mincinos şi un înşelător, plin de făgăduinţe false, oferind iluzii în loc de adevăr. [4]Realitatea aparentă a trupului face de-a dreptul convingător acest mod de a-L privi pe Dumnezeu. [5]De fapt, dacă trupul ar fi real, ar fi foarte greu de evitat o asemenea concluzie. [6]Şi fiecare resentiment pe care îl ai insistă că trupul este o realitate. [7]Resentimentele nesocotesc total ce e fratele tău. [8]Îţi întăresc convingerea că e un trup şi îl condamnă pentru asta. [9]Şi afirmă că mântuirea lui trebuie să fie moartea, proiectând acest atac asupra lui Dumnezeu şi făcându-L pe El răspunzător pentru acesta.

6. În această arenă atent pregătită, în care animale furioase îşi caută prada şi în care mila nu poate intra, eul vine să te mântuiască. [2]Dumnezeu te-a făcut trup. [3]Foarte bine. [4]Să acceptăm asta şi să ne bucurăm. [5]Ca trup, nu te lăsa lipsit de ce oferă trupul. [6]Ia puţinul pe care îl poţi obţine. [7]Dumnezeu nu ţi-a dat nimic. [8]Trupul e singurul tău mântuitor. [9]El e moartea lui Dumnezeu şi mântuirea ta.

7. Aceasta este credinţa universală a lumii pe care o vezi. [2]Unii urăsc trupul şi încearcă să îl rănească şi să îl umilească. [3]Alţii iubesc trupul şi încearcă să îl preamărească şi să îl proslăvească. [4]Dar, cât timp trupul stă în centrul conceptului tău de sine, ataci planul dumnezeiesc de mântuire şi îţi îndrepţi resentimentele împotriva Lui şi a creaţiei Sale, ca nu cumva să auzi Vocea adevărului şi să O primeşti ca pe un Prieten. [5]Mântuitorul tău ales ia în schimb locul Lui. [6]În timp ce el ţi-e prieten, El ţi-e duşman.

8. Astăzi vom încerca să punem capăt acestor atacuri fără rost la adresa mântuirii. [2]Vom încerca, în schimb, să o primim cu bucurie. [3]Percepţia ta total pe dos ţi-a ruinat pacea minţii. [4]Te-ai văzut într-un trup, cu adevărul în afara ta, devenit inaccesibil conştienţei tale, închis fiind de limitările trupului. [5]Acum vom încerca să vedem totul altfel.

9. Lumina adevărului este în noi, acolo unde a pus-o Dumnezeu. [2]Trupul e cel ce se află în afara noastră şi nu ne priveşte. [3]Să fim fără trup înseamnă să fim în starea noastră firească. [4]Să recunoaştem lumina adevărului din noi înseamnă să ne recunoaştem aşa cum suntem. [5]Să ne vedem Sinele ca separat de trup înseamnă să punem capăt atacului la adresa planului dumnezeiesc de mântuire şi să îl acceptăm în schimb. [6]Iar acolo unde I se acceptă planul, s-a şi înfăptuit.

10. Scopul pe care îl urmărim în intervalele practice mai lungi de astăzi este acela de-a deveni conştienţi că planul dumnezeiesc de mântuire s-a şi înfăptuit în noi. [2]Pentru a atinge acest obiectiv, trebuie să înlocuim atacul cu acceptarea. [3]Cât timp îl atacăm, nu putem înţelege care e planul lui Dumnezeu pentru noi. [4]De aceea, atacăm ce nu recunoaştem. [5]Acum vom încerca să lăsăm deoparte judecata şi să întrebăm care e planul lui Dumnezeu pentru noi:

*[6]Ce e mântuirea, Tată? [7]Eu nu ştiu. [8]Spune-mi, ca să înţeleg.*

[9]Apoi Îi vom aştepta în linişte răspunsul. [10]Am atacat planul dumnezeiesc de mântuire fără să aşteptăm să auzim care este. [11]Ne-am strigat resentimentele atât de tare, încât nu I-am ascultat Vocea. [12]Ne-am folosit resentimentele să ne închidem ochii şi să ne astupăm urechile.





11. Acum vrem să vedem, să auzim şi să învăţăm. [2]„Ce e mântuirea, Tată?" [3]Cere să ţi se răspundă şi ţi se va răspunde. [4]Caută şi vei afla. [5]Nu mai întrebăm eul ce e mântuirea şi unde o găsim. [6]Întrebăm adevărul. [7]Fii sigur, aşadar, că răspunsul va fi adevărat datorită Celui pe Care Îl întrebi.

12. De câte ori simţi că îţi scade încrederea şi îţi slăbeşte speranţa reuşitei până la punctul de-a se stinge, rosteşte-ţi din nou întrebarea şi rugămintea, amintindu-ţi că le adresezi Creatorului infinit al infinitului, Care te-a creat după Propria-I asemănare:

*[2]Ce e mântuirea, Tată? [3]Eu nu ştiu. [4]Spune-mi, ca să înţeleg.*

[5]Îţi va răspunde. [6]Fii hotărât să auzi.

13. Una sau poate două intervale practice mai scurte la fiecare oră vor fi suficiente astăzi, din moment ce vor fi ceva mai lungi decât de obicei. [2]Aceste exerciţii vor începe astfel:

*[3]Resentimentele sunt un atac la adresa planului dumnezeiesc de mântuire.*
*[4]Să îl accept în schimb pe acesta. [5]Ce e mântuirea, Tată?*

[6]Aşteaptă apoi în linişte circa un minut, de preferinţă cu ochii închişi, şi ascultă-I răspunsul.

## LECȚIA 73

### Voiesc să fie lumină.

1. Astăzi ne vom gândi la voia pe care o împărtășești cu Dumnezeu. ²Nu e același lucru cu dorințele deșarte ale eului, din care iau naștere întunericul și nimicul. ³Voia pe care o împărtășești cu Dumnezeu are în ea toată puterea creației. ⁴Dorințele deșarte ale eului nu sunt împărtășite și, de aceea, nu au nicio putere. ⁵Dorințele lui nu sunt deșarte în sensul că pot face o lume de iluzii în care poți să crezi din răsputeri. ⁶Dar sunt într-adevăr deșarte în ce privește creația. ⁷Ele nu fac nimic real.
2. Dorințele deșarte și resentimentele sunt parteneri sau coproducători în reprezentarea lumii pe care o vezi. ²Dorințele eului i-au dat naștere, iar nevoia eului de-a avea resentimente, necesare pentru a o menține, o populează cu figuri care par să te atace și să ceară o judecată „dreaptă". ³Aceste figuri devin mijlocitorii tocmiți de eu să facă trafic de resentimente. ⁴Ei stau între conștiența ta și realitatea fraților tăi. ⁵Văzându-i, nu îți cunoști nici frații și nici Sinele.
3. În acest troc ciudat, în care vinovăția trece dintr-o parte într-alta, iar resentimentele sporesc cu fiecare târg pe care îl închei, voia ta se pierde. ²Oare așa lume să fi creat Voia pe care Fiul lui Dumnezeu o împărtășește cu Tatăl său? ³A creat Dumnezeu un dezastru pentru Fiul Său? ⁴Creația e Voia conjugată a Amândurora. ⁵Ar crea oare Dumnezeu o lume care să Îl ucidă chiar pe El?
4. Astăzi vom încerca încă o dată să ajungem la lumea care este în consens cu voia ta. ²Lumina e în ea pentru că nu contrazice Voia lui Dumnezeu. ³Nu e Cerul, dar lumina Cerului se răsfrânge asupra ei. ⁴Întunericul a dispărut. ⁵S-a renunțat la dorințele deșarte ale eului. ⁶Dar lumina care se răsfrânge asupra acestei lumi reflectă voia ta, așa că o vom căuta tocmai în tine.
5. Propriul tău tablou al lumii poate reflecta numai ce e înăuntru. ²Nici sursa luminii, nici sursa întunericului nu se pot găsi în afară. ³Resentimentele îți întunecă mintea și vezi afară o lume întunecată. ⁴Iertarea risipește întunericul, îți reafirmă voia și te lasă să vezi o lume a luminii. ⁵Am subliniat de repetate ori că poți să treci ușor de bariera resentimentelor și că ea nu poate sta între tine și mântuirea ta. ⁶Motivul este foarte simplu. ⁷Chiar vrei să fii în iad? ⁸Chiar vrei să plângi, să suferi și să mori?
6. Uită argumentele eului, care urmăresc să arate că asta este Cerul. ²Știi că nu este așa. ³Nu poți să îți dorești așa ceva. ⁴Există un punct dincolo de care iluziile nu pot trece. ⁵Suferința nu este fericire, și fericire vrei de fapt. ⁶Iată care este voia ta în realitate. ⁷Așa că mântuirea este și ea voia ta. ⁸Tu vrei să reușești în ce încercăm să facem astăzi. ⁹Întreprindem totul cu binecuvântarea ta și cu acordul tău voios.





7. Vom reuși azi dacă îți amintești că vrei mântuirea pentru tine. ²Vrei să accepți planul lui Dumnezeu pentru că ești părtaș la el. ³Nu voiești nimic care i s-ar putea opune cu adevărat și nu vrei să i te opui cu nimic. ⁴Mântuirea este pentru tine. ⁵Mai presus de toate, vrei libertatea de a-ți aminti Cine ești cu adevărat. ⁶Astăzi, eul e cel ce stă neputincios în fața voii tale. ⁷Voia ta e liberă și nimic nu o poate birui.
8. De aceea, întreprindem exercițiile de astăzi cu încredere voioasă, siguri că vom găsi ce e voia ta să găsești și ne vom aminti ce e voia ta să îți amintești. ²Nicio dorință deșartă nu ne poate reține, nici nu ne poate amăgi cu iluzia puterii. ³Să se facă astăzi voia ta și să se pună capăt pentru totdeauna convingerii demente că alegi iadul în locul Cerului.
9. Ne vom începe intervalele practice mai lungi recunoscând că planul de mântuire al lui Dumnezeu, și numai planul Lui, concordă întru totul cu voia ta. ²Nu este scopul unei puteri străine, pe care ai fost obligat să îl accepți. ³Ci singurul scop de aici în privința căruia tu și Tatăl tău sunteți perfect de acord. ⁴Vei reuși astăzi, timpul hărăzit eliberării Fiului lui Dumnezeu din iad și scăpării lui de toate dorințele deșarte. ⁵Acum își reconștientizează voia. ⁶E dispus chiar azi să vadă lumina din el și să fie mântuit.
10. După ce îți reamintești aceste lucruri și te hotărăști să îți ții voia limpede în minte, spune-ți cu fermitate blândă și certitudine liniștită:

*²Voiesc să fie lumină. ³Să văd lumina*
*care reflectă Voia lui Dumnezeu și a mea.*

⁴Apoi lasă-ți voia să se afirme, întrunită cu puterea lui Dumnezeu și unită cu propriul tău Sine. ⁵Pune restul intervalului practic sub călăuzirea Lor. ⁶Alătură-te Lor în timp ce Ei deschid drumul.

11. În intervalele practice mai scurte, declară din nou ce vrei cu adevărat. ²Spune:

*³Voiesc să fie lumină. ⁴Întunericul nu e voia mea.*

⁵Declarația aceasta trebuie repetată de câteva ori pe oră. ⁶E extrem de important însă să aplici ideea zilei în această formă de îndată ce ești tentat să ai un resentiment de orice fel. ⁷Asta te va ajuta să te desprinzi de resentimente, în loc să le îndrăgești și să le ascunzi în întuneric.

## LECȚIA 74

### Nu există altă voie decât a lui Dumnezeu.

1. Ideea de astăzi poate fi considerată gândul central spre care sunt îndreptate toate exercițiile noastre. ²Voia lui Dumnezeu este singura care există. ³Când ai recunoscut acest lucru, ai recunoscut că voia ta e a Lui. ⁴Credința în posibilitatea conflictului a dispărut. ⁵Pacea a înlocuit ideea ciudată că ești dezbinat de obiective conflictuale. ⁶Ca expresie a Voii lui Dumnezeu, nu ai alt obiectiv decât pe al Lui.
2. E multă pace în ideea de astăzi, iar exercițiile de azi sunt îndreptate în direcția găsirii ei. ²Ideea însăși este adevărată întru totul. ³De aceea, nu poate da naștere la iluzii. ⁴Fără iluzii, conflictul este imposibil. ⁵Să încercăm astăzi să recunoaștem acest lucru și să simțim pacea pe care o aduce această recunoaștere.
3. Începe intervalele practice mai lungi repetând de câteva ori aceste gânduri, rar și cu hotărârea fermă de-a înțelege ce înseamnă și de-a le ține minte:

*²Nu există altă voie decât a lui Dumnezeu. ³Nu pot fi în conflict.*

⁴Petrece-ți apoi câteva minute adăugând câteva gânduri aferente, de genul:

*⁵Sunt în bună pace.*
*⁶Nimic nu mă poate tulbura. ⁷Voia mea e a lui Dumnezeu.*
*⁸Voia mea și a lui Dumnezeu sunt una.*
*⁹Dumnezeu voiește pace pentru Fiul Său.*

¹⁰În timpul acestei faze introductive, fii atent să confrunți rapid orice gânduri de conflict care ți-ar putea trece prin minte. ¹¹Spune-ți imediat:

*¹²Nu există altă voie decât a lui Dumnezeu.*
*¹³Aceste gânduri de conflict nu au niciun înțeles.*

4. Dacă există o zonă de conflict care pare deosebit de greu de rezolvat, alege-o pentru a te ocupa de ea în special. ²Gândește-te la ea – scurt, dar foarte concret –, identifică persoana sau persoanele și situația sau situațiile în cauză, și spune-ți:

*³Nu există altă voie decât a lui Dumnezeu. ⁴Pe aceasta o împărtășesc cu El. ⁵Conflictele mele în legătură cu ___ nu pot fi reale.*





5. După ce ți-ai limpezit mintea în felul acesta, închide ochii și încearcă să simți pacea la care te îndreptățește realitatea ta. ²Cufundă-te în ea și simte-o învăluindu-te din toate părțile. ³Poți fi tentat să confunzi aceste încercări cu replierea în sine, dar diferența e ușor de detectat. ⁴Dacă reușești, vei avea un sentiment profund de bucurie și o voiciune sporită, în loc să te simți toropit și moleșit.
6. Bucuria caracterizează pacea. ²Prin această trăire vei recunoaște că ai ajuns la ea. ³Dacă simți că aluneci în direcția unei replieri, repetă imediat ideea zilei și mai încearcă. ⁴Fă-o de câte ori e necesar. ⁵Categoric vei avea de câștigat din refuzul de-a te retrage într-o repliere interioară, chiar dacă nu simți pacea pe care o cauți.
7. În intervalele mai scurte, care trebuie efectuate astăzi la intervale regulate și predeterminate, spune-ți:

*²Nu există altă voie decât a lui Dumnezeu. ³Caut astăzi pacea Lui.*

⁴Încearcă apoi să găsești ce cauți. ⁵Un minut sau două la fiecare jumătate de oră, cu ochii închiși dacă se poate, vor fi consacrate cu folos acestei încercări de astăzi.

## LECȚIA 75

### A venit lumina.

1. A venit lumina. ²Ești vindecat și poți vindeca. ³A venit lumina. ⁴Ești mântuit și poți mântui. ⁵Ești în bună pace și duci cu tine pace oriunde mergi. ⁶Întunericul, zbuciumul și moartea au dispărut. ⁷A venit lumina.
2. Astăzi sărbătorim încheierea fericită a lungului tău vis de dezastru. ²Nu mai sunt acum vise întunecate. ³A venit lumina. ⁴Astăzi începe epoca luminii pentru tine și pentru toți. ⁵Este o eră nouă, în care se naște o lume nouă. ⁶Cea veche nu și-a lăsat nicio amprentă asupra ei. ⁷Astăzi vedem o altă lume, pentru că a venit lumina.
3. Exercițiile noastre de astăzi vor fi niște exerciții pline de voioșie, în care aducem mulțumiri că s-a sfârșit cu vechiul și a început noul. ²Nicio umbră din trecut nu rămâne să ne întunece privirea și să ascundă lumea pe care ne-o oferă iertarea. ³Astăzi vom accepta lumea nouă, considerând-o ce vrem să vedem. ⁴Ni se va da ce dorim. ⁵Voim să vedem lumina; lumina a venit.
4. Ne vom petrece intervalele practice mai lungi privind lumea pe care ne-o arată iertarea noastră. ²Asta vrem să vedem, și numai asta. ³Deoarece rostul nostru nu e împărțit, scopul nostru e inevitabil. ⁴Astăzi, lumea reală se înalță cu bucurie în fața noastră, să fie văzută în sfârșit. ⁵Ni s-a dat vederea, acum că a venit lumina.
5. Astăzi nu vrem să vedem umbra eului asupra lumii. ²Vedem lumina și în ea vedem reflecția Cerului, întinzându-se de-a lungul și de-a latul lumii. ³Începe intervalele practice mai lungi aducându-ți la cunoștință vestea bună a eliberării tale:

*⁴A venit lumina. ⁵Am iertat lumea.*

6. Nu stărui asupra trecutului astăzi. ²Ține-ți mintea complet deschisă, spălată de toate ideile trecutului și curățită de fiecare concept pe care l-ai făurit. ³Azi ai iertat lumea. ⁴Poți să o privești acum ca și când nu ai mai văzut-o. ⁵Încă nu știi cum arată. ⁶Aștepți pur și simplu să îți fie arătată. ⁷În timp ce aștepți, repetă de câteva ori, rar și cu răbdare deplină:

*⁸A venit lumina. ⁹Am iertat lumea.*

7. Dă-ți seama că iertarea ta îți dă dreptul la viziune. ²Înțelege că Spiritul Sfânt nu întârzie niciodată să dea darul vederii celor care





iartă. ³Crede că nu va întârzia să ți-l dea acum. ⁴Ai iertat lumea. ⁵El va fi cu tine în timp ce privești și aștepți. ⁶Îți va arăta ce vede adevărata viziune. ⁷Asta e Voia Lui, iar tu I te-ai alăturat. ⁸Așteaptă-L cu răbdare. ⁹Va fi prezent. ¹⁰A venit lumina. ¹¹Ai iertat lumea.
8. Spune-I că știi că nu poți să nu izbutești, pentru că ai încredere în El. ²Și spune-ți că aștepți cu certitudine să vezi lumea pe care ți-a făgăduit-o. ³De acum înainte, vei vedea altfel. ⁴Astăzi a venit lumina. ⁵Și vei vedea lumea care ți s-a făgăduit de la începutul timpului și în care sfârșitul timpului e garantat.
9. Intervalele practice mai scurte vor fi și ele voioase evocări ale eliberării tale. ²Reamintește-ți cam din sfert în sfert de oră că azi sărbătorim ceva deosebit. ³Adu mulțumiri pentru mila și Iubirea lui Dumnezeu. ⁴Bucură-te de puterea pe care o are iertarea să îți vindece vederea total. ⁵Fii încrezător că în ziua de azi stă un nou început. ⁶Fără să te mai apese întunericul trecutului pe ochi, nu se poate astăzi să nu vezi. ⁷Și ce vezi va fi atât de binevenit, încât vei extinde bucuros la nesfârșit ziua de astăzi.
10. Spune, așadar:

*²A venit lumina. ³Am iertat lumea.*

⁴Dacă ești tentat cumva, spune-i celui care pare să te tragă înapoi în întuneric:

*⁵A venit lumina. ⁶Te-am iertat.*

11. Închinăm ziua de azi seninătății în care te vrea Dumnezeu. ²Ține-o în conștiența ta de sine și vezi-o astăzi peste tot, în timp ce sărbătorim începutul viziunii tale și vederea lumii reale, care a venit să înlocuiască lumea neiertată pe care ai crezut-o reală.

## LECȚIA 76

### Nu sunt supus altor legi decât celor dumnezeiești.

1. Am văzut mai înainte câte lucruri fără sens ți s-au părut o mântuire. [2]Fiecare dintre ele te-a încarcerat cu legi la fel de fără sens ca ele. [3]Nu ești legat de ele. [4]Dar ca să înțelegi că așa e, trebuie mai întâi să îți dai seama că mântuirea nu stă în ele. [5]Căutând-o în lucruri fără înțeles, te legi de niște legi care nu au niciun sens. [6]Așa cauți să dovedești că mântuirea este unde nu este.

2. Astăzi vom fi bucuroși că nu o poți dovedi. [2]Căci, dacă ai putea, ai căuta de-a pururi mântuirea unde nu este și nu ai găsi-o niciodată. [3]Ideea de astăzi îți spune încă o dată cât de simplă este mântuirea. [4]Caut-o unde te așteaptă și acolo o vei și găsi. [5]Nu te uita altundeva, căci altundeva nu este.

3. Gândește-te la libertatea pe care o dobândești când recunoști că nu ești legat de toate legile ciudate și sucite pe care le-ai conceput pentru a te mântui. [2]Chiar crezi că ai muri de foame dacă nu ai avea teancuri de fâșii verzi de hârtie și grămezi de discuri din metal. [3]Chiar crezi că o mică tabletă rotundă sau vreun lichid împins în vene printr-un ac ascuțit te vor feri de boală și de moarte. [4]Chiar crezi că ești singur dacă nu stă cu tine un alt trup.

4. Demența este cea care crede toate aceste lucruri. [2]Tu le numești legi și le pui sub nume diferite într-un registru lung de ritualuri care nu au folos și nu servesc la nimic. [3]Consideri că trebuie să te supui „legilor" medicinei, economiei și sănătății. [4]Ocrotește trupul, și vei fi mântuit.

5. Acestea nu sunt legi, ci curată nebunie. [2]Trupul e periclitat de mintea care se rănește singură. [3]Trupul suferă doar ca mintea să nu vadă că e propria ei victimă. [4]Suferința trupului e o mască pe care și-o pune mintea pentru a ascunde cine suferă de fapt. [5]Nu vrea să înțeleagă că e propriul ei dușman, că se atacă singură și vrea să moară. [6]Iată de ce anume vor să mântuiască trupul „legile" pe care le-ai făcut. [7]Iată de ce crezi că ești un trup.

6. Nu există alte legi decât legile lui Dumnezeu. [2]Lucrul acesta trebuie repetat tot mereu până îți dai seama că se aplică la tot ce ai făurit în opoziție cu Voia lui Dumnezeu. [3]Magia ta nu are noimă. [4]Ce e menită să mântuiască nu există. [5]Doar ce e menită să ascundă te va mântui.

7. Legile lui Dumnezeu nu pot fi înlocuite niciodată. [2]Vom închina ziua de azi bucuriei că așa e. [3]Nu mai e un adevăr pe care vrem să îl ascundem. [4]Ne dăm seama, în schimb, că e un adevăr care ne ține





veșnic liberi. [5]Magia încătușează, dar legile lui Dumnezeu descătușează. [6]Lumina a venit pentru că nu există alte legi decât ale Lui.

8. Astăzi ne vom începe intervalele practice mai lungi cu o scurtă trecere în revistă a diferitelor tipuri de „legi" cărora am crezut că trebuie să ne supunem. [2]Acestea ar include, de exemplu, „legile" nutriției, imunizării, medicației și protejării trupului în fel și chip. [3]Mai departe: crezi în „legile" prieteniei, „bunelor" relații și reciprocității. [4]Poate chiar crezi că există legi care stipulează ce e al lui Dumnezeu și ce e al tău. [5]Multe „religii" au avut asta la bază. [6]Ele nu vor să mântuiască, ci să osândească în numele Cerului. [7]Dar nu sunt mai ciudate decât alte „legi" cărora susții că trebuie să li te supui pentru a fi în siguranță.

9. Nu există alte legi decât cele dumnezeiești. [2]Respinge azi toate nesăbuitele credințe magice și ține-ți mintea în tăcere, gata să audă Vocea care îți spune adevărul. [3]Îl vei asculta pe Cel Care spune că, sub legile lui Dumnezeu, nu există pierdere. [4]Nici plată nu se dă și nici nu se primește. [5]Nu se pot face schimburi, nu există înlocuitori și nimic nu e substituit cu altceva. [6]Legile lui Dumnezeu dau întotdeauna și nu iau niciodată.

10. Ascultă-L pe Cel Care îți spune asta și dă-ți seama cât de nesăbuite sunt „legile" care ai crezut că susțin lumea pe care ai crezut că o vezi. [2]Apoi ascultă mai departe. [3]Îți va mai vorbi. [4]Despre Iubirea pe care ți-o poartă Tatăl tău. [5]Despre bucuria nesfârșită pe care ți-o oferă El. [6]Despre cât de mult tânjește după singurul Lui Fiu, creat să Îi fie canal de creație, negat Lui de credința lui în iad.

11. Să Îi deschidem azi lui Dumnezeu Propriile-I canale și să Îi lăsăm Voia să se extindă prin noi la El. [2]În felul acesta, creația sporește la nesfârșit. [3]Vocea Lui ne va vorbi despre asta, precum și despre bucuriile Cerului, pe care legile Lui le țin veșnic nelimitate. [4]Vom repeta ideea de astăzi până vom auzi și vom înțelege că nu există alte legi decât cele dumnezeiești. [5]Atunci ne vom spune, ca o dedicație cu care se încheie intervalul practic:

*[6]Nu sunt supus altor legi decât celor dumnezeiești.*

12. Vom repeta această dedicație cât de des astăzi, de cel puțin patru sau cinci ori pe oră, precum și ca răspuns, pe întreg parcursul zilei, la orice tentație de-a ne simți supuși altor legi. [2]E modul în care ne afirmăm libertatea de toată primejdia și de toată tirania. [3]E modul în care adeverim că Dumnezeu e Tatăl nostru și că Fiul Lui e mântuit.

# LECŢIA 77

## Am dreptul la miracole.

1. Ai dreptul la miracole ca urmare a ceea ce eşti. [2]Vei primi miracole ca urmare a ceea ce este Dumnezeu. [3]Şi vei oferi miracole pentru că eşti una cu Dumnezeu. [4]Iată, din nou, cât de simplă este mântuirea! [5]E doar o afirmaţie a adevăratei tale Identităţi. [6]Iată ce vom sărbători astăzi.
2. Dreptul tău la miracole nu constă în iluziile pe care le ai despre tine. [2]Nu depinde de puterile magice pe care ţi le-ai atribuit, nici de vreunul dintre ritualurile pe care le-ai inventat. [3]El face parte integrantă din adevărul a ce eşti. [4]E implicit în ce e Dumnezeu Tatăl tău. [5]Ţi-a fost asigurat în creaţia ta şi garantat de legile lui Dumnezeu.
3. Astăzi vom revendica miracolele la care eşti îndreptăţit, din moment ce îţi aparţin. [2]Ţi s-a făgăduit eliberarea deplină de lumea pe care ai făcut-o. [3]Ai fost încredinţat că Împărăţia lui Dumnezeu este în tine şi că nu o poţi pierde niciodată. [4]Nu cerem decât ce ne aparţine cu adevărat. [5]Astăzi însă, vom avea grijă să nu ne mulţumim cu mai puţin.
4. Începe intervalele practice mai lungi spunându-ţi cu convingere că ai dreptul la miracole. [2]Închizând ochii, reaminteşte-ţi că nu ceri decât ce îţi aparţine de drept. [3]Aminteşte-ţi, de asemenea, că miracolele nu sunt luate niciodată de la unul pentru a-i fi date altuia şi că, cerându-ţi drepturile, susţii drepturile tuturor. [4]Miracolele nu se supun legilor acestei lumi. [5]Ele decurg pur şi simplu din legile lui Dumnezeu.
5. După această scurtă fază introductivă, aşteaptă liniştit asigurarea că ţi s-a îndeplinit rugămintea. [2]Ai cerut mântuirea lumii şi a ta. [3]Ai cerut să ţi se dea mijloacele prin care se înfăptuieşte. [4]Nu poţi să nu fii asigurat de acest lucru. [5]Nu ceri decât să se facă Voia lui Dumnezeu.
6. Cerând asta, nu ceri de fapt nimic. [2]Afirmi un fapt care nu poate fi negat. [3]Spiritul Sfânt nu poate decât să te asigure că ţi s-a îndeplinit rugămintea. [4]Faptul că ai acceptat trebuie să fie un fapt real. [5]Nu e loc de îndoială şi incertitudine astăzi. [6]Punem în sfârşit o întrebare reală. [7]Răspunsul e simpla afirmaţie a unui simplu fapt. [8]Vei primi asigurarea pe care o cauţi.
7. Intervalele noastre practice mai scurte vor fi frecvente şi vor fi dedicate evocării unui simplu fapt. [2]Spune-ţi astăzi cât de des:

> [3]*Am dreptul la miracole.*





[4]Cere-le de câte ori se iveşte o situaţie în care se impun. [5]Vei recunoaşte aceste situaţii. [6]Şi, din moment ce te bazezi pe tine însuţi pentru a găsi miracolul, eşti total îndreptăţit să îl primeşti oricând îl ceri.

8. Aminteşte-ţi, totodată, să nu te mulţumeşti decât cu răspunsul perfect. [2]Dacă vei fi tentat, spune-ţi de îndată:

> [3]*Nu voi da miracolele pe resentimente.* [4]*Vreau doar ce îmi aparţine.* [5]*Dumnezeu a stabilit miracolele ca drept al meu.*

## LECȚIA 78

**Fie ca miracolele să înlocuiască toate resentimentele.**

1. Poate că nu ți-e încă foarte clar că fiecare decizie pe care o iei e o decizie între un resentiment și un miracol. [2]Fiecare resentiment stă ca un paravan de întuneric și de ură în fața miracolului pe care vrea să îl ascundă. [3]Și, ridicându-l înaintea ochilor, nu vei vedea miracolul de după el. [4]În tot acest timp însă, el te așteaptă în lumină, dar tu îți vezi resentimentele în schimb.

2. Astăzi trecem dincolo de resentimente, să vedem miracolul în schimb. [2]Vom inversa modul în care vezi nelăsând vederea să se oprească înainte de-a vedea. [3]Nu vom aștepta în fața paravanului de ură, ci îl vom coborî și ne vom ridica ușor ochii, în tăcere, să îl zărim pe Fiul lui Dumnezeu.

3. El te așteaptă în spatele resentimentelor tale și, când ți le cobori, îți va apărea în lumina strălucitoare în care a stat odinioară fiecare. [2]Căci fiecare resentiment e un obstacol în calea vederii și, când e ridicat, îl vezi pe Fiul lui Dumnezeu acolo unde a fost mereu. [3]El stă în lumină, dar tu ai fost în întuneric. [4]Fiecare resentiment a îngroșat întunericul și nu ai putut să vezi.

4. Astăzi vom încerca să îl vedem pe Fiul lui Dumnezeu. [2]Nu vom admite să fim orbi la adresa lui; nu ne vom vedea resentimentele. [3]Așa se inversează modul de-a vedea al lumii, când ne reorientăm privirea de la frică la adevăr. [4]Vom alege o persoană pe care ai folosit-o ca țintă a resentimentelor tale, vom lepăda resentimentele și o vom privi. [5]Cineva de care ți-e frică, poate, și pe care îl urăști; cineva pe care consideri că îl iubești, dar te-a supărat; cineva care spui că ți-e prieten, dar îți pare dificil uneori sau greu de mulțumit, pretențios, enervant sau infidel idealului pe care ar trebui să și-l accepte, potrivit rolului pe care i l-ai desemnat.

5. Știi pe care să îl alegi, numele lui ți-a și trecut prin minte. [2]*Lui* îi vom cere să ți-l arate pe Fiul lui Dumnezeu. [3]Văzându-l în spatele resentimentelor pe care le-ai cultivat la adresa lui, vei învăța că ce stătea ascuns cât timp nu l-ai văzut există în toți și poate fi văzut. [4]Cel ce ți-a fost dușman ți-e mai mult decât prieten când e eliberat să preia sfântul rol pe care i l-a desemnat Spiritul Sfânt. [5]Lasă-l să fie azi mântuitorul tău. [6]Acesta este rolul lui în planul lui Dumnezeu Tatăl tău.

6. Intervalele practice mai lungi de astăzi îl vor vedea în acest rol. [2]Vei încerca să îl ții în mintea ta, mai întâi așa cum îl consideri acum. [3]Îi vei trece în revistă lipsurile, greutățile pe care le-ai avut cu el, durerea pe care ți-a provocat-o, neglijența, și toate jignirile mici și mari pe care ți le-a adus. [4]Îi vei privi trupul cu defectele și părțile mai bune, te vei gândi la greșelile lui și chiar și la „păcatele" lui.





7. Să Îl rugăm apoi pe Cel Care îl cunoaște pe acest Fiu al lui Dumnezeu în realitatea și adevărul lui să îl privim altfel și să ne vedem mântuitorul strălucind în lumina adevăratei iertări, date nouă. [2]Îl rugăm în Numele sfânt al lui Dumnezeu și al Fiului Său, la fel de sfânt ca El:

> [3]*Să îmi văd mântuitorul în această făptură pe care mi-ai desemnat-o să fie cea pe care o rog să mă conducă la lumina sfântă în care stă, ca să mă unesc cu ea.*

[4]Ochii trupului sunt închiși și, în timp ce te gândești la cel ce te-a mâhnit, lasă să i se arate minții tale lumina care stă în el, în spatele resentimentelor tale.

8. Ce ai cerut nu ți se poate refuza. [2]Mântuitorul tău a așteptat mult asta. [3]Vrea să fie liber și să facă din libertatea lui libertatea ta. [4]Spiritul Sfânt Se apleacă de la el la tine, nevăzând nicio separare în Fiul lui Dumnezeu. [5]Iar ce vezi prin El vă va elibera pe amândoi. [6]Fii foarte liniștit acum și privește-ți mântuitorul plin de strălucire. [7]Niciun resentiment întunecat nu te împiedică să îl vezi. [8]Ai lăsat Spiritul Sfânt să exprime prin el rolul pe care I l-a dat Dumnezeu ca să fii mântuit.

9. Dumnezeu îți mulțumește pentru aceste clipe liniștite de astăzi, în care ți-ai lepădat imaginile și ai văzut miracolul iubirii pe care ți l-a arătat Spiritul Sfânt în locul lor. [2]Lumea și Cerul se unesc să îți mulțumească, căci nu există Gând de-al lui Dumnezeu care să nu se bucure când ești mântuit, și – odată cu tine – lumea întreagă.

10. Ne vom aminti lucrul acesta pe tot parcursul zilei și vom prelua rolul care ni s-a desemnat ca parte din planul de mântuire al lui Dumnezeu, nu dintr-al nostru. [2]Tentația cade când lăsăm să ne mântuiască fiecare persoană întâlnită și refuzăm să ascundem lumina ei în spatele resentimentelor noastre. [3]Fiecărei persoane întâlnite – și celor la care te gândești sau pe care ți-i aduci aminte din trecut – lasă să i se dea rolul de mântuitor, ca să îl poți împărtăși cu el. [4]Pentru voi amândoi, și pentru toți cei ce nu văd, ne rugăm:

> [5]*Fie ca miracolele să înlocuiască toate resentimentele.*

# LECȚIA 79

**Să recunosc problema, ca să se poată rezolva.**

1. O problemă nu se poate rezolva dacă nu știi care este. [2]Chiar dacă s-a rezolvat deja, vei continua să o ai pentru că nu vei recunoaște că s-a rezolvat. [3]Iată în ce situație se află lumea. [4]Problema separării, care e de fapt singura problemă, s-a rezolvat deja. [5]Dar nu se recunoaște soluția pentru că nu se recunoaște problema.
2. În lumea aceasta, fiecare pare să aibă propriile lui probleme speciale. [2]Dar toate sunt una și aceeași problemă, și trebuie recunoscute ca o singură problemă dacă e să se accepte singura soluție care le rezolvă pe toate. [3]Cine poate să vadă că i s-a rezolvat o problemă dacă e convins că problema este altceva? [4]Chiar dacă i se dă răspunsul, nu poate să îi vadă relevanța.
3. În această postură te afli tu acum. [2]Ai răspunsul, dar ești încă nesigur care e problema. [3]Pari să te confrunți cu o serie întreagă de probleme diferite și, când scapi de una, apar altele și altele. [4]Par să nu se mai termine. [5]Nicio clipă nu te simți complet fără probleme și împăcat.
4. Tentația de-a considera problemele ca fiind multiple este tentația de-a ține nerezolvată problema separării. [2]Lumea pare să îți prezinte o multitudine de probleme, fiecare necesitând un răspuns diferit. [3]Această percepție te pune într-o postură în care capacitatea ta de-a rezolva probleme e inadecvată, iar eșecul e inevitabil.
5. Nimeni nu ar putea să rezolve toate problemele pe care pare să le aibă lumea. [2]Par să se prezinte la atâtea niveluri, sub atâtea forme variabile și cu un conținut atât de variat, încât te confrunți cu o situație imposibilă. [3]Privindu-le, panica și depresia sunt inevitabile. [4]Unele apar pe neașteptate, chiar când crezi că le-ai rezolvat pe cele precedente. [5]Altele rămân nerezolvate sub norul negării și reapar din când în când ca să te chinuiască, înainte de-a se reascunde, tot nerezolvate.
6. Toată această complexitate nu e decât o încercare disperată de-a nu recunoaște problema și, așadar, de-a nu o lăsa să fie rezolvată. [2]Dacă ai putea să recunoști că singura ta problemă este separarea, indiferent ce formă ia, ai putea accepta răspunsul pentru că i-ai vedea relevanța. [3]Percepând constanta de la baza tuturor problemelor cu care pari să te confrunți, ai înțelege că ai mijloacele necesare să le rezolvi pe toate. [4]Și ai folosi aceste mijloace, pentru că recunoști problema.
7. În intervalele practice mai lungi de astăzi vom întreba care este problema și care îi este răspunsul. [2]Nu vom presupune că știm deja. [3]Vom încerca să ne eliberăm mințile de toate problemele multe și mărunte pe care credem că le avem. [4]Vom încerca să ne dăm seama că nu avem decât o singură problemă, pe care nu am reușit să o recunoaștem. [5]Vom întreba care e această problemă și vom aștepta să ni se dea răspunsul. [6]Ni se va da. [7]Apoi vom cere să ni se dea soluția la această problemă. [8]Și ni se va da.
8. Exercițiile de astăzi vor reuși în măsura în care nu insiști să definești tu problema. [2]Poate nu vei reuși să te desprinzi de toate noțiunile tale preconcepute, dar nici nu este necesar. [3]Tot ce este necesar e să privești cu o oarecare îndoială realitatea versiunii tale despre natura problemelor cu care te confrunți. [4]Recunoscând problema, încerci să recunoști că ți s-a dat răspunsul, așa încât problema și răspunsul să poată fi reunite și să îți poți găsi pacea.
9. Intervalele practice mai scurte pe care le vom face astăzi nu vor fi stabilite în funcție de timp, ci de nevoie. [2]Vei vedea multe probleme astăzi, fiecare cerând un răspuns. [3]Eforturile noastre vor fi îndreptate spre recunoașterea faptului că nu există decât o singură problemă și un singur răspuns. [4]În această recunoaștere toate problemele sunt rezolvate. [5]În această recunoaștere e pace.
10. Astăzi să nu fii amăgit de forma problemelor. [2]De câte ori pare să se ivească vreo dificultate, spune-ți repede:

*[3]Să recunosc această problemă, ca să se poată rezolva.*

[4]Apoi încearcă să îți suspenzi toată judecata despre natura problemei. [5]Dacă se poate, închide ochii o clipă și întreabă care e problema. [6]Vei fi auzit și ți se va răspunde.

# LECȚIA 80

## Să recunosc că mi s-au rezolvat problemele.

1. Dacă ești dispus să îți recunoști problemele, vei recunoaște că nu ai probleme. [2]Singura ta problemă centrală și-a primit răspunsul și alta nu mai ai. [3]De aceea, trebuie să îți fi găsit pacea. [4]Mântuirea depinde, așadar, de recunoașterea acestei singure probleme și de înțelegerea faptului că s-a rezolvat. [5]O singură problemă, o singură soluție. [6]Mântuirea s-a realizat. [7]Ți s-a dat eliberare de tot conflictul. [8]Acceptă acest fapt, și vei fi gata să îți iei locul de drept în planul dumnezeiesc de mântuire.
2. Singura ta problemă s-a rezolvat! [2]Repetă-ți asta mereu azi, cu recunoștință și convingere. [3]Ți-ai recunoscut singura problemă, lăsând astfel cale liberă Spiritului Sfânt să îți dea răspunsul lui Dumnezeu. [4]Ai lepădat amăgirea și ai văzut lumina adevărului. [5]Ai acceptat mântuirea pentru tine însuți aducând problema la răspuns. [6]Și poți să recunoști răspunsul, pentru că s-a identificat problema.
3. Ai dreptul la pace astăzi. [2]O problemă rezolvată nu te mai poate supăra. [3]Fii atent însă să nu uiți că toate problemele sunt una și aceeași. [4]Multiplele lor forme nu te vor amăgi cât timp ții minte asta. [5]O singură problemă, o singură soluție. [6]Acceptă pacea pe care o aduce această simplă afirmație.
4. În intervalele practice mai lungi de astăzi, vom reclama pacea care trebuie să fie a noastră când problema și răspunsul vor fi reunite. [2]Problema a dispărut cu siguranță, pentru că răspunsul lui Dumnezeu nu poate să dea greș. [3]Recunoscând-o pe una, ai recunoscut-o și pe cealaltă. [4]Soluția face parte din problemă. [5]Ți s-a răspuns și ai acceptat răspunsul. [6]Ești mântuit.
5. Lasă acum să ți se dea pacea pe care ți-o aduce această acceptare. [2]Închide ochii și primește-ți răsplata. [3]Recunoaște că ți s-au rezolvat problemele. [4]Recunoaște că ai ieșit din conflict, că ești liber și împăcat. [5]Mai presus de toate, ține minte că ai o singură problemă și că problema are o singură soluție. [6]Iată în ce constă simplitatea mântuirii. [7]Iată de ce reușita ei e garantată.
6. Confirmă-ți astăzi cât de des că ți s-au rezolvat problemele. [2]Repetă ideea cu convingere profundă, cât mai des posibil. [3]Și fii cât se poate de atent să aplici ideea de astăzi la orice problemă concretă care s-ar putea ivi. [4]Spune repede:

*[5]Să recunosc că această problemă s-a rezolvat.*





7. Să fim hotărâți astăzi să nu acumulăm resentimente. [2]Să fim hotărâți să scăpăm de probleme care nu există. [3]Mijlocul e simpla onestitate. [4]Recunoaște, fără să te amăgești, care e problema, și vei recunoaște negreșit că s-a rezolvat.

## RECAPITULAREA a II-a

### Introducere

1. Suntem gata acum de o nouă recapitulare. ²Vom începe de la sfârșitul ultimei noastre recapitulări și vom parcurge două idei pe zi. ³Prima parte a fiecărei zile va fi dedicată unei idei, iar partea a doua a zilei va fi dedicată celeilalte. ⁴Vom avea un interval practic mai lung și frecvente intervale mai scurte în care le vom exersa pe fiecare în parte.
2. Intervalele practice mai lungi vor urma acest format general: acordă circa cincisprezece minute fiecărui interval, gândindu-te mai întâi la ideile zilei și la comentariile incluse în lecții. ²Acordă între trei și patru minute citirii lor pe îndelete, de câteva ori dacă dorești, apoi închide ochii și ascultă.
3. Repetă prima fază a exercițiilor dacă simți cumva că mintea începe să ți-o ia razna, dar încearcă să petreci majoritatea timpului ascultând în liniște, dar cu atenție. ²Te așteaptă un mesaj. ³Ai încredere că îl vei primi. ⁴Adu-ți aminte că îți aparține și că îl vrei.
4. Nu lăsa să ți se clatine hotărârea în fața gândurilor care te distrag. ²Dă-ți seama că, indiferent de forma pe care ar lua-o aceste gânduri, ele nu au nici înțeles, nici putere. ³Înlocuiește-le cu hotărârea ta de-a reuși. ⁴Nu uita că voia ta are putere asupra tuturor fanteziilor și viselor. ⁵Ai încredere că te va ajuta să ieși din ele și te va duce dincolo de toate.
5. Privește aceste intervale practice ca pe niște exerciții consacrate căii, adevărului și vieții. ²Refuză să te pierzi în digresiuni, iluzii și gânduri de moarte. ³Te-ai consacrat mântuirii. ⁴Fii hotărât în fiecare zi să nu îți lași funcția neîmplinită.
6. Reafirmă-ți hotărârea și în intervalele practice mai scurte, folosind forma inițială a ideii pentru aplicațiile generale, și forme mai concrete când e nevoie de ele. ²Comentariile care însoțesc enunțul ideilor conțin câteva forme concrete. ³Dar nu sunt decât niște sugestii. ⁴De contat, nu cuvintele pe care le folosești contează.





## LECȚIA 81

Ideile pentru recapitularea de astăzi sunt:

1. (61) **Eu sunt lumina lumii.**

²Cât sunt de sfânt, eu care am primit funcția de-a lumina lumea! ³Să stau liniștit în fața sfințeniei mele. ⁴În calma ei lumină, să îmi dispară toate conflictele. ⁵În pacea ei, să îmi aduc aminte Cine sunt.

2. Când par să se ivească dificultăți deosebite, poți folosi următoarele forme concrete de aplicare a ideii:

*²Să nu ascund lumina lumii din mine.*
*³Lumina lumii să răzbată prin această aparență.*
*⁴Această umbră se va risipi înaintea luminii.*

3. (62) **Iertarea e funcția mea ca lumină a lumii.**

²Prin acceptarea funcției mele voi vedea lumina din mine. ³Și, în lumina aceasta, funcția mea li se va înfățișa, clară și perfect neambiguă, ochilor mei. ⁴Acceptarea mea nu depinde de recunoașterea propriei mele funcții, căci încă nu înțeleg iertarea. ⁵Am încredere însă că, în lumină, o voi vedea așa cum este.

4. În aplicarea acestei idei pot fi incluse următoarele forme concrete:

*²Fie ca asta să mă ajute să învăț*
*ce înseamnă iertarea.*
*³Să nu separ funcția mea de voia mea.*
*⁴Nu voi folosi asta într-un scop străin.*

## LECȚIA 82

Astăzi vom recapitula următoarele idei:

1. (63) **Lumina lumii aduce pace fiecărei minți prin iertarea mea.**

[2]Iertarea mea e mijlocul prin care lumina lumii își găsește expresie prin mine. [3]Iertarea mea e mijlocul prin care devin conștient de lumina lumii din mine. [4]Iertarea mea e mijlocul prin care lumea se vindecă împreună cu mine. [5]Să iert lumea, așadar, ca să se vindece odată cu mine.

2. Iată câteva sugestii de aplicare concretă a acestei idei:

[2]*Pacea din mintea mea să se extindă la a ta, [nume].*
[3]*Împărtășesc lumina lumii cu tine, [nume].*
[4]*Prin iertarea mea, pot să văd asta așa cum este.*

3. (64) **Să nu îmi uit funcția.**

[2]Nu vreau să îmi uit funcția, pentru că vreau să îmi aduc aminte de Sinele meu. [3]Nu îmi pot îndeplini funcția dacă o uit. [4]Iar, dacă nu îmi îndeplinesc funcția, nu voi trăi bucuria pe care mi-o hărăzește Dumnezeu.

4. Iată câteva forme concrete potrivite pentru această idee:

[2]*Să nu folosesc asta pentru a ascunde de mine propria mea funcție.*
[3]*Vreau să folosesc asta ca prilej de-a-mi îndeplini funcția.*
[4]*Deși asta îmi amenință eul, nu îmi poate schimba nicicum funcția.*





## LECȚIA 83

Să recapitulăm astăzi următoarele idei:

1. (65) **Singura mea funcție e cea pe care mi-a dat-o Dumnezeu.**

[2]Nu am altă funcție decât cea pe care mi-a dat-o Dumnezeu. [3]Recunoașterea acestui lucru mă eliberează de tot conflictul, pentru că înseamnă că nu pot avea obiective conflictuale. [4]Cu un singur scop, sunt mereu sigur ce să fac, ce să spun și ce să gândesc. [5]Toată îndoiala trebuie să dispară când adeveresc că singura mea funcție e cea pe care mi-a dat-o Dumnezeu.

2. Aplicațiile mai concrete ale acestei idei pot lua formele următoare:

[2]*Felul în care percep asta nu îmi schimbă funcția.*
[3]*Asta nu îmi dă o funcție diferită de cea pe care mi-a dat-o Dumnezeu.*
[4]*Să nu folosesc asta pentru a justifica o funcție pe care nu mi-a dat-o Dumnezeu.*

3. (66) **Fericirea mea și funcția mea sunt una.**

[2]Toate lucrurile care vin de la Dumnezeu sunt una. [3]Ele vin din Unitate și trebuie primite ca fiind una. [4]Îndeplinirea funcției mele e fericirea mea pentru că ambele provin din aceeași Sursă. [5]Iar, dacă vreau să îmi găsesc fericirea, trebuie să învăț să recunosc ce mă face fericit.

4. Iată câteva forme utile pentru aplicarea concretă a acestei idei:

[2]*Asta nu poate să separe fericirea mea de funcția mea.*
[3]*Unitatea dintre fericirea mea și funcția mea rămâne total neafectată de asta.*
[4]*Nimic, inclusiv asta, nu poate justifica iluzia fericirii separat de funcția mea.*

## LECȚIA 84

Iată ideile pentru recapitularea de astăzi:

1. (67) **Iubirea m-a creat asemănător sieși.**

[2]Sunt aidoma Creatorului meu. [3]Nu pot să sufăr, nici să pierd și nici să mor. [4]Nu sunt un trup. [5]Astăzi vreau să îmi recunosc realitatea. [6]Nu mă voi închina la idoli, nici nu îmi voi ridica propriul concept de sine pentru a înlocui Sinele meu. [7]Sunt aidoma Creatorului meu. [8]Iubirea m-a creat asemănător sieși.

2. Iată câteva forme concrete care te pot ajuta să aplici această idee:

*[2]Să nu îmi văd în asta o iluzie de sine.*
*[3]Privind asta, să îmi aduc aminte de Creatorul meu.*
*[4]Creatorul meu nu a creat asta așa cum îmi apare mie.*

3. (68) **Iubirea nu are resentimente.**

[2]Resentimentele sunt total străine de iubire. [3]Resentimentele atacă iubirea și îi țin lumina obscură. [4]Dacă am resentimente, atac iubirea și îmi atac, prin urmare, Sinele. [5]Sinele meu îmi devine astfel străin. [6]Astăzi sunt hotărât să nu îmi atac Sinele, ca să pot să îmi aduc aminte Cine sunt.

4. La aplicarea acestei idei pot contribui și următoarele forme concrete:

*[2]Asta nu mă îndreptățește să îmi neg Sinele.*
*[3]Nu voi folosi asta pentru a ataca iubirea.*
*[4]Să nu mă las ispitit de asta ca să mă atac.*





## LECȚIA 85

Recapitularea de astăzi va cuprinde următoarele idei:

1. (69) **Resentimentele mele ascund lumina lumii din mine.**

[2]Resentimentele mele îmi arată ce nu există și îmi ascund ce vreau să văd. [3]Odată ce recunosc acest lucru, ce nevoie mai am de resentimente? [4]Ele mă țin în întuneric și ascund lumina. [5]Resentimentele și lumina nu pot merge mână în mână, dar lumina și viziunea trebuie să fie reunite ca să pot vedea. [6]Ca să văd, trebuie să îmi lepăd resentimentele. [7]Vreau să văd; acesta va fi mijlocul prin care voi reuși.

2. Poți să aplici concret ideea în formele următoare:

*[2]Să nu folosesc asta ca obstacol în calea vederii.*
*[3]Lumina lumii va spulbera asta.*
*[4]Nu am nevoie de asta. [5]Vreau să văd.*

3. (70) **Mântuirea mea vine din mine.**

[2]Astăzi voi recunoaște unde este mântuirea mea. [3]Ea e în mine pentru că Sursa ei este acolo. [4]Nu și-a părăsit Sursa, așa că e imposibil să fi părăsit mintea mea. [5]Nu o voi căuta în afara mea. [6]Nu se găsește în afară, ca apoi să fie adusă înăuntru. [7]Dar, dinăuntrul meu, se va extinde dincolo, și tot ce văd va reflecta numai lumina care strălucește în mine și în toate.

4. Următoarele forme ale ideii se potrivesc aplicațiilor mai concrete:

*[2]Să nu mă las ispitit de asta să îmi caut mântuirea în afara mea.*
*[3]Nu voi lăsa asta să stea în calea conștientizării Sursei propriei mele mântuiri.*
*[4]Asta nu are puterea să scoată mântuirea din mine.*

## LECȚIA 86

Următoarele idei sunt de recapitulat astăzi:

1. (71) **Numai planul dumnezeiesc de mântuire va funcționa.**

[2]Nu are sens să caut mântuirea la întâmplare. [3]Am văzut-o în mulți și în multe, dar când am încercat să pun mâna pe ea, ia-o de unde nu-i. [4]Am înțeles greșit unde este. [5]Am înțeles greșit ce este. [6]Nu voi mai porni în căutări zadarnice. [7]Numai planul dumnezeiesc de mântuire va funcționa. [8]Și mă voi bucura pentru că planul Lui nu poate să dea greș.

2. Iată câteva forme sugerate pentru aplicarea concretă a acestei idei:

*[2]Planul dumnezeiesc de mântuire mă va mântui de felul în care percep asta.*
*[3]Asta nu face excepție de la planul dumnezeiesc de mântuire.*
*[4]Să percep asta numai în lumina planului dumnezeiesc de mântuire.*

3. (72) **Resentimentele sunt un atac la adresa planului dumnezeiesc de mântuire.**

[2]Resentimentele sunt o încercare de-a dovedi că planul dumnezeiesc de mântuire nu va funcționa. [3]Dar numai planul Lui va funcționa. [4]Prin resentimentele pe care le am, îmi exclud din conștiență singura speranță de-a-mi găsi mântuirea. [5]Nu vreau să îmi mai zădărnicesc propriile interese în acest mod dement. [6]Vreau să accept planul dumnezeiesc de mântuire și să fiu fericit.

4. Aplicațiile concrete ale acestei idei pot lua următoarele forme:

*[2]Uitându-mă la asta, aleg între percepție greșită și mântuire.*
*[3]Dacă văd în asta temeiuri de-a avea resentimente, nu voi vedea temeiurile mântuirii mele.*
*[4]Asta cere mântuire, nu atac.*





## LECȚIA 87

Recapitularea noastră de astăzi va parcurge următoarele idei:

1. (73) **Voiesc să fie lumină.**

[2]Astăzi îmi voi folosi puterea voinței. [3]Nu e voia mea să orbecăiesc prin întuneric, speriat de umbre și înspăimântat de lucruri ireale și nevăzute. [4]Lumina îmi va fi astăzi călăuza. [5]O voi urma unde mă duce și voi privi numai ce îmi arată ea. [6]Astăzi voi trăi pacea percepției adevărate.

2. În aplicațiile concrete, te vor ajuta următoarele forme ale ideii:

*[2]Asta nu poate ascunde lumina pe care e voia mea să o văd.*
*[3]Tu stai cu mine în lumină, [nume].*
*[4]În lumină, asta va arăta altfel.*

3. (74) **Nu există altă voie decât a lui Dumnezeu.**

[2]Astăzi sunt în siguranță pentru că nu există altă voie decât a lui Dumnezeu. [3]Pot să mă tem numai când cred că există o altă voie. [4]Încerc să atac numai când mă tem, și numai când încerc să atac pot să cred că mi-e amenințată siguranța veșnică. [5]Astăzi voi recunoaște că toate acestea nu s-au întâmplat. [6]Sunt în siguranță pentru că nu există altă voie decât a lui Dumnezeu.

4. Iată câteva forme utile pentru aplicarea concretă a ideii de astăzi:

*[2]Să percep asta în concordanță cu Voia lui Dumnezeu.*
*[3]E Voia lui Dumnezeu, și totodată și a mea, ca tu, [nume], să fii Fiul Lui.*
*[4]Indiferent cum o văd, asta face parte din Voia lui Dumnezeu pentru mine.*

## LECȚIA 88

Astăzi vom recapitula următoarele idei:

1. (75) **A venit lumina.**

[2]Alegând mântuire în loc de atac, aleg pur şi simplu să recunosc ce e deja. [3]Mântuirea e o decizie deja luată. [4]Atacul şi resentimentele nu sunt, ca să poată fi alese. [5]De aceea, aleg întotdeauna între adevăr şi iluzie, între ce e şi ce nu e. [6]A venit lumina. [7]Nu pot să aleg decât lumina, pentru că nu are alternativă. [8]A înlocuit întunericul, iar întunericul a dispărut.

2. Următoarele forme se vor dovedi utile în aplicarea concretă a acestei idei:

*[2]Asta nu îmi poate arăta nici pic de întuneric,*
*căci a venit lumina.*
*[3]Lumina din tine, [nume], e tot ce vreau să văd.*
*[4]Vreau să văd în asta numai ce e.*

3. (76) **Nu sunt supus altor legi decât celor dumnezeieşti.**

[2]Iată declaraţia perfectă a libertăţii mele. [3]Nu sunt supus altor legi decât celor dumnezeieşti. [4]Sunt mereu tentat să inventez alte legi şi să le dau putere asupra mea. [5]Sufăr numai din cauza credinţei mele în ele. [6]Ele nu au niciun efect real asupra mea. [7]Sunt liber cu desăvârşire de efectele tuturor legilor, cu excepţia celor dumnezeieşti. [8]Iar legile Lui sunt legile libertăţii.

4. Pentru aplicarea acestei idei, îţi vor fi de folos următoarele forme concrete:

*[2]Felul în care percep asta îmi arată că mai cred*
*în legi care nu există.*
*[3]În asta văd numai lucrarea legilor lui Dumnezeu.*
*[4]Să las să lucreze în asta legile lui Dumnezeu,*
*nu ale mele.*





## LECȚIA 89

Iată ideile recapitulative de astăzi:

1. (77) **Am dreptul la miracole.**

[2]Am dreptul la miracole pentru că nu sunt supus altor legi decât celor dumnezeieşti. [3]Legile Lui mă eliberează de toate resentimentele şi le înlocuiesc cu miracole. [4]Iar eu vreau să accept miracolele în locul resentimentelor, care nu sunt decât iluzii care ascund miracolele de dincolo de ele. [5]Acum vreau să accept numai ce mă îndreptăţesc legile lui Dumnezeu să am, ca să se poată pune în slujba funcţiei pe care mi-a dat-o El.

2. Te poţi folosi de următoarele sugestii de aplicare concretă a ideii:

*[2]Dincolo de asta există un miracol la care sunt îndreptăţit.*
*[3]Să nu am resentimente faţă de tine, [nume], ci să îţi ofer*
*în schimb miracolul care îţi aparţine.*
*[4]Văzută cu adevărat, asta îmi oferă un miracol.*

3. (78) **Fie ca miracolele să înlocuiască toate resentimentele.**

[2]Prin ideea aceasta, îmi unesc voia cu a Spiritului Sfânt şi le percep ca una singură. [3]Prin ideea aceasta, îmi accept eliberarea din iad. [4]Prin ideea aceasta, exprim că sunt dispus să mi se înlocuiască toate iluziile cu adevărul, potrivit planului dumnezeiesc de mântuire a mea. [5]Nu vreau să fac excepţii şi nici substituiri. [6]Vreau tot Cerul şi numai Cerul, tocmai ce voieşte Dumnezeu să am.

4. Iată câteva forme concrete utile pentru aplicarea acestei idei:

*[2]Nu voi ţine acest resentiment în afara mântuirii mele.*
*[3]Să ni se înlocuiască resentimentele cu miracole, [nume].*
*[4]Dincolo de asta stă miracolul cu care mi se înlocuiesc*
*toate resentimentele.*

## LECȚIA 90

În această recapitulare vom folosi următoarele idei:

1. (79) **Să recunosc problema ca să se poată rezolva.**

[2]Să îmi dau seama astăzi că problema e întotdeauna o oarecare formă de resentiment pe care vreau să o cultiv. [3]Să înțeleg, totodată, că soluția e întotdeauna un miracol cu care las resentimentul să fie înlocuit. [4]Întărind lecția că există o singură problemă și o singură soluție, astăzi vreau să îmi amintesc simplitatea mântuirii. [5]Problema este un resentiment; soluția este un miracol. [6]Și invit soluția la mine iertându-mi resentimentul și primind cu bucurie miracolul care îi ia locul.

2. Ideea se poate aplica în mod concret în formele următoare:

*[2]Situația aceasta îmi pune în față o problemă pe care o vreau rezolvată.*
*[3]Miracolul din spatele acestui resentiment mi-o va rezolva.*
*[4]Răspunsul la această problemă e miracolul pe care îl ascunde.*

3. (80) **Să recunosc că mi s-au rezolvat problemele.**

[2]Par să am probleme numai din cauză că folosesc timpul greșit. [3]Cred că problema vine mai întâi și că trebuie să treacă ceva timp înainte de-a putea fi rezolvată. [4]Nu văd că problema și răspunsul apar simultan. [5]Și asta din cauză că nu îmi dau seama, deocamdată, că Dumnezeu a pus răspunsul împreună cu problema, ca timpul să nu le poată separa. [6]Spiritul Sfânt mă va învăța acest lucru, dacă Îl las. [7]Și voi înțelege că e cu neputință să am o problemă care să nu se fi rezolvat deja.

4. Iată câteva forme utile pentru aplicarea concretă a acestei idei:

*[2]Nu trebuie să aștept să se rezolve asta.*
*[3]Răspunsul la această problemă mi s-a dat deja, dacă vreau să îl accept.*
*[4]Timpul nu poate separa această problemă de soluția ei.*





## LECȚIA 91

**Miracolele se văd în lumină.**

1. E important să ținem minte că miracolele și viziunea merg neapărat mână în mână. [2]Lucrul acesta trebuie repetat cât de des. [3]E o idee fundamentală în noul tău sistem de gândire și în percepția pe care o produce acesta. [4]Miracolul este mereu prezent. [5]Prezența lui nu e cauzată de puterea ta de-a vedea; absența lui nu e rezultatul nereușitei tale de-a vedea. [6]Numai conștiența miracolelor îți este afectată. [7]Le vei vedea în lumină, iar în întuneric nu le vei vedea.
2. Pentru tine, așadar, lumina este crucială. [2]Cât timp rămâi în întuneric, miracolul rămâne nevăzut. [3]De aceea ești convins că nu este prezent. [4]Asta rezultă din premisele din care vine întunericul. [5]Negarea luminii duce la nereușita perceperii ei. [6]Nereușita de-a percepe lumina este perceperea întunericului. [7]Lumina ți-e atunci inutilă, chiar dacă este prezentă. [8]Nu te poți folosi de ea pentru că prezența ei îți este necunoscută. [9]Iar realitatea aparentă a întunericului face ideea luminii de neînțeles.
3. Sună a curată nebunie să ți se spună că un lucru pe care nu îl vezi e de fapt prezent. [2]E foarte greu să fii convins că e curată nebunie să nu vezi ce e și să vezi, în schimb, ce nu e. [3]Tu nu te îndoiești că ochii trupului pot să vadă. [4]Nu pui la îndoială că imaginile pe care ți le arată sunt realitatea. [5]Ți-ai pus credința în întuneric, nu în lumină. [6]Cum poți să inversezi asta? [7]Ție ți-e cu neputință, dar nu ești singur în asta.
4. Eforturile tale, oricât ar fi de mici, au un sprijin puternic. [2]Dacă ți-ai da seama cât de mare e puterea aceasta, îndoielile tale s-ar risipi. [3]Astăzi ne vom dedica încercării de-a te lăsa să simți puterea aceasta. [4]Când vei simți puterea în tine, o putere care îți face toate miracolele ușor accesibile, nu te vei îndoi. [5]Miracolele pe care le ascunde senzația ta de slăbiciune vor sălta direct în conștiența ta când vei simți puterea aceasta în tine.
5. Rezervă-ți astăzi, de trei ori, câte zece minute de răgaz în care încerci să îți lași în urmă slăbiciunea. [2]E ceva ce se realizează foarte simplu, pe măsură ce te instruiești că nu ești un trup. [3]Credința trece la ce vrei și îți instruiești mintea în consecință. [4]Voia ta rămâne profesorul tău, iar voia ta are toată puterea să facă ce dorește. [5]Te poți desprinde de trup dacă vrei. [6]Poți simți puterea în tine.
6. Începe-ți intervalele practice mai lungi cu enunțarea unor relații cauzale adevărate:

*[2]Miracolele se văd în lumină.*
*[3]Ochii trupului nu percep lumina.*
*[4]Dar eu nu sunt un trup. [5]Ce sunt?*

[6]Pentru exercițiile de astăzi avem nevoie de întrebarea cu care se încheie acest enunț. [7]Ce crezi că ești e o convingere care trebuie desfăcută. [8]Dar ce ești cu adevărat trebuie să îți fie revelat. [9]Convingerea că ești un trup necesită corecție, fiind o greșeală. [10]Adevărul tău de sine face apel la puterea din tine să te facă să conștientizezi ce ascunde această greșeală.

7. Dacă nu ești un trup, ce ești? [2]Trebuie să conștientizezi ce anume folosește Spiritul Sfânt pentru a înlocui imaginea unui trup din mintea ta. [3]Trebuie să simți ceva în care să crezi când nu mai crezi în trup. [4]Trebuie să resimți cu adevărat altceva, ceva mai solid și mai sigur, mai demn de credința ta; ceva care există, ceva cu adevărat prezent.

8. Dacă nu ești un trup, ce ești? [2]Pune-ți această întrebare cu toată onestitatea și petrece-ți apoi câteva minte lăsând să ți se corecteze gândurile eronate despre atributele tale și să le înlocuiască opușii lor. [3]Spune, de exemplu:

*[4]Nu sunt slab, sunt tare.*
*[5]Nu sunt neputincios, ci foarte puternic.*
*[6]Nu sunt limitat, ci nelimitat.*
*[7]Nu sunt neîncrezător, ci sigur.*
*[8]Nu sunt o iluzie, ci o realitate.*
*[9]Nu pot să văd în întuneric, ci în lumină.*

9. În a doua fază a exercițiului, încearcă să resimți aceste adevăruri despre tine. [2]Concentrează-te să resimți mai ales puterea. [3]Ține minte că toate senzațiile de slăbiciune sunt asociate cu convingerea că ești un trup, o convingere greșită care nu merită credință. [4]Încearcă să îi retragi credința acordată, chiar și o clipă. [5]Te vei obișnui pe parcurs să îți pui credința în ce e mai demn din tine.

10. Relaxează-te tot restul intervalului practic, încrezător că eforturile tale, oricât de mici, sunt susținute pe deplin de puterea lui Dumnezeu și de toate Gândurile Sale. [2]Tocmai din aceste Gânduri îți va veni puterea. [3]Tocmai prin sprijinul Lor puternic vei simți puterea în tine. [4]Se vor uni cu tine în acest interval practic, în care împărtășești un scop asemănător cu al Lor. [5]A Lor este lumina în care vei vedea miracole, pentru că puterea Lor este a ta. [6]Puterea Lor devine ochii tăi, ca să poți vedea.

11. De cinci sau șase ori pe oră, la intervale destul de regulate, reamintește-ți că miracolele se văd în lumină. [2]De asemenea, fii atent





să întâmpini orice tentație cu ideea de astăzi. [3]În acest scop special îți va fi utilă următoarea formulare:

*[4]Miracolele se văd în lumină.*
*[5]Să nu îmi închid ochii din cauza acestui lucru.*

## LECŢIA 92

### Miracolele se văd în lumină, iar lumina şi puterea sunt una.

1. Ideea de azi e o prelungire a celei precedente. [2]Tu nu concepi lumina ca putere şi întunericul ca slăbiciune. [3]Căci noţiunea ta despre vedere e legată de trup, şi de ochii şi creierul acestuia. [4]De aceea crezi că poţi să schimbi ce vezi punându-ţi bucăţele de sticlă dinaintea ochilor. [5]E una dintre multele credinţe magice care decurg din convingerea că eşti un trup şi că ochii trupului pot să vadă.

2. De asemenea, crezi că creierul trupului poate să gândească. [2]Dacă ai înţelege natura gândirii, nu ai putea decât să râzi de această idee smintită. [3]E ca şi cum ai crede că ţii chibritul care aprinde soarele şi îi dă toată căldura; sau că ţii lumea în palmă, strâns legată până îi dai tu drumul. [4]Dar asta nu e o prostie mai mare decât să crezi că ochii trupului pot să vadă şi creierul să gândească.

3. Puterea lui Dumnezeu din tine este lumina în care vezi, după cum tot a Lui este şi Mintea cu care gândeşti. [2]Puterea Lui îţi neagă slăbiciunea. [3]Slăbiciunea ta e cea care vede prin ochii trupului, scrutând întunericul cu privirea să îşi vadă propriul chip: cei mici, slabi, suferinzi şi muribunzi, nevoiaşi, neputincioşi şi înspăimântaţi, trişti, săraci, înfometaţi şi mohorâţi. [4]Iată ce vede prin ochi care nu pot să vadă şi să binecuvânteze.

4. Puterea trece cu vederea peste toate aceste lucruri văzând dincolo de aparenţe. [2]Îşi ţine privirea aţintită asupra luminii de dincolo de ele. [3]Se uneşte cu lumina, din care face parte. [4]Se vede pe ea. [5]Aduce lumina în care apare Sinele tău. [6]În întuneric percepi un sine care nu există. [7]Puterea este adevărul despre tine; slăbiciunea e un idol, fals venerat şi adorat, ca puterea să fie spulberată şi întunericul să domnească unde Dumnezeu a hotărât să fie lumină.

5. Puterea vine din adevăr şi răsfrânge lumina dată de Sursa ei; slăbiciunea reflectă întunecimea celui ce o face. [2]E bolnavă şi vede boală, care e ca ea. [3]Adevărul e un mântuitor, şi nu poate voi decât fericire şi pace pentru toţi. [4]El îşi dă puterea tuturor celor ce o cer, în măsură nelimitată. [5]El vede că lipsa în oricine ar fi o lipsă în toţi. [6]Aşa că îşi dă lumina ca să vadă toţi şi să beneficieze unanim. [7]Puterea lui e împărtăşită, să le aducă tuturor miracolul în care se vor uni în scop, iertare şi iubire.

6. Slăbiciunea, care priveşte în întuneric, nu poate să vadă un scop în iertare şi în iubire. [2]Ea vede totul ca deosebit de ea şi nimic de împărtăşit în lume. [3]Judecă şi condamnă, dar nu iubeşte. [4]Rămâne în întuneric să se ascundă, şi visează că e puternică, biruitoare, victorioasă asupra limitărilor care nu fac decât să crească în întuneric până la dimensiuni enorme.





7. Se teme de ea însăşi, se atacă, se urăşte, iar întunericul acoperă tot ce vede, lăsându-i visele la fel de înfricoşătoare ca ea. [2]Miracole aici nu există, numai ură. [3]Ea se separă de ce vede, în timp ce lumina şi puterea se percep ca un tot unitar. [4]Lumina puterii nu e lumina pe care o vezi. [5]Ea nu se schimbă, nu pâlpâie şi nu se stinge. [6]Nu trece din noapte în zi, şi iar în întuneric, până se face ziuă iar.

8. Lumina puterii e constantă, ca iubirea de sigură, veşnic bucuroasă să se dea, pentru că nu îşi poate da decât sieşi. [2]Nimeni nu îi poate cere în zadar să aibă parte de vederea ei şi nimeni, odată ce i-a trecut pragul, nu poate să plece fără un miracol în priviri, fără putere şi lumină în inimă.

9. Puterea din tine îţi va oferi lumina şi îţi va călăuzi vederea, să nu zăboveşti asupra umbrelor deşarte pe care ţi le furnizează ochii trupului ca să te poţi amăgi. [2]Puterea şi lumina se unesc în tine şi, unde se întâlnesc, Sinele tău stă gata să te îmbrăţişeze ca al Său. [3]Acesta e locul de întâlnire pe care încercăm azi să îl găsim şi să îl folosim ca loc de odihnă, pentru că pacea lui Dumnezeu este acolo unde Sinele tău, Fiul Lui, aşteaptă acum să Se reîntâlnească pe Sine, pentru a fi un tot unitar.

10. Să acordăm astăzi de două ori câte douăzeci de minute participării la această întâlnire. [2]Lasă-te adus la Sinele tău. [3]Puterea Lui va fi lumina în care ţi se dă darul vederii. [4]Ieşi, atunci, puţin din întuneric astăzi, şi vom exersa vederea în lumină, închizând ochii trupului şi rugând adevărul să ne arate cum să găsim locul de întâlnire al sinelui cu Sinele, unde lumina şi puterea sunt una.

11. Vom exersa astfel dimineaţa şi seara. [2]După întâlnirea de dimineaţă, vom folosi ziua pentru a ne pregăti pentru clipa când ne vom întâlni din nou, cu încredere, seara. [3]Să repetăm cât de des putem ideea zilei, şi să recunoaştem că suntem iniţiaţi într-ale vederii şi duşi din întuneric la lumină, unde se pot percepe numai miracole.

## LECȚIA 93

### Lumina și bucuria și pacea își au locul în mine.

1. Consideri că în tine își au locul răul, întunericul și păcatul. [2]Consideri că, dacă cineva ar putea să vadă adevărul despre tine, s-ar scârbi și ar fugi de tine ca de un șarpe înveninat. [3]Consideri că, dacă ți s-ar dezvălui adevărul despre tine, te-ai cutremura de o groază atât de cumplită, încât te-ai repezi să îți pui capăt vieții cu propriile tale mâini, fiindu-ți imposibil să mai trăiești după tot ce ai văzut.
2. Aceste convingeri sunt atât de ferm întipărite, încât e greu să fii ajutat să vezi că nu au niciun temei. [2]E evident că ai făcut greșeli. [3]Că ți-ai căutat mântuirea în moduri ciudate; că ai fost amăgit, că ai amăgit, că te-ai speriat de fantezii prostești și vise turbate; și că te-ai închinat la idoli făcuți din pulbere și praf – toate aceste lucruri sunt adevărate potrivit convingerilor tale de acum.
3. Astăzi le punem la îndoială, nu din perspectiva considerentelor tale, ci dintr-un punct de referință foarte diferit, din care asemenea gânduri deșarte nu au niciun înțeles. [2]Aceste gânduri nu concordă cu Voia lui Dumnezeu. [3]El nu împărtășește cu tine aceste convingeri trăsnite. [4]Asta e de-ajuns să arate că sunt eronate, dar tu nu percepi că e așa.
4. De ce nu ai fi încântat la culme să primești încredințarea că tot răul pe care crezi că l-ai făcut nu s-a făcut nicicând, că toate păcatele tale nu sunt absolut nimic, că ești la fel de pur și de sfânt cum ai fost creat, și că lumina și bucuria și pacea își au locul în tine? [2]Imaginea ta de sine nu poate ține piept Voii lui Dumnezeu. [3]Tu crezi că asta e moarte curată, dar e viață. [4]Te consideri distrus, dar ești mântuit.
5. Sinele făurit de tine nu e Fiul lui Dumnezeu. [2]De aceea, sinele acesta nu există. [3]Și tot ce pare să facă și să gândească nu înseamnă nimic. [4]Nu e nici rău, nici bun. [5]E ireal și nimic mai mult. [6]Nu se luptă cu Fiul lui Dumnezeu. [7]Nu îl rănește și nici nu îi atacă pacea. [8]Nu a schimbat creația, nici nu a redus la păcat eterna nepăcătoșenie, nici iubirea la ură. [9]Ce putere poate să aibă acest sine pe care l-ai făurit, din moment ce vrea să contrazică Voia lui Dumnezeu?
6. Nepăcătoșenia ta e garantată de Dumnezeu. [2]Lucrul acesta trebuie repetat tot mereu, până se acceptă. [3]E adevărat. [4]Nepăcătoșenia ta e garantată de Dumnezeu. [5]Nimic nu o poate atinge, nimic nu poate schimba ceea ce Dumnezeu a creat etern. [6]Sinele pe care l-ai făurit, rău și plin de păcat, e lipsit de înțeles. [7]Nepăcătoșenia





ta e garantată de Dumnezeu, iar lumina și bucuria și pacea își au locul în tine.

7. Mântuirea cere acceptarea unui singur gând: ești așa cum te-a creat Dumnezeu, nu ce ai făcut din tine. [2]Indiferent ce rău consideri că ai făcut, ești așa cum te-a creat Dumnezeu. [3]Indiferent ce greșeli ai făcut, adevărul despre tine rămâne neschimbat. [4]Creația e veșnică și imuabilă. [5]Nepăcătoșenia ta e garantată de Dumnezeu. [6]Ești și vei fi întotdeauna exact cum ai fost creat. [7]Lumina și bucuria și pacea își au locul în tine pentru că Dumnezeu le-a pus acolo.
8. În intervalele practice mai lungi de astăzi, din care vei trage cel mai mult folos dacă le faci în primele cinci minute ale fiecărei ore în care ești treaz, începe cu afirmarea adevărului despre creația ta:

*[2]Lumina și bucuria și pacea își au locul în mine.*
*[3]Nepăcătoșenia mea e garantată de Dumnezeu.*

[4]Leapădă-ți apoi nesăbuitele imagini de sine și petrece-ți restul intervalului practic încercând să resimți ce ți-a dat Dumnezeu, în loc de ce ai dispus tu să ai.

9. Ești fie ce a creat Dumnezeu, fie ce ai făurit tu. [2]Un Sine e adevărat; celălalt nu există. [3]Încearcă să resimți unitatea unicului tău Sine. [4]Încearcă să apreciezi Sfințenia acestui Sine și iubirea din care a fost creat. [5]Încearcă să nu perturbi Sinele pe care L-a creat Dumnezeu să fii tu, ascunzându-I măreția în spatele mărunților idoli ai răului și ai păcătoșeniei, pe care i-ai făcut să Îl înlocuiască. [6]Lasă-L să fie El Însuși. [7]Iată-te: Acesta ești Tu. [8]Iar lumina și bucuria și pacea își au locul în tine pentru că așa și este.
10. S-ar putea să nu fii dispus sau să nu poți să folosești primele cinci minute ale fiecărei ore pentru aceste exerciții. [2]Încearcă totuși să o faci când îți este cu putință. [3]Adu-ți aminte cel puțin să repeți aceste gânduri la fiecare oră:

*[4]Lumina și bucuria și pacea își au locul în mine.*
*[5]Nepăcătoșenia mea e garantată de Dumnezeu.*

[6]Încearcă apoi să petreci cel puțin un minut cu ochii închiși, dându-ți seama că afirmi astfel adevărul despre tine.

11. Dacă se ivește vreo situație care pare tulburătoare, împrăștie rapid iluzia fricii repetând încă o dată aceste gânduri. [2]Dacă ești tentat să te superi pe cineva, spune-i în gând:

*[3]Lumina și bucuria și pacea își au locul în tine.*
*[4]Nepăcătoșenia ta e garantată de Dumnezeu.*

[5]Astăzi poţi face mult pentru mântuirea lumii. [6]Poţi face mult astăzi să te apropii de rolul pe care ţi l-a desemnat Dumnezeu în cadrul mântuirii. [7]Şi poţi face mult astăzi să aduci minţii tale convingerea că ideea zilei e pe deplin adevărată.





## LECŢIA 94

### Sunt aşa cum m-a creat Dumnezeu.

1. Astăzi continuăm să abordăm singura idee care aduce mântuire deplină, singura afirmaţie care face neputincioase toate formele de tentaţie, singurul gând care reduce eul la tăcere şi îl desface total. [2]Eşti aşa cum te-a creat Dumnezeu. [3]Sunetele acestei lumi amuţesc, imaginile acestei lumi dispar şi toate gândurile pe care le-a deţinut vreodată această lume sunt şterse pentru totdeauna de această singură idee. [4]Iată mântuirea realizată. [5]Iată luciditatea redată.
2. Lumina adevărată e putere, iar puterea este nepăcătoşenie. [2]Dacă rămâi cum te-a creat Dumnezeu, trebuie să fii puternic şi lumina trebuie să fie în tine. [3]Cel Care ţi-a asigurat nepăcătoşenia trebuie să fie, negreşit, şi garanţia puterii şi a luminii. [4]Eşti aşa cum te-a creat Dumnezeu. [5]Întunericul nu poate ascunde slava Fiului lui Dumnezeu. [6]Tu stai în lumină, puternic prin nepăcătoşenia în care ai fost creat şi în care vei rămâne pentru toată veşnicia.
3. Astăzi vom consacra din nou primele cinci minute ale fiecărei ore de trezie încercării de-a simţi adevărul din tine. [2]Începe aceste perioade de cercetare cu următoarele cuvinte:

*[3]Sunt aşa cum m-a creat Dumnezeu.*
*[4]Sunt Fiul Lui pe vecie.*

[5]Încearcă acum să ajungi la Fiul lui Dumnezeu din tine. [6]E Sinele care nu a păcătuit nicicând şi care nu Şi-a făurit o imagine, un chip, cu care să înlocuiască realitatea. [7]E Sinele care nu Şi-a părăsit niciodată căminul pe care îl are în Dumnezeu, ca să cutreiere lumea la voia întâmplării. [8]E Sinele care nu cunoaşte frica şi pentru Care lipsa, suferinţa şi moartea sunt de neconceput.

4. Ca să atingi acest obiectiv, nu ţi se cere decât să renunţi la toţi idolii şi la toate imaginile de sine; să laşi în urmă lista de atribute, bune şi rele, pe care ţi le-ai desemnat; şi să aştepţi adevărul într-o expectativă tăcută. [2]Dumnezeu Însuşi a făgăduit că acesta va fi revelat tuturor celor ce o cer. [3]Tu ceri acum. [4]Nu poţi să nu reuşeşti, pentru că nici El nu poate să nu reuşească.
5. Dacă nu răspunzi cerinţei de-a exersa în primele cinci minute ale fiecărei ore, reaminteşte-ţi cel puţin la fiecare oră:

*[2]Sunt aşa cum m-a creat Dumnezeu.*
*[3]Sunt Fiul Lui pe vecie.*

[4]Spune-ţi astăzi cât de des că eşti aşa cum te-a creat Dumnezeu. [5]Şi nu întârzia să răspunzi cu cuvintele următoare oricui pare să te irite:

*[6]Eşti aşa cum te-a creat Dumnezeu.*
*[7]Eşti Fiul Lui pe vecie.*

[8]Străduieşte-te să faci exerciţiile oră de oră astăzi. [9]Fiecare exerciţiu pe care îl faci va fi un pas uriaş în direcţia izbăvirii tale şi o piatră de hotar în învăţarea sistemul de gândire pe care îl expune acest curs.





# LECŢIA 95

## Sunt un singur Sine, unit cu Creatorul meu.

1. Ideea de azi te descrie cu acurateţe aşa cum te-a creat Dumnezeu. [2]Eşti una în sinea ta şi una cu El. [3]Unitatea ta e unitatea întregii creaţii. [4]Unitatea ta perfectă face imposibilă orice schimbare în tine. [5]Tu nu accepţi acest fapt şi nu îţi dai seama că trebuie să fie un fapt real, numai datorită convingerii tale că te-ai schimbat deja.

2. Te consideri o parodie ridicolă a creaţiei lui Dumnezeu; te vezi slab, rău, urât şi păcătos, nefericit şi copleşit de durere. [2]Iată versiunea pe care o ai asupra ta: un sine scindat în multe părţi care se luptă între ele, separate de Dumnezeu şi ţinute într-o coeziune precară de făcătorul lui nestatornic şi capricios, la care te rogi. [3]El nu îţi aude rugăciunile, pentru că e surd. [4]Nu vede unitatea din tine, pentru că e orb. [5]Nu înţelege că eşti Fiul lui Dumnezeu, pentru că e lipsit de noimă şi nu înţelege nimic.

3. Astăzi vom încerca să conştientizăm doar ce poate să audă şi să vadă, şi ce are perfectă noimă. [2]Exerciţiile noastre vor viza din nou atingerea singurului nostru Sine, care e unit cu Creatorul Său. [3]Cu răbdare şi speranţă, încercăm astăzi din nou.

4. Folosirea primelor cinci minute ale fiecărei ore de trezie pentru a exersa ideea zilei are avantaje deosebite în faza de învăţare în care te afli în prezent. [2]E greu, în această fază, să nu îţi laşi mintea să o ia razna dacă exersează perioade mai lungi de timp. [3]Sigur ţi-ai dat seama de asta până acum. [4]Ai văzut cât de mult îţi lipseşte disciplina mintală şi câtă nevoie ai de antrenament mintal. [5]Trebuie să fii conştient de acest lucru, pentru că reprezintă un obstacol serios în calea progresului tău.

5. Intervalele practice mai scurte şi mai frecvente prezintă alte avantaje pentru tine în acest moment. [2]Pe lângă recunoaşterea dificultăţilor pe care le ai cu menţinerea unei atenţii susţinute, precis ţi-ai remarcat şi tendinţa de-a-ţi uita scopul pe perioade lungi de timp, dacă nu ţi se reaminteşte des. [3]Deseori nu reuşeşti să îţi aduci aminte de aplicaţiile scurte ale ideii zilei, şi nu ţi-ai format încă obiceiul de-a folosi ideea ca răspuns automat la tentaţii.

6. În faza aceasta, ai nevoie deci de o structură, concepută să includă reiterări frecvente ale scopului tău şi încercări regulate de-a-l atinge. [2]Regularitatea în ce priveşte timpul nu e cerinţa ideală pentru cea mai prielnică formă de-a exersa mântuirea. [3]Dar are anumite avantaje pentru cei ce continuă să aibă o motivaţie inconsecventă şi o puternică reacţie de apărare faţă de tot ce înseamnă a învăţa.

7. De aceea, vom încerca o vreme să nu întrerupem șirul intervalelor practice de cinci minute pe oră, îndemnându-te să omiți cât mai puține. [2]Folosirea primelor cinci minute ale orei te va ajuta în mod deosebit, deoarece impune o structură mai fermă. [3]Să nu îți folosești însă scăpările de la acest orar ca scuză pentru a nu reveni la el de îndată ce poți. [4]Va exista poate tentația să consideri ziua o zi pierdută pentru că ai ratat deja ce ți se cere. [5]Dar trebuie să recunoști ce se ascunde în spatele acestei tendințe: refuzul de-a-ți lăsa greșeala să fie corectată și lipsa bunăvoinței de-a încerca din nou.

8. Spiritul Sfânt nu rămâne în urmă cu predarea din cauza greșelilor tale. [2]El poate fi ținut pe loc numai dacă nu ești dispus să te desprinzi de ele. [3]Să fim hotărâți atunci, mai ales în cursul săptămânii viitoare, să fim dispuși să ne iertăm scăpările de nesilință și nereușitele de-a urma indicațiile de exersare a ideii zilei. [4]Această toleranță față de slăbiciune ne va da posibilitatea să o trecem cu vederea, în loc să îi dăm putința să ne țină în urmă cu învățătura. [5]Dacă îi dăm putința să o facă, o considerăm putere și confundăm puterea cu slăbiciunea.

9. Când nu reușești să te conformezi cerințelor acestui curs, ai făcut pur și simplu o greșeală. [2]Aceasta necesită corecție și atât. [3]Să lași o greșeală să persiste înseamnă să faci greșeli suplimentare, care sunt bazate pe prima și o întăresc. [4]Tocmai la acest proces trebuie să renunți, pentru că nu e decât un alt mod de-a apăra iluziile împotriva adevărului.

10. Desprinde-te de toate aceste greșeli recunoscând ce sunt. [2]Sunt încercări de-a te ține inconștient de faptul că ești un singur Sine, unit cu Creatorul tău, una cu fiecare aspect al creației, de o putere nelimitată și de o pace fără sfârșit. [3]Acesta este adevărul, și nimic altceva nu e adevărat. [4]Astăzi vom afirma din nou adevărul acesta și vom încerca să ajungem la locul din tine în care nu există îndoială că doar acesta e adevărat.

11. Începe intervalele practice de astăzi cu această asigurare, oferită minții tale cu toată certitudinea pe care o poți da:

> *[2]Sunt un singur Sine, unit cu Creatorul meu, una cu fiecare aspect al creației, de o putere nelimitată și de o pace fără sfârșit.*

[3]Apoi închide ochii și spune-ți din nou, rar și atent, încercând să lași înțelesul cuvintelor să îți pătrundă adânc în minte, înlocuind ideile false:

> *[4]Sunt un singur Sine.*

[5]Repetă asta de câteva ori și apoi încearcă să simți înțelesul exprimat





de aceste cuvinte.

12. Ești un singur Sine, unit și în siguranță în lumină și bucurie și pace. [2]Ești Fiul lui Dumnezeu, un singur Sine, cu un singur Creator și un singur obiectiv: acela de-a aduce conștiența acestei unități tuturor minților, ca adevărata creație să poată extinde totalitatea și unitatea lui Dumnezeu. [3]Ești un singur Sine, deplin, vindecat și întreg, cu puterea de-a ridica vălul întunericului de pe fața lumii și de-a lăsa lumina din tine să răzbată pentru a învăța lumea întreagă adevărul despre tine însuți.

13. Ești un singur Sine, în perfectă armonie cu tot ce este și cu tot ce va fi. [2]Ești un singur Sine, sfântul Fiu al lui Dumnezeu, unit cu frații tăi în acest Sine; unit cu Tatăl tău în Voia Lui. [3]Simte acest Sine din tine și lasă-L să îți spulbere toate iluziile și îndoielile. [4]Acesta e Sinele tău, Fiul lui Dumnezeu Însuși, nepăcătos aidoma Creatorului Său, cu puterea Lui în tine și Iubirea Lui de-a pururea a ta. [5]Ești un singur Sine, și ți-e dat să simți acest Sine în tine și să îți alungi toate iluziile din singura Minte care e Sinele acesta, sfântul adevăr din tine.

14. Să nu uiți astăzi. [2]Avem nevoie de ajutorul tău, de mica ta contribuție la aducerea fericirii lumii întregi. [3]Iar Cerul contează pe tine, încrezător că azi o să încerci. [4]Împărtășește-i certitudinea, atunci, căci e a ta. [5]Fii vigilent. [6]Să nu uiți astăzi. [7]Pe tot parcursul zilei să nu îți uiți obiectivul. [8]Repetă ideea de astăzi cât de des și înțelege că, de fiecare dată când o repeți, cineva aude vocea speranței, freamătul adevărului în minte, foșnetul blând al aripilor păcii.

15. Propria ta adeverire că ești un singur Sine, unit cu Tatăl tău, e un apel adresat lumii întregi să fie una cu tine. [2]Tuturor celor pe care îi întâlnești astăzi, nu uita să le dai făgăduința ideii de azi și să le spui:

> *[3]Noi doi suntem un singur Sine, uniți cu Creatorul nostru în acest Sine. [4]Te cinstesc ca urmare a Ce sunt și a Ce este El, Cel Care ne iubește pe amândoi ca pe Unul singur.*

## LECŢIA 96

### Mântuirea vine din singurul meu Sine.

1. Deşi eşti un singur Sine, te percepi împărţit în doi: bun şi rău, minte şi trup, capabil de iubire şi de ură. ²Acest sentiment că eşti scindat în opuşi provoacă senzaţia unui conflict constant şi acut, şi duce la încercări frenetice de-a reconcilia aspectele contradictorii ale acestei percepţii de sine. ³Ai căutat multe soluţii de felul acesta şi niciuna nu a dat roade. ⁴Opuşii pe care îi vezi în tine nu vor fi compatibili niciodată. ⁵De existat, există numai unul.

2. Dacă vrei să fii mântuit, trebuie să accepţi faptul că adevărul şi iluzia nu pot fi reconciliate, indiferent cum încerci, ce mijloace foloseşti şi unde vezi problema. ²Până nu vei accepta acest fapt, vei urmări o listă nesfârşită de obiective pe care nu le poţi atinge, un şir fără sens de iroseli de timp şi de efort, de speranţă şi îndoială, fiecare la fel de inutilă ca încercarea precedentă, sortită eşecului la fel de sigur ca încercarea care îi va urma.

3. Problemele care nu au înţeles nu pot fi rezolvate în cadrul în care sunt puse. ²Două sine în conflict nu pot fi împăcate, iar binele şi răul nu au niciun punct de întâlnire. ³Sinele făurit de tine nu poate fi niciodată Sinele tău; şi nici Sinele tău nu poate fi împărţit în două, şi să rămână în continuare ce este şi ce trebuie să fie mereu. ⁴Mintea şi trupul nu pot exista amândouă. ⁵Nu fă nicio încercare să le reconciliezi, căci îşi neagă reciproc realitatea. ⁶Dacă eşti de natură fizică, mintea ta dispare din conceptul tău de sine, pentru că nu mai are unde să facă parte din tine. ⁷Dacă eşti spirit, atunci trupul trebuie să nu aibă niciun înţeles pentru realitatea ta.

4. Spiritul foloseşte mintea ca mijloc de-a-şi găsi expresia de Sine. ²Iar mintea care serveşte spiritul e plină de pace şi de bucurie. ³Primindu-şi puterea din spirit, ea îndeplineşte fericită funcţia pe care o are aici. ⁴Mintea însă se poate vedea şi divorţată de spirit, percepându-se într-un trup cu care se confundă. ⁵Şi atunci, fără funcţia ei, nu are pace, iar fericirea e străină de gândurile ei.

5. Dar mintea separată de spirit nu poate să gândească. ²Şi-a negat Sursa puterii şi se vede neputincioasă, limitată şi slabă. ³Disociată acum de funcţia ei, se crede singură şi separată, atacată de armate comasate împotriva ei, de care se ascunde în şubredul reazem pe care i-l oferă trupul. ⁴Acum e nevoită să împace seamăn cu neseamăn, crezând că tocmai acesta este rostul ei.

6. Nu îţi mai irosi timpul pe aşa ceva. ²Cine poate să rezolve conflictele fără noimă pe care le prezintă un vis? ³Ce ar putea să însemne rezolvarea lor? ⁴Ce scop ar putea să aibă? ⁵La ce serveşte? ⁶Mântuirea nu poate să facă din iluzii o realitate, nici să rezolve o problemă care nu există. ⁷Speri probabil că poate. ⁸Dar vrei oare ca planul lui Dumnezeu de eliberare a Fiului Său drag să îi aducă durere şi să nu îl poată elibera?





7. Sinele tău Îşi păstrează Gândurile, iar ele rămân în mintea ta şi în Mintea lui Dumnezeu. ²Spiritul Sfânt ţine mântuirea în mintea ta şi îi oferă calea către pace. ³Mântuirea e un gând pe care îl împărtăşeşti cu Dumnezeu, pentru că Vocea Lui a acceptat-o pentru tine şi a răspuns în numele tău că s-a înfăptuit. ⁴În felul acesta, mântuirea s-a păstrat printre Gândurile care sunt dragi Sinelui tău şi la care ţine pentru tine.

8. Vom încerca astăzi să găsim gândul acesta, a cărui prezenţă în mintea ta e garantată de Cel Care îţi vorbeşte din singurul tău Sine. ²În cursul celor cinci minute petrecute exersând oră de oră, Îl vom căuta în mintea ta. ³Mântuirea vine din acest singur Sine prin Cel Care e Puntea dintre mintea ta şi acest Sine. ⁴Aşteaptă cu răbdare şi lasă-L să îţi vorbească despre Sinele tău şi despre ce poate face mintea ta, restituită Sinelui şi liberă să servească Voii acestui Sine.

9. Începe cu următoarele cuvinte:

> ²*Mântuirea vine din singurul meu Sine.* ³*Gândurile Lui sunt ale mele ca să le folosesc.*

⁴Caută-I apoi Gândurile şi revendică-le ca propriile tale gânduri. ⁵Acestea sunt adevăratele tale gânduri pe care le-ai negat, lăsându-ţi mintea să rătăcească într-o lume de vise, pentru a găsi iluzii în locul lor. ⁶Iată-ţi gândurile, singurele pe care le ai. ⁷Mântuirea se află printre ele; găseşte-o printre ele.

10. Dacă reuşeşti, gândurile care îţi vin îţi vor spune că eşti mântuit şi că mintea ta şi-a găsit funcţia pe care a vrut să o piardă. ²Sinele tău o va întâmpina cu bucurie şi îi va aduce pace. ³Recăpătându-şi puterea, ea se va revărsa din nou din spirit la spiritul din toate lucrurile create de Spirit după Propria-I asemănare. ⁴Mintea ta va binecuvânta toate lucrurile. ⁵Odată confuzia încheiată, eşti restabilit, pentru că ţi-ai găsit Sinele.

11. Sinele tău ştie că astăzi nu poţi să dai greş. ²Poate că mintea îţi va rămâne nesigură încă un pic. ³Nu te lăsa descurajat de asta. ⁴Sinele tău va păstra pentru tine bucuria pe care o încearcă, iar ea va fi din nou a ta în plină conştienţă. ⁵De fiecare dată când petreci cinci minute pe oră căutându-L pe Cel Care Se alătură minţii tale şi Sinelui tău, Îi oferi încă o comoară pe care să ţi-o păstreze.

12. De fiecare dată când spui astăzi minţii tale frenetice că mântuirea

vine din singurul tău Sine, mai pui încă o comoară în tezaurul tău crescând. [2]Iar acesta li se dă întreg tuturor celor care îl cer și îl vor accepta în dar. [3]Gândește-te, atunci, cât de mult ți-e dat astăzi să dai, ca să ți se dea!





## LECȚIA 97

### Sunt spirit.

1. Ideea de astăzi te identifică cu singurul tău Sine. [2]Ea nu acceptă o identitate scindată, nici nu încearcă să închege un tot unitar din factori opuși. [3]Ea afirmă pur și simplu adevărul. [4]Exersează astăzi adevărul acesta cât de des, căci îți va duce mintea din conflict pe liniștitele plaiuri ale păcii. [5]Niciun fior de frică nu poate să intre, căci, odată ce a abandonat iluziile unei identități scindate, mintea ta a fost absolvită de nebunie.

2. Afirmăm din nou adevărul despre Sinele tău, sfântul Fiu al lui Dumnezeu Care odihnește în tine, a cărui minte și-a recăpătat luciditatea. [2]Tu ești spiritul înzestrat atât de drăgăstos cu toată Iubirea, pacea și bucuria Tatălui tău. [3]Tu ești spiritul care Îl întregește și Îi împărtășește funcția de Creator. [4]El e mereu cu tine, precum și tu cu El.

3. Astăzi încercăm să aducem realitatea și mai aproape de mintea ta. [2]De fiecare dată când exersezi, aduci conștiența un pic, cel puțin, mai aproape; uneori economisești o mie de ani sau și mai mult. [3]Minutele pe care le oferi se multiplică de nenumărate ori, pentru că miracolul se folosește de timp, dar nu e guvernat de timp. [4]Mântuirea este un miracol, cel dintâi și cel din urmă; cel dintâi care este și cel din urmă, pentru că e unul singur.

4. Tu ești spiritul în a cărui minte stă miracolul în care timpul stă nemișcat; miracolul în care un minut petrecut folosind ideile acestea devine un timp fără limită și fără sfârșit. [2]Oferă deci, de bunăvoie, minutele acestea și bizuie-te pe Cel Care a făgăduit să pună veșnicia lângă ele. [3]El Își va oferi toată puterea fiecărui mic efort pe care îl faci. [4]Oferă-I minutele de care are nevoie astăzi, să te ajute să înțelegi, cu El, că ești spiritul care își are locul în El, ducându-și chemarea, prin Vocea Lui, la fiece făptură; oferind vederea Lui oricui o cere; și înlocuind greșeala cu simplul adevăr.

5. Spiritul Sfânt Se va bucura să îți ia din mâini cinci minute din fiecare oră și să le poarte împrejurul acestei lumi suferinde în care par să domnească durerea și nefericirea. [2]El nu va scăpa din vedere nicio minte deschisă care vrea să accepte darurile tămăduitoare aduse de ele, și le va așeza oriunde știe că vor fi binevenite. [3]Iar ele își vor spori puterea de vindecare de fiecare dată când le acceptă cineva ca propriile sale gânduri și le folosește pentru a vindeca.

6. Așa se va multiplica – de o mie de ori și de zeci de mii de ori – fiecare dar pe care I-l aduci. [2]Iar, când ți se va înapoia, forța lui va

depăși micuțul dar adus de tine, în aceeași măsură în care sclipirea soarelui întrece plăpânda licărire pe care o pâlpâie un licurici timp de un moment incert, înainte de-a se stinge. [3]Strălucirea constantă a acestei lumini dăinuie și te scoate din întuneric, și nu vei fi în stare să mai uiți vreodată calea.

7. Începe aceste exerciții fericite cu cuvintele pe care ți le adresează Spiritul Sfânt, și lasă-le să răsune prin El de jur împrejurul lumii:

> [2]*Spirit sunt, un sfânt Fiu al lui Dumnezeu, liber de toate limitele, ocrotit, vindecat și întreg, liber să iert și liber să mântuiesc lumea.*

[3]Exprimat prin tine, Spiritul Sfânt va accepta acest dar pe care l-ai primit de la El, îi va spori puterea și ți-l va da înapoi.

8. Oferă-I astăzi, bucuros, fiecare interval practic. [2]Iar El îți va vorbi, reamintindu-ți că ești spirit, una cu El și cu Dumnezeu, cu frații tăi și cu Sinele tău. [3]Ascultă-I asigurarea de fiecare dată când rostești cuvintele pe care ți le oferă astăzi și lasă-L să spună minții tale că sunt adevărate. [4]Folosește-le împotriva tentației și scapă de jalnicele ei consecințe, dacă cedezi credinței că ești altceva. [5]Spiritul Sfânt îți aduce astăzi pace. [6]Primește-I cuvintele și oferă-I-le Lui.





## LECȚIA 98

### Vreau să îmi accept rolul în planul dumnezeiesc de mântuire.

1. Astăzi este o zi de deosebită consacrare. [2]Vom sta de o singură parte azi. [3]Trecem de partea adevărului și dăm drumul iluziilor. [4]Nu vom pendula între cele două, ci vom lua o poziție fermă de partea unui singur lucru, Singurul. [5]Ne consacrăm adevărului azi, și mântuirii așa cum a conceput-o Dumnezeu. [6]Nu vom susține că este altceva. [7]Nu o vom căuta unde nu este. [8]Cu bucurie o vom accepta așa cum este și ne vom prelua rolul desemnat de Dumnezeu.

2. Ce bucurie să știi un lucru cert! [2]Ne lepădăm astăzi toate îndoielile și trecem de partea adevărului, cu certitudinea finalității și cu recunoștință că îndoiala a dispărut și a sosit certitudinea. [3]Avem de îndeplinit un scop măreț și ne-au fost date toate cele necesare să ne atingem scopul. [4]Nicio greșeală nu ne stă în cale. [5]Căci am fost absolviți de greșeli. [6]Toate păcatele noastre sunt șterse cu buretele când realizăm că nu au fost decât niște erori.

3. Cei lipsiți de vinovăție nu se tem, pentru că sunt în siguranță și își recunosc siguranța. [2]Ei nu recurg la magie, nici nu inventează modalități de-a scăpa de amenințări închipuite și lipsite de realitate. [3]Ei rămân în liniștita certitudine că vor face ce le e dat să facă. [4]Nu se îndoiesc de propria lor capacitate, pentru că știu că funcția lor va fi îndeplinită pe deplin la momentul oportun și în locul oportun. [5]Au luat poziția pe care o vom lua noi astăzi, ca să le împărtășim certitudinea și să o sporim astfel prin faptul că o acceptăm și noi.

4. Ei vor fi cu noi; toți care au luat poziția pe care o luăm noi astăzi ne vor oferi cu bucurie tot ce au învățat și tot ce au câștigat. [2]Cei încă lipsiți de certitudine ni se vor alătura și ei, și, împrumutând certitudinea noastră, o vor întări și mai mult. [3]Iar cei încă nenăscuți vor auzi chemarea pe care am auzit-o noi și îi vor răspunde când vor veni să aleagă din nou. [4]Nu alegem astăzi numai pentru noi.

5. Oare nu merită, din timpul tău, câte cinci minute în fiecare oră putința de-a accepta fericirea pe care ți-a dat-o Dumnezeu? [2]Nu merită cinci minute din fiecare oră putința de-a recunoaște funcția specială pe care o aici? [3]Nu sunt oare cinci minute o cerință infimă când e vorba de un câștig atât de mare, încât nu are măsură? [4]Ai încheiat până acum cel puțin o mie de afaceri păgubitoare.

6. Iată acum o ofertă care îți garantează eliberarea deplină de orice fel de dureri și o bucurie pe care lumea nu o conține. [2]Poți să dai și tu un pic din timpul tău în schimbul păcii minții și al certitudinii finalității, cu făgăduința succesului deplin. [3]Și, fiindcă timpul nu are

înțeles, nu ți ce cere nimic în schimb pentru tot. [4]Iată o afacere din care nu poți să pierzi. [5]Iar ce câștigi este într-adevăr nemărginit!

7. Oferă-I azi, oră de oră, minusculul tău dar de numai cinci minute. [2]El va da cuvintelor cu care exersezi ideea de astăzi profunda convingere și certitudinea care îți lipsesc. [3]Cuvintele Lui se vor uni cu ale tale și vor face din fiecare reiterare a ideii de astăzi o consacrare totală, făcută cu o credință la fel de desăvârșită și de sigură ca a Lui în tine. [4]Încrederea Lui în tine va aduce lumina la toate cuvintele pe care le rostești și vei trece de sunetul lor la adevăratul lor înțeles. [5]Astăzi vei exersa cu El, spunând:

*[6]Vreau să îmi accept rolul în planul dumnezeiesc de mântuire.*

8. În fiecare interval de cinci minute pe care îl petreci cu El, El îți va accepta cuvintele și ți le va înapoia strălucind de o credință și o încredere atât de tari și de constante, încât vor lumina lumea cu bucurie și speranță. [2]Nu pierde niciun prilej de-a fi primitorul bucuros al darurilor Lui, ca să le dai lumii astăzi.

9. Dă-I Lui cuvintele și El va face restul. [2]Te va face să înțelegi funcția specială pe care o ai. [3]Va deschide calea către fericire, iar pacea și încrederea vor fi darurile Lui, răspunsul Lui la cuvintele tale. [4]El va răspunde cu toată credința și bucuria și certitudinea Lui că cele spuse de tine sunt adevărate. [5]Iar tu vei căpăta atunci convingere de la Cel Care cunoaște funcția pe care o ai pe pământ, precum și în Cer. [6]El va fi cu tine în fiecare interval practic pe care îl împărtășești cu El, schimbând fiecare clipă de timp pe care I-o oferi cu eternitatea și cu pacea.

10. Pe tot parcursul orei, petrece-ți timpul pregătindu-te bucuros pentru următoarele cinci minute pe care le vei petrece din nou cu El. [2]Repetă ideea de astăzi în timp ce aștepți să sosească din nou la tine clipele de bucurie. [3]Repet-o des și nu uita că, de fiecare dată când o faci, ai lăsat să ți se pregătească mintea pentru clipele fericite care vor sosi.

11. Iar, când trece ora și El este din nou prezent să petreacă un pic de timp cu tine, fii recunoscător și lasă la o parte toate treburile pământești, toate gândurile mărunte și toate ideile limitate, și petrece-ți din nou câteva clipe fericite în compania Lui. [2]Spune-I încă o dată că accepți rolul pe care vrea să îl preiei și pe care te va ajuta să îl îndeplinești, iar El îți va da siguranța că vrei acest lucru, pe care l-ați ales El cu tine și tu cu El.





## LECȚIA 99

### Mântuirea e singura funcție pe care o am aici.

1. Mântuirea și iertarea sunt același lucru. [2]Amândouă presupun ceva în neregulă; ceva de care să fii mântuit, pentru care să fii iertat; ceva anapoda care se cere corectat; ceva deosebit sau diferit de Voia lui Dumnezeu. [3]Prin urmare, ambii termeni presupun un lucru imposibil, dar care totuși s-a produs, având ca rezultat o stare de conflict percepută între ce este și ce nu poate fi.

2. Adevărul și iluziile sunt pe picior de egalitate acum, căci amândouă s-au produs. [2]Imposibilul devine lucrul pentru care ai nevoie de iertare și de care ai nevoie să fii mântuit. [3]Mântuirea devine acum hotarul dintre adevăr și iluzie. [4]Ea reflectă adevărul, pentru că e mijlocul prin care poți scăpa de iluzii. [5]Dar nu e încă adevărul, pentru că desface ce nu s-a făcut nicicând.

3. Cum ar putea să existe un punct de întâlnire unde pământul și Cerul să poată fi reconcilitate într-o minte în care să existe amândouă? [2]Mintea care vede iluzii le consideră reale. [3]Ele există prin faptul că sunt gânduri. [4]Și totuși, nu sunt reale, pentru că mintea care gândește aceste gânduri e separată de Dumnezeu.

4. Oare ce unește mintea și gândurile separate cu Mintea și Gândul care sunt de-a pururi una? [2]Ce plan ar putea să țină adevărul neatins, dar să recunoască totodată nevoia pe care o aduc iluziile, și să ofere mijloace prin care acestea se desfac fără atac și fără pic de durere? [3]Ce altceva ar putea să fie acest plan decât un Gând de-al lui Dumnezeu, prin care se trece cu vederea ce nu s-a făcut nicicând și se uită păcate care nu au avut nicicând realitate?

5. Spiritul Sfânt ține acest plan dumnezeiesc, exact așa cum l-a primit de la El, în Mintea lui Dumnezeu și într-a ta. [2]Planul e în afara timpului prin faptul că Sursa lui este atemporală. [3]Dar operează în cadrul timpului, datorită credinței tale că timpul e o realitate. [4]Spiritul Sfânt Se uită netulburat la ce vezi tu: păcat, durere și moarte, necaz, separare și pierdere. [5]Dar știe că un lucru trebuie încă să mai fie adevărat: Dumnezeu tot Iubire este, și toate astea nu sunt Voia Lui.

6. Iată Gândul care duce iluziile la adevăr și le vede ca aparențe în spatele cărora se află ce e neschimbător și sigur. [2]Iată Gândul care mântuiește și iartă, pentru că nu își pune credința în ce nu e creat de singura Sursă pe care O cunoaște. [3]Iată Gândul a cărui funcție este să mântuiască dându-ți funcția lui să fie propria ta funcție. [4]Mântuirea e funcția ta, cu Cel Căruia I s-a dat planul. [5]Acum, planul acesta ți se încredințează ție, alături de El. [6]El are un singur răspuns la toate

aparențele, indiferent de formă, dimensiune, profunzime sau de orice atribut pe care par să îl aibă:

*[7]Mântuirea e singura funcție pe care o am aici.*
*[8]Dumnezeu tot Iubire este, iar asta nu e Voia Lui.*

7. Tu, care vei ajunge să faci miracole, fii atent să exersezi cum trebuie ideea de astăzi. [2]Încearcă să percepi puterea cuvintelor pe care le rostești, căci sunt niște cuvinte în care stă libertatea ta. [3]Tatăl tău te iubește. [4]Toată lumea durerii nu e Voia Lui. [5]Iartă-ți gândul că a vrut toate acestea pentru tine. [6]Apoi lasă Gândul cu care ți-a înlocuit toate greșelile să intre în cotloanele întunecate din partea minții tale care a gândit gândurile ce nu au fost niciodată Voia Lui.

8. Partea aceasta Îi aparține lui Dumnezeu, ca restul de altfel. [2]Ea nu gândește gânduri solitare, numai ale ei, și nu le conferă realitate ascunzându-le de El. [3]Lasă lumina să pătrundă, și nu vei vedea nicio piedică la ce voiește El să ai. [4]Dezvăluie-ți secretele în fața blândei Lui lumini, și vezi ce tare mai strălucește încă lumina aceasta înăuntrul tău.

9. Exersează-I astăzi Gândul, și lasă-I lumina să caute și să lumineze toate ungherele întunecate, și să răzbată prin ele pentru a le uni cu restul. [2]E Voia lui Dumnezeu ca mintea ta să fie una cu a Lui. [3]E Voia lui Dumnezeu să aibă un singur Fiu. [4]E Voia lui Dumnezeu ca singurul Lui Fiu să fii tu. [5]Gândește-te la aceste lucruri în timp ce exersezi, și începe lecția pe care o învățăm astăzi cu această învățătură în ce privește adevărul:

*[6]Mântuirea e singura funcție pe care o am aici.*
*[7]Mântuirea și iertarea sunt același lucru.*

[8]Îndreaptă-ți apoi atenția spre Cel Care împărtășește funcția pe care o ai aici și lasă-L să îți predea ce trebuie să înveți ca să lepezi toată frica și să îți cunoști Sinele ca Iubirea ce nu are în tine opus.

10. Iartă toate gândurile care s-ar opune adevărului cu privire la întregimea, unitatea și pacea ta. [2]Nu poți să pierzi darurile pe care ți le-a dat Tatăl tău. [3]Nu vrei să fii un alt sine. [4]Nu ai nicio funcție care să nu vină de la Dumnezeu. [5]Iart-o pe cea pe care crezi că ai făurit-o. [6]Iertarea și mântuirea sunt același lucru. [7]Iartă ce ai făurit și ești mântuit.

11. Există un mesaj special pentru astăzi, care are puterea să înlăture din mintea ta, pentru totdeauna, toate formele de îndoială și de frică. [2]Dacă ești tentat să le consideri adevărate, adu-ți aminte că aparențele nu pot ține piept adevărului pe care îl conțin aceste preaputernice cuvinte:





*[3]Mântuirea e singura funcție pe care o am aici.*
*[4]Dumnezeu tot Iubire este, iar asta nu e Voia Lui.*

12. Singura ta funcție îți spune că ești unul singur. [2]Reamintește-ți acest lucru în răstimpul ce se scurge între intervalele de cinci minute pe care le împărtășești cu Cel Ce împărtășește, la rândul Lui, cu tine planul dumnezeiesc. [3]Reamintește-ți că:

*[4]Mântuirea e singura funcție pe care o am aici.*

[5]Așa așterni iertarea asupra minții tale și lași toată frica să fie dată la o parte, cu blândețe, ca iubirea să își găsească în tine locul cuvenit și să îți arate că ești Fiul lui Dumnezeu.

## LECŢIA 100

### Rolul meu este esenţial planului dumnezeiesc de mântuire.

1. Aşa cum Fiul lui Dumnezeu îşi desăvârşeşte Tatăl, tot aşa şi rolul tău desăvârşeşte planul Tatălui tău. [2]Mântuirea trebuie să răstoarne credinţa smintită în gânduri şi trupuri separate, care duc vieţi separate şi merg, fiecare, în direcţii separate. [3]O singură funcţie împărtăşită de minţi separate le uneşte într-un singur scop, căci fiecare dintre ele le e la fel de esenţială tuturor celelalte.

2. Voia lui Dumnezeu pentru tine e deplina fericire. [2]De ce ai alege să te împotriveşti Voii Sale? [3]Rolul pe care ţi l-a păstrat să îl preiei în realizarea planului Său ţi-e dat ca să poţi fi readus la ce voieşte El. [4]Rolul acesta e la fel de esenţial planului Său, cât şi fericirii tale. [5]Bucuria ta trebuie să fie deplină, pentru ca planul Său să fie înţeles de cei la care te trimite El. [6]Ei îşi vor vedea funcţia în faţa ta radioasă şi Îl vor auzi pe Dumnezeu chemându-i în râsul tău voios.

3. Eşti într-adevăr esenţial planului dumnezeiesc. [2]Fără bucuria ta, bucuria Sa nu e deplină. [3]Fără zâmbetul tău, lumea nu poate fi mântuită. [4]Cât timp eşti trist, lumina pe care Dumnezeu Însuşi a desemnat-o mijlocul de mântuire a lumii rămâne ştearsă şi fără strălucire, şi nimeni nu râde, pentru că tot râsul nu poate fi decât ecoul râsului tău.

4. Eşti într-adevăr esenţial planului dumnezeiesc. [2]Aşa cum lumina ta înteţeşte toate luminile ce strălucesc în Cer, tot aşa şi bucuria ta pe pământ cheamă toate minţile să îşi lepede toate amărăciunile şi să îşi ia locul alături de tine în planul dumnezeiesc. [3]Mesagerii lui Dumnezeu sunt bucuroşi, iar bucuria lor vindecă amărăciunea şi disperarea. [4]Ei sunt dovada că Dumnezeu voieşte fericire deplină pentru toţi cei ce vor accepta darurile Tatălui lor ca ale lor.

5. Astăzi nu ne vom lăsa cuprinşi de tristeţe. [2]Căci, dacă ne lăsăm, nu vom reuşi să ne preluăm rolul, esenţial atât planului dumnezeiesc, cât şi viziunii noastre. [3]Tristeţea e indiciul că vrei să joci un alt rol, în locul celui pe care ţi l-a desemnat Dumnezeu. [4]În felul acesta, nu reuşeşti să arăţi lumii cât de mare e fericirea pe care ţi-o voieşte El. [5]Şi nu recunoşti, prin urmare, că e a ta.

6. Astăzi vom încerca să înţelegem că bucuria e funcţia pe care o avem aici. [2]Dacă eşti trist, rolul tău rămâne neîndeplinit, şi toată lumea e lipsită de bucurie, odată cu tine. [3]Dumnezeu te roagă să fii fericit, ca lumea să poată vedea cât de mult Îşi iubeşte Fiul şi cât de mult voieşte să nu îi curme bucuria nicio amărăciune; să nu îl asalteze nicio frică, pentru a-i tulbura pacea. [4]Astăzi eşti mesagerul lui





Dumnezeu. [5]Aduci fericirea Lui tuturor celor pe care îi vezi; pacea Lui tuturor celor ce te privesc şi Îi văd mesajul în faţa ta fericită.

7. Ne vom pregăti astăzi pentru acest lucru, în intervalele practice de cinci minute, simţind fericirea stârnindu-se în noi în consens cu Voia Tatălui nostru şi a noastră. [2]Începe exerciţiile cu gândul pe care îl conţine ideea de astăzi. [3]Înţelege apoi că rolul tău este să fii fericit. [4]Numai asta se cere de la tine sau de la oricine vrea să îşi preia locul printre mesagerii lui Dumnezeu. [5]Gândeşte-te ce înseamnă asta. [6]Te-ai înşelat, într-adevăr, crezând că ţi se cere sacrificiu. [7]Potrivit planului dumnezeiesc, ai numai de primit, şi nu pierzi, nu sacrifici şi nu mori niciodată.

8. Să încercăm acum să găsim acea bucurie care ne arată, nouă şi lumii întregi, care e Voia lui Dumnezeu pentru noi. [2]E funcţia ta să o găseşti aici şi să o găseşti acum. [3]De aceea ai venit. [4]Aceasta să fie ziua în care reuşeşti! [5]Uită-te adânc în interiorul tău, fără să te sperii de toate gândurile mărunte şi de toate obiectivele prosteşti pe lângă care treci în timp ce te înalţi să întâlneşti Cristosul din tine.

9. El va fi prezent. [2]Şi poţi să ajungi la El acum. [3]Ce altceva ai prefera să vezi în locul Celui Care aşteaptă să Îl vezi? [4]Ce gând mărunt are puterea să te tragă înapoi? [5]Ce obiectiv prostesc îţi poate înfrâna reuşita, când Cel Care te cheamă e Însuşi Dumnezeu?

10. El va fi prezent. [2]Eşti esenţial planului dumnezeiesc. [3]Astăzi eşti mesagerul Lui. [4]Şi trebuie să găseşti ce vrea El să dai. [5]Nu uita ideea de astăzi de la o oră la alta, de la un interval practic la altul. [6]Sinele tău e Cel Care te cheamă astăzi. [7]Şi Lui Îi răspunzi de fiecare dată când îţi spui că eşti esenţial planului dumnezeiesc de mântuire a lumii.

## LECȚIA 101

### Voia lui Dumnezeu pentru mine e deplina fericire.

1. Astăzi vom continua să abordăm tema fericirii. [2]E o idee cheie pentru a înțelege ce înseamnă mântuirea. [3]Încă mai crezi că mântuirea cere suferință, ca penitență pentru „păcatele" tale. [4]Nu e așa. [5]Dar *trebuie* să crezi că e așa cât timp consideri că păcatul e real și că Fiul lui Dumnezeu poate păcătui.

2. Dacă păcatul e real, atunci pedeapsa este justă și de neevitat. [2]Mântuirea, așadar, nu poate fi procurată decât prin suferință. [3]Dacă păcatul e real, atunci fericirea trebuie să fie o iluzie, căci nu pot fi adevărate amândouă. [4]Păcătoșii merită numai durere și moarte, și asta și cer. [5]Căci știu că îi așteaptă, că îi va căuta și că îi va găsi, undeva, cândva, într-o formă care reglează contul pe care I-l datorează lui Dumnezeu. [6]Vor să scape de El în frica lor. [7]Și totuși, El îi va urmări și nu vor putea să scape.

3. Dacă păcatul e real, mântuirea trebuie să fie durere. [2]Durerea e prețul păcatului, iar suferința nu poate fi evitată niciodată, dacă păcatul e real. [3]Mântuirea trebuie să fie un lucru înfricoșător, căci va ucide sigur, dar încet, luând totul înainte de-a le acorda binevenita binefacere a morții victimelor ei, care nu vor mai fi decât niște oase până ajung să potolească mântuirea. [4]Mânia ei este nemărginită, nemiloasă, dar cât se poate de justă.

4. Cine și-ar căuta o pedeapsă atât de crudă? [2]Cine nu ar fugi de mântuire, încercând în fel și chip să înăbușească Vocea care i-o oferă? [3]De ce ar încerca să Îi asculte și să Îi accepte prinosul? [4]Dacă păcatul e real, prinosul lui e moartea, administrată într-o formă nemiloasă, pe măsura dorințelor cumplite în care se naște păcatul. [5]Dacă păcatul e real, mântuirea a devenit dușmanul tău înverșunat, blestemul lui Dumnezeu asupra ta, care I-ai răstignit Fiul.

5. Astăzi ai nevoie de intervalele practice. [2]Exercițiile te învață că păcatul nu este real și că tot ce crezi că trebuie să decurgă din păcat nu se va întâmpla niciodată, pentru că nu are cauză. [3]Acceptă Ispășirea cu o minte deschisă, în care nu mai există nicio urmă a credinței că ai făcut un demon din Fiul lui Dumnezeu. [4]Nu există păcat. [5]Exersăm gândul acesta cât putem de des astăzi, pentru că e temelia ideii de azi.

6. Voia lui Dumnezeu pentru tine e deplina fericire pentru că nu există păcat, iar suferința nu are cauză. [2]Bucuria e îndreptățită, iar durerea nu e decât indiciul că te-ai înțeles greșit. [3]Nu te teme de Voia lui Dumnezeu. [4]Ci îndreaptă-ți atenția spre ea, cu încrederea că te va





elibera de toate consecințele pe care le-a țesut păcatul cu imaginație febrilă. [5]Spune:

> [6]*Voia lui Dumnezeu pentru mine e deplina fericire.*
> [7]*Nu există păcat; el nu are consecințe.*

[8]Așa să îți începi intervalele practice și să încerci apoi, din nou, să găsești bucuria pe care ți-o vor introduce în minte aceste gânduri.

7. Oferă bucuros aceste cinci minute, ca să înlături povara grea pe care ai luat-o asupra ta odată cu credința smintită că păcatul e real. [2]Scapă azi de nebunie. [3]Ai luat drumul libertății, iar acum ideea de astăzi îți dă aripi și speranță să ajungi mai repede la obiectivul care te așteaptă: pacea. [4]Nu există păcat. [5]Ține minte asta și spune-ți astăzi cât de des:

> [6]*Voia lui Dumnezeu pentru mine e deplina fericire.*
> [7]*Acesta este adevărul, pentru că nu există păcat.*

## LECȚIA 102

### Împărtășesc Voia lui Dumnezeu de fericire pentru mine.

1. Nu vrei să suferi. [2]Poate consideri că suferința îți asigură ceva și poate că mai crezi, un pic, că îți asigură ce vrei. [3]Acum însă, credința aceasta e sigur zdruncinată, cel puțin atât cât să te lase să o pui sub semnul întrebării și să bănuiești că nu are niciun sens de fapt. [4]Ea nu a dispărut încă, dar îi lipsesc rădăcinile care au înțepenit-o cândva în cotloanele întunecate ale minții tale.

2. Astăzi încercăm să slăbim și mai mult puterea cu care s-a înfipt, și să ne dăm seama că durerea nu are nici rost, nici cauză și nici putința de-a realiza ceva. [2]Nu poate procura absolut nimic. [3]Nu oferă nimic și nu există. [4]Și tot ce crezi că îți oferă este lipsit de existență, ca ea. [5]Te-a înrobit nimicul. [6]Fii liber astăzi să te unești cu Voia fericită a lui Dumnezeu.

3. Timp de câteva zile vom continua să ne dedicăm intervalele practice unor exerciții concepute să te ajute să atingi fericirea pe care a așezat-o în tine Voia lui Dumnezeu. [2]Aici e casa ta și siguranța ta. [3]Aici e pacea ta și tot aici nu este nicio frică. [4]Aici e mântuirea. [5]Aici este repaus, în sfârșit.

4. Începe-ți intervalele practice de astăzi declarând că accepți Voia lui Dumnezeu pentru tine:

> [2]*Împărtășesc Voia lui Dumnezeu de fericire pentru mine*
> *și o accept acum ca propria mea funcție.*

[3]Caută apoi această funcție în străfundul minții tale, căci e acolo și nu așteaptă decât să o alegi. [4]Nu poți să nu o găsești când înveți că e alegerea ta și că împărtășești Voia lui Dumnezeu.

5. Fii fericit, căci fericirea e singura funcție pe care o ai aici. [2]Nu ai de ce să fii mai puțin iubitor cu Fiul lui Dumnezeu decât Cel a Cărui Iubire l-a creat la fel de iubitor cum e El Însuși. [3]În afara acestor cinci minute de repaus din oră în oră, fă pauze cât de dese azi, să îți spui că acum ai acceptat fericirea ca singura ta funcție. [4]Și poți să fii convins că, acceptând-o, te unești cu Voia lui Dumnezeu.





## LECȚIA 103

### Dumnezeu, Iubire fiind, este și fericire.

1. Fericirea e un atribut al iubirii. [2]Nu poate să existe separat de ea. [3]Și nici nu poate fi resimțită în absența iubirii. [4]Iubirea nu are limite, fiind pretutindeni. [5]Așa că bucuria este și ea pretutindeni. [6]Dar mintea poate să nege acest fapt, crezând că există goluri în iubire în care poate să intre păcatul, aducând durere în loc de bucurie. [7]Această credință ciudată ține să limiteze fericirea prin redefinirea iubirii ca lucru limitat și introducerea opoziției în ce nu are limite și nici opuși.

2. Frica este asociată atunci cu iubirea, iar rezultatele ei devin moștenirea minților care socotesc că ce au plăsmuit este real. [2]Aceste imagini, cu adevărat lipsite de realitate, stau mărturie pentru frica de Dumnezeu, uitând că, Iubire fiind, El trebuie să fie și bucurie. [3]Vom încerca astăzi să ducem din nou la adevăr această greșeală fundamentală și să învățăm că:

> [4]*Dumnezeu, Iubire fiind, este și fericire.*
> [5]*Frica de El e teama de bucurie.*

[6]Începe-ți intervalele practice de astăzi cu această asociație, care corectează credința falsă că Dumnezeu e frică. [7]Se mai subliniază aici și faptul că fericirea îți aparține, ca urmare a ce este El.

3. Lasă să ți se așeze în minte această singură corecție în fiecare oră de trezie astăzi. [2]Primește apoi cu bucurie toată fericirea pe care o aduce, când adevărul înlocuiește frica și bucuria devine ceea ce aștepți să ia locul durerii. [3]Dumnezeu, Iubire fiind, ți se va da ce aștepți. [4]Întărește această așteptare cât mai des pe tot parcursul zilei, și liniștește-ți toate fricile cu această asigurare blândă și cât se poate de adevărată:

> [5]*Dumnezeu, Iubire fiind, este și fericire.*
> [6]*Și tocmai fericire caut azi.*
> [7]*Nu pot să nu reușesc, deoarece caut adevărul.*

## LECŢIA 104

### Caut doar ce îmi aparţine într-adevăr.

1. Lecţia de astăzi continuă ideea că bucuria şi pacea nu sunt nişte vise deşarte. [2]Ele sunt dreptul tău, ca urmare a ce eşti. [3]Îţi vin de la Dumnezeu, Care nu poate să nu îţi dea ce voieşte. [4]Dar trebuie să existe un loc pregătit să Îi primească darurile. [5]Ele nu sunt îmbrăţişate de o minte care a primit, în schimb, darurile făurite de ea însăşi acolo unde îşi au locul ale Sale, ca substitute ale lor.
2. Astăzi vom înlătura toate darurile fără noimă pe care ni le-am făurit singuri şi le-am depus pe sfântul altar unde îşi au locul darurile lui Dumnezeu. [2]Darurile Lui sunt cele care sunt într-adevăr ale noastre. [3]Darurile Lui sunt cele pe care le-am moştenit înainte de începuturile timpului şi cele care vor continua să fie ale noastre când timpul va trece în eternitate. [4]Darurile Lui sunt cele care sunt acum în noi, pentru că sunt veşnice. [5]Şi nu trebuie să aşteptăm ca să le avem. [6]Ele ne aparţin astăzi.
3. De aceea, alegem să le avem acum şi ştim că, alegându-le pe ele în locul celor făurite de noi, nu facem decât să ne unim voia cu a lui Dumnezeu şi să vedem una ce e totuna. [2]Intervalele practice mai lungi de astăzi, cele cinci minute din fiecare oră acordate adevărului spre mântuirea ta, trebuie să înceapă astfel:

*[3]Caut doar ce îmi aparţine într-adevăr,*
*Iar bucuria şi pacea sunt moştenirea mea.*

[4]Desprinde-te apoi de conflictele lumii, care oferă alte daruri şi alte obiective făurite din iluzii, adeverite de iluzii şi urmărite numai într-o lume a viselor.

4. Ne desprindem de toate aceste lucruri şi căutăm, în schimb, ce e cu adevărat al nostru, cerând să recunoaştem ce ne-a dat Dumnezeu. [2]Eliberăm un loc sfânt în minţile noastre, în faţa altarului Său, unde darurile Sale de pace şi de bucurie sunt binevenite, şi unde venim să găsim ce ne-a dat El. [3]Venim cu încredere astăzi, conştienţi că ce dă El reprezintă ce ne aparţine într-adevăr. [4]Şi nu ne dorim nimic altceva, căci nimic altceva nu ne aparţine într-adevăr.
5. Aşa Îi lăsăm liberă trecerea azi, recunoscând pur şi simplu că Voia Lui s-a făcut deja şi că bucuria şi pacea ne aparţin, ca veşnice daruri de la El. [2]Nu ne vom îngădui să le pierdem din vedere în intervalul dintre exerciţiile în care venim să le căutăm acolo unde le-a pus El. [3]Ne vom reaminti cât de des următorul gând evocator:





*[4]Caut doar ce îmi aparţine într-adevăr.*
*[5]Darurile lui Dumnezeu, bucuria şi pacea, sunt tot ce vreau.*

## LECȚIA 105

### Pacea și bucuria lui Dumnezeu sunt ale mele.

1. Pacea și bucuria lui Dumnezeu sunt ale tale. [2]Astăzi le vom accepta, știind că ne aparțin. [3]Și vom încerca să înțelegem că darurile acestea sporesc când le primim. [4]Nu sunt ca darurile pe care le poate da lumea, în care dătătorul pierde când își dă darul, iar primitorul se îmbogățește prin pierderea celuilalt. [5]Acestea nu sunt daruri, ci târguri încheiate cu vinovăția. [6]Darul dat cu adevărat nu implică nicio pierdere. [7]E imposibil ca unul să poată să câștige pentru că altul pierde. [8]Caci asta implică existența unei limite și a unei insuficiențe.
2. În felul acesta, nu se dă niciun dar. [2]Astfel de „daruri" nu sunt decât o încercare de-a obține ceva mai valoros în schimb; un împrumut cu dobândă de achitat integral; un credit temporar, depus ca garanție în contul unei datorii de lichidat cu mai mult decât primise cel ce-a luat darul. [3]Această distorsiune ciudată a ceea ce înseamnă să dai se insinuează la toate nivelurile lumii pe care o vezi. [4]Ea golește de înțeles darurile pe care le dai și nu îți lasă nimic în cele pe care le iei.
3. Unul dintre principalele obiective didactice ale acestui curs e acela de-a inversa modul în care vezi actul de a da, ca să poți primi. [2]Căci datul a devenit o sursă de frică, așa că eviți singurul mijloc prin care poți să primești. [3]Acceptă pacea și bucuria lui Dumnezeu, și vei învăța un alt mod de-a te uita la un dar. [4]Darurile lui Dumnezeu nu se împuținează niciodată când sunt date. [5]Date, ele doar sporesc.
4. Așa cum se intensifică pacea și bucuria Cerului când le accepți ca daruri de la Dumnezeu, tot așa crește și bucuria Creatorului tău când Îi accepți bucuria și pacea ca ale tale. [2]Adevărata dăruire e creație. [3]Ea extinde nemărginitul la nelimitat, veșnicia la eternitate și iubirea la ea însăși. [4]Ea sporește tot ce e deja deplin, nu în simplul sens de-a adăuga mai mult, căci asta presupune că înainte era mai puțin. [5]Ea sporește lăsând ceea ce nu se poate conține să își atingă obiectivul de-a da tot ce are, asigurându-și-l astfel pentru totdeauna.
5. Acceptă astăzi pacea și bucuria lui Dumnezeu ca ale tale. [2]Lasă-L să Se întregească așa cum definește El întregirea. [3]Vei înțelege că ce Îl întregește pe El trebuie să îl întregească și pe Fiul Lui. [4]El nu poate să dea prin pierdere. [5]Nici tu nu poți. [6]Primește-I astăzi darul bucuriei și al păcii, și îți va mulțumi pentru darul pe care I-l oferi.
6. Intervalele practice de astăzi vor începe puțin altfel. [2]Începe astăzi cu gândul la frații cărora le-ai refuzat pacea și bucuria la care au dreptul potrivit legilor lui Dumnezeu, care sunt aceleași pentru





toți. [3]Aici ți le-ai refuzat ție însuți. [4]Și tot aici trebuie să te întorci să le revendici ca ale tale.
7. Gândește-te puțin la „dușmanii" tăi și spune-i fiecăruia în parte, de cum îți vine în minte:

*[2]Fratele meu, îți ofer pace și bucurie,*
*Ca pacea și bucuria lui Dumnezeu să fie ale mele.*

[3]Așa te pregătești să recunoști darurile pe care ți le-a dat Dumnezeu și îți eliberezi mintea de tot ce ți-ar împiedica astăzi succesul. [4]Acum ești gata să accepți darul păcii și al bucuriei pe care ți l-a dat Dumnezeu. [5]Acum ești gata să resimți bucuria și pacea pe care ți le-ai refuzat. [6]Acum poți spune: „Pacea și bucuria lui Dumnezeu sunt ale mele", pentru că ai dat ce vrei să primești.
8. Dacă îți pregătești mintea așa cum îți sugerăm, nu ai cum să nu reușești astăzi,. [2]Căci ai lăsat să se ridice toate obstacolele din calea păcii și a bucuriei, și îți poate parveni, în sfârșit, ce e al tău. [3]Spune-ți, așadar: „Pacea și bucuria lui Dumnezeu sunt ale mele", închide-ți puțin ochii și lasă-I Vocea să te încredințeze că ce spui e adevărat.
9. Așa să îți petreci cu El cele cinci minute astăzi de câte ori posibil, dar să nu crezi că mai puțin e inutil când nu poți să Îi dai mai mult. [2]Adu-ți aminte cel puțin să spui, oră de oră, cuvintele care Îl cheamă să îți dea ce e Voia Lui să dea și să primești. [3]Fii hotărât să nu Îi perturbi astăzi Voia. [4]Iar, dacă un frate pare să te ispitească să refuzi darul pe care i l-a dat Dumnezeu, consider-o încă un prilej de-a te lăsa să primești darurile lui Dumnezeu ca ale tale. [5]Apoi binecuvântează-ți fratele cu recunoștință și spune:

*[6]Fratele meu, îți ofer pace și bucurie,*
*Ca pacea și bucuria lui Dumnezeu să fie ale mele.*

## LECȚIA 106

### Să tac și să ascult adevărul.

1. Dacă vei lăsa deoparte vocea eului, oricât de tare pare să strige; dacă nu îi vei accepta darurile meschine, care nu îți oferă nimic din ce vrei cu adevărat; dacă vei asculta cu o minte deschisă, care nu ți-a spus ce este mântuirea; atunci vei auzi strașnica Voce a adevărului, de o putere liniștită, de o liniște puternică și de o certitudine deplină în mesajele Ei.
2. Să asculți și să Îți auzi Tatăl vorbindu-ți prin Vocea desemnată de El, care reduce la tăcere tunetul celor lipsite de înțeles și le arată calea către pace celor ce nu pot să vadă. 2Să taci astăzi și să asculți adevărul. 3Să nu te amăgească vocile morților, care îți spun că au dat de sursa vieții și ți-o oferă spre crezare. 4Să nu le dai atenție, ci să asculți adevărul.
3. Să nu te temi astăzi să ocolești vocile lumii. 2Să treci ușurel pe lângă neînsemnatele lor încercări de-a te convinge. 3Să nu le auzi. 4Să taci astăzi și să asculți adevărul. 5Să treci de toate câte nu vorbesc de Cel Ce îți ține fericirea, în Mâna pe care ți-o întinde în semn de iubire și de bun venit. 6Să Îl auzi azi numai pe El și să nu mai aștepți ca să ajungi la El. 7Să auzi o singură Voce astăzi.
4. Se împlinește azi făgăduința Cuvântului dat de Dumnezeu. 2Să auzi și să nu scoți niciun sunet. 3El vrea să îți vorbească. 4Vine cu miracole de o mie de ori mai fericite și mai minunate decât cele pe care le-ai visat sau ți le-ai dorit vreodată în vise. 5Miracolele Lui sunt adevărate. 6Ele nu se vor șterge când se isprăvește visul. 7În schimb, ele isprăvesc visul și dăinuiesc la nesfârșit, căci vin de la Dumnezeu la Fiul Lui drag, pe care îl mai cheamă „tu". 8Pregătește-te astăzi de miracole. 9Lasă azi să se împlinească străvechea făgăduință a Tatălui față de tine și față de toți frații tăi.
5. Să Îl auzi astăzi și să asculți Cuvântul care ridică vălul întins peste pământ, trezindu-i pe toți cei care dorm și nu pot să vadă. 2Dumnezeu prin tine îi cheamă. 3Are nevoie de vocea ta să le vorbească, pentru că, în afară de Tatăl lui, cine altul ar putea să ajungă la Fiul lui Dumnezeu, chemându-l prin Sinele tău? 4Să Îl auzi astăzi și să Îi oferi vocea ta, să vorbească întregii mulțimi care așteaptă să audă Cuvântul pe care îl va rosti El azi.
6. Fii gata de mântuire. 2E aici și ți se va da azi. 3Și îți vei învăța funcția de la Cel Care ți-a ales-o în Numele Tatălui tău. 4Ascultă astăzi, și vei auzi o Voce care va răsuna, prin tine, de-a lungul și de-a latul lumii. 5Aducătorul tuturor miracolelor are nevoie să le primești tu mai întâi, devenind astfel un dătător voios al darurilor primite.
7. Așa începe mântuirea, și tot așa se și încheie: când totul e al tău și ai dat totul, îți va rămâne totul pentru totdeauna. 2Iar lecția e învățată. 3Astăzi exersăm actul de a da, dar nu așa cum îl înțelegi acum, ci așa cum este. 4Exercițiile fiecărei ore trebuie să înceapă cu rugămintea de-a fi edificat:

> 5*Voi tăcea și voi asculta adevărul.*
> 6*Ce înseamnă a da și a primi?*

8. Întreabă și așteaptă un răspuns. 2Răspunsul la această rugăminte așteaptă de multă vreme să îl primești. 3Cu el începe slujirea pentru care ai venit și care va elibera lumea de gândul că a da este un mod de-a pierde. 4Așa devine lumea pregătită să înțeleagă și să primească.
9. Să taci și să asculți adevărul astăzi. 2La fiecare cinci minute petrecute ascultând, o mie de minți se vor deschide la adevăr și vor auzi Cuvântul sfânt pe care îl auzi. 3Și, cu trecerea fiecărei ore, vei izbăvi încă o mie, care se opresc să ceară să li se dea și lor adevărul, odată cu tine.
10. Se ține azi sfântul Cuvânt dat de Dumnezeu prin faptul că îl primești ca să îl dai și tu, ca să poți învăța lumea ce înseamnă să dai, ascultând și învățând asta de la El. 2Să nu uiți azi să îți întărești decizia de-a auzi și de-a primi Cuvântul cu ajutorul acestui rapel, pe care ți-l adresezi astăzi cât de des:

> 3*Să tac și să ascult adevărul.*
> 4*Astăzi sunt mesagerul lui Dumnezeu,*
> *Vocea mea este a Lui, ca să dau ce primesc.*

## LECȚIA 107

### Adevărul va corecta toate greșelile din mintea mea.

1. Ce altceva poate să corecteze iluziile decât adevărul? [2]Și ce altceva sunt greșelile decât niște iluzii care rămân nerecunoscute ca fiind ce sunt? [3]Unde a intrat adevărul, greșelile dispar. [4]Pier pur și simplu, nelăsând nicio urmă prin care să ți le amintești. [5]Se sting pentru că, fără credință, nu au viață. [6]Așa că dispar în neființă, reîntorcându-se de unde au venit. [7]Din țărână în țărână vin și se întorc, căci numai adevărul rămâne.

2. Îți poți imagina oare ce e o stare mentală lipsită de iluzii? [2]Cum te-ai simți? [3]Încearcă să îți amintești un moment – poate un minut sau și mai puțin – în care nimic nu a venit să îți întrerupă pacea; în care ai fost sigur că ești iubit și ocrotit. [4]Încearcă apoi să îți închipui cum ar fi să prelungești momentul respectiv până la capătul timpului și până în veșnicie. [5]Lasă apoi senzația de liniște pe care ai simțit-o să se multiplice de o sută de ori, și apoi multiplic-o de încă o sută.

3. Acum poți să îți faci o idee – o impresie foarte vagă, și nimic mai mult – despre starea în care se va afla mintea ta când va veni adevărul. [2]Fără iluzii, nu poate să existe frică, nici îndoială, nici atac. [3]Când va veni adevărul, se va sfârși toată durerea, căci nu va fi loc în care să îți lâncezească în minte nici idei moarte, nici gânduri efemere. [4]Adevărul îți ocupă mintea complet, eliberându-te de toate credințele în efemer. [5]Ele nu își mai au locul pentru că a venit adevărul, și nu mai sunt nicăieri. [6]Nu mai pot fi găsite, căci adevărul este pretutindeni de-a pururea, acum.

4. Când vine adevărul, el nu rămâne doar un pic, ca să dispară mai apoi sau să se schimbe în altceva. [2]El nu își schimbă locul și nici forma, nu vine și nici nu pleacă, într-un du-te-vino constant. [3]El rămâne exact cum a fost dintotdeauna, fiabil la nevoie și demn de o încredere desăvârșită, în toate dificultățile aparente și în toate îndoielile stârnite de aparențele pe care le prezintă lumea. [4]Acestea vor fi spulberate pur și simplu când adevărul îți va corecta greșelile din minte.

5. Când vine adevărul, el adăpostește în aripile lui darul constanței depline și o iubire care nu se clatină în fața durerii, ci privește dincolo de ea, ferm și sigur. [2]Iată darul vindecării, căci adevărul nu are nevoie de apărare și, de aceea, niciun atac nu e posibil. [3]Iluziile pot fi duse la adevăr să fie corectate. [4]Dar adevărul stă cu mult mai presus de iluzii și nu poate fi dus la ele să le preschimbe în adevăr.

6. Adevărul nu vine și pleacă, nu se schimbă și nu își modifică înfățișarea dintr-una într-alta, evitând să fie capturat și scăpând fără





să fie prins. [2]El nu se ascunde. [3]Stă în plină lumină, clar accesibil. [4]E imposibil să îl caute cineva cu adevărat, și să nu reușească. [5]Ziua de azi aparține adevărului. [6]Dă adevărului ce i se cuvine, și îți va da ce ți se cuvine. [7]Nu ai fost menit să suferi și să mori. [8]Tatăl tău voiește să dispară aceste vise. [9]Lasă adevărul să le corecteze pe toate.

7. Nu cerem ce nu avem. [2]Cerem doar ce ne aparține, ca să putem recunoaște că e al nostru. [3]Astăzi vom exersa pe nota fericită a certitudinii născute din adevăr. [4]Pașii șovăitori și nesiguri ai iluziei nu sunt demersul nostru de azi. [5]Suntem la fel de siguri de succes pe cât suntem de siguri că trăim, că sperăm, că respirăm și că gândim. [6]Nu ne îndoim că mergem astăzi pas la pas cu adevărul, și ne bizuim pe el să intre în toate exercițiile pe care le facem astăzi.

8. Începe cu o rugăminte adresată Celui Ce merge cu tine în această întreprindere, să fie prezent în conștiența ta în timp ce mergi cu El. [2]Nu ești făcut din carne, sânge și oase, ci ai fost creat de chiar același Gând care I-a dat și Lui darul vieții. [3]El e Fratele tău și îți seamănă atât de mult, încât Tatăl tău știe că sunteți unul și același. [4]Îți rogi propriul Sine să meargă cu tine, și cum ar putea El să lipsească de unde ești tu?

9. Adevărul va corecta toate greșelile din mintea ta care îți spun că poți fi separat de El. [2]Lui Îi vorbești astăzi, și te angajezi să lași să se împlinească funcția Lui prin tine. [3]Să împărtășești funcția Lui înseamnă să împărtășești bucuria Lui. [4]Încrederea Lui este cu tine, în timp ce spui:

> [5]*Adevărul va corecta toate greșelile din mintea mea*
> *Și voi odihni în Cel Care e Sinele meu.*

[6]Lasă-L apoi să te conducă blând la adevăr, care te va învălui și îți va dărui o pace atât de profundă și de liniștită, încât te vei întoarce cu părere de rău la lumea familiară ție.

10. Și totuși, te vei bucura să vezi din nou lumea aceasta. [2]Căci vei aduce cu tine făgăduința schimbărilor pe care le va duce lumii adevărul care merge cu tine. [3]Acestea vor spori cu fiecare dar de cinci mici minute pe care îl oferi, iar greșelile care împresoară lumea vor fi corectate când le lași să fie corectate în mintea ta.

11. Nu îți uita funcția de astăzi. [2]De fiecare dată când îți spui cu încredere: „Adevărul va corecta toate greșelile din mintea mea", vorbești pentru lumea întreagă și pentru Cel Ce vrea să izbăvească lumea, după cum vrea să te elibereze și pe tine.

## LECŢIA 108

### A da şi a primi este acelaşi lucru în realitate.

1. Viziunea depinde de ideea de astăzi. [2]Lumina e în ea, pentru că împacă toţi opuşii aparenţi. [3]Şi ce altceva este lumina decât rezolvarea, născută din pace, a tuturor conflictelor şi gândurilor eronate într-un singur concept total adevărat? [4]Chiar şi acesta va dispărea, căci Gândul din spatele lui se va ivi în schimb să îi ia locul. [5]Şi acum ai pace pentru totdeauna, căci visul e încheiat atunci.

2. Adevărata lumină care face posibilă adevărata viziune nu e lumina pe care o văd ochii trupului. [2]Ci o stare mentală devenită atât de unificată, încât întunericul nu poate fi perceput deloc. [3]Şi atunci, ce e totuna e perceput a fi una, iar ce nu e totuna rămâne neobservat, pentru că nu există.

3. Aceasta e lumina care nu arată opuşi, iar viziunea, vindecată fiind, are puterea să vindece. [2]Aceasta e lumina care aduce pacea minţii tale altor minţi, să o împărtăşească şi să se bucure că sunt una cu tine şi una cu ele înseşi. [3]Aceasta e lumina care vindecă, pentru că aduce o percepţie neîmpărţită, bazată pe un singur cadru de referinţă, din care decurge un singur înţeles.

4. Aici se vede că a da şi a primi sunt aspecte diferite ale unui singur Gând, a cărui valoare de adevăr nu depinde de care e perceput a fi primul, nici de care pare a fi pe locul doi. [2]Aici se înţelege că ambele se petrec împreună, ca Gândul să rămână întreg. [3]Şi, în această înţelegere, e baza pe care sunt împăcaţi toţi opuşii, pentru că sunt percepuţi din acelaşi cadru de referinţă, care unifică acest Gând.

5. Un singur gând, complet unificat, va servi la unificarea întregii gândiri. [2]E totuna cu a spune că o singură corecţie va fi de ajuns pentru toată corecţia sau că a ierta pe deplin un singur frate e de ajuns pentru a aduce mântuire tuturor minţilor. [3]Căci acestea nu sunt decât câteva cazuri particulare ale unei singure legi valabile pentru toate tipurile de învăţare, dacă e dirijată de Cel Ce cunoaşte adevărul.

6. A învăţa că a da este totuna cu a primi are o utilitate deosebită, pentru că e atât de uşor de încercat şi de verificat. [2]Iar, când se demonstrează că acest caz particular funcţionează întotdeauna, în toate împrejurările în care e pus la încercare, gândul din spatele lui poate fi generalizat la alte zone de îndoială şi de vedere tulbure. [3]Iar, de acolo, se va extinde şi va ajunge, în final, la singurul Gând care stă la baza tuturor.

7. Exersăm astăzi cazul particular pe care ni-l prezintă a da şi a primi. [2]Vom folosi această simplă lecţie despre evident pentru că are rezultate pe care nu le putem scăpa. [3]A da este a primi. [4]Astăzi ne vom propune să oferim pace tuturor şi să vedem cât de repede se întoarce la noi. [5]Lumina e seninătate; şi, în această pace, ni se dă viziune şi putem vedea.





8. Aşa ne începem intervalele practice cu învăţătura pentru astăzi, spunând:

> [2]*A da şi a primi este acelaşi lucru în realitate.*
> [3]*Voi primi ce dau acum.*

[4]Apoi închide ochii şi gândeşte-te, timp de cinci minute, ce ai vrea să le oferi tuturor, ca să ai tu însuţi. [5]Poţi spune, de exemplu:

> [6]*Tuturor le ofer linişte.*
> [7]*Tuturor le ofer pacea minţii.*
> [8]*Tuturor le ofer blândeţe.*

9. Rosteşte fiecare propoziţie fără grabă şi apoi opreşte-te o clipă, aşteptând să primeşti darul pe care l-ai dat. [2]Iar acesta îţi va veni în măsura în care l-ai dat. [3]Vei vedea că ţi se dă înapoi exact aceeaşi cantitate, căci asta ai cerut. [4]S-ar putea să te ajute, totodată, alegerea unei persoane anume căreia să îţi dai darurile. [5]Aceasta îi reprezintă pe ceilalţi şi, prin ea, le dai tuturor.

10. Lecţia noastră de astăzi – o lecţie foarte simplă – te va învăţa multe. [2]De acum înainte, vei înţelege mult mai bine cauza şi efectul, şi vom progresa mult mai rapid de acum. [3]Gândeşte-te la exerciţiile de azi ca la nişte paşi rapizi în instruirea ta, înteţiţi şi consolidaţi şi mai mult de fiecare dată când spui: „A da şi a primi este acelaşi lucru în realitate".

## LECŢIA 109

### Odihnesc în Dumnezeu.

1. Astăzi cerem odihnă şi linişte netulburată de aparenţele lumii. [2]Cerem pace şi tihnă în toiul întregului zbucium iscat de vise care se ciocnesc. [3]Cerem siguranţă şi fericire, deşi părem să vedem primejdie şi întristare. [4]Şi avem gândul care va răspunde cererilor noastre cu ce am cerut.

2. „Odihnesc în Dumnezeu". [2]Gândul acesta îţi va aduce odihna şi liniştea, pacea şi tihna, siguranţa şi fericirea pe care le cauţi. [3]„Odihnesc în Dumnezeu". [4]Gândul acesta are puterea să trezească adevărul care doarme în tine, a cărui viziune trece de aparenţe şi ajunge până la acelaşi adevăr în toţi şi în toate câte sunt. [5]Iată încheierea suferinţei pentru lumea întreagă, şi pentru toţi câţi au venit vreodată şi vor mai veni să zăbovească aici o vreme. [6]Iată gândul în care Fiul lui Dumnezeu renaşte, pentru a se recunoaşte.

3. „Odihnesc în Dumnezeu". [2]Complet netulburat, gândul acesta te va ajuta să ieşi din furtuni şi din lupte, din nenorociri şi dureri, din pierderi şi moarte, şi te va duce tot înainte, spre certitudinea lui Dumnezeu. [3]Nu există suferinţe pe care să nu le poată vindeca. [4]Nu există probleme pe care să nu le poată rezolva. [5]Şi nicio aparenţă nu va putea să nu se preschimbe în adevăr în faţa ochilor celui ce odihneşti în Dumnezeu.

4. Aceasta este ziua păcii. [2]Odihneşti în Dumnezeu şi, în timp ce lumea e sfâşiată de vânturile urii, odihna ta rămâne total netulburată. [3]A ta este odihna adevărului. [4]Aparenţele nu te pot deranja. [5]Îi chemi pe toţi să odihnească alături de tine, iar ei te vor auzi şi vor veni pentru că odihneşti în Dumnezeu. [6]Nu vor auzi o altă voce decât a ta, pentru că I-ai dat vocea ta lui Dumnezeu, iar acum odihneşti în El şi Îl laşi să vorbească prin tine.

5. În El nu ai griji şi nici preocupări, nici poveri, nici nelinişti, nici dureri, nici frica viitorului şi nici regrete cu privire la trecut. [2]Odihneşti în veşnicie, în vreme ce timpul se scurge fără să îşi lase amprenta asupra ta, pentru că odihna ta nu se poate schimba în niciun fel. [3]Astăzi te odihneşti. [4]Şi te cufunzi în adâncurile liniştii, cu ochii închişi. [5]Lasă aceste perioade de odihnă şi răgaz să îţi asigure mintea că toate fanteziile ei frenetice nu au fost decât visele unei febre care a trecut. [6]Las-o să stea liniştită şi să îşi accepte cu recunoştinţă vindecarea. [7]Vise înfricoşătoare nu vor mai veni, acum că odihneşti în Dumnezeu. [8]Fă-ţi timp azi să te strecori din mreaja viselor direct în sânul păcii.





6. Cu fiecare oră în care te odihneşti astăzi, o minte obosită devine dintr-odată bucuroasă, o pasăre cu aripi frânte începe să cânte, un izvor de mult secat reîncepe să curgă. [2]Lumea renaşte de fiecare dată când te odihneşti şi îţi aminteşti, oră de oră, că ai venit să aduci pacea lui Dumnezeu în lume, ca să îşi capete şi ea odihna odată cu tine.

7. Cu fiecare set de cinci minute în care odihneşti astăzi, lumea se apropie tot mai mult de trezire. [2]Şi clipa în care odihna va fi singurul lucru existent se apropie de toate minţile epuizate şi obosite, prea istovite acum să îşi continue singure drumul. [3]Şi or să audă pasărea începând să cânte şi or să vadă izvorul reîncepând să curgă, şi or să înainteze, cu paşi înviorați, speranţă renăscută şi energie refăcută, pe drumul care, dintr-odată, pare uşor de străbătut.

8. Odihneşti astăzi în pacea lui Dumnezeu, şi din odihnă îţi chemi fraţii, îmbiindu-i pe toţi să îşi afle odihna, alături de tine. [2]Vei fi credincios astăzi însărcinării tale, neuitând de nimeni, aducându-i pe toţi în cercul nemărginit al păcii tale, sanctuarul sfânt în care odihneşti. [3]Deschide porţile templului şi lasă-i să vină, de la celălalt capăt al lumii, de departe şi de aproape; fraţii tăi îndepărtaţi şi prietenii tăi cei mai apropiaţi; pofteşte-i pe toţi să intre aici şi să îşi afle odihna alături de tine.

9. Odihneşti astăzi în pacea lui Dumnezeu, liniştit şi fără frică. [2]Fiecare frate vine să îşi primească propria-i odihnă şi să ţi-o ofere ţie. [3]Odihnim aicea împreună căci, aşa, odihna noastră ajunge să fie deplină, iar ce dăm azi am şi primit. [4]Timpul nu stă de strajă la ce dăm azi. [5]Dăm celor nenăscuţi şi celor petrecuţi, fiecărui Gând de-al lui Dumnezeu, precum şi Minţii în care s-au născut aceste Gânduri şi în care odihnesc. [6]Şi le aducem aminte de locul lor de odihnă de fiecare dată când spunem în gând: „Odihnesc în Dumnezeu".

## LECȚIA 110

### Sunt așa cum m-a creat Dumnezeu.

1. Vom relua ideea de azi din când în când. [2]Căci acest singur gând ar fi de ajuns să te mântuiască și să mântuiască lumea, dacă ai crede că e adevărat. [3]Adevărul lui ar însemna că nu ai făcut nicio schimbare în tine care să aibă realitate, că nu ai schimbat universul în așa fel încât frica și răul, nefericirea și moartea să înlocuiască ce a creat Dumnezeu. [4]Dacă rămâi așa cum te-a creat Dumnezeu, frica nu are înțeles, răul nu e real, iar nefericirea și moartea nu există.

2. Ideea de astăzi este, așadar, tot ce îți trebuie să îți lași mintea vindecată printr-o corecție deplină și să primești desăvârșita viziune care va vindeca toate erorile făcute de orice minte în orice timp sau loc. [2]Ea e de ajuns pentru a vindeca trecutul și a elibera viitorul. [3]E de ajuns pentru a lăsa prezentul să fie acceptat așa cum este. [4]E de ajuns pentru a lăsa timpul să fie mijlocul prin care lumea întreagă învață să scape de timp și de fiecare schimbare pe care pare să o aducă timpul în trecerea sa.

3. Dacă rămâi așa cum te-a creat Dumnezeu, aparențele nu pot înlocui adevărul, sănătatea nu se poate preschimba în boală, moartea nu poate fi un substitut al vieții, și nici frica un substitut al iubirii. [2]Toate acestea nu s-au petrecut, dacă rămâi așa cum te-a creat Dumnezeu. [3]Nu ai nevoie de alt gând decât de acesta, să lași izbăvirea să vină ca să lumineze lumea și să o elibereze de trecut.

4. În acest singur gând, tot trecutul este desfăcut, iar prezentul este mântuit să se extindă liniștit într-un viitor lipsit de timp. [2]Dacă ești așa cum te-a creat Dumnezeu, atunci nu există separare între mintea ta și a Lui, nici scindare între mintea ta și alte minți, ci numai unitate într-a ta.

5. Puterea de vindecare a ideii de astăzi e nelimitată. [2]Ea e obârșia tuturor miracolelor, marea redătătoare a adevărului în conștiența lumii. [3]Exersează cu recunoștință ideea de azi. [4]Acesta este adevărul care vină să te facă liber. [5]Acesta este adevărul pe care ți l-a făgăduit Dumnezeu. [6]Acesta este Cuvântul care pune capăt întregii întristări.

6. Începe-ți exercițiile de cinci minute cu următorul citat din text:

> [2]*Sunt așa cum m-a creat Dumnezeu.* [3]*Fiul Lui nu poate suferi.* 
> [4]*Iar eu* ***sunt*** *Fiul Lui.*

7. Apoi, cu această afirmație ferm întipărită în minte, încearcă să îți descoperi în minte Sinele Care e sfântul Fiu al lui Dumnezeu Însuși.





8. Caută-L în tine pe Cel Ce e Cristosul din tine, Fiul lui Dumnezeu și fratele lumii; Mântuitorul mântuit dintotdeauna, cu puterea de-a mântui pe oricine Îl atinge, oricât de ușor, cerând Cuvântul care îi spune că este fratele Lui.

9. Ești așa cum te-a creat Dumnezeu. [2]Cinstește-ți astăzi Sinele. [3]Nu lăsa să fie venerate astăzi chipurile cioplite pe care le-ai făcut să fie Fiul lui Dumnezeu în loc de ce e el. [4]În străfundul minții tale, sfântul Cristos din tine așteaptă să te recunoști în El. [5]Cât timp El rămâne nerecunoscut și necunoscut, ești pierdut și nu te cunoști pe tine însuți.

10. Caută-L astăzi și găsește-L. [2]El va fi Mântuitorul tău de toți idolii pe care i-ai făcut. [3]Căci, atunci când Îl găsești, vei înțelege cât de neînsemnați sunt idolii tăi și cât de false sunt chipurile care ai crezut că ești. [4]Desprinzându-ne de idoli și deschizându-ne mâinile, inimile și mințile la Dumnezeu, vom face azi un mare salt spre adevăr.

11. Ne vom aduce aminte de El pe tot parcursul zilei, cu inimi pline de recunoștință și gânduri pline de iubire față de toți cei ce ne întâlnesc astăzi. [2]Căci așa ne aducem aminte de El. [3]Și, ca să ni se aducă aminte de Fiul Lui, sfântul nostru Sine, Cristosul din fiecare dintre noi, vom spune:

> [4]*Sunt așa cum m-a creat Dumnezeu.*

[5]Să declarăm acest adevăr cât de des putem. [6]Acesta e Cuvântul lui Dumnezeu care te face liber. [7]Aceasta e cheia care deschide poarta Cerului și te lasă să intri în pacea lui Dumnezeu și în veșnicia Sa.

## RECAPITULAREA a III-a

### Introducere

1. Astăzi începem o nouă recapitulare. [2]Timp de zece zile consecutive de practică, vom recapitula câte două lecții recente în fiecare zi. [3]Vom folosi o formulă deosebită în aceste exerciții, pe care te sfătuim să o urmezi cât mai îndeaproape.

2. Desigur, înțelegem că s-ar putea să îți fie imposibil să faci, zi de zi și oră de oră, ce ți se sugerează aici că ar fi optim. [2]Învățarea nu va fi afectată dacă sari peste vreun exercițiu din cauză că ți-e imposibil să îl faci la momentul stabilit. [3]Și nici nu e nevoie să faci eforturi excesive pentru a fi sigur că recuperezi numărul de exerciții. [4]Ritualurile nu sunt ținta noastră și ne-ar zădărnici intențiile.

3. Dar învățarea va *fi* afectată când sari peste vreun exercițiu pentru că nu ești dispus să îi acorzi timpul cerut. [2]Nu te amăgi în această privință. [3]Faptul că nu ești dispus poate fi ascuns cu iscusință sub masca unor situații pe care nu le poți controla. [4]Învață să distingi situațiile nepotrivite pentru a exersa de cele pe care le stabilești pentru a camufla faptul că nu ești dispus să exersezi.

4. Exercițiile pierdute din cauză că nu ai vrut să le efectuezi, indiferent din ce motiv, trebuie efectuate de îndată ce te răzgândești în privința obiectivului pe care îl ai. [2]Nu ești dispus să cooperezi la exersarea mântuirii numai dacă acest obiectiv îți stă în calea unor obiective mult mai dragi. [3]Când le retragi valoarea acordată, lasă-ți exercițiile să îți înlocuiască litaniile închinate lor. [4]Căci nu ți-au oferit nimic. [5]Dar exercițiile efectuate îți pot oferi totul. [6]Acceptă, așadar, prinosul lor și fii în bună pace.

5. Formula pe care trebuie să o folosești în aceste exerciții recapitulative este următoarea: de două ori pe zi, dedică cinci minute, sau mai mult dacă preferi, gândurilor desemnate. [2]Citește ideile și comentariul aferent exercițiului fiecărei zile. [3]Reflectează apoi asupra lor, lăsându-ți mintea să le raporteze la nevoile tale, la problemele tale aparente și la tot ce te preocupă.

6. Întipărește-ți ideile în minte și las-o să le folosească după cum crede de cuviință. [2]Ai încredere că le va folosi cu înțelepciune, ajutată fiind, în deciziile ei, de Cel Care ți-a dat gândurile. [3]În ce ai putea să te încrezi, dacă nu în ce se află în mintea ta? [4]Ai încredere, în aceste exerciții recapitulative, că mijloacele pe care le folosește Spiritul Sfânt nu vor da greș. [5]Înțelepciunea minții tale îți va veni într-ajutor. [6]Imprimă-i o direcție la început, apoi destinde-te cu credință liniștită și lasă-ți mintea să folosească gândurile pe care i





le-ai dat așa cum ți s-au dat să le folosească.

7. Ți s-au dat cu o încredere deplină; cu o convingere deplină că le vei folosi cum se cuvine; cu o credință deplină că le vei vedea mesajele și le vei folosi pentru tine. [2]Oferă-le minții tale cu aceeași încredere, convingere și credință. [3]Nu va da greș. [4]Ea e mijlocul ales de Spiritul Sfânt pentru mântuirea ta. [5]Din moment ce se bucură de încrederea Sa, mijlocul Său trebuie să o merite precis și pe a ta.

8. Atragem atenția asupra foloaselor pe care le vei avea dacă dedici exercițiilor recapitulative primele și ultimele cinci minute ale zilei. [2]Dacă nu se poate, încearcă cel puțin să le împarți în așa fel încât să faci unul dimineața și altul în cursul orei dinainte de culcare.

9. Exercițiile care trebuie efectuate pe tot parcursul zilei sunt la fel de importante și au, poate, o valoare și mai mare. [2]Ai avut, până acum, tendința să exersezi numai în momentele prevăzute și să treci apoi la alte lucruri, fără să le aplici ce ai învățat. [3]Prin urmare, ți-ai consolidat prea puțin învățătura și nu i-ai acordat o șansă reală să îți arate cât de extraordinare sunt darurile potențiale pe care ți le face. [4]Ai acum o altă șansă să o folosești cum se cuvine.

10. În cadrul acestei recapitulări, punem accentul pe nevoia de-a nu lăsa ce-ai învățat să lâncezească în intervalul dintre exercițiile mai lungi. [2]Propune-ți să exersezi în fiecare oră, repejor dar serios, cele două idei zilnice. [3]Folosește una la ore fixe și cealaltă, jumătate de oră mai târziu. [4]Nu e nevoie să acorzi mai mult de o clipă fiecăreia în parte. [5]Repet-o pe fiecare și lasă-ți mintea să se odihnească puțin în liniște și pace. [6]Treci apoi la alte treburi, dar încearcă să duci cu tine gândul respectiv și lasă-l să te ajute să îți păstrezi pacea și pe parcursul zilei.

11. Dacă te tulbură ceva, gândește-te din nou la gândul respectiv. [2]Aceste intervale practice sunt concepute să te ajute să îți formezi deprinderea de-a aplica ce înveți în fiecare zi la tot ce faci. [3]Nu lăsa gândul după ce l-ai repetat. [4]Utilitatea pe care o are pentru tine nu are limite. [5]Și e menit să îți slujească în tot felul, tot timpul și tot locul, și ori de câte ori ai nevoie de orice fel de ajutor. [6]Încearcă, atunci, să îl duci cu tine în toate treburile zilei, făcându-le sfinte, demne de Fiul lui Dumnezeu, acceptabile lui Dumnezeu și Sinelui tău.

12. Exercițiile recapitulative ale fiecărei zile se vor încheia cu o reafirmare a gândului folosit la fiecare oră fixă și a celui aplicat la jumătatea fiecărei ore. [2]Nu uita de ele. [3]Această a doua șansă cu fiecare idee în parte va aduce progrese extraordinare, făcându-ne

să ieșim din această recapitulare cu câștiguri atât de mari pentru învățătura noastră, încât ne vom continua drumul pe o bază mai solidă, cu pași mai fermi și o credință mai puternică.

13. Nu uita cât de puțin ai învățat.
[2]Nu uita cât de mult poți învăța acum.
[3]Nu uita câtă nevoie are Tatăl tău de tine,
Când recapitulezi aceste gânduri pe care ți le-a dat El.





## LECȚIA 111

De recapitulat dimineața și seara:

1. (91) **Miracolele se văd în lumină.**

*[2]Nu pot să văd în întuneric. [3]Lumina sfințeniei și a adevărului să îmi lumineze mintea și să văd inocența lăuntrică.*

2. (92) **Miracolele se văd în lumină, iar lumina și puterea sunt una.**

*[2]Văd prin putere, darul pe care mi l-a dat Dumnezeu. [3]Slăbiciunea mea e întunericul pe care darul Lui îl risipește, dându-mi puterea Lui să îi ia locul.*

3. La fiecare oră fixă:
[2]**Miracolele se văd în lumină.**

[3]La jumătatea fiecărei ore:
[4]**Miracolele se văd în lumină, iar lumina și puterea sunt una.**

## LECȚIA 112

De recapitulat dimineața și seara:

1. (93) **Lumina și bucuria și pacea își au locul în mine.**

*[2]Sunt locul unde lumina și bucuria și pacea își au căminul. [3]Le primesc în căminul pe care îl împărtășesc cu Dumnezeu, pentru că fac parte din El.*

2. (94) **Sunt așa cum m-a creat Dumnezeu.**

*[2]Voi rămâne mereu așa cum am fost, creat de Cel Neschimbător după Propria Lui asemănare. [3]Sunt una cu El, iar El este una cu mine.*

3. La fiecare oră fixă:
**[2]Lumina și bucuria și pacea își au locul în mine.**

[3]La jumătatea fiecărei ore:
**[4]Sunt așa cum m-a creat Dumnezeu.**





## LECȚIA 113

De recapitulat dimineața și seara:

1. (95) **Sunt un singur Sine, unit cu Creatorul meu.**

*[2]Seninătatea și pacea deplină sunt ale mele, pentru că sunt un singur Sine, întreg cu desăvârșire, una cu toată creația și cu Dumnezeu.*

2. (96) **Mântuirea vine din singurul meu Sine.**

*[2]Din singurul meu Sine, a Cărui cunoaștere rămâne mereu în mintea mea, văd împlinit cu desăvârșire desăvârșitul plan dumnezeiesc pentru mântuirea mea.*

3. La fiecare oră fixă:
**[2]Sunt un singur Sine, unit cu Creatorul meu.**

[3]La jumătatea fiecărei ore:
**[4]Mântuirea vine din singurul meu Sine.**

## LECȚIA 114

De recapitulat dimineața și seara:

1. (97) **Sunt spirit.**

*[2]Sunt Fiul lui Dumnezeu. [3]Niciun trup nu îmi poate conține spiritul, nici nu îmi poate impune limite pe care Dumnezeu nu le-a creat.*

2. (98) **Vreau să îmi accept rolul în planul dumnezeiesc de mântuire.**

*[2]Care alta poate să fie funcția mea decât aceea de-a accepta Cuvântul lui Dumnezeu, Care m-a creat drept ce sunt și ce voi fi întotdeauna?*

3. La fiecare oră fixă:
**[2]Sunt spirit.**

[3]La jumătatea fiecărei ore:
**[4]Vreau să îmi accept rolul în planul dumnezeiesc de mântuire.**





## LECȚIA 115

De recapitulat dimineața și seara:

1. (99) **Mântuirea e singura funcție pe care o am aici.**

*[2]Funcția pe care o am aici este să iert lumea pentru toate greșelile pe care le-am făcut. [3]Căci așa sunt izbăvit de ele împreună cu lumea întreagă.*

2. (100) **Rolul meu este esențial planului dumnezeiesc de mântuire.**

*[2]Sunt esențial planului dumnezeiesc de mântuire a lumii. [3]Căci El mi-a dat planul Lui ca să mântuiesc lumea.*

3. La fiecare oră fixă:
**[2]Mântuirea e singura funcție pe care o am aici.**

[3]La jumătatea fiecărei ore:
**[4]Rolul meu este esențial planului dumnezeiesc de mântuire.**

## LECȚIA 116

De recapitulat dimineața și seara:

1. (101) **Voia lui Dumnezeu pentru mine e deplina fericire.**

*²Voia lui Dumnezeu pentru mine e deplina fericire. ³Și nu pot suferi decât din cauza credinței că există o altă voie independent de-a Lui.*

2. (102) **Împărtășesc Voia lui Dumnezeu de fericire pentru mine.**

*²Împărtășesc Voia Tatălui meu pentru mine, Fiul Lui. ³Ce mi-a dat El e tot ce vreau. ⁴Ce mi-a dat El e tot ce este.*

3. La fiecare oră fixă:
**²Voia lui Dumnezeu pentru mine e fericirea deplină.**

³La jumătatea fiecărei ore:
**⁴Împărtășesc Voia lui Dumnezeu de fericire pentru mine.**





## LECȚIA 117

De recapitulat dimineața și seara:

1. (103) **Dumnezeu, Iubire fiind, este și fericire.**

*²Să țin minte că iubirea este fericire și că nimic altceva nu aduce bucurie. ³Așa aleg să nu întrețin substitute pentru iubire.*

2. (104) **Caut doar ce îmi aparține într-adevăr.**

*²Iubirea este moștenirea mea, împreună cu bucuria. ³Acestea sunt darurile pe care mi le-a dat Tatăl meu. ⁴Vreau să accept tot ce e al meu într-adevăr.*

3. La fiecare oră fixă:
**²Dumnezeu, Iubire fiind, este și fericire.**

³La jumătatea fiecărei ore:
**⁴Caut doar ce îmi aparține într-adevăr.**

## LECŢIA 118

De recapitulat dimineaţa şi seara:

1. (105) **Pacea şi bucuria lui Dumnezeu sunt ale mele.**

[2]*Astăzi voi accepta pacea şi bucuria lui Dumnezeu, primindu-le bucuros în schimbul tuturor substitutelor pe care le-am făcut să înlocuiesc pacea şi fericirea.*

2. (106) **Să tac şi să ascult adevărul.**

[2]*Să tacă vocea mea plăpândă şi să aud straşnica Voce pentru Adevăr asigurându-mă că sunt Fiul desăvârşit al lui Dumnezeu.*

3. La fiecare oră fixă:
[2]**Pacea şi bucuria lui Dumnezeu sunt ale mele.**

[3]La jumătatea fiecărei ore:
[4]**Să tac şi să ascult adevărul.**





## LECŢIA 119

De recapitulat dimineaţa şi seara:

1. (107) **Adevărul va corecta toate greşelile din mintea mea.**

[2]*Greşesc când cred că îmi poate dăuna ceva.* [3]*Sunt Fiul lui Dumnezeu, al cărui Sine odihneşte în siguranţă în Mintea lui Dumnezeu.*

2. (108) **A da şi a primi este acelaşi lucru în realitate.**

[2]*Voi ierta toate lucrurile astăzi, ca să învăţ cum să accept adevărul din mine şi să ajung să îmi recunosc nepăcătoşenia.*

3. La fiecare oră fixă:
[2]**Adevărul va corecta toate greşelile din mintea mea.**

[3]La jumătatea fiecărei ore:
[4]**A da şi a primi este acelaşi lucru în realitate.**

## LECŢIA 120

De recapitulat dimineaţa şi seara:

1. (109) **Odihnesc în Dumnezeu.**

[2]*Astăzi odihnesc în Dumnezeu şi Îl las să lucreze în mine şi prin mine, în timp ce odihnesc în El în linişte şi în deplină certitudine.*

2. (110) **Sunt aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

[2]*Sunt Fiul lui Dumnezeu.* [3]*Astăzi îmi lepăd nesănătoasele iluzii de sine şi îmi las Tatăl să îmi spună Cine sunt de fapt.*

3. La fiecare oră fixă:
[2]**Odihnesc în Dumnezeu.**

[3]La jumătatea fiecărei ore:
[4]**Sunt aşa cum m-a creat Dumnezeu.**





## LECŢIA 121

### Iertarea este cheia fericirii.

1. Iată răspunsul la încercările de-a-ţi găsi pacea. [2]Iată cheia înţelesului într-o lume care pare să nu aibă sens. [3]Iată cum te poţi pune la adăpost în toiul primejdiilor aparente care par să te ameninţe la tot pasul, aducând incertitudine tuturor speranţelor tale de-a-ţi găsi vreodată liniştea şi pacea. [4]Iată răspunsul la toate întrebările; iată sfârşitul întregii incertitudini, în fine garantat.

2. Mintea neiertătoare e plină de frică, nelăsând iubirii nici loc să fie ea însăşi, nici spaţiu să îşi poată desfăşura aripile în pace şi să se avânte deasupra zbuciumului lumii. [2]Mintea neiertătoare e tristă, fără speranţa alinării şi a izbăvirii de durere. [3]Ea suferă şi zace în nefericire, orbecăind prin întuneric, nereuşind să vadă, dar sigură de primejdia care o pândeşte acolo.

3. Mintea neiertătoare e chinuită de îndoieli, confuză, nesigură de ea şi de tot ce vede; plină de frică şi de mânie, slabă şi năvalnică, îngrozită să înainteze, îngrozită să stea pe loc, îngrozită să se trezească sau să adoarmă, îngrozită de fiecare sunet, dar şi mai îngrozită de tăcere; speriată de întuneric, dar şi mai speriată la apropierea luminii. [2]Ce altceva poate să perceapă mintea neiertătoare decât propria ei osândă? [3]Ce altceva poate să vadă decât dovada că toate păcatele ei sunt reale?

4. Mintea neiertătoare nu vede greşeli, ci numai păcate. [2]Ea priveşte lumea cu ochi nevăzători şi urlă când îşi vede propriile proiecţii ridicându-se să îi atace jalnica parodie a vieţii. [3]Vrea să trăiască, dar îşi doreşte moartea. [4]Vrea iertare, dar nu vede nicio speranţă. [5]Vrea scăpare, dar nu poate concepe vreuna, pentru că vede păcătosul pretutindeni.

5. Mintea neiertătoare e disperată, fără perspectiva unui viitor care să îi poată oferi altceva decât şi mai multă disperare. [2]Şi totuşi, îşi consideră ireversibilă judecata asupra lumii şi nu vede că s-a condamnat singură la această disperare. [3]Crede că nu se poate schimba, căci ce vede stă mărturie că judecata ei e corectă. [4]Nu întreabă, deoarece crede că ştie. [5]Nu pune la îndoială, sigură că are dreptate.

6. Iertarea se învaţă. [2]Nu e inerentă minţii, care nu poate păcătui. [3]Aşa cum păcatul e o idee pe care ţi-ai predat-o singur, tot aşa şi iertarea e o idee pe care trebuie să o înveţi, dar de la un alt Profesor decât tine, Care reprezintă celălalt Sine din tine. [4]Prin El înveţi cum să ierţi sinele pe care crezi că l-ai făcut, şi îl laşi să dispară. [5]Aşa

redai mintea ta unitară Celui Care e Sinele tău şi Care nu poate păcătui.

7. Fiecare minte neiertătoare îţi oferă şansa să o înveţi pe a ta cum să se ierte. [2]Fiecare dintre ele îşi aşteaptă eliberarea din iad prin tine şi te imploră să îi dai Cerul aici şi acum. [3]Nu are nicio speranţă, dar tu devii speranţa ei. [4]Şi, fiind speranţa ei, devii propria ta speranţă. [5]Mintea neiertătoare trebuie să înveţe prin iertarea ta că a fost mântuită şi scoasă din iad. [6]Şi, predând mântuirea, o vei învăţa. [7]Dar tot ce vei preda şi ce vei învăţa nu va veni de la tine, ci de la Profesorul Care ţi-a fost dat să îţi arate calea.

8. Astăzi exersăm deprinderea aptitudinii de-a ierta. [2]Dacă eşti dispus, poţi să înveţi astăzi cum să iei cheia fericirii şi cum să o foloseşti spre binele tău. [3]Vom dedica zece minute dimineaţa şi alte zece seara deprinderii de-a da iertare şi, totodată, de-a o primi.

9. Mintea neiertătoare nu crede că a da şi a primi este acelaşi lucru. [2]Dar azi vom încerca să învăţăm că sunt acelaşi lucru exersând iertarea faţă de cineva pe care îl socotim duşman şi faţă de cineva pe care îl considerăm prieten. [3]Şi, învăţând să îi vezi pe amândoi ca unul singur, vom extinde lecţia la tine însuţi şi vom vedea că scăparea lor a inclus-o şi pe a ta.

10. În intervalele practice mai lungi, gândeşte-te mai întâi la cineva care nu îţi place, care pare să te irite sau pe care nu ţi-ar plăcea să îl întâlneşti; cineva pe care îl dispreţuieşti intens sau pur şi simplu încerci să îl ignori. [2]Nu contează ce formă ia mânia ta. [3]Probabil că l-ai şi ales. [4]Acesta va fi numai bun.

11. Acum închide-ţi ochii, încearcă să îl vezi în gând şi să te uiţi la el câteva clipe. [2]Încearcă să percepi o lumină undeva în el, o mică licărire pe care nu ai mai observat-o. [3]Încearcă să găseşti o mică rază de lumină răzbătând din portretul hidos pe care i l-ai zugrăvit. [4]Priveşte acest portret până vezi o lumină undeva în el, şi apoi încearcă să laşi lumina aceasta să se extindă până îl acoperă cu totul, făcând portretul frumos şi bun.

12. Priveşte câteva clipe această percepţie schimbată şi apoi îndreaptă-ţi mintea spre cineva pe care îl socoteşti prieten. [2]Încearcă să îi transferi lumina pe care ai învăţat să o vezi în jurul fostului tău „duşman". [3]Percepe-l acum ca mai mult decât prieten, căci – în lumina aceasta – sfinţenia lui ţi-l arată pe propriul tău mântuitor, mântuit şi mântuind, vindecat şi întreg.

13. Lasă-l apoi să îţi ofere lumina pe care o vezi în el, şi lasă-ţi „duşmanul" şi prietenul să se unească pentru a te binecuvânta cu ce ai dat. [2]Acum eşti una cu ei şi ei sunt una cu tine. [3]Acum ai fost iertat de tine însuţi. [4]Nu uita, pe tot parcursul zilei, rolul pe care îl joacă iertarea în procesul de-a aduce fericire tuturor minţilor neiertătoare şi, printre ele, minţii tale. [5]Spune-ţi în fiecare oră:

> [6]*Iertarea este cheia fericirii.* [7]*Mă voi trezi din visul că sunt muritor, failibil şi plin de păcate, şi voi şti că sunt desăvârşitul Fiu al lui Dumnezeu.*

## LECŢIA 122

### Iertarea oferă tot ce vreau.

1. Ce ai putea să vrei şi iertarea nu îţi poate da? [2]Vrei pace? [3]Iertarea ţi-o oferă. [4]Vrei fericire, o minte liniştită, o certitudine a finalităţii, şi un sentiment al valorii şi frumuseţii care transcende lumea? [5]Vrei grijă şi siguranţă, şi căldura ocrotirii sigure de-a pururi? [6]Vrei o linişte care nu poate fi deranjată, o blândeţe care nu poate fi lezată niciodată, o tihnă profundă şi trainică, şi o odihnă atât de desăvârşită, încât nu poate fi tulburată niciodată?

2. Iertarea îţi oferă toate aceste lucruri, şi încă multe altele. [2]Îţi împrăştie scântei pe dinaintea ochilor când te trezeşti şi îţi dă bucuria cu care să începi ziua. [3]Te mângâie pe frunte în timp ce dormi şi ţi se aşterne pe pleoape, să nu vezi vise rele şi înfricoşătoare, de răutate şi atac. [4]Iar, când te trezeşti din nou, îţi oferă încă o zi de pace şi de fericire. [5]Iertarea îţi oferă toate aceste lucruri, şi încă multe altele.

3. Iertarea lasă să se ridice vălul ce ascunde faţa lui Cristos de cei ce văd lumea cu ochi neiertători. [2]Te lasă să Îl recunoşti pe Fiul lui Dumnezeu şi îţi curăţă memoria de toate gândurile moarte, ca amintirea Tatălui tău să îţi poată trece pragul minţii. [3]Ce ţi-ai dori şi iertarea nu îţi poate da? [4]Ce alte daruri, în afară de acestea, merită să cauţi? [5]Ce valoare închipuită, ce efect banal sau făgăduinţă trecătoare şi de nerespectat îţi poate da mai multă speranţă decât lucrurile pe care le aduce iertarea?

4. De ce ai căuta un răspuns diferit de cel ce va răspunde la toate? [2]Iată răspunsul perfect, dat la întrebări imperfecte, la rugăminţi fără noimă, dorinţei neînflăcărate de-a auzi, sârguinţei reduse la mai puţin de jumătate şi încrederii parţiale. [3]Iată răspunsul! [4]Nu îl mai căuta. [5]Nu vei găsi altul în locul lui.

5. Planul dumnezeiesc de mântuire a ta nu se poate schimba şi nici nu poate da greş. [2]Fii recunoscător că rămâne exact cum l-a conceput El. [3]Stă imuabil înaintea ta, ca o uşă deschisă, chemându-te cu căldură de dincolo de prag, îmbiindu-te să intri şi să te simţi acasă unde îţi este locul.

6. Iată răspunsul! [2]Chiar vrei să stai pe dinafară când tot Cerul te aşteaptă înăuntru? [3]Iartă şi fii iertat. [4]Dând, vei primi. [5]În afară de acesta, nu există alt plan de mântuire a Fiului lui Dumnezeu. [6]Să ne bucurăm astăzi că aşa şi este, căci iată avem un răspuns, clar şi simplu, mai presus de amăgire prin simplitatea lui. [7]Toate complexităţile pe care le-a ţesut lumea din fire firave de păianjen dispar





înaintea puterii şi maiestăţii acestei mod extrem de simplu de-a enunţa adevărul.

7. Iată răspunsul! [2]Nu începe să hoinăreşti din nou fără ţintă. [3]Acceptă mântuirea acum. [4]E darul lui Dumnezeu, şi nu al lumii. [5]Lumea nu poate oferi niciun dar de valoare unei minţi care a primit ce i-a dat Dumnezeu să aibă. [6]Dumnezeu voieşte să primeşti astăzi mântuirea, şi încâlcelile viselor tale să nu îţi mai ascundă că ele nu sunt absolut nimic.

8. Deschide-ţi ochii astăzi şi vezi o lume fericită, plină de pace şi de siguranţă. [2]Iertarea este mijlocul prin care această lume ajunge să ia locul iadului. [3]Ea răsare în tăcere să dea bineţe ochilor tăi deschişi şi să îţi umple inima de o linişte profundă, în timp ce adevăruri străvechi, veşnic nou născute, răsar în conştienţa ta. [4]Ce îţi vei aminti atunci sunt lucruri de nedescris. [5]Şi totuşi, iertarea ta ţi le oferă.

9. Amintindu-ne darurile pe care le oferă iertarea, exersăm astăzi cu speranţa şi credinţa că azi e ziua în care mântuirea va fi a noastră. [2]O vom căuta cu sinceritate şi cu bucurie azi, conştienţi că avem în mână cheia, acceptând răspunsul Cerului la iadul pe care noi ni l-am făcut, dar în care nu vrem să mai rămânem.

10. Dimineaţa şi seara acordăm cu bucurie câte un sfert de oră căutării în care sfârşitul iadului e garantat. [2]Începe cu nădejde, căci am ajuns la răscrucea de unde drumul devine mult mai uşor. [3]De aici, drumul care mai e de străbătut e scurt. [4]Suntem chiar foarte aproape de sfârşitul desemnat al visului.

11. Cufundă-te în fericire la începutul acestor intervale practice, căci ele îţi acordă răsplata sigură a întrebărilor care şi-au primit răspunsul şi lucrurile pe care ţi le aduce acceptarea acestui răspuns. [2]Astăzi ţi-e dat să simţi pacea pe care ţi-o oferă iertarea şi bucuria pe care ţi-o acordă ridicarea vălului.

12. În faţa luminii pe care o vei primi astăzi, lumea se va stinge până dispare cu totul, şi vei vedea ivindu-se o altă lume, pe care nu ai cuvinte să o descrii. [2]Păşim acum drept în lumină şi primim darurile care ni s-au păstrat de la începutul timpului, în aşteptarea zilei de astăzi.

13. Iertarea îţi oferă tot ce vrei. [2]Astăzi ţi se dau toate lucrurile pe care le vrei. [3]Nu lăsa să ţi se estompeze darurile pe parcursul zilei, când te întorci să întâlneşti din nou o lume de schimbări continue şi de aparenţe sumbre. [4]Continuă să îţi conştientizezi darurile în timp ce vezi neschimbătorul în inima schimbării; lumina adevărului în spatele aparenţelor.

14. Nu fi tentat să laşi darurile să îţi scape şi să îţi alunece în uitare, ci întipăreşte-ţi-le ferm în minte prin încercările de-a te gândi la ele

cel puțin un minut la fiecare sfert de oră care trece. [2]Reamintește-ți cât de prețioase sunt aceste daruri cu ajutorul următoarelor idei evocatoare, care au puterea să te facă să îți conștientizezi darurile pe tot parcursul zilei:

> [3]*Iertarea îmi oferă tot ce vreau.*
> [4]*Astăzi am acceptat că asta e adevărat.*
> [5]*Astăzi am primit darurile lui Dumnezeu.*





## LECȚIA 123

**Îi mulțumesc Tatălui meu pentru darurile pe care mi le-a dat.**

1. Să fim recunoscători astăzi. [2]Am ajuns pe cărări mai blânde și pe drumuri mai netede. [3]Nici gând să te întorci și nici să te împotrivești implacabil adevărului. [4]Persistă o oarecare șovăială, câteva mici obiecții și un pic de ezitare, dar poți prea bine să fii recunoscător pentru progresele pe care le-ai făcut și care sunt cu mult mai mari decât îți dai seama.

2. O zi consacrată acum recunoștinței va adăuga beneficiul unei capacități de-a intui, cât de cât, adevărata amploare a tuturor progreselor pe care le-ai făcut, a darurilor pe care le-ai primit. [2]Fii bucuros astăzi și plin de iubire recunoscătoare că Tatăl tău nu te-a lăsat pe mâna ta, și nici să orbecăiești de unul singur prin întuneric. [3]Fii recunoscător că te-a mântuit de sinele pe care ai crezut că l-ai făcut să ia locul Lui și al creației Sale. [4]Adu-I astăzi mulțumiri.

3. Adu-I mulțumiri că nu te-a abandonat și că Iubirea Lui va rămâne de-a pururi să se răsfrângă asupra ta, de-a pururi neschimbătoare. [2]Adu-I, totodată, mulțumiri că ești neschimbător și tu, căci Fiul pe care Îl iubește El este neschimbător ca El. [3]Fii recunoscător că ești mântuit. [4]Fii bucuros că ai de îndeplinit o funcție în cadrul mântuirii. [5]Fii recunoscător că valoarea ta depășește cu mult darurile tale sărăcăcioase și judecățile tale meschine la adresa celui pe care Dumnezeu l-a desemnat Fiul Său.

4. Cu recunoștință, ne înălțăm inimile azi deasupra disperării și ne ridicăm ochii recunoscători, de acum neîndreptați în jos, spre țărână. [2]Cântăm astăzi cântecul recunoștinței, în cinstea Sinelui pe care Dumnezeu L-a voit adevărata noastră Identitate în El. [3]Astăzi le zâmbim tuturor celor pe care îi vedem și mergem cu pași înviorați să facem ce ni s-a dat de făcut.

5. Nu mergem singuri. [2]Și aducem mulțumiri că, în solitudinea noastră, a apărut un Prieten să ne rostească mântuitorul Cuvânt dumnezeiesc. [3]Mulțumiri, totodată, ție pentru că Îl asculți. [4]Cuvântul Lui e mut dacă nu e auzit. [5]Mulțumindu-I Lui, îți mulțumești și ție. [6]Un mesaj neauzit nu va mântui lumea, oricât de puternică ar fi Vocea care îl rostește, oricâtă iubire ar avea în el mesajul.

6. Mulțumiri ție care ai auzit, căci devii mesagerul care Îi duce mai departe Vocea și O lasă să răsune de jur împrejurul lumii. [2]Primește azi mulțumirile lui Dumnezeu, în timp ce Îi mulțumești și tu. [3]Căci El îți oferă mulțumirile pe care I le dai, de vreme ce își primește darurile cu o recunoștință plină de iubire și îți dă înapoi de mii și de

sute de mii de ori mai multe decât I-ai dat. [4]Îți va binecuvânta darurile împărtășindu-le cu tine. [5]În felul acesta, ele își sporesc puterea și tăria, până vor umple lumea de bucurie și de recunoștință.

7. Primește-I mulțumirile azi și oferă-I-le și tu pe ale tale timp de cincisprezece minute de două ori astăzi. [2]Și îți vei da seama Cui Îi oferi mulțumiri și Cui Îi mulțumește El în timp ce Îi mulțumești tu. [3]Această sfântă jumătate de oră pe care I-o acorzi ți se va restitui în ani pentru fiece secundă; în puterea de-a mântui lumea cu eoni mai repede, datorită mulțumirilor pe care I le aduci.

8. Primește-I mulțumirile și vei înțelege cu câtă iubire te ține în Mintea Lui, cât de profundă și de nemărginită e grija Lui față de tine, cât de deplină e recunoștința Lui față de tine. [2]Amintește-ți oră de oră să te gândești la El și să Îi aduci mulțumiri pentru tot ce i-a dat Fiului Său, ca să se ridice deasupra lumii, amintindu-și Tatăl și Sinele.





## LECȚIA 124

**Să îmi aduc aminte că sunt una cu Dumnezeu.**

1. Astăzi vom readuce mulțumiri pentru Identitatea noastră în Dumnezeu. [2]Căminul nostru e în siguranță, protecția ne este garantată în tot ce facem, puterea și forța ne sunt la îndemână în tot ce întreprindem. [3]Nu putem da greș în nimic. [4]Tot ce atingem capătă o lumină strălucitoare care binecuvântează și vindecă. [5]Una cu Dumnezeu și cu universul, ne vedem bucuroși de drum, cu gândul că Dumnezeu Însuși ne însoțește pretutindeni.

2. Cât de sfinte sunt mințile noastre! [2]Și tot ce vedem reflectă sfințenia din mintea unită cu Dumnezeu și cu ea însăși. [3]Cât de ușor dispar greșelile, și moartea face loc vieții fără sfârșit. [4]Urmele strălucitoare ale pașilor noștri arată pe ce drum se ajunge la adevăr, căci Tovarăș de drum ne este Dumnezeu cât timp ne perindăm un pic prin lume. [5]Iar cei ce ne vin pe urme vor recunoaște drumul, căci lumina pe care o purtăm rămâne în urmă, deși e tot cu noi în timp ce ne continuăm drumul.

3. Ce primim e darul nostru veșnic pentru cei ce vin după noi și cei ce au mers înainte sau au stat un pic cu noi. [2]Iar Dumnezeu, Care ne iubește cu iubirea nepărtinitoare în care am fost creați, ne surâde și ne oferă fericirea pe care am dat-o, la rândul nostru.

4. Astăzi nu ne vom îndoi de Iubirea Lui față de noi, nici nu vom pune la îndoială ocrotirea și grija Lui. [2]Nu se vor strecura neliniști fără sens între credința noastră și conștiența Prezenței Lui. [3]Astăzi suntem una cu El în recunoaștere și amintire. [4]Îl simțim în inimi. [5]Mințile noastre Îi conțin Gândurile, ochii noștri Îi întrezăresc minunăția în tot ce vedem. [6]Iar azi vedem un singur lucru: ce iubește și merită iubit.

5. Îl vedem în aparențele durerii, și durerea face loc păcii. [2]Îl vedem în frenetici, triști și chinuiți, în cei însingurați și în cei înfricoșați, care sunt readuși la calmul și la pacea minții în care au fost creați. [3]Și îl vedem în muribunzi și în morți, readucându-i la viață. [4]Vedem toate aceste lucruri pentru că l-am văzut mai întâi în noi înșine.

6. Niciun miracol nu li se poate refuza vreodată celor ce știu că sunt una cu Dumnezeu. [2]Niciunui gând de-al lor nu îi poate lipsi puterea de-a vindeca toate formele de suferință în cine se găsesc, în vremurile care au trecut și în cele ce stau încă să vină, cu aceeași ușurință cu care le vindecă în cei ce merg acum cu ei. [3]Gândurile lor sunt atemporale, și nu au de-a face nici cu distanța, nici cu timpul.

7. Ne alăturăm acestei conștiențe când spunem că suntem una cu

Dumnezeu. [2]Căci, prin aceste cuvinte, spunem totodată că suntem mântuiți și vindecați, și că putem mântui și vindeca, prin urmare. [3]Am acceptat, iar acum vrem să dăm. [4]Căci vrem să păstrăm darurile pe care ni le-a dat Tatăl nostru. [5]Astăzi vrem să încercăm sentimentul că suntem una cu El, ca lumea să poată împărtăși și ea cu noi recunoașterea realității. [6]Când încercăm acest sentiment, lumea e eliberată. [7]Când ne negăm separarea de Tatăl nostru, ea e vindecată odată cu noi.

8. Pace ție astăzi. [2]Consolidează-ți pacea exersând conștientizarea faptului că ești una cu Creatorul tău, după cum e și El una cu tine. [3]La un moment dat, când ți se pare astăzi mai propice, dedică o jumătate de oră gândului că ești una cu Dumnezeu. [4]E prima noastră încercare de-a avea un interval mai lung pentru care nu dăm nici reguli, nici cuvinte speciale după care să îți ghidezi meditația. [5]Vom avea încredere că Vocea lui Dumnezeu ne va vorbi după cum crede de cuviință astăzi, siguri că nu va întârzia să o facă. [6]Stai cu El această jumătate de oră. [7]El va face restul.

9. Nu vei trage foloase mai puține dacă vei crede că nu se întâmplă nimic. [2]Poate astăzi nu ești gata să accepți ce ai de câștigat. [3]Dar, undeva, cândva, tot îți va parveni, și nu vei putea să nu recunoști acest câștig când îți va miji cu certitudine în minte. [4]Această jumătate de oră va fi montată într-o ramă de aur, și fiecare minut va fi ca un diamant încrustat de jur împrejurul oglinzii pe care ți-o va oferi acest exercițiu. [5]Și în ea vei vedea fața lui Cristos, reflectând-o pe a ta.

10. Azi-mâine, îți vei zări propria schimbare la față în oglinda pe care ți-o va oferi această sfântă jumătate de oră, ca să te vezi. [2]Când vei fi gata, o vei găsi acolo, în mintea ta, așteptând să o găsești. [3]Îți vei aminti atunci gândul căruia i-ai acordat această jumătate de oră, conștientizând – plin de recunoștință – că nu a existat niciodată timp petrecut cu mai mult folos.

11. Azi-mâine, te vei uita în această oglindă și vei înțelege că lumina fără de păcat pe care o vezi îți aparține, că minunăția pe care o zărești e chiar minunăția ta. [2]Consideră această jumătate de oră darul pe care I-l faci lui Dumnezeu, cu certitudinea că darul pe care ți-l va da la rândul Lui va fi un sentiment de iubire pe care nu îl poți înțelege, o bucurie prea profundă pentru priceperea ta, o imagine prea sfântă pentru vederea ochilor trupești. [3]Și totuși, poți să fii sigur că, într-o bună zi, azi-mâine, vei înțelege, vei pricepe și vei vedea.

12. Adaugă și alte nestemate la rama de aur a oglinzii ce ți se oferă azi, repetându-ți oră de oră:

> [2]*Să îmi aduc aminte că sunt una cu Dumnezeu, una cu toți frații mei și cu Sinele meu, într-o sfințenie eternă și o pace fără de sfârșit.*





## LECȚIA 125

### În liniște, primesc Cuvântul lui Dumnezeu astăzi.

1. Ziua de azi să fie o zi de tăcere și de ascultare în liniște. [2]Tatăl tău voiește să Îi auzi Cuvântul azi. [3]El te cheamă din străfundul minții tale, unde Își are locul. [4]Auzi-L astăzi. [5]Nicio pace nu e posibilă până nu I se aude Cuvântul de jur împrejurul lumii; până ce mintea ta, ascultând în liniște, nu acceptă mesajul pe care trebuie să îl audă lumea pentru a inaugura era liniștită a păcii.

2. Lumea aceasta se va schimba prin tine. [2]Niciun alt mijloc nu o poate mântui, căci planul lui Dumnezeu e pur și simplu următorul: Fiul lui Dumnezeu e liber să se mântuiască singur, cu Cuvântul lui Dumnezeu drept Călăuză, mereu în mintea lui și lângă el să îl conducă negreșit la casa Tatălui său, după propria lui voie, mereu la fel de liberă ca a lui Dumnezeu. [3]Nu e condus cu forța, ci numai prin iubire. [4]Nu e judecat, ci numai sfințit.

3. În tăcere vom auzi Vocea lui Dumnezeu astăzi, fără bruiajul gândurilor noastre meschine, fără dorințele noastre personale și fără nicio judecată la adresa sfântului Său Cuvânt. [2]Nu ne vom judeca astăzi, căci ceea ce suntem nu se poate judeca. [3]Ne distanțăm de toate judecățile pe care le-a pus lumea pe seama Fiului lui Dumnezeu. [4]Ea nu îl cunoaște. [5]Astăzi nu vom da ascultare lumii, ci vom aștepta în tăcere Cuvântul lui Dumnezeu.

4. Sfinte Fiu al lui Dumnezeu, ascultă-ți Tatăl vorbind. [2]Vocea Lui vrea să îți dea sfântul Lui Cuvânt, să binevestească în toată lumea mântuirea și sfânta eră a păcii. [3]Ne adunăm azi la tronul lui Dumnezeu, locul liniștit din minte unde Își are de-a pururi locul, în sfințenia pe care a creat-o și pe care nu o va părăsi nicicând.

5. Ca să îți dea Cuvântul Lui, El nu a așteptat până Îi restitui mintea ta. [2]Nu S-a ascuns de tine, cât timp ai hoinărit o vreme departe de El. [3]El nu prețuiește iluziile pe care le ai despre tine. [4]Își cunoaște Fiul și voiește ca acesta să rămână parte din El, indiferent de visele lui, indiferent de nebunia lui cum că propria lui voie nu îi aparține.

6. El îți vorbește astăzi. [2]Vocea Lui îți așteaptă tăcerea, căci Cuvântul Lui nu poate fi auzit până nu tace mintea ta o vreme și până nu se potolesc dorințele lipsite de înțeles. [3]Așteaptă-I Cuvântul în liniște. [4]Există o pace în tine la care să apelezi astăzi, să te ajute să îți pregătești preasfânta minte să audă cum vorbește Vocea pentru Creatorul ei.

7. Astăzi, în momentele cele mai prielnice tăcerii, răpește-ți din timp de trei ori câte zece minute, în care nu mai dai ascultare lumii, ci

alegi în schimb să dai o duioasă ascultare Cuvântului lui Dumnezeu. [2]El îți vorbește de mai de-aproape decât inima. [3]Vocea Lui ți-e mai aproape decât mâna. [4]Iubirea Lui e tot ce ești și tot ce este El; totuna cu tine, și tu, totuna cu El.

8. Vocea ta e cea pe care o asculți când îți vorbește El. [2]Cuvântul tău e cel pe care îl rostește El. [3]Este Cuvântul libertății și al păcii, al unității de voință și de scop, fără separare sau scindare în cadrul neîmpărțitei Minți a Tatălui și Fiului. [4]În liniște, ascultă-ți astăzi Sinele și lasă-L să îți spună că Dumnezeu nu Și-a părăsit niciodată Fiul, iar tu nu ți-ai părăsit niciodată Sinele.

9. Stai doar în liniște. [2]Nu vei avea nevoie de altă regulă să lași exercițiile de astăzi să te ridice deasupra gândirii lumii și să îți elibereze viziunea de ochii trupului. [3]Nu fă niciun zgomot și ascultă. [4]Vei auzi Cuvântul în care Voia lui Dumnezeu Fiul se unește cu Voia Tatălui său, una cu ea, fără iluzii strecurate între ce e total indivizibil și adevărat. [5]La cumpăna dintre ore astăzi, stai o clipă liniștit și reamintește-ți că ai un scop special pentru ziua de azi: acela de-a primi, în liniște, Cuvântul lui Dumnezeu.





## LECȚIA 126

### Tot ce dau îmi dau mie însumi.

1. Ideea de astăzi, complet străină de eu și de gândirea lumii, este crucială pentru inversarea gândirii pe care o va înfăptui acest curs. [2]Dacă ai crede afirmația aceasta, nu ar mai fi probleme în privința iertării depline, a certitudinii finalității și a direcției sigure. [3]Ai înțelege mijlocul prin care îți vine mântuirea și nu ai ezita să îl folosești acum.

2. Să vedem ce crezi în schimb. [2]Ți se pare că alții sunt separați de tine și că sunt în stare să se poarte în anumite feluri care nu au nicio legătură cu gândurile tale, și nici ale tale cu ale lor. [3]De aceea, atitudinile tale nu au niciun efect asupra lor, iar strigătele lor de ajutor nu sunt nicidecum legate de-ale tale. [4]În plus, crezi că pot păcătui fără să îți afecteze percepția de sine, în timp ce tu poți să le judeci păcatul și să rămâi, totuși, necondamnat și împăcat.

3. Când „ierți" un păcat, nu ai niciun câștig direct. [2]Îi arăți mărinimie cuiva care nu merită, doar ca să arăți că ești mai bun, pe un plan superior individului pe care îl ierți. [3]El nu ți-a câștigat toleranța milostivă, pe care o acorzi cuiva nevrednic de acest dar, căci păcatele lui l-au coborât sub adevărata lui egalitate cu tine. [4]Nu are niciun drept la iertarea ta. [5]Iar ea îi oferă lui un dar, nu ție.

4. De aceea, iertarea e fundamental greșită; un moft mărinimos, binevoitor, însă nemeritat; un dar acordat uneori, alteori neacordat. [2]Nemeritat fiind, este corect să nu îl acorzi, și nu e drept să suferi tu când nu este acordat. [3]Păcatul pe care îl ierți nu e al tău. [4]L-a comis cineva separat de tine. [5]Iar, dacă ești apoi mărinimos cu el dându-i ce nu merită, darul nu e cu nimic mai al tău decât i-a fost păcatul.

5. Dacă asta e adevărat, iertarea nu are nicio bază pe care să se sprijine cu încredere și siguranță. [2]E o excentricitate, prin care uneori binevoiești să acorzi cu indulgență o păsuire nemeritată. [3]Rămâne însă dreptul tău să nu lași păcătosul să scape de răsplata îndreptățită pentru păcatul pe care l-a comis. [4]Crezi oare că Domnul Cerului ar lăsa mântuirea lumii să depindă de așa ceva? [5]Nu ar fi chiar foarte mică grija pe care ți-ar purta-o, dacă mântuirea ta ar depinde de un moft?

6. Nu înțelegi iertarea. [2]Așa cum o vezi tu, nu e decât o frână pusă unui atac fățiș, fără să ceară corecție în mintea ta. [3]Nu îți poate aduce pace așa cum o percepi. [4]Nu e un mijloc de-a te elibera de ce vezi în altul decât tine. [5]Nu are puterea să te facă să reconștientizezi unitatea ta cu el. [6]Nu e ce-a menit-o Dumnezeu să fie pentru tine.

7. Din moment ce nu I-ai dat darul pe care ți-l cere, nu Îi poți recunoaște darurile și crezi că nu ți le-a dat. [2]Oare ți-ar cere El un dar dacă darul nu ar fi pentru tine? [3]Oare S-ar mulțumi cu gesturi goale și ar socoti vrednice de Fiul Lui niște daruri atât de meschine? [4]Mântuirea e un dar net superior acestora. [5]Iar mijlocul prin care se obține – iertarea adevărată – trebuie să vindece mintea care dă, căci a da este a primi. [6]Ce rămâne neprimit nu s-a dat, dar ce s-a dat trebuie să se fi primit.

8. Astăzi încercăm să înțelegem adevărul că dătătorul e totuna cu primitorul. [2]Vei avea nevoie de ajutor să dai un înțeles acestei afirmații, pentru că e atât de străină de gândurile cu care te-ai deprins. [3]Dar Ajutorul de care ai nevoie e prezent. [4]Acordă-I azi credința ta și roagă-L să participe cu tine, azi, la exersarea adevărului. [5]Și, dacă reușești să deslușești o întrezărire cât de mică a eliberării care stă în ideea pe care o exersăm, astăzi va fi o zi de slavă pentru lumea întreagă.

9. Acordă azi de două ori câte cincisprezece minute încercării de-a înțelege ideea de astăzi. [2]E gândul prin care iertarea își ia locul cuvenit printre prioritățile tale. [3]E gândul care îți va elibera mintea de orice te împiedică să înțelegi semnificația iertării, lăsându-te să realizezi valoarea ei pentru tine.

10. În tăcere, închide-ți ochii la lumea care nu înțelege iertarea, și caută-ți refugiu în locul liniștit în care gândurile sunt transformate și credințele false abandonate. [2]Repetă ideea de azi și cere ajutor să înțelegi ce înseamnă. [3]Fii dispus să te lași învățat. [4]Fii bucuros să auzi vorbindu-ți Vocea adevărului și a vindecării, și vei înțelege cuvintele pe care le rostește și vei recunoaște că îți rostește propriile-ți cuvinte.

11. De câte ori îți este cu putință, reamintește-ți că astăzi ai un scop, un țel care face din ziua de azi o zi de o valoare deosebită pentru tine și pentru toți frații tăi. [2]Nu îți lăsa mintea să uite mult timp de acest țel, ci spune-ți:

*[3]Tot ce dau îmi dau mie însumi. [4]Iar Ajutorul de care am nevoie să învăț că lucrul acesta e adevărat este acum cu mine. [5]Mă voi încrede în El.*

[6]Stai apoi în liniște câteva clipe, deschizându-ți mintea la corecția și la Iubirea Lui. [7]Și ce auzi de la El vei și crede, căci ce dă El vei și primi.





## LECȚIA 127

### Nu există altă iubire decât a lui Dumnezeu.

1. Poate crezi că sunt posibile diferite soiuri de iubire. [2]Poate crezi că există un soi de iubire pentru ceva, un soi pentru altceva; un mod de-a iubi una, un alt mod de-a iubi alta. [3]Iubirea este una. [4]Nu are părți separate și nici gradații; nici soiuri, nici niveluri; nici divergențe, nici deosebiri. [5]Ea e ca ea, neschimbată de la cap la coadă. [6]Nu se modifică niciodată după persoană sau împrejurare. [7]Ea e Inima lui Dumnezeu și, totodată, a Fiului Său.

2. Înțelesul iubirii e obscur pentru cine crede că iubirea se poate schimba. [2]El nu pricepe că iubirea schimbătoare trebuie să fie un lucru imposibil. [3]Și socotește, de aceea, că poate să iubească uneori și să urască alteori. [4]Și că iubirea poate să fie acordată unuia, și totuși să rămână ea, deși li se refuză altora. [5]Să crezi aceste lucruri despre iubire înseamnă să nu o înțelegi. [6]Dacă ar putea să facă astfel de distincții, ar trebui să judece între drepți și păcătoși, și să îl perceapă pe Fiul lui Dumnezeu în părți separate.

3. Iubirea nu poate judeca. [2]Fiind ea însăși una, ea vede totul una. [3]Înțelesul ei stă în unitate. [4]Și *trebuie* să îi scape minții care o consideră parțială sau în parte. [5]Nu există altă iubire decât a lui Dumnezeu și iubirea toată e a Lui. [6]Nu există alt principiu care să dispună unde să nu fie iubire. [7]Iubirea este o lege fără opus. [8]Întregimea ei este puterea care ține laolaltă totul, legătura dintre Tată și Fiu care Îi ține veșnic unul și același pe amândoi.

4. Niciun curs care își propune să te învețe să îți amintești ce ești cu adevărat nu poate omite să sublinieze că nu poate să existe niciodată vreo diferență între ce ești cu adevărat și ce este iubirea. [2]Înțelesul iubirii este propriul tău înțeles, împărtășit de Dumnezeu Însuși. [3]Căci ce ești tu e chiar ce este El. [4]Nu există altă iubire decât a lui Dumnezeu, iar ce e El e tot ce există. [5]Nu există limită pe care să Și-o impună, așa că ești nelimitat și tu.

5. Niciuna dintre legile la care se supune lumea nu te poate ajuta să pricepi înțelesul iubirii. [2]Ce crede lumea a fost făcut să ascundă înțelesul iubirii, și să îl țină sumbru și secret. [3]Nu există niciun singur principiu susținut de lume care să nu încalce adevărul despre ce e iubirea și despre ce ești și tu.

6. Nu în lume trebuie să cauți să îți găsești Sinele. [2]Iubirea nu se găsește în întuneric și în moarte. [3]Dar le e cât se poate de evidentă ochilor care văd și urechilor care aud Vocea iubirii. [4]Astăzi exersăm descătușarea minții tale de toate legile la care crezi că trebuie să te supui, de toate li-

mitele sub stăpânirea cărora trăiești și de toate schimbările care crezi că fac parte din destinul omenesc. [5]Astăzi facem cel mai mare pas pe care îl cere cursul acesta în înaintarea ta spre țelul pe care și l-a propus.

7. Astăzi, dacă reușești să deslușești o întrezărire cât de mică a înțelesului iubirii, înseamnă că ai avansat în direcția eliberării tale cu o distanță fără de măsură și cu un timp peste socoata anilor. [2]Să ne bucurăm, atunci, împreună să Îi acordăm astăzi câtva timp lui Dumnezeu și să înțelegem că nu există o întrebuințare mai bună a timpului decât aceasta.

8. Timp de cincisprezece minute de două ori astăzi, scapă de toate legile în care crezi acum. [2]Deschide-ți mintea și odihnește-te. [3]Din lumea care pare să te țină prizonier poate scăpa oricine nu o îndrăgește. [4]Retrage toată valoarea pe care ai atribuit-o sărăcăcioaselor ei prinosuri și darurilor ei fără de sens, și lasă darul lui Dumnezeu să le înlocuiască pe toate.

9. Cheamă-ți Tatăl, sigur că Vocea Lui îți va răspunde. [2]Chiar El a făgăduit asta. [3]Și tot El îți va pune o scânteie de adevăr în minte, oriunde renunți la o credință falsă, la o iluzie sumbră a propriei tale realități și a înțelesului iubirii. [4]El va răzbate azi prin gândurile tale deșarte și te va ajuta să înțelegi adevărul iubirii. [5]Cu o blândețe plină de iubire, El va rămâne cu tine, în timp ce Îi vei lăsa Vocea să predea înțelesul iubirii minții tale curate și deschise. [6]Iar El va binecuvânta lecția cu Iubirea Sa.

10. Astăzi, legiunea anilor viitori de așteptare a mântuirii dispare în fața atemporalității lucrurilor pe care le înveți. [2]Să aducem astăzi mulțumiri că suntem scutiți de un viitor ca trecutul. [3]Astăzi lăsăm trecutul în urma noastră, pentru a nu ni-l mai aminti nicicând. [4]Și ne ridicăm ochii asupra unui prezent diferit, unde mijește un viitor deosebit de trecut în toate privințele.

11. Lumea aflată acum în fașă e nou-născută ca un prunc. [2]Și o vom privi cum crește plină de sănătate și putere, să își reverse binecuvântarea asupra tuturor celor ce vin să învețe cum să dea la o parte lumea pe care au crezut-o plămădită din ură ca dușman al iubirii. [3]Acum sunt eliberați cu toții, odată cu noi. [4]Acum sunt cu toții frații noștri întru Iubirea lui Dumnezeu.

12. Ne vom aduce aminte de ei pe tot parcursul zilei, pentru că nu putem lăsa o parte din noi în afara iubirii noastre, dacă vrem să ne cunoaștem Sinele. [2]Cel puțin de trei ori pe oră, gândește-te la cineva care face această călătorie cu tine și care a venit să învețe ce trebuie să înveți. [3]Iar, când îți vine în minte, dă-i acest mesaj din partea Sinelui tău:

*[4]Te binecuvântez, frate, cu Iubirea lui Dumnezeu, pe care vreau să o împărtășesc cu tine. [5]Căci vreau să învăț lecția voioasă că nu există altă iubire decât a lui Dumnezeu și a ta și a mea și a tuturor.*





## LECȚIA 128

**În lumea pe care o văd, nu există niciun lucru pe care să îl vreau.**

1. În lumea pe care o vezi, nu există nimic folositor, trebuincios sau îmbucurător pentru tine. [2]Crede gândul acesta, și ești scutit de ani de suferințe, nenumărate dezamăgiri și speranțe prefăcute în scrumul plin de amar al disperării. [3]Nu există cineva care să nu trebuiască să accepte adevărul acestui gând, dacă vrea să lase lumea în urmă și să se avânte dincolo de orizontul ei îngust și de meschinele ei uzanțe.

2. Fiecare lucru pe care îl prețuiești aici nu e decât un lanț care te leagă de lume, și nu va servi decât acestui scop. [2]Căci fiecare lucru trebuie să servească scopului pe care i l-ai dat, până vei vedea un alt rost acolo. [3]Singurul rost demn de mintea ta pe care îl conține lumea aceasta este acela de-a o depăși, fără a zăbovi să percepi vreo speranță acolo unde nu există niciuna. [4]Nu te mai amăgi. [5]În lumea pe care o vezi, nu există niciun lucru pe care îl vrei.

3. Scapă azi de lanțurile cu care îți încătușezi mintea când îți percepi mântuirea ca fiind aici. [2]Căci ce prețuiești aduci să facă parte din tine, după cum te percepi tu. [3]Toate lucrurile pe care le cauți ca să prețuiești mai mult în ochii tăi te limitează și mai mult, îți ascund propria-ți valoare și adaugă încă un zăvor la ușa care duce la adevărata conștientizare a Sinelui tău.

4. Nu lăsa să îți întârzie înaintarea spre mântuire nimic legat de gândurile trupului, și nu îngădui să te rețină tentația de-a crede că există lucru în lume pe care să îl vrei. [2]Nimic nu e de îndrăgit aici. [3]Nimic de aici nu merită o clipă de zăbavă și de chin, o clipită de incertitudine și îndoială. [4]Ceva fără valoare nu are nimic de oferit. [5]Certitudinea valorii nu poate fi găsită în lipsa oricărei valori.

5. Exersăm azi desprinderea de toate gândurile vreunor valori pe care le-am atribuit lumii. [2]O lăsăm liberă de rosturile pe care le-am atribuit aspectelor, fazelor și visurilor ei. [3]O ținem liberă de orice rost în mințile noastre și o dezlegăm de tot ce ne dorim să fie. [4]Așa îndepărtăm lanțurile care țin zăvorâtă poarta evadării din lume, și trecem de toate valorile mărunte și de toate țelurile reduse.

6. Oprește-te și stai un pic, să vezi cât de sus te ridici deasupra lumii când îți descătușezi mintea și o lași să caute nivelul unde se simte în largul ei. [2]Îți va fi recunoscătoare să fie liberă și ea un pic. [3]Știe unde îi este locul. [4]Dezleagă-i aripile, și va zbura plină de siguranță și de bucurie, să se alăture rostului ei sfânt. [5]Las-o să își afle odihna în Creatorul ei, redându-se acolo lucidității, libertății și iubirii.

7. Acordă-i astăzi de trei ori câte zece minute de odihnă. [2]Și, de fie-

care dată când îți vei redeschide ochii, nu vei mai prețui ce vezi la fel de mult ca înainte. [3]Întreaga perspectivă asupra lumii ți se va transforma câte un pic de fiecare dată când îți lași mintea să se scape din lanțuri. [4]Nu în lume este locul ei. [5]Iar locul tău este acolo unde vrea să fie ea și unde merge să își afle odihna când o vei elibera din lume. [6]Călăuza ta este o Călăuză sigură. [7]Deschide-I mintea ta. [8]Stai liniștit și odihnește-te.

8. Protejează-ți mintea și pe parcursul zilei. [2]Iar, când crezi că vezi vreo valoare într-un aspect sau într-o imagine a lumii, refuză să pui minții tale acest lanț și spune-ți, în schimb, cu certitudine senină:

> [3]*Asta nu mă va tenta să mă fac să zăbovesc.*
> [4]*În lumea pe care o văd, nu există niciun lucru pe care să îl vreau.*





## LECȚIA 129

**Dincolo de lumea aceasta, există o lume pe care o vreau.**

1. Iată gândul care decurge din cel pe care l-am exersat ieri. [2]Nu te poți opri la ideea că lumea e lipsită de valoare, pentru că, dacă nu vezi că există altceva de sperat, nu vei putea decât să fii deprimat. [3]Ce vrem să scoatem în relief nu e renunțarea la lume, ci înlocuirea ei cu ceva mult mai satisfăcător, plin de bucurie și capabil să îți ofere pace. [4]Chiar crezi că lumea aceasta îți poate oferi așa ceva?

2. Poate că merită să stai un pic să te gândești încă o dată la valoarea acestei lumi. [2]Poate vei fi de acord că nu ai nimic de pierdut dacă te desprinzi de toate gândurile vreunei valori aici. [3]Lumea pe care o vezi chiar e nemiloasă, instabilă, crudă, nepăsătoare cu tine, iute să se răzbune și de o ură necruțătoare. [4]Îți dă numai ca să aibă ce să ia înapoi, și îți răpește tot ce ți-a fost drag un timp. [5]Nu găsești nicio iubire de durată, căci nu există aici așa ceva. [6]Aceasta este lumea timpului, unde toate lucrurile își găsesc sfârșitul.

3. Să fie oare o pierdere să găsești în schimb o lume unde a pierde e cu neputință, unde iubirea durează la nesfârșit, ura nu poate să existe, iar răzbunarea nu are niciun înțeles? [2]Să fie oare o pierdere să găsești toate lucrurile pe care le vrei cu adevărat, și să știi că nu au sfârșit și că vor rămâne exact așa cum le vrei până la capătul timpului? [3]Dar până și acestea vor fi înlocuite, în cele din urmă, cu ceva de care nu putem vorbi, căci treci de acolo undeva unde cuvintele sunt complet neputincioase, intrând într-o tăcere în care limba este negrăită, și totuși sigur înțeleasă.

4. Comunicarea, neambiguă și limpede ca lumina zilei, rămâne nelimitată pe durata întregii veșnicii. [2]Și Dumnezeu Însuși Îi vorbește Fiului Său, după cum și Fiul Său Îi vorbește Lui. [3]Limba Lor nu are cuvinte, căci ce spun Ei nu poate fi exprimat prin simboluri. [4]Cunoașterea Lor este directă, împărtășită toată și una toată. [5]Cât de departe ești de asta tu, care stai legat de această lume. [6]Și totuși, cât de aproape ești când o schimbi pe lumea pe care o vrei.

5. Acum, ultimul pas e sigur; acum, de veșnicie te desparte doar distanța unei clipe. [2]Aici poți să privești doar înainte, niciodată înapoi, să revezi lumea pe care nu o vrei. [3]Aici e lumea care vine să îi ia locul, pe măsură ce îți dezlegi mintea de nimicurile pe care ți le arată lumea ca să te țină prizonier. [4]Nu le acorda nicio valoare, și vor dispărea. [5]Prețuiește-le, și ți se vor părea reale.

6. Iată alternativa. [2]Ce poți avea de pierdut dacă alegi să nu prețuiești nimicul? [3]Lumea aceasta nu are niciun lucru pe care să îl vrei cu

adevărat, dar ce alegi în schimbul ei chiar vrei! [4]Lasă să ți se dăruiască astăzi. [5]Ea îți așteaptă alegerea, ca să ia locul tuturor lucrurilor pe care le cauți, dar nu le vrei.

7. Exersează-ți disponibilitatea de-a face acest schimb zece minute dimineața și seara, și încă o dată între ele. [2]Începe cu următoarea afirmație:

> [3]*Dincolo de lumea aceasta, există o lume pe care o vreau.*
> [4]*Aleg să văd lumea aceea în loc de aceasta, pentru că aici nu există niciun lucru pe care să îl vreau cu adevărat.*

[5]Apoi închide-ți ochii la lumea pe care o vezi și, în tăcerea întunericului, privește cum se aprind, una câte una, lumini ce nu sunt din lumea aceasta, până ce unde începe una și se sfârșește alta își pierde tot înțelesul, pe măsură ce se contopesc într-un tot unitar.

8. Astăzi, luminile Cerului se apleacă la tine, să ți se răsfrângă pe pleoape în timp ce odihnești dincolo de lumea întunericului. [2]Aici e o lumină pe care ochii tăi nu o pot vedea. [3]Și totuși, mintea ta o poate vedea cu claritate și o poate înțelege. [4]O zi de grație ți se dă astăzi, și aducem mulțumiri. [5]În ziua aceasta ne dăm seama că lucrul care ți-a fost teamă să nu îl pierzi a fost doar pierderea.

9. Acum înțelegem că nu există pierdere. [2]Căci i-am văzut opusul, în sfârșit, și suntem recunoscători că alegerea a fost făcută. [3]Amintește-ți, oră de oră, decizia luată și stai o clipă să îți confirmi alegerea, lăsând deoparte orice gânduri ai și insistând puțin doar asupra acestor afirmații:

> [4]*Lumea pe care o văd nu are niciun lucru pe care să îl vreau.*
> [5]*Dincolo de lumea aceasta, există o lume pe care o vreau.*





## LECȚIA 130

### E imposibil să vezi două lumi.

1. Percepția e consecventă. [2]Ce vezi reflectă ce gândești. [3]Iar ce gândești reflectă pur și simplu ce alegi că vrei să vezi. [4]Valorile tale sunt determinante în acest sens, căci ce înzestrezi cu valoare precis vrei să și vezi, crezând că ce vezi chiar și există. [5]Nimeni nu poate să vadă o lume căreia propria-i minte nu i-a acordat valoare. [6]Și nimeni nu poate să nu vadă ce crede că vrea.

2. Dar cine poate să urască și să iubească totodată? [2]Cine își poate dori un lucru pe care nu îl vrea ca realitate? [3]Și cine poate alege să vadă o lume de care îi este frică? [4]Frica trebuie să orbească, pentru că arma ei e următoarea: ce ți-e frică să vezi nu poți să vezi. [5]Iubirea și percepția merg, așadar, mână în mână, dar frica ascunde în întuneric ce există.

3. Atunci, ce poate frica să proiecteze asupra lumii? [2]Ce lucru real poate fi văzut în întuneric? [3]Adevărul e eclipsat de frică, iar ce rămâne nu e decât închipuit. [4]Dar ce poate fi real în închipuirile oarbe care se nasc din panică? [5]Oare ce ai putea să vrei, de ți se arată asta? [6]Oare ce ai putea dori să păstrezi într-un astfel de vis?

4. Frica a făcut tot ce crezi că vezi. [2]Toată separarea, toate distincțiile și multitudinea de diferențe care crezi că alcătuiesc lumea. [3]Ele nu sunt în ea. [4]Le-a născocit dușmanul iubirii. [5]Dar iubirea nu poate să aibă niciun dușman, așa că ele nu au nici cauză, nici existență și nici consecință. [6]Pot fi prețuite, dar rămân ireale. [7]Pot fi căutate, dar nu pot fi găsite. [8]Astăzi nu le vom căuta, nici nu ne vom irosi ziua căutând ce nu poate fi găsit.

5. E imposibil să vezi două lumi care nu se suprapun defel. [2]Caută una dintre ele, și cealaltă dispare. [3]De rămas, rămâne numai una. [4]Iată întregul spectru al opțiunilor, dincolo de care decizia ta nu poate trece. [5]Realul și irealul sunt singurele opțiuni între care ai de ales, și altele nu există.

6. Astăzi nu vom încerca să facem niciun compromis unde niciunul nu este posibil. [2]Lumea pe care o vezi este dovada faptului că ai făcut deja o alegere la fel de atotcuprinzătoare ca opusul ei. [3]Ce vrem să învățăm astăzi e mai mult decât simpla lecție că nu poți să vezi două lumi. [4]Ea ne învață, totodată, că lumea pe care o vezi e cât se poate de consecventă din punctul de vedere din care o vezi. [5]E toată dintr-o bucată, pentru că provine dintr-un singur sentiment și își reflectă sursa în tot ce vezi.

7. Cu gratitudine și cu recunoștință, acordăm astăzi bucuroși de

şase ori câte cinci minute gândului care pune capăt tuturor compromisurilor şi îndoielilor, şi trecem de toate la un loc. [2]Nu vom face o mie de distincţii fără noimă, nici nu vom încerca să ducem cu noi o părticică din irealitate, când ne dedicăm minţile încercării de-a găsi doar ce e real.

8. Începe-ţi căutarea celeilalte lumi cerând o putere mai presus de-a ta şi recunoscând ce anume cauţi. [2]Nu vrei iluzii. [3]Şi vii la aceste cinci minute cu mâinile golite de toate comorile meschine ale acestei lumi. [4]Aştepţi să te ajute Dumnezeu, în timp ce spui:

> [5]*E imposibil să văd două lumi.* [6]*Să accept puterea pe care mi-o oferă Dumnezeu şi să nu văd nicio valoare în această lume, ca să îmi găsesc libertatea şi izbăvirea.*

9. Dumnezeu va fi prezent. [2]Căci ai chemat într-ajutor marea putere infailibilă care va face acest pas uriaş cu tine, plină de gratitudine. [3]Şi nu se poate să nu Îi vezi recunoştinţa exprimată în percepţie tangibilă şi în adevăr. [4]Nu te vei îndoi de ce vei vedea, căci – deşi este percepţie – nu e genul de vedere pe care să o fi văzut vreodată, singuri, ochii tăi. [5]Şi vei ştii că te-a susţinut puterea lui Dumnezeu în timp ce ai făcut această alegere.

10. Înlătură liniştit tentaţia de câte ori apare astăzi, amintindu-ţi pur şi simplu limitele opţiunilor pe care le ai. [2]Irealul sau realul, falsul sau adevăratul, asta şi numai asta vezi. [3]Percepţia e consecventă cu ce alegi, şi iadul sau Cerul îţi parvine tot odată.

11. Acceptă o părticică din iad ca realitate, şi îţi vei osândi ochii şi blestema vederea, şi tot ce vei vedea e iad total. [2]Dar izbăvirea Cerului rămâne mai departe în spectrul opţiunilor tale, să înlocuiască tot ce vrea iadul să îţi arate. [3]Iată tot ce trebuie să spui oricărei părţi din iad, indiferent de forma pe care o adoptă:

> [4]*E imposibil să văd două lumi.* [5]*Îmi caut libertatea şi izbăvirea, iar asta nu face parte din ce vreau.*





## LECŢIA 131

### Cine caută să ajungă la adevăr nu poate să nu reuşească.

1. Nereuşita te înconjoară din toate părţile cât timp urmăreşti obiective care nu pot fi atinse. [2]Cauţi permanenţă în nepermanent, iubire unde nu există, siguranţă în sânul primejdiei, nemurire în întunecimea visului morţii. [3]Cine ar putea să reuşească unde contradicţia e cadrul în care îşi desfăşoară căutarea şi locul unde vine să îşi găsească stabilitatea?

2. Obiectivele care nu au înţeles nu sunt atinse. [2]Nu ai cum să ajungi la ele, pentru că mijloacele prin care te străduieşti să le atingi sunt la fel de lipsite de înţeles ca ele. [3]Cine poate să folosească asemenea mijloace fără sens, şi să spere că, prin ele, va dobândi ceva? [4]Unde pot să ducă? [5]Şi ce pot să realizeze din câte dau speranţa realităţii? [6]Urmărirea lucrurilor imaginate duce la moarte pentru că e căutarea nimicului şi, în timp ce cauţi viaţă, ceri moarte. [7]Cauţi siguranţă şi ocrotire, în timp ce, în inima ta, te rogi să ai parte de primejdie şi de protecţie pentru micul vis pe care l-ai făurit.

3. Căutarea însă este inevitabilă aici. [2]Pentru asta ai venit, şi vei înfăptui, cu siguranţă, lucrul pentru care ai venit. [3]Dar lumea nu poate să îţi dicteze ce să cauţi, dacă nu cumva îi dai puterea să o facă. [4]Altminteri, eşti încă liber să alegi un obiectiv de dincolo de lume şi de fiecare gând lumesc, un obiectiv care îţi vine dintr-o idee abandonată, dar reamintită; veche, dar nouă; un ecou al unei moşteniri uitate, dar care are în ea tot ce vrei cu adevărat.

4. Bucură-te că trebuie să cauţi. [2]Bucură-te, totodată, să înveţi că tot ce cauţi este Cerul şi că trebuie să găseşti obiectivul pe care îl vrei cu adevărat. [3]Cine vrea acest obiectiv nu poate să nu îl atingă în cele din urmă. [4]Fiul lui Dumnezeu nu poate căuta în van, deşi se străduieşte din răsputeri să zăbovească, să se amăgească şi să creadă că tot ce caută e iadul. [5]Când greşeşte, e corectat. [6]Când o ia razna, e readus la sarcina care i s-a desemnat.

5. Nimeni nu rămâne în iad, pentru că nimeni nu îşi poate abandona Creatorul, şi nici nu poate afecta Iubirea Lui desăvârşită, veşnică şi neschimbătoare. [2]Vei găsi Cerul. [3]Cu excepţia lui, toate câte cauţi vor pieri. [4]Dar nu pentru că ţi se vor lua. [5]Vor dispărea pentru că nu le vrei. [6]Vei atinge obiectivul pe care îl vrei cu adevărat, cu aceeaşi certitudine cu care Dumnezeu te-a creat în nepăcătoşenie.

6. De ce să aştepţi Cerul? [2]Este aici chiar azi. [3]Timpul e marea iluzie că ar fi trecut sau că ar fi în viitor. [4]Dar nu poate să fie aşa, dacă Cerul e acolo unde Dumnezeu voieşte să Îi fie Fiul. [5]Cum ar putea Voia lui

Dumnezeu să fie în trecut sau să mai aibă de așteptat până să vină? [6]Ce voiește El este acum, fără trecut și întru totul fără viitor. [7]E la fel de departe de timp pe cât e de departe o lumânare mică de o stea îndepărtată, sau ce ai ajuns să alegi de ceea ce vrei cu adevărat.

7. Cerul rămâne singura ta alternativă la lumea aceasta ciudată pe care ai făurit-o și la toate uzanțele ei; la configurațiile ei labile și la incertele ei obiective, la plăcerile ei dureroase și la tragicele ei bucurii. [2]Dumnezeu nu a făurit contradicții. [3]Ce își neagă propria existență și se atacă nu ține de El. [4]El nu a făurit două minți, Cerul fiind efectul bucuros al uneia și pământul, rezultatul jalnic al celeilalte, care e opusul Cerului în toate privințele.

8. Dumnezeu nu suferă conflict. [2]Și nici creația Lui nu e împărțită în două. [3]Cum să fie Fiul Lui în iad, când Dumnezeu Însuși l-a stabilit în Cer? [4]Poate să piardă ce i-a dat Voia Eternă să îi servească drept veșnic cămin? [5]Să nu mai încercăm să vârâm o voie străină peste scopul dumnezeiesc neîmpărțit. [6]El e aici pentru că voiește să fie, și ce voiește El este prezent acum, dincolo de atingerea timpului.

9. Astăzi nu vom alege un paradox în locul adevărului. [2]Cum a putut Fiul lui Dumnezeu să făurească timpul ca să înlăture Voia lui Dumnezeu? [3]El se neagă astfel pe sine însuși și contrazice ceea ce nu are opus. [4]Consideră că a făurit un iad în opoziție cu Cerul și crede că și-a găsit locul în ceva ce nu există, pe când Cerul e locul pe care nu îl poate găsi.

10. Lasă în urmă azi asemenea gânduri prostești și îndreaptă-ți mintea, în schimb, spre idei adevărate. [2]Cine caută să ajungă la adevăr nu poate să nu reușească, iar astăzi urmărim să ajungem tocmai la adevăr. [3]Vom dedica zece minute acestui țel de trei ori astăzi, și vom cere să vedem ivirea lumii reale, care va înlocui imaginile prostești la care ținem cu idei adevărate, apărute în locul gândurilor care nu au niciun înțeles, niciun efect, și nici sursă, nici substanță în adevăr.

11. Recunoaștem acest lucru la începutul intervalelor practice. [2]Începe în felul următor:

> [3]*Cer să văd o lume diferită și să am o gândire diferită de cele pe care le-am făurit eu.* [4]*Lumea pe care o caut nu am făurit-o singur, gândurile pe care vreau să le gândesc nu sunt ale mele.*

[5]Urmărește-ți mintea timp de câteva minute și vezi, deși ai ochii închiși, lumea fără sens pe care o consideri reală. [6]Trece-ți în revistă și gândurile care sunt compatibile cu o astfel de lume și pe care le consideri adevărate. [7]Apoi desprinde-te de ele și cufundă-te sub ele, să ajungi în locul sfânt în care ele nu pot intra. [8]Există o ușă în mintea ta, chiar dedesubtul lor, pe care nu ai putut să o încui de tot, ca să





ascunzi ce se află dincolo de pragul ei.

12. Caută ușa aceea și găsește-o. [2]Dar, înainte de-a încerca să o deschizi, reamintește-ți că cine caută să ajungă la adevăr nu poate să nu reușească. [3]Astăzi, chiar asta ceri. [4]Nimic altceva nu are sens acum; nu prețuiești și nici nu urmărești vreun alt obiectiv, nu vrei nimic din câte sunt de partea aceasta a ușii și cauți numai ce se află dincolo de pragul ei.

13. Întinde mâna și vezi cât de ușor se deschide ușa la o singură intenție de-a-i trece pragul. [2]Îngerii îți luminează calea, așa că întunericul dispare și te trezești într-o lumină atât de puternică și de clară, încât poți înțelege tot ce vezi. [3]O clipită de surpriză, poate, te va face să te oprești un pic înainte de-a-ți da seama că lumea pe care o vezi înaintea ta, în lumină, reflectă adevărul pe care l-ai cunoscut cândva și pe care nu l-ai uitat cu totul cât timp ai hoinărit prin vise.

14. Astăzi nu poți să nu reușești. [2]Merge cu tine Spiritul pe Care ți L-a trimis Cerul, ca să te poți apropia de ușa aceasta într-o bună zi și, cu ajutorul Lui, să îi treci pragul cu ușurință și să intri în lumină. [3]Astăzi, ziua aceea a sosit. [4]Astăzi, Dumnezeu Își ține făgăduința străveche făcută sfântului Său Fiu, după cum și Fiul Său își amintește făgăduința făcută Lui. [5]Ziua de azi e o zi de bucurie, căci ajungem la momentul și locul stabilit, unde vei găsi țelul tuturor căutărilor tale de aici și al tuturor căutărilor lumii, care se sfârșesc împreună în clipa în care treci pragul ușii.

15. Reamintește-ți des că astăzi trebuie să fie o zi de bucurie deosebită, și abține-te de la gânduri mohorâte și de la lamentări fără sens. [2]A sosit clipa mântuirii. [3]Cerul însuși a stabilit ca ziua de azi să fie o zi de grație pentru tine și pentru lume. [4]Dacă uiți acest fapt fericit, reamintește-ți în felul următor:

> [5]*Astăzi caut și găsesc tot ce vreau.*
> [6]*Scopul meu neîmpărțit îmi oferă asta.*
> [7]*Cine caută să ajungă la adevăr nu poate să nu reușească.*

# LECȚIA 132

## Dezleg lumea de tot ce am gândit că este.

1. Ce ține lumea în lanțuri, dacă nu convingerile tale? [2]Și ce poate mântui lumea, dacă nu Sinele tău? [3]Convingerile sunt extrem de puternice. [4]Puterea gândurilor tale e extraordinară, iar iluziile sunt la fel de puternice în efectele lor ca adevărul. [5]Un nebun gândește că lumea pe care o vede e reală, și nu se îndoiește de ea. [6]Și nu îi va schimba părerea punerea la îndoială a efectelor gândurilor lui. [7]Numai când sursa lor ajunge să fie pusă sub semnul întrebării îi vine, în sfârșit, speranța libertății.

2. Și totuși, mântuirea se obține ușor, pentru că ești liber să îți schimbi mentalitatea și, odată cu ea, ți se schimbă toate gândurile. [2]Sursa gândirii s-a mutat acum, pentru că a-ți schimba mentalitatea înseamnă a-ți fi schimbat sursa tuturor ideilor pe care le gândești sau le-ai gândit sau le vei mai gândi. [3]Eliberezi trecutul de ce ai gândit mai înainte. [4]Eliberezi viitorul de toate gândurile străvechi de-a căuta ce nu vrei să găsești.

3. Prezentul rămâne acum singurul timp. [2]Aici, în prezent, lumea e pusă în libertate. [3]Căci, lăsând trecutul să fie ridicat și eliberând viitorul de fricile tale străvechi, îți găsești scăparea și o dai lumii întregi. [4]Ai înrobit lumea cu toate fricile tale, cu îndoielile și suferințele tale, cu durerea și lacrimile tale; și toată amărăciunea ta o apasă și o ține prizoniera convingerilor tale. [5]Moartea o lovește din toate părțile, pentru că ai în minte amarele gânduri ale morții.

4. Lumea nu e nimic în sine. [2]Mintea ta trebuie să îi dea un înțeles. [3]Și ce vezi în ea sunt dorințele tale, transpuse în așa fel încât să te poți uita la ele și să le consideri reale. [4]Poate crezi că nu tu ai făcut lumea, ci ai venit în ciuda voinței tale în ceva deja făcut, ceva care nu ți-a așteptat gândurile să îi dea un înțeles. [5]În realitate însă, ai găsit exact ce ai căutat când ai venit.

5. Nu există lume separat de ce dorești, și în asta stă izbăvirea ta finală. [2]Schimbă-ți doar mentalitatea în legătură cu ce vrei să vezi, și lumea întreagă se va schimba în consecință. [3]Ideile nu își părăsesc sursa. [4]Acest laitmotiv e afirmat adesea în text și trebuie avut în vedere dacă vrei să înțelegi lecția de astăzi. [5]Nu mândria e cea care îți spune că ai făcut lumea pe care o vezi și că se schimbă când îți schimbi mentalitatea.

6. Dar mândria e cea care susține că ai venit într-o lume total separată de tine, insensibilă la ce gândești și total independentă de ce se întâmplă să gândești că este. [2]Nu există nicio lume! [3]Iată gândul





principal pe care urmărește să îl predea cursul. [4]Nu toți sunt gata să îl accepte și fiecare trebuie să meargă cât de departe se poate lăsa condus pe drumul ce duce la adevăr. [5]Poate va reveni pentru a merge și mai departe, sau poate că va regresa o vreme pentru a reveni mai apoi.

7. Dar vindecarea e darul celor care sunt pregătiți să învețe că nu există nicio lume și care pot să accepte lecția acum. [2]Faptul că sunt pregătiți le va aduce lecția într-o formă pe care o pot recunoaște și înțelege. [3]Unii o văd subit în pragul morții și se ridică să o predea. [4]Alții o găsesc în trăiri care nu țin de lumea aceasta, și care le arată că lumea nu există pentru că ce văd ei trebuie să fie adevărul, și totuși, el contrazice lumea clar.

8. Iar alții o vor găsi în cursul acesta și în exercițiile pe care le vom face azi. [2]Ideea de azi este adevărată pentru că lumea nu există. [3]Și, dacă e într-adevăr închipuirea ta, atunci chiar poți să o dezlegi de tot ce ai gândit că este – schimbându-ți, pur și simplu, toate gândurile care i-au dat aceste aparențe. [4]Bolnavii se însănătoșesc când te desprinzi de toate gândurile bolii, iar morții învie când lași gândurile vieții să înlocuiască toate gândurile morții pe care le-ai întreținut vreodată.

9. Trebuie insistat acum, din nou, pe o lecție mai veche care a fost deja repetată o dată, deoarece conține baza solidă a ideii de astăzi. [2]Ești așa cum te-a creat Dumnezeu. [3]Nu există nici loc în care poți să suferi, nici timp care să poată modifica veșnica ta stare. [4]Cum poate să existe o lume a timpului și spațiului, dacă rămâi așa cum te-a creat Dumnezeu?

10. Ce e lecția de astăzi, dacă nu un alt fel de a spune că a-ți cunoaște Sinele e mântuirea lumii? [2]A elibera lumea de orice fel de chin nu e altceva decât a-ți schimba mentalitatea în ce te privește. [3]Nu există lume în afara ideilor tale, pentru că ideile nu își părăsesc sursa, iar tu ții lumea în mintea ta prin ce gândești.

11. Dar, dacă ești așa cum te-a creat Dumnezeu, nu poți gândi separat de El, nici nu poți făuri ce nu Îi împărtășește veșnicia și Iubirea. [2]Oare sunt inerente acestea lumii pe care o vezi? [3]Creează ea ca El? [4]Dacă nu, nu este reală și nu poate fi defel. [5]Dacă ești real, lumea pe care o vezi e falsă, căci creația lui Dumnezeu se deosebește de lume în toate privințele. [6]Și, așa cum prin Gândul Lui ai fost creat, tot așa și gândurile tale sunt cele care au făurit-o și trebuie să o elibereze, ca să cunoști Gândurile pe care le împărtășești cu Dumnezeu.

12. Descătușează lumea! [2]Adevăratele tale creații așteaptă această descătușare să îți acorde paternitatea, nu a iluziilor, ci ca Dumnezeu în adevăr. [3]Dumnezeu Își împărtășește Paternitatea cu tine, care ești Fiul Lui, căci nu face distincție între ce e El și ce e tot El. [4]Ce creează

El nu este separat de El, şi nicăieri nu Se sfârşeşte Tatăl ca să înceapă Fiul ca lucru separat de El.

13. Nu există lume pentru că e un gând separat de Dumnezeu, făcut să separe Tatăl şi Fiul, să rupă o parte din Dumnezeu şi să Îi distrugă astfel Întregimea. [2]Poate fi reală o lume care decurge din această idee? [3]Poate fi pe undeva? [4]Neagă iluziile, dar acceptă adevărul. [5]Neagă ideea că eşti o umbră aruncată pentru scurtă vreme asupra unei lumi muribunde. [6]Descătuşează-ţi mintea, şi vei vedea o lume descătuşată.

14. Scopul nostru de astăzi este să eliberăm lumea de toate gândurile deşarte pe care le-am gândit vreodată despre ea şi despre toate făpturile pe care le vedem pe faţa lumii. [2]Nu au cum să fie acolo. [3]Şi nici noi nu avem cum. [4]Căci suntem odată cu ele în căminul pe care ni l-a pregătit Tatăl nostru. [5]Iar noi, care suntem aşa cum ne-a creat El, vrem astăzi să dezlegăm lumea de fiecare dintre iluziile noastre, ca să fim liberi.

15. Începe cele două intervale de cincisprezece minute fiecare în felul următor:

> [2]*Eu, care rămân aşa cum m-a creat Dumnezeu, vreau să dezleg lumea de tot ce am gândit că este.* [3]*Căci sunt real pentru că lumea nu e, şi vreau să îmi cunosc realitatea.*

[4]Odihneşte-te apoi, alert dar fără încordare, şi lasă-ţi mintea să se schimbe în linişte, ca lumea să fie eliberată odată cu tine.

16. Nu e nevoie să realizezi că vindecarea ajunge la mulţi fraţi din colţurile îndepărtate ale lumii, cât şi la cei pe care îi vezi aproape, în timp ce trimiţi aceste gânduri de binecuvântare a lumii. [2]Îţi vei simţi însă propria eliberare, deşi poate că nu vei înţelege încă, pe deplin, că nu poţi fi eliberat de unul singur.

17. Pe tot parcursul zilei, sporeşte libertatea trimisă lumii întregi prin ideile tale şi spune ori de câte ori eşti tentat să negi puterea simplei tale schimbări de mentalitate:

> [2]*Dezleg lumea de tot ce am gândit că este şi aleg, în schimb, propria mea realitate.*





## LECŢIA 133

### Nu voi socoti valoros ce nu are valoare.

1. În procesul de predare devine uneori util să readuci studentul la preocupări practice, mai ales ales după ce s-a parcurs ceva ce pare teoretic şi departe de ce s-a învăţat deja. [2]Iată ce vom face astăzi. [3]Nu vom vorbi de idei înălţătoare, de anvergură universală, ci ne vom concentra în schimb asupra foloaselor pe care le poţi trage.

2. Tu nu ceri prea mult de la viaţă, ci mult prea puţin. [2]Când îţi laşi mintea să fie atrasă de preocupări trupeşti, de lucruri pe care le cumperi, de proeminenţă în felul în care o apreciază lumea, ceri întristare, nu fericire. [3]Cursul acesta nu îşi propune să îţi ia puţinul pe care îl ai. [4]Nu încearcă să înlocuiască cu idei utopice satisfacţiile pe care le conţine lumea. [5]Nu există satisfacţii în lume.

3. Enumerăm astăzi adevăratele criterii pe baza cărora se pot verifica toate lucrurile pe care consideri că le vrei. [2]Dacă nu întrunesc aceste cerinţe rezonabile, nu merită să le doreşti deloc, pentru că nu fac decât să înlocuiască ceva ce oferă mai mult. [3]Legile care guvernează alegerea nu le poţi face tu, după cum nu poţi face nici opţiunile între care ai de ales. [4]De ales, poţi să alegi; de fapt, chiar trebuie. [5]Dar e înţelept să înveţi ce legi pui în mişcare când alegi şi între ce opţiuni ai de ales.

4. Am subliniat deja că nu sunt decât două, oricât de multe ar părea să fie. [2]Spectrul opţiunilor e fix şi nu îl putem schimba. [3]Ar fi total negeneros faţă de tine să ţi se lase nelimitat numărul de opţiuni şi să ţi se amâne astfel alegerea finală până le vei examina, în timp, pe toate, în loc să fii adus atât de clar la locul în care nu e de făcut decât o singură alegere.

5. O altă lege generoasă, înrudită cu precedenta, este aceea că nu încape compromis în ce trebuie să îţi aducă alegerea pe care o faci. [2]Ea nu îţi poate da numai un pic, pentru că nu există jumătăţi de măsură. [3]Fiecare alegere pe care o faci îţi aduce totul sau nimic. [4]De aceea, dacă înveţi testele cu ajutorul cărora poţi distinge totul de nimic, vei face alegerea care trebuie.

6. Mai întâi, dacă alegi un lucru care nu va ţine pentru totdeauna, ce ai ales nu are valoare. [2]O valoare temporară e fără nicio valoare. [3]Timpul nu poate şterge niciodată o valoare adevărată. [4]Ce se stinge şi moare nu a existat nicicând şi nu are nimic de oferit celui care o alege. [5]Căci se lasă amăgit de nimicul gol-goluţ, apărut într-o formă care crede că îi place.

7. Apoi, dacă alegi să iei ceva de la altcineva, te vei alege cu nimic.

[2]Căci, negând dreptul lui la tot, ți-l negi pe al tău. [3]Și nu vei recunoaște, prin urmare, lucrurile pe care le ai cu adevărat, negându-le existența. [4]Cine caută să ia ceva de la altcineva s-a lăsat amăgit de iluzia că pierderea poate oferi câștig. [5]Dar pierderea tot pierdere trebuie să ofere, și nimic mai mult.

8. Următorul lucru de care trebuie să ții cont stă la baza celorlalte. [2]De ce are valoare pentru tine alegerea pe care o faci? [3]Prin ce îți atrage mintea? [4]Cărui scop îi folosește? [5]Aici poți fi amăgit cel mai ușor. [6]Căci eul nu reușește să recunoască ce vrea. [7]Nici măcar nu spune adevărul așa cum îl percepe, pentru că trebuie să își păstreze aura – pe care o folosește să își protejeze obiectivele – ferită de pată și de rugină, în așa fel încât să vezi cât de „inocent" e.

9. Dar camuflajul lui nu e decât o spoială subțire, care nu i-ar putea amăgi decât pe cei care se mulțumesc să fie amăgiți. [2]Obiectivele lui sunt evidente pentru oricine se obosește să le caute. [3]Aici amăgirea se dublează, căci cel amăgit nu va percepe că, pur și simplu, nu a reușit să obțină un câștig. [4]Căci va crede, totodată, că a servit obiectivelor ascunse ale eului.

10. Dar, deși încearcă să își țină în bătaia ochilor o aură cât mai sclipitoare, tot nu poate să nu îi perceapă marginile pătate și centrul ruginit. [2]Propriile-i greșeli fără consecințe i se par păcate, căci consideră că pata îi aparține lui și că rugina e semnul propriei lui nevrednicii profunde. [3]Cel care vrea să mai păstreze obiectivele eului și să se pună în slujba lor ca și cum ar fi propriile lui obiective nu comite nicio greșeală, potrivit dictatelor ghidului său. [4]Ghidul acesta îl învață că eroare ar fi să crezi că păcatele sunt doar niște greșeli, căci cine ar mai suferi pentru propriile-i păcate dacă ar fi așa?

11. Și acum ajungem la criteriul de-a alege care e cel mai greu de crezut, deoarece caracterul lui vădit este acoperit cu multe straturi de obscuritate. [2]Dacă te simți orișicât de vinovat în privința alegerii pe care o faci, ai lăsat obiectivele eului să se amestece între adevăratele alternative. [3]Așa că nu îți dai seama că nu sunt decât două, iar alternativa pe care crezi că ai ales-o îți pare înfricoșătoare și prea periculoasă să fie nimicul care e de fapt.

12. Toate lucrurile au sau nu au valoare, merită sau nu merită căutate, sunt total dezirabile sau sunt nedemne de cel mai mic efort de-a le obține. [2]Alegerea este ușoară tocmai datorită acestui fapt. [3]Complexitatea nu e decât o perdea de fum care ascunde simplul fapt că nicio decizie nu poate să fie dificilă. [4]Ce câștigi învățând acest lucru? [5]Mult mai mult decât cum să alegi ușor și fără durere.

13. La Cer se ajunge cu mâinile goale și cu mințile deschise, venind cu nimic să găsească totul și să îl revendice ca al lor. [2]Vom încerca să atingem această stare astăzi, lăsând la o parte autoamăgirea și fiind





sincer dispuși să socotim valoros numai ce are într-adevăr valoare și ce este real. [3]Cele două intervale practice mai lungi, de cincisprezece minute fiecare, încep în felul următor:

> *[4]Nu voi socoti valoros ce nu are valoare și caut numai ce are valoare, căci numai asta doresc să găsesc.*

14. Și apoi primește ce îi așteaptă pe toți cei ce ajung, neîmpovărați, la poarta Cerului, care se deschide în lături la venirea lor. [2]Dacă începi cumva să aduni niște poveri inutile sau să crezi că te confrunți cu niște decizii dificile, grăbește-te să răspunzi cu acest simplu gând:

> *[3]Nu voi socoti valoros ce nu are valoare, căci îmi aparține tot ce are.*

## LECȚIA 134

### Să percep iertarea așa cum e.

1. Să revedem semnificația „iertării", pentru că poate fi distorsionată și percepută ca un lucru care presupune sacrificarea nedreptă a unei furii îndreptățite, un dar nejustificat și nemeritat, și o negare totală a adevărului. [2]Dintr-o asemenea perspectivă, iertarea trebuie să fie văzută ca o simplă nebunie excentrică, iar cursul acesta trebuie să pară că pune la baza mântuirii un moft.

2. Această perspectivă distorsionată asupra semnificației iertării se corectează ușor când poți accepta că nu ți se cere să ierți ce e adevărat. [2]Iertarea trebuie limitată la ce e fals. [3]Ea nu e relevantă decât pentru iluzii. [4]Adevărul este creația lui Dumnezeu, și a ierta așa ceva nu are înțeles. [5]Tot adevărul Îi aparține Lui, reflectă legile Lui și răspândește Iubirea Lui. [6]Are așa ceva nevoie de iertare? [7]Cum poți ierta ce e nepăcătos și de-a pururea blajin?

3. Cea mai mare dificultate pe care o ai în privința iertării adevărate e persistenta ta convingere că trebuie să ierți adevărul, nu iluziile. [2]Crezi că a ierta este o încercare zadarnică de-a trece peste ce e, de-a nu ține seama de adevăr, într-un efort nefondat de-a te amăgi făcând dintr-o iluzie un adevăr. [3]Acest punct de vedere distorsionat nu face decât să reflecte puterea pe care o mai are încă ideea de păcat asupra minții tale, în felul în care te percepi.

4. Deoarece crezi că păcatele tale sunt reale, consideri iertarea o amăgire. [2]Căci e imposibil să socotești că păcatul e adevărat, și să nu crezi că iertarea este o minciună. [3]Prin urmare, iertarea nu e de fapt decât un păcat, ca toate celelalte. [4]Ea spune că adevărul este fals și le zâmbește celor corupți de parcă ar fi neprihăniți ca iarba și ca zăpada de imaculați. [5]Se înșală în legătură cu ce crede că poate realiza. [6]E în stare să considere corect ce este clar greșit, și bun ce este detestabil.

5. Iertarea nu e o scăpare dintr-o asemenea perspectivă. [2]E doar un semn în plus că păcatul e de neiertat, putând cel mult să fie ascuns, negat sau altfel denumit, căci iertarea e o trădare la adresa adevărului. [3]Vinovăția nu poate fi iertată. [4]Dacă păcătuiești, vinovăția ta este eternă. [5]Cei iertați din perspectiva că păcatele lor sunt reale sunt luați în derâdere în modul cel mai jalnic și condamnați de două ori: mai întâi de ei înșiși, pentru ce cred că au făcut; și încă o dată de cei care îi iartă.

6. Tocmai irealitatea păcatului face din iertare un lucru firesc și pe de-a-ntregul sănătos, o ușurare profundă pentru cine o oferă, o binecuvântare liniștită acolo unde e primită. [2]Ea nu încurajează iluziile,





ci le culege ușurel, cu un hohot mic de râs, și le depune cu blândețe la picioarele adevărului. [3]Iar acolo, ele dispar cu totul.

7. Iertarea e singurul lucru care reprezintă adevărul în iluziile lumii. [2]Ea le vede inexistența și străpunge cu privirea miile de forme în care pot să apară. [3]Se uită la minciuni, dar nu se lasă amăgită. [4]Nu ia în seamă țipetele autoacuzatoare ale păcătoșilor înnebuniți de vinovăție. [5]Se uită la ei cu ochi liniștiți și le spune doar atât: „Fratele meu, ce gândești nu reflectă adevărul".

8. Puterea iertării stă în onestitatea ei, care e atât de necoruptă, încât vede iluziile ca iluzii, nu ca adevăr. [2]Tocmai de aceea, în fața minciunilor ea devine marea dez-amăgitoare și reinstauratoare a simplului adevăr. [3]Prin capacitatea ei de-a trece cu vederea ce nu e, ea deschide calea către adevăr, care a fost blocată de visele vinovăției. [4]Acum ești liber să urmezi calea pe care ți-o deschide iertarea ta adevărată. [5]Căci, dacă un singur frate a primit darul acesta de la tine, ușa ți-e deschisă ție.

9. Există un mod foarte simplu de-a găsi ușa iertării adevărate și de-a o percepe larg deschisă în întâmpinarea ta. [2]Când te simți tentat să acuzi pe cineva de orice formă de păcat, nu îți lăsa mintea să stăruie asupra faptei pe care crezi că a săvârșit-o acesta, căci ar însemna să te amăgești. [3]Întreabă-te, în schimb: „M-aș acuza de așa ceva?"

10. Așa vei vedea alternativele între care ai de ales în termeni care fac alegerea să aibă înțeles, și îți ține mintea la fel de liberă de vinovăție și durere cum a conceput-o Dumnezeu și cum și este în adevăr. [2]Numai minciunile condamnă. [3]În adevăr, inocența e singurul lucru existent. [4]Iertarea stă între iluzii și adevăr; între lumea pe care o vezi și cea care e dincolo; între iadul vinovăției și poarta Cerului.

11. Pe această punte, puternică și ea ca iubirea care și-a pus asupra ei binecuvântarea, se duc silențios la adevăr toate visele de rău, ură și atac. [2]Nu sunt păstrate să se umfle și să dezlănțuie, să înspăimânte nesăbuitul visător care crede în ele. [3]În schimb, a fost trezit duios din vis de înțelegerea că ce a crezut că vede nu a fost niciodată. [4]Și nu mai poate să simtă că i s-a refuzat orice șansă de-a scăpa.

12. Nu trebuie să lupte să se mântuiască. [2]Nu trebuie să ucidă balaurii care a crezut că îl urmăresc. [3]Și nici nu e nevoie să înalțe zidurile grele de piatră și porțile de fier care a crezut că îl vor pune la adăpost. [4]Poate să își scoată armura greoaie și inutilă, făcută să îi lege mintea cu lanțul fricii și al suferinței. [5]Pasul i-e ușor și, în timp ce își ridică piciorul să înainteze cu pași mari, lasă în urmă o stea, să le arate drumul celor care îl urmează.

13. Iertarea trebuie exersată, căci lumea nu îi poate percepe semnificația, nici nu poate furniza o călăuză care să te învețe binefacerile ei. [2]Nu există gând în toată lumea care să conducă la o înțelegere cât de

mică a legilor pe care le urmează ea sau a Gândului pe care îl reflectă. [3]Iertarea e la fel de străină de lume cum e și propria ta realitate. [4]Și totuși, ea îngemănează mintea ta cu realitatea din tine.

14. Astăzi exersăm iertarea adevărată, să nu se mai amâne momentul acestei îngemănări. [2]Căci vrem să ne întâlnim cu realitatea noastră în libertate și în pace. [3]Exercițiile noastre devin urmele pașilor ce luminează calea pentru toți frații noștri, care ne vor urma la realitatea pe care o împărtășim cu ei. [4]Ca să se împlinească acest lucru, să dedicăm azi de două ori câte un sfert de oră, pe care să îl petrecem cu Călăuza Care înțelege semnificația iertării și Care ne-a fost trimis să ne-o predea. [5]Să Îl rugăm pe El:

*[6]Să percep iertarea așa cum e.*

15. Alege apoi un frate după cum te îndrumă El și înșiră-i „păcatele", unul câte unul, după cum îți vin în minte. [2]Fii atent să nu stărui asupra niciunuia dintre ele, ci să realizezi că îi folosești „ofensele" doar pentru a mântui lumea de toate ideile păcatului. [3]Gândește-te puțin la tot ce ai gândit rău despre el și întreabă-te de fiecare dată: „M-aș condamna pentru așa ceva?"

16. Lasă-l să fie eliberat de toate gândurile pe care le-ai avut despre existența vreunui păcat în el. [2]Și acum ești gata de libertate. [3]Dacă ai exersat până acum cu bunăvoință și onestitate, vei începe să simți o ridicare, o ușurare a greutății pe care o simțeai în piept, o senzație profundă și certă de alinare. [4]Restul timpului trebuie consacrat încercării de-a resimți debarasarea de toate lanțurile grele pe care ai urmărit să i le pui fratelui tău, dar pe care ți le-ai pus ție.

17. Iertarea trebuie exersată pe tot parcursul zilei, căci vor mai fi multe situații în care îi vei uita semnificația și te vei ataca pe tine însuți. [2]Când ți se întâmplă asta, lasă-ți mintea să nu se lase păcălită de iluzia aceasta, în timp ce îți spui:

*[3]Să percep iertarea așa cum e. [4]M-aș acuza de așa ceva? [5]Nu îmi voi pune acest lanț.*

[6]În tot ce faci, amintește-ți că:

*[7]Nimeni nu e răstignit de unul singur, și totuși, nimeni nu poate intra de unul singur în Cer.*





## LECȚIA 135

### Dacă mă apăr, sunt atacat.

1. Cine s-ar apăra dacă nu ar crede că este atacat, că atacul e real și că propria lui apărare ar putea să îl mântuiască? [2]În asta constă absurditatea apărării: ea acordă iluziilor deplină realitate și apoi încearcă să le trateze ca și cum ar fi reale. [3]Ea adaugă iluziilor alte iluzii, făcând corecția de două ori mai dificilă. [4]Și tocmai asta faci când încerci să îți planifici viitorul, să activezi trecutul sau să organizezi prezentul după cum dorești.

2. Tu acționezi din convingerea că trebuie să te protejezi de ce se întâmplă, pentru că trebuie să conțină ceea ce te amenință. [2]Sentimentul amenințării reprezintă admiterea unei slăbiciuni inerente; convingerea că există un pericol care are puterea să te facă să iei măsurile de apărare care se impun. [3]Pe această convingere dementă se bazează lumea. [4]Și toate structurile ei, toate gândurile și îndoielile ei, toate sancțiunile și armamentele ei grele, definițiile juridice și codurile ei, etica ei, conducătorii și dumnezeii ei, toate nu fac decât să servească la prezervarea sentimentului că e amenințată. [5]Căci nimeni nu cutreieră lumea în armură fără să îi fie inima prinsă de groază.

3. Apărarea este înfricoșătoare. [2]Ea provine din frică, sporind frica și mai mult cu fiecare apărare suplimentară. [3]Tu crezi că îți oferă siguranță. [4]Dar ea vorbește de o frică devenită reală și de o groază îndreptățită. [5]Nu e ciudat că nu te oprești să te întrebi – în timp ce îți croiești la planuri, îți îngroși armura și îți încui zăvoarele mai tare – ce aperi, cum și împotriva cui?

4. Să analizăm mai întâi ce anume aperi. [2]Trebuie să fie ceva foarte slab și ușor de atacat. [3]Trebuie să fie ceva care devine pradă ușoară, care e incapabil să se protejeze singur și care are nevoie de apărarea ta. [4]Ce altceva decât trupul dă dovadă de atâta fragilitate, încât are nevoie de o grijă constantă și de o preocupare atentă și profundă pentru a-i proteja micuța viață? [5]Ce altceva decât trupul se clatină și nu reușește să îi fie Fiului lui Dumnezeu o gazdă demnă?

5. Însă nu trupul e cel care se poate teme sau care poate fi un lucru de temut. [2]El nu are nevoi în afara celor pe care i le atribui. [3]Nu are nevoie de structuri defensive complicate, de medicamente dătătoare de sănătate, de grijă și preocupare. [4]Apără-i viața, dă-i cadouri să îl înfrumusețezi sau ziduri să îl pui la adăpost, și nu spui decât că ți-e expusă casa hoțomanului de timp, stricăcioasă și în fărâmițare, și atât de nesigură încât trebuie păzită cu prețul propriei tale vieți.

6. Nu e înspăimântător acest tablou? [2]Poți să te împaci cu un aseme-

nea concept de casă? ³Dar ce a înzestrat trupul cu dreptul de-a-ți sluji astfel, dacă nu propria-ți convingere? ⁴Chiar mintea ta i-a dat toate funcțiile pe care le percepi în el și i-a stabilit valoarea cu mult peste boțul de humă – praf din pământ și apă – care este. ⁵Cine ar mai apăra un lucru odată ce-a recunoscut că este vorba de așa ceva?

7. Trupul nu are nevoie de nicio apărare. ²Lucrul acesta nu poate fi subliniat destul de des. ³Va fi puternic și sănătos dacă mintea nu îl folosește abuziv, atribuindu-i roluri pe care nu le poate ocupa, scopuri care îl depășesc și țeluri exaltate pe care nu le poate atinge. ⁴Asemenea încercări – ridicole, dar tare îndrăgite – sunt sursele numeroaselor tale atacuri smintite la adresa lui. ⁵Căci pare să îți înșele speranțele, nevoile, valorile și visurile.

8. „Sinele" care are nevoie de ocrotire nu este real. ²Trupul, fără valoare și nevrednic de cea mai mică apărare, trebuie perceput doar ca total independent de tine, pentru a deveni un instrument sănătos și funcțional, prin care mintea poate opera până încetează să mai aibă vreo utilitate. ³Cine ar vrea să îl mai păstreze când s-a ajuns la capătul utilității lui?

9. Apără trupul, și ți-ai atacat mintea. ²Căci ai văzut în ea neajunsurile, slăbiciunile, limitele și lipsurile de care crezi că trebuie mântuit trupul. ³Nu vei vedea mintea ca separată de condițiile trupești. ⁴Și vei pune asupra trupului toată durerea care decurge din concepția că mintea e limitată și fragilă, izolată de alte minți și separată de Sursa ei.

10. Iată gândurile care au nevoie de vindecare, iar trupul va răspunde prin sănătate când vor fi corectate și înlocuite cu adevărul. ²Iată singura apărare reală a trupului. ³Oare la asta recurgi pentru a-i asigura apărarea? ⁴Tu îi oferi un fel de protecție din care nu numai că nu trage niciun folos, ci chiar îți sporește neliniștea minții. ⁵Nu vindeci, ci doar înlături speranța vindecării, pentru că nu reușești să vezi unde trebuie să stea speranța pentru a avea un înțeles.

11. O minte vindecată nu face planuri. ²Ci duce la îndeplinire planurile pe care le primește ascultând o înțelepciune nu a ei. ³Așteaptă până e instruită ce trebuie făcut, și apoi trece la fapte. ⁴Nu se bizuie pe ea însăși, decât în ce privește adecvarea ei să ducă la îndeplinire planurile care i-au fost desemnate. ⁵Nu își face griji, în certitudinea că obstacolele nu îi pot împiedica progresul spre împlinirea oricărui obiectiv care servește mai marelui plan stabilit spre binele tuturor.

12. O minte vindecată e ușurată de credința că trebuie să facă planuri, deși nu poate ști nici rezultatul cel mai bun, nici mijlocul prin care se atinge, nici cum să recunoască problema pentru rezolvarea căreia își face planul. ²Până nu își dă seama de acest fapt, va abuza de trup în planurile ei. ³Dar, când acceptă realitatea acestui fapt, e





vindecată și lasă trupul slobod.

13. Înrobirea trupului la planurile pe care le ticluiește mintea nevindecată pentru a se mântui nu duce decât la îmbolnăvirea trupului. ²Căci nu e liber să își aducă aportul ca mijloc la îndeplinirea unui plan care depășește cu mult propria-i protecție și care are nevoie, pentru o vreme, de serviciile lui. ³În această capacitate, sănătatea e asigurată. ⁴Căci tot ce folosește mintea în acest scop va funcționa fără cusur, cu puterea infailibilă care i-a fost dată.

14. Poate nu e ușor să percepi că planurile autoinițiate sunt doar niște mecanisme de apărare, cu scopul pentru a cărui realizare au fost făcute toate. ²Prin intermediul lor, o minte înspăimântată vrea să își întreprindă propria protecție, cu prețul adevărului. ³Nu e greu să îți dai seama de asta în unele forme pe care le adoptă aceste autoamăgiri, în care negarea realității e foarte evidentă. ⁴Dar încercarea de-a-ți face planuri nu e recunoscută deseori ca mecanism de apărare.

15. Mintea prinsă în ticluiri de planuri e ocupată să își asigure controlul asupra întâmplărilor din viitor. ²Nu se gândește că nevoile îi vor fi satisfăcute dacă nu își ia propriile măsuri de prevedere. ³În privința timpului, accentul e pus acum pe viitor, care trebuie controlat prin învățare și prin experiența obținută din întâmplările trecute și din convingerile anterioare. ⁴Prezentul e trecut cu vederea, căci se bazează pe ideea că învățătura trecutului este suficientă să lase mintea să își dirijeze cursul viitor.

16. Mintea care face planuri refuză astfel să îngăduie schimbări. ²Ce a învățat înainte devine baza țelurilor viitoare. ³Experiența ei trecută dictează ce va alege să se întâmple. ⁴Și nu vede că aici și acum e tot ce îi trebuie pentru a-și garanta un viitor foarte diferit de trecut, fără continuitatea vechilor idei și a convingerilor nesănătoase. ⁵Anticiparea nu joacă niciun rol, căci încrederea prezentă arată calea.

17. Mecanismele de apărare sunt planurile pe care întreprinzi să le croiești împotriva adevărului. ²Scopul lor este să selecteze ce aprobi și să ignore ce consideri incompatibil cu convingerile pe care le ai la adresa realității tale. ³Ce rămâne însă e chiar lipsit de înțeles. ⁴Căci „amenințarea" pe care mecanismele tale de apărare vor să o atace, să o acopere, să o rupă în bucăți și să o răstignească e tocmai realitatea ta.

18. Ce nu ai putea accepta dacă ai ști că tot ce se petrece, toate întâmplările – trecute, prezente și viitoare – sunt plănuite cu blândețe de Cel al Cărui singur scop e binele tău? ²Poate I-ai înțeles greșit planul, căci El nu ți-ar oferi niciodată durere. ³Dar mecanismele tale de apărare nu te-au lăsat să vezi sclipirea binecuvântării Sale pline de iubire în fiecare pas pe care l-ai făcut vreodată. ⁴În timp ce îți făceai

planuri de moarte, El te-a condus cu blândeţe la viaţă veşnică.

19. Încrederea ta prezentă în El e apărarea care îţi făgăduieşte un viitor netulburat, fără urmă de întristare şi de o bucurie ce sporeşte neîncetat, în timp ce viaţa aceasta devine o clipă sfântă, montată în timp, dar atentă doar la nemurire. [2]Nu lăsa să îţi dirijeze viitorul nicio apărare în afara încrederii tale prezente, şi viaţa aceasta va deveni o întâlnire plină de sens cu adevărul, pe care numai mecanismele tale de apărare l-ar ascunde.

20. Fără mecanisme de apărare, devii o lumină pe care Cerul o recunoaşte cu recunoştinţă ca aparţinându-i. [2]Şi te va conduce pe căi hărăzite pentru fericirea ta potrivit planului străvechi, început când s-a născut timpul. [3]Cei ce te urmează îşi vor uni lumina cu a ta, iar ea se va înteţi până se aprinde lumea de bucurie. [4]Iar fraţii tăi îşi vor lepăda bucuroşi stânjenitoarele mecanisme de apărare, care nu le-au servit la nimic şi nu au putut decât să îi înspăimânte.

21. Astăzi vom anticipa momentul respectiv cu o încredere prezentă, căci face parte din planul croit pentru noi. [2]Vom fi siguri că ni se va da tot ce avem nevoie pentru realizarea noastră de azi. [3]Nu plănuim cum se va face, ci realizăm că tot ce trebuie ca adevărul să ne mijească cu certitudine în minte este să nu ne apărăm.

22. De două ori astăzi, timp de cincisprezece minute, ne vom înceta planurile fără sens şi toate gândurile care ne împiedică intrarea adevărului în minte. [2]Astăzi vom primi în loc să facem planuri, ca să putem da în loc să organizăm. [3]Şi ni se dă cu adevărat, în timp ce spunem:

> *[4]Dacă mă apăr, sunt atacat. [5]Dar, neapărându-mă, voi fi tare şi voi învăţa ce ascund mecanismele mele de apărare.*

23. Nimic altceva. [2]Dacă sunt planuri de făcut, ţi se va spune despre ele. [3]Poate că nu vor fi planurile de care ai crezut că ai nevoie, şi nici răspunsurile la problemele cu care ai crezut că te confrunţi. [4]Dar sunt răspunsuri la un alt gen de întrebare, care rămâne fără răspuns – deşi are nevoie de-un răspuns – până îţi vine, în sfârşit, Răspunsul.

24. Toate mecanismele tale de apărare au urmărit să nu primeşti ce vei primi astăzi. [2]Şi, în lumina şi bucuria simplei încrederi, te vei întreba de ce ai crezut că trebuie să te aperi de eliberare. [3]Cerul nu cere nimic. [4]Iadul e cel care are pretenţii extravagante la sacrificiu. [5]Nu renunţi astăzi la nimic în aceste momente în care te prezinţi, neapărat, Creatorului tău aşa cum eşti cu adevărat.

25. El te-a ţinut minte. [2]Astăzi ne vom aduce aminte şi noi de El. [3]Căci a sosit Paştele mântuirii tale. [4]Şi reînvii din ce a părut a fi deznădăjduire şi moarte. [5]Renaşte acum în tine lumina speranţei, căci vii acum fără apărare, să înveţi rolul ce îţi revine în planul dumnezeiesc. [6]Ce planuri mărunte sau ce credinţe magice mai pot avea valoare, când ţi-ai primit funcţia chiar de la Vocea pentru Dumnezeu?





26. Încearcă să nu modelezi ziua de azi după cum crezi că îţi va prii mai bine. [2]Căci nu poţi să îţi închipui toată fericirea care îţi vine fără să îţi faci planuri. [3]Învaţă astăzi. [4]Şi toată lumea va face acest salt uriaş şi va sărbători Paştele cu tine. [5]Pe tot parcursul zilei, când apar mici prostioare să îţi stârnească defensivitatea şi să te ispitească să îţi faci planuri, reaminteşte-ţi că astăzi e o zi deosebită pentru învăţătură şi adevereşte lucrul acesta în felul următor:

> *[6]Acesta este Paştele meu. [7]Şi vreau să îl ţin sfânt. [8]Nu mă voi apăra, pentru că Fiul lui Dumnezeu nu are nevoie să se apere de adevărul realităţii sale.*

## LECȚIA 136

### Boala e o apărare împotriva adevărului.

1. Nimeni nu se poate vindeca dacă nu înțelege cărui scop pare să îi servească boala. [2]Căci numai atunci înțelege, totodată, că scopul ei nu are înțeles. [3]Fără cauză fiind și fără vreo intenție care să aibă înțeles, ea nu poate să existe. [4]Când vede acest lucru, vindecarea e automată. [5]Ea înlătură această iluzie fără sens în aceeași manieră în care le duce pe toate la adevăr și le lasă acolo, pur și simplu, să dispară.

2. Boala nu e un accident. [2]Ca toate mecanismele de apărare, e un procedeu smintit de autoamăgire. [3]Și, ca toate celelalte, scopul ei este acela de-a ascunde realitatea, de-a o ataca, de-a o schimba, de-a o incapacita, de-a o distorsiona, de-a o răstălmăci sau de-a o reduce la un mănunchi de părți neîmbinate. [4]Scopul tuturor mecanismelor de apărare este acela de-a împiedica adevărul să fie întreg. [5]Părțile sunt văzute ca și cum ar fi întreagă fiecare în parte.

3. Mecanismele de apărare nu apar involuntar, și nici inconștient. [2]Ele sunt niște secrete baghete fermecate pe care le agiți când adevărul pare să amenințe ce ai vrea să crezi. [3]Par să fie inconștiente doar datorită rapidității cu care alegi să le folosești. [4]În secunda – sau doar fracțiunea de secundă – în care alegi să le folosești, recunoști cu exactitate ce încerci să faci și apoi gândești că s-a făcut.

4. Cine altul decât tine cântărește o amenințare, decide că trebuie să scape și vine cu o serie de mecanisme de apărare pentru a reduce amenințarea pe care a judecat-o reală? [2]Toate acestea nu se pot face inconștient. [3]Dar planul tău cere să uiți, după aceea, că e făcut de tine, ca să pară exterior propriei tale intenții; o întâmplare care depășește starea minții tale, un rezultat cu un efect real asupra ta, și nu unul determinat de tine însuți.

5. Tocmai această uitare rapidă a rolului pe care îl joci în făurirea „realității" tale te face să crezi că mecanismele de apărare nu sunt sub propriul tău control. [2]Dar ce ai uitat îți poți și aminti, dacă ești dispus să reconsideri decizia dublu protejată prin uitare. [3]Faptul că nu îți amintești e doar un indiciu că decizia respectivă mai rămâne în vigoare, în ce privește ce dorești. [4]Nu confunda asta cu o stare de fapt. [5]Mecanismele de apărare trebuie să facă faptele de nerecunoscut. [6]Asta urmăresc să facă, și asta și fac.

6. Fiecare mecanism de apărare ia fragmente din întreg, le îmbină fără să țină cont de adevăratele relații dintre ele și închipuiește astfel iluziile unui întreg inexistent. [2]Tocmai acest proces stârnește senzația de amenințare, și nu rezultatul care decurge din el. [3]Când părți ajung





să fie smulse din întreg și ajung apoi considerate separate și întregi în sinea lor, ele devin simboluri ale atacului pornit asupra acelui întreg – izbutit efectiv, și sortit să nu se mai vadă întreg niciodată. [4]Și totuși, ai uitat că ele nu reprezintă decât propria ta decizie cu privire la ce să fie real, pentru a înlocui ce este real.

7. Boala este o decizie. [2]Nu e un lucru care ți se întâmplă fără să îl cauți, slăbindu-te și aducându-ți suferință. [3]E o hotărâre pe care o iei, un plan pe care îl croiești când, pentru o clipă, adevărul se ițește în mintea ta cuprinsă de delir, și lumea întreagă pare să se clatine, gata să cadă. [4]Și atuncea ești bolnav, ca adevărul să dispară și să nu îți mai amenințe stabilimentele.

8. Cum crezi că boala poate să reușească să te apere de adevăr? [2]Pentru că îți dovedește că trupul nu e separat de tine, așa că ești cu siguranță separat de adevăr. [3]Suferi pentru că trupul suferă și, prin suferința respectivă, ajungi să fii una cu el. [4]Așa ți se perpetuează „adevărata" identitate, potolindu-ți-se și reducându-ți-se la tăcere gândul ciudat, chinuitor, că s-ar putea să fii ceva mai mult de un boț de humă, praf din pământ. [5]Căci uite, huma aceasta te poate face să suferi, să te chircești și să îți oprești inima, poruncindu-ți să mori și să încetezi a mai fi.

9. Trupul este, așadar, mai tare decât adevărul, care te roagă să trăiești, dar nu îți poate birui hotărârea de-a muri. [2]Așa că trupul e mai puternic decât viața veșnică, Cerul e mai fragil decât iadul, iar proiectului dumnezeiesc de mântuire a Fiului Său i se opune o decizie mai puternică decât Voia Sa. [3]Fiul Lui e praf, Tatăl e incomplet, iar haosul șade triumfător pe tronul Lui.

10. Așa arată planul tău pentru apărarea ta. [2]Și ești convins că Cerul se cutremură în fața unor asemenea atacuri smintite, că Dumnezeu e orbit de iluziile tale, că adevărul e prefăcut în minciuni și că tot universul e înrobit unor legi pe care vor să i le impună mecanismele tale de apărare. [3]Dar cine altul crede în iluzii decât cel ce le-a inventat? [4]Cine altul poate să le vadă și să reacționeze la ele de parcă ar fi purul adevăr?

11. Dumnezeu nu știe nimic de planurile tale de-a-I schimba Voia. [2]Universul rămâne nepăsător la legile cu care te-ai gândit să îl guvernezi. [3]Iar Cerul nu s-a plecat în fața iadului, nici viața în fața morții. [4]Poți doar să alegi să crezi că mori, că suferi de vreo boală sau că stâlcești adevărul într-un fel sau altul. [5]Ce e creat e în afara acestor lucruri. [6]Mecanismele de apărare sunt planuri de-a înfrânge ce nu poate fi atacat. [7]Ce e inalterabil nu poate să se schimbe. [8]Iar ce e total nepăcătos nu poate păcătui.

12. Acesta este simplul adevăr. [2]El nu recurge la forță, nici la triumf. [3]Nu cere supunere, nici nu caută să demonstreze cât de jalnice și de

zadarnice sunt încercările tale de-a croi mecanisme de apărare care să îl modifice. [4]Adevărul nu vrea decât să îți dea fericire, căci acesta este scopul lui. [5]Poate suspină puțin când îi arunci darurile; și totuși, știe, cu certitudine deplină, că ceea ce îți voiește Dumnezeu trebuie să fie primit.

13. Tocmai faptul acesta demonstrează că timpul este o iluzie. [2]Căci timpul te lasă să crezi că ceea ce ți-a dat Dumnezeu nu e purul adevăr chiar acum, așa cum trebuie să fie. [3]Gândurile lui Dumnezeu sunt total independente de timp. [4]Căci timpul nu e decât o altă apărare fără noimă pe care ai făurit-o împotriva adevărului. [5]Dar ce voiește El este aici, iar tu rămâi așa cum te-a creat El.

14. Adevărul are o putere mult mai presus de apărare, căci nicio iluzie nu poate să rămână unde s-a permis intrarea adevărului. [2]Iar el vine în orice minte care vrea să își depună armele și să nu se mai joace cu prostii. [3]Adevărul e găsit oricând: azi, dacă alegi să exersezi primirea lui cu brațele deschise.

15. Iată obiectivul nostru de azi. [2]Vom consacra de două ori câte un sfert de oră invitației adresate adevărului să vină și să ne facă liberi. [3]Iar adevărul va veni, căci nu a fost nicicând separat de noi. [4]El așteaptă doar invitația pe care i-o adresăm astăzi. [5]O prefațăm cu o rugăciune de vindecare, să ne ajute să ne ridicăm deasupra defensivității și să lăsăm adevărul să fie așa cum a fost mereu:

> [6]*Boala e o apărare împotriva adevărului.* [7]*Astăzi voi accepta adevărul despre ceea ce sunt și îmi voi lăsa mintea să fie vindecată pe deplin.*

16. Vindecarea va trece ca o străfulgerare prin mintea ta deschisă, în timp ce pacea și adevărul se ridică să ia locul luptei și al închipuirilor deșarte. [2]Nu vor mai exista unghere întunecate pe care să le poată ascunde boala și să le apere de lumina adevărului. [3]Nu îți vor mai rămâne în minte vagile figuri din vise, nici căutările obscure și nonsensice în care se lansau, smintit, cu scopuri duble. [4]Mintea îți va fi vindecată de toate dorințele nesănătoase la care a încercat să autorizeze trupul să se supună.

17. Acum trupul e vindecat, pentru că sursa bolii a devenit accesibilă alinării. [2]Iată cum vei recunoaște că ai exersat bine: trupul nu se simte absolut deloc. [3]Dacă ai reușit, nu vei avea nicio senzație de bine sau rău, de plăcere sau durere. [4]Nu ai în minte absolut nicio reacție la ce face trupul. [5]Rămâne doar utilitatea lui, și nimic altceva.

18. Poate nu îți dai seama că așa se înlătură limitele pe care le-ai impus trupului prin scopurile pe care i le-ai dat. [2]Pe măsură ce te lepezi de acestea, forța pe care o are trupul va fi mereu suficientă să





servească tuturor scopurilor cu adevărat utile. [3]Sănătatea trupului e garantată pe deplin, pentru că nu e limitat de timp, de vreme sau de oboseală, de mâncare și de băutură, și nici de legile la care l-ai făcut să se supună înainte. [4]Acum nu trebuie să faci nimic să îl însănătoșești, căci boala a devenit imposibilă.

19. Protecția aceasta însă trebuie păstrată cu multă vigilență. [2]Dacă îți lași mintea să întrețină gânduri de atac, să cadă pradă tentației de-a judeca sau să își facă planuri împotriva incertitudinilor care vor urma, te-ai pus din nou într-o poziție greșită și ți-ai făcut o identitate trupească, o identitate care va ataca trupul, pentru că mintea e bolnavă.

20. În cazul acesta, folosește un remediu imediat, nelăsându-ți defensivitatea să îți mai facă rău. [2]Nu fi derutat în legătură cu ce trebuie vindecat, ci spune-ți:

> [3]*Am uitat ce sunt cu adevărat, căci m-am confundat cu trupul meu.*
> [4]*Boala e o apărare împotriva adevărului.* [5]*Dar nu sunt un trup.*
> [6]*Și mintea mea nu poate ataca.* [7]*Așa că nu pot să fiu bolnav.*

## LECŢIA 137

### Când sunt vindecat, nu sunt vindecat singur.

1. Ideea de astăzi rămâne gândul central pe care se bazează mântuirea. [2]Căci vindecarea e opusul tuturor ideilor lumii care insistă asupra bolii şi a stărilor separate. [3]Boala este o retragere de alţii şi o sistare a reunirii. [4]Ea devine o uşă care se închide în urma unui sine separat, ţinându-l izolat şi singur.

2. Boala este izolare. [2]Căci pare să ţină un sine separat de toate celelalte, să sufere ce altele nu simt. [3]Ea dă trupului puterea decisivă de-a face separarea o realitate şi de-a ţine mintea închisă în regim de celulă, împărţită în bucăţi ţinute laolaltă de un zid solid de carne îmbolnăvită, pe care nu îl poate surmonta.

3. Lumea se supune legilor în slujba cărora e pusă boala, dar vindecarea acţionează independent de ele. [2]Cineva e imposibil să fie vindecat de unul singur. [3]În boală, e izolat şi separat cu siguranţă. [4]Dar vindecarea e propria lui decizie de-a fi din nou un tot unitar şi de a-şi accepta Sinele cu toate părţile Lui intacte şi neatacate. [5]În boală, Sinele lui pare dezmembrat şi lipsit de unitatea care Îi dă viaţă. [6]Dar vindecarea se săvârşeşte când vede că trupul nu are puterea să atace Unitatea universală a Fiului lui Dumnezeu.

4. Boala ţine să demonstreze că minciunile *trebuie* să fie adevărul. [2]Dar vindecarea demonstrează că adevărul e adevărat. [3]Separarea pe care vrea să o impună boala nu s-a petrecut de fapt. [4]Să fii vindecat înseamnă doar să accepţi ce a fost mereu simplul adevăr şi ce va rămâne mereu exact aşa cum a fost dintotdeauna. [5]Dar ochilor deprinşi cu iluzii trebuie să li se arate că ce văd este fals. [6]Aşa că vindecarea, de care adevărul nu are nevoie niciodată, trebuie să demonstreze că boala nu este reală.

5. Vindecarea s-ar putea numi, aşadar, un contra-vis, ceva ce anulează visul bolii în numele adevărului, dar nu în adevărul însuşi. [2]Aşa cum iertarea trece cu vederea toate păcatele care nu s-au săvârşit nicicând, tot aşa şi vindecarea nu face decât să înlăture iluzii care nu s-au petrecut nicicând. [3]Aşa cum lumea reală se va ivi să înlocuiască ce nu a existat nicicând, tot aşa şi vindecarea nu face decât să ofere reparaţii pentru stări imaginate şi idei false din care visele brodează tablouri de adevăr.

6. Să nu crezi însă că vindecarea e nedemnă de funcţia pe care o ai aici. [2]Căci anticrist devine mai puternic decât Cristos pentru cei ce visează că lumea are realitate. [3]Trupul pare să fie mai solid şi mai stabil decât mintea. [4]Iar iubirea devine un vis, în timp ce frica rămâne singura realitate care poate fi văzută, justificată şi înţeleasă pe deplin.





7. Aşa cum iertarea spulberă cu lumina ei tot păcatul şi lumea reală va înlocui ce ai făurit tu, tot aşa şi vindecarea trebuie să ia locul fanteziilor bolii pe care le ţii înaintea simplului adevăr, blocându-l. [2]Când se va vedea cum dispare boala, în ciuda tuturor legilor care susţin că nu poate să nu fie reală, întrebările îşi vor primi răspunsul. [3]Iar legile nu vor mai putea fi îndrăgite, nici respectate.

8. Vindecarea este libertate. [2]Căci demonstrează că visele nu vor birui adevărul. [3]Vindecarea e împărtăşită. [4]Şi, prin atributul acesta, ea dovedeşte că nişte legi - deosebite de cele care susţin că boala este inevitabilă - sunt mai puternice decât opuşii lor nesănătoşi. [5]Vindecarea e putere. [6]Căci înfrânge slăbiciunea cu mâna ei blajină, iar minţile zidite în interiorul unui trup sunt libere să fie îngemănate cu alte minţi, să fie puternice de-a pururi.

9. Vindecarea, iertarea şi schimbarea bucuroasă a întregii lumi a întristării pe o lume în care tristeţea nu poate să intre sunt mijloacele prin care Spiritul Sfânt te îndeamnă să Îl urmezi. [2]Lecţiile Lui blânde te învaţă cât de uşor poate mântuirea să fie a ta, de cât de puţin exerciţiu ai nevoie pentru a-I lăsa legile să le înlocuiască pe cele făcute de tine pentru a te ţine prizonier al morţii. [3]Viaţa Lui devine a ta, când Îi oferi micul ajutor pe care ţi-l cere pentru a te elibera de tot ce ţi-a provocat durere vreodată.

10. Şi, în timp ce te laşi vindecat, vezi cum se vindecă odată cu tine toţi care sunt în jurul tău, sau care îţi vin în minte, sau cu care vii în contact, sau care par să nu aibă nicio legătură cu tine. [2]Poate că nu îi vei recunoaşte pe toţi, poate că nu vei realiza cât de mare e prinosul pe care îl aduci întregii lumi, când laşi să îţi vină vindecarea. [3]Dar nu eşti vindecat niciodată singur. [4]Şi legiune după legiune vor primi darul pe care îl primeşti când eşti vindecat.

11. Cei vindecaţi devin instrumentele vindecării. [2]Şi nu se scurge niciun strop de timp între clipa în care sunt vindecaţi şi cea în care li se dă tot harul vindecării, să îl dea la rândul lor. [3]Ceva opus lui Dumnezeu nu există, iar cine nu acceptă în mintea lui acest ceva devine un liman unde cei obosiţi pot rămâne să se odihnească. [4]Căci aici se acordă adevărul, şi tot aici se duc la adevăr toate iluziile.

12. Nu vrei să adăposteşti Voia lui Dumnezeu? [2]Căci nu faci decât să îţi inviţi Sinele acasă la El. [3]Oare poate să fie refuzată această invitaţie? [4]Cere să se producă inevitabilul, şi nu se poate să nu reuşeşti. [5]Cealaltă opţiune este să ceri ca ceva ce nu poate fi să fie, iar asta nu se poate să reuşească. [6]Cerem astăzi ca numai adevărul să ne ocupe minţile; ca gândurile vindecării să treacă azi de la ce e vindecat la ce mai trebuie vindecat, conştienţi că ambele lucruri se vor petrece deodată.

13. Ne vom aminti, oră de oră, că funcţia noastră este să ne lăsăm minţile să fie vindecate, ca să putem duce vindecare lumii, schimbând blestemul cu binecuvântarea, durerea cu bucuria, şi separarea cu pacea lui Dumnezeu. [2]Oare nu merită un minut pe oră primirea unui astfel de dar? [3]Oare un pic din timpul tău nu e o plată neînsemnată în schimbul darului prin care ţi se dă totul?

14. Dar trebuie să fim pregătiţi pentru un astfel de dar. [2]Aşa că ne vom începe ziua cu asta, consacrând zece minute acestor gânduri cu care ne vom şi încheia ziua:

> [3]*Când sunt vindecat, nu sunt vindecat singur.* [4]*Şi vreau să îmi împărtăşesc vindecarea cu lumea, ca boala să poată fi alungată din mintea unicului Fiul al lui Dumnezeu, Care e singurul meu Sine.*

15. Lasă vindecarea să aibă loc prin tine chiar astăzi. [2]Şi, în timp ce îţi găseşti odihna în linişte, fii gata să dai cum primeşti, să ţii doar ce dai şi să primeşti Cuvântul lui Dumnezeu, ca să înlocuiască toate gândurile prosteşti care s-au închipuit vreodată. [3]Venim acum laolaltă să însănătoşim ce a fost bolnav şi să oferim binecuvântare unde a fost atac. [4]Şi nu vom lăsa să se uite funcţia aceasta în cursul fiecărei ore care trece azi, amintindu-ne rostul pe care îl avem cu ajutorul acestui gând:

> [5]*Când sunt vindecat, nu sunt vindecat singur.* [6]*Şi vreau să îmi binecuvântez fraţii, căci vreau să fiu vindecat cu ei, aşa cum şi ei sunt vindecaţi cu mine.*





## LECŢIA 138

### Cerul e decizia pe care trebuie să o iau.

1. În lumea aceasta Cerul e o opţiune, deoarece credem că aici există alternative între care avem de ales. [2]Credem că fiecare lucru are un opus, şi că ceea ce vrem şi alegem. [3]Dacă există Cer, trebuie să existe şi iad, căci contradicţia e modul în care făurim ce percepem şi ce considerăm real.

2. Creaţia nu cunoaşte opus. [2]Dar opoziţia face parte din ce este „real" aici. [3]Acest mod ciudat de a percepe adevărul face opţiunea pentru Cer să pară acelaşi lucru cu renunţarea la iad. [4]Nu este chiar aşa. [5]Dar ce e adevărat în creaţia lui Dumnezeu nu poate să pătrundă aici până nu e reflectat într-o formă pe care o poate înţelege lumea. [6]Adevărul nu poate să vină acolo unde nu poate fi perceput decât cu frică. [7]Căci asta ar fi greşeala că adevărul poate fi dus la iluzii. [8]Opoziţia face adevărul să fie nedorit, aşa că nu poate să vină.

3. Alegerea este modalitatea evidentă de-a scăpa din ceea ce apare ca opuşi. [2]Decizia lasă ca unul dintre obiectivele în conflict să devină ţinta efortului şi a consumului de timp. [3]Fără decizie, timpul e risipit şi efortul irosit. [4]E depus în zadar, iar timpul trece fără niciun rezultat. [5]Nu există sentimentul vreunui câştig, căci nu se realizează nimic şi nu se învaţă nimic.

4. Trebuie să ţi se aducă aminte că socoteşti că te confrunţi cu o mie de opţiuni, când de fapt nu e de ales decât una. [2]Şi până şi aceasta doar pare să fie o opţiune. [3]Nu te lăsa derutat de toate îndoielile pe care le-ar produce miriade de decizii. [4]Nu iei decât una. [5]Iar, când o iei pe aceasta, vei percepe că nici nu a fost o opţiune. [6]Căci adevărul e adevărat, şi nimic altceva nu e adevărat. [7]Nu există opus pe care să îl alegi în schimb. [8]Nu există contradicţie la adevăr.

5. Alegerea depinde de ce ai învăţat. [2]Iar adevărul nu poate fi învăţat, ci numai recunoscut. [3]În recunoaştere stă acceptarea lui şi, când e acceptat, e cunoscut. [4]Cunoaşterea însă depăşeşte obiectivele pe care ne-am propus să le predăm în cadrul acest curs. [5]Obiectivele noastre sunt obiective didactice, şi se realizează învăţând cum se ating, care sunt şi ce îţi oferă ele. [6]Deciziile sunt rezultatul învăţării tale, căci se bazează pe ce ai acceptat a fi adevărul despre ce eşti şi despre ce nevoi se presupune că ai.

6. În lumea aceasta smintit de complicată, Cerul pare să ia forma unei opţiuni, în loc să fie pur şi simplu ceea ce este. [2]Dintre toate deciziile pe care ai încercat să le iei, aceasta este cea mai simplă şi mai definitivă, prototipul tuturor celorlalte, cea care soluţionează toate

deciziile. [3]Dacă le-ai putea rezolva pe celelalte, aceasta ar rămâne nerezolvată. [4]Dar, când o rezolvi pe aceasta, celelalte se rezolvă odată cu ea, căci toate deciziile nu fac decât să o ascundă pe aceasta prin formele diferite pe care le iau. [5]Iată aici ultima şi singura opţiune, prin care adevărul e acceptat sau e negat.

7. Aşa începem azi să luăm în considerare opţiunea pentru care a fost făcut timpul, să ne ajute să decidem în favoarea ei. [2]Iată sfântul rost pe care îl are, transformat acum din scopul pe care i l-ai dat tu: acela de-a fi un mijloc prin care se arată că iadul e real, că speranţa se preschimbă în disperare şi că viaţa însăşi trebuie, în cele din urmă, să fie înfrântă prin moarte. [3]Opuşii îşi găsesc rezolvarea numai în moarte, căci a pune capăt opoziţiei înseamnă a muri. [4]Aşa că mântuirea nu are cum să nu fie văzută ca moarte, căci viaţa e văzută şi ea ca un conflict. [5]Să rezolvi conflictul înseamnă să pui capăt şi vieţii tale.

8. Aceste convingeri smintite pot pune stăpânire pe mintea ta fără ca ea să îşi dea seama, prinzând-o în încleştarea groazei şi a neliniştii cu atâta străşnicie, încât nu se va dezbăra de ideile pe care le are despre propria ei protecţie. [2]Trebuie ferită de mântuire, ameninţată ca să fie în siguranţă şi blindată magic împotriva adevărului. [3]Iar deciziile acestea se iau inconştient, pentru a le ţine în siguranţă, netulburate, departe de toate semnele de întrebare, de raţiune şi de îndoială.

9. Cerul e ales în mod conştient. [2]Alegerea nu poate fi făcută până nu se văd şi nu se înţeleg corect alternativele. [3]Tot ce e învăluit în umbre trebuie înălţat la nivelul înţelegerii, pentru a fi judecat din nou, de data aceasta cu ajutorul Cerului. [4]Şi toate erorile de judecată pe care le-a făcut mintea sunt supuse corecţiei, în timp ce adevărul le respinge ca lipsite de cauză. [5]Nu mai au efecte. [6]Nu mai pot fi ascunse, pentru că li s-a recunoscut nonexistenţa.

10. Alegerea conştientă a Cerului e la fel de sigură ca sfârşitul fricii de iad când e ridicată din spatele scutului ei protector de inconştienţă şi e adusă la lumină. [2]Cine poate să decidă între ce vede clar şi ce nu recunoaşte? [3]Dar cine poate să nu aleagă între două alternative când vede că valoare are numai una dintre ele, iar cealaltă e un lucru lipsit de orice valoare, o sursă doar închipuită a vinovăţiei şi a durerii? [4]Cine ezită să facă o astfel de alegere? [5]Oare vom şovăi să alegem azi?

11. Alegem Cerul în timp ce ne trezim şi stăm cinci minute să ne încredinţăm că am luat singura decizie sănătoasă. [2]Recunoaştem că alegem conştient între ce există şi ce nu dă decât impresia că ar fi adevărul. [3]Pseudoexistenţa sa, dusă la real, e firavă şi transparentă la lumină. [4]Nu mai conţine acum nici strop de groază, căci ce a fost făcut enorm, răzbunător, nemilos şi plin de ură cere obscuritate pentru a fi investit cu frică. [5]Acum se vede că nu e decât o eroare banală şi prostească.





12. Deseară, înainte de-a ne închide ochii să adormim, reafirmăm alegerea pe care am făcut-o, oră de oră. [2]Şi acordăm ultimele cinci minute ale zilei deciziei cu care ne-am trezit. [3]La trecerea dintre ore am declarat din nou ce am ales, într-un scurt şi liniştit moment consacrat păstrării sănătăţii minţii. [4]Şi, la sfârşit, ne încheiem ziua în felul următor, recunoscând că am ales doar ceea ce vrem:

> *[5]Cerul e decizia pe care trebuie să o iau. [6]O iau acum şi nu mă voi răzgândi, pentru că e singurul lucru pe care îl vreau.*

## LECŢIA 139

### Voi accepta Ispăşirea pentru mine însumi.

1. Iată aici sfârşitul opţiunilor. [2]Căci ajungem aici la decizia de-a ne accepta aşa cum ne-a creat Dumnezeu. [3]Şi ce altceva e opţiunea decât incertitudinea cu privire la ce suntem? [4]Nu există îndoială care să nu îşi aibă rădăcinile aici. [5]Nu există întrebare care să nu o reflecte pe aceasta. [6]Nu există conflict care să nu implice unica şi simpla întrebare: „Ce sunt eu?"

2. Dar cine altul ar putea să pună această întrebare decât acela care a refuzat să se recunoască? [2]Numai refuzul de-a te accepta pe tine însuţi ar putea face întrebarea să pară sinceră. [3]Singurul lucru care poate fi cunoscut cu siguranţă de orice făptură este ce anume e. [4]Din acest unic punct de certitudine, priveşte alte lucruri la fel de certe cum e ea.

3. Incertitudinea cu privire la ce trebuie să fii este o autoamăgire de proporţii atât de vaste, încât magnitudinea ei e de neconceput. [2]Să fii viu şi să nu te cunoşti înseamnă să crezi că eşti mort de fapt. [3]Căci ce altceva e viaţa decât a fi tu însuţi şi ce altceva decât tine poate să fie viu? [4]Cine e cel ce se îndoieşte? [5]De ce anume se îndoieşte? [6]Pe cine întreabă? [7]Cine îi poate răspunde?

4. El afirmă, pur şi simplu, că nu e el însuşi şi, de aceea, fiind ceva diferit, devine o făptură care se întreabă ce e acest ceva. [2]Dar nu ar putea să fie viu dacă nu ar şti răspunsul. [3]Dacă întreabă ca şi cum nu ar şti, nu face decât să arate că nu vrea să fie lucrul care este. [4]L-a acceptat din moment ce trăieşte; a judecat în defavoarea lui, i-a negat valoarea şi a decis că nu ştie singura certitudine prin care trăieşte.

5. Aşa devine nesigur de propria lui viaţă, căci a negat ce este ea. [2]Tocmai din cauza acestei negaţii ai nevoie de Ispăşire. [3]Negarea ta nu a schimbat ce eşti. [4]Dar ţi-ai scindat mintea în ce cunoaşte şi ce nu cunoaşte adevărul. [5]Tu eşti tu. [6]Nu încape îndoială în privinţa acestui lucru. [7]Şi totuşi, te îndoieşti de el. [8]Dar nu te întrebi care parte din tine se poate îndoi de tine însuţi. [9]Cea care pune această întrebare nu poate fi de fapt o parte din tine. [10]Căci o pune cuiva care ştie răspunsul. [11]Dacă ar fi o parte din tine, certitudinea ar fi cu neputinţă.

6. Ispăşirea remediază ideea ciudată că este cu putinţă să te îndoieşti de tine însuţi şi să fii nesigur de ce eşti cu adevărat. [2]Iată culmea nebuniei. [3]Şi totuşi, e întrebarea universală a lumii. [4]Ce altceva poate să însemne decât că lumea e nebună? [5]De ce i-ai împărtăşi





nebunia în trista convingere că ce e universal aici e şi adevărat?

7. Nimic nu e adevărat din tot ce crede lumea. [2]Căci e un loc menit să fie o casă în care cei ce pretind că nu se cunosc pe ei înşişi pot veni să pună sub semnul întrebării ce sunt ei. [3]Şi vor veni din nou până vor accepta Ispăşirea şi vor învăţa că e cu neputinţă să te îndoieşti de tine însuţi, şi să nu fii conştient de ceea ce eşti.

8. Nu ţi se poate cere decât acceptare, căci ce eşti e lucru cert. [2]E stabilit de-a pururi în sfânta Minte a lui Dumnezeu şi într-a ta. [3]E atât de în afara oricărui dubiu şi a oricărei îndoieli, încât să întrebi ce trebuie să fie e toată dovada de care ai nevoie să îţi arăţi credinţa în contradicţia că nu ştii ce nu se poate să nu ştii. [4]E oare o întrebare sau o afirmaţie care se neagă singură? [5]Să nu ne lăsăm sfintele minţi să se ocupe cu asemenea cugetări fără sens.

9. Avem o misiune aici. [2]Nu am venit să întărim nebunia în care am crezut cândva. [3]Să nu uităm obiectivul pe care l-am acceptat. [4]Ce am venit să dobândim întrece propria noastră fericire. [5]Ce acceptăm că suntem proclamă ce trebuie să fie fiecare, odată cu noi. [6]Nu îţi nesocoti fraţii, căci te nesocoteşti pe tine însuţi. [7]Priveşte-i cu iubire, ca să ştie că fac parte din tine, şi tu din ei.

10. Iată ce ne învaţă Ispăşirea, demonstrând că Unitatea Fiului lui Dumnezeu nu e afectată de convingerea lui că nu ştie ce este el. [2]Acceptă astăzi Ispăşirea, nu pentru a schimba realitatea, ci pur şi simplu pentru a accepta adevărul despre tine şi a-ţi continua drumul bucurându-te de nesfârşita Iubire a lui Dumnezeu. [3]Doar asta ni se cere să facem. [4]Doar asta vom face azi.

11. Ne vom consacra minţile lecţiei de astăzi câte cinci minute dimineaţa şi seara. [2]Începem cu această recapitulare a misiunii noastre:

*[3]Voi accepta Ispăşirea pentru mine însumi,*
*Căci rămân aşa cum m-a creat Dumnezeu.*

[4]Nu am pierdut cunoaşterea pe care ne-a dat-o Dumnezeu când ne-a creat după Propria-I asemănare. [5]Ne-o putem aminti şi pentru ceilalţi, căci în creaţie toate minţile sunt îngemănate. [6]Şi în memoria noastră stă capacitatea de-a ne aminti cât de dragi ne sunt fraţii noştri, cât de mult e fiecare minte parte din noi, cât de credincioşi ne-au fost de fapt cu toţii şi cum îi conţine pe toţi Iubirea Tatălui nostru.

12. În semn de recunoştinţă pentru creaţia întreagă, în Numele Creatorului ei şi al Unităţii Sale cu toate aspectele creaţiei, repetăm azi în fiecare oră angajamentul de-a ne consacra cauzei noastre, lăsând la o parte toate gândurile care ne-ar distrage de la sfântul nostru

țel. [2]Timp de câteva minute, lasă să ți se golească mintea de tot păienjenișul prostesc pe care îl țese lumea în jurul sfântului Fiu al lui Dumnezeu. [3]Și învață ce fragile sunt lanțurile care par să nu te lase să îți conștientizezi cunoașterea de sine, în timp ce spui:

*[4]Voi accepta Ispășirea pentru mine însumi,*
*Căci rămân așa cum m-a creat Dumnezeu.*





## LECȚIA 140

### Numai mântuirea se poate spune că lecuiește.

1. „Leac" e un cuvânt care nu poate fi aplicat la niciun remediu pe care îl consideră lumea benefic. [2]Ce percepe lumea că ar fi terapeutic nu e decât un remediu care va face trupul „bine". [3]Când încearcă să vindece mintea, nu vede nicio separare de trup, unde crede că stă mintea. [4]Prin urmare, formele ei de vindecare nu fac decât să înlocuiască o iluzie cu alta. [5]Aceeași credință în boală ia o altă formă, așa că pacientul percepe acum că este sănătos.

2. El nu s-a vindecat. [2]Căci numai a visat că e bolnav, și în vis a găsit o formulă magică să se însănătoșească. [3]Dar nu s-a trezit din vis, așa că mintea lui rămâne exact cum era mai înainte. [4]El nu a văzut lumina care l-ar trezi și ar pune capăt visului. [5]Ce importanță are în realitate conținutul unui vis? [6]Fie dormi, fie ești treaz. [7]Nu există nimic la mijloc.

3. Visele fericite pe care le aduce Spiritul Sfânt sunt diferite de visarea lumii, în care poți cel mult să visezi că ești treaz. [2]Iertarea lasă mintea să perceapă niște vise care nu provoacă o altă formă de somn, ca visătorul să viseze alt vis. [3]Visele lui fericite sunt vestitoarele mijirii adevărului în minte. [4]Ele duc din somn la o trezire blândă, ca visele să dispară. [5]În felul acesta, ele lecuiesc pe toată veșnicia.

4. Ispășirea vindecă cu certitudine și lecuiește toată boala. [2]Căci mintea care înțelege că boala nu poate fi decât un vis nu e amăgită de formele pe care le poate lua visul. [3]Boala nu poate veni unde vinovăția e absentă, căci nu e decât o altă formă de vinovăție. [4]Ispășirea nu vindecă bolnavul, căci asta nu e o lecuire. [5]Ea înlătură vinovăția care face posibilă boala. [6]Iar asta e o lecuire adevărată. [7]Căci boala a dispărut acum, nemaiavând la ce să se întoarcă.

5. Pace ție, care ai fost lecuit în Dumnezeu, și nu în vise deșarte. [2]Căci lecuirea trebuie să vină din sfințenie, iar sfințenia nu se poate găsi unde e îndrăgit păcatul. [3]Dumnezeu Își are locul în temple sfinte. [4]Unde a intrat păcatul, El e exclus. [5]Dar nu există loc în care să nu fie El. [6]Așa că păcatul nu poate avea niciun cotlon în care să se ascundă de binefacerile Lui. [7]Nu există loc în care să nu fie sfințenie, iar păcatul și boala nu își pot avea locul nicăieri.

6. Iată gândul care lecuiește. [2]El nu face distincții între irealități. [3]Nici nu caută să vindece ce nu este bolnav, nepăsându-i unde e nevoie de vindecare. [4]Nu e un apel la magie. [5]Ci un apel la adevăr, care nu poate să nu vindece, vindecând pentru totdeauna. [6]Nu e un

gând care să judece o iluzie după mărime, gravitate aparentă sau orice legat de forma pe care o ia. [7]Ci un gând care se concentrează doar pe ce este, știind că nicio iluzie nu poate să fie reală.

7. Să nu încercăm azi să lecuim ce nu se poate îmbolnăvi. [2]Vindecarea trebuie căutată doar acolo unde este și aplicată apoi la ce este bolnav, ca să poată fi lecuit. [3]Nu există remediu furnizat de lume care să poată produce vreo schimbare în ceva. [4]Mintea care duce iluziile la adevăr e într-adevăr schimbată. [5]Altă schimbare nu există. [6]Căci cum poate să difere o iluzie de alta altfel decât prin atribute care nu au nici substanță, nici realitate, nici miez, și nimic care să fie realmente diferit?

8. Astăzi căutăm să ne schimbăm mentalitatea în ce privește sursa bolii, căci căutăm un leac pentru toate iluziile, și nu un alt schimb între ele. [2]Vom încerca astăzi să găsim sursa vindecării, care este în mințile noastre pentru că Tatăl nostru a pus-o acolo pentru noi. [3]Nu e mai departe de noi decât ne suntem noi înșine. [4]E la fel de aproape de noi ca propriile noastre gânduri, atât de aproape încât e imposibil să o pierdem. [5]Nu trebuie decât să o căutăm, și precis o vom găsi.

9. Astăzi nu vom fi induși în eroare de ce ne pare a fi bolnav. [2]Trecem azi dincolo de aparențe și ajungem la sursa vindecării, de care nimic nu e scutit. [3]Vom reuși în măsura în care ne dăm seama că nu se va putea face niciodată o distincție semnificativă între ce e neadevărat și ce e la fel de neadevărat. [4]Aici nu există gradații, și nici credințe potrivit cărora ce nu există e mai adevărat în unele forme decât în altele. [5]Toate aparențele sunt false și pot fi lecuite pentru că nu sunt adevărate.

10. Așa că ne lepădăm amuletele, talismanele și medicamentele, incantațiile și farmecele, indiferent de forma pe care o iau. [2]Vom tăcea și vom asculta Vocea vindecării, care va lecui toate bolile deodată, redându-i Fiului lui Dumnezeu sănătatea mintală. [3]Nicio altă voce nu poate lecui. [4]Astăzi auzim o singură Voce care ne vorbește despre adevăr, unde se sfârșesc toate iluziile și pacea revine în casa veșnică și tihnită a lui Dumnezeu.

11. Ne trezim auzindu-L și Îl lăsăm să ne vorbească timp de cinci minute la începutul zilei, și ne încheiem ziua ascultând din nou timp de încă cinci minute, înainte de-a adormi. [2]Singura noastră pregătire este să lăsăm la o parte gândurile noastre perturbante, nu separat, ci toate deodată. [3]Sunt toate același lucru. [4]Nu e nevoie să facem diferențe între ele și să amânăm astfel momentul în care ne putem auzi Tatăl vorbindu-ne. [5]Îl auzim acum. [6]La El venim astăzi.

12. Cu mâinile goale, neagățându-ne de nimic, cu inimile săltate și mințile ascultătoare, ne rugăm:





*[2]Numai mântuirea se poate spune că lecuiește.*
*[3]Vorbește-ne, Tată, ca să fim vindecați.*

[4]Și vom simți cum ne acoperă mântuirea cu o protecție blajină și cu o pace atât de profundă, încât nicio iluzie nu poate să ne tulbure mințile, nici să ne ofere dovada realității ei. [5]Asta vom învăța azi. [6]Și ne vom spune rugăciunea de vindecare oră de oră și vom sta un minut la trecerea dintre ore, să auzim cum ni se dă răspunsul la rugăciune în timp ce așteptăm în liniște și bucurie. [7]Astăzi e ziua în care ne sosește vindecarea. [8]Astăzi e ziua în care separarea ia sfârșit și ne amintim Cine suntem cu adevărat.

## RECAPITULAREA a IV-a

### Introducere

1. Acum recapitulăm din nou, de data aceasta conştienţi că ne pregătim pentru a doua parte a procesului prin care învăţăm cum poate fi aplicat adevărul. [2]Astăzi vom începe să ne axăm pe pregătirea pentru ce va urma. [3]Iată ce urmărim în recapitularea de faţă şi în lecţiile care îi urmează. [4]Recapitulăm, aşadar, lecţiile recente şi ideile lor principale în aşa fel încât să facilităm dobândirea stării de pregătire.
2. Avem o temă principală care unifică fiecare pas pe care îl întreprindem în cadrul acestei recapitulări, temă enunţată foarte simplu prin următoarele cuvinte:

*[2]În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.*

[3]Acesta e un fapt şi reprezintă adevărul despre Ce eşti şi Ce e Tatăl tău. [4]Tocmai prin gândul acesta Tatăl a dat creaţie Fiului, stabilindu-l cocreator cu El. [5]Tocmai prin gândul acesta îi garantează Fiului mântuire pe deplin. [6]Căci în mintea lui nu pot sălăşlui alte gânduri decât cele pe care le împărtăşeşte Tatăl lui. [7]Lipsa iertării nu îl lasă să conştientizeze acest gând. [8]Acesta însă este adevărat de-a pururi.

3. Să ne începem pregătirea înţelegând, într-o oarecare măsură, numeroasele forme în care poate fi deghizată lipsa iertării adevărate. [2]Deoarece sunt nişte iluzii, nu sunt percepute a fi doar ce sunt: nişte mecanisme de apărare care îţi protejează gândurile neiertătoare şi ţi le ţin nevăzute şi nerecunoscute. [3]Scopul lor este să îţi arate altceva şi să ţină corecţia la distanţă prin autoamăgiri făcute să îi ia locul.
4. Şi totuşi, în mintea ta nu există decât ce gândeşti cu Dumnezeu. [2]Autoamăgirile nu pot lua locul adevărului. [3]Tot aşa cum un copil care aruncă un băţ în valurile mării nu poate schimba mişcarea de du-te-vino a mareelor, încălzirea apei la soare, argintiul lunii oglindit pe suprafaţa apei în timpul nopţii. [4]Aşa ne începem fiecare exerciţiu din această recapitulare, pregătindu-ne minţile să înţeleagă lecţiile pe care le citim şi să vadă înţelesul pe care ni-l oferă.
5. Începe fiecare zi cu momentul consacrat pregătirii minţii tale să înveţe câtă libertate şi pace îţi poate oferi fiecare idee recapitulată în ziua respectivă. [2]Deschide-ţi mintea, degajeaz-o de toate gândurile amăgitoare, şi las-o total absorbită doar de gândul acesta, îndepărtându-le pe celelalte:

*[3]În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.*





[4]Vor fi de ajuns cinci minute petrecute cu acest gând să pună ziua pe făgaşul desemnat de Dumnezeu şi să lase în seama Minţii Lui toate gândurile pe care le vei primi în ziua respectivă.

6. Ele nu vor veni numai de la tine, căci vor fi toate împărtăşite cu El. [2]Aşa că fiecare dintre ele îţi va aduce mesajul Iubirii Lui, returnându-I mesajele iubirii tale. [3]Aşa îţi va fi redată comuniunea cu Domnul puterilor, după cum a voit El Însuşi. [4]Şi, după cum I se va alătura Propria Lui întregire, tot aşa ţi Se va alătura şi El ţie, care eşti întreg când te uneşti cu El, şi El cu tine.
7. După ce te-ai pregătit, citeşte pe îndelete ambele idei desemnate pentru recapitularea zilei respective. [2]Apoi închide-ţi ochii şi rosteşte-le fără grabă. [3]Nu e rost acum de nicio grabă, căci foloseşti timpul în scopul care i-a fost menit. [4]Lasă fiece cuvânt să strălucească de înţelesul dat de Dumnezeu, aşa cum ţi-a fost dat prin Vocea Lui. [5]Lasă fiecare idee recapitulată în ziua respectivă să îţi dea darul pus de El în ea, să îl primeşti din partea Lui. [6]Iar, în exerciţiile pe care le vom face, nu vom folosi decât formula următoare:
8. Oră de oră, întoarce-te cu gândul la ideea de la începutul zilei şi petrece-ţi un moment de reculegere cu ea. [2]Apoi repetă, fără grabă, ambele idei de exersat în ziua respectivă, lăsându-ţi destul timp să vezi darurile menite ţie pe care le conţin şi lăsându-le primite unde au fost menite.
9. Alte gânduri nu adăugăm, ci le lăsăm pe acestea să fie mesajele ce sunt. [2]Nu ne trebuie mai mult de atât ca să ni se dea fericire şi odihnă, nesfârşită linişte, deplină certitudine şi tot ce voieşte Tatăl nostru să avem drept moştenire de la El. [3]Ne încheiem fiecare zi de recapitulare aşa cum am şi început, repetând mai întâi gândul care a făcut din ziua respectivă un prilej deosebit de binecuvântare şi de fericire pentru noi; şi care, prin credinţa noastră, a readus lumea din întuneric la lumină, din necaz la bucurie, din durere la pace, din păcat la sfinţenie.
10. Dumnezeu îţi aduce mulţumiri ţie, care exersezi astfel împlinirea Cuvântului pe care Şi l-a dat. [2]Şi, când vii să îţi reînchini mintea ideilor zilei, înainte de culcare, recunoştinţa Lui te învăluie în pacea în care te voieşte El de-a pururi şi pe care înveţi acum să o revendici din nou ca moştenire a ta.

## LECȚIA 141

**În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.**

1. (121) Iertarea este cheia fericirii.
2. (122) Iertarea oferă tot ce vreau.

## LECȚIA 142

**În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.**

1. (123) Îi mulțumesc Tatălui meu pentru darurile pe care mi le-a dat.
2. (124) Să îmi aduc aminte că sunt una cu Dumnezeu.

## LECȚIA 143

**În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.**

1. (125) În liniște, primesc Cuvântul lui Dumnezeu astăzi.
2. (126) Tot ce dau îmi dau mie însumi.

## LECȚIA 144

**În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.**

1. (127) Nu există altă iubire decât a lui Dumnezeu.
2. (128) În lumea pe care o văd, nu există niciun lucru pe care să îl vreau.





## LECȚIA 145

**În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.**

1. (129) Dincolo de lumea aceasta, există o lume pe care o vreau.
2. (130) E imposibil să vezi două lumi.

## LECȚIA 146

**În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.**

1. (131) Cine caută să ajungă la adevăr nu poate să nu reușească.
2. (132) Dezleg lumea de tot ce am gândit că este.

## LECȚIA 147

**În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.**

1. (133) Nu voi socoti valoros ce nu are valoare.
2. (134) Să percep iertarea așa cum e.

## LECȚIA 148

**În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.**

1. (135) Dacă mă apăr, sunt atacat.
2. (136) Boala e o apărare împotriva adevărului.

## LECȚIA 149

### În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.

1. (137) Când sunt vindecat, nu sunt vindecat singur.
2. (138) Cerul e decizia pe care trebuie să o iau.

## LECȚIA 150

### În mintea mea nu există decât ce gândesc cu Dumnezeu.

1. (139) Voi accepta Ispășirea pentru mine însumi.
2. (140) Numai mântuirea se poate spune că lecuiește.





## LECȚIA 151

### Toate lucrurile sunt ecouri ale Vocii pentru Dumnezeu.

1. Nimeni nu poate judeca pe baza unor dovezi parțiale. [2]Asta nu e judecată. [3]Ci doar o opinie bazată pe ignoranță și pe îndoială. [4]Pretinsa ei certitudine nu e decât o mască pentru incertitudinea pe care vrea să și-o ascundă. [5]Și are nevoie de o apărare irațională pentru că ea e irațională. [6]Iar apărarea ei pare puternică, convingătoare și fără pic de îndoială datorită întregii îndoieli de dedesubt.

2. Nu pari să te îndoiești de lumea pe care o vezi. [2]Nu pui sub semnul întrebării toate câte ți se arată prin ochii trupului. [3]Nici nu te întrebi de ce le crezi, deși ai învățat de foarte multă vreme că simțurile tale chiar înșală. [4]Faptul că le crezi până la ultimul detaliu ce ți-l relatează e și mai ciudat, când stai să te gândești cât de des au fost martori falși! [5]De ce te-ai încrede în ele atât de orbește? [6]De ce, dacă nu din cauza îndoielii subiacente, pe care vrei să o ascunzi afișând certitudine?

3. Cum poți să judeci? [2]Judecata ta se bazează pe mărturia pe care ți-o oferă simțurile tale. [3]Ori mărturie mai falsă decât ea nici nu a existat. [4]Dar cum altfel judeci lumea pe care o vezi? [5]Ai o încredere demnă de toată mila în ce îți relatează ochii și urechile. [6]Crezi că degetele tale ating realitatea și dau de adevăr. [7]Iată conștiența pe care o înțelegi și pe care o consideri mai reală decât cele adeverite de veșnica Voce pentru Dumnezeu.

4. Poate asta să fie judecată? [2]Ai fost îndemnat deseori să te abții să nu judeci, și nu pentru că e un drept ce îți este refuzat. [3]Nu poți să judeci. [4]Poți doar să crezi judecățile eului, care sunt toate false. [5]El îți îndrumă simțurile cu grijă, să demonstreze cât ești de slab, cât de neputincios și de înspăimântat, cât de speriat de o pedeapsă dreaptă, cât de negru de păcate, cât de nenorocit în vinovăția ta.

5. Eul îți spune că lucrul acesta de care îți vorbește și pe care vrea totuși să îl apere ești tu. [2]Iar tu crezi că e așa cu certitudine încăpățânată. [3]Dar dedesubt rămâne îndoiala ascunsă că nu crede nici el ce îți arată cu atâta convingere că ar fi realitatea. [4]Doar pe el se condamnă. [5]Doar în el vede vinovăția. [6]În tine își vede propria lui disperare.

6. Să nu îi auzi vocea. [2]Martorii pe care ți-i trimite să îți arate că răutatea lui este a ta sunt falși și vorbesc cu certitudine despre ceva de care nici nu au habar. [3]Credința ta în ei e oarbă, pentru că nu vrei să împărtășești îndoielile pe care stăpânul lor nu le poate învinge cu totul. [4]Tu crezi că a te îndoi de proprii lui vasali ar fi să te îndoiești de tine însuți.

7. Trebuie să înveţi însă că, îndoindu-te de dovezile lor, faci loc recunoaşterii de sine şi laşi numai Vocea pentru Dumnezeu să fie Judecătorul lucrurilor în care merită să crezi. [2]El nu îţi va spune că trebuie să îţi judeci fratele după ce văd ochii tăi în el, nici după ce spune gura lui urechilor tale, nici după ce îţi relatează despre el atingerea degetelor tale. [3]El nu bagă în seamă asemenea martori inutili, care nu fac decât să mărturisească strâmb la adresa Fiului lui Dumnezeu. [4]El recunoaşte numai ce iubeşte Dumnezeu şi, în lumina sfântă a tot ce vede El, toate visele pe care şi le face eul despre ce eşti dispar înaintea splendorii pe care o zăreşte El.

8. Lasă-L pe El să fie Judecătorul a ce eşti, căci El are o certitudine în care nu există îndoială, deoarece se bazează pe o Certitudine atât de mare, încât îndoiala nu are înţeles în faţa Ei. [2]Cristos nu Se poate îndoi de Sine Însuşi. [3]Vocea pentru Dumnezeu nu poate decât să Îl cinstească, bucurându-se de deplina şi veşnica Lui nepăcătoşenie. [4]Cel judecat de El poate doar să râdă în faţa vinovăţiei, nefiind dispus să se mai joace acum cu jucăriile păcatului; neluând în seamă mărturiile trupului înaintea extazului sfintei feţe a lui Cristos.

9. Aşa te judecă El. [2]Acceptă-I Cuvântul despre ce eşti, căci El stă mărturie pentru minunata ta creaţie şi pentru Mintea al Cărui Gând a creat realitatea ta. [3]Ce poate să însemne trupul pentru Cel Ce cunoaşte slava Tatălui şi a Fiului? [4]Ce şoapte poate să audă de la eu? [5]Ce L-ar putea convinge că păcatele tale sunt reale? [6]Lasă-L să fie, totodată, Judecătorul tuturor lucrurilor care par să ţi se întâmple în această lume. [7]Lecţiile Lui îţi vor da posibilitatea să acoperi distanţa dintre iluzii şi adevăr.

10. El va înlătura toată credinţa pe care ţi-ai investit-o în durere, dezastru, suferinţă şi pierdere. [2]El îţi dă viziunea care poate privi dincolo de toate aceste aparenţe crunte şi poate vedea blajina faţă a lui Cristos în fiecare dintre ele. [3]Nu te vei mai îndoi că poţi avea parte numai de bine, tu, cel preaiubit de Dumnezeu, căci El va judeca toate întâmplările şi va preda singura lecţie pe care o conţin toate.

11. El va selecta elementele din ele care reprezintă adevărul şi nu va ţine cont de acele aspecte care nu reflectă decât nişte vise deşarte. [2]Şi va reinterpreta tot ce vezi şi tot ce se întâmplă, fiecare împrejurare şi fiecare incident care pare să te atingă în orice fel, din perspectiva unicului Său cadru de referinţă, complet unificat şi sigur. [3]Şi vei vedea iubirea de dincolo de ură, constanţa în schimbare, purul în păcat, şi numai binecuvântarea Cerului asupra lumii.

12. Asta e învierea ta, căci viaţa ta nu face parte din ce vezi. [2]E mai presus de trup şi lume, dincolo de fiecare mărturie a nesfinţeniei, în Sfânta Sfintelor, sfântă ca Aceasta. [3]Prin toţi şi toate, Vocea Lui nu vrea să îţi vorbească decât de Sinele tău şi de Creatorul tău, Care e





Una cu El. [4]Aşa vei vedea în toate sfânta faţă a lui Cristos şi vei auzi în toate nimic altceva decât ecoul Vocii lui Dumnezeu.

13. Nu exersăm astăzi prin cuvinte decât la începutul intervalului petrecut cu Dumnezeu. [2]Vom prefaţa aceste momente cu o singură reiterare lentă a gândului cu care începe ziua. [3]Şi apoi ne vom privi gândurile, apelând în linişte la Cel Care vede elementele de adevăr din ele. [4]Lasă-L pe El să evalueze fiecare gând care îţi vine în minte, să înlăture elementele de visare şi să ţi le dea înapoi ca idei curate care nu contrazic Voia lui Dumnezeu.

14. Dă-I Lui gândurile tale, iar El ţi le va înapoia ca miracole ce proclamă cu voioşie întregimea şi fericirea pe care i le voieşte Dumnezeu Fiului Său, ca dovadă a veşnicei Sale Iubiri. [2]Şi fiecare gând astfel transformat capătă putere tămăduitoare de la Mintea care a văzut adevărul din el şi nu s-a lăsat amăgită de falsul adăugat. [3]Toate urmele de fantezie dispar. [4]Şi ce rămâne e unificat într-un Gând desăvârşit, care îşi oferă desăvârşirea pretutindeni.

15. Petrece-ţi astfel cincisprezece minute când te trezeşti şi oferă bucuros alte cincisprezece înainte de culcare. [2]Slujirea înfăptuită de tine începe când ţi s-au purificat gândurile toate. [3]Aşa ţi se predă cum să îi predai Fiului lui Dumnezeu sfânta lecţie a sanctităţii sale. [4]Nimeni nu va pregeta să asculte, când auzi Vocea pentru Dumnezeu aducând omagiu Fiului lui Dumnezeu. [5]Şi toţi vor împărtăşi cu tine gândurile retraduse de El în mintea ta.

16. Aşa e Paştele tău. [2]Şi aşa îţi aşterni asupra lumii darul de crini albi ca neaua, înlocuind mărturiile păcatului şi ale morţii. [3]Prin transfigurarea ta, lumea e izbăvită şi voios eliberată de vinovăţie. [4]Cu bucurie şi recunoştinţă ne ridicăm acum minţile înviate spre Cel Ce ne-a redat sănătatea minţii.

17. Şi ne vom aduce aminte în fiecare oră de Cel Care e mântuire şi izbăvire. [2]În timp ce Îi aducem mulţumiri, lumea se uneşte cu noi şi ne acceptă fericită gândurile sfinte, pe care Cerul le-a corectat şi le-a purificat. [3]Acum începe în sfârşit slujirea înfăptuită de noi, de-a duce de jur împrejurul lumii vestea voioasă că adevărul nu are iluzii şi că pacea lui Dumnezeu, prin noi, le aparţine tuturor.

## LECŢIA 152

### Puterea de decizie îmi aparţine.

1. Nimeni nu poate pierde dacă nu e decizia lui să piardă. [2]Nimeni nu suferă dacă nu îşi alege singur această stare dureroasă. [3]Nimeni nu se mâhneşte, nu se consideră bolnav şi nu se poate teme dacă acestea nu sunt consecinţe pe care le doreşte. [4]Şi nimeni nu moare fără propriul lui consimţământ. [5]Nimic nu se întâmplă care să nu reprezinte ce doreşti şi nimic nu se omite din ce alegi. [6]Aici e lumea ta, întreagă până la ultimul detaliu. [7]Aici e întreaga ei realitate pentru tine. [8]Şi numai aici e mântuirea.

2. Poate crezi că poziţia aceasta e extremă şi prea inclusivă pentru a fi adevărată. [2]Dar poate oare adevărul să aibă excepţii? [3]Dacă ai în dar totul, poate pierderea să aibă vreo realitate? [4]Poate durerea să facă parte din pace sau mâhnirea din bucurie? [5]Pot frica şi boala să pătrundă într-o minte în care îşi au locul iubirea şi sfinţenia deplină? [6]Adevărul trebuie să includă totul dacă chiar este să fie adevărul. [7]Nu accepta opuşi şi nici excepţii, căci ar însemna să contrazici adevărul întru totul.

3. Mântuirea este recunoaşterea că adevărul e adevărat şi că nimic altceva nu e adevărat. [2]Ai mai auzit asta înainte, dar poate că nu îi accepţi încă ambele părţi. [3]Fără prima, a doua nu are înţeles. [4]Dar, fără a doua, prima nu mai e adevărată. [5]Adevărul nu poate să aibă un opus. [6]Gândul acesta nu poate fi rostit şi rumegat îndeajuns. [7]Căci, dacă neadevărul e la fel de adevărat ca adevărul, o parte a adevărului e falsă. [8]Iar adevărul şi-a pierdut înţelesul. [9]Nimic nu e adevărat decât adevărul, iar ce e fals e fals.

4. Aceasta e cea mai simplă dintre distincţii, însă şi cea mai obscură. [2]Dar nu pentru că e o distincţie greu de perceput. [3]Este ascunsă în spatele unei multitudini de opţiuni care nu par să îţi aparţină întru totul. [4]Aşa că adevărul pare să aibă unele aspecte care dezmint consecvenţa, dar care nu par să fie decât nişte contradicţii introduse de tine.

5. Aşa cum te-a creat Dumnezeu, trebuie să rămâi neschimbător, cu stări tranzitorii prin definiţie false. [2]Iar asta include toate fluctuaţiile afective, toate transformările stărilor mentale şi trupeşti, toate stările de conştienţă şi toate reacţiile. [3]Aceasta este inclusivitatea totală care distinge adevărul de fals şi ţine falsul separat de adevăr, drept ceea ce şi este.

6. Nu e ciudat că socoteşti o aroganţă gândul că tu ai făcut lumea pe care o vezi? [2]Nu Dumnezeu a făcut-o. [3]De asta poţi fi sigur. [4]Ce





poate ştii El de efemer, de păcătos şi vinovat, de temător, de suferind şi singuratic, şi de mintea care trăieşte într-un trup ce trebuie să moară? [5]Crezând că a făcut o lume în care asemenea lucruri par să aibă realitate, nu faci decât să Îl acuzi de demenţă. [6]El nu e nebun. [7]Însă numai nebunia face o lume ca aceasta.

7. Arogant este să crezi că Dumnezeu a făcut haosul, că Îşi contrazice Voia, că a inventat opuşi la adevăr şi că îngăduie triumful morţii asupra vieţii. [2]Umilinţa ar vedea numaidecât că aceste lucruri nu ţin de El. [3]Şi poţi să vezi ce nu a creat Dumnezeu? [4]Să crezi că poţi înseamnă pur şi simplu să crezi că poţi percepe ce Dumnezeu nu a voit să fie. [5]Şi ce ar putea fi mai arogant?

8. Să fim astăzi cu adevărat umili şi să acceptăm ce am făurit drept ceea ce şi este. [2]Puterea de decizie ne aparţine. [3]Decide să îţi accepţi poziţia cuvenită de cocreator al universului, şi tot ce crezi că ai făurit va dispărea. [4]Ce îţi va apărea atunci în conştienţă va fi tot ce a fost vreodată, de-a pururi aşa cum e acum. [5]Şi va înlocui amăgirile de sine făcute să uzurpe altarul închinat Tatălui şi Fiului.

9. Astăzi exersăm adevărata umilinţă, abandonând şiretlicurile prin care încearcă eul să arate că este arogantă. [2]Numai eul poate să fie arogant. [3]Dar adevărul e umil când îşi adevereşte puternicia, imuabilitatea şi întregimea veşnică, atotcuprinzătoare, darul desăvârşit dat de Dumnezeu preaiubitului Său Fiu. [4]Lăsăm deoparte aroganţa care spune că suntem păcătoşi, vinovaţi şi temători, ruşinaţi de ceea ce suntem; şi ne înălţăm, în schimb, inimile cu adevărată umilinţă spre Cel Ce ne-a creat imaculaţi, de o putere şi o iubire asemănătoare alor Lui.

10. Puterea de decizie ne aparţine. [2]Şi acceptăm de la El ceea ce suntem, şi îl recunoaştem cu umilinţă pe Fiul lui Dumnezeu. [3]A-l recunoaşte pe Fiul lui Dumnezeu presupune, totodată, că s-au lepădat toate conceptele de sine şi că au fost recunoscute false. [4]Le-a fost percepută aroganţa. [5]Şi acceptăm cu umilinţă şi cu voioşie că strălucirea Fiului lui Dumnezeu, blândeţea lui, nepăcătoşenia lui desăvârşită, Iubirea Tatălui său, dreptul lui la Cer şi la eliberarea din iad sunt toate ale noastre.

11. Ne unim acum să adeverim cu bucurie că minciunile sunt false şi că numai adevărul e adevărat. [2]Ne gândim numai la adevăr când ne trezim, şi petrecem cinci minute exersându-i uzanţele, încurajându-ne minţile înfricoşate cu următoarele cuvinte:

> *[3]Puterea de decizie îmi aparţine. [4]Chiar astăzi mă voi accepta drept ceea ce m-a creat Voia Tatălui meu să fiu.*

[5]Apoi vom aştepta în linişte, renunţând la toate amăgirile de sine, în

timp ce ne rugăm cu umilință Sinele să ni Se reveleze. ⁶Iar Cel Ce nu a plecat nicicând va reveni în conștiența noastră, recunoscător să Îi restituie lui Dumnezeu căminul Lui, după cum a fost menit să fie.

12. Așteaptă-L cu răbdare pe tot parcursul zilei și invită-L oră de oră cu cuvintele cu care a început ziua, încheind-o cu aceeași invitație adresată Sinelui tău. ²Vocea lui Dumnezeu îți va răspunde, căci El vorbește pentru tine și pentru Tatăl tău. ³El îți va înlocui toate gândurile înnebunite cu pacea lui Dumnezeu, amăgirile de sine cu adevărul lui Dumnezeu și iluziile de sine cu Fiul lui Dumnezeu.





## LECȚIA 153

### În neapărarea mea stă siguranța mea.

1. Tu, care te simți amenințat de această lume schimbătoare, de glumele ei amare și de capriciile sorții, de scurtele ei relații și de toate „darurile" pe care le împrumută doar ca să le ia iarăși înapoi, ascultă bine lecția aceasta. ²Lumea nu oferă nicio siguranță. ³E înrădăcinată în atac și toate „darurile" ei de pretinsă siguranță sunt amăgiri iluzorii. ⁴Căci atacă, și apoi atacă din nou. ⁵Nicio pace a minții nu e posibilă acolo unde primejdia amenință astfel.

2. Lumea stârnește numai defensivitate. ²Căci amenințarea aduce mânie, mânia face ca atacul să pară rezonabil, sincer provocat și îndreptățit în numele legitimei apărări. ³Dar defensivitatea e o dublă amenințare. ⁴Căci atestă slăbiciunea și instituie un sistem defensiv care nu poate să funcționeze. ⁵Acum cei slabi sunt și mai subminați, căci e trădare în afară și o trădare și mai mare înăuntru. ⁶Mintea e acum derutată și nu știe la ce să mai recurgă pentru a scăpa de propriile ei închipuiri.

3. E ca și cum ar ține-o strâns un cerc, în care un alt cerc o leagă, și încă unul în acesta, până nu mai are nici speranță, nici posibilitate de scăpare. ²Atac, apărare; apărare, atac devin cercurile orelor și ale zilelor, care pun mintea în cătușe grele de oțel întărit cu fier, revenind doar ca să o ia de la capăt. ³Încleștarea tot mai strânsă care încătușează mintea nu pare să aibă nici răgaz, nici încetare.

4. Mecanismele de apărare sunt prețul cel mai scump pe care îl cere eul. ²În ele stă nebunia, într-o formă atât de cumplită, încât speranța sănătății mintale pare doar un vis deșert, mai presus de posibil. ³Senzația de amenințare pe care o încurajează lumea e cu atât mai profundă și mai presus de frenezia și intensitatea pe care ți le poți imagina, încât nu ai habar de toată devastarea pe care a pricinuit-o.

5. Ești robul ei. ²Nu știi ce faci, de frica ei. ³Tu, care îi simți încleștarea de fier strângându-ți inima, nu înțelegi cât de mult ai fost pus să sacrifici. ⁴Nu îți dai seama ce ai făcut să sabotezi sfânta pace dumnezeiască prin defensivitatea ta. ⁵Căci nu vezi în Fiul lui Dumnezeu decât o victimă de atacat cu fanteziile, visele și iluziile pe care le-a făcut; neputincios însă în prezența lor, având nevoie doar să fie apărat cu și mai multe fantezii și vise prin care îl alină iluziile siguranței lui.

6. Neapărarea e putere. ²Ea atestă recunoașterea lui Cristos în tine. ³Poate îți amintești că textul susține că alegi întotdeauna între puterea lui Cristos și propria ta slăbiciune, văzută separat de El. ⁴Neapă-

rarea nu poate fi atacată niciodată, căci recunoaşte o putere atât de mare încât atacul e o nebunie, sau un joc prostesc pe care îl joacă un copil obosit când e prea somnoros să îşi amintească ce vrea.

7. Apărarea e slăbiciune. [2]Ea proclamă că L-ai negat pe Cristos şi ai ajuns să te temi de mânia Tatălui Său. [3]Ce te mai poate mântui acum de deliranta ta idee a unui dumnezeu mânios, a cărui imagine înfricoşătoare crezi că o vezi lucrând în toate relele din lume? [4]Acum, când nu te lupţi decât cu nişte iluzii, ce altceva ar putea să te apere decât nişte iluzii?

8. Nu ne vom prinde astăzi în nişte jocuri atât de puerile. [2]Căci adevăratul nostru scop este să mântuim lumea, şi nu vom da pe nişte prostii nesfârşita bucurie pe care ne-o oferă funcţia noastră. [3]Nu vom lăsa să ne scape fericirea din cauză că s-a întâmplat să ne treacă prin minte o frântură dintr-un vis fără sens şi am confundat figurile din el cu Fiul lui Dumnezeu; infima lui clipită – cu veşnicia.

9. Privim azi dincolo de vise şi recunoaştem că nu avem nevoie de apărare pentru că am fost creaţi inatacabili, fără niciun gând, nicio dorinţă, niciun vis în care atacul are vreun înţeles. [2]Acum nu ne putem teme, căci am lăsat în urmă toate gândurile înfricoşătoare. [3]Şi în neapărare stăm ocrotiţi, senin de convinşi de siguranţa noastră de acum, siguri de mântuire, siguri că ne vom îndeplini scopul ales, în timp ce slujirea pe care o înfăptuim îşi extinde sfânta binecuvântare prin lume.

10. Stai liniştit o clipă şi gândeşte-te în linişte cât de sfânt e scopul tău, cât de ocrotit te odihneşti, imposibil de atins în lumina lui. [2]Slujitorii lui Dumnezeu au ales ca adevărul să fie cu ei. [3]Cine e mai sfânt decât ei? [4]Cine poate fi mai sigur că fericirea îi este întru totul garantată? [5]Şi cine poate fi mai straşnic ocrotit? [6]Ce apărare le poate fi necesară celor care sunt printre aleşii lui Dumnezeu, prin opţiunea Lui şi printr-a lor, deopotrivă?

11. E funcţia slujitorilor lui Dumnezeu să îşi ajute fraţii să aleagă aşa cum au ales şi ei. [2]Dumnezeu i-a ales pe toţi, dar puţini au ajuns să realizeze că Voia Lui e doar propria lor voie. [3]Şi, cât timp nu predai ce ai învăţat, mântuirea aşteaptă şi întunericul ţine lumea într-o încarcerare cumplită. [4]Şi nu vei învăţa că lumina a ajuns la tine şi că ai reuşit să scapi. [5]Căci nu vei vedea lumina până nu o oferi tuturor fraţilor tăi. [6]În momentul în care ţi-o iau ei din mâini, o vei recunoaşte ca propria ta lumină.

12. Mântuirea poate fi comparată cu un joc în care se prind nişte copii fericiţi. [2]Jocul a fost conceput de Cel Care Îşi iubeşte copiii şi Care vrea să le înlocuiască jucăriile înfricoşătoare cu jocuri vesele, care să îi înveţe că joaca de-a frica s-a încheiat. [3]Prin jocul Lui înveţi despre fericire, pentru că nu pierde nimeni. [4]Fiecare jucător trebuie să câş-





tige şi, câştigând, asigură câştigul tuturor. [5]Jocul de-a frica e lăsat cu bucurie deoparte când copiii ajung să vadă beneficiile pe care le aduce mântuirea.

13. Tu, care te-ai jucat cu ideea că eşti pierdut pentru speranţă, abandonat de Tatăl tău, lăsat singur şi îngrozit într-o lume înfricoşătoare, înnebunită de păcat şi de vinovăţie, fii fericit acum. [2]Jocul acela s-a sfârşit. [3]A sosit acum o perioadă liniştită, în care punem la loc jucăriile vinovăţiei şi ne închidem pentru totdeauna caraghioasele şi puerilele gânduri ale păcatului departe de minţile pure şi sfinte ale copiilor Cerului şi ale Fiului lui Dumnezeu.

14. Ne oprim doar încă o clipită, să ne prindem într-un ultim joc voios pe acest pământ. [2]Şi apoi mergem să ne ocupăm poziţia cuvenită, unde îşi are locul adevărul şi jocurile nu au niciun înţeles. [3]Aşa se termină povestea. [4]Fie ca ziua de azi să îi aducă lumii mai aproape ultimul capitol, ca fiecare să înveţe că basmul pe care îl citeşte – despre un destin îngrozitor, despre zădărnicirea tuturor speranţelor sale, despre jalnica lui apărare împotriva unei răzbunări de care nu poate scăpa – nu e decât propria lui fantezie delirantă. [5]Slujitorii lui Dumnezeu au venit să îl trezească din visele sumbre pe care le-a stârnit povestea aceasta în amintirea confuză şi năucă pe care o are despre acest basm distorsionat. [6]Fiul lui Dumnezeu poate să zâmbească în sfârşit, învăţând că nu este adevărat.

15. Astăzi exersăm într-o formă pe care o vom menţine o bună bucată de vreme. [2]La începutul fiecărei zile vom acorda atenţie ideii zilei cât mai mult posibil. [3]Cinci minute devin acum durata minimă pe care o acordăm pregătirii noastre pentru o zi în care mântuirea este singurul obiectiv pe care îl avem. [4]Zece minute ar fi mai bine, cincisprezece, şi mai bine. [5]Şi, când distragerea va înceta să ne abată de la scopul pe care îl avem, vom constata că e prea puţin să petreci cu Dumnezeu chiar şi o jumătate de oră. [6]Nici seara nu vom fi dispuşi să acordăm mai puţin, cu recunoştinţă şi cu bucurie.

16. Fiecare oră ne sporeşte pacea crescândă, pe măsură ce ne amintim să fim credincioşi faţă de Voia pe care o împărtăşim cu Dumnezeu. [2]Câteodată, poate, un minut sau chiar şi mai puţin va fi durata maximă pe care o putem oferi în ora respectivă. [3]Uneori vom uita. [4]Alteori, treburile lumii ne vor împresura şi nu ne vom putea retrage un pic pentru a ne îndrepta gândurile către Dumnezeu.

17. Dar, când putem, ne vom respecta îndatorirea de slujitori ai lui Dumnezeu, reamintindu-ne oră de oră misiunea noastră şi Iubirea Lui. [2]Şi vom şedea tăcuţi în aşteptarea Lui şi Îi vom asculta Vocea, aflând ce vrea să facem în ora ce urmează, în timp ce Îi mulţumim pentru toate darurile pe care ni le-a dat în ora ce s-a scurs.

18. Cu timpul, exersând, nu vei mai înceta să te gândeşti la El şi să Îi

auzi Vocea plină de iubire călăuzindu-ți pașii pe căi liniștite, pe care le vei străbate cu adevărat fără să te aperi. [2]Căci vei ști că Cerul merge cu tine. [3]Și nu îți vei lua nicio clipă mintea de la El, deși îți petreci timpul oferind lumii mântuire. [4]Oare nu crezi că El va face posibil acest lucru, pentru tine care ai ales să Îi duci la bun sfârșit planul de mântuire a lumii și a ta?

19. Tema noastră de astăzi este neapărarea noastră. [2]Ne înveșmântăm în ea în timp ce ne pregătim să dăm binețe zilei. [3]Ne sculăm puternici în Cristos și ne lăsăm slăbiciunea să dispară, amintindu-ne că puterea Lui își are locul în noi. [4]Ne vom aminti că El rămâne alături de noi pe tot parcursul zilei și că nu ne lasă niciodată slăbiciunea fără sprijinul puterii Sale. [5]Îi chemăm într-ajutor puterea de fiecare dată când simțim amenințarea mecanismelor noastre de apărare subminându-ne certitudinea finalității. [6]Ne vom opri o clipă, în timp ce El ne spune: „Sunt aici".

20. Exercițiile tale vor începe să capete acum seriozitatea iubirii, pentru a te ajuta să îți păzești mintea de deviații de la scopul ei. [2]Nu te teme și nu fi timid. [3]Nu poate încăpea îndoială că îți vei atinge obiectivul final. [4]Slujitorii lui Dumnezeu nu pot da greș niciodată, pentru că iubirea, puterea și pacea care se răsfrâng din ei spre toți frații lor vin de la El. [5]Acestea sunt darurile pe care ți le face El. [6]Tot ce trebuie să Îi dai în schimb e neapărarea ta. [7]Te lepezi doar de ce nu a fost real nicicând, pentru a-L privi pe Cristos și a-I vedea nepăcătoșenia.





## LECȚIA 154

### Mă număr printre slujitorii lui Dumnezeu.

1. Să nu fim azi nici aroganți, nici plini de falsă umilință. [2]Am depășit asemenea prostii. [3]Nu ne putem judeca pe noi înșine, și nici nu e nevoie să o facem. [4]Acestea nu sunt decât încercări de-a nu lua o decizie și de-a amâna asumarea funcției noastre. [5]Nu e rostul nostru să ne judecăm valoarea, și nici nu putem ști care e cel mai bun rol pentru noi; ce putem face în cadrul unui plan mai amplu, pe care nu îl putem vedea în întregimea lui. [6]Rolul nostru ne e distribuit în Cer, nu în iad. [7]Iar ce credem că e slăbiciune poate fi putere, iar ce credem că e puterea noastră este adesea aroganță.

2. Indiferent care ți-e rolul desemnat, a fost selectat de Vocea pentru Dumnezeu, a Cărui funcție e să vorbească și pentru tine. [2]Văzându-ți capacitățile exact așa cum sunt și conștientizând, în egală măsură, unde pot fi aplicate cel mai bine, la ce anume, cui și când, El alege și acceptă pentru tine rolul tău. [3]El nu lucrează fără consimțământul tău. [4]Dar nu e amăgit în legătură cu ce ești, și ascultă doar de Vocea Lui din tine.

3. Tocmai prin capacitatea Lui de-a auzi o singură Voce care e a Lui devii, în sfârșit, conștient că există o singură Voce în tine. [2]Iar Vocea aceasta îți desemnează funcția și ți-o transmite, dându-ți puterea să o înțelegi, să faci ce comportă ea și să reușești în tot ce faci în legătură cu ea. [3]Dumnezeu S-a îngemănat cu Fiul Lui în această privință, așa că Fiul Lui devine Propriul Lui mesager al unității cu El.

4. Tocmai această îngemănare a Tatălui și a Fiului prin Vocea pentru Dumnezeu distinge mântuirea de lume. [2]Tocmai această Voce vorbește de legi la care lumea nu se supune, și făgăduiește mântuirea de toate păcatele, vinovăția fiind atunci abolită în mintea pe care Dumnezeu a creat-o lipsită de păcat. [3]Acum mintea aceasta devine din nou conștientă de Cel Care a creat-o și de veșnica Lui uniune cu ea. [4]Sinele ei este, așadar, singura realitate în care voia ei și a lui Dumnezeu sunt îngemănate.

5. Nu mesagerul e cel ce scrie mesajul pe care îl poartă. [2]Și nici nu pune la îndoială dreptul celui care îl scrie, nici nu întreabă de ce i-a ales acesta tocmai pe cei ce vor primi mesajul pe care îl aduce el. [3]E de ajuns să îl accepte, să îl dea celor cărora le este destinat și să își îndeplinească rolul în transmiterea lui. [4]Dacă determină care să fie mesajele, care să fie scopul lor sau unde să fie duse, nu își exercită rolul legitim de purtător de Cuvânt.

6. Există o diferență majoră în rolul mesagerilor Cerului, care îi dis-

tinge de cei pe care îi desemnează lumea. ²Mesajele pe care le transmit ei le sunt destinate în primul rând lor. ³Şi numai când le pot accepta pentru ei înşişi devin capabili să le ducă mai departe şi să le dea oriunde au fost menite să ajungă. ⁴Ca mesagerii tereştri, nu ei au scris mesajele pe care le poartă, dar devin primii receptori ai acestora în cel mai adevărat sens, primind pentru a se pregăti să dea.

7. Un mesager terestru îşi îndeplineşte rolul dându-şi în primire toate mesajele. ²Mesagerii lui Dumnezeu îşi duc la îndeplinire atribuţia acceptând mesajele Lui ca pentru ei înşişi, şi arată că înţeleg mesajele dându-le mai departe. ³Nu îşi aleg roluri care nu li s-au dat prin autoritatea Lui. ⁴Şi câştigă, de aceea, din fiecare mesaj pe care îl dau mai departe.

8. Vrei să primeşti mesajele lui Dumnezeu? ²Căci aşa devii mesagerul Lui. ³Eşti desemnat acum. ⁴Şi totuşi, întârzii cu datul mesajelor pe care le-ai primit. ⁵Aşa că nu cunoşti că sunt ale tale şi nu le recunoşti. ⁶Nimeni nu poate să primească şi să înţeleagă că a primit până nu dă. ⁷Căci tocmai dând acceptă ce a primit.

9. Tu, care eşti acum mesagerul lui Dumnezeu, primeşte-I mesajele. ²Căci face parte din rolul care ţi s-a desemnat. ³Dumnezeu nu a pregetat să îţi ofere cele trebuincioase, şi nici ele nu au rămas neacceptate. ⁴Dar mai ai de îndeplinit încă o parte a sarcinii desemnate. ⁵Cel Care a primit pentru tine mesajele lui Dumnezeu vrea să fie primite şi de tine. ⁶Căci aşa te identifici cu El şi revendici ce e al tău.

10. Astăzi ne propunem să recunoaştem tocmai această îngemănare. ²Nu vom căuta să ne ţinem minţile separate de Cel Care vorbeşte pentru noi, căci ascultându-L nu ne auzim decât propria voce. ³Numai El ne poate vorbi nouă şi pentru noi, îngemănând într-o singură Voce primirea şi dăruirea Cuvântului lui Dumnezeu, dăruirea şi primirea Voii Sale.

11. Exersăm cum să Îi dăm ce vrea să aibă, ca să putem recunoaşte darurile pe care ni le dă El. ²Are nevoie de vocea noastră să poată vorbi prin noi. ³Are nevoie de mâinile noastre să Îi ţină mesajele şi să le ducă celor desemnaţi de El. ⁴Are nevoie de picioarele noastre să ne ducă unde voieşte El, ca făpturile care aşteaptă în chinuri să fie izbăvite în sfârşit. ⁵Şi are nevoie de voia noastră unită cu a Lui, să fim adevăraţii receptori ai darurilor pe care le dă El.

12. Să învăţăm azi o lecţie: că nu vom recunoaşte darul pe care îl primim până nu îl dăm. ²Ai auzit lucrul acesta în sute de feluri, de sute de ori, şi totuşi, încă îţi lipseşte credinţa. ³Dar un lucru este cert: cât timp nu îi dai crezare, vei primi o mie de miracole, şi apoi încă o mie, dar nu vei şti că Dumnezeu Însuşi nu a lăsat niciun dar pe dinafara celor pe care le ai deja, şi nu i-a refuzat Fiului Său nici cea mai mică binecuvântare. ⁴Ce poate să însemne asta pentru tine, până nu te identifici cu El şi cu ai Săi?





13. Lecţia noastră de astăzi sună în felul următor:

*²Mă număr printre slujitorii lui Dumnezeu şi sunt recunoscător că dispun de mijloacele prin care voi recunoaşte că sunt liber.*

14. Lumea se retrage când ne luminăm minţile şi ne dăm seama că aceste cuvinte sfinte sunt adevărate. ²Ele sunt mesajul pe care ni-l trimite astăzi Creatorul nostru. ³Acum demonstrăm cum ne-au schimbat mentalitatea despre ce suntem şi ce funcţie avem. ⁴Căci, dovedind că nu acceptăm nicio voie pe care nu o împărtăşim, numeroasele daruri primite de la Creatorul nostru ne vor ţâşni în faţa ochilor şi ne vor sări în braţe, şi vom recunoaşte ce am primit.

## LECȚIA 155

### Mă voi da la o parte și Îi voi ceda Lui conducerea.

1. Există un mod de a trăi în lume care nu e aici, deși pare să fie. [2]Nu îți schimbi înfățișarea, deși zâmbești mai des. [3]Fruntea ți-e senină, ochii îți sunt liniștiți. [4]Iar cei care cutreieră lumea ca tine recunosc seamănul lor. [5]Dar te vor recunoaște și cei ce nu au perceput încă drumul, și vor crede că ești ca ei, cum ai fost mai înainte.

2. Lumea e o iluzie. [2]Cei care aleg să vină aici caută un loc unde să poată fi doar niște iluzii și să își poată evita propria realitate. [3]Dar, când descoperă că propria lor realitate e chiar și aici, se dau la o parte și o lasă să preia conducerea. [4]Ce altceva ar putea avea de ales? [5]Să lași iluziile să treacă înaintea adevărului e curată nebunie. [6]Dar să lași iluzia să se afunde în spatele adevărului și adevărul să iasă în față drept ce este, e pură sănătate mintală.

3. Iată simpla alegere pe care o facem astăzi. [2]Iluzia smintită va rămâne o vreme la vedere, să o vadă cei care au ales să vină și care încă nu s-au bucurat să constate că au făcut o alegere greșită. [3]Ei nu pot învăța direct de la adevăr, pentru că au negat că e așa ceva. [4]Așa că au nevoie de un Profesor Care le percepe nebunia, dar Care poate privi totuși, dincolo de iluzie, la simplul adevăr din ei.

4. Dacă adevărul le-ar pretinde să renunțe la lume, li s-ar părea că li se cere să sacrifice ceva real. [2]Mulți au ales să renunțe la lume în timp ce mai credeau în realitatea ei. [3]Și au avut un sentiment al pierderii, așa că nu au fost eliberați. [4]Alții au ales să aibă parte doar de lume, și au avut un sentiment al pierderii și mai profund, pe care nu l-au înțeles.

5. Între aceste făgașe mai există un drum care duce în direcția opusă pierderii de orice fel, căci sacrificiul și privațiunea sunt ambele rapid lăsate în urmă. [2]Acesta este drumul care ți-e desemnat acum. [3]Mergi pe acest făgaș cum merg și alții, și nu pari să fii deosebit de ei, deși chiar ești. [4]Așa te poți pune în slujba lor în timp ce stai în slujba ta, și le așterni pașii pe drumul pe care l-a deschis Dumnezeu – ție, și lor prin intermediul tău.

6. Iluzia încă mai pare să se țină scai de tine, ca să ajungi la ei. [2]Dar s-a dat la o parte. [3]Și nu de iluzie te aud vorbind ei, și nu iluzie aduci să le privească ochii și să le priceapă mințile. [4]Și nici adevărul, care merge înaintea ta, nu le poate vorbi prin iluzii, căci drumul duce acum dincolo de iluzii, în timp ce îi chemi din mers să te urmeze.

7. Toate drumurile vor duce în final la acesta. [2]Căci sacrificiul și privațiunea sunt căi ce nu duc nicăieri, decizii în favoarea înfrângerii și ținte ce vor rămâne imposibile. [3]Toate acestea se dau la o parte când răzbate adevărul din tine, să îți scoată frații de pe făgașurile morții și să îi așeze pe făgașul fericirii. [4]Suferința lor e doar o iluzie. [5]Dar au nevoie de o călăuză care să le arate cum să iasă din ea, căci ei confundă iluzia cu adevărul.

8. Asta e chemarea mântuirii, și nimic mai mult. [2]Ea îți cere să accepți adevărul și să îl lași să meargă înaintea ta, luminând calea răscumpărării din iluzii. [3]Nu e o răscumpărare cu un preț. [4]Nu există cost, numai câștig. [5]Iluzia nu poate decât să pară că îl ține în lanțuri pe sfântul Fiu al lui Dumnezeu. [6]Numai de iluzii ajunge să fie mântuit. [7]De îndată ce acestea se dau la o parte, se regăsește pe sine.

9. Mergi cu bine acum, dar cu băgare de seamă, căci făgașul acesta e nou pentru tine. [2]Și s-ar putea să constați că mai ești tentat să o iei înaintea adevărului și să lași iluziile să îți fie călăuză. [3]Sfinții tăi frați ți-au fost dați să calce pe urmele tale, în timp ce mergi cu certitudinea finalității spre adevăr. [4]Acesta merge înaintea ta acum, ca ei să vadă ceva cu care se pot identifica și să le arate drumul ceva ce pot să înțeleagă.

10. La capătul călătoriei însă nu va fi niciun gol, nicio distanță între adevăr și tine. [2]Și toate iluziile care au mers pe calea pe care ai străbătut-o vor dispărea și ele de la tine, nerămânând nimic care să țină adevărul separat de întregirea lui Dumnezeu, sfântă ca El Însuși. [3]Dă-te la o parte cu credință și cedează adevărului conducerea. [4]Nu știi unde mergi. [5]Dar Cel Ce știe merge cu tine. [6]Lasă-L să te conducă odată cu ceilalți.

11. Când visele se vor sfârși, când timpul va închide ușa în urma tuturor lucrurilor trecătoare și miracolele nu vor mai avea rost, sfântul Fiu al lui Dumnezeu nu va mai face nicio călătorie. [2]Nu va mai exista dorința de-a fi iluzie, în loc de adevăr. [3]Și spre asta ne îndreptăm, înaintând în direcția pe care ne-o indică adevărul. [4]Aceasta e ultima noastră călătorie, pe care o întreprindem pentru toți. [5]E important să nu ne rătăcim. [6]Căci, așa cum adevărul merge înaintea noastră, tot așa merge și înaintea fraților noștri care ne vor urma.

12. Mergem la Dumnezeu. [2]Oprește-te și reflectează asupra acestui lucru. [3]Poate oare să existe un drum mai sfânt sau mai demn de efortul tău, de iubirea ta și de toată dăruirea ta? [4]Ce drum poate să îți dea mai mult decât totul, sau să îți ofere mai puțin și să Îl mulțumească totuși pe sfântul Fiu al lui Dumnezeu? [5]Mergem la Dumnezeu. [6]Adevărul care merge acum înaintea noastră e una cu El și ne conduce acolo unde El a fost dintotdeauna. [7]Ce alt făgaș decât acesta ai putea alege în schimb?

13. Picioarele îți sunt bine așezate pe drumul care duce lumea la Dumnezeu. [2]Nu te uita după făgașe care par să te ducă altundeva.

[3]Visele nu sunt o călăuză demnă de tine, care ești Fiul lui Dumnezeu. [4]Nu uita că El Și-a pus Mâna într-a ta și ți i-a încredințat pe frații tăi cu încrederea că ești demn de încrederea Lui în tine. [5]Nu Se poate înșela. [6]Încrederea Lui ți-a făcut făgașul cert și obiectivul sigur. [7]Nu îți vei dezamăgi frații, și nici Sinele.

14. Iar acum te roagă pur și simplu să te gândești la El câte un pic în fiecare zi, să îți vorbească și să îți spună de Iubirea Lui, reamintindu-ți cât de mare e încrederea Lui, cât de nelimitată Iubirea Lui. [2]În Numele tău și al Lui, care sunt unul și același, exersăm cu bucurie astăzi gândul acesta:

*[3]Mă voi da la o parte și Îi voi ceda Lui conducerea,*
*Pentru că vreau să merg pe drumul care duce la El.*





## LECȚIA 156

### Merg cu Dumnezeu într-o sfințenie desăvârșită.

1. Ideea de astăzi declară simplul adevăr care face gândul păcatului să fie imposibil. [2]Ea promite că vinovăția nu are cauză și că, neavând cauză, nu există. [3]Ideea decurge negreșit din gândul fundamental menționat atât de des în text: ideile nu își părăsesc sursa. [4]Dacă acesta e adevărat, cum poți să fii separat de Dumnezeu? [5]Cum ai putea cutreiera lumea singur și separat de Sursa ta?

2. Gândurile pe care le prezentăm în acest curs nu sunt lipsite de consecvență. [2]Adevărul, dacă e să fie adevărat, trebuie să fie adevărat de la cap la coadă. [3]Nu se poate contrazice singur, nici nu poate fi incert pe alocuri și cert în alte părți. [4]Nu poți să cutreieri lumea separat de Dumnezeu, pentru că nu ai putea să exiști fără El. [5]El e ce e viața ta. [6]Unde ești tu este și El. [7]Există o singură viață. [8]Și pe aceasta o împărtășești cu El. [9]Nimic nu poate să fie separat de El și să se afle în viață.

3. Dar, unde este El, trebuie să fie atât sfințenie, cât și viață. [2]Niciun atribut de-al Lui nu rămâne neîmpărtășit de tot ce are viață. [3]Ce are viață e la fel de sfânt ca El, căci ce împărtășește viața Lui face parte din Sfințenie și nu poate să fie păcătos, așa cum nici soarele nu poate hotărî să fie de gheață, nici marea să se separe de apă, nici iarba să crească cu rădăcinile suspendate în aer.

4. Există în tine o lumină care nu poate muri; a cărei prezență e atât de sfântă, încât lumea e sfințită datorită ție. [2]Toate făpturile îți aduc daruri, punându-ți-le cu recunoștință și cu bucurie la picioare. [3]Mireasma florilor e darul pe care ți-l aduc ele. [4]Valurile se închină în fața ta, pomii își întind brațele să te ferească de căldură și își aștern frunzele pe pământul dinaintea ta să îți fie moale sub picior, în timp ce vântul abia adie, ca o șoaptă în jurul capului tău sfânt.

5. Lumina din tine e cea pe care tânjește să o vadă universul. [2]Toate făpturile stau liniștite înaintea ta, căci recunosc Cine merge cu tine. [3]Lumina pe care o porți e propria lor lumină. [4]Așa că în tine își văd sfințenia, salutându-te ca mântuitor și Dumnezeu. [5]Acceptă-le reverența, căci se datorează Sfințeniei Înseși, care merge cu tine, transformând – în blânda Ei lumină – lucrurile toate în asemănarea Ei și puritatea Ei.

6. Așa lucrează mântuirea. [2]Când te dai la o parte, lumina din tine o ia înainte și cuprinde lumea. [3]Ea nu vestește sfârșitul păcatului prin pedeapsă și moarte. [4]Păcatul a dispărut în lejeritate și hohote de râs, pentru că i se vede absurditatea bizară. [5]E un gând nesăbuit, un vis

prostesc, neînspăimântător, poate ridicol, dar cine și-ar irosi o clipită din sosirea la Dumnezeu pentru un moft atât de necugetat?

7. Și totuși, ți-ai irosit mulți, mulți ani tocmai pe gândul acesta nesăbuit. ²Trecutul s-a dus, cu toate fanteziile lui. ³Ele nu te mai țin legat. ⁴Sosirea la Dumnezeu e pe aproape. ⁵Și, în micul interval de îndoială care a mai rămas, se poate să îți pierzi din vedere Tovarășul de drum și să Îl confunzi cu visul străvechi, necugetat, care a trecut acum.

8. „Cine merge cu mine?" ²Iată întrebarea pe care ar trebui s-o pui de o mie de ori pe zi, până când certitudinea pune capăt îndoielii și instaurează pacea. ³Pune capăt îndoielii astăzi. ⁴Dumnezeu vorbește pentru tine când îți răspunde la întrebare cu următoarele cuvinte:

*⁵Merg cu Dumnezeu într-o sfințenie desăvârșită. ⁶Luminez lumea, îmi luminez mintea și toate mințile pe care Dumnezeu le-a creat una cu mine.*





## LECȚIA 157

### Vreau să intru acum în Prezența Lui.

1. Ziua de azi e o zi de liniște și de încredere. ²E o zi deosebită a făgăduinței în calendarul zilelor tale. ³E o zi pe care Cerul a pus-o deoparte să o lumineze și să reverse o lumină veșnică asupra ei, o zi în care se aud ecourile veșniciei. ⁴Ziua de azi e o zi sfântă, căci vestește o trăire nouă, un alt fel de-a simți și de a conștientiza. ⁵Ți-ai petrecut lungi nopți și zile sărbătorind moartea. ⁶Astăzi înveți să simți bucuria vieții.

2. Acesta e un alt punct de răscruce în programa noastră. ²Adăugăm acum o nouă dimensiune: o trăire nouă care pune în lumină tot ce am învățat până acum și ne pregătește pentru ce mai avem de învățat. ³Ne duce la ușa unde învățarea se sfârșește și întrezărim ce e dincolo de cele mai înalte culmi pe care le poate atinge. ⁴Ne lasă aici o clipă, iar noi îi trecem pragul, siguri de direcție și de unicul nostru obiectiv.

3. Astăzi îți va fi dat să simți un pic de Cer, deși vei reveni pe cărările învățării. ²Dar ai străbătut destul de mult din drum să poți modifica timpul într-atât cât să te ridici deasupra legilor lui și să intri un picuț în veșnicie. ³Vei învăța să o faci din ce în ce mai bine, pe măsură ce fiecare lecție, fidel exersată, te aduce mai repede la locul acesta sfânt și te lasă, timp de o clipită, la Sinele tău.

4. El îți va îndruma exercițiile azi, căci ce ceri acum e ce voiește El. ²Și, odată ce ți-ai îngemănat azi voia cu a Lui, ce ceri trebuie să ți se dea. ³Nu ai nevoie decât de ideea de azi pentru a-ți lumina mintea și a o lăsa să stea într-o așteptare senină și o bucurie liniștită, în care lași rapid lumea în urmă.

5. Începând de azi, slujirea pe care o înfăptuiești capătă o sinceră devoțiune și o incandescență care trece din vârful degetelor tale la cei pe care îi atingi, și îi binecuvântează pe cei pe care îi privești. ²O viziune ajunge la toți pe care îi întâlnești, la toți la care te gândești sau care se gândesc la tine. ³Căci trăirea ta de azi îți va transforma mintea într-o asemenea măsură, încât devine piatra de încercare pentru sfintele Gânduri dumnezeiești.

6. Astăzi trupul tău va fi sfințit, singurul lui rost fiind acum acela de-a aduce viziunea trăirii tale de azi să lumineze lumea. ²O trăire ca aceasta nu putem să dăm direct. ³Dar ne lasă în ochi o viziune pe care le-o putem oferi tuturor, ca să ajungă fiecare mai curând la aceeași trăire în care uită lumea liniștit și își amintește Cerul o bucată de vreme.

7. Pe măsură ce trăirea aceasta se intensifică și toate obiectivele, cu excepția acestuia, își pierd din valoare, lumea la care te vei reîntoarce devine un pic mai aproape de sfârșitul timpului, un pic mai asemănătoare Cerului în uzanțele ei, un pic mai aproape de izbăvirea ei. [2]Iar tu, care îi aduci lumină, vei ajunge să vezi lumina mai sigur; viziunea, mai distinct. [3]Va sosi o vreme în care nu te vei întoarce în aceeași formă în care apari acum, căci nu vei mai avea nevoie de ea. [4]Dar acum are un scop și va servi acestui scop foarte bine.

8. Astăzi o pornim pe un făgaș nevisat. [2]Sfântul însă, Dătătorul fericitelor vise de viață, Traducătorul percepției în adevăr, sfânta Călăuză la Cer Ce ți s-a dat, a visat pentru tine această călătorie pe care o faci și o începi astăzi, cu trăirea pe care ți-o oferă ziua de azi, să fie a ta.

9. Vom intra acum în Prezența lui Cristos, senin inconștienți de toate, cu excepția radioasei Sale fețe și a desăvârșitei Sale Iubiri. [2]Viziunea feței Sale îți va rămâne, dar va veni o clipă ce transcende toată viziunea, chiar și pe aceasta, cea mai sfântă. [3]Pe aceasta nu o vei preda nicicând, căci nu ai obținut-o prin învățare. [4]Dar viziunea e o dovadă grăitoare că îți amintești ce ai cunoscut în clipa respectivă și ce vei cunoaște din nou negreșit.





# LECȚIA 158

## Astăzi învăț să dau cum primesc.

1. Ce ți s-a dat? [2]Cunoașterea că ești o minte, în Minte și numai minte, de-a pururea nepăcătos, total netemător, pentru că ai fost creat din iubire. [3]Și nu ți-ai părăsit Sursa, rămânând așa cum ai fost creat. [4]Asta ți s-a dat ca și cunoaștere pe care nu o poți pierde. [5]Și i s-a dat, deopotrivă, fiecărei făpturi, căci numai prin această cunoaștere trăiește.

2. Toată cunoașterea aceasta ai primit-o. [2]Nu e unul în această lume care să nu o fi primit. [3]Dar nu pe aceasta o dai, căci asta a dat creația. [4]Și nu se poate învăța. [5]Și atunci, ce înveți să dai astăzi? [6]Lecția noastră de ieri a evocat o temă de la începutul textului. [7]Trăirea nu poate fi împărtășită în mod direct, ca viziunea. [8]Revelația că Tatăl și Fiul sunt una îi va veni la timpul potrivit fiecărei minți. [9]Dar timpul respectiv este determinat de mintea însăși, și nu e ceva ce poate fi predat.

3. Timpul e fixat deja. [2]Pare a fi destul de arbitrar. [3]Dar nimenea nu face un pas din drum la întâmplare. [4]Și l-a făcut deja, deși nici nu a pornit încă la drum. [5]Căci timpul doar pare să înainteze într-o direcție. [6]Nu facem decât să întreprindem o călătorie gata încheiată. [7]Dar pare să aibă un viitor pentru noi încă necunoscut.

4. Timpul e un truc, o scamatorie, o vastă iluzie în care figurile pleacă și vin ca prin minune. [2]Și totuși, în spatele aparențelor există un plan care nu se schimbă. [3]Scenariul este scris. [4]*Când* va veni trăirea să pună capăt îndoielii tale e un lucru gata stabilit. [5]Căci vedem călătoria din punctul în care s-a încheiat, privind-o retrospectiv, închipuindu-ne că o mai facem o dată, revăzând mental ce a trecut.

5. Un profesor nu dă trăire, pentru că nu a învățat-o. [2]I s-a revelat la momentul stabilit. [3]Dar viziunea este darul lui. [4]Pe aceasta o poate da direct, căci cunoașterea lui Cristos nu s-a pierdut, pentru că El are o viziune pe care o poate da oricui o cere. [5]Voia Tatălui și a Sa sunt îngemănate în cunoaștere. [6]Dar există o viziune pe care Spiritul Sfânt o vede pentru că o vede și Mintea lui Cristos.

6. Aici se face îngemănarea lumii îndoielii și a umbrelor cu intangibilul. [2]Aici se află un loc liniștit în cadrul lumii, sfințit prin iertare și iubire. [3]Aici se reconciliază toate contradicțiile, căci călătoria se încheie aici. [4]Trăirea – neînvățată, nepredată, nevăzută – pur și simplu este. [5]Ea depășește obiectivul nostru, pentru că transcende ceea ce trebuie săvârșit. [6]Preocuparea noastră este viziunea lui Cristos. [7]Pe aceasta o putem atinge.

7. Viziunea lui Cristos are o singură lege. [2]Ea nu priveşte un trup şi îl confundă cu Fiul creat de Dumnezeu. [3]Ci vede o lumină dincolo de trup, o idee dincolo de ce poate fi atins, o puritate nepătată de greşeli, de jalnice erori, de gândurile înfricoşătoare ale vinovăţiei din visele păcatului. [4]Nu vede separare. [5]Şi îi priveşte pe toţi, fiecare împrejurare, întâmplare şi eveniment, fără cea mai mică slăbire a luminii pe care o vede.

8. Ea poate fi predată, şi trebuie predată de toţi cei ce vor să o dobândească. [2]Îţi cere doar să recunoşti că lumea nu poate să îţi dea nimic cât de cât comparabil ca valoare, şi nici să îţi fixeze un obiectiv care să nu dispară pur şi simplu de îndată ce ai perceput asta. [3]Iată ce dai azi: să nu vezi pe nimeni ca trup. [4]Salută-l ca Fiu al lui Dumnezeu ce este, recunoscându-l una cu tine ca sfinţenie.

9. Aşa sunt iertate păcatele lui, căci viziunea lui Cristos are puterea să le treacă pe toate cu vederea. [2]În iertarea Lui ele pier. [3]Nevăzute de Unu, dispar pur şi simplu, pentru că vine să le ia locul o viziune a sfinţeniei de dincolo de ele. [4]Nu contează ce formă au luat, nici cât de enorme au părut să fie, nici pe cine au părut să lezeze. [5]Nu mai sunt. [6]Şi toate efectele pe care au părut să le aibă s-au dus odată cu ele, desfăcute şi de nefăcut.

10. Aşa înveţi să dai cum şi primeşti. [2]Şi, tot aşa, viziunea lui Cristos se uită şi la tine. [3]Lecţia asta nu e greu de învăţat dacă ţii minte că în fratele tău nu te vezi decât pe tine. [4]Dacă el se pierde în păcat, te pierzi precis şi tu; dacă vezi în el lumină, păcatele ţi le-ai iertat. [5]Fiecare frate întâlnit azi îţi oferă încă un prilej să laşi viziunea lui Cristos să se răsfrângă asupra ta şi să îţi ofere pacea lui Dumnezeu.

11. Nu contează când vine revelaţia, căci nu e ceva ce ţine de timp. [2]Şi totuşi, timpul mai are un dar de dat, în care cunoaşterea adevărată se reflectă cu atâta acurateţe, încât chipul ei îşi împărtăşeşte sfinţenia nevăzută şi asemănarea ei străluceşte de nemuritoarea ei iubire. [3]Exersăm azi vederea prin ochii lui Cristos. [4]Şi, prin sfintele daruri pe care le dăm, viziunea lui Cristos se uită şi la noi.





## LECŢIA 159

### Dau miracolele pe care le-am primit.

1. Nimeni nu poate da ce nu a primit. [2]Pentru a da un lucru e necesar, mai întâi, să fie în posesia ta. [3]Aici, legile Cerului şi ale lumii concordă. [4]Dar tot aici se şi despart. [5]Lumea crede că, pentru a posesda un lucru, el trebuie păstrat. [6]Mântuirea te învaţă altfel. [7]Dându-l, recunoşti că l-ai primit. [8]Dăruirea lui este dovada că ce ai este al tău.

2. Când dai vindecare, înţelegi că eşti vindecat. [2]Când ierţi, accepţi că iertarea e săvârşită în tine. [3]Recunoşti că fratele tău este chiar tu şi percepi, aşadar, că eşti întreg. [4]Nu există miracol pe care să nu îl poţi da, căci toate ţi s-au dat. [5]Primeşte-le acum deschizând vistieria minţii tale unde sunt depuse şi dându-le mai departe.

3. Viziunea lui Cristos e un miracol. [2]Ea vine dintr-un loc cu mult mai presus de ea însăşi, căci reflectă iubirea veşnică şi renaşterea iubirii care nu moare niciodată, dar care a fost ţinută în umbră. [3]Viziunea lui Cristos înfăţişează Cerul, căci vede o lume atât de asemănătoare Cerului, încât ce a fost creat desăvârşit de Dumnezeu se poate oglindi în ea. [4]Oglinda întunecată pe care o prezintă lumea nu poate arăta decât imagini deformate şi fragmentate. [5]Lumea reală înfăţişează inocenţa Cerului.

4. Viziunea lui Cristos este miracolul în care se nasc toate miracolele. [2]Ea e sursa lor, rămânând cu fiecare miracol pe care îl dai, dar rămânându-ţi totuşi ţie. [3]E legătura prin care dătătorul şi primitorul sunt uniţi în extensie aici pe pământ, precum sunt una în Cer. [4]Cristos nu vede niciun păcat în nimeni. [5]În viziunea Lui, nepăcătoşii sunt un tot unitar. [6]Sfinţenia lor le-a fost dată de Tatăl Lui şi de El Însuşi.

5. Viziunea lui Cristos e puntea dintre lumi. [2]Şi poţi să ai toată încrederea că puterea ei te va duce din lumea aceasta într-una sfinţită prin iertare. [3]Lucruri ce par foarte solide aici acolo sunt doar nişte umbre; străvezii, abia întrevăzute, uneori uitate şi mereu neputincioase să întunece lumina care străluceşte dincolo de ele. [4]Viziunii i s-a redat sfinţenia, şi orbii pot să vadă.

6. Acesta e singurul dar al Spiritului Sfânt: tezaurul la care poţi apela cu deplină certitudine pentru toate lucrurile care pot contribui la fericirea ta. [2]Toate s-au depus deja aici. [3]Pe toate le poţi primi pur şi simplu cerându-le. [4]Aici uşa nu e încuiată niciodată, şi nimănui nu i se refuză nici cea mai mică rugăminte, nici cea mai urgentă nevoie. [5]Nu există boli nevindecate, nici lipsuri nesuplinite, nici nevoi nesatisfăcute în această trezorerie de aur a lui Cristos.

7. Lumea își amintește aici ce s-a pierdut la facerea ei. [2]Căci aici e reparată, reînnoită, dar într-o altă lumină. [3]Ce a fost menit să fie un cămin pentru păcat devine centrul izbăvirii și vatra îndurării, unde suferinzii sunt vindecați și bineveniți. [4]Nimănui nu i se va refuza accesul în acest nou cămin, unde îl așteaptă mântuirea. [5]Nimeni nu îi e străin. [6]Nimeni nu îi cere decât darul de-a accepta că e binevenit.

8. Viziunea lui Cristos este pământul sfânt în care crinii iertării își înfig rădăcinile. [2]Acesta e căminul lor. [3]De aici pot fi readuși în lume, dar nu pot crește niciodată în solul ei nehrănitor și neadânc. [4]Au nevoie de lumina, căldura și grija binefăcătoare pe care le-o asigură milostivirea lui Cristos. [5]Au nevoie de iubirea cu care îi privește El. [6]Și devin mesagerii Lui, care dau cum au primit.

9. Ia din vistieria Lui, ca să îi poată spori comorile. [2]Crinii Lui nu își părăsesc căminul când sunt readuși în lume. [3]Rădăcinile lor rămân. [4]Nu își părăsesc sursa, ci îi poartă binefacerile cu ei, transformând lumea într-o grădină asemănătoare celei din care au venit și în care se reîntorc cu și mai multă mireasmă. [5]Acum sunt binecuvântați de două ori. [6]Mesajele pe care le-au adus de la Cristos au fost date mai departe și înapoiate lor. [7]Iar ei I le înapoiază Lui cu bucurie.

10. Privește belșugul de miracole așternute gata să le dai. [2]Oare nu meriți darul, când Dumnezeu a hotărât să îți fie dat? [3]Nu îl judeca pe Fiul lui Dumnezeu, ci urmează drumul stabilit de El. [4]Cristos a visat visul unei lumi iertate. [5]E darul Lui, prin care se poate face o tranziție domoală de la moarte la viață, de la disperare la speranță. [6]Să visăm cu El o clipă. [7]Visul Lui ne trezește la adevăr. [8]Viziunea Lui ne dă mijloacele unei reveniri la nepierduta și nemuritoarea noastră sfințenie în Dumnezeu.





## LECȚIA 160

### Sunt acasă. Frica e străinul aici.

1. Frica e străină de făgașurile iubirii. [2]Identifică-te cu frica, și îți vei fi străin. [3]Și îți ești, așadar, necunoscut ție însuți. [4]Ce e Sinele tău rămâne străin părții din tine care se consideră reală, dar diferită de tine. [5]Cine poate fi sănătos la minte în asemenea împrejurare? [6]Cine altul dacă nu doar un nebun s-ar crede ce nu este, apoi s-ar judeca și s-ar respinge singur?

2. Există în sânul nostru un străin, care vine dintr-o idee atât de străină de adevăr, încât vorbește o altă limbă, vede o lume pe care adevărul nu o știe, și înțelege ceva ce adevărul consideră un nonsens. [2]Și mai ciudat e că nu recunoaște la cine vine, deși susține că lui îi aparține casa celui la care a venit, în timp ce străinul e acum cel care e acasă. [3]Și totuși, cât de ușor ar fi să spui: „Asta e casa mea. [4]Aici e locul meu și nu voi pleca din cauză că un nebun îmi spune că trebuie să plec".

3. Ce motiv ai să nu o spui? [2]Care să fie motivul, dacă nu faptul că tu l-ai invitat să intre pe acest străin, să îți ia locul și să te lase străin de tine însuți? [3]Nimeni nu s-ar lăsa deposedat atât de inutil, dacă nu ar crede că există o altă casă mai pe gustul său.

4. Cine e străinul? [2]Cine – tu sau frica – e cel nepotrivit pentru casa pe care i-a asigurat-o Dumnezeu Fiului Său? [3]Oare frica să fie a Lui, creată după chipul și asemănarea Lui? [4]Oare frica să fie cea care întregește iubirea și de care e întregită? [5]Nu există casă care să poată adăposti iubirea și frica. [6]Ele nu pot coexista. [7]Dacă ești real, frica trebuie să fie o iluzie. [8]Iar, dacă frica e reală, nu exiști deloc.

5. Cât de simplu, atunci, se rezolvă întrebarea. [2]Cine se teme nu face decât să se nege singur și să spună: „Eu sunt străinul aici. [3]Așa că îmi las casa unuia mai ca mine decât mine și îi dau lui tot ce am crezut că îmi aparține". [4]Acum e exilat în mod imperios, neștiind cine e, nesigur de toate în afară de un singur lucru: că el nu e el și că i s-a refuzat propria lui casă.

6. Ce caută acum? [2]Ce poate să găsească? [3]Cel care își este un străin nu își poate găsi o casă oriunde s-ar uita, căci și-a făcut imposibilă reîntoarcerea. [4]S-a rătăcit și rătăcit rămâne, dacă nu va veni să îi dea de urmă un miracol și să îi arate că nu e un străin acum. [5]Miracolul va veni. [6]Căci în casa lui rămâne Sinele lui. [7]Acesta nu a poftit niciun străin în casă și nu S-a confundat cu niciun gând străin. [8]Și Își va chema la Sine ce e al Său, recunoscând ce Îi aparține.

7. Cine e străinul? [2]Oare nu cel pe care Sinele tău nu îl cheamă? [3]Nu

poți acum să recunoști acest străin în sânul tău, căci i-ai cedat locul ce ți se cuvine ție. [4]Dar Sinele tău e la fel de sigur de ce Îi aparține pe cât e de sigur Dumnezeu de Fiul Său. [5]El nu poate fi derutat în privința creației. [6]E sigur de ce Îi aparține. [7]Niciun străin nu se poate pune între cunoașterea Lui și realitatea Fiului Său. [8]El nu știe de străini. [9]E sigur de Fiul Său.

8. Certitudinea lui Dumnezeu e de ajuns. [2]Cel pe care îl știe El de Fiu își are locul unde Și-a pus Fiul pentru totdeauna. [3]Tocmai El ți-a răspuns la întrebarea: „Cine e străinul?" [4]Auzi ce liniștit și sigur te asigură Vocea Lui că nu Îi ești străin Tatălui tău, și nici Creatorul tău nu ți-a devenit străin. [5]Ceea ce a unit Dumnezeu rămâne de-a pururi unul, acasă în El, nestrăin de El.

9. Aducem astăzi mulțumiri că a venit Cristos în lume să caute ce Îi aparține Lui. [2]Viziunea Lui nu vede străini, ci îi vede doar pe ai Săi și se unește bucuros cu ei. [3]Ei Îl văd ca pe un străin, căci nu se recunosc pe ei înșiși. [4]Totuși, întâmpinându-L cu bucurie, își amintesc. [5]Iar El îi reconduce cu blândețe acasă, unde este locul lor.

10. Cristos nu uită de niciunul. [2]Și nu uită să ți-i dea să ți-i amintești pe toți, să îți fie întregită și desăvârșită casa, după cum a fost la întemeierea ei. [3]El nu te-a uitat. [4]Dar nu îți vei aduce aminte de El până nu îi vei privi pe toți cum îi privește El. [5]Cine își refuză fratele Îl refuză pe El, respingând astfel darul vederii prin care Își recunoaște Sinele cu claritate, își amintește casa și îi vine mântuirea.





# LECȚIA 161

## Dă-mi binecuvântarea ta, sfinte Fiu al lui Dumnezeu.

1. Astăzi exersăm altfel și luăm poziție împotriva mâniei noastre, ca fricile noastre să dispară și să facă loc iubirii. [2]Iată mântuirea, în simplele cuvinte cu care exersăm ideea de azi. [3]Iată răspunsul la ispită care nu va întârzia niciodată să invite Cristosul unde au prevalat înainte frica și mânia. [4]Iată cum se desăvârșește Ispășirea, cum se depășește cu bine lumea și cum se restabilește acum Cerul. [5]Iată răspunsul Vocii pentru Dumnezeu.

2. Abstracția deplină este condiția firească a minții. [2]Dar o parte din ea este acum nefirească. [3]Nu vede totul ca un tot unitar. [4]Ci vede în schimb doar fragmente din întreg, căci numai așa a putut inventa lumea parțială pe care o vezi. [5]Scopul pe care îl urmărește toată vederea este să îți arate ce dorești să vezi. [6]Tot auzul nu face decât să aducă minții tale sunetele pe care vrea să le audă.

3. Așa a fost făcut concretul. [2]Iar acum pe acesta trebuie să îl folosim în exercițiile noastre. [3]I-l dăm Spiritului Sfânt, să îl folosească într-un scop diferit de cel pe care i l-am dat noi. [4]El însă poate să folosească ce am făcut noi, pentru a ne învăța dintr-un alt punct de vedere, ca să putem vedea un alt folos în toate.

4. Un frate e toți frații. [2]Fiecare minte conține toate mințile, căci fiecare minte e un tot unitar. [3]Acesta este adevărul. [4]Dar oare gândurile acestea limpezesc înțelesul creației? [5]Oare cuvintele acestea îți aduc claritate deplină? [6]Ce pot părea decât niște sunete goale; frumoase, poate, corecte ca simțire, însă fundamental neînțelese și de neînțeles. [7]Mintea care s-a deprins să gândească la concret nu mai poate pricepe abstracția în sensul că e atotcuprinzătoare. [8]E nevoie să vedem puțin, ca să învățăm mult.

5. Avem senzația că trupul e cel care ne limitează libertatea, ne face să suferim și, în final, ne stinge viața. [2]Dar trupurile nu sunt decât simboluri pentru o formă concretă a fricii. [3]Frica fără simboluri nu cere replică, pentru că simbolurile pot reprezenta ceva lipsit de înțeles. [4]Iubirea nu are nevoie de simboluri, fiind adevărată. [5]Dar frica, falsă fiind, se prinde de concret.

6. Trupurile atacă, dar mințile nu. [2]Gândul acesta, sigur, ne amintește de text, unde e subliniat adesea. [3]Iată de ce trupurile devin cu ușurință simbolurile fricii. [4]Ai fost îndemnat de multe ori să privești dincolo de trup, pentru că vederea lui prezintă simbolul „dușmanului" iubirii, pe care viziunea lui Cristos nu îl vede. [5]Trupul este ținta atacului, pentru că nimeni nu se gândește că urăște o minte. [6]Dar

cine îndrumă trupul să atace, dacă nu mintea? [7]Care altul ar putea să fie sediul fricii, dacă nu acel ceva care îşi închipuieşte frica?

7. Ura e concretă. [2]Trebuie să existe un lucru de atacat. [3]Un duşman trebuie perceput într-o asemenea formă încât să poată fi atins, văzut, auzit şi, în final, ucis. [4]Când ura se opreşte asupra unui lucru, îi cere moartea cu aceeaşi certitudine cu care Vocea lui Dumnezeu proclamă că nu există moarte. [5]Frica este nesătulă, consumând tot ce îi văd ochii, văzându-se pe ea în toate, nerezistând tentaţiei de-a se îndrepta împotriva ei înseşi şi de-a se distruge.

8. Cine vede un frate ca un trup îl vede ca simbol al fricii. [2]Şi va ataca, pentru că îşi vede propria frică exterioară sieşi, gata de atac şi urlând să se unească din nou cu el. [3]Să nu nesocoteşti intensitatea furiei pe care trebuie să o stârnească frica proiectată. [4]Ea ţipă plină de urgie şi sfâşie aerul înnebunită, în speranţa de-a-şi prinde făcătorul şi de-a-l devora.

9. Iată ce văd ochii trupului în cel pe care Cerul îl îndrăgeşte, îngerii îl iubesc şi Dumnezeu l-a creat perfect. [2]Aceasta e realitatea lui. [3]Şi, în viziunea lui Cristos, minunăţia lui e reflectată într-o formă atât de sfântă şi de frumoasă, încât abia te poţi abţine să nu îngenunchiezi la picioarele lui. [4]Îl vei lua în schimb de mână, căci eşti ca el în viziunea care îl vede aşa. [5]Atacul la adresa lui ţi-e duşman ţie, căci nu vei percepe că în mâinile lui e mântuirea ta. [6]Cere-i doar asta, şi ţi-o va da. [7]Nu îi cere să simbolizeze frica ta. [8]I-ai cere iubirii să se autodistrugă? [9]Sau ai vrea să ţi se reveleze şi să te pună în libertate?

10. Astăzi exersăm într-o formă pe care am mai încercat-o. [2]Acum eşti mai aproape de-a fi gata, iar astăzi te vei apropia şi mai mult de viziunea lui Cristos. [3]Dacă râvneşti să o atingi, vei reuşi astăzi. [4]Şi, de îndată ce vei reuşi, nu vei mai fi dispus să accepţi mărturiile pe care le trezesc ochii trupului tău. [5]Ce vei vedea îţi va cânta melodii străvechi de care îţi vei aduce aminte. [6]Nu ai fost uitat în Cer. [7]Nu ai vrea să ţi-l reaminteşti?

11. Alege-ţi un frate ca simbol al celorlalţi şi cere-i mântuire. [2]Vezi-l mai întâi cât poţi de clar, în aceeaşi formă cu care eşti obişnuit. [3]Vezi-i faţa, mâinile şi picioarele, îmbrăcămintea. [4]Priveşte-i zâmbetul şi vezi gesturile familiare pe care le face atât de des. [5]Gândeşte-te apoi la următorul lucru: ce vezi acum te împiedică să îl vezi pe cel care îţi poate ierta toate păcatele; ale cărui sacre mâini pot scoate cuiele care le străpung pe ale tale şi pot înlătura cununa de spini pe care ţi-ai pus-o pe creştetul însângerat. [6]Cere-i asta, ca să te poată pune în libertate:

> *[7]Dă-mi binecuvântarea ta, sfinte Fiu al lui Dumnezeu*
> *Vreau să te privesc cu ochii lui Cristos şi să îmi văd în tine nepăcătoşenia desăvârşită.*





12. Iar Cel pe Care L-ai chemat într-ajutor îţi va răspunde. [2]Căci va auzi Vocea pentru Dumnezeu din tine şi îţi va răspunde cu a ta. [3]Priveşte-l acum pe cel pe care l-ai văzut doar carne şi oase, şi recunoaşte că a venit la tine Cristos. [4]Ideea de azi e modul tău sigur de-a scăpa de mânie şi de frică. [5]Fii atent să îl foloseşti imediat, dacă eşti tentat să îţi ataci vreun frate şi să percepi în el simbolul fricii tale. [6]Şi îl vei vedea transformat pe loc din duşman în mântuitor, din demon în Cristos.

## LECȚIA 162

### Sunt așa cum m-a creat Dumnezeu.

1. Ținut cu fermitate în minte, gândul acesta – de unul singur – ar mântui lumea. [2]Îl vom repeta din când în când, de câte ori trecem la un alt nivel de învățare. [3]Va însemna mult mai mult pentru tine pe măsură ce avansezi. [4]Cuvintele acestea sunt sacre, căci sunt cuvintele date de Dumnezeu ca răspuns la lumea pe care ai făcut-o. [5]Prin ele ea dispare, și toate lucrurile văzute în norii ei cețoși și în iluziile ei vaporoase dispar la rostirea acestor cuvinte. [6]Căci ele vin de la Dumnezeu.

2. Iată Cuvântul prin care Fiul a devenit fericirea Tatălui său, Iubirea Lui și întregirea Lui. [2]Iată creația proclamată și cinstită așa cum este. [3]Nu există vis pe care să nu îl spulbere cuvintele acestea; nici gând al păcatului și nici iluzie cuprinse în vis care să nu pălească în fața puterniciei lor. [4]Ele sunt trâmbița trezirii care răsună de jur împrejurul lumii. [5]Morții se trezesc ca răspuns la chemarea ei. [6]Iar viii care aud acest răsunet nu vor mai vedea moarte niciodată.

3. Sfânt e într-adevăr cel care își însușește aceste cuvinte, trezindu-se cu ele în minte, amintindu-și-le în cursul zilei și ducându-le cu el noaptea, când adoarme. [2]Visele îi sunt fericite, odihna ocrotită, siguranța certă și trupul vindecat, pentru că doarme și se trezește mereu cu adevărul dinainte. [3]El va mântui lumea, pentru că dă lumii ce primește de fiecare dată când exersează cuvintele adevărului.

4. Astăzi exersăm foarte simplu. [2]Căci cuvintele pe care le folosim sunt puternice și nu au nevoie de alte gânduri mai presus de ele să schimbe mintea celui ce le folosește. [3]Și atât de total ajunge să se schimbe, încât devine acum vistieria în care Dumnezeu Își depune toate darurile și toată Iubirea, pentru a fi distribuite lumii întregi, sporite prin împărțirea ei; rămasă tot întreagă pentru că puterea ei de împărtășire este nelimitată. [4]Așa înveți să gândești cu Dumnezeu. [5]Viziunea lui Cristos ți-a restituit vederea salvându-ți mintea.

5. Astăzi te cinstim pe tine. [2]Ai dreptul la sfințenia desăvârșită pe care o accepți acum. [3]Prin această acceptare, mântuirea se aduce fiecăruia, căci cine ar prețui păcatul când o sfințenie ca aceasta a binecuvântat lumea? [4]Cine ar putea să dispere când bucuria desăvârșită e a ta, la îndemâna tuturor ca remediu pentru mâhnire și nefericire, pentru orice senzație de pierdere, și pentru scăparea deplină de păcat și de vinovăție?

6. Și cine nu ar vrea să îți fie frate acum, ție, izbăvitorul și mântuitorul său? [2]Cine ar putea să nu te poftească în inima sa cu o invitație





plină de iubire, dornic să se unească cu cel care i se aseamănă în sfințenie? [3]Ești așa cum te-a creat Dumnezeu. [4]Aceste cuvinte împrăștie noaptea, și întunericul nu mai e. [5]Lumina a venit astăzi să binecuvânteze lumea. [6]Căci l-ai recunoscut pe Fiul lui Dumnezeu și, în recunoașterea aceasta, este și a lumii.

## LECȚIA 163

### Nu există moarte. Fiul lui Dumnezeu e liber.

1. Moartea e un gând care ia multe forme, adesea nerecunoscute. [2]Ea poate să apară ca tristețe, frică, neliniște sau îndoială; ca mânie, lipsă de credință și de încredere; preocupare pentru trupuri, invidie, și toate formele în care dorința de-a fi cum nu ești poate veni să te tenteze. [3]Toate aceste gânduri sunt doar reflecții ale venerării morții ca mântuitoare și eliberatoare.

2. Întrupare a fricii, gazda păcatului, dumnezeu al celor vinovați și stăpânul tuturor iluziilor și amăgirilor, gândul morții pare într-adevăr puternic. [2]Căci pare să țină toate făpturile în mâna ei uscată; toate speranțele și dorințele în încleștarea ei funestă; toate obiectivele percepute doar în ochii ei nevăzători. [3]Firavii, neputincioșii și bolnavii se închină în fața imaginii ei, socotind că doar ea este reală, inevitabilă, demnă de încrederea lor. [4]Căci numai ea va veni cu siguranță.

3. Cu excepția morții, totul e considerat nesigur, prea repede pierdut oricât de greu ar fi de obținut, incert ca rezultat, capabil să înșele speranțele pe care le-a trezit cândva și să lase în urmă gustul prafului și al cenușii, în locul aspirațiilor și al viselor. [2]Numai pe moarte se poate conta. [3]Căci va veni cu pași siguri când îi vine timpul să sosească. [4]Și nu va pregeta nicicând să ia ostatică viața toată.

4. Chiar vrei să te închini unor astfel de idoli? [2]Aici, puterea și tăria lui Dumnezeu sunt percepute într-un idol făcut din pulbere și praf. [3]Aici, opusul lui Dumnezeu e proclamat stăpânul creației întregi, mai puternic decât Voia de viață a lui Dumnezeu, nesfârșirea iubirii și constanța desăvârșită și imuabilă a Cerului. [4]Aici, Voia Tatălui și a Fiului e definitiv înfrântă, și pusă la loc de odihnă sub piatra funerară pe care a așezat-o moartea pe trupul sfântului Fiu al lui Dumnezeu.

5. Nesfânt în înfrângere, el a devenit ce l-a vrut moartea. [2]Epitaful lui, pe care l-a scris moartea însăși, nu îi dă nume, căci s-a făcut țărână, pulbere și praf. [3]Nu spune decât atât: „Aici zace un martor că Dumnezeu e mort". [4]Și scrie asta de repetate ori, în timp ce adoratorii ei consimt și, îngenunchind cu fruntea la pământ, șoptesc cu teamă că așa este.

6. E imposibil să te închini sub orice formă morții și să alegi totuși câteva pe care să nu le cultivi și pe care să încerci chiar să le eviți, în timp ce mai crezi în celelalte. [2]Căci moartea e totală. [3]Ori mor toate lucrurile, ori trăiesc toate și nu pot muri. [4]Nu e posibil niciun compromis. [5]Căci aici vedem din nou o poziție evidentă, pe care trebuie să o acceptăm dacă vrem să fim sănătoși la minte: ce contrazice un gând chiar întru totul nu poate fi adevărat decât dacă opusul lui se dovedește a fi fals.





7. Ideea morții lui Dumnezeu e atât de absurdă, încât și demenților le vine greu să o creadă. [2]Căci presupune că Dumnezeu a fost odată viu și a pierit cumva; ucis, pesemne, de cei ce nu au vrut ca El să supraviețuiască. [3]Voia lor, superioară ca putere, a putut să o înfrângă pe a Lui, așa că viața veșnică a cedat în fața morții. [4]Și, odată cu Tatăl, a murit și Fiul.

8. Celor ce venerează moartea probabil că le este frică. [2]Și totuși, pot gânduri ca acestea să fie înfricoșătoare? [3]Dacă ar vedea că nu cred decât așa ceva, ar fi eliberați pe loc. [4]Și asta le vei arăta azi. [5]Nu există moarte, și renunțăm la ea acum în fiecare formă, spre mântuirea lor și a noastră, totodată. [6]Dumnezeu nu a făcut moartea. [7]Așa că orice formă ia trebuie să fie o iluzie. [8]Iată poziția pe care o luăm astăzi. [9]Și ne e dat să privim dincolo de moarte și să vedem viața.

9. *Tatăl nostru, binecuvântează-ne astăzi ochii. [2]Suntem mesagerii Tăi și vrem să vedem slăvita reflecție a Iubirii Tale care strălucește în toate. [3]Noi numai în Tine viețuim și ne mișcăm. [4]Nu suntem separați de veșnica Ta viață. [5]Nu există moarte, căci moartea nu e Voia Ta. [6]Și rămânem unde ne-ai pus Tu, în viața pe care o împărtășim cu Tine și cu toate făpturile, să fim ca Tine și parte din Tine de-a pururi. [7]Îți acceptăm Gândurile ca ale noastre, iar voia noastră e veșnic una cu a Ta. [8]Amin.*

## LECŢIA 164

### Acum suntem una cu Cel Care e Sursa noastră.

1. Dacă nu acum, când poate fi recunoscut adevărul? [2]Prezentul e unicul timp existent. [3]Aşa că astăzi, în această clipă, acum, ajungem să vedem ce există acolo mereu, nu în ochii noştri, ci în ochii lui Cristos. [4]El priveşte dincolo de timp şi vede veşnicia ca reprezentată acolo. [5]Aude sunetele pe care le produce lumea plină de forfotă şi goală de sens, dar le aude slab. [6]Căci, dincolo de ele, aude – mai clar, mai plin de înţeles şi mai aproape – cântecul Cerului şi Vocea pentru Dumnezeu.

2. Lumea păleşte uşor în ochii Lui. [2]Sunetele ei se şterg. [3]Se aude tot mai desluşit o melodie de dincolo de lume; o chemare străveche la care El dă un răspuns străvechi. [4]Le vei recunoaşte pe amândouă, căci nu sunt decât propriul tău răspuns la Chemarea pe care ţi-o adresează Tatăl tău. [5]Cristos răspunde pentru tine, făcându-Se ecoul propriului tău Sine, folosindu-ţi vocea să Îşi dea consimţământul bucuros; acceptându-ţi izbăvirea pentru tine.

3. Cât de sfântă e exersarea ta de azi, când Cristos îţi dă vederea Lui, aude pentru tine şi răspunde în numele tău la Chemarea pe care o aude El! [2]Cât de liniştit e timpul pe care ţi-l răpeşti să îl petreci cu El, dincolo de lume. [3]Cât de uşor ţi se uită toate pretinsele păcate şi ţi se şterg din amintire toate tristeţile. [4]În ziua aceasta e lepădată mâhnirea, căci ţie, care vei accepta azi darurile pe care ţi le dă El, ţi-e clar ce auzi şi vezi venind de mai aproape decât lumea.

4. Există o tăcere în care lumea nu se poate insinua. [2]Există o pace străveche pe care o porţi în inimă şi pe care nu ai pierdut-o. [3]Există un simţ al sfinţeniei în tine pe care gândul păcatului nu l-a atins. [4]Astăzi îţi vei aminti toate aceste lucruri. [5]Credinţa ta în ce exersezi astăzi îţi va aduce recompense atât de mari şi atât de diferite de tot ce ai căutat până acum, încât vei şti că aici îţi stă comoara, şi odihna, tot aici.

5. Astăzi e ziua în care închipuirile deşarte se dau la o parte ca o perdea, să dea la iveală ce e dincolo de ele. [2]Acum, ce e cu adevărat acolo devine un lucru vizibil, în timp ce toate umbrele care păreau să îl ascundă pur şi simplu se prăbuşesc. [3]Acum, echilibrul e restabilit şi balanţa judecăţii e lăsată în seama Celui Care judecă adevărat. [4]Şi, în judecata Lui, ochilor tăi li se va dezvălui o lume de o desăvârşită inocenţă. [5]Acum o vei vedea cu ochii lui Cristos. [6]Acum ţi-e clară transformarea ei.

6. Frate, ziua aceasta e sacră pentru lume. [2]Viziunea ta, care ţi s-a dat de dincolo de toate lucrurile din lume, se uită înapoi la ele într-o lumină nouă. [3]Şi ce vezi devine vindecarea şi mântuirea lumii. [4]Valorosul şi nevalorosul sunt percepute amândouă şi recunoscute drept ce sunt. [5]Şi ce e demn de iubirea ta o primeşte, în timp ce nu mai rămâne nimic de temut.

7. Nu vom judeca astăzi. [2]Vom primi doar ce ne vine de la o judecată făcută dincolo de lume. [3]Exerciţiile pe care le facem astăzi devin darul nostru de recunoştinţă pentru că am scăpat de orbire şi de chin. [4]Tot ce vedem nu va face decât să ne sporească bucuria, pentru că sfinţenia de care dă dovadă ce vedem o reflectă pe a noastră. [5]Suntem iertaţi în ochii lui Cristos, cu toată lumea iertată într-ai noştri. [6]Binecuvântăm lumea, în timp ce o vedem în lumina în care ne vede Mântuitorul nostru, şi îi oferim libertatea care ni s-a dat prin viziunea Lui iertătoare, nu printr-a noastră.

8. În timp ce exersezi, dă perdeaua la o parte pur şi simplu renunţând la toate lucrurile pe care consideri că le vrei. [2]Descotoroseşte-te de comorile tale neînsemnate şi lasă, în mintea ta, un loc deschis şi curat în care poate veni Cristos să îţi ofere comoara mântuirii. [3]Are nevoie de mintea ta preasfântă să mântuiască lumea. [4]Oare nu e un scop ce merită să fie al tău? [4]Oare nu merită viziunea lui Cristos să fie căutată mai presus de obiectivele nesatisfăcătoare ale lumii?

9. Nu lăsa să treacă ziua de azi fără ca darurile pe care le are pentru tine să îţi primească acceptarea şi consimţământul. [2]Putem să schimbăm lumea, dacă le adevereşti. [3]S-ar putea să nu vezi valoarea pe care o dă lumii acceptarea ta. [4]Dar asta vrei cu siguranţă: poţi da chiar azi pe bucurie toată suferinţa. [5]Exersează cu seriozitate, şi darul e al tău. [6]Oare poate să te înşele Dumnezeu? [7]Oare poate făgăduinţa Lui să nu se împlinească? [8]Oare poţi să Îi refuzi atât de puţin, când Mâna Sa îi întinde Fiului Său deplina mântuire?

## LECȚIA 165

### Mintea mea să nu nege Gândul lui Dumnezeu.

1. Ce altceva face lumea aceasta să pară reală, decât propria ta negare a adevărului de dincolo de ea? [2]Ce altceva îți face obscure fericirea deplină și viața veșnică pe care ți le voiește Tatăl tău, decât propriile tale gânduri ale chinului și morții? [3]Și ce altceva ar putea ascunde ce nu poate fi ascuns, decât iluzia? [4]Ce altceva ar putea să nu îți arate ce ai deja, decât propria ta decizie de-a nu vedea ce ai, negând că este?

2. Gândul lui Dumnezeu te-a creat. [2]El nu te-a părăsit, și nici tu nu te-ai separat de el nici măcar o clipă. [3]Îți aparține. [4]Prin el trăiești. [5]E Sursa ta de viață, care te ține una cu el, și totul e una cu tine pentru că nu te-a părăsit. [6]Gândul lui Dumnezeu te ocrotește, îți poartă de grijă, îți face moale locul de odihnă și îți netezește drumul, luminându-ți mintea cu fericire și iubire. [7]Veșnicia și viața eternă strălucesc în mintea ta, deoarece Gândul lui Dumnezeu nu te-a părăsit și continuă să stea cu tine.

3. Cine și-ar refuza siguranța și pacea, bucuria, vindecarea și pacea minții, odihna liniștită, calma deșteptare, dacă ar recunoaște unde își au ele locul? [2]Nu s-ar pregăti pe loc să plece unde se găsesc, abandonând orice altceva ca lipsit de valoare în comparație cu ele? [3]Și, odată ce le-a găsit, nu s-ar asigura că vor rămâne cu el și el cu ele?

4. Nu nega Cerul. [2]Îți aparține azi, doar trebuie să îl ceri. [3]Și nu este nevoie să percepi, înainte de venirea lui la tine, nici cât de mare este darul, nici cât de schimbată îți va fi mintea. [4]Cere să primești, și ți-e bun dat. [5]Convingerea stă în el. [6]Până nu îl primești bucuros ca al tău, incertitudinea rămâne. [7]Dar Dumnezeu e drept. [8]Certitudinea nu e o cerință pentru a primi ceea ce numai acceptarea ta îți poate da.

5. Cere cu ardoare. [2]Nu e nevoie să fii sigur că ceri singurul lucru pe care îl vrei. [3]Dar, când vei primi, vei fi sigur că ai comoara pe care ai căutat-o întotdeauna. [4]Ce ai da atunci în schimbul ei? [5]Ce te-ar determina acum să o lași să piară din viziunea ta cuprinsă de extaz? [6]Căci vederea ei arată că ai dat orbirea ta pe ochii văzători ai lui Cristos; că mintea ta a ajuns să lepede negarea și să accepte Gândul lui Dumnezeu ca moștenirea ta.

6. Acum, toată îndoiala a trecut, sfârșitul călătoriei a devenit un lucru cert și ți s-a dat mântuire. [2]Acum, puterea lui Cristos este în mintea ta, să vindece cum ai fost vindecat și tu. [3]Căci te numeri acum printre mântuitorii lumii. [4]Acolo e destinul tău, și nicăieri altundeva. [5]Ar consimți oare Dumnezeu să Își lase Fiul să rămână de-a pururea înfometat pentru că neagă hrana de care are nevoie să trăiască? [6]Abundența își are locul în el, iar privațiunea nu îl poate rupe de căminul lui și de Iubirea lui Dumnezeu care îi asigură subzistența.





7. Exersează astăzi cu speranță. [2]Căci speranța e într-adevăr justificată. [3]Îndoielile tale nu au înțeles, căci Dumnezeu e cert. [4]Iar Gândul de Dumnezeu nu e absent niciodată. [5]Certitudinea trebuie să își aibă locul în tine, care ești gazda Lui. [6]Cursul acesta înlătură toate îndoielile pe care le-ai pus între El și certitudinea ta în ce Îl privește.

8. Contăm pe Dumnezeu să ne dea certitudine, și nu pe noi înșine. [2]Și exersăm în Numele Lui, după cum ne îndrumă Cuvântul Lui să facem. [3]Certitudinea Lui e mai presus de toate îndoielile noastre. [4]Iubirea Lui rămâne mai presus de toate fricile noastre. [5]Gândul de Dumnezeu continuă să fie mai presus de toate visele și în mințile noastre, după cum e Voia Lui.

## LECȚIA 166

### Mi s-au încredințat darurile lui Dumnezeu.

1. Ți s-au dat lucrurile toate. [2]Încrederea lui Dumnezeu în tine e nelimitată. [3]El Își cunoaște Fiul. [4]Și dă fără excepție, nereținând nimic din ce poate contribui la fericirea ta. [5]Și totuși, dacă voia ta nu e una cu a Lui, darurile Lui nu sunt primite. [6]Dar ce te-ar face să crezi că există o altă voie decât a Lui?

2. Iată paradoxul care stă la baza facerii lumii. [2]Lumea aceasta nu e Voia lui Dumnezeu, așa că nu este reală. [3]Dar cei ce o consideră reală trebuie să mai creadă și că există o altă voie, una care duce la efecte opuse celor pe care le voiește El. [4]Un lucru chiar imposibil; dar fiecare minte care vede lumea și o consideră certă, solidă, demnă de încredere și adevărată crede în doi creatori – sau într-unul singur: el. [5]Însă niciodată într-un singur Dumnezeu.

3. Darurile lui Dumnezeu nu îi sunt acceptabile celui ce întreține asemenea convingeri bizare. [2]El trebuie să creadă că a accepta darurile lui Dumnezeu – oricât de evidente ar deveni, oricât de insistent ar fi chemat să le revendice ale lui – înseamnă a fi forțat să te trădezi pe tine însuți. [3]Trebuie să le nege prezența, să contrazică adevărul și să sufere ca să păstreze lumea pe care a făcut-o.

4. Aici e unicul cămin pe care crede că îl știe. [2]Aici e unica siguranță pe care crede că o poate găsi. [3]Fără lumea pe care a făcut-o, e un proscris, lipsit de adăpost și plin de spaimă. [4]Nu își dă seama că tocmai aici e plin de spaimă și lipsit de adăpost, un proscris ce rătăcește atât de departe de casă și de atâta timp, încât nu își dă seama că a uitat de unde a venit, unde se duce și chiar și cine este.

5. Și totuși, în rătăcirile lui singuratice și fără sens, darurile lui Dumnezeu merg cu el, fără ca el să știe. [2]Nu poate să le piardă. [3]Dar nu vrea să se uite la ce i s-a dat. [4]Rătăcește în continuare, conștient de zădărnicia pe care o vede peste tot în jurul lui, percepând cum și puținul pe care îl are nu face decât să se împuțineze, pe măsură ce înaintează spre nicăieri. [5]Cu toate acestea, continuă să rătăcească nenorocit și sărac, singur deși Dumnezeu e cu el, și are o comoară atât de mare, încât tot ce conține lumea e fără valoare în fața imensității ei.

6. Pare o figură jalnică: frânt, epuizat, cu niște haine zdrențuite și picioare sângerânde din cauza drumului pietros pe care merge. [2]Nu există cineva care să nu se fi identificat cu el, căci toți cei care vin aici au parcurs drumul pe care îl străbate el și au simțit înfrângerea și deznădejdea așa cum le simte și el. [3]Dar el este chiar tragic, când vezi





că urmează calea pe care și-a ales-o și că nu trebuie decât să își dea seama Cine merge cu el și să își deschidă comorile ca să fie liber?

7. Iată sinele pe care l-ai ales, cel pe care l-ai făcut să înlocuiască realitatea. [2]Iată sinele pe care îl aperi cu sălbăticie împotriva oricărei rațiuni, a fiecărei dovezi și a tuturor mărturiilor care pot să îți arate că acesta nu ești tu. [3]Nu le bagi în seamă. [4]Continui să mergi pe calea hotărâtă, cu ochi plecați, ca nu cumva să întrezărești adevărul și să fii scăpat de autoamăgire și eliberat.

8. Te chircești de frică să nu cumva să simți pe umăr atingerea lui Cristos și să percepi cum te îndrumă blânda Lui mână să îți privești darurile. [2]Cum ai putea atunci să îți proclami sărăcia în exil? [3]El te-ar face să râzi de această percepție de sine. [4]Unde e atunci mila de sine? [5]Și ce se va alege din toată tragedia pe care ai urmărit să i-o faci cui Dumnezeu i-a hărăzit numai bucurie?

9. Te-a năpădit acum frica-ți străveche și te-a ajuns dreptatea, în sfârșit. [2]Mâna lui Cristos te-a atins pe umăr și simți că nu ești singur. [3]Ți-a trecut prin minte chiar că sinele nenorocit care ai crezut că ești se poate să nu fie Identitatea ta. [4]Poate Cuvântul lui Dumnezeu e mai adevărat decât al tău. [5]Poate că darurile pe care ți le face El sunt reale. [6]Poate că nu L-a păcălit chiar întru totul planul tău de a-I ține Fiul într-o uitare adâncă și de a merge pe drumul pe care l-ai ales fără Sinele tău.

10. Voia lui Dumnezeu nu se opune. [2]Ea pur și simplu este. [3]Nu pe Dumnezeu L-ai încătușat în planul tău de a-ți pierde Sinele. [4]El nu știe de un plan atât de străin de Voia Lui. [5]A existat o nevoie pe care El nu a înțeles-o și la care a dat un Răspuns. [6]Atât. [7]Iar tu, căruia ți s-a dat acest Răspuns, nu mai ai nevoie de altceva decât de atât.

11. Acum trăim, căci acum nu putem muri. [2]Dorinței de moarte i s-a răspuns, iar vederea care a privit-o a fost înlocuită acum cu o viziune care percepe că nu ești ce pretinzi a fi. [3]Cu tine merge Cel Care îți răspunde cu blândețe la toate fricile cu această replică plină de îndurare: „Nu e așa". [4]De fiecare dată când te apasă gândul sărăciei, El îți arată toate darurile pe care le ai, și îți vorbește de Tovărășia Lui când te percepi singur și înfricoșat.

12. Dar îți mai amintește încă un lucru de care ai uitat. [2]Căci atingerea Lui te-a făcut asemenea Lui. [3]Darurile pe care le ai nu sunt numai pentru tine. [4]Ce a venit să îți ofere El, trebuie acum să înveți să dai. [5]Iată lecția pe care o conține gestul Lui de a da, căci El te-a mântuit de solitudinea pe care ai urmărit să o faci ca să te ascunzi în ea de Dumnezeu. [6]El ți-a adus aminte de toate darurile pe care ți le-a dat Dumnezeu. [7]Și îți vorbește, totodată, de ceea ce devine voia ta când accepți aceste daruri și recunoști că îți aparțin.

13. Darurile sunt ale tale, puse în grija ta, ca să le dai tuturor celor ce

au ales drumul solitar de care tu ai scăpat. [2]Ei nu înţeleg că nu caută decât să îşi realizeze propriile dorinţe. [3]Tu eşti cel care îi învaţă acum. [4]Căci ai învăţat de la Cristos că au de străbătut o altă cale. [5]Învaţă-i arătându-le fericirea care le revine celor ce simt atingerea lui Cristos şi recunosc darurile lui Dumnezeu. [6]Nu lăsa mâhnirea să te ispitească să fii necredincios încrederii tale.

14. Suspinele tale vor trăda acum speranţele celor care îşi aşteaptă eliberarea de la tine. [2]Lacrimile tale sunt ale lor. [3]Dacă eşti bolnav, nu faci decât să refuzi vindecarea lor. [4]Lucrul de care ţi-e frică nu face decât să îi înveţe că fricile lor sunt justificate. [5]Mâna ta devine dătătoarea atingerii lui Cristos, schimbarea mentalităţii tale devine dovada că cine acceptă darurile lui Dumnezeu nu poate să sufere niciodată. [6]Ţi s-a încredinţat eliberarea lumii de durere.

15. Nu o trăda. [2]Devino o dovadă vie pentru ce poate atingerea lui Cristos să le ofere tuturor. [3]Dumnezeu ţi-a încredinţat toate darurile Lui. [4]Mărturiseşte, cu fericirea ta, cât de transformată devine mintea care alege să accepte darurile Lui şi să simtă atingerea lui Cristos. [5]Iată ce misiune ai acum. [6]Căci Dumnezeu încredinţează dăruirea darurilor Lui tuturor celor care le-au primit. [7]El Şi-a împărtăşit bucuria cu tine. [8]Iar acum mergi să o împărtăşeşti cu lumea.





## LECŢIA 167

**Există o singură viaţă, şi pe aceasta o împărtăşesc cu Dumnezeu.**

1. Nu există diferite feluri de viaţă, căci viaţa e ca adevărul. [2]Nu are gradaţii. [3]E singura condiţie pe care o împărtăşeşte tot ce a creat Dumnezeu. [4]Ca toate Gândurile Lui, nu are opus. [5]Nu există moarte pentru că ce a creat Dumnezeu împărtăşeşte viaţa Lui. [6]Nu există moarte pentru că nu există opus la Dumnezeu. [7]Nu există moarte pentru că Tatăl şi Fiul una sunt.

2. În lumea aceasta pare să existe o stare care e opusul vieţii. [2]Tu o numeşti moarte. [3]Dar am învăţat că ideea morţii ia multe forme. [4]E singura idee subiacentă tuturor sentimentelor care nu sunt suprem de fericite. [5]E semnalul de alarmă la care răspunzi cu orice reacţie care nu e bucurie deplină. [6]Toată mâhnirea, pierderea, neliniştea, suferinţa şi durerea, chiar şi un mic suspin de istovire, o uşoară jenă sau cea mai mică încruntare adeveresc moartea. [7]Şi neagă astfel faptul că trăieşti.

3. Crezi că moartea ţine de trup. [2]Dar nu e decât o idee, irelevantă pentru tot ce e considerat de natură fizică. [3]Un gând este în minte. [4]Şi poate fi aplicat apoi după cum îl dirijează mintea. [5]Dar originea lui e locul unde trebuie schimbat, dacă se petrece vreo schimbare. [6]Ideile nu îşi părăsesc sursa. [7]Accentul pus pe această idee în cursul acesta se datorează poziţiei ei centrale în încercările noastre de-a-ţi schimba mentalitatea despre tine. [8]Este motivul pentru care poţi vindeca. [9]Este cauza vindecării. [10]Iată de ce nu poţi să mori. [11]Adevărul ei a stabilit că eşti una cu Dumnezeu.

4. Moartea e gândul că eşti separat de Creatorul tău. [2]E credinţa potrivit căreia condiţiile se schimbă, sentimentele alternează datorită unor cauze pe care nu le poţi controla, pe care nu le-ai făcut tu şi pe care nu le poţi schimba niciodată. [3]E credinţa fixă că ideile îşi pot părăsi sursa şi că pot prelua calităţi pe care nu le conţine sursa, devenind diferite de originea lor, deosebite de ea atât calitativ, cât şi ca distanţă, timp şi formă.

5. Moartea nu poate decurge din viaţă. [2]Ideile rămân unite cu sursa lor. [3]Ele pot extinde tot ce conţine sursa lor. [4]În această privinţă, ele se pot întrece cu mult pe ele înseşi. [5]Dar nu pot da naştere la ceva ce nu le-a fost dat niciodată. [6]Aşa cum sunt făcute, tot aşa vor şi face. [7]Aşa cum s-au născut, tot aşa vor şi naşte. [8]Şi, de unde au venit, acolo se vor şi întoarce.

6. Mintea poate socoti că doarme, dar atâta tot. [2]Ea nu poate schimba ce e starea ei de trezie. [3]Nu poate face un trup, nici nu poate sta

într-un trup. [4]Ce e străin de minte nu există, pentru că nu are sursă. [5]Căci mintea creează toate lucrurile care sunt și nu le poate conferi atribute care îi lipsesc ei, nici nu își poate schimba veșnica stare mentală. [6]Ea nu poate face ce e fizic. [7]Ce pare să moară nu e decât indiciul că mintea doarme.

7. Opusul vieții nu poate fi decât o altă formă de viață. [2]Ca atare, poate fi reconciliată cu ce a creat-o, pentru că nu e opusul ei în adevăr. [3]Forma ei se poate schimba; poate să pară a fi ce nu e. [4]Dar mintea este minte, trează sau dormind. [5]Nu e opusul ei nici în cele create, nici în ce pare să făurească atunci când crede că doarme.

8. Dumnezeu creează numai minte trează. [2]El nu doarme, iar creațiile Lui nu pot nici să împărtășească ce nu dă El, nici să făurească niște condiții pe care nu le împărtășește El cu ele. [3]Gândul morții nu e opusul gândurilor vieții. [4]De-a pururi neopuse de opuși de orice fel, Gândurile lui Dumnezeu rămân de-a pururi imuabile, cu puterea de-a se extinde de-a pururi imuabil, și totuși în cadrul lor, căci ele sunt pretutindeni.

9. Ce pare a fi opusul vieții pur și simplu doarme. [2]Când mintea alege să fie ce nu e și să își aroge o putere străină pe care nu o are, o stare străină în care nu poate intra sau o condiție falsă care nu e în Sursa ei, ea pare pur și simplu să ațipească un pic. [3]În somn, visează timpul, un interval în care ce pare să se întâmple nu s-a petrecut nicicând, schimbările pricinuite sunt lipsite de substanță și toate întâmplările nu sunt niciunde. [4]Când se trezește, mintea continuă să fie cum a fost mereu.

10. Să fim azi copii ai adevărului și să nu ne negăm sfânta moștenire. [2]Viața noastră nu e cum ne-o închipuim. [3]Oare cine schimbă viața doar pentru că își închide ochii, sau cine se preface în ce nu e pentru că doarme și vede în vise un opus la ce e el? [4]Astăzi nu vom cere moarte sub nicio formă. [5]Și nu vom lăsa niște închipuiți opuși ai vieții să stea nici măcar o clipă acolo unde Gândul vieții veșnice a fost pus de Însuși Dumnezeu.

11. Azi ne străduim să Îi păstrăm sfântul cămin așa cum l-a stabilit și cum îl voiește în vecii vecilor. [2]El e Domn peste ce gândim azi. [3]Și, în Gândurile Lui, care nu au opus, înțelegem că există o singură viață și că pe aceasta o împărtășim cu El, cu toată creația și, totodată, cu gândurile celor pe care i-a creat într-o unitate a vieții ce nu se poate separa prin moarte, părăsind Sursa vieții din care a venit.

12. Împărtășim o singură viață pentru că avem o singură Sursă, o Sursă din care ne provine perfecțiunea, rămânând mereu în mințile sfinte pe care El le-a creat perfecte. [2]Suntem aceiași, azi, ieri și în veci. [3]O minte adormită trebuie să se trezească atunci când își vede perfecțiunea oglindindu-L pe Domnul vieții într-un mod atât de perfect,





încât trece firesc în ce e reflectat acolo. [4]Iar acum nu mai e o simplă reflecție. [5]Căci devine lucrul reflectat și lumina care face reflecția posibilă. [6]Acum nu mai e nevoie de nicio viziune. [7]Căci mintea trezită este o minte care își cunoaște Sursa, Sinele, Sfințenia.

## LECȚIA 168

### Harul Tău îmi este dat. Îl revendic acum.

1. Dumnezeu ne vorbește. [2]Să nu Îi vorbim și noi? [3]El nu este distant. [4]Nu face nicio încercare să Se ascundă de noi. [5]Noi încercăm să ne ascundem de El și suferim de amăgire. [6]El rămâne întru totul accesibil. [7]Își iubește Fiul. [8]Nu există altă certitudine în afară de aceasta, dar aceasta este de ajuns. [9]El Își va iubi Fiul de-a pururi. [10]Când mintea rămâne adormită, El îl iubește în continuare. [11]Iar, când i se trezește mintea, El îl iubește cu o Iubire de-a pururi neschimbătoare.

2. Dacă ai cunoaște semnificația Iubirii Lui, speranța și disperarea ar fi cu neputință. [2]Căci speranța ar fi satisfăcută pentru totdeauna, iar disperarea de orice fel ar fi de neconceput. [3]Harul Lui este răspunsul Lui la toată disperarea, căci în el stă amintirea Iubirii Lui. [4]Oare nu ar da El bucuros mijloacele prin care I se recunoaște Voia? [5]Harul Lui este al tău prin recunoașterea acestui lucru. [6]Iar amintirea Lui se trezește în mintea care cere de la El mijloacele prin care somnul ei ia sfârșit.

3. Astăzi cerem de la Dumnezeu darul pe care l-a păstrat cu cea mai mare grijă în inimile noastre, așteptând să îl adeverim. [2]Acesta este darul prin care Dumnezeu Se apleacă până la noi și ne ridică, făcând El Însuși ultimul pas al mântuirii. [3]Cu excepția acestui pas, toți pașii se învață, sub îndrumarea Vocii Lui. [4]Dar, în final, El Însuși vine, ne ia în propriile Lui Brațe și înlătură păienjenișul somnului nostru. [5]Darul harului Său e mai mult decât un răspuns. [6]Căci restabilește toate amintirile pe care mintea adormită le-a uitat, toată certitudinea în ce privește semnificația Iubirii.

4. Dumnezeu Își iubește Fiul. [2]Roagă-L acum să îți dea mijloacele prin care lumea aceasta va dispărea, și viziunea va veni mai întâi, urmată la numai o clipă de cunoaștere. [3]Căci în har vezi o lumină care învăluie lumea întreagă în iubire și vezi cum dispare frica de pe fiecare față în timp ce inimile se înalță și revendică lumina ca a lor. [4]Ce rămâne acum să mai amâne Cerul chiar și o clipită? [5]Ce mai rămâne nefăcut când iertarea ți se așterne peste toate?

5. Ziua de azi e nouă și sfântă, căci primim ce ni s-a dat. [2]Credința noastră stă în Cel Care ne dă, nu în propria noastră acceptare. [3]Ne recunoaștem greșelile, dar Cel Care nu știe de greșeală e totuși Cel Care răspunde greșelilor noastre, dându-ne mijloacele de-a le lepăda și de-a ne înălța la El cu recunoștință și iubire.

6. Iar El coboară să ne întâlnească, în timp ce noi venim la El. [2]Căci, ce ne-a pregătit, ne dă și noi primim. [3]Iată care e Voia Lui, pentru că





Își iubește Fiul. [4]Lui ne rugăm astăzi, restituind doar cuvântul pe care ni l-a dat prin Propria Lui Voce, Cuvântul Lui, Iubirea Lui:

> *[5]Harul Tău îmi este dat. [6]Îl revendic acum. [7]Tată, la Tine vin. [8]Și Tu vei veni la mine, cel ce te roagă. [9]Eu sunt Fiul pe care îl iubești.*

## LECȚIA 169

### Prin har trăiesc. Prin har sunt eliberat.

1. Harul e un aspect al Iubirii lui Dumnezeu foarte asemănător stării care domnește în unitatea adevărului. [2]E cea mai înaltă aspirație a lumii, căci duce cu totul dincolo de lume. [3]Deși întrece învățarea, este obiectivul învățării, căci harul nu poate veni până nu se pregătește mintea pentru adevărata acceptare. [4]Harul le devine pe loc inevitabil celor care au pregătit o masă unde poate fi așezat cu gingășie și primit de bunăvoie; un altar curat și sfânt pentru acest dar.

2. Harul e acceptarea Iubirii lui Dumnezeu într-o lume a urii și a fricii aparente. [2]Numai prin har dispar frica și ura, căci harul prezintă o stare atât de opusă la tot ce conține lumea, încât cei ale căror minți sunt luminate de darul harului nu pot să creadă că lumea fricii e o realitate.

3. Harul nu se învață. [2]Ultimul pas trebuie să treacă dincolo de toată învățarea. [3]Harul nu e obiectivul pe care aspiră să îl atingă acest curs. [4]Dar ne pregătim pentru har în sensul că o minte deschisă poate să audă Deșteptarea. [5]Nu e complet închisă la Vocea lui Dumnezeu. [6]A devenit conștientă că există lucruri pe care nu le știe, așa că e gata să accepte o stare complet diferită de trăirea cu care s-a familiarizat.

4. Am dat poate impresia că ne contrazicem afirmația potrivit căreia revelația că Tatăl și Fiul sunt una s-a stabilit deja. [2]Dar am mai spus că mintea determină când va fi momentul respectiv și că l-a și determinat. [3]Și totuși, te îndemnăm din răsputeri să stai mărturie pentru Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a grăbi trăirea adevărului și a-i accelera sosirea în fiecare minte care recunoaște efectele adevărului asupra ta.

5. Unitatea este pur și simplu ideea că Dumnezeu este. [2]Și, în Ființa Lui, El cuprinde toate lucrurile. [3]Nicio minte nu conține altceva decât pe El. [4]Spunem „Dumnezeu este" și apoi tăcem, căci – în cunoașterea aceasta – cuvintele nu au niciun înțeles. [5]Nu sunt buze să le rostească, și nicio parte a minții suficient de distinctă să se simtă conștientă acum de ceva ne-ea. [6]S-a unit cu Sursa ei. [7]Și, exact ca Sursa ei, ea pur și simplu este.

6. Nu e ceva despre care poți vorbi sau scrie, și nici ceva la care să te poți gândi. [2]E ceva ce vine în fiecare minte când s-a dat complet și s-a primit complet recunoașterea totală că voia ei e a lui Dumnezeu. [3]E ceva ce readuce mintea în prezentul nesfârșit, unde trecutul și viitorul sunt de neconceput. [4]E ceva ce depășește mântuirea, ceva ce stă dincolo de ideea de timp, de iertare și de sfânta față a lui Cristos.





[5]Fiul lui Dumnezeu a dispărut pur și simplu în Tatăl său, exact ca Tatăl său în el. [6]Lumea nu a existat deloc. [7]Veșnicia rămâne o stare constantă.

7. Asta e ceva ce depășește trăirea pe care încercăm să o grăbim. [2]Dar iertarea, predată și învățată, aduce cu ea trăirile care adeveresc că se apropie acum momentul stabilit de minte să abandoneze totul în afară de asta. [3]Nu îl grăbim, de parcă ce vei oferi a fost ascuns de Cel Ce ne predă semnificația iertării.

8. Toată învățarea a fost deja în Mintea Lui, desăvârșită și deplină. [2]El a recunoscut tot ce ar avea timpul de dat și a dat totul tuturor minților, ca fiecare să poată hotărî – dintr-un punct în care timpul s-a sfârșit – *când* va fi eliberată pentru revelație și veșnicie. [3]Am spus deja de câteva ori că nu faci decât să întreprinzi o călătorie gata încheiată.

9. Căci unitatea trebuie să fie aici. [2]Indiferent care ar fi momentul pe care și l-a stabilit mintea pentru revelație, el e total irelevant pentru ceea ce trebuie să fie o stare constantă, de-a pururi cum a fost mereu, rămânând de-a pururi așa cum e acum. [3]Noi ne preluăm pur și simplu rolul desemnat demult, pe deplin recunoscut ca perfect îndeplinit de Cel Ce a scris scenariul mântuirii în Numele Creatorului Său și în Numele Fiului Creatorului Său.

10. Nu e nevoie să aducem lămuriri suplimentare pentru ceva ce nimeni de aici nu poate să înțeleagă. [2]Când va veni revelația unității tale, se va cunoaște și înțelege pe deplin. [3]Acum avem de muncit, pentru că cei aflați în timp pot vorbi de lucruri de dincolo și pot asculta cuvinte care încearcă să explice că ceea ce stă încă să vină a și trecut. [4]Dar ce înțeles pot să transmită cuvintele acestea celor ce stau încă să numere orele, și se scoală, lucrează și se culcă în funcție de mersul lor?

11. Ajunge, atunci, că ai de muncit pentru a-ți juca rolul. [2]Sfârșitul trebuie să îți rămână obscur până nu închei de făcut partea ce îți revine. [3]Nu contează. [4]Căci de partea ta continuă să depindă tot restul. [5]Când preiei rolul care ți s-a desemnat, mântuirea se apropie încă un pic de fiecare inimă incertă care nu bate încă la unison cu Dumnezeu.

12. Iertarea este tema principală care străbate mântuirea de la cap la coadă, ținându-i toate părțile în relații semnificative, cursul direcționat și rezultatul sigur. [2]Iar acum cerem har, darul final pe care îl poate acorda mântuirea. [3]Trăirea pe care o aduce harul se va sfârși în timp, căci harul prefigurează Cerul, dar nu înlocuiește ideea de timp decât pentru puțină vreme.

13. Intervalul acesta este de ajuns. [2]Aici se depun miracolele, să le înapoiezi din clipe sfinte pe care le primești, prin har în trăirea ta,

tuturor celor ce văd lumina care stăruie pe fața ta. [3]Ce să fie fața lui Cristos, dacă nu fața celui ce a intrat o clipă în veșnicie și a adus de acolo, ca să binecuvânteze lumea, o reflecție clară a unității pe care a simțit-o timp de o clipă? [4]Cum ai putea să o dobândești, în sfârșit, pentru totdeauna, cât timp o parte din tine rămâne pe dinafară, neștiutoare, netrezită și având nevoie de tine ca martor al adevărului?

14. Fii recunoscător că te întorci, pe cât ai fost de bucuros să pleci o clipă, și acceptă darurile pe care ți le-a procurat harul. [2]Le aduci înapoi la tine însuți. [3]Iar revelația nu e cu mult în urmă. [4]Venirea ei este asigurată. [5]Cerem har și trăirea care vine din har. [6]Primim cu bucurie eliberarea pe care le-o oferă tuturor. [7]Nu cerem ce nu e de cerut. [8]Nu ne uităm mai departe de ce poate da harul. [9]Căci asta putem da în harul care ne-a fost dat.

15. Ce ne propunem azi să învățăm nu merge mai departe de această rugăciune. [2]În lume însă, ce poate fi mai mult decât ce Îi cerem azi Celui Care dă harul pe care îl cerem, după cum I s-a dat și Lui?

*[3]Prin har trăiesc. [4]Prin har sunt eliberat.*
*[5]Prin har dau. [6]Prin har voi elibera."*





## LECȚIA 170

### Nu există cruzime în Dumnezeu și nici în mine.

1. Nimeni nu atacă fără intenția de-a leza. [2]Asta nu poate avea excepție. [3]Când crezi că ataci în legitimă apărare, dai de înțeles că a fi crud e o protecție; că ești în siguranță datorită cruzimii. [4]Dai de înțeles că a leza pe altcineva îți aduce libertate. [5]Și că a ataca înseamnă a da starea în care te afli pe ceva mai bun, mai sigur, mai ferit de invazii periculoase și de frică.

2. Ce smintită e ideea că a ataca înseamnă a te apăra împotriva fricii! [2]Căci aici e zămislită frica, și cu sânge e hrănită să crească și să dospească și să pocnească. [3]Așa ocrotești frica, nu scapi de ea. [4]Astăzi învățăm o lecție care te poate scuti de mai multe amânări și chinuri inutile decât îți poți imagina. [5]Iat-o:

*[6]Tu faci lucrul de care te aperi și, apărându-te de el, îl faci real și inevitabil. [7]Depune-ți armele, căci numai atunci percepi că este fals.*

3. Pari să ataci dușmanul din afară. [2]Dar apărarea ta îți furnizează un dușman interior; un gând străin care se războiește cu tine și te privează de pace, împărțindu-ți mintea în două tabere care par total ireconciliabile. [3]Căci iubirea are acum un „dușman", un opus; iar frica, străinul, are nevoie acum de apărarea ta împotriva amenințării pe care o prezintă ceea ce ești cu adevărat.

4. Dacă te gândești atent prin ce mijloace închipuita ta autoapărare ajunge să își croiască drumul ei imaginar, vei percepe premisele care stau la baza ideii. [2]În primul rând, e evident că ideile trebuie să își părăsească sursa, căci tu ești cel care lansează atacul și trebuie să îl fi conceput mai întâi. [3]Ataci însă în afara ta, și îți separi mintea de cel ce urmează să fie atacat, pe deplin încredințat că dezbinarea pe care ai făcut-o e reală.

5. În al doilea rând, atributele iubirii sunt conferite „dușmanului" ei. [2]Căci frica devine siguranța ta și protectoarea păcii tale, la care vii să îți cauți alinarea, să scapi de îndoieli despre puterea ta și să îți găsești speranța odihnei într-o liniște fără vise. [3]Și, în timp ce iubirea e jupuită de ce îi aparține ei și numai ei, iubirea e înzestrată cu atribute ale fricii. [4]Căci iubirea ți-ar cere să renunți la toată apărarea ca la o simplă prostie. [5]Și atunci armele tale chiar că s-ar face pulbere și praf. [6]Căci asta și sunt.

6. Cu iubirea prefăcută în dușman, cruzimea trebuie să devină un dumnezeu. [2]Iar dumnezeii pretind de la cei ce li se închină să se su-

pună dictatelor lor și să refuze să le pună sub semnul întrebării. [3]Celor ce întreabă dacă pretențiile sunt rezonabile sau sănătoase li se aplică neîndurător o pedeapsă aspră. [4]Dușmanii lor sunt cei nerezonabili și dementi, în timp ce ei sunt întotdeauna milostivi și drepți.

7. Astăzi privim imparțiali dumnezeul acesta crud. [2]Și remarcăm că, deși buzele îi sunt mânjite de sânge și pare să țâșnească foc din el, nu e făcut decât din piatră. [3]Nu poate face nimic. [4]Nu e nevoie să îi sfidăm puterea. [5]Nu are așa ceva. [6]Iar cei care își văd în el siguranța nu au niciun păzitor, nicio putere la care să apeleze în caz de primejdie și niciun oștean vânjos care să se bată pentru ei.

8. Acest moment poate fi groaznic. [2]Dar poate fi și clipa eliberării tale dintr-o robie abjectă. [3]Stând dinaintea acestui idol, văzându-l exact așa cum este, alegi. [4]Oare îi vei restitui iubirii ce ai căutat să îi smulgi și să așezi în fața acestei bucăți de piatră fără minte? [5]Sau îți vei face un alt idol pentru a-l înlocui? [6]Căci dumnezeul cruzimii ia multe forme. [7]Poți găsi alta.

9. Dar să nu crezi că frica e modalitatea de-a scăpa de toată frica. [2]Să ne amintim ce a subliniat textul despre obstacolele din calea păcii. [3]Ultimul, cel mai greu de crezut că nu este nimic, și un obstacol aparent având înfățișarea unui bloc solid, impenetrabil, înfricoșător și insurmontabil, e frica de Dumnezeu Însuși. [4]Iată premisa fundamentală care înscăunează gândul fricii la rang de dumnezeu. [5]Căci frica e iubită de cei ce o venerează, iar iubirea pare să fie investită acum cu cruzime.

10. De unde provine credința total dementă în dumnezei ai răzbunării? [2]Iubirea nu și-a confundat atributele cu ale fricii. [3]Dar cei care se închină fricii trebuie să își perceapă propria confuzie în „dușmanul" fricii; cruzimea ei acum ca parte din iubire. [4]Și ce devine mai înfricoșător decât Însăși Inima Iubirii? [5]Sângele pare să fie pe Buzele Lui, focul vine de la El. [6]Și e mai îngrozitor decât orice, de o cruzime de neconceput, trăznindu-i pe toți care Îl recunosc ca Dumnezeul lor.

11. Ce alegi astăzi e cert. [2]Căci privești pentru ultima oară această bucată de piatră cioplită pe care ai făcut-o, și nu îi mai spui dumnezeu. [3]Ai mai ajuns în acest loc, dar ai ales ca dumnezeul acesta crud să rămână cu tine sub încă o formă. [4]Așa că frica de Dumnezeu s-a întors și ea cu tine. [5]De data aceasta o lași acolo. [6]Și, ușurat de povara ei, te întorci într-o lume nouă pe care nu o vezi cu ochii ei nevăzători, ci cu viziunea pe care ți-a redat-o alegerea ta.

12. Acum, ochii tăi Îi aparțin lui Cristos, și El privește acum prin ei. [2]Acum, vocea ta Îi aparține lui Dumnezeu și e ecoul alei Sale. [3]Și, tot acum, inima ta rămâne împăcată pentru totdeauna. [4]L-ai ales pe El în locul idolilor, iar atributele tale, date de Creatorul tău, îți sunt restituite în sfârșit. [5]Chemarea pentru Dumnezeu s-a auzit și și-a primit răspunsul. [6]Acum, frica a făcut loc iubirii, în timp ce Dumnezeu Însuși înlocuiește cruzimea.





13. *Tată, suntem ca Tine. [2]Nici strop de cruzime nu zace în noi, căci nu e nici strop de ea în Tine. [3]Pacea Ta e a noastră. [4]Și binecuvântăm lumea cu ce am primit numai de la Tine. [5]Mai alegem o dată, alegând pentru toți frații noștri, știind că sunt una cu noi. [6]Le aducem mântuirea Ta, după cum am primit-o acum. [7]Și aducem mulțumiri celor ce ne întregesc. [8]În ei vedem slava Ta și în ei ne găsim pacea. [9]Sfinți suntem pentru că Sfințenia Ta ne-a eliberat. [10]Și aducem mulțumiri. [11]Amin.*

## RECAPITULAREA a V-a

### Introducere

1. Acum recapitulăm din nou. [2]De data aceasta suntem gata să dedicăm mai mult timp şi efort lucrului pe care îl întreprindem. [3]Recunoaştem că ne pregătim pentru o altă fază a înţelegerii. [4]Vrem să facem acest pas cu totul, ca să înaintăm, din nou, mai siguri, mai sinceri şi mai credincioşi. [5]Paşii nu ne-au fost neşovăielnici, şi îndoielile ne-au făcut să înaintăm încet şi incert pe făgaşul pe care ni-l prezintă acest curs. [6]Acum însă iuţim pasul, căci ne apropiem de o certitudine mai mare, de un scop mai ferm şi de un ţel mai sigur.

2. *Tată, fă-ne paşii fermi. [2]Fă să ne amuţească îndoielile, să ni se potolească minţile, şi apoi vorbeşte-ne. [3]Nu avem cuvinte să Îţi dăm. [4]Vrem doar să ascultăm Cuvântul Tău şi să ni-l însuşim. [5]Îndrumă-ne eforturile de-a exersa, aşa cum îşi îndrumă un tată copilaşul pe un făgaş pe care acesta nu îl înţelege. [6]Şi totuşi, îl urmează, sigur că e ocrotit pentru că tatăl merge chiar în faţa lui.*

3. *Aşa că Îţi aducem Ţie eforturile noastre de-a exersa. [2]Şi, dacă ne vom poticni, Tu ne vei ridica. [3]Dacă uităm drumul, contăm pe sigura Ta aducere aminte. [4]Ne vom abate din drum, dar Tu nu vei uita să ne chemi înapoi. [5]Grăbeşte-ne acum paşii, ca să venim mai sigur şi mai grabnic la Tine. [6]Şi acceptăm Cuvântul pe care ni-l oferi să ne unifice exerciţiile, în timp ce recapitulăm gândurile pe care ni le-ai dat.*

4. Iată gândul care va precede gândurile pe care le recapitulăm. [2]Fiecare dintre ele lămureşte câte un aspect al acestui gând sau îl ajută să devină mai semnificativ, mai personal şi mai adevărat, mai apt să descrie sfântul Sine pe care Îl împărtăşim şi pe care ne pregătim acum să Îl cunoaştem din nou:

*[3]Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.*

[4]Doar Sinele acesta cunoaşte Iubirea. [5]Doar Sinele acesta e întru totul consecvent în Gândurile Sale; Îşi cunoaşte Creatorul, Se înţelege pe Sine, e perfect în cunoaşterea Sa şi în Iubirea Sa, şi nu deviază niciodată de la starea Sa constantă de uniune cu Tatăl Său şi cu Sine Însuşi.

5. Iată ce ne aşteaptă la capătul călătoriei. [2]Fiecare pas pe care îl facem ne aduce un pic mai aproape de el. [3]Recapitularea de faţă va scurta timpul incomensurabil, dacă ţinem minte că acesta rămâne





obiectivul nostru şi că, exersând, tocmai de asta ne apropiem. [4]Să ne ridicăm inimile din colb la viaţă, amintindu-ne că asta ni s-a făgăduit şi că tocmai de asta ni s-a trimis cursul, să ne deschidă calea luminii şi să ne înveţe, pas cu pas, cum să revenim la Sinele veşnic pe care am crezut că L-am pierdut.

6. Eu fac călătoria cu tine. [2]Căci îţi împărtăşesc îndoielile şi fricile o vreme, ca să poţi veni la mine, care recunosc calea pe care se înfrâng toate fricile şi îndoielile. [3]Mergem împreună. [4]Şi trebuie să înţeleg incertitudinea şi durerea, deşi ştiu că nu au niciun înţeles. [5]Dar un mântuitor trebuie să rămână cu cei pe care îi învaţă, văzând ce văd şi ei, dar ţinând minte totodată ce drum l-a scos afară, şi te va scoate acum pe tine, odată cu el. [6]Fiul lui Dumnezeu e răstignit până nu străbaţi drumul cu mine.

7. Învierea mea revine de fiecare dată când îmi duc cu bine câte un frate la locul unde călătoria e încheiată şi uitată. [2]Mă reînnoiesc de fiecare dată câte un frate învaţă că există o cale de ieşire din durere şi din chin. [3]Renasc de fiecare dată mintea câte unui frate se îndreaptă spre lumina din el şi mă caută. [4]Nu am uitat pe nimeni. [5]Ajută-mă acum să te conduc înapoi la locul unde a început călătoria, să mai alegi o dată, cu mine.

8. Eliberează-mă exersând încă o dată gândurile pe care ţi le-am adus de la Cel Care îţi vede nevoia cruntă şi cunoaşte răspunsul pe care I l-a dat Dumnezeu. [2]Împreună recapitulăm aceste gânduri. [3]Împreună le consacrăm timpul şi efortul nostru. [4]Şi împreună le vom preda fraţilor noştri. [5]Dumnezeu nu vrea Cerul să fie incomplet. [6]Cerul te aşteaptă, ca mine. [7]Sunt incomplet fără partea ta din mine. [8]Şi, în timp ce mă reîntregesc, ne îndreptăm spre străbuna noastră casă, pregătită pentru noi dinainte de-a fi timpul şi păstrată neschimbată de timp, imaculată şi sigură, cum va fi în final când timpul se va isprăvi.

9. Aşa că lasă recapitularea de faţă să fie darul pe care mi-l dai. [2]Căci de atâta am nevoie: să auzi cuvintele pe care le rostesc şi să le dai lumii. [3]Tu eşti vocea mea, ochii mei, picioarele mele, mâinile mele prin care mântuiesc lumea. [4]Sinele din care te chem nu e decât al tău. [5]La El mergem împreună. [6]Ia mâna fratelui tău, căci nu e o cale pe care o străbatem singuri. [7]În fratele tău merg cu tine şi tu cu mine. [8]Tatăl nostru Îşi voieşte Fiul una cu El. [9]Ce – din câte sunt şi trăiesc – nu e atunci una cu tine?

10. Lasă recapitularea de faţă să devină un timp în care împărtăşim o nouă trăire pentru tine, şi totuşi una ca timpul de veche, şi chiar mai veche. [2]Sfinţească-se Numele tău. [3]Fie slava ta de-a pururea nepângărită. [4]Şi întregimea ta acum deplină, cum a stabilit-o Dumnezeu. [5]Tu eşti Fiul Lui, întregindu-I extensia cu a ta. [6]Nu facem decât să

exersăm un adevăr străvechi, pe care l-am ştiut dinainte ca iluzia să pară a acapara lumea. [7]Şi reamintim lumii că e liberă de toate iluziile, de fiecare dată când spunem:

*[8]Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.*

11. Cu asta ne începem fiecare zi de recapitulare. [2]Cu asta ne începem şi ne încheiem fiecare interval practic. [3]Şi tot cu gândul acesta adormim, pentru a ne trezi din nou cu aceleaşi cuvinte pe buze, să salutăm o nouă zi. [4]Nu există gând recapitulat pe care să nu îl învăluim cu el, şi folosim gândurile pentru a-l ţine viu în minte şi limpede în amintire pe tot parcursul zilei. [5]În felul acesta, când vom încheia această recapitulare, vom recunoaşte adevărul cuvintelor pe care le rostim.

12. Cuvintele însă nu sunt decât nişte auxiliare, care, cu excepţia începutului şi sfârşitului intervalelor practice, trebuie folosite doar pentru a rechema mintea, după nevoie, la scopul ei. [2]Ne punem credinţa în trăirea care ne vine exersând, şi nu în mijloacele pe care le folosim. [3]Aşteptăm trăirea şi recunoaştem că numai aici stă puterea de convingere. [4]Folosim cuvintele şi încercăm tot mereu să trecem dincolo de ele şi să ajungem la înţelesul lor, care le depăşeşte cu mult sunetul. [5]Sunetul se stinge şi dispare, pe măsură ce ne apropiem de Sursa înţelesului. [6]Şi Aici ne găsim odihna.





## LECŢIA 171

**Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

1. (151) Toate lucrurile sunt ecouri ale Vocii pentru Dumnezeu. **[2]Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

2. (152) Puterea de decizie îmi aparţine. **[2]Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

## LECŢIA 172

**Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

1. (153) În neapărarea mea stă siguranţa mea. **[2]Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

2. (154) Mă număr printre slujitorii lui Dumnezeu. **[2]Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

## LECŢIA 173

**Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

1. (155) Mă voi da la o parte şi Îl voi lăsa pe El să mă călăuzească. **[2]Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

2. (156) Merg cu Dumnezeu într-o sfinţenie desăvârşită. **[2]Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

## LECȚIA 174

**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

1. (157) Vreau să intru acum în Prezența Lui.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

2. (158) Astăzi învăț să dau cum primesc.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

## LECȚIA 175

**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

1. (159) Dau miracolele pe care le-am primit.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

2. (160) Sunt acasă. [2]Frica e străinul aici.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

## LECȚIA 176

**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

1. (161) Dă-mi binecuvântarea ta, sfinte Fiu al lui Dumnezeu.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

2. (162) Sunt așa cum m-a creat Dumnezeu.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**





## LECȚIA 177

**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

1. (163) Nu există moarte. [2]Fiul lui Dumnezeu e liber.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

2. (164) Acum suntem una cu Cel Care e Sursa noastră.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

## LECȚIA 178

**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

1. (165) Mintea mea să nu nege Gândul lui Dumnezeu.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

2. (166) Mi s-au încredințat darurile lui Dumnezeu.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

## LECȚIA 179

**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

1. (167) Există o singură viață și pe aceea o împărtășesc cu Dumnezeu.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

2. (168) Harul Tău îmi este dat. [2]Îl revendic acum.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire și, de aceea, tot asta sunt și eu.**

## LECŢIA 180

**Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

1. (169) Prin har trăiesc. [2]Prin har sunt eliberat.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**

2. (170) Nu există cruzime în Dumnezeu şi nici in mine.
[2]**Dumnezeu e numai Iubire şi, de aceea, tot asta sunt şi eu.**





## Introducere la lecţiile 181-200

1. Următoarele câteva lecţii vizează în mod deosebit consolidarea bunăvoinţei tale de-a-ţi întări angajamentul firav şi de-a-ţi contopi obiectivele răsfirate într-un singur ţel. [2]Nu ţi se cere încă dăruire totală tot timpul. [3]Dar ţi se cere să exersezi acum pentru a dobândi sentimentul de pace pe care ţi-l va da acest angajament unificat, chiar şi intermitent. [4]Tocmai trăirea acestui sentiment te asigură că îţi vei da toată bunăvoinţă să urmezi făgaşul trasat de curs.

2. Lecţiile noastre sunt îndreptate acum în mod concret spre orizonturi tot mai largi şi abordări tot mai directe ale obstacolelor speciale care îţi ţin viziunea îngustă şi prea limitată să te lase să vezi valoarea obiectivului nostru. [2]Încercăm acum să înlăturăm aceste obstacole, chiar şi pentru scurtă vreme. [3]Cuvintele singure nu pot exprima sentimentul de eliberare pe care îl aduce înlăturarea acestora. [4]Dar trăirea sentimentului de libertate şi de pace care vine când renunţi la felul tău rigid de-a controla ce vezi vorbeşte de la sine. [5]Motivaţia ţi se va intensifica atât de mult, încât cuvintele devin de mică importanţă. [6]Vei fi sigur de ce vrei şi de ce e lipsit de valoare.

3. Aşa ne începem călătoria dincolo de cuvinte concentrându-ne mai întâi asupra obstacolelor din calea progresului tău. [2]Trăirea existenţei de dincolo de defensivitate rămâne de neatins cât timp o negi. [3]Ea poate fi prezentă, dar nu îi poţi accepta prezenţa. [4]De aceea, încercăm acum să depăşim – câte un pic în fiecare zi – toate mecanismele de apărare. [5]Mai mult de atâta nu se cere, pentru că nu e nevoie de mai mult. [6]Atât va fi de ajuns să garanteze că va veni şi restul.

## LECȚIA 181

### Am încredere în frații mei, care sunt una cu mine.

1. Este esențial să ai încredere în frații tăi pentru a-ți stabili și a-ți susține credința în capacitatea ta de-a depăși îndoiala și lipsa convingerii ferme în tine însuți. [2]Când îți ataci un frate, proclami că este limitat de ce ai perceput în el. [3]Nu te uiți dincolo de greșelile lui. [4]Ci le amplifici, făcând din ele niște obstacole în calea conștientizării Sinelui care stă mai presus de propriile tale greșeli și dincolo de păcatele aparente atât ale lui, cât și ale tale.
2. Percepția are un punct focal. [2]Acesta face tot ce vezi să dea dovadă de consecvență. [3]Schimbă-ți acest punct focal, și ce vezi se va schimba în consecință. [4]Viziunea ți se va muta acum să își acorde sprijinul țelului care ți l-a înlocuit pe cel anterior. [5]Mută-ți focalizarea de pe păcatele fratelui tău, și vei simți pacea care vine din credința în nepăcătoșenie. [6]Această credință își primește singurul sprijin sigur din ce vezi în alții dincolo de păcatele lor. [7]Căci greșelile lor, dacă te focalizezi pe ele, sunt mărturii ale păcatelor în tine. [8]Și nu vei trece de vederea lor și nu vei vedea nepăcătoșenia de dincolo de ele.
3. De aceea, în exercițiile de azi, lăsăm mai întâi toate aceste mici puncte focale să cedeze în fața marii noastre nevoi de-a ne lăsa nepăcătoșenia să devină evidentă. [2]Ne instruim mințile că asta căutăm și numai asta, doar o bucată de timp. [3]Nu ne preocupă obiectivele noastre viitoare. [4]Și, în acest interval de timp în care exersăm schimbarea țelului nostru, ce am văzut cu o clipă mai devreme nu prezintă interes pentru noi. [5]Căutăm inocența și nimic altceva. [6]O căutăm fără nicio altă preocupare decât acum.
4. Înglodarea ta în obiectivele tale trecute și viitoare ți-a compromis șansele de succes. [2]Te-a preocupat foarte mult diferența extremă dintre obiectivele pentru care pledează acest curs și cele pe care le-ai avut înainte. [3]Și te-ai îngrozit la gândul deprimant și restrictiv că te vei rătăci din nou, inevitabil, chiar dacă se va întâmpla să reușești.
5. Cum poate asta să conteze? [2]Căci trecutul nu mai e, iar viitorul e doar imaginat. [3]Preocupările acestea nu sunt decât niște mecanisme de apărare împotriva unei prezente refocalizări perceptuale. [4]Și nimic mai mult. [5]Lăsăm deoparte pentru o vreme aceste limitări fără rost. [6]Nu apelăm la credințe din trecut și ce vom crede nu va tăbărî acum peste noi. [7]Ne începem intervalele practice cu un singur țel: acela de-a vedea nepăcătoșenia lăuntrică.
6. Recunoaștem că am pierdut acest obiectiv dacă mânia ne împiedică sub orice formă. [2]Și, dacă ni se năzăresc păcatele vreunui frate, focalizarea noastră îngustată ne va restrânge vederea și ne va îndrepta ochii spre propriile noastre greșeli, pe care le vom amplifica și le vom numi „păcatele" noastre. [3]Așa că, pentru o bucată de vreme, fără să ținem seama de trecut sau viitor, dacă vor apărea asemenea obstacole, le vom depăși instruindu-ne mințile să se refocalizeze, în timp ce spunem:

> [4]*Nu asta vreau să văd.*
> [5]*Am încredere în frații mei, care sunt una cu mine.*

7. Și vom mai folosi gândul acesta pentru a ne proteja pe tot parcursul zilei. [2]Nu urmărim obiective de lungă bătaie. [3]De fiecare dată când pare să se pună câte un impediment în calea viziunii nepăcătoșeniei noastre, nu căutăm decât o suspendare de o clipă a nefericirii pe care o va aduce focalizarea asupra păcatului și care, necorectată, va rămâne.
8. Nici fantezii nu cerem. [2]Căci ce căutăm să vedem este cu adevărat. [3]Și, focalizându-ne dincolo de greșeli, vom întrezări o lume total lipsită de păcat. [4]Când asta e tot ce vrem să vedem, când e tot ce căutăm în numele percepției adevărate, ochii lui Cristos vor fi, inevitabil, ochii noștri. [5]Și Iubirea pe care o simte El pentru noi devine și ea a noastră. [6]Acesta va deveni singurul lucru pe care îl vedem reflectat în lume și în noi înșine.
9. Lumea care ne-a proclamat păcatele odinioară devine dovada că suntem nepăcătoși. [2]Și iubirea noastră pentru toți cei pe care îi vedem adeverește că ne aducem aminte de sfântul Sine care nu cunoaște niciun păcat și nu ar putea să conceapă niciodată ceva lipsit de nepăcătoșenia Sa. [3]Căutăm această aducere aminte când ne apucăm azi de exersat. [4]Nu ne uităm nici înainte, nici înapoi. [5]Ne uităm de-a dreptul în prezent. [6]Și ne încredem în trăirea pe care o cerem acum. [7]Nepăcătoșenia noastră nu e decât Voia lui Dumnezeu. [8]În clipa aceasta, vrerea noastră e una cu a Lui.

## LECȚIA 182

### Voi sta liniștit o clipă și voi merge acasă.

1. Nu ești acasă în lumea aceasta în care pari să trăiești. [2]Undeva în mintea ta știi că asta e adevărat. [3]Te tot bântuie amintirea locului de acasă, ca și când ar exista un loc care te cheamă să revii, deși nu recunoști nici vocea, nici de ce anume îți amintește. [4]Și totuși, aici te simți chiar un străin, venit de undeva total necunoscut. [5]Nimic atât de desluşit să poți să spui cu certitudine că ești un exilat aici. [6]Doar un sentiment stăruitor, uneori un mic fior, alteori o slabă amintire, pe care o alungi din răsputeri, dar care îți va reveni cu siguranță în minte.

2. Nu e nimeni care să nu știe despre ce vorbim. [2]Dar unii încearcă să își nesocotească suferința prin jocuri cu care se întrețin pentru a-și ocupa timpul și a-și evita tristețea. [3]Alții neagă că sunt triști și nu își recunosc deloc lacrimile. [4]Iar alții susțin că lucrul de care vorbim e o iluzie și nu merită să fie considerat decât un vis. [5]Dar cine – cu toată sinceritatea, fără defensivitate și fără să se amăgească – ar nega că înțelege cuvintele pe care le rostim?

3. Vorbim astăzi pentru toți care cutreieră această lume, căci nicicare nu este acasă. [2]Căutând la nesfârșit în beznă, fiecare umblă la voia întâmplării după ce nu poate să găsească, și nu realizează ce anume caută. [3]Își face o mie de case unde să se simtă ca acasă, dar niciuna nu îi satisface mintea plină de neliniște. [4]Nu înțelege că clădește în zadar. [5]Casa pe care o caută nu și-o poate face el. [6]Nu există substitut pentru Cer. [7]Tot ce a făcut el vreodată a fost doar iad.

4. Poate crezi că vrei să regăsești casa copilăriei. [2]Copilăria trupului tău și locul în care s-a adăpostit sunt acum o amintire atât de distorsionată, încât nu ai în fața ta decât imaginea unui trecut ce nu s-a întâmplat. [3]Există însă în tine un Copil Care caută casa Tatălui Său și știe că e un străin aici. [4]Copilăria aceasta e veșnică, de o inocență care va dăinui de-a pururi. [5]Unde va merge acest Copil este pământ sfânt. [6]Tocmai sfințenia Lui luminează Cerul și aduce pe pământ pura reflecție a luminii de sus, în care pământul și Cerul sunt un tot unitar.

5. Tocmai pe acest Copil din tine Îl știe Tatăl tău de Fiu. [2]Tocmai acest Copil Își cunoaște Tatăl. [3]El vrea să Se întoarcă acasă atât de profund și de necontenit, încât vocea Lui te imploră să Îl lași să Se odihnească un pic. [4]Nu îți cere decât câteva clipe de răgaz, un interval în care să Se poată întoarce să respire din nou aerul sfânt care umple casa Tatălui Său. [5]Și tu ești casa Lui. [6]Și Se va întoarce. [7]Dar dă-I un pic de timp să fie El, în pacea unde e acasă, odihnindu-Se în liniște și pace și iubire.

6. Acest Copil are nevoie de ocrotirea ta. [2]E departe de casă. [3]E atât de mic, încât pare atât de ușor de uitat pe afară, vocea Lui mititică atât de ușor de acoperit, strigătul Lui de ajutor aproape de neauzit printre râcâielile, scrâșniturile și zăngăniturile lumii. [4]Și totuși, El știe că în tine continuă să își aibă locul sigura Lui protecție. [5]Nu Îi vei înșela așteptările. [6]Va merge acasă, și tu odată cu El.

7. Acest Copil este neapărarea ta, puterea ta. [2]Are încredere în tine. [3]A venit pentru că știa că nu vei da greș. [4]Îți șoptește neîncetat de casa Lui. [5]Căci vrea să te ducă înapoi cu El, ca El Însuși să rămână și să nu Se mai întoarcă unde nu Îi este locul și unde trăiește ca un surghiunit într-o lume de gânduri străine. [6]Răbdarea Lui nu are limite. [7]Va aștepta până Îi auzi Vocea blândă în tine, chemându-te să Îl lași să Se ducă în pace, odată cu tine, acolo unde e acasă și tu așișderea cu El.

8. Când vei sta liniștit o clipă, când lumea se va retrage de la tine, când ideile fără valoare vor înceta să aibă valoare în mintea ta neliniștită, vei auzi Vocea Lui. [2]Atât de sfâșietor te strigă, încât nu Îi vei mai rezista. [3]În clipa aceea, te va lua la casa Lui, și vei sta cu El în liniște deplină, tăcut și împăcat, dincolo de toate cuvintele, neatins de frică și îndoială, cu certitudinea sublimă că ești la casa ta.

9. Odihnește-te astăzi cât de des cu El. [2]Căci a fost dispus să devină un Copilaș, ca să poți învăța de la El cât de puternic este cel ce vine fără mecanisme de apărare, oferindu-le numai mesajele iubirii celor care cred că e dușmanul lor. [3]El ține în mână puternicia Cerului, îi consideră prieteni și le dă puterea Lui, să vadă că vrea să le fie Prieten. [4]Îi roagă să Îl protejeze, căci casa Lui este departe și nu vrea să se întoarcă acolo singur.

10. Cristos renaște ca mic Copilaș de fiecare dată câte un hoinar vrea să plece de acasă. [2]Căci trebuie să învețe că vrea să protejeze doar acest Copil, Care vine fără apărare și Care e protejat prin lipsa Lui de apărare. [3]Mergi cu El acasă din când în când astăzi. [4]Ești tot atât de străin aici ca El.

11. Fă-ți timp astăzi să îți lași deoparte scutul care nu folosește la nimic, și să pui jos sabia și lancea pe care le-ai ridicat împotriva unui dușman inexistent. [2]Cristos te-a numit frate și prieten. [3]Și a venit chiar să îți ceară ajutorul să Îl lași să meargă acasă azi, întregit și pe de-a-ntregul. [4]A venit cum vine un copilaș care trebuie să implore ocrotirea și iubirea tatălui său. [5]El conduce universul, și totuși, te roagă neîncetat să te întorci cu El și să nu îți mai iei iluziile drept dumnezei.

12. Nu ți-ai pierdut inocența. [2]După asta tânjești. [3]Asta e dorința inimii tale. [4]Asta e vocea pe care o auzi și, tot asta, chemarea care nu poate fi tăgăduită. [5]Copilul sfânt rămâne cu tine. [6]Casa Lui este a ta.

7Astăzi îți dă neapărarea Lui, și o accepți în schimbul tuturor jucăriilor de luptă pe care le-ai făcut. 8Și acum drumul ți-e deschis, iar călătoria are un final în sfârșit vizibil. 9Stai liniștit o clipă și mergi cu El acasă, și ai pace o vreme.





## LECȚIA 183

### Invoc Numele lui Dumnezeu și al meu.

1. Numele lui Dumnezeu e sfânt, dar nu mai sfânt decât al tău. 2Să Îi invoci Numele nu înseamnă decât să îl invoci pe al tău. 3Un tată își dă numele fiului său și identifică astfel fiul cu el. 4Frații lui îi împărtășesc numele și sunt astfel uniți într-o legătură din care își derivă identitatea. 5Numele Tatălui tău îți amintește cine ești, chiar și într-o lume care nu știe și chiar dacă nu ți-ai amintit.

2. Numele lui Dumnezeu nu poate fi auzit fără a stârni o reacție, și nici nu poate fi rostit fără a trezi în minte un ecou care te cheamă să îți amintești. 2Rostește-I Numele, și inviți îngerii să înconjoare pământul pe care stai și să îți cânte în timp ce își desfac aripile să te ocrotească și să te adăpostească de fiecare gând lumesc care s-ar vârî peste sfințenia ta.

3. Repetă Numele lui Dumnezeu, și toată lumea răspunde lepădându-și iluziile. 2Fiecare vis la care ține lumea a dispărut subit și, unde a părut să fie, găsești o stea, un miracol de har. 3Bolnavii se scoală, tămăduiți de gândurile lor nesănătoase. 4Orbii pot să vadă, surzii pot să audă. 5Cei întristați își leapădă jalea, iar lacrimile de durere se șterg în timp ce un hohot vesel vine să binecuvânteze lumea.

4. Repetă Numele lui Dumnezeu, și numele mărunte și-au pierdut înțelesul. 2Nu există tentație care să nu devină un lucru fără nume și nedorit înaintea Numelui lui Dumnezeu. 3Repetă-I Numele, și vezi cât de ușor vei uita numele tuturor dumnezeilor pe care i-ai prețuit. 4Fiecare și-a pierdut numele de dumnezeu pe care i l-ai dat. 5Devin anonimi și fără valoare pentru tine, deși înainte de-a lăsa Numele lui Dumnezeu să înlocuiască măruntele lor nume, te-ai închinat în fața lor, numindu-i dumnezei.

5. Repetă Numele lui Dumnezeu, și îți invoci Sinele, al Cărui Nume e al Său. 2Repetă-I Numele, și toate lucrurile infime și fără nume pe pământ trec rapid în corectă perspectivă. 3Cei ce invocă Numele lui Dumnezeu nu pot confunda fără-de-numele cu Numele, nici păcatul cu harul, nici trupurile cu sfântul Fiu al lui Dumnezeu. 4Și, de se întâmplă să te alături unui frate, șezând în liniște cu el și repetând cu el Numele lui Dumnezeu în tăcerea minții tale, ai înființat acolo un altar care ajunge până la Dumnezeu și la al Său Fiu.

6. Exersează azi doar următorul lucru: repetă, fără grabă și fără încetare, Numele lui Dumnezeu. 2Uită orice alt nume în afară de al Său. 3Să nu auzi altceva. 4Lasă-ți toate gândurile să devină ancorate în acesta. 5Nu folosim alt cuvânt decât la început, când rostim ideea

zilei o singură dată. [6]Şi apoi, Numele lui Dumnezeu devine singurul nostru gând, singurul nostru cuvânt, singurul lucru care ne ocupă minţile, singura dorinţă pe care o avem, singurul sunet cu înţeles şi singurul Nume pe care îl deţine tot ce dorim să vedem, tot ce am vrea să numim al nostru.

7. Adresăm astfel o invitaţie care nu poate fi refuzată niciodată. [2]Iar Dumnezeu va veni şi îi va răspunde chiar El. [3]Să nu crezi că aude micile rugăciuni ale celor ce Îl invocă folosind numele idolilor la care ţine lumea. [4]Nu pot să ajungă la El în felul acesta. [5]El nu le poate auzi rugăminţile care Îi cer să nu fie El Însuşi sau ca Fiul Său să primească alt nume decât al Său.

8. Repetă Numele lui Dumnezeu, şi Îl vei recunoaşte ca singurul Creator al realităţii. [2]Şi vei mai recunoaşte că Fiul Său face parte din El, creând în Numele Său. [3]Şezi liniştit şi lasă-I Numele să devină ideea atotcuprinzătoare care îţi captează mintea. [4]Lasă toate gândurile să tacă, cu excepţia acestuia. [5]Şi tuturor celorlalte gânduri răspunde-le cu acesta, şi vei vedea cum Numele lui Dumnezeu înlocuieşte miile de nume mărunte pe care le-ai dat gândurilor tale, fără să realizezi că există un singur Nume pentru tot ce există şi pentru tot ce va exista.

9. Astăzi poţi să atingi o stare în care vei resimţi darul de har. [2]Poţi scăpa de toată robia lumii şi poţi da lumii aceeaşi eliberare pe care ai găsit-o tu. [3]Îţi poţi aminti ce a uitat lumea şi îi poţi oferi propria ta aducere aminte. [4]Poţi accepta astăzi rolul pe care îl joci în mântuirea ei şi a ta. [5]Amândouă pot fi realizate perfect.

10. Recurge la Numele lui Dumnezeu pentru eliberarea ta, şi ţi-e dată. [2]În afara acesteia, nu e nevoie de nicio rugăciune, căci le cuprinde în ea pe toate. [3]Cuvintele sunt lipsite de înţeles şi toate rugăminţile sunt de prisos când Fiul lui Dumnezeu invocă Numele Tatălui său. [4]Gândurile Tatălui său devin ale sale. [5]El îşi revendică tot ce a dat, dă şi va da de-a pururi Tatăl lui. [6]Şi Îl invocă să lase acum fără nume toate lucrurile pe care a crezut că le-a făcut; şi, în locul lor, Numele sfânt al lui Dumnezeu devine propria lui judecată a lipsei lor de valoare.

11. Toate lucrurile mărunte tac. [2]Sunetele mărunte au amuţit acum. [3]Măruntele lucruri pământeşti au dispărut. [4]Universul nu constă decât din Fiul lui Dumnezeu, care îşi invocă Tatăl. [5]Iar Vocea Tatălui său răspunde în Numele sfânt al Tatălui său. [6]În această relaţie veşnică şi calmă, în care comunicarea transcende cu mult toate cuvintele, şi totuşi, depăşeşte în profunzime şi înălţime orice ar putea transmite cuvintele vreodată, e pace veşnică. [7]În Numele Tatălui nostru, vrem să resimţim această pace azi. [8]Şi, în Numele Lui, ni se va da.





## LECŢIA 184

### Numele lui Dumnezeu e moştenirea mea.

1. Trăieşti prin simboluri. [2]Ai inventat nume pentru tot ce vezi. [3]Fiecare lucru devine o entitate separată, identificată prin propriul ei nume. [4]Prin asta îl tai afară din unitate. [5]Prin asta îi desemnezi atribute speciale şi îl distingi de alte lucruri reliefând spaţiul care îl înconjoară. [6]Spaţiul acesta îl pui între toate lucrurile cărora le dai un nume diferit; toate întâmplările privind locul şi timpul; toate trupurile salutate cu un nume.

2. Spaţiul acesta pe care îl vezi distingând toate lucrurile între ele e mijlocul prin care se realizează percepţia lumii. [2]Vezi ceva unde nu e nimic şi, totodată, nu vezi nimic unde este unitate; un spaţiu între toate lucrurile, între toate lucrurile şi tine. [3]Aşa consideri că ai dat viaţă în separare. [4]Prin această dezbinare consideri că te constitui ca unitate care funcţionează cu o voinţă independentă.

3. Ce sunt aceste nume prin care lumea devine o serie de întâmplări distincte, de lucruri neunificate, de trupuri despărţite, având drept conştiinţe separate nişte frânturi de minte? [2]Tu le-ai dat aceste nume, înfiinţând percepţia aşa cum ai dorit să fie. [3]Lucrurile fără nume au primit nume, primind astfel şi realitate. [4]Căci ce primeşte un nume primeşte şi un înţeles, şi îl vei vedea apoi ca având un înţeles; o cauză a unui efect adevărat, cu consecinţe care îi sunt inerente.

4. Aşa se face realitatea prin viziune parţială, în contrast deliberat cu adevărul dat. [2]Duşmanul ei e întregimea. [3]Căci concepe lucruri mărunte şi le vede apoi. [4]Şi ne-spaţiul, simţul unităţii sau viziunea care vede diferit devin ameninţările pe care trebuie să le înfrângă, să le contrazică şi să le nege.

5. Totuşi, această altă viziune continuă să rămână, pentru minte, o direcţie firească în care să îşi îndrepte percepţia. [2]E greu să înveţi mintea mii şi mii de nume străine. [3]Dar tocmai asta crezi că înseamnă a învăţa; unicul obiectiv esenţial al învăţării prin care are loc comunicarea şi pot fi împărtăşite cu înţeles concepte.

6. Aceasta e suma moştenirii pe care o lasă lumea. [2]Şi cine învaţă să creadă că aşa şi e acceptă semnele şi simbolurile care afirmă că lumea e reală. [3]Ele tocmai asta şi reprezintă. [4]Şi nu lasă nicio îndoială că ce-a primit un nume şi există. [5]Poate fi văzut, după cum s-a prevăzut. [6]Ce neagă veridicitatea lui nu e decât iluzie, căci el e realitatea ultimă. [7]A-l pune sub semnul întrebării e o nebunie; a-i accepta prezenţa e dovada sănătăţii mintale.

7. Iată ce predă lumea. [2]E o fază a învăţării prin care trebuie să trea-

că toți cei ce vin. [3]Dar, cu cât percep mai repede ce stă la baza ei, cât de discutabile sunt premisele ei, cât de îndoielnice rezultatele, cu atât îi pune mai repede la îndoială efectele. [4]Învățarea care se oprește la ce îți predă lumea se oprește înainte de-a ajunge la semnificație. [5]În locul ce i se cuvine, ea servește doar ca punct de plecare de unde poate începe un alt mod de-a învăța, poate fi dobândit un nou mod de-a percepe și pot fi retrase, de îndată ce sunt puse la îndoială, toate numele arbitrare pe care le acordă lumea.

8. Să nici nu te gândești că tu ai făcut lumea. [2]Iluziile, da! [3]Dar ce e adevărat pe pământ și în Cer e mai presus de numirile date de tine. [4]Când îți chemi un frate, îi invoci numai trupul. [5]Adevărata lui Identitate ți-e ascunsă de ceea ce crezi că este el. [6]Trupul lui răspunde la numele cu care îți chemi fratele, căci mintea lui consimte să își însușească numele pe care i l-ai dat. [7]În felul acesta, unitatea lui e de două ori negată, căci îl percepi separat de tine, iar el acceptă și își însușește acest nume separat.

9. Ar fi chiar ciudat dacă ți s-ar cere să treci de toate simbolurile lumii, uitându-le pentru totdeauna, și să îți asumi totodată o funcție didactică. [2]Ai nevoie să folosești un timp simbolurile lumii. [3]Dar nu te lăsa amăgit și tu de ele. [4]Ele nu reprezintă absolut nimic și, în exercițiile tale, tocmai gândul acesta te va elibera de ele. [5]Ele devin un simplu mijloc prin care poți comunica în moduri pe care lumea le poate înțelege, dar care recunoști că nu e unitatea în care poate fi găsită adevărata comunicare.

10. Ai nevoie, așadar, de intervale zilnice în care învățarea lumii devine o fază tranzitorie, o închisoare din care ieși la lumina soarelui și uiți de întuneric. [2]Aici înțelegi Cuvântul, Numele pe care ți l-a dat Dumnezeu, singura Identitate pe care o împărtășesc lucrurile toate, singura adeverire a ce e adevărat. [3]Și apoi te întorci în întuneric, nu pentru că îl crezi real, ci doar ca să îi proclami irealitatea în termeni care au încă înțeles în lumea dominată de întuneric.

11. Folosește toate numele și simbolurile mărunte care delinează lumea întunericului. [2]Dar nu le accepta ca realitatea ta. [3]Spiritul Sfânt le folosește pe toate, dar nu uită: creația are un singur Nume, un singur înțeles și o singură Sursă, care unifică în Ea lucrurile toate. [4]Folosește toate numele pe care le atribuie lumea acestor lucruri doar de conveniență, dar nu uita că ele împărtășesc Numele lui Dumnezeu laolaltă cu tine.

12. Dumnezeu nu are nume. [2]Și totuși, Numele Lui devine lecția finală că toate lucrurile sunt un tot unitar și, cu această lecție, toată învățarea se încheie. [3]Toate numele sunt unificate, tot spațiul e umplut cu reflecția adevărului. [4]Fiecare gol e astupat, iar separarea, vindecată. [5]Numele lui Dumnezeu e moștenirea pe care le-a dat-o El celor





care au ales să lase învățătura lumii să ia locul Cerului. [6]În exercițiile noastre, urmărim să ne lăsăm mințile să accepte ce-a dat Dumnezeu ca răspuns la moștenirea jalnică pe care ai făurit-o tu ca tribut demn de Fiul pe care îl iubește.

13. Cine caută să ajungă la înțelesul Numelui lui Dumnezeu nu poate să nu reușească. [2]Trăirea trebuie să vină să suplimenteze Cuvântul. [3]Mai întâi însă, trebuie să accepți Numele pentru toată realitatea și să realizezi că numeroasele nume pe care le-ai dat aspectelor ei au distorsionat ce vezi, dar nu au perturbat nicidecum adevărul. [4]Un singur Nume aducem în exercițiile noastre. [5]Un singur Nume folosim pentru a ne unifica vederea.

14. Și, deși folosim un alt nume pentru fiecare conștiență a unui aspect al Fiului lui Dumnezeu, înțelegem că ele au un singur Nume, dat de El. [2]E Numele pe care Îl folosim în exerciții. [3]Și, prin folosirea Lui, toate separările prostești care ne-au ținut orbi dispar. [4]Și ni se dă puterea de-a vedea dincolo de ele. [5]Acum văzul ne e binecuvântat cu binecuvântări pe care le putem da așa cum le primim.

15. *Tată, Numele nostru e al Tău. [2]În El suntem uniți cu toate făpturile, și cu Tine, Care ești singurul lor Creator. [3]Ce am făurit noi și ce numim cu multe nume diferite nu e decât o umbră pe care am încercat să o aruncăm peste Propria Ta realitate. [4]Suntem bucuroși și recunoscători că am greșit. [5]Îți dăm toate erorile noastre, să fim absolviți de toate efectele pe care au părut să le aibă greșelile noastre. [6]Și acceptăm adevărul pe care îl dai Tu, în locul fiecărei greșeli. [7]Numele Tău ne este mântuirea și izbăvirea de ce am făurit noi. [8]Numele Tău ne unește în unitatea care e moștenirea și pacea noastră. [9]Amin.*

## LECŢIA 185

### Vreau pacea lui Dumnezeu.

1. Simpla rostire a acestor cuvinte nu e nimic. [2]Dar rostirea lor cu toată convingerea e totul. [3]Dacă ai putea să le spui cu toată convingerea chiar şi o clipă, nu ar mai fi posibil să fii întristat, sub nicio formă, niciunde şi nicicând. [4]Cerul ar fi complet redat conştienţei depline; amintirea lui Dumnezeu, total restabilită; învierea întregii creaţii, pe deplin recunoscută.

2. Nimeni nu poate să rostească cuvintele acestea cu toată convingere şi să nu se vindece. [2]Nu poate să se joace cu vise, nici nu se poate considera el însuşi un vis. [3]Nu poate să facă un iad şi să îl considere real. [4]Vrea pacea lui Dumnezeu, şi i se dă. [5]Căci este tot ce vrea şi tot ce va primi. [6]Mulţi au rostit aceste cuvinte. [7]Dar chiar puţini le-au spus cu toată convingerea. [8]Nu trebuie decât să priveşti lumea pe care o vezi în jur ca să te convingi cât de puţini sunt aceştia. [9]Lumea ar fi complet schimbată, dacă s-ar întâmpla să cadă doi la învoială că afirmaţia aceasta exprimă singurul lucru pe care îl vor.

3. Două minţi cu un singur ţel devin atât de puternice, încât ce voiesc ele devine Voia lui Dumnezeu. [2]Căci minţile pot fi îngemănate numai în adevăr. [3]În vise, nu sunt doi care să împărtăşească acelaşi ţel. [4]Pentru fiecare în parte, eroul visului e altul, iar rezultatul dorit nu e acelaşi pentru amândoi. [5]Pierzătorul şi câştigătorul alternează pur şi simplu în configuraţii schimbătoare, în funcţie de aspectul diferit sau forma diferită pe care o ia raportul câştig–pierdere şi pierdere–câştig.

4. Dar visul poate aduce numai compromis. [2]Uneori, acesta ia forma uniunii, dar numai forma ei. [3]Înţelesul trebuie să eludeze visul, căci compromisul este obiectivul visării. [4]Minţile nu se pot uni în vise. [5]Pot doar să cadă la învoială. [6]Dar ce învoială le-ar putea da pacea lui Dumnezeu? [7]Iluziile vin să Îi ia locul. [8]Şi ce înseamnă El scapă minţilor adormite puse pe compromis, fiecare fiind pornit după propriul lui câştig şi pierderea altcuiva.

5. Să spui cu toată convingerea că vrei pacea lui Dumnezeu înseamnă să renunţi la toate visele. [2]Căci nimeni nu spune cu convingere cuvintele acestea dacă vrea iluzii şi caută, prin urmare, mijloacele care aduc iluzii. [3]Le-a privit şi le-a găsit nesatisfăcătoare. [4]Acum încearcă să treacă de ele, recunoscând că un alt vis nu i-ar oferi cu nimic mai mult decât toate celelalte. [5]Visele sunt una pentru el. [6]Şi a învăţat că singura diferenţă dintre ele e una de formă, căci unul va aduce aceeaşi disperare şi nefericire ca toate celelalte.





6. Mintea care crede cu convingere că tot ce vrea e pace trebuie să se unească cu alte minţi, căci aşa se obţine pacea. [2]Iar, când dorinţa de pace e autentică, mijloacele de-a o găsi se dau într-o formă pe care o poate înţelege, cu toată sinceritatea, fiecare minte care o caută. [3]Indiferent ce formă ia lecţia, e concepută pentru el în aşa fel încât să nu o poată interpreta greşit, dacă cere cu sinceritate. [4]Dar, dacă cere fără sinceritate, lecţia nu va fi acceptată şi învăţată cu adevărat sub nicio formă.

7. Să consacrăm exerciţiile de astăzi recunoaşterii că spunem într-adevăr cu toată convingerea cuvintele pe care le rostim. [2]Noi vrem pacea lui Dumnezeu. [3]Nu e o dorinţă deşartă. [4]Cuvintele acestea nu cer să ni se dea alt vis. [5]Nu cer compromis şi nici nu încearcă să cadă la altă învoială, în speranţa că poate mai există una care să izbutească acolo unde celelalte nu au izbutit. [6]Rostirea acestor cuvinte cu toată convingerea adevereşte că iluziile sunt în zadar, cerând veşnicul în locul viselor labile care par să ofere fiecare altceva, dar sunt totuna: nimic.

8. Astăzi, consacră-ţi intervalele practice cercetării atente a minţii să găseşti visele la care mai ţii. [2]Ce ceri în inima ta? [3]Uită cuvintele pe care le foloseşti la formularea cerinţelor. [4]Gândeşte-te doar la ce crezi că te va alina şi îţi va aduce fericire. [5]Dar să nu te îngrozească iluziile care ţi-au mai rămas, căci nu forma lor contează acum. [6]Nu lăsa unele vise să fie mai acceptabile, păstrând ruşinea şi tăinuirea pentru celelalte. [7]Ele sunt una. [8]Şi, una fiind, ar trebui să li se pună tuturor o singură întrebare: „Oare asta vreau să am în loc de Cer şi de pacea lui Dumnezeu?"

9. Iată alegerea pe care o faci. [2]Nu te amăgi că ar fi altfel. [3]În asta, niciun compromis nu e posibil. [4]Alegi pacea lui Dumnezeu sau ai cerut vise. [5]Iar visele vor veni aşa cum le-ai cerut. [6]Dar pacea lui Dumnezeu va veni la fel de sigur, ca să rămână cu tine de-a pururi. [7]Nu va dispărea la fiecare cot şi cotitură a drumului, ca să reapară, nerecunoscută, în forme care se modifică şi se schimbă la fiecare pas pe care îl faci.

10. Tu vrei pacea lui Dumnezeu. [2]Şi asta vor toţi care par să caute vise. [3]Pentru ei şi pentru tine, doar asta ceri când îţi exprimi această rugăminte cu sinceritate profundă. [4]Căci aşa ajungi la ce vor ei cu adevărat şi îţi uneşti propriul ţel cu ce caută ei mai presus de toate, un lucru poate necunoscut pentru ei, dar cert pentru tine. [5]Ai fost slab uneori, lipsit de certitudinea finalităţii şi nesigur ce anume vrei, unde să cauţi şi de unde să aştepţi ajutor în această încercare. [6]Ajutorul ţi s-a dat. [7]Nu vrei să te foloseşti de el împărtăşindu-l cu ceilalţi?

11. Cine caută cu adevărat pacea lui Dumnezeu nu poate să nu o găsească. [2]Căci cere doar să nu se mai amăgească negându-şi ce e Voia

lui Dumnezeu. [3]Cine poate rămâne nesatisfăcut cerând ce are deja? [4]Cine ar putea rămâne fără răspuns cerând un răspuns pe care îl are să îl dea? [5]Pacea lui Dumnezeu este a ta.

12. Pentru tine a fost creată pacea, dată ție de Creatorul ei și instituită ca Propriul Lui dar veșnic. [2]Cum poți să nu reușești, când ceri doar ce voiește El să ai? [3]Și cum ți s-ar putea limita rugămintea doar la tine? [4]Niciun dar dumnezeiesc nu poate fi neîmpărtășit. [5]Iată atributul care distinge darurile lui Dumnezeu de fiecare vis care a părut vreodată să înlocuiască adevărul.

13. Nimeni nu poate să piardă și toți trebuie să câștige ori de câte ori s-a cerut și s-a primit un dar dumnezeiesc. [2]Dumnezeu dă doar ca să unească. [3]Pentru El, a lua nu are înțeles. [4]Și, când ajunge la fel de lipsit de înțeles și pentru tine, poți să fii sigur că ești de o Voie cu El, și El cu tine. Și vei ști, deopotrivă, că ești de o Voie cu toți frații tăi, al căror țel este al tău.

14. Iată singurul țel pe care îl urmărim astăzi, unindu-ne dorințele cu nevoia fiecărei inimi, cu chemarea fiecărei minți, cu speranța care stă mai presus de disperare, cu iubirea pe care atacul vrea să o ascundă, cu frăția pe care ura a încercat să o dezbine, dar care continuă să rămână cum a creat-o Dumnezeu. [2]Cu un asemenea Ajutor alături, putem oare să nu reușim azi când cerem să ni se dea pacea lui Dumnezeu?





## LECȚIA 186

### Mântuirea lumii depinde de mine.

1. Iată afirmația care va alunga într-o zi toată aroganța din fiecare minte. [2]Iată gândul adevăratei umilințe, care nu acceptă altă funcție pentru tine decât cea care ți s-a dat. [3]Îți exprimă acceptarea rolului atribuit, fără a insista asupra altui rol. [4]Nu judecă ce rol ți se cuvine. [5]Ci doar adeverește că Voia lui Dumnezeu s-a făcut precum în Cer și pe pământ. [6]Și unește toate voile de pe pământ în planul Cerului de mântuire a lumii, readucând-o la pacea Cerului.

2. Să nu ne împotrivim funcției noastre. [2]Nu noi am stabilit-o. [3]Nu e ideea noastră. [4]Mijloacele prin care va fi perfect îndeplinită ni s-au dat. [5]Tot ce ni se cere să facem este să ne acceptăm rolul cu adevărată umilință și să nu negăm cu aroganță autoamăgitoare că suntem demni de el. [6]Avem puterea să facem ce ne e dat să facem. [7]Mințile noastre sunt cât se poate de adecvate să preia rolul pe care ni l-a atribuit Cel Ce ne cunoaște foarte bine.

3. Ideea de azi poate să pară destul de dez-îmbătătoare până îi vezi semnificația. [2]Tot ce spune este că Tatăl tău te ține minte încă și că îți oferă încrederea deplină pe care o are în tine, Fiul Lui. [3]Ideea de azi nu îți cere nicidecum să fii altfel de cum ești. [4]Ce altceva ar putea umilința să îți ceară? [5]Și ce altceva ar putea aroganța să îți nege? [6]Astăzi nu ne vom da înapoi de la sarcina pe care o avem, pe fățarnicul motiv că ne insultă modestia. [7]Tocmai orgoliul vrea să nege Chemarea pentru Dumnezeu.

4. Ne lepădăm azi toată falsa umilință, ca să putem asculta Vocea lui Dumnezeu dezvăluindu-ne ce vrea să facem. [2]Nu ne îndoim de capacitatea noastră de-a îndeplini funcția pe care ne-o va oferi. [3]Vom fi siguri doar că ne cunoaște aptitudinile, înțelepciunea și sfințenia. [4]Iar, dacă ne consideră demni de ea, așa și suntem. [5]Numai aroganța judecă altfel.

5. Există o singură modalitate – numai una – de-a te elibera din încarcerarea pe care ți-a adus-o planul tău de-a demonstra că falsul e adevărat. [2]Acceptă în schimb planul nefăcut de tine. [3]Să nu judeci ce valoare ai pentru el. [4]Dacă Vocea lui Dumnezeu te asigură că mântuirea are nevoie de partea ta și că întregul depinde de tine, fii sigur că așa și este. [5]Cei aroganți trebuie să se agațe de cuvinte, temându-se să treacă dincolo de ele și să ajungă la o trăire care le-ar putea contraria poziția. [6]Dar cei umili sunt liberi să audă Vocea care le spune ce sunt și ce să facă.

6. Aroganța îți face o imagine de sine care nu e reală. [2]Și imaginea

*aceasta* tremură și se retrage îngrozită când Vocea pentru Dumnezeu te asigură că ai puterea, înțelepciunea și sfințenia să treci de toate imaginile. [3]Nu ești slab, cum ți-e imaginea de sine. [4]Nu ești ignorant și neputincios. [5]Păcatul nu poate păta adevărul din tine, iar nefericirea nu se poate apropia de sfânta casă a lui Dumnezeu.

7. Vocea pentru Dumnezeu îți spune toate aceste lucruri. [2]Și, în timp ce îți vorbește, imaginea tremură și caută să atace amenințarea pe care nu o știe, simțind că i se fărâmă temelia. [3]Dă-i drumul. [4]Mântuirea lumii depinde de tine, și nu de acest mic boț de humă, praf din pământ. [5]Ce îi poate spune ea sfântului Fiu al lui Dumnezeu? [6]De ce-ar trebui să se sinchisească el de ea?

8. Și așa ne găsim pacea. [2]Vom accepta funcția pe care ne-a dat-o Dumnezeu, căci toate iluziile au la bază convingerea bizară că ne putem face alta. [3]Rolurile pe care ni le-am făcut noi sunt labile și par să se schimbe de la bocitoare la beatitudinea extatică a dragostei și a iubirii. [4]Putem râde sau plânge, și putem întâmpina ziua cu bucurie sau cu lacrimi. [5]Însăși ființa noastră pare să se schimbe în cursul miilor de schimbări de dispoziție, iar sentimentele prin care trecem ne înalță foarte sus sau ne trântesc la pământ în plină disperare.

9. Acesta să fie oare Fiul lui Dumnezeu? [2]Ar crea El o asemenea instabilitate și ar numi-o Fiu? [3]Cel Ce e neschimbător împărtășește atributele Sale cu creația Sa. [4]Toate imaginile pe care pare să le facă Fiul Său nu afectează nicidecum ce este el. [5]Ele se vântură prin mintea lui ca niște frunze suflate de vânt, grupându-se într-un fel o clipă, risipindu-se ca să se regrupeze și apoi împrăștiindu-se total. [6]Sau ca mirajele percepute deasupra unui deșert, înălțându-se din pulbere și praf.

10. Imaginile acestea lipsite de substanță vor trece și îți vor lăsa mintea liniștită și însenintă, când vei accepta funcția care ți s-a dat. [2]Imaginile pe care le faci tu dau naștere la obiective conflictuale, efemere și vagi, incerte și ambigue. [3]Cine ar putea să depună eforturi constante sau să își îndrepte toată energia concentrată în slujba unor asemenea obiective? [4]Funcțiile pe care le apreciază lumea sunt atât de incerte, încât se schimbă de zece ori pe oră când sunt cel mai sigure. [5]Ce speranță de izbândă se poate baza pe asemenea obiective?

11. Prin minunat contrast, la fel de cert ca revenirea soarelui să împrăștie noaptea în fiecare dimineață, funcția care ți s-a dat cu adevărat se distinge clar și fără pic de ambiguitate. [2]Nu e nicio îndoială în privința validității ei. [3]Vine de la Cel Ce nu cunoaște greșeală, iar Vocea Lui e sigură de mesajele Ei. [4]Ele nu se vor schimba, și nici nu vor intra în conflict. [5]Toate indică un singur obiectiv, unul pe care îl poți atinge. [6]Planul tău poate fi imposibil, dar planul lui Dumnezeu nu poate da greș nicicând pentru că El e Sursa lui.





12. Fă cum te îndrumă Vocea lui Dumnezeu. [2]Și, dacă îți cere un lucru ce pare imposibil, adu-ți aminte Cine îl cere și cine l-ar refuza. [3]Apoi gândește-te la următorul lucru: care are dreptate mai degrabă? [4]Vocea care vorbește pentru Creatorul tuturor lucrurilor, Care cunoaște toate lucrurile exact așa cum sunt, sau distorsionata ta imagine de sine, derutată, uluită, inconsecventă și nesigură de toate? [5]Nu lăsa să te îndrume vocea ei. [6]Ascultă în schimb o Voce sigură, care îți vorbește de o funcție pe care ți-a dat-o Creatorul tău, Care Își aduce aminte de tine și te îndeamnă să îți aduci aminte acum de El.

13. Chemarea blândei Lui Voci vine de la cunoscut la necunoscători. [2]El vrea să te mângâie, deși nu cunoaște întristare. [3]Vrea să facă o restituție, deși e întreg; să îți facă un dar, deși știe că ai deja totul. [4]El are Gânduri care satisfac toate nevoile percepute de Fiul Lui, deși El nu le vede. [5]Căci Iubirea trebuie să dea, iar ce e dat în Numele Lui ia forma cea mai utilă într-o lume a formei.

14. Acestea sunt formele care nu pot amăgi nicicând, pentru că provin chiar din Neformitate. [2]Iertarea e o formă pământească de iubire, care – așa cum e în Cer – nu are formă. [3]Dar de ce este nevoie aici se dă după nevoie. [4]În forma aceasta, îți poți îndeplini funcția chiar și aici, deși ce va însemna iubirea pentru tine când ți se va reda neformitatea e ceva și mai măreț. [5]Mântuirea lumii depinde de tine care poți să ierți. [6]Aceasta este funcția pe care o ai aici.

## LECŢIA 187

**Binecuvântez lumea pentru că mă binecuvântez pe mine însumi.**

1. Nimeni nu poate da dacă nu are. [2]De fapt, dând dovedeşti că ai. [3]Am mai făcut această afirmaţie. [4]Nu asta pare să o facă greu de crezut. [5]Nimeni nu se poate îndoi că trebuie mai întâi să posezi ce vrei să dai. [6]La faza a doua însă, lumea şi percepţia adevărată sunt divergente. [7]Odată ce ai avut şi ai dat, lumea afirmă că ai pierdut ce ai posedat. [8]Adevărul susţine că, dând, vei spori ce posezi.

2. Cum e posibil? [2]Căci e sigur că, dacă dai un lucru finit, ochii trupului tău nu îl vor percepe ca al tău. [3]Am învăţat însă că lucrurile reprezintă gândurile ce le fac. [4]Şi nu îţi lipseşte dovada că, atunci când dai idei, le întăreşti în propria ta minte. [5]Poate că forma în care pare să apară gândul e schimbată când e dat. [6]Dar el trebuie să revină la cel care îl dă. [7]Iar forma pe care o ia nu poate fi mai puţin acceptabilă. [8]Ci trebuie să fie mai acceptabilă.

3. Ideile trebuie mai întâi să îţi aparţină înainte de-a le da. [2]Dacă e să mântuieşti lumea, accepţi mai întâi mântuirea pentru tine însuţi. [3]Dar nu vei crede că s-a înfăptuit până nu vei vedea miracolele pe care le aduce tuturor celor pe care îi vezi. [4]Aici se lămureşte ideea de a da, căpătând un înţeles. [5]Acum poţi să percepi că, dând, ţi-ai sporit averea.

4. Protejează toate lucrurile pe care le preţuieşti prin actul de-a le da, şi vei fi sigur că nu le vei pierde niciodată. [2]Aşa ţi se arată că ceea ce ai crezut că nu ai e al tău. [3]Dar să nu îi preţuieşti forma. [4]Căci ea se va schimba şi va deveni, cu timpul, de nerecunoscut, oricât de mult încerci să o fereşti. [5]Nicio formă nu durează. [6]Gândul din spatele formei lucrurilor e cel ce trăieşte inalterabil.

5. Dă bucuros. [2]Nu poţi decât să câştigi din asta. [3]Gândul rămâne şi se întăreşte prin faptul că e dat. [4]Gândurile se extind când sunt împărtăşite, căci nu pot fi pierdute. [5]Nu există dătător şi primitor în sensul în care îi concepe lumea. [6]Există un dătător care păstrează; un altul care va şi da. [7]Şi amândoi trebuie să câştige în urma acestui schimb, căci fiecare o să aibă gândul în forma care îl ajută cel mai mult. [8]Ce pare să piardă e întotdeauna ceva ce o să preţuiască mai puţin decât ce i se va returna precis.

6. Nu uita niciodată că nu îţi dai decât ţie însuţi. [2]Cine înţelege ce înseamnă să dai nu poate decât să râdă de ideea sacrificiului. [3]Şi nu poate să nu recunoască numeroasele forme pe care le poate lua sacrificiul. [4]El râde totodată de durere şi pierdere, de boală şi de necaz, de sărăcie, foamete şi moarte. [5]El recunoaşte că sacrificiul rămâne sin-





gura idee care stă în spatele tuturor acestor lucruri, şi, în duioasele lui hohote de râs, sunt vindecate toate.

7. Iluzia recunoscută trebuie să dispară. [2]Nu accepta suferinţa, şi vei înlătura gândul suferinţei. [3]Binecuvântarea ta se opreşte asupra tuturor celor care suferă, când alegi să vezi toată suferinţa drept ceea ce este. [4]Gândul sacrificiului dă naştere la toate formele pe care pare să le ia suferinţa. [5]Iar sacrificiul este o idee atât de smintită, încât sănătatea mintală o alungă imediat.

8. Să nu crezi niciodată că poţi sacrifica. [2]Nu e loc de sacrificiu în ce are valoare. [3]Dacă se iveşte gândul, însăşi prezenţa lui arată că a apărut o greşeală şi că trebuie făcută o corecţie. [4]Binecuvântarea ta o va corecta. [5]Dată mai întâi ţie, e acum a ta pentru a o da şi tu. [6]Nicio formă de sacrificiu şi de suferinţă nu poate ţine mult în faţa celui care s-a iertat şi s-a binecuvântat pe sine însuşi.

9. Crinii pe care ţi-i oferă fratele tău sunt puşi pe altarul tău, alături de cei pe care îi oferi tu lui. [2]Cui i-ar putea fi frică să vadă o sfinţenie atât de minunată? [3]Marea iluzie a fricii de Dumnezeu se reduce la nimic înaintea purităţii pe care o vei vedea aici. [4]Să nu îţi fie frică să te uiţi. [5]Fericirea pe care o vei vedea va îndepărta tot gândul formei şi va lăsa în schimb darul desăvârşit – veşnic prezent, veşnic în creştere, veşnic al tău, veşnic dat.

10. Acum suntem una în gând, căci frica a dispărut. [2]Şi aici, înaintea altarului închinat unui singur Dumnezeu, unui singur Tată, unui singur Creator şi unui singur Gând, stăm laolaltă ca un singur Fiu al lui Dumnezeu. [3]Neseparaţi de Cel Care e Sursa noastră, nedistanţaţi de singurul frate care face parte din singurul nostru Sine, a Cărui inocenţă ne-a unit pe toţi într-unul singur, stăm în fericire şi dăm aşa cum primim. [4]Numele lui Dumnezeu e pe buzele noastre. [5]Şi, privind lăuntric, vedem puritatea Cerului strălucind în propria noastră reflecţie a Iubirii Tatălui nostru.

11. Acum suntem binecuvântaţi şi acum binecuvântăm lumea. [2]Ce am văzut vom şi extinde, căci vrem să se vadă pretutindeni. [3]Vrem să vedem cum străluceşte de harul lui Dumnezeu în toţi. [4]Nu vrem să se refuze niciunui lucru pe care îl vedem. [5]Şi, pentru a ne asigura că această viziune sfântă e a noastră, o oferim tuturor lucrurilor pe care le vedem. [6]Căci, unde o vedem, ni se va înapoia sub forma crinilor pe care îi putem pune pe altarul nostru, făcând din el o casă a Inocenţei, Care sălăşluieşte în noi şi ne oferă Sfinţenia Lui să fie a noastră.

## LECŢIA 188

### Pacea lui Dumnezeu străluceşte acum în mine.

1. De ce ai aştepta Cerul? [2]Cei ce caută lumina pur şi simplu îşi acoperă ochii. [3]Lumina e în ei acum. [4]Iluminarea nu e decât o recunoaştere, şi nicidecum o transformare. [5]Lumina nu e din lume, dar tu, care porţi lumina în tine, eşti străin aici şi tu. [6]Lumina a venit cu tine din casa în care te-ai născut, şi a rămas cu tine pentru că este a ta. [7]E singurul lucru pe care îl aduci cu tine de la Cel Ce e Sursa ta. [8]Ea străluceşte în tine pentru că îţi luminează casa, şi te duce înapoi de unde a venit şi unde eşti acasă.

2. Lumina aceasta nu poate fi pierdută. [2]De ce ai aştepta să o găseşti în viitor sau ai crede că s-a pierdut deja sau că nici nu a fost? [3]E atât de uşor de văzut, încât argumentele care arată că nu există devin ridicole. [4]Cine poate nega prezenţa unui lucru pe care îl vede în sinea lui? [5]Nu e greu să priveşti lăuntric, căci acolo începe toată viziunea. [6]Nu există imagine, de vis sau dintr-o Sursă mai adevărată, care să nu fie decât umbra celor văzute prin viziune lăuntrică. [7]Acolo începe percepţia şi tot acolo se sfârşeşte. [8]Nu are altă sursă.

3. Pacea lui Dumnezeu străluceşte acum în tine şi, din inima ta, se extinde de jur împrejurul lumii. [2]Se opreşte să mângâie fiecare făptură, lăsându-i câte o binecuvântare care rămâne cu ea în vecii vecilor. [3]Ce dă ea trebuie să fie veşnic. [4]Ea alungă toate gândurile efemere şi fără valoare. [5]Aduce reînnoire tuturor inimilor obosite şi luminează, în trecerea ei, toată viziunea. [6]Toate darurile ei sunt date tuturor şi toţi se unesc să îţi aducă mulţumiri ţie, care dai, şi ţie, care ai primit.

4. Strălucirea din mintea ta aminteşte lumii ce a uitat, iar lumea îţi redă această amintire ţie. [2]Din tine, mântuirea emană daruri incomensurabile, date şi înapoiate. [3]Ţie, dătătorul darului, Dumnezeu Însuşi îţi aduce mulţumiri. [4]Şi, în urma binecuvântării Lui, lumina din tine străluceşte şi mai tare, sporind darurile pe care le ai de oferit lumii.

5. Pacea lui Dumnezeu nu poate să fie stăvilită. [2]Cine o recunoaşte în sinea lui trebuie să o dea. [3]Iar mijloacele prin care o dă sunt accesibile înţelegerii lui. [4]El iartă pentru că a recunoscut adevărul în sinea lui. [5]Pacea lui Dumnezeu străluceşte acum în tine şi în toate făpturile. [6]În linişte, e universal adeverită. [7]Căci ce vede viziunea ta lăuntrică e modul în care percepi universul.

6. Stai liniştit şi închide-ţi ochii. [2]Lumina din tine este de ajuns. [3]De una singură, are puterea să îţi dea darul vederii. [4]Exclude lumea ex-





terioară şi lasă-ţi gândurile să zboare la pacea din interior. [5]Ele ştiu drumul. [6]Căci gândurile oneste, nepătate de visul lucrurilor lumeşti din afara ta, devin mesagerele sfinte ale lui Dumnezeu Însuşi.

7. Gândurile acestea le gândeşti cu El. [2]Ele îşi recunosc casa. [3]Şi indică sigur Sursa lor, Unde Dumnezeu Tatăl şi Fiul sunt una. [4]Pacea lui Dumnezeu străluceşte asupra lor, dar ele trebuie să rămână şi cu tine, căci s-au născut în mintea ta, aşa cum s-au născut şi ale tale într-a lui Dumnezeu. [5]Ele te readuc la pace, de unde au venit doar pentru a-ţi reaminti cum trebuie să revii.

8. Ele iau aminte la Vocea Tatălui tău când tu refuzi să asculţi. [2]Şi te îndeamnă cu blândeţe să accepţi Cuvântul Lui drept ce eşti, în locul fanteziilor şi al umbrelor. [3]Ele îţi reamintesc că eşti cocreatorul tuturor făpturilor. [4]Căci, aşa cum străluceşte pacea lui Dumnezeu în tine, trebuie să strălucească şi asupra lor.

9. Astăzi exersăm apropierea de lumina din noi. [2]Ne luăm gândurile hoinare şi le readucem cu blândeţe acolo unde se aliniază cu toate gândurile pe care le împărtăşim cu Dumnezeu. [3]Nu le vom lăsa să rătăcească. [4]Lăsăm lumina din minţile noastre să le îndrume să vină acasă. [5]Noi le-am trădat, poruncindu-le să plece de la noi. [6]Dar acum le chemăm înapoi, şi le curăţăm bine de deziderate bizare şi dorinţe dezordonate. [7]Le refacem sfinţenia moştenirii lor.

10. Aşa ni se refac şi minţile odată cu ele, şi adeverim că pacea lui Dumnezeu mai străluceşte în noi şi, din noi, spre toate făpturile care împărtăşesc viaţa noastră. [2]Le vom ierta pe toate, absolvind lumea întreagă de ce am crezut că ne-a făcut. [3]Căci noi suntem cei care facem lumea aşa cum vrem să o avem. [4]Acum alegem să fie inocentă, lipsită de păcat şi deschisă la mântuire. [5]Şi ne punem asupra ei binecuvântarea mântuitoare, spunând:

> [6]*Pacea lui Dumnezeu străluceşte acum în mine.*
> [7]*În pacea aceea, să strălucească asupra mea lucrurile toate. Şi să le binecuvântez cu lumina din mine.*

## LECŢIA 189

### Simt în mine acum Iubirea lui Dumnezeu.

1. Există o lumină în tine pe care lumea nu o poate percepe. [2]Şi, cu ochii ei, nu vei vedea lumina aceasta, căci lumea te orbeşte. [3]Dar ai ochi să o vezi. [4]E acolo ca să te uiţi la ea. [5]Nu a fost pusă în tine pentru a o feri de privirea ta. [6]Lumina aceasta e o reflecţie a gândului pe care îl exersăm acum. [7]Să simţi Iubirea lui Dumnezeu în tine înseamnă să vezi lumea cu alţi ochi, să o vezi sclipind de inocenţă, vibrând de speranţă, şi binecuvântată cu desăvârşită milostivire şi iubire.

2. Cui i-ar putea fi frică într-o lume ca aceasta? [2]Ea te întâmpină cu căldură, se bucură că ai venit şi te ridică în slavă în timp ce te fereşte de orice formă de pericol şi durere. [3]Îţi oferă o casă caldă şi plăcută în care să stai o vreme. [4]Te binecuvântează toată ziua şi te veghează noaptea toată, paznic silenţios al sfântului tău somn. [5]Ea vede mântuirea în tine şi ocroteşte lumina din tine, în care şi-o vede pe a ei. [6]Îţi oferă florile ei şi zăpada ei, ca recunoştinţă pentru mărinimia de care dai dovadă.

3. Iată lumea pe care ţi-o dezvăluie Iubirea lui Dumnezeu. [2]E atât de diferită de lumea pe care o vezi prin ochii întunecaţi ai răutăţii şi ai fricii, încât una o dezminte pe cealaltă. [3]Numai una poate să fie percepută. [4]Cealaltă nu are niciun înţeles. [5]O lume în care iertarea se răsfrânge asupra tuturor şi pacea îşi oferă lumina blândă tuturor e de neconceput pentru cei ce văd o lume a urii pornite din atac, gata să se răzbune, să ucidă şi să distrugă.

4. Dar lumea urii e la fel de nevăzută şi de neconceput pentru cei ce simt în ei Iubirea lui Dumnezeu. [2]Lumea lor reflectă tihna şi pacea care strălucesc în ei, blândeţea şi inocenţa pe care le văd înconjurându-i, bucuria cu care privesc din nesecatele fântâni ale bucuriei din interiorul lor. [3]Ce au simţit în sinea lor ei şi privesc, şi îi văd reflecţia neîndoioasă pretutindeni.

5. Ce vrei să vezi? [2]Ţi s-a dat de ales. [3]Dar învaţă şi nu îţi lăsa mintea să uite această lege a vederii: vei vedea ce simţi în interior. [4]Dacă în inima ta îşi găseşte un loc ura, vei percepe o lume înfricoşătoare, ţinută cu cruzime între degetele uscăţive şi ascuţite ale morţii. [5]Dacă simţi în tine Iubirea lui Dumnezeu, vei vedea în afară o lume a îndurării şi a iubirii.

6. Astăzi trecem de iluzii, căutând să ajungem la sâmburele de adevăr din noi şi să simţim tandreţea lui atotcuprinzătoare, Iubirea lui care ne ştie ca ea de perfecţi, vederea lui care e darul pe care ni-l acordă Iubirea lui. [2]Învăţăm astăzi drumul. [3]E la fel de sigur ca Iubirea





însăşi, la care ne duce. [4]Căci simplitatea lui evită capcanele pe care pretinsa raţiune a lumii, cu convoluţiile ei prosteşti, nu face decât să le ascundă.

7. Fă doar atât: opreşte-te şi leapădă-ţi toate gândurile despre ce eşti şi ce e Dumnezeu, toate conceptele pe care le-ai învăţat despre lume, toate imaginile pe care le deţii despre tine însuţi. [2]Goleşte-ţi mintea de tot ce crede că e adevărat sau fals, sau bun sau rău, de fiecare gând pe care îl judecă valoros şi de toate ideile de care îi e ruşine. [3]Nu te agăţa de nimic. [4]Nu adu cu tine niciun gând învăţat din trecut, nicio convingere dinainte învăţată din orice. [5]Uită de lumea aceasta, uită de cursul acesta şi vino cu mâinile întru totul goale la Dumnezeul tău.

8. Oare nu El e Cel Ce ştie cum să ajungă la tine? [2]Nu e nevoie să ştii cum să ajungi la El. [3]Rolul tău e doar acela de-a lăsa să fie înlăturate – în linişte şi pentru totdeauna – toate obstacolele pe care le-ai ridicat între Fiu şi Dumnezeu Tatăl. [4]Ca răspuns voios şi imediat, Dumnezeu Îşi va îndeplini Propriul rol. [5]Cere şi vei primi. [6]Dar să nu Îi impui nimic şi să nu Îi indici lui Dumnezeu pe ce drum să îţi apară. [7]Modul de-a ajunge la El e pur şi simplu acela de-a-L lăsa să fie. [8]Căci aşa se proclamă şi realitatea ta.

9. Aşa că astăzi nu alegem cum să mergem la El. [2]Ci alegem să Îl lăsăm să vină. [3]Şi, cu această hotărâre, ne odihnim. [4]Şi, într-ale noastre inimi tăcute şi minţi deschise, Iubirea Lui îşi va croi singură drum. [5]Ce nu a fost negat precis există, dacă e să fie adevărat şi poate fi atins cu siguranţă. [6]Dumnezeu Îşi cunoaşte Fiul şi ştie cum să ajungă la el. [7]Nu e nevoie să Îi arate Fiul cum să îl găsească. [8]Prin fiecare uşă deschisă, Iubirea Lui răzbate din locaşul ei lăuntric şi aprinde lumea de inocenţă.

10. *Tată, nu ştim cum să ajungem la Tine. [2]Dar Te-am chemat şi ne-ai răspuns. [3]Nu ne vom amesteca. [4]Căile mântuirii nu sunt ale noastre, căci Ţie Îţi aparţin. [5]Şi numai la Tine le căutăm. [6]Mâinile noastre sunt deschise să Îţi primească darurile. [7]Nu avem gânduri de gândit separat de Tine, şi nu nutrim convingeri despre ce suntem sau despre Cine ne-a creat. [8]A Ta este calea pe care vrem să o găsim şi să o urmăm. [9]Şi Îţi cerem ca numai Voia Ta, care este şi a noastră, să se facă în noi şi în lume, ca să devină acum o parte din Cer. [10]Amin.*

## LECŢIA 190

### Aleg bucuria lui Dumnezeu în loc de durere.

1. Durerea e o perspectivă greşită. [2]Când o resimţi sub orice formă, e o dovadă de autoamăgire. [3]Nu e deloc un fapt. [4]Şi nu ia nicio formă care nu va dispărea dacă o vezi cum trebuie. [5]Căci durerea proclamă că Dumnezeu e crud. [6]Cum să fie reală, sub orice formă? [7]Ea stă mărturie pentru ura lui Dumnezeu Tatăl faţă de Fiul Său, păcătoşenia pe care o vede El în el, şi dorinţa Lui dementă de răzbunare şi de moarte.

2. Pot fi atestate oare asemenea proiecţii? [2]Pot fi altfel decât întru totul false? [3]Durerea nu e decât o mărturie la greşelile Fiului în ce se consideră a fi. [4]Ea e un vis de răzbunare cruntă pentru o crimă care nu s-a putut comite; pentru un atac la adresa unui lucru total inatacabil. [5]E un coşmar cum că ai fost abandonat de o Veşnică Iubire, care nu şi-ar putea părăsi Fiul pe care l-a creat din iubire.

3. Durerea e un indiciu că iluziile domnesc în locul adevărului. [2]Ea demonstrează că Dumnezeu este negat, confundat cu frica, perceput ca nebun şi văzut ca trădător Lui Însuşi. [3]Dacă Dumnezeu este real, nu există durere. [4]Dacă durerea este reală, nu există Dumnezeu. [5]Căci răzbunarea nu face parte din iubire. [6]Iar frica, negând iubirea şi folosind durerea să demonstreze că Dumnezeu e mort, a arătat că moartea e triumfătoare asupra vieţii. [7]Trupul e Fiul lui Dumnezeu, stricăcios în moarte, la fel de muritor ca Tatăl pe Care L-a ucis.

4. Pace unor asemenea prostii! [2]A sosit timpul să râdem de asemenea idei demente. [3]Nu e nevoie să le considerăm crime cumplite sau păcate secrete cu grele consecinţe. [4]Cine altul decât un nebun ar putea să le conceapă cauză a vreunui lucru? [5]Mărturia lor, durerea, e nebună ca şi ele, şi nicicum mai de temut decât iluziile demente pe care le apără, încercând să demonstreze că trebuie să mai fie adevărate.

5. Numai gândurile tale îţi cauzează durere. [2]Nimic din afara minţii tale nu te poate răni sau leza în niciun fel. [3]Nu există cauză dincolo de tine care să se poată abate asupra ta să te oprime. [4]Nimeni în afară de tine nu te afectează. [5]Nu există nimic în lume care să aibă puterea de-a te face bolnav sau trist, slab sau plăpând. [6]Dar *tu* ai puterea să domini toate lucrurile pe care le vezi recunoscând pur şi simplu ce eşti. [7]În momentul în care percepi inofensivitatea din ele, îţi vor accepta voia sfântă ca a lor. [8]Şi ce a fost văzut ca înfricoşător devine acum o sursă de inocenţă şi sfinţenie.

6. Sfântul meu frate, gândeşte-te puţin la următorul lucru: lumea





pe care o vezi nu face nimic. [2]Nu are nicidecum efecte. [3]Ci reprezintă pur şi simplu ce gândeşti. [4]Şi se va schimba complet când optezi să îţi schimbi mentalitatea şi alegi bucuria lui Dumnezeu drept ceea ce vrei cu adevărat. [5]Sinele tău radiază în această bucurie sfântă, neschimbat, neschimbător şi de neschimbat, în vecii vecilor. [6]Chiar vrei să refuzi unui colţişor al minţii tale propria lui moştenire şi să îl ţii pe post de spital pentru durere, un loc nesănătos unde făpturile trebuie să vină, în final, să moară?

7. Lumea poate să pară că îţi cauzează durere. [2]Şi totuşi, lumea, fără cauză fiind, nu are puterea de-a cauza. [3]Efect fiind, nu poate produce efecte. [4]Iluzie fiind, e ceea ce doreşti. [5]Dorinţele tale deşarte reprezintă durerile ei. [6]Dezideratele tale ciudate îi aduc vise rele. [7]Gândurile tale de moarte o învăluie în frică, în timp ce în iertarea ta plină de bunătate chiar trăieşte.

8. Durerea e gândul de rău luând formă şi făcând ravagii în sfântă mintea ta. [2]Durerea e preţul de răscumpărare pe care l-ai plătit bucuros să nu fii liber. [3]În durere, lui Dumnezeu I se refuză Fiul pe care îl iubeşte. [4]În durere, frica pare să triumfe asupra iubirii, iar timpul să înlocuiască veşnicia şi Cerul. [5]Iar lumea devine un loc plin de cruzime şi amărăciune, unde domină întristarea şi micile bucurii cedează în faţa atacului crâncen al durerii crunte ce aşteaptă să nefericească toată bucuria.

9. Depune-ţi armele şi intră fără apărare în locul tihnit în care pacea Cerului potoleşte lucrurile toate, în sfârşit. [2]Depune-ţi toate gândurile de primejdie şi frică. [3]Nu lăsa să intre cu tine niciun atac. [4]Depune-ţi sabia nemiloasă a judecăţii pe care o ţii la propriul gât şi leapădă-ţi asalturile nimicitoare cu care cauţi să îţi ascunzi sfinţenia.

10. Aici vei înţelege că nu există durere. [2]Aici îţi aparţine bucuria lui Dumnezeu. [3]Azi e ziua în care ţi-e dat să înţelegi lecţia care conţine toată puterea mântuirii. [4]Iat-o: durerea e iluzie; bucuria, realitate. [5]Durerea e doar somn; bucuria este deşteptare. [6]Durerea e amăgire; doar bucuria este adevăr.

11. Şi iarăşi luăm singura decizie care poate fi luată vreodată: alegem între iluzii şi adevăr, între durere şi bucurie, între iad şi Cer. [2]Să ne umple inimile recunoştinţa faţă de Profesorul nostru, căci suntem liberi să ne alegem bucuria în loc de durere, sfinţenia în locul păcatului, pacea lui Dumnezeu în loc de conflict şi lumina Cerului în locul întunericului lumii.

## LECŢIA 191

### Sunt sfântul Fiu al lui Dumnezeu Însuşi.

1. Iată declaraţia prin care te eliberezi din robia lumii. [2]Şi, tot prin ea, se eliberează lumea toată. [3]Nu vezi ce ai făcut dând lumii rolul de temnicer al Fiului lui Dumnezeu. [4]Cum ar putea să fie decât rea şi temătoare, speriată de umbre, punitivă şi sălbatică, lipsită de orice raţiune, oarbă, înnebunită de ură?

2. Ce ai făcut de ai aşa o lume? [2]Ce ai făcut de vezi aşa ceva? [3]Neagă-ţi propria Identitate, şi asta este ce rămâne. [4]Priveşti haosul şi proclami că e cine eşti tu. [5]Nu există imagine care să nu îţi adeverească acest lucru. [6]Nu există sunet care să nu îţi vorbească de fragilitatea din tine şi din afara ta; nici răsuflare care să nu pară că te apropie de moarte; nici speranţă a ta care să nu se dizolve în lacrimi.

3. Neagă-ţi propria Identitate, şi nu vei scăpa de nebunia care a pricinuit acest gând bizar, nefiresc şi fantomatic, care derâde creaţia şi râde de Dumnezeu. [2]Neagă-ţi propria Identitate, şi te apuci să înfrunţi universul de unul singur, fără niciun prieten, o infimă particulă de praf împotriva legiunilor duşmanilor tăi. [3]Neagă-ţi propria Identitate, şi vezi numai rău, păcat şi moarte; disperarea smulgându-ţi din mână fiecare rămăşiţă de speranţă, nelăsându-ţi altceva decât dorinţa de-a muri.

4. Şi totuşi, ce e acesta decât un joc de-al tău în care Identitatea poate fi negată? [2]Eşti aşa cum te-a creat Dumnezeu. [3]Să crezi orice altceva e curată nebunie. [4]În acest singur gând, toţi sunt eliberaţi. [5]În acest singur adevăr, toate iluziile dispar. [6]În acest singur fapt, nepăcătoşenia e proclamată de-a pururi o parte din fiecare lucru, miezul existenţei lui şi garanţia imortalităţii lui.

5. Dar lasă ideea de astăzi să îşi găsească un loc printre gândurile tale, şi te vei înălţa cu mult deasupra lumii şi deasupra tuturor gândurilor lumeşti care o ţin prizonieră. [2]Şi, din acest loc al siguranţei şi al eliberării, te vei întoarce şi o vei elibera. [3]Căci cel care îşi poate accepta adevărata Identitate e mântuit cu adevărat. [4]Iar mântuirea lui e darul pe care îl dă tuturor, cu recunoştinţă faţă de Cel Ce i-a arătat drumul către fericire, care i-a schimbat întreaga perspectivă asupra lumii.

6. Un sigur gând sfânt ca acesta şi eşti liber: eşti sfântul Fiu al lui Dumnezeu Însuşi. [2]Şi, cu gândul acesta sfânt, înveţi totodată că ai eliberat lumea. [3]Nu ai nevoie să o foloseşti cu cruzime, ca să percepi apoi această nevoie cumplită în ea. [4]O eliberezi de propria ta încarcerare. [5]Nu îţi vei vedea o devastatoare imagine de sine cutreierând lumea cu groază, în timp ce lumea se frânge în chinuri cumplite pentru că fricile tale au pus semnul morţii pe inima ei.





7. Bucură-te astăzi că iadul se desface foarte uşor. [2]Nu trebuie decât să îţi spui:

> *[3]Sunt sfântul Fiu al lui Dumnezeu Însuşi. [4]Nu pot să sufăr, nu pot fi cuprins de dureri; nu pot să îndur pierderi şi nu pot să nu fac tot ce cere mântuirea.*

[5]Şi, în gândul acesta, tot ce vezi este total schimbat.

8. Un miracol a luminat toate străvechile caverne întunecate, în care riturile morţii au răsunat de la începutul timpului. [2]Căci timpul şi-a pierdut încleştarea asupra lumii. [3]Fiul lui Dumnezeu a venit în slavă să îi mântuiască pe pierduţi, să îi izbăvească pe neputincioşi şi să dea lumii darul iertării lui. [4]Cine ar putea să vadă lumea ca întunecată şi păcătoasă, când Fiul lui Dumnezeu a venit din nou, în sfârşit, să o elibereze?

9. Tu, care te percepi slab şi fragil, cu speranţe deşarte şi vise devastate, născut doar ca să mori, să plângi şi să chinuieşti, ascultă: ţi s-a dat toată puterea în Cer şi pe pământ. [2]Nu există ceva care să îţi fie cu neputinţă. [3]Te joci de-a moartea, de-a neputinţa, jalnic legat de descompunere, într-o lume care nu îţi arată niciun pic de milă. [4]Dar, când îi arăţi mila ta, mila ei se va răsfrânge asupra ta.

10. Lasă-L atunci pe Fiul lui Dumnezeu să se trezească din somn şi, deschizându-şi sfinţii ochi, să se întoarcă să binecuvânteze lumea pe care a făcut-o. [2]Ea în greşeală a început, dar va sfârşi în reflecţia sfinţeniei lui. [3]Iar el nu va mai dormi şi nu va mai visa moartea. [4]Aşa că alătură-te mie astăzi. [5]Slava ta este lumina care mântuieşte lumea. [6]Nu îi mai refuza mântuirea. [7]Priveşte lumea din jurul tău şi vezi suferinţa din ea. [8]Nu ţi-e dispusă inima să le aducă odihnă fraţilor tăi istoviţi?

11. Ei trebuie să aştepte propria ta eliberare. [2]Stau în lanţuri până nu eşti liber. [3]Şi nu pot să vadă mila lumii până nu o găseşti în sinea ta. [4]Stau în chinuri până nu negi încleştarea ei asupra ta. [5]Şi mor până nu îţi accepţi viaţa veşnică. [6]Tu eşti sfântul Fiu al lui Dumnezeu Însuşi. [7]Aminteşte-ţi asta, şi toată lumea este liberă. [8]Aminteşte-ţi asta, şi Cerul şi pământul una sunt.

## LECȚIA 192

### Am o funcție pe care Dumnezeu ar vrea să o ocup.

1. E Voia sfântă a Tatălui tău ca tu să Îl întregeşti şi ca Sinele tău să fie sacrul Său Fiu, veşnic pur ca El, din iubire creat şi în iubire păstrat, extinzând iubire, creând în numele ei, veşnic una cu Dumnezeu şi cu Sinele tău. [2]Dar ce poate însemna aşa o funcție într-o lume a invidiei, urii şi atacului?

2. De aceea, ai o funcție în lume în termenii ei. [2]Căci cine poate să înțeleagă un limbaj care îi depăşeşte cu mult simpla înțelegere? [3]Iertarea reprezintă funcția pe care o ai aici. [4]Ea nu e creația lui Dumnezeu, căci e mijlocul prin care se poate desface neadevărul. [5]Şi cine să ierte Cerul? [6]Pe pământ însă, ai nevoie de mijlocul de-a te desprinde de iluzii. [7]Creația aşteaptă doar adeverirea, nu săvârşirea, revenirii tale.

3. Creația nici nu poate fi concepută în lume. [2]Nu are niciun înțeles aici. [3]Iertarea e manifestarea cea mai apropiată de pământ pe care poate să o aibă. [4]Căci, născută în Cer fiind, nu are nicio formă. [5]Dumnezeu însă a creat pe Cineva Care are puterea să traducă în formă ce e total lipsit de formă. [6]Ce face El sunt vise, dar de un gen atât de apropiat de deşteptare, încât lumina zilei se şi revarsă în ele, şi ochi deja întredeschişi întrezăresc privelişti bucuroase pe care le conțin prinosurile lor.

4. Iertarea priveşte cu blândețe toate lucrurile necunoscute în Cer, le vede cum dispar şi lasă lumea o tăbliță curată şi neînsemnată, pe care Cuvântul lui Dumnezeu poate acum să înlocuiască simbolurile fără sens care s-au scris acolo înainte. [2]Iertarea e mijlocul prin care se înfrânge frica de moarte, pentru că nu mai are acum nicio atracție cumplită şi vinovăția a dispărut. [3]Iertarea lasă trupul să fie perceput aşa cum este: un simplu mijloc didactic, pe care îl laşi deoparte când învățarea se încheie, dar care nu îl schimbă nicidecum pe cel ce învață.

5. Mintea fără trup nu poate face greşeli. [2]Nu se poate gândi că va muri, nici că va fi prada unui atac nemilos. [3]Mânia devine imposibilă, şi unde este groaza atunci? [4]Ce frici i-ar mai putea asalta pe cei ce au pierdut sursa întregului atac, miezul chinului şi focarul fricii? [5]Numai iertarea poate uşura mintea de gândul că trupul este casa ei. [6]Numai iertarea poate reinstitui pacea pe care i-a hărăzit-o Dumnezeu sfântului Său Fiu. [7]Numai iertarea poate convinge Fiul să îşi vadă sfințenia din nou.

6. Când nu va mai fi mânie, vei percepe negreşit că, pentru viziunea





lui Cristos şi darul de-a vedea, nu s-a cerut vreun sacrificiu; numai durerea a fost alungată dintr-o minte bolnavă şi torturată. [2]Să fie oare un lucru nedorit? [3]Un lucru de temut? [4]Sau e un lucru de sperat, de întâmpinat cu mulțumiri şi de acceptat cu bucurie? [5]Una suntem şi, de aceea, nu renunțăm la nimic. [6]Dar ni s-a dat chiar totul de către Dumnezeu.

7. Avem nevoie însă de iertare ca să percepem că aşa şi e. [2]Fără lumina ei binevoitoare, orbecăim în întuneric, folosind rațiunea doar ca să ne justificăm furia şi atacul. [3]Înțelegerea noastră este atât de limitată, încât ce considerăm că înțelegem nu e decât confuzie născută din greşeală. [4]Ne-am rătăcit în ceața viselor labile şi a gândurilor înfricate, ochii ne stau bine închişi să nu vedem lumina, iar mințile ne sunt ocupate să venereze ceva ce nu există.

8. Oare cine se poate naşte din nou în Cristos, dacă nu cel ce i-a iertat pe toți pe care îi vede, la care se gândeşte sau pe care şi-i închipuie? [2]Cui i s-ar putea da drumul cât timp ține întemnițat pe cineva? [3]Un temnicer nu e liber, căci e legat laolaltă cu prizonierul lui. [4]El trebuie să se asigure că nu îi scapă, aşa că îşi petrece timpul păzindu-l. [5]Gratiile care îl îngrădesc pe el devin lumea în care trăieşte temnicerul lui, odată cu el. [6]Şi tocmai de libertatea lui depinde calea eliberării pentru amândoi.

9. De aceea, nu ține prizonier pe nimeni. [2]Dezleagă în loc să legi, căci aşa eşti pus în libertate. [3]Calea de urmat e simplă. [4]De fiecare dacă când simți junghiul mâniei, dă-ți seama că ții o sabie deasupra capului tău. [5]Şi va cădea sau va fi înlăturată în funcție de hotărârea pe care o iei să fii condamnat sau să fii liber. [6]În felul acesta, fiecare dintre cei ce par să te tenteze să te înfurii reprezintă mântuitorul tău din închisoarea morții. [7]Aşa că îi datorezi mulțumiri în loc de durere.

10. Fii milostiv astăzi. [2]Fiul lui Dumnezeu îți merită mila. [3]Tocmai el îți cere să accepți acum calea eliberării. [4]Nu îl refuza. [5]Iubirea Tatălui său față de el îți aparține ție. [6]Funcția ta aici pe pământ este aceea de a-l ierta, ca să poți să îl accepți din nou ca propria ta Identitate. [7]El e aşa cum l-a creat Dumnezeu. [8]Iar tu eşti ce este el. [9]Iartă-i acum păcatele, şi vei vedea că eşti una cu el.

## LECŢIA 193

**Toate lucrurile sunt lecţii pe care Dumnezeu ar vrea să le învăţ.**

1. Dumnezeu nu ştie de învăţătură. [2]Dar Voia Lui se extinde la ceea ce El nu înţelege, în sensul că El vrea ca fericirea moştenită de la El de Fiul Lui să fie netulburată; veşnică şi în continuă expansiune, întinzându-se de-a pururi în bucuria întregii creaţii, veşnic deschisă şi total nelimitată în El. [3]Iată care este Voia Lui. [4]Aşa că Voia Lui asigură mijloacele de-a garanta că se şi face.

2. Dumnezeu nu vede contradicţii. [2]Dar Fiul Lui crede că el le vede. [3]De aceea, are nevoie de Cineva Care să îi poată corecta vederea eronată şi să îi dea viziunea care îl va conduce înapoi acolo unde percepţia încetează. [4]Dumnezeu nu percepe absolut deloc. [5]Dar tocmai El dă mijloacele prin care percepţia devine suficient de adevărată şi de frumoasă să lase lumina Cerului să se răsfrângă asupra ei. [6]Tocmai El răspunde la ceea ce Fiul Lui ar vrea să contrazică, şi îi ocroteşte nepăcătoşenia de-a pururi.

3. Iată lecţiile pe care Dumnezeu ar vrea să le înveţi. [2]Voia Lui le reflectă pe toate, iar ele reflectă bunătatea Lui drăgăstoasă faţă de Fiul pe care îl iubeşte. [3]Fiecare lecţie are un gând central, acelaşi pentru toate. [4]Doar forma se schimbă, odată cu schimbarea împrejurărilor şi întâmplărilor, personajelor şi temelor, aparente dar nereale. [5]Conţinutul lor de bază e acelaşi. [6]Iată-l:

*[7]Iartă, şi vei vedea asta altfel.*

4. Cert e că toată suferinţa nu pare a fi decât neiertare. [2]Dar acesta e conţinutul de sub formă. [3]Tocmai faptul că e acelaşi face învăţătura sigură, căci lecţia e atât de simplă, încât nu poate fi respinsă în final. [4]Nimeni nu se poate ascunde la nesfârşit de un adevăr atât de evident, încât apare în nenumărate forme, dar e recunoscut la fel de uşor în toate, de vrei să vezi această simplă lecţie.

5. *Iartă, şi vei vedea asta altfel.*

[2]Iată cuvintele pe care le rosteşte Spiritul Sfânt în toate tribulaţiile tale, în toată durerea ta, în toată suferinţa, indiferent de formă. [3]Iată cuvintele cu care tentaţia încetează, iar vinovăţia, abandonată, nu mai este venerată. [4]Iată cuvintele care încheie visul păcatului şi scapă mintea de toată frica. [5]Iată cuvintele prin care mântuirea ajunge la toată lumea.





6. Oare să nu învăţăm să rostim aceste cuvinte când suntem tentaţi să credem că durerea e reală şi moartea devine alegerea noastră în locul vieţii? [2]Să nu învăţăm să rostim aceste cuvinte când am înţeles puterea lor de-a elibera toate minţile din robie? [3]Iată cuvintele care îţi dau putere asupra tuturor întâmplărilor care par să fi primit putere asupra ta. [4]Le vei vedea cum trebuie când vei conştientiza total cuvintele acestea, şi nu vei uita că se aplică la tot ce vedeţi greşit tu sau orice frate.

7. Cum poţi să ştii când vezi greşit sau când altcineva nu reuşeşte să perceapă lecţia pe care ar trebui să o înveţe? [2]Durerea pare reală în percepţie? [3]Dacă pare, poţi fi sigur că lecţia nu s-a învăţat. [4]Şi că rămâne ascunsă o neiertare în mintea care vede durerea prin ochi dirijaţi de minte.

8. Dumnezeu nu vrea să suferi în acest hal. [2]Vrea să te ajute să te ierţi. [3]Fiul Lui nu îşi aminteşte cine este el. [4]Iar Dumnezeu vrea ca el să nu uite de Iubirea Lui şi de toate darurile pe care le aduce cu ea Iubirea Lui. [5]Vrei să renunţi acum la propria ta mântuire? [6]Vrei să nu înveţi simplele lecţii pe care ţi le prezintă Profesorul Cerului, ca toată durerea să dispară şi Dumnezeu să fie amintit de Fiul Său?

9. Toate lucrurile sunt lecţii pe care Dumnezeu ar vrea să le înveţi. [2]Nu vrea să lase fără corecţie niciun gând neiertător, şi niciun cui sau ghimpe care să Îi rănească sfântul Fiul în orice fel. [3]El vrea să Se asigure că odihna lui preasfântă rămâne netulburată şi senină, fără griji, într-un veşnic cămin care îi poartă grija. [4]Şi vrea să se şteargă lacrimile toate, nerămânând niciuna încă nevărsată, niciuna în aşteptarea momentului desemnat să cadă. [5]Căci Dumnezeu a voit ca râsul să înlocuiască fiecare lacrimă şi Fiul Lui să fie din nou liber.

10. Vom încerca astăzi să doborâm, într-o singură zi, o mie de obstacole aparente în calea păcii. [2]Să ajungă mai repede la tine îndurarea. [3]Nu încerca să o ţii departe încă o zi, un minut sau o clipită. [4]Timpul pentru asta a fost făcut. [5]Foloseşte-l azi în scopul ce îl are. [6]Dimineaţa şi seara, pune atât timp cât poţi în slujba adevăratului său scop, şi nu lăsa timpul acesta să fie mai puţin decât e necesar pentru a-ţi satisface nevoia cea mai profundă.

11. Dă tot ce poţi şi încă un pic. [2]Căci vrem acum să ne sculăm în grabă, să mergem la casa Tatălui nostru. [3]Suntem plecaţi de prea mult timp şi nu mai vrem să zăbovim aici. [4]În timp ce exersăm, să ne gândim la toate lucrurile pe care le-am păstrat ca să le rezolvăm de unii singuri, ferindu-le astfel de vindecare. [5]Să I le dăm pe toate Celui Care ştie cum să le vadă în aşa fel încât să dispară toate. [6]Adevărul e mesajul Lui; adevărul e învăţătura pe care o predă. [7]Lecţiile Lui sunt lecţiile pe care Dumnezeu ar vrea să le învăţăm.

12. În fiecare oră, petrece-ţi câteva momente – atât azi, cât şi în zilele

ce vor veni – exersând lecţia iertării în forma stabilită pentru ziua respectivă. ²Şi încearcă să o aplici la întâmplările pe care le-a adus ora, în aşa fel încât următoarea să fie liberă de precedenta. ³Lanţurile timpului se desfac uşor în felul acesta. ⁴Nu lăsa nicio oră să îşi arunce umbra asupra celei ce urmează, şi – când trece şi aceea – lasă tot ce s-a întâmplat în cursul ei să plece cu ea. ⁵Aşa vei rămâne nelegat, în pace veşnică în lumea timpului.

13. Iată lecţia pe care Dumnezeu ar vrea să o înveţi: există un fel de-a privi totul care îl lasă să fie, pentru tine, încă un pas spre El şi spre mântuirea lumii. ²La tot ce vorbeşte de groază, răspunde astfel:

*³Voi ierta, şi asta o să dispară.*

⁴La fiecare temere, la fiecare grijă şi la fiecare formă de suferinţă, repetă aceleaşi cuvinte. ⁵Şi atunci ai cheia ce deschide poarta Cerului şi pogoară Iubirea lui Dumnezeu Tatăl pe pământ, în sfârşit, să îl ridice la Cer. ⁶Dumnezeu va face chiar El acest ultim pas. ⁷Nu Îi refuza micii paşi pe care îţi cere să îi faci spre El.





## LECŢIA 194

### Pun viitorul în Mâinile lui Dumnezeu.

1. Ideea de azi mai face un pas spre o mântuire rapidă, şi ce pas uriaş e! ²Atât de mare e distanţa pe care o acoperă, încât te lasă în pragul Cerului, cu obiectivul la vedere şi obstacolele în urma ta. ³Piciorul ţi-a ajuns pe pajiştile ce te întâmpină la poarta Cerului, locul liniştit al păcii, unde aştepţi cu certitudine pasul final al lui Dumnezeu. ⁴Cât de departe ajungem să fim acum de pământ! ⁵Cât de aproape venim de obiectivul nostru! ⁶Cât de scurtă e călătoria ce mai rămâne de făcut!

2. Acceptă ideea de azi, şi ai depăşit toată neliniştea, toate hăurile iadului, toată întunecimea depresiei, gândurile păcatului şi devastarea pe care o aduce cu ea vinovăţia. ²Acceptă ideea de azi, şi ai eliberat lumea de toată întemniţarea dezlegându-i lanţurile grele care i-au zăvorât uşa spre libertate. ³Eşti mântuit, şi mântuirea ta devine astfel darul pe care îl dai lumii, pentru că l-ai primit.

3. Nu e clipă în care să se simtă vreo depresie, să se îndure vreo durere, să se perceapă vreo pierdere. ²Nu e clipă în care întristarea să se poată instala pe-un tron, să fie venerată cu credinţă. ³Nu e clipă în care să poată chiar să moară cineva. ⁴Aşa că fiecare clipă dăruită lui Dumnezeu în trecere, cu următoarea dăruită Lui deja, e un timp al eliberării tale de tristeţe, de durere şi chiar şi de moarte.

4. Dumnezeu îţi ţine viitorul aşa cum îţi ţine trecutul şi prezentul. ²Ele sunt una pentru El, aşa că trebuie să fie una pentru tine. ³În lumea aceasta însă, progresia temporală continuă să pară ceva real. ⁴Aşa că nu ţi se cere să înţelegi lipsa de secvenţialitate care se găseşte realmente în timp. ⁵Nu ţi se cere decât să dai drumul viitorului şi să îl pui în Mâinile lui Dumnezeu. ⁶Şi vei vedea din propria ta experienţă că ţi-ai lăsat în Mâinile Lui trecutul şi prezentul, deopotrivă, pentru că trecutul nu te va mai pedepsi, iar groaza viitorului nu va mai avea acum niciun înţeles.

5. Eliberează viitorul. ²Căci trecutul a trecut, şi ce este prezent, eliberat de moştenirea lui – necaz şi chin, durere, pierdere – devine clipa în care timpul scapă de robia iluziilor în care îşi urmează cursul inevitabil şi necruţător. ³Atunci, fiecare clipă înrobită timpului se transformă într-o clipă sfântă, în care lumina ţinută ascunsă în Fiul lui Dumnezeu este eliberată să binecuvânteze lumea. ⁴Acum el e liber, şi toată slava lui se răsfrânge asupra unei lumi eliberate odată cu el, să îi împărtăşească sfinţenia.

6. Dacă poţi să vezi lecţia de azi ca izbăvirea care chiar şi e, nu vei

ezita să depui cât mai mult efort posibil să faci din ea o parte din tine. [2]Pe măsură ce devine un gând care îți stăpânește mintea, o deprindere în repertoriul tău de rezolvare a problemelor, un mod de-a reacționa rapid la tentații, vei extinde ce-ai învățat la toată lumea. [3]Și, pe măsură ce înveți să vezi mântuirea în toate lucrurile, lumea va percepe că este mântuită.

7. Ce griji se pot abate asupra celui care își pune viitorul în Mâinile pline de iubire ale lui Dumnezeu? [2]De ce anume poate suferi? [3]Ce poate să îi provoace vreo durere sau să îl facă să simtă vreo pierdere? [4]De ce se poate teme? [5]Și ce poate să privească altfel decât cu iubire? [6]Căci cel scăpat de toată frica durerii viitoare și-a găsit drumul spre pacea prezentă și certitudinea unei solicitudini pe care lumea nu o poate amenința. [7]El e sigur că percepția lui poate să greșească, dar nu va duce nicicând lipsă de corecție. [8]E liber să aleagă din nou când se amăgește; să își schimbe părerea când greșește.

8. Pune-ți, atunci, viitorul în Mâinile lui Dumnezeu. [2]Căci așa ceri să îți revină amintirea Lui, să îți înlocuiască toate gândurile de păcat și rău cu adevărul iubirii. [3]Crezi oare că lumea nu poate să câștige în urma acestui fapt și că fiecare creatură vie nu va răspunde cu o percepție însănătoșită? [4]Cine I se încredințează lui Dumnezeu a pus și lumea în Mâinile la care a apelat el însuși pentru siguranță și mângâiere. [5]El leapădă nesănătoasele iluzii ale lumii odată cu ale lui și oferă pace ambilor.

9. Acum chiar că suntem mântuiți. [2]Căci odihnim netulburați în Mâinile lui Dumnezeu, siguri că putem avea parte numai de bine. [3]Dacă uităm, vom fi liniștiți cu duioșie. [4]Dacă acceptăm un gând neiertător, îl va înlocui numaidecât reflecția iubirii. [5]Iar, dacă suntem tentați să atacăm, vom apela la Cel Ce ne veghează odihna, să facă pentru noi alegerea ce lasă tentația cu mult în urmă. [6]Lumea nu mai e dușmanul nostru, căci am ales să fim prietenul ei.





## LECȚIA 195

### Iubirea e calea pe care o urmez cu recunoștință.

1. Recunoștința e o lecție greu de învățat pentru cei ce văd lumea greșit. [2]Tot ce pot să facă e să se vadă într-o postură mai bună decât alții. [3]Și să încerce să fie mulțumiți pentru că altul pare să sufere mai mult decât ei. [4]Cât de jalnice și de reprobatoare sunt aceste gânduri! [5]Căci cine are motiv de gratitudine cât alții au mai puțin motiv? [6]Și cine ar putea să sufere mai puțin pentru că îl vede pe altul suferind mai mult? [7]Recunoștința ta I se cuvine doar Celui Care a făcut să dispară toată cauza mâhnirii de pe cuprinsul lumii întregi.

2. E o nebunie să îți arăți recunoștința datorită suferinței. [2]Dar e o nebunie la fel de mare să nu îți arăți recunoștința față de Cel Ce îți oferă un mijloc sigur prin care toată durerea este vindecată și suferința e înlocuită cu hohote de râs și fericire. [3]Și nici chiar cei doar parțial întregi la minte nu ar refuza să facă pașii pe care îi îndrumă El și să urmeze calea pe care le-o așterne El în față, să scape dintr-o închisoare ce au crezut că nu conține nicio ușă spre izbăvirea pe care o percep acum.

3. Fratele tău este „dușmanul" tău pentru că vezi în el un rival la pacea ta, un jefuitor care își ia bucuria de la tine și nu îți lasă decât o disperare neagră, atât de cumplită și de necruțătoare, încât nu mai rămâne pic de speranță. [2]Acum nu ți-a mai rămas să îți dorești decât să te răzbuni. [3]Acum nu poți decât să încerci să îl dobori să zacă în moarte și el cu tine, la fel de inutil ca tine, în mâinile lui avide rămânând la fel de puțin ca între-ale tale.

4. Tu nu Îi oferi lui Dumnezeu recunoștința ta pentru că fratele tău e mai rob decât tine, și nici dacă pare el mai liber nu ai putea să te înfurii într-un mod judicios. [2]Iubirea nu face comparații. [3]Iar recunoștința nu poate fi decât sinceră dacă e să se alăture iubirii. [4]Îi aducem mulțumiri lui Dumnezeu Tatăl nostru pentru că în noi își vor găsi libertatea lucrurile toate. [5]Nu se va întâmpla nicicând ca unele să fie dezlegate în timp ce altele rămân legate. [6]Căci cine se poate târgui în numele iubirii?

5. De aceea, adu mulțumiri, dar cu sinceritate. [2]Și lasă-ți recunoștința să facă loc pentru toți câți vor scăpa cu tine: bolnavii, plăpânzii, nevoiașii și înfricoșați, cei ce plâng după o pierdere aparentă sau simt o durere aparentă, care suferă de frig sau foame, sau care urmează calea urii și făgașul morții. [3]Toți aceștia merg cu tine. [4]Să nu ne comparăm cu ei, căci așa ni-i smulgem din conștiența unității pe care o împărtășim cu ei, după cum o împărtășesc precis și ei cu noi.

6. Îi mulțumim Tatălui nostru pentru un singur lucru: că nu suntem separați de nicio făptură și că suntem, de aceea, una cu El. ²Și ne bucurăm că niciodată nu se pot face excepții care ne-ar reduce întregimea, și ne-ar stânjeni sau schimba funcția de-a-L întregi pe Cel Ce e El Însuși întregire. ³Aducem mulțumiri pentru fiecare făptură, căci altfel oferim mulțumiri pentru nimic, și nu reușim să recunoaștem darurile pe care ni le-a dat Dumnezeu.

7. Să ne lăsăm, atunci, frații să își plece capetele obosite pe umerii noștri în timp ce se odihnesc un pic. ²Aducem mulțumiri pentru ei. ³Căci, dacă îi putem conduce la pacea pe care vrem să o găsim, ni se deschide în sfârșit calea și nouă. ⁴O ușă străveche se dă din nou în lături, un Cuvânt de mult uitat răsună iarăși în memoria noastră și devine tot mai clar pe măsură ce suntem iar dispuși să auzim.

8. Urmează, atunci, cu recunoștință calea iubirii. ²Căci ura e dată uitării când renunțăm la comparații. ³Ce mai rămâne ca obstacol în calea păcii? ⁴Frica de Dumnezeu e desfăcută acum în sfârșit, și iertăm fără să facem comparații. ⁵Așa nu vom putea alege să trecem unele lucruri cu vederea și să ținem totuși alte lucruri, sub cheie, ca „păcate". ⁶Când iertarea ta va fi deplină, vei avea o recunoștință totală, căci vei vedea că toate și-au câștigat dreptul la iubire dând dovadă de iubire, chiar ca Sinele tău.

9. Astăzi învățăm să ne gândim la recunoștință în locul mâniei, răutății și răzbunării. ²Ni s-a dat totul. ³Dacă refuzăm să îl recunoaștem, nu avem dreptul la amărăciune, nici la o percepție de sine care ne vede într-un loc al hăituielii nemiloase, unde suntem agasați neîncetat și hărțuiți fără considerație sau grijă pentru noi sau viitorul nostru. ⁴Recunoștința devine singurul gând cu care substituim aceste percepții demente. ⁵Dumnezeu S-a îngrijit de noi și ne numește Fiu. ⁶Poate exista mai mult de-atât?

10. Recunoștința noastră va netezi calea până la El și va scurta timpul învățăturii noastre cu mult mai mult decât ai putea visa vreodată. ²Recunoștința merge mână în mână cu iubirea și, unde este una, trebuie să se găsească și cealaltă. ³Căci recunoștința nu e decât un aspect al Iubirii, care e Sursa întregii creații. ⁴Dumnezeu îți aduce mulțumiri ție, Fiul Lui, pentru ce ești: Propria Lui întregire și Sursa iubirii, odată cu El. ⁵Recunoștința ta față de El e una cu a Lui față de tine. ⁶Căci iubirea nu poate urma alt drum decât calea recunoștinței, și tot așa mergem și noi, care urmăm calea ce duce la Dumnezeu.





## LECȚIA 196

### De răstignit, mă pot răstigni numai pe mine însumi.

1. Când vei înțelege cu fermitate acest lucru și îl vei conștientiza pe deplin, nu vei încerca să îți faci rău, nici să faci din trupul tău un rob al răzbunării. ²Nu te vei ataca, și vei realiza că a-l ataca pe altul înseamnă a te ataca pe tine însuți. ³Vei scăpa de convingerea dementă că, atacându-ți fratele, te mântuiești pe tine însuți. ⁴Și vei înțelege că securitatea lui e propria ta securitate, și că în vindecarea lui ești vindecat chiar tu.

2. Poate că nu o să înțelegi la început cum poate fi găsită îndurarea, nelimitată și cu toate sub sigura ei ocrotire, în ideea pe care o exersăm astăzi. ²De fapt, poate să pară un indiciu că nu vei scăpa niciodată de pedeapsă, din cauză că eul, văzându-se amenințat, se repede să citeze adevărul pentru a-și salva minciunile. ³Dar nu va înțelege adevărul pe care îl folosește astfel. ⁴Tu însă poți învăța să vezi aceste aplicații prostești și să negi semnificația pe care par să o aibă.

3. Așa îți înveți și mintea că nu ești un eu. ²Căci nu te vor mai amăgi modurile în care eul vrea să distorsioneze adevărul. ³Nu vei crede că ești un trup de răstignit. ⁴Și vei vedea în ideea de azi lumina învierii, privind dincolo de toate gândurile răstignirii și morții, la gândurile eliberării și vieții.

4. Ideea de astăzi e un pas pe care îl facem în direcția ieșirii din robie și intrării într-o stare de desăvârșită libertate. ²Să facem astăzi acest pas, ca să mergem rapid în direcția pe care ne-o arată mântuirea, făcând fiecare pas în secvența rânduită, în timp ce mintea renunță la poverile ei una după alta. ³Nu de timp avem nevoie pentru asta. ⁴Ci numai de bunăvoință. ⁵Căci ce pare să ia o mie de ani se poate săvârși ușor într-o singură clipită prin harul lui Dumnezeu.

5. Gândul disperat și sumbru că poți să îi ataci pe alții și să scapi te-a țintuit pe cruce. ²Poate ți s-a părut a fi chiar mântuirea. ³Dar nu a însemnat decât credința că frica de Dumnezeu este reală. ⁴Și ce e asta decât iadul? ⁵Cine ar putea să creadă că are în Tatăl lui un dușman de moarte, separat de el, așteptând să îi distrugă viața și să îl șteargă de pe fața universului, fără să îi intre în inimă frica de iad?

6. Iată forma de demență în care crezi, dacă accepți gândul înfricoșător că poți să îl ataci pe altul și să fii liber. ²Până nu se schimbă forma aceasta, nicio speranță nu există. ³Până nu vezi că aceasta, cel puțin, trebuie să fie complet cu neputință, cum poate să existe vreo scăpare? ⁴Frica de Dumnezeu este reală pentru oricine crede că gândul acesta e adevărat. ⁵Și nu îi va vedea nerozia, nici nu îi va percepe existența, ca

să o poată pune sub semnul întrebării.

7. Pentru a o pune sub semnul întrebării, forma ei trebuie schimbată mai întâi cel puțin atât cât să permită domolirea fricii de răzbunare și, într-o oarecare măsură, revenirea răspunderii la tine. [2]De acolo, poți cel puțin să cântărești dacă vrei să îți continui drumul pe această cale dureroasă. [3]Până nu se face acest salt, nu poți percepe că numai gândurile tale îți aduc frică și că izbăvirea ta depinde de tine.

8. Pașii noștri următori vor fi ușori dacă îl faci astăzi pe acesta. [2]De aici încolo vom înainta foarte rapid. [3]Căci, odată ce înțelegi că e cu neputință să fii rănit decât de propriile tale gânduri, frica de Dumnezeu trebuie să dispară. [4]Și atunci nu vei putea să crezi că frica e cauzată în afară. [5]Iar Dumnezeu, pe Care te-ai gândit să Îl alungi, poate fi reprimit în mintea sfântă pe care nu a părăsit-o niciodată.

9. Cântecul mântuirii sigur poate să fie auzit în ideea pe care o exersăm azi. [2]Dacă te poți răstigni numai pe tine însuți, nu ai rănit lumea și nu trebuie să te temi de răzbunare și hăituială din partea ei. [3]Și nici nu trebuie să te ascunzi cu groază de mortala frică de Dumnezeu în spatele căreia se ascunde proiecția. [4]Lucrul care te îngrozește cel mai mult e mântuirea ta. [5]Ești puternic și tocmai putere vrei. [6]Ești liber și bucuros de libertate. [7]Ai căutat să fii deopotrivă slab și încătușat, pentru că te-ai temut de puterea și libertatea ta. [8]Dar mântuirea stă în ele.

10. Vine o clipă în care groaza pare să îți acapareze mintea atât de total, încât nu pare să existe vreo scăpare. [2]Când îți vei da seama, o dată pentru totdeauna, că tocmai de tine te temi, mintea se va percepe scindată. [3]Iar lucrul acesta ți-a fost ascuns câtă vreme ai crezut că atacul poate fi îndreptat în afară și returnat din afară înăuntru. [4]Ți s-a părut că trebuie să îți fie frică de un dușman din afara ta. [5]Așa că un dumnezeu din afara ta a devenit dușmanul tău de moarte; sursa fricii.

11. Acum, timp de o clipă, percepi în tine un ucigaș, setos de moartea ta, dornic să îți urzească pedepsirea până în clipa în care va putea ucide, în sfârșit. [2]Dar în clipa aceasta vine și mântuirea. [3]Căci frica de Dumnezeu a dispărut. [4]Și poți să Îl chemi într-ajutor să te mântuiască de iluzii cu Iubirea Lui, numindu-L Tată și numindu-te pe tine Fiul Lui. [5]Roagă-te ca această clipă să fie curând; chiar azi. [6]Îndepărtează-te de toată frică și înaintează spre iubire.

12. Nu există Gând de-al lui Dumnezeu care să nu meargă cu tine să te ajute să atingi clipa aceea și să treci repede de ea, sigur și pentru totdeauna. [2]Când frica de Dumnezeu a dispărut, nu mai există obstacole care să mai rămână între tine și sfânta pace a lui Dumnezeu. [3]De câtă bunătate și îndurare dă dovadă ideea pe care o exersăm! [4]Primește-o cum se cuvine, căci e eliberarea ta. [5]Într-adevăr, numai pe tine poate încerca să te răstignească mintea ta. [6]Dar și izbăvirea ta va veni tot de la tine.





## LECȚIA 197

### De câștigat, pot câștiga numai recunoștința mea.

1. Iată al doilea pas pe care îl facem pentru a-ți elibera mintea de credința într-o forță exterioară ridicată împotriva alei tale. [2]Faci sforțări să fii bun și iertător. [3]Dar le prefaci din nou în atacuri, dacă nu găsești gratitudine exterioară și recunoștință din belșug. [4]Darurile tale trebuie primite cu cinste, altfel ți le iei înapoi. [5]Și așa ajungi să crezi că darurile lui Dumnezeu sunt niște împrumuturi, în cazul cel mai bun, și, în cazul cel mai rău, niște înșelătorii care ți-ar fura mecanismele de apărare, pentru a garanta că, atunci când dă El lovitura, va ucide fără doar și poate.

2. Cât de ușor Îl confundă pe Dumnezeu cu vinovăția cei care nu știu ce pot face gândurile lor. [2]Neagă-ți puterea, și slăbiciunea trebuie să devină mântuire pentru tine. [3]Percepe-te încătușat, și gratiile devin casa ta. [4]Și nu îți vei părăsi închisoarea, nici nu îți vei reclama puterea, până nu vei vedea că vinovăția și mântuirea nu sunt totuna, și până nu vei percepe că libertatea și mântuirea sunt îngemănate, cu puterea alături de ele, să fie căutate și revendicate, găsite și recunoscute pe deplin.

3. Lumea trebuie să îți aducă mulțumiri când o eliberezi de iluziile tale. [2]Dar mulțumirile tale îți revin și ție, căci eliberarea ei poate doar să o reflecte pe a ta. [3]Recunoștința ta e tot ce cer darurile tale, pentru a fi un prinos de durată unei inimi recunoscătoare, eliberate din iad pentru totdeauna. [4]Oare asta vrei să desfaci când îți iei darurile înapoi, pentru că nu ți-au fost cinstite? [5]Tu ești cel ce le cinstește și le aduce mulțumirile ce se cuvin, căci tu ești cel care a primit darurile.

4. Nu contează dacă altul îți crede darurile lipsite de valoare. [2]În mintea lui există o parte care se unește cu a ta să îți aducă mulțumiri. [3]Nu contează dacă darurile tale par pierdute și lipsite de efect. [4]Se primesc unde se dau. [5]Prin recunoștința ta, sunt acceptate universal și adeverite cu mulțumită chiar de Inima lui Dumnezeu. [6]Chiar vrei să ți le iei înapoi, când El le-a acceptat cu atâta recunoștință?

5. Dumnezeu binecuvântează fiecare dar pe care I-l dai Lui, și fiecare dar I se dă Lui, pentru că ți se poate da numai ție. [2]Iar ce Îi aparține lui Dumnezeu trebuie să fie al Lui. [3]Dar, cât timp ierți doar ca să ataci din nou, nu vei realiza niciodată că darurile Lui sunt sigure, veșnice, neschimbătoare, nelimitate, dăruind mereu, acordând iubire și sporind bucuria ta fără sfârșit.

6. Ia înapoi darurile pe care le dai, și vei considera că ți s-a luat înapoi ce ți s-a dat. [2]Dar învață să lași iertarea să înlăture păcatele pe

care consideri că le vezi în afara ta, şi nu vei putea considera nicicând că darurile lui Dumnezeu îţi sunt împrumutate doar o vreme, înainte de-a ţi le smulge iar prin moarte. [3]Căci moartea nu va avea pentru tine niciun înţeles atunci.

7. Şi, cu isprăvirea acestei credinţe, frica se sfârşeşte pentru totdeauna. [2]Mulţumeşte-I Sinelui tău pentru asta, căci Îi este recunoscător numai lui Dumnezeu şi Îşi aduce mulţumiri Lui Însuşi pentru tine. [3]Cristos va veni la toţi cei ce trăiesc, căci fiecare trebuie să vieţuiască şi să se mişte în El. [4]Fiinţa Lui în Tatăl Lui este în siguranţă, pentru că Voia Lor e Una singură. [5]Recunoştinţa Lor faţă de tot ce au creat este neţărmurită, căci recunoştinţa rămâne o parte din iubire.

8. Mulţumiri ţie, sfinte Fiu al lui Dumnezeu. [2]Căci, aşa cum ai fost creat, conţii lucrurile toate în Sinele tău. [3]Eşti tot aşa cum te-a creat Dumnezeu. [4]Şi nu poţi face să pălească lumina perfecţiunii tale. [5]În inima ta e pusă Inima lui Dumnezeu. [6]Şi Îi eşti drag, pentru că eşti chiar El. [7]Toată recunoştinţa îţi revine ţie, pentru ce eşti.

9. Adu mulţumiri după cum le şi primeşti. [2]Fii liber de toată nerecunoştinţa faţă de oricine îţi întregeşte Sinele. [3]Şi nimeni nu e lăsat pe dinafara acestui Sine. [4]Adu mulţumiri pentru toate canalele nenumărate care extind acest Sine. [5]Tot ce faci I se dă Lui. [6]Tot ce gândeşti poate fi doar Gândurile Lui, împărtăşind cu El sfintele Gânduri ale lui Dumnezeu. [7]Câştigă acum recunoştinţa pe care ţi-ai negat-o când ai uitat funcţia ce ţi-a dat-o Dumnezeu. [8]Dar să nu crezi niciodată că El a încetat vreodată să îţi aducă mulţumiri.





## LECŢIA 198

### Numai condamnarea mea mă lezează.

1. Lezarea e imposibilă. [2]Şi totuşi, iluzia naşte iluzie. [3]Dacă poţi condamna, poţi fi lezat. [4]Căci ai crezut că poţi leza, iar dreptul pe care l-ai stabilit pentru tine poate fi folosit acum în contra ta, până îl laşi ca pe ceva nevaloros, nedorit şi ireal. [5]Atunci iluzia nu mai are efecte, iar cele pe care a părut să le aibă vor fi desfăcute. [6]Atunci eşti liber, căci libertatea e darul tău, şi poţi primi acum darul ce l-ai dat.

2. Condamnă, şi eşti încarcerat. [2]Iartă, şi eşti eliberat. [3]Iată legea care domină percepţia. [4]Nu e o lege pe care o înţelege cunoaşterea, căci libertatea e o parte din cunoaştere. [5]De aceea, e imposibil să condamni în adevăr. [6]Pretinsa ei influenţă şi părelnicele ei efecte nu s-au produs deloc. [7]Dar noi trebuie să ne ocupăm un pic de ele ca şi cum s-ar fi produs. [8]Iluzia naşte iluzie. [9]Cu o singură excepţie. [10]Iertarea e iluzia care dă răspunsul la toate celelalte.

3. Iertarea înlătură toate celelalte vise şi, deşi este şi ea un vis, nu dă naştere la altele. [2]Cu această singură excepţie, toate iluziile trebuie să se multiplice înmiit. [3]Dar aici iluziile iau sfârşit. [4]Iertarea este sfârşitul viselor, pentru că e un vis de trezire. [5]Nu e ea însăşi adevărul. [6]Dar îţi indică unde trebuie să fie adevărul, şi te îndrumă cu certitudinea lui Dumnezeu Însuşi. [7]Este un vis în care Fiul lui Dumnezeu se trezeşte la Sinele lui şi la Tatăl lui, ştiind că Ei sunt una.

4. Iertarea este singurul drum care scoate din dezastru, dincolo de toată suferinţa, şi duce, în final, în direcţia opusă morţii. [2]Cum ar putea să existe un alt făgaş, când acesta e planul lui Dumnezeu Însuşi? [3]Şi de ce i te-ai opune, de ce i-ai găsi nod în papură, de ce ai căuta o mie de moduri în care trebuie să fie greşit, o mie de alte posibilităţi?

5. Nu e oare mai înţelept să te bucuri că ai în mână răspunsul la problemele tale? [2]Nu e oare mai inteligent să Îi mulţumeşti Celui Ce dă mântuire şi să Îi accepţi darul cu recunoştinţă? [3]Şi nu e oare un gest de blândeţe faţă de tine însuţi să Îi auzi Vocea şi să înveţi simplele lecţii pe care vrea să le predea, în loc să încerci să Îi respingi cuvintele şi să le înlocuieşti cu ale tale?

6. Cuvintele Lui vor da rezultate. [2]Cuvintele Lui vor mântui. [3]Cuvintele Lui conţin toată speranţa, toată binecuvântarea şi toată bucuria care se pot găsi vreodată pe acest pământ. [4]Cuvintele Lui se nasc în Dumnezeu şi vin la tine cu iubirea Cerului pe ele. [5]Cei ce Îi aud cuvintele au auzit cântecul Cerului. [6]Căci acestea sunt cuvintele în care toate se contopesc într-un tot unitar, în sfârşit. [7]Iar, când se va şterge acesta, Cuvântul lui Dumnezeu va veni să îi ia locul, căci va fi

amintit atuncea şi iubit.

7. Lumea aceasta are multe locuri aparent separate unde îndurarea nu are înțeles şi atacul pare justificat. [2]Dar toate sunt unul singur: un loc în care moartea e oferită Fiului lui Dumnezeu şi Tatălui său. [3]Crezi poate că Ei au acceptat. [4]Dar, dacă mai priveşti o dată locul unde ai zărit sângele Lor, vei percepe în schimb un miracol. [5]Ce prostie să crezi că ar putea să moară! [6]Ce prostie să crezi că poți să ataci! [7]Ce nebunie să crezi că poți fi condamnat şi că sfântul Fiu al lui Dumnezeu poate să moară!

8. Tihna Sinelui tău rămâne neperturbată, neatinsă de gânduri ca acestea şi inconştientă de orice condamnare ce poate avea nevoie de iertare. [2]Visele de orice fel sunt ciudate şi străine de adevăr. [3]Şi ce altceva decât adevărul ar putea să aibă un Gând care clădeşte o punte până la el, să treacă iluziile de cealaltă parte?

9. Astăzi exersăm lăsarea libertății să vină să îşi facă o casă cu tine. [2]Adevărul oferă aceste cuvinte minții tale, ca să găseşti cheia luminii şi să laşi întunericul să înceteze:

> [3]*Numai condamnarea mea mă lezează.*
> [4]*Numai propria mea iertare mă eliberează.*

[5]Nu uita astăzi că nu poate să existe nicio formă de suferință care să nu ascundă un gând neiertător. [6]Şi că nu poate să existe nicio formă de durere pe care iertarea să nu o poată vindeca.

10. Acceptă singura iluzie care proclamă că nu există condamnare în Fiul lui Dumnezeu, şi Cerul va fi amintit pe dată, lumea va fi uitată, toate convingerile ei ciudate vor fi uitate odată cu ea, în timp ce fața lui Cristos apare dezvăluită în sfârşit în acest singur vis. [2]Iată darul pe care îl ține pentru tine Spiritul Sfânt de la Dumnezeu, Tatăl tău. [3]Lasă ziua de azi să fie sărbătorită atât pe pământ, cât şi în casa ta cea sfântă. [4]Fii bun cu Amândoi, când ierți greşelile de care I-ai crezut vinovați, şi vezi cum ți se răsfrânge inocența asupra ta de pe fața lui Cristos.

11. S-a făcut tăcere acum pe tot cuprinsul lumii. [2]S-a făcut linişte acum unde era înainte un iureş înnebunit de gânduri fără sens. [3]S-a făcut lumină senină acum pe toată fața pământului, liniştită într-un somn fără vise. [4]Şi rămâne acum pe fața lui numai Cuvântul lui Dumnezeu. [5]Numai acesta mai poate fi perceput încă o clipă. [6]Şi apoi se termină cu simbolurile, şi tot ce ai crezut vreodată că ai făurit va dispărea complet din mintea pe care Dumnezeu o cunoaşte de-a pururi ca aparținând unicului Său Fiu.

12. Nu există nicio condamnare în el. [2]E perfect în sfințenia lui. [3]Nu are nevoie de gânduri de îndurare. [4]Cine i-ar putea aduce daruri





când totul e al lui? [5]Şi cine ar putea visa să îi ofere iertare Fiului Nepăcătoşeniei Înseşi, atât de asemănător Celui al Cărui Fiu e, încât să priveşti Fiul înseamnă să nu mai percepi, ci numai să cunoşti Tatăl? [6]În această viziune a Fiului, atât de scurtă încât nicio clipă nu stă între această singură imagine şi veşnicie, îți vezi viziunea de sine şi apoi dispari pe veci în Dumnezeu.

13. Astăzi ne apropiem şi mai mult de sfârşitul tuturor lucrurilor care mai stau între această viziune şi văzul nostru. [2]Şi ne bucurăm că am ajuns până aici, şi recunoaştem că Cel Ce ne-a adus aici nu ne va părăsi acum. [3]Căci vrea să ne dea astăzi darul pe care ni l-a dat Dumnezeu prin El. [4]Acum e clipa eliberării tale. [5]A sosit clipa. [6]Astăzi a sosit clipa.

## LECȚIA 199

### Nu sunt un trup. Sunt liber.

1. Libertatea trebuie să fie imposibilă cât timp te percepi ca trup. [2]Trupul e o limită. [3]Cine vrea să își caute libertatea într-un trup o caută unde nu poate fi găsită. [4]Mintea poate fi eliberată când nu se mai vede într-un trup, ferm legată de acesta și adăpostită de prezența lui. [5]Dacă acesta ar fi adevărul, mintea chiar ar fi vulnerabilă!

2. Mintea pusă în slujba Spiritului Sfânt este nelimitată de-a pururi, în toate felurile, dincolo de legile timpului și spațiului, neîngrădită de orice preconcepții, dotată cu puterea și tăria de-a face orice i se cere. [2]Gândurile de atac nu pot să intre într-o minte ca aceasta, pentru că i s-a dat Sursei iubirii, și frica nu poate să pătrundă niciodată într-o minte care s-a atașat iubirii. [3]Ea odihnește în Dumnezeu. [4]Și cine poate să se teamă când trăiește în Inocență și iubește doar?

3. Este esențial pentru progresul tău în acest curs să accepți ideea de azi și să îți fie foarte dragă. [2]Să nu te preocupe că eul o consideră dementă. [3]Trupul i-e drag eului pentru că locuiește în el și trăiește unit cu casa pe care a făcut-o. [4]El face parte din iluzia care îl păzește să nu fie văzut el însuși iluzoriu.

4. Aici se ascunde și aici poate fi văzut ce e. [2]Declară-ți inocența, și ești liber. [3]Trupul dispare, pentru că nu ai altă nevoie de el decât cea pe care o vede Spiritul Sfânt. [4]Pentru aceasta, trupul va apărea ca formă utilă pentru ce trebuie să facă mintea. [5]El devine astfel un mijloc ce ajută la extinderea iertării până la obiectivul atotcuprinzător pe care trebuie să îl atingă, potrivit planului dumnezeiesc.

5. Ține la ideea de astăzi, și exersează-o azi și în fiecare zi. [2]Fă din ea o parte din fiecare interval practic pe care îl întreprinzi. [3]Nu există gând care să nu își sporească astfel puterea de-a ajuta lumea, și nici care să nu câștige și mai multe daruri pentru tine. [4]Cu această idee facem să răsune chemarea libertății în toată lumea. [5]Chiar ai vrea să te scutești de la acceptarea darurilor pe care le dai?

6. Spiritul Sfânt e casa minților care își caută libertatea. [2]În El au găsit ce-au căutat. [3]Rostul trupului acum e neambiguu. [4]Și devine perfect în capacitatea de-a se pune în slujba unui scop neîmpărțit. [5]Răspunzând fără conflict și fără echivoc la mintea care are doar gândul libertății ca obiectiv, trupul slujește și își îndeplinește scopul foarte bine. [6]Fără puterea de-a înrobi, e un vrednic slujitor al libertății pe care caută să o găsească mintea din Spiritul Sfânt.

7. Fii liber astăzi. [2]Și du-le libertatea în dar celor care mai cred că sunt înrobiți într-un trup. [3]Liber să fii, ca Spiritul Sfânt să poată folosi scăparea ta din robie pentru a elibera mulțimea care se percepe înlănțuită, neputincioasă și înfricoșată. [4]Lasă iubirea să le înlocuiască fricile prin tine. [5]Acceptă mântuirea acum și oferă-ți mintea Celui Ce te cheamă să Îi faci acest dar. [6]Căci vrea să îți dea libertate deplină, bucurie deplină și speranța care își găsește deplina împlinire în Dumnezeu.





8. Tu ești Fiul lui Dumnezeu. [2]În nemurire trăiești de-a pururi. [3]Nu vrei să îți readuci mintea la această stare? [4]Atunci exersează bine gândul pe care ți-l dă Spiritul Sfânt pentru astăzi. [5]Frații tăi stau în el eliberați odată cu tine, lumea e binecuvântată laolaltă cu tine, Fiul lui Dumnezeu nu va mai plânge și Cerul aduce mulțumiri pentru sporul de bucurie pe care i-l aduce exersarea ta chiar și lui. [6]Iar Dumnezeu Însuși Își extinde Iubirea și fericirea de fiecare dată când spui:

> *[7]Nu sunt un trup. [8]Sunt liber. [9]Aud Vocea pe care mi-a dat-o Dumnezeu, singura de care ascultă mintea mea.*

## LECŢIA 200

### Nu există altă pace decât pacea lui Dumnezeu.

1. Nu mai căuta. [2]Nu vei găsi altă pace decât pacea lui Dumnezeu. [3]Acceptă faptul acesta şi scuteşte-te de agonia şi mai multor decepţii amare, a disperării crunte, şi a senzaţiei de neputinţă împietrită şi îndoială. [4]Nu mai căuta. [5]Nu ai altceva de găsit decât pacea lui Dumnezeu, dacă nu cumva cauţi nefericire şi durere.

2. Iată punctul final la care trebuie să ajungă în cele din urmă fiecare, să lepede toată speranţa de-a-şi găsi fericirea acolo unde niciuna nu există; de-a fi mântuit de ceva ce poate numai să rănească; de-a face pace din haos, bucurie din durere şi Cer din iad. [2]Nu mai încerca să câştigi prin pierdere, nici să mori ca să trăieşti. [3]Nu faci decât să ceri înfrângere.

3. Dar poţi să ceri la fel de uşor iubire, fericire şi viaţă veşnică în pace fără de sfârşit. [2]Cere asta, şi nu poţi decât să câştigi. [3]Cerând ce ai deja nu poţi decât să reuşeşti. [4]Cerând să fie adevărat ce este fals nu poţi decât să dai greş. [5]Iartă-ţi închipuirile deşarte şi nu mai căuta ce nu poţi să găseşti. [6]Căci ce poate să fie mai ridicol decât să tot cauţi iadul, când tot ce trebuie să faci e să îţi deschizi ochii ca să realizezi că Cerul se află în faţa ta, printr-o uşă care se deschide uşor să te primească?

4. Vino acasă. [2]Nu ţi-ai găsit fericirea în locuri străine şi în forme străine care nu au pentru tine niciun înţeles, deşi ai încercat să le dai un înţeles. [3]Nu de lumea asta aparţii. [4]Eşti un străin aici. [5]Dar ţi-e dat să găseşti mijloacele prin care lumea nu mai pare să fie o temniţă sau o închisoare pentru nimeni.

5. Ţi se dă libertate acolo unde ai văzut numai lanţuri şi uşi de fier. [2]Dar trebuie să îţi schimbi mentalitatea despre rostul lumii, dacă vrei să îţi găseşti scăparea. [3]Vei fi înlănţuit până vei vedea lumea întreagă binecuvântată, şi îl vei elibera de greşelile tale pe fiecare în parte şi îl vei cinsti aşa cum e. [4]Nu tu l-ai făcut pe el şi nici pe tine. [5]Şi, în timp ce îl eliberezi pe unul, celălalt e acceptat aşa cum este.

6. Ce face iertarea? [2]De fapt, nu are funcţie şi nu face nimic. [3]Căci e necunoscută în Cer. [4]Numai în iad e nevoie de ea, şi trebuie să îndeplinească o funcţie măreaţă. [5]Oare nu e un scop demn scăparea preaiubitului Fiu al lui Dumnezeu de visele rele pe care şi le imaginează, dar pe care le consideră adevărate? [6]Cine poate spera mai mult, cât timp pare să aibă de ales între succes şi eşec, iubire şi frică?

7. Nu există altă pace decât pacea lui Dumnezeu, pentru că El are un singur Fiu, care nu poate făuri o lume în opoziţie cu Voia lui





Dumnezeu şi a lui, aceeaşi cu a Lui. [2]Ce ar putea spera să găsească într-o lume ca aceasta? [3]Ea nu poate avea realitate, pentru că nu a fost creată niciodată. [4]Tocmai aici vrea să îşi caute pacea? [5]Sau trebuie să vadă că, aşa cum o priveşte el, lumea nu poate decât să amăgească? [6]Dar poate să înveţe să o privească altfel şi să găsească pacea lui Dumnezeu.

8. Pacea e puntea pe care o va trece fiecare, să lase în urmă lumea aceasta. [2]Dar pacea începe în lumea percepută a fi altfel şi duce, de la această nouă percepţie, la poarta Cerului şi mai departe. [3]Pacea e răspunsul la obiective conflictuale, la călătorii fără rost, la căutări înnebunite şi deşarte, şi la strădanii fără înţeles. [4]Acum, drumul e uşor şi coboară lin spre puntea unde stă libertatea în pacea lui Dumnezeu.

9. Să nu ne rătăcim astăzi din nou. [2]Mergem la Cer şi drumul este drept. [3]Numai dacă încercăm să ne abatem de la el pot să apară amânări şi timpi irosiţi în zadar pe poteci înspinate. [4]Numai Dumnezeu e sigur, şi El ne va îndruma paşii. [5]Nu Îşi va părăsi Fiul la nevoie, nici nu îl va lăsa să rătăcească la nesfârşit departe de casă. [6]Tatăl cheamă; Fiul va auzi. [7]Şi asta-i tot ce e de spus despre ce pare a fi o lume separată de Dumnezeu, unde trupurile au realitate.

10. Acum e linişte. [2]Nu mai căuta. [3]Ai ajuns la locul unde drumul e acoperit cu frunzele falselor dorinţe, căzute din copacii neputinţei pe care ai căutat-o înainte. [4]Le ai acum sub picioare. [5]Şi îţi ridici privirile spre Cer, ochii trupului mai servindu-ţi doar o clipă. [6]Pacea e deja recunoscută, în sfârşit, şi poţi să îi simţi îmbrăţişarea moale învăluindu-ţi inima şi mintea cu mângâiere şi iubire.

11. Astăzi nu căutăm idoli. [2]Pacea nu poate fi găsită în ei. [3]Pacea lui Dumnezeu este a noastră, şi numai asta vom accepta şi vom dori. [4]Pace nouă astăzi. [5]Căci am găsit o cale simplă şi voioasă de-a părăsi lumea ambiguităţii şi de-a ne înlocui obiectivele labile şi visurile solitare cu un scop neîmpărţit şi cu tovărăşie. [6]Căci pacea este uniune, dacă e pacea lui Dumnezeu. [7]Nu mai căutăm. [8]Suntem aproape de casă şi ne apropiem tot mai mult de fiecare dată când spunem:

> *[9]Nu există altă pace decât pacea lui Dumnezeu;*
> *Şi sunt bucuros şi recunoscător că e aşa.*

## RECAPITULAREA a VI-a

### Introducere

1. În această recapitulare, luăm o singură idee în fiecare zi și o exersăm cât mai des posibil. [2]Pe lângă intervalul pe care i-l acorzi dimineața și seara, timp de cincisprezece minute cel puțin, și rapelurile din oră în oră pe tot parcursul zilei, folosește ideea între ore cât de des. [3]Fiecare idee în parte ar fi suficientă pentru mântuire, dacă ai învăța-o cu adevărat. [4]Fiecare ar fi de ajuns să te elibereze și să elibereze lumea de fiecare formă de robie, și să invite amintirea lui Dumnezeu să revină.

2. Ținând cont de aceste lucruri, ne începem exersarea, recapitulând cu atenție gândurile pe care ni le-a oferit Spiritul Sfânt în ultimele douăzeci de lecții. [2]Fiecare în parte conține întregul curs dacă o înțelegi, o practici, o accepți și o aplici la toate întâmplările care par să aibă loc pe tot parcursul zilei. [3]Una e de ajuns. [4]Dar de la ea nu trebuie să faci nicio excepție. [5]De aceea, trebuie să le folosim pe toate și să le lăsăm să se contopească într-un tot unitar, fiecare contribuind la întregul pe care îl învățăm.

3. Ca în recapitularea precedentă, și aceste intervale practice sunt concepute în jurul unei teme principale cu care ne începem și ne încheiem fiecare lecție. [2]Iat-o:

*[3]Nu sunt un trup. [4]Sunt liber.*
*[5]Căci sunt tot așa cum m-a creat Dumnezeu.*

[6]Cu asta ne începem și ne încheiem ziua. [7]Și o repetăm la cumpăna dintre ore sau când ne amintim, în rest, că avem o funcție care transcende lumea pe care o vedem. [8]În afară de aceasta și de o repetare a gândului special pe care îl exersăm în ziua respectivă, nu se prevede nicio formă de exercițiu, cu excepția renunțării profunde la tot ce ți se învălmășește în minte, făcând-o surdă în fața rațiunii, a sănătății mintale și a simplului adevăr.

4. În această recapitulare vom încerca să trecem de toate cuvintele și de toate formele speciale de exersare. [2]Căci încercăm, de data aceasta, să ajungem – cu un ritm accelerat, pe o cale mai scurtă – la seninătatea și pacea lui Dumnezeu. [3]Ne închidem pur și simplu ochii, și uităm tot ce am crezut că știm și că înțelegem. [4]Căci așa ni se dă să ne eliberăm de tot ce nu am știut și nu am reușit să înțelegem.

5. Există o singură excepție de la această lipsă de structură. [2]Nu lăsa niciun gând deșert să treacă necontestat. [3]Dacă observi vreunul, nea-





gă-i instăpânirea și grăbește-te să îți asiguri mintea că nu e ce vrea să aibă. [4]Apoi las-o încetișor să renunțe la gândul pe care l-ai negat, înlocuindu-l sigur și rapid cu ideea pe care o exersăm în ziua respectivă.

6. Când ești tentat, grăbește-te să îți proclami libertatea de ispită, spunând:

*[2]Nu vreau gândul acesta. [3]Aleg în schimb ___.*

[4]Repetă apoi ideea zilei și las-o să înlocuiască ce-ai gândit. [5]În afara acestor aplicații speciale ale ideii fiecărei zile, nu vom adăuga decât câteva expresii formale sau gânduri concrete pentru a facilita exersarea. [6]Dăm, în schimb, aceste momente de tihnă Profesorului Care ne învață în liniște, ne vorbește despre pace și dă gândurilor noastre tot înțelesul pe care îl au.

7. Lui Îi ofer această recapitulare pentru tine. [2]Te pun în grija Lui și Îl las să te învețe ce să faci, să spui și să gândești, de fiecare dată când apelezi la El. [3]El nu va ezita să îți stea la dispoziție de fiecare dată când Îl chemi într-ajutor. [4]Să Îi oferim toată recapitularea pe care o pornim acum, și să nu uităm Cui I s-a dat, în timp ce exersăm zi de zi, înaintând spre obiectivul pe care ni l-a stabilit El; lăsându-L pe El să ne învețe cum să mergem și având deplină încredere în El că ne va arăta modalitatea cea mai bună în care fiecare interval practic poate să devină un dar de iubire și libertate închinat lumii întregi.

## LECŢIA 201

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt tot aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (181) Am încredere în fraţii mei, care sunt una cu mine.

*[2]Nu există cineva care să nu îmi fie frate. [3]Sunt binecuvântat să fiu una cu universul şi cu Dumnezeu, Tatăl meu, unic Creator al întregului care e Sinele meu, de-a pururi Una cu mine.*

**[4]Nu sunt un trup. [5]Sunt liber.**
**[6]Căci sunt tot aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECŢIA 202

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt tot aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (182) Voi sta liniştit o clipă şi voi merge acasă.

*[2]De ce aş alege să mai stau o clipă unde nu îmi este locul, când Dumnezeu Însuşi mi-a dat Vocea Lui să mă cheme acasă?*

**[3]Nu sunt un trup. [4]Sunt liber.**
**[5]Căci sunt tot aşa cum m-a creat Dumnezeu.**





## LECŢIA 203

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt tot aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (183) Invoc Numele lui Dumnezeu şi al meu.

*[2]Numele lui Dumnezeu este eliberarea mea de fiecare gând de rău şi de păcat, pentru că este deopotrivă al meu şi al Său.*

**[3]Nu sunt un trup. [4]Sunt liber.**
**[5]Căci sunt tot aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECŢIA 204

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt tot aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (184) Numele lui Dumnezeu e moştenirea mea.

*[2]Numele lui Dumnezeu îmi aminteşte că sunt Fiul Lui, nu robul timpului, neîncătuşat de legi care stăpânesc lumea iluziilor bolnave, liber în Dumnezeu şi în vecii vecilor una cu El.*

**[3]Nu sunt un trup. [4]Sunt liber.**
**[5]Căci sunt tot aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 205

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt tot așa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (185) Vreau pacea lui Dumnezeu.

*[2]Pacea lui Dumnezeu e tot ce vreau. [3]Pacea lui Dumnezeu e singurul meu obiectiv, scopul întregii mele existențe aici, deznodământul pe care îl caut, rostul, funcția și viața mea, cât timp stau unde nu sunt acasă.*

**[4]Nu sunt un trup. [5]Sunt liber.**
**[6]Căci sunt tot așa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 206

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (186) Mântuirea lumii depinde de mine.

*[2]Mi s-au încredințat darurile lui Dumnezeu, pentru că sunt Fiul Lui. [3]Și vreau să Îi dau darurile acolo unde le-a hărăzit să fie.*

**[4]Nu sunt un trup. [5]Sunt liber.**
**[6]Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**





## LECȚIA 207

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (187) Binecuvântez lumea pentru că mă binecuvântez pe mine însumi.

*[2]Binecuvântarea lui Dumnezeu se răsfrânge asupra mea din străfundul inimii mele, unde stă El. [3]Nu trebuie decât să apelez la El, și fiecare tristețe se topește când accept Iubirea Lui nețărmurită pentru mine.*

**[4]Nu sunt un trup. [5]Sunt liber.**
**[6]Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 208

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (188) Pacea lui Dumnezeu strălucește acum în mine.

*[2]Voi sta liniștit și voi lăsa pământul să stea liniștit odată cu mine. [3]Și, în liniștea aceasta, vom găsi pacea lui Dumnezeu. [4]Ea e în inima mea, care stă mărturie pentru Dumnezeu Însuși.*

**[5]Nu sunt un trup. [6]Sunt liber.**
**[7]Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 209

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (189) Simt în mine acum Iubirea lui Dumnezeu.

*[2]Iubirea lui Dumnezeu e tot ce m-a creat. [3]Iubirea lui Dumnezeu e tot ce sunt. [4]Iubirea lui Dumnezeu m-a proclamat Fiul Lui. [5]Iubirea lui Dumnezeu din mine mă eliberează.*

**[6]Nu sunt un trup. [7]Sunt liber.**
**[8]Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 210

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (190) Aleg bucuria lui Dumnezeu în loc de durere.

*[2]Durerea e propria mea idee. [3]Nu e un Gând de-al lui Dumnezeu, ci unul gândit de mine, separat de El şi de Voia Lui. [4]Voia Lui pentru preaiubitul Lui Fiu e bucurie şi numai bucurie. [5]Şi pe aceasta o aleg, în loc de ce am făurit eu.*

**[6]Nu sunt un trup. [7]Sunt liber.**
**[8]Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**





## LECȚIA 211

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (191) Sunt sfântul Fiu al lui Dumnezeu Însuşi.

*[2]În linişte şi cu adevărată umilinţă caut slava lui Dumnezeu, să o văd în Fiul creat de El pentru a fi Sinele meu.*

**[3]Nu sunt un trup. [4]Sunt liber.**
**[5]Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 212

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (192) Am o funcţie pe care Dumnezeu ar vrea să o ocup.

*[2]Caut funcţia care mă va elibera de toate iluziile deşarte ale lumii. [3]Numai funcţia pe care mi-a dat-o Dumnezeu îmi poate oferi libertate. [4]Numai pe aceasta o caut şi numai pe aceasta o voi accepta ca a mea.*

**[5]Nu sunt un trup. [6]Sunt liber.**
**[7]Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 213

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (193) Toate lucrurile sunt lecții pe care Dumnezeu ar vrea să le învăț.

*[2]O lecție e un miracol pe care mi-l oferă Dumnezeu, în locul gândurilor făurite de mine, care îmi fac numai rău. [3]Ce învăț de la El devine modul în care sunt eliberat. [4]Așa că aleg să învăț lecțiile Lui și să le uit pe ale mele.*

**[5]Nu sunt un trup. [6]Sunt liber.**
**[7]Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 214

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (194) Pun viitorul în Mâinile lui Dumnezeu.

*[2]Trecutul a trecut, viitorul nu e încă. [3]Acum sunt eliberat de amândouă. [4]Căci ce dă Dumnezeu nu poate fi decât spre bine. [5]Iar eu accept că îmi aparține numai ce dă El.*

**[6]Nu sunt un trup. [7]Sunt liber.**
**[8]Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**





## LECȚIA 215

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (195) Iubirea e calea pe care o urmez cu recunoștință.

*[2]Spiritul Sfânt e singura mea Călăuză. [3]El mă însoțește drăgăstos. [4]Iar eu Îi aduc mulțumiri pentru că îmi arată pe unde să merg.*

**[5]Nu sunt un trup. [6]Sunt liber.**
**[7]Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 216

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (196) De răstignit, mă pot răstigni numai pe mine însumi.

*[2]Tot ce fac îmi fac mie. [3]Dacă atac, sufăr. [4]Dar, dacă iert, mi se va da mântuire.*

**[5]Nu sunt un trup. [6]Sunt liber.**
**[7]Căci sunt încă așa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 217

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (197) De câştigat, pot câştiga numai recunoştinţa mea.

*[2]Cine ar trebui să aducă mulţumiri pentru mântuirea mea, dacă nu eu? [3]Şi cum pot să găsesc Sinele Căruia I se cuvin mulţumirile mele, dacă nu prin mântuire?*

**[4]Nu sunt un trup. [5]Sunt liber.**
**[6]Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 218

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (198) Numai condamnarea mea mă lezează.

*[2]Condamnarea mea îmi ţine viziunea întunecată şi, prin ochii mei nevăzători, nu pot să văd viziunea slavei mele. [3]Azi însă pot să întrezăresc această slavă şi să mă bucur.*

**[4]Nu sunt un trup. [5]Sunt liber.**
**[6]Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**





## LECȚIA 219

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (199) Nu sunt un trup. [2]Sunt liber.

*[3]Sunt Fiul lui Dumnezeu. [4]Opreşte-te, minte, şi gândeşte-te o clipă la acest lucru. [5]Şi apoi întoarce-te pe pământ, fără derută în ce îl priveşte pe cel iubit de Tatăl meu de-a pururi ca singurul Său Fiu.*

**[6]Nu sunt un trup. [7]Sunt liber.**
**[8]Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

## LECȚIA 220

**Nu sunt un trup. Sunt liber.**
**Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

1. (200) Nu există altă pace decât pacea lui Dumnezeu.

*[2]Să nu mă abat de la calea păcii, căci sunt pierdut pe alte căi decât aceasta. [3]Dar să Îl urmez pe Cel Ce mă conduce acasă, şi pacea e la fel de certă ca Iubirea lui Dumnezeu.*

**[4]Nu sunt un trup. [5]Sunt liber.**
**[6]Căci sunt încă aşa cum m-a creat Dumnezeu.**

# PARTEA a II-a

## Introducere

1. Cuvintele vor însemna puţin acum. [2]Le folosim doar ca repere de care nu mai depindem acum. [3]Căci căutăm numai trăirea directă a adevărului. [4]Lecţiile ce-au mai rămas nu sunt decât simple prefeţe la momentele în care vom părăsi lumea durerii şi vom intra în inima păcii. [5]Acum începem să atingem obiectivul stabilit de curs, şi să găsim deznodământul spre care au tins întotdeauna exerciţiile noastre.

2. Ne propunem acum să lăsăm exerciţiile să fie un simplu început. [2]Căci ne aşteptăm cu nădejde liniştită Tatăl şi Dumnezeul. [3]Ne-a făgăduit că va face chiar El ultimul pas. [4]Şi suntem siguri că făgăduinţele Lui se îndeplinesc. [5]Am parcurs o mare parte din drum şi acum Îl aşteptăm pe El. [6]Vom continua să ne petrecem obişnuitul timp cu El în fiecare dimineaţă şi seară, atât cât ne face fericiţi. [7]Acum nu vom considera timpul o chestiune de durată. [8]Vom folosi atât cât vom avea nevoie pentru rezultatul pe care îl dorim. [9]Şi nu vom uita, în rest, să ne amintim oră de oră să Îl chemăm pe Dumnezeu când avem nevoie de El, de fiecare dată când suntem tentaţi să ne uităm obiectivul.

3. Vom continua să avem un gând principal în toate zilele care urmează, şi vom folosi gândul respectiv pentru a ne prefaţa momentele de odihnă şi a ne calma minţile la nevoie. [2]Dar nu ne vom mulţumi cu simpla exersare în clipele sfinte care au mai rămas în încheierea anului dat lui Dumnezeu. [3]Spunem câteva cuvinte simple de bun venit şi aşteptăm să ni Se reveleze Tatăl, după cum ne-a făgăduit. [4]L-am chemat, iar El a făgăduit că Fiul Lui nu va rămâne fără răspuns când Îi invocă Numele.

4. Acum venim la El doar cu Cuvântul Lui în minţi şi în inimi, şi Îl aşteptăm să facă înspre noi pasul despre care ne-a spus, prin Vocea Lui, că nu va ezita să Îl facă atunci când Îl vom invita. [2]El nu Şi-a lăsat Fiul în toată nebunia lui, nici nu i-a înşelat încrederea în El. [3]Oare credinţa Lui nu L-a făcut să merite invitaţia pe care o caută ca să ne facă fericiţi? [4]O vom oferi, şi va fi acceptată. [5]Aşa ne vom petrece acum momentele cu El. [6]Rostim cuvintele de invitaţie pe care ni le sugerează Vocea Lui şi apoi Îl aşteptăm să vină.

5. Acum se împlineşte profeţia. [2]Acum se ţin şi se împlinesc toate făgăduinţele străvechi. [3]Nu mai rămâne niciun pas pe care să îl separe timpul de săvârşirea lui. [4]Căci nu putem acum să nu izbutim. [5]Şezi în linişte şi aşteaptă-ţi Tatăl. [6]El a voit să vină la tine când recunoşti că este voia ta să vină. [7]Şi nu ai fi putut ajunge atât de departe dacă





nu ai vedea, oricât de vag, că este voia ta.

6. Sunt atât de aproape de tine, încât nu putem să nu izbutim. [2]Tată, Îţi dăm aceste momente sfinte, drept recunoştinţă faţă de Cel Ce ne-a învăţat cum să lăsăm lumea durerii în schimbul înlocuitorului ei, dat nouă de către Tine. [3]Acum nu privim înapoi. [4]Privim înainte şi ne aţintim ochii asupra sfârşitului călătoriei. [5]Acceptă aceste mici daruri de mulţumire de la noi, în timp ce, prin viziunea lui Cristos, întrezărim o lume dincolo de cea pe care am făurit-o noi, şi acceptăm ca lumea respectivă să fie înlocuitorul total al lumii noastre.

7. Şi acum aşteptăm în linişte, netemători şi siguri de venirea Ta. [2]Am căutat să ne găsim calea urmând Călăuza pe care ne-ai trimis-o Tu. [3]Nu am ştiut calea, dar Tu nu ne-ai uitat. [4]Şi ştim că nu ne vei uita acum. [5]Nu cerem decât să se împlinească făgăduinţele Tale străvechi, care e Voia Ta să se împlinească. [6]Cerând asta, voia noastră este una cu a Ta. [7]Tatăl şi Fiul, a Căror Voie sfântă a creat tot ce există, nu pot da greş în nimic. [8]Cu această certitudine, facem aceşti ultimi câţiva paşi spre Tine şi ne bazăm cu încredere pe Iubirea Ta, care nu va înşela aşteptările Fiului care Te cheamă.

8. Aşa începem ultima parte a acestui an sfânt, pe care l-am petrecut împreună în căutarea adevărului şi a lui Dumnezeu, Care e singurul lui Creator. [2]Am găsit calea pe care ne-a ales-o El şi am ales să o urmăm după cum vrea El să mergem. [3]Mâna Lui ne-a susţinut. [4]Gândurile Lui au luminat întunericul minţilor noastre. [5]Iubirea Lui ne-a chemat neîncetat de la începuturile timpului.

9. Am dorit ca Dumnezeu să nu aibă parte de Fiul pe care Şi l-a creat. [2]Am vrut ca Dumnezeu să Se schimbe şi să fie ce vrem să facem noi din El. [3]Şi am crezut că dorinţele noastre demente sunt purul adevăr. [4]Acum ne bucurăm că toate acestea se desfac şi nu mai considerăm iluziile purul adevăr. [5]Amintirea lui Dumnezeu licăreşte de-a lungul vastelor orizonturi ale minţilor noastre. [6]Încă o clipită, şi va răsări din nou. [7]Încă o clipită, şi noi, Fiii lui Dumnezeu, suntem cu bine acasă, unde vrea El să fim.

10. Acum, nevoia de-a exersa e pe sfârşite. [2]Căci, în această secţiune de sfârşit, vom ajunge să înţelegem că nu e nevoie decât să Îl chemăm pe Dumnezeu ca toate tentaţiile să dispară. [3]În loc de cuvinte, nu trebuie decât să simţim Iubirea Lui. [4]În loc de rugăciuni, nu trebuie decât să invocăm Numele Lui. [5]În loc să judecăm, nu trebuie decât să stăm liniştiţi şi să lăsăm toate lucrurile să fie vindecate. [6]Vom accepta modul în care se va încheia planul lui Dumnezeu, după cum am primit şi modul în care a început. [7]Acum a ajuns la îndeplinire. [8]Anul acesta ne-a adus la veşnicie.

11. Mai folosim cuvintele într-un alt scop. [2]Din când în când, presărate printre lecţiile noastre zilnice şi intervalele de trăire profundă,

fără cuvinte, care urmează după ele, vor apărea instrucțiuni pe teme de relevanță deosebită. [3]Aceste gânduri speciale trebuie recapitulate în fiecare zi, ținând-o tot așa cu fiecare în parte până ți se dă gândul următor. [4]Citește-le pe îndelete și gândește-te un pic la fiecare înaintea uneia dintre clipele sfinte și binecuvântate ale zilei. [5]Iată acum prima dintre aceste instrucțiuni.





## 1. Ce este iertarea?

1. Iertarea recunoaște că ce ai crezut că a făcut fratele tău nu s-a produs. [2]Ea nu se apucă să ierte la păcate, făcând din ele o realitate. [3]Ci vede că nu a fost niciun păcat. [4]Și, în această viziune, toate păcatele îți sunt iertate. [5]Ce e păcatul, decât o idee falsă despre Fiul lui Dumnezeu? [6]Iertarea îi vede pur și simplu falsitatea și, prin urmare, îi dă drumul. [7]Și ce poate atunci să îi ia locul e Voia lui Dumnezeu.
2. O gândire neiertătoare e una care emite o judecată pe care nu o va pune la îndoială, deși nu e adevărată. [2]Mintea e închisă și nu va fi eliberată. [3]Gândirea protejează proiecția, strângând lanțurile așa încât distorsiunile sunt mai voalate și mai obscure, mai greu accesibile îndoielii, și ținute mai departe de rațiune. [4]Ce poate interveni între o proiecție fixă și țelul pe care și l-a ales ca obiectiv dorit?
3. O gândire neiertătoare face multe lucruri. [2]Își urmărește obiectivul cu o activitate frenetică, stâlcind și răsturnând ce consideră că vine în conflict cu drumul pe care și l-a ales. [3]Distorsiunea este scopul ei și, totodată, mijlocul prin care vrea să îl atingă. [4]Se lansează în încercări furibunde de-a zdrobi realitatea, fără să îi pese de orice ar părea să îi contrazică punctul de vedere.
4. Iertarea, pe de altă parte, stă liniștită și, plină de seninătate, nu face absolut nimic. [2]Nu ofensează niciun aspect al realității, nici nu caută să o stâlcească în aparențe care îi plac. [3]Se uită pur și simplu, așteaptă și nu judecă. [4]Cel ce nu vrea să ierte trebuie să judece, căci trebuie să justifice de ce nu iartă. [5]Dar cel ce vrea să se ierte trebuie să învețe să primească adevărul exact așa cum este.
5. Nu fă nimic, atunci, și lasă iertarea să îți arate ce să faci, prin Cel Care e Călăuza ta, Mântuitorul și Ocrotitorul tău, tare în speranță și sigur de reușita ta finală. [2]El te-a iertat deja, căci asta e funcția Lui, dată Lui de Dumnezeu. [3]Acum trebuie să Îi împărtășești funcția și să îl ierți pe cel pe care El l-a mântuit, a cărui nepăcătoșenie o vede și pe care îl cinstește ca Fiul lui Dumnezeu.

## LECȚIA 221

### Pace minții mele. Să mi se potolească toate gândurile.

1. *Tată, vin la Tine azi să caut pacea pe care numai Tu o poți da. ²Vin în tăcere. ³În liniștea inimii mele, în străfundurile minții mele, aștept și ascult Vocea Ta. ⁴Tatăl meu, vorbește-mi azi. ⁵Vin să aud Vocea Ta în tăcere, cu certitudine și cu iubire, sigur că îmi vei auzi chemarea și îmi vei răspunde.*

2. Acum așteptăm în liniște. ²Dumnezeu e aici, pentru că așteptăm împreună. ³Sunt sigur că El îți va vorbi și că vei auzi. ⁴Acceptă-mi încrederea, căci e a ta. ⁵Mințile noastre sunt îngemănate. ⁶Așteptăm cu un singur scop: acela de-a auzi răspunsul Tatălui nostru la chemarea noastră, de-a ne lăsa gândurile să ni se potolească și de-a găsi pacea Lui, de-a-L auzi vorbindu-ne despre ce suntem și de-a i Se revela Fiului Său.

## LECȚIA 222

### Dumnezeu e cu mine. Viețuiesc și mă mișc în El.

1. Dumnezeu e cu mine. ²El e Sursa mea de viață, viața lăuntrică, aerul pe care îl respir, hrana prin care subzist, apa care mă reînnoiește și mă purifică. ³El e casa mea, în care viețuiesc și mă mișc, Spiritul care îmi îndrumă faptele, care îmi oferă Gândurile Lui și îmi garantează că sunt ferit de toată durerea. ⁴El mă acoperă cu bunătate și cu grijă, și ține numai în iubire Fiul asupra căruia Se răsfrânge și care se răsfrânge și el asupra Lui. ⁵Cât de liniștit e cel ce cunoaște adevărul spuselor Lui de astăzi!

2. *Tată, nu avem alte cuvinte pe buze și în minți decât Numele Tău, în timp ce pătrundem, liniștiți, în Prezența Ta acum și cerem să ne odihnim cu Tine în pace o vreme.*





## LECȚIA 223

### Dumnezeu e viața mea. Nu am altă viață decât a Lui.

1. Am greșit când am crezut că trăiesc independent de Dumnezeu, o entitate separată care se mișcă în izolare, nelegată de nimic și găzduită într-un trup. ²Acum știu că viața mea e a lui Dumnezeu, că nu am altă casă și că nu exist separat de El. ³El nu are Gânduri care nu fac parte din mine, iar eu nu le am decât pe cele care sunt ale Lui.

2. *Tatăl nostru, lasă-ne să vedem fața lui Cristos în loc de greșelile noastre. ²Căci noi, care suntem Fiul Tău sfânt, suntem nepăcătoși. ³Vrem să ne vedem nepăcătoșenia, căci vinovăția proclamă că nu suntem Fiul Tău. ⁴Și nu vrem să Te uităm. ⁵Ne simțim singuri aici și ne este dor de Cer, unde suntem acasă. ⁶Astăzi vrem să ne întoarcem. ⁷Numele nostru e al Tău și adeverim că suntem Fiul Tău.*

## LECȚIA 224

### Dumnezeu e Tatăl meu, și El Își iubește Fiul.

1. Adevărata mea Identitate e atât de sigură, de nobilă, fără de păcat, slăvită și măreață, atât de binefăcătoare și de lipsită de vinovăție, încât Cerul așteaptă să își primească lumina de la Ea. ²Tot ea luminează și lumea. ³E darul pe care mi l-a dat Tatăl meu și pe care îl dau lumii. ⁴Nu există alt dar care să poată fi dat sau primit. ⁵Asta e realitatea, și numai asta. ⁶Acesta e sfârșitul iluziei. ⁷Acesta e adevărul.

2. *Numele meu, o Tată, Îți mai este cunoscut. ²Eu L-am uitat și nu știu încotro mă îndrept, cine sunt sau ce fac. ³Reamintește-mi, Tată, căci sunt sătul de lumea pe care o văd. ⁴Dezvăluie-mi ce vrei Tu să văd în schimb.*

## LECȚIA 225

### Dumnezeu e Tatăl meu, şi Fiul Lui Îl iubeşte.

1. *Tată, trebuie să răspund cu iubire la Iubirea pe care o ai față de mine, căci a da şi a primi este acelaşi lucru, iar Tu mi-ai dat toată Iubirea Ta. ²Trebuie să răspund la ea în acelaşi fel, căci vreau să conştientizez pe deplin că e a mea, să o țin vie în mintea mea şi în blânda ei lumină, neprihănită, iubită, cu frica în urmă şi doar cu pacea înainte. ³Ce tihnită e calea pe care e condus la Tine iubitorul Tău Fiu!*

2. Frate, găsim acum această tihnă. ²Calea e deschisă. ³O urmăm acum în pace, împreună. ⁴Mi-ai întins mâna şi nu te voi părăsi niciodată. ⁵Suntem una, şi căutăm numai această unitate în timp ce parcurgem aceşti câțiva paşi finali care încheie o călătorie neîncepută.

## LECȚIA 226

### Mă aşteaptă casa mea. Mă voi grăbi să ajung la ea.

1. Pot părăsi cu totul lumea aceasta dacă vreau. ²Nu moartea face posibil acest lucru, ci schimbarea mentalității despre rostul lumii. ³Dacă cred că are o valoare în felul în care o văd acum, aşa va şi rămâne pentru mine. ⁴Dar, dacă nu văd nicio valoare în lume în felul în care o văd eu, nimic ce vreau să țin al meu sau să urmăresc ca țintă, ea se va duce de la mine. ⁵Căci nu am căutat iluzii să înlocuiască adevărul.

2. *Tată, casa mea îmi aşteaptă întoarcerea voioasă. ²Brațele Tale sunt deschise şi Îți aud Vocea. ³De ce trebuie să zăbovesc într-un loc al dorințelor deşarte şi al viselor spulberate, când Cerul poate fi atât de uşor al meu?*





## LECȚIA 227

### Aceasta este clipa sfântă a eliberării mele.

1. *Tată, azi e ziua eliberării mele, pentru că voia mea este a Ta. ²M-am gândit să îmi fac o altă voie. ³Dar nimic din ce am gândit independent de Tine nu există. ⁴Şi sunt liber pentru că am greşit şi nu mi-am tulburat deloc realitatea cu iluziile mele. ⁵Acum renunț la ele şi le depun la picioarele adevărului, să dispară pentru totdeauna din mintea mea. ⁶Iată clipa sfânta a eliberării mele. ⁷Tată, ştiu că voia mea e una cu a Ta.*

2. Aşa ne găsim azi întoarcerea voioasă în Cer, pe care nu l-am părăsit de fapt niciodată. ²Fiul lui Dumnezeu îşi depune astăzi visele. ³Fiul lui Dumnezeu revine azi acasă, dezlegat de păcat şi înveşmântat în sfințenie, mintea corectă redându-i-se în sfârşit.

## LECȚIA 228

### Dumnezeu nu m-a condamnat. Nici eu nu o mai fac.

1. Tatăl meu îmi cunoaşte sfințenia. ²Oare să Îi neg cunoaşterea şi să cred în ceea ce cunoaşterea Lui face imposibil? ³Să iau ca adevărat ce proclamă El ca fals? ⁴Sau să iau de bun Cuvântul Lui despre ce sunt, din moment ce El e Creatorul meu şi Cel Care cunoaşte adevărata condiție a Fiului Său?

2. *Tată, am greşit în ce mă priveşte, pentru că nu mi-am dat seama de Sursa din care am venit. ²Nu am părăsit această Sursă ca să intru într-un trup şi ca să mor. ³Sfințenia mea rămâne o parte din mine, aşa cum şi eu fac parte din Tine. ⁴Iar greşelile mele în privința mea sunt vise. ⁵Le dau drumul astăzi. ⁶Şi stau gata să primesc numai Cuvântul Tău despre ce sunt.*

## LECȚIA 229

### Iubirea, care m-a creat, este ce sunt.

1. Îmi caut propria Identitate și O găsesc în cuvintele acestea: „Iubirea, care m-a creat, este ce sunt". [2]Acum nu mai trebuie să caut. [3]Iubirea a învins. [4]Mi-a așteptat atât de liniștită venirea acasă, încât nu îmi voi mai lua privirea de la sfânta față a lui Cristos. [5]Și ce văd atestă adevărul Identității pe care am încercat să O pierd, dar pe care Tatăl meu a salvgardat-O pentru mine.

2. *Tată, Îți mulțumesc pentru ce sunt; pentru că mi-ai păstrat Identitatea neștirbită și fără de păcat, în mijlocul tuturor gândurilor de păcat pe care le-a inventat mintea mea nesăbuită. [2]Și Îți mulțumesc că m-ai scăpat de ele. [3]Amin.*

## LECȚIA 230

### Acum voi căuta și voi găsi pacea lui Dumnezeu.

1. În pace am fost creat. [2]Și în pace rămân. [3]Nu mi-e dat să îmi schimb Sinele. [4]Cât de milostiv e Dumnezeu, Tatăl meu, că atunci când m-a creat mi-a dat pace de-a pururi. [5]Acum nu cer decât să fiu ce sunt. [6]Și poate oare să nu mi se dea, când e adevărat de-a pururi?

2. *Tată, caut pacea pe care mi-ai dat-o când m-ai creat. [2]Ce mi s-a dat atunci trebuie să fie aici acum, căci creația mea a fost independentă de timp și rămâne încă mai presus de orice schimbare. [3]Pacea în care Ți s-a născut Fiul în Minte strălucește acolo neschimbată. [4]Sunt cum m-ai creat. [5]Nu trebuie decât să fac apel la Tine ca să găsesc pacea pe care mi-ai dat-o Tu. [6]Tocmai Voia Ta i-a dat-o Fiului Tău.*





### 2. Ce este mântuirea?

1. Mântuirea este o promisiune, făcută de Dumnezeu, că vei găsi cum să ajungi la El în cele din urmă. [2]Nu poate să nu fie îndeplinită. [3]Ea garantează că timpul va avea un sfârșit și că toate gândurile care s-au născut în timp se vor sfârși și ele. [4]Cuvântul lui Dumnezeu e dat fiecărei minți care consideră că are gânduri separate, și va înlocui aceste gânduri de conflict cu Gândul păcii.
2. Gândul păcii i-a fost dat Fiului lui Dumnezeu în clipa în care mintea lui a conceput războiul. [2]Înainte de asta nu fusese nevoie de un Gând ca acesta pentru că pacea fusese dată fără opus și exista pur și simplu. [3]Dar, când mintea e scindată, apare nevoia de vindecare. [4]Așa că Gândul care are puterea să vindece scindarea a devenit o parte din fiecare fragment al minții care continua să fie una, dar nu își recunoștea unitatea. [5]Acum nu se cunoștea pe ea și credea că și-a pierdut Identitatea.
3. Mântuirea e o desfacere în sensul că nu face nimic, nesusținând lumea viselor și a răutății. [2]Așa se desprinde de iluzii. [3]Nesprijinindu-le, le lasă pur și simplu să devină pulbere și praf. [4]Și ce au ascuns acum este vădit: un altar închinat sfântului Nume al lui Dumnezeu, pe care e scris Cuvântul Lui, cu darurile iertării tale dinainte și amintirea lui Dumnezeu nu cu mult în urmă.
4. Să venim zilnic la locul acesta sfânt și să ne petrecem o bucată de vreme împreună. [2]Aici ne împărtășim visul final. [3]E un vis în care nu există întristare, căci ne lasă să întrezărim toată slava pe care ne-a dat-o Dumnezeu. [4]Iarba țâșnește din pământ, pomii înmuguresc acum și păsările au venit să stea în ramurile lor. [5]Pământul renaște într-o perspectivă nouă. [6]Noaptea a trecut și ne-am adunat în lumină.
5. De aici dăm mântuire lumii, căci tocmai aici s-a primit mântuire. [2]Cântecul înveselirii noastre dă de știre lumii întregi că libertatea s-a întors, că timpul e pe gata, că Fiul lui Dumnezeu mai are de așteptat doar o clipită până ce Tatăl lui e amintit, visele gata terminate, lumea spulberată de strălucirea veșniciei, și numai Cerul mai există acum.

## LECȚIA 231

### Tată, vreau doar să îmi aduc aminte de Tine.

1. *După ce pot să umblu, Tată, dacă nu după Iubirea Ta? ²Poate cred că umblu după altceva, un ceva căruia i-am dat nenumărate nume. ³Dar Iubirea Ta e singurul lucru pe care îl caut sau l-am căutat vreodată. ⁴Căci nu există altceva ce mi-aş putea dori să găsesc vreodată. ⁵Să îmi aduc aminte de Tine. ⁶Ce altceva mi-aş putea dori decât adevărul despre mine însumi?*

2. Iată voia ta, fratele meu. ²Şi împărtăşeşti această voie cu mine şi cu Cel Care e Tatăl nostru. ³A-ți aduce aminte de El e Cerul. ⁴Asta căutăm. ⁵Şi numai asta ni se va da să găsim.

## LECȚIA 232

### Fii în mintea mea, Tatăl meu, toată ziua.

1. *Tată, fii în mintea mea când mă trezesc şi răsfrânge-ți lumina asupra mea pe tot parcursul zilei astăzi. ²Fiecare minut să fie un răstimp în care stau cu Tine. ³Şi să nu uit să îmi exprim recunoştința, oră de oră, pentru faptul că ai rămas cu mine, că vei fi mereu prezent să îmi auzi chemarea şi să îmi răspunzi. ⁴Când vine seara, să îmi fie toate gândurile tot la Tine şi la Iubirea Ta. ⁵Şi să adorm cu convingerea că sunt ocrotit, sigur de grija Ta, conştient cu voioşie că sunt Fiul Tău.*

2. Aşa ar trebui să fie fiecare zi. ²Exersează azi sfârşitul fricii. ³Ai credință în Cel Care e Tatăl tău. ⁴Încredințează-I Lui toate lucrurile. ⁵Lasă-L să îți dezvăluie totul şi fii fără teamă căci eşti Fiul Lui.





## LECȚIA 233

### Îmi dau viața lui Dumnezeu să o călăuzească astăzi.

1. *Tată, Îți dau toate gândurile mele astăzi. ²Pe ale mele nu vreau să le mai țin. ³În locul lor, dă-mi-le pe ale Tale. ⁴Îți dau şi toate faptele mele, ca să pot face Voia Ta în loc să urmăresc obiective care nu pot fi atinse şi să îmi pierd vremea cu închipuiri deşarte. ⁵Astăzi vin la Tine. ⁶Mă dau la o parte şi pur şi simplu Te urmez. ⁷Fii Tu Călăuza, iar eu să fiu cel care Te urmează şi care nu pune la îndoială înțelepciunea Infinitului, nici Iubirea a cărei tandrețe nu o pot pricepe, dar care este totuşi darul desăvârşit pe care mi-l faci Tu.*

2. Astăzi avem o singură Călăuză pentru a ne conduce. ²Şi, în timp ce mergem împreună, Îi vom da Lui ziua de azi fără nicio rezervă. ³E ziua Lui. ⁴Aşa că e o zi de daruri şi milostiviri nenumărate pentru noi.

## LECȚIA 234

### Tată, astăzi sunt din nou Fiul Tău.

1. Astăzi vom anticipa momentul în care visele păcatului şi ale vinovăției vor dispărea, şi vom atinge pacea sfântă pe care nu am părăsit-o niciodată. ²Între veşnicie şi eternitate s-a scurs doar o infimă clipă. ³Atât de scurt e intervalul, încât nu a existat nicio ruptură a continuității, nicio întrerupere a gândurilor care sunt mereu unite într-un tot unitar. ⁴Nimic nu s-a întâmplat nicicând să tulbure pacea lui Dumnezeu Tatăl şi Fiul. ⁵Astăzi acceptăm că lucrul acesta e întru totul adevărat.

2. *Îți mulțumim, Tată, că nu putem pierde amintirea Ta şi a Iubirii Tale. ²Ne recunoaştem siguranța şi aducem mulțumiri pentru toate darurile pe care ni le-ai dat, pentru tot ajutorul drăgăstos pe care l-am primit, pentru veşnica Ta răbdare şi Cuvântul pe care ni l-ai dat că suntem mântuiți.*

## LECŢIA 235

### Dumnezeu, în mila Lui, voieşte să fiu mântuit.

1. Nu trebuie decât să mă uit la toate lucrurile care par să îmi facă rău, ca să mă încredinţez, cu certitudine deplină, că „Dumnezeu voieşte să fiu mântuit de ele" şi să le văd pur şi simplu dispărând. [2]Nu trebuie decât să ţin minte că Voia Tatălui meu pentru mine e numai fericire, ca să îmi dau seama că mi s-a dat numai fericire. [3]Şi nu trebuie decât să îmi aduc aminte că Iubirea lui Dumnezeu Îi învăluie Fiul şi îi ţine nepăcătoşenia de-a pururi desăvârşită, ca să fie sigur că sunt mântuit şi ocrotit de-a pururi în Braţele Lui. [4]Eu sunt Fiul pe care îl iubeşte. [5]Şi sunt mântuit pentru că Dumnezeu, în mila Lui, o voieşte.

2. *Tată, Sfinţenia Ta este a mea. [2]Iubirea Ta m-a creat şi mi-a făcut nepăcătoşenia de-a pururi o parte din Tine. [3]Nu am în mine nici urmă de vinovăţie sau păcat, căci nu e nici urmă de ele în Tine.*

## LECŢIA 236

### Îmi conduc mintea, pe care numai eu trebuie să o conduc.

1. Am o împărăţie pe care trebuie să o conduc. [2]Uneori, nu pare deloc că aş fi împăratul ei. [3]Pare să triumfe ea asupra mea şi să îmi spună ce să gândesc, ce să fac şi ce să simt. [4]Şi totuşi, mi s-a dat ca să servească oricărui scop pe care îl percep în ea. [5]Mintea mea poate numai să servească. [6]Astăzi o pun în slujba Spiritului Sfânt să o folosească după cum crede de cuviinţă. [7]Aşa îmi dirijez mintea, pe care numai eu pot să o conduc. [8]Şi aşa o eliberez să facă Voia lui Dumnezeu.

2. *Tată, mintea mea e deschisă la Gândurile Tale şi închisă azi la orice alte gânduri decât ale Tale. [2]Îmi conduc mintea şi Ţi-o ofer. [3]Acceptă darul meu, pentru că e cel pe care mi l-ai dat Tu.*





## LECŢIA 237

### Acum vreau să fiu aşa cum m-a creat Dumnezeu.

1. Astăzi voi accepta adevărul despre mine. [2]Mă voi scula în slavă şi voi lăsa lumina din mine să se răsfrângă asupra lumii pe tot parcursul zilei. [3]Aduc lumii vestea bună a mântuirii pe care o aud când îmi vorbeşte Dumnezeu, Tatăl meu. [4]Şi întrezăresc lumea pe care Cristos ar vrea să o văd, conştient că ea pune capăt cumplitului vis al morţii; conştient că e Chemarea pe care mi-o adresează Tatăl meu.

2. *Cristos e astăzi ochii mei şi, tot El, urechile care ascultă astăzi Vocea pentru Dumnezeu. [2]Tată, vin la Tine prin Cel Care e Fiul Tău şi, totodată, adevăratul meu Sine. [3]Amin.*

## LECŢIA 238

### De decizia mea depinde toată mântuirea.

1. *Tată, încrederea Ta în mine e atât de mare, încât precis sunt demn de ea. [2]Tu m-ai creat şi mă cunoşti aşa cum sunt. [3]Şi totuşi, ai pus în mâinile mele mântuirea Fiului Tău şi ai lăsat-o să depindă de decizia mea. [4]Precis sunt preaiubit de Tine. [5]Precis sunt statornic în sfinţenie, de îmi dai Fiul Tău cu certitudinea că e în siguranţă Cel Care mai face parte din Tine şi Care totuşi e al meu, pentru că e Sinele meu.*

2. Aşa că astăzi ne oprim din nou să ne gândim cât de mult ne iubeşte Tatăl nostru. [2]Şi cât de drag Îi rămâne Fiul Lui, creat de Iubirea Lui, Celui a Cărui Iubire se întregeşte în el.

## LECȚIA 239

### Slava Tatălui meu este a mea.

1. Să nu ni se ascundă astăzi adevărul despre noi printr-o falsă umilință. [2]Să fim, în schimb, recunoscători pentru darurile pe care ni le-a dat Tatăl nostru. [3]Oare putem să vedem în cei cu care Își împărtășește slava vreo urmă de păcat și de vinovăție? [4]Și putem să nu fim și noi printre ei, când El Își iubește Fiul pe vecie, cu o constanță desăvârșită, știind că e așa cum l-a creat El?

2. *Îți mulțumim, Tată, pentru lumina care strălucește de-a pururea în noi. [2]Și o cinstim, pentru că o împărtășești cu noi. [3]Noi suntem una, uniți în această lumină și una cu Tine, în pace cu toată creația și cu noi înșine.*

## LECȚIA 240

### Frica nu se justifică sub nicio formă.

1. Frica este amăgire. [2]Ea atestă că te-ai văzut cum nu ai putea să fii și că vezi, prin urmare, o lume care e cu neputință. [3]Nu e lucru în lumea aceasta care să fie adevărat. [4]Indiferent sub ce formă poate să apară. [5]Nu face decât să stea mărturie pentru iluziile tale de sine. [6]Să nu ne lăsăm astăzi amăgiți. [7]Suntem Fiii lui Dumnezeu. [8]Nu există frică în noi, căci suntem fiecare o parte din Iubire.

2. *Cât de prostești sunt fricile noastre! [2]Căci Ți-ai lăsa Fiul să sufere? [3]Dă-ne credință azi să Îți recunoaștem Fiul și să îl eliberăm. [4]Să îl iertăm în Numele Tău, ca să îi putem înțelege sfințenia și să simțim față de el iubirea care este, totodată, și a Ta.*





### 3. Ce este lumea?

1. Lumea e percepție falsă. [2]Din eroare s-a născut, și nu și-a părăsit sursa. [3]Și nu va rămâne mai mult decât gândul care i-a dat naștere. [4]Când gândul separării se va preschimba într-unul de iertare adevărată, lumea se va vedea într-o cu totul altă lumină: o lumină care duce la adevăr, unde toată lumea trebuie să dispară și toate erorile ei pier. [5]Acum sursa ei nu mai e, și efectele ei nu mai sunt aici nici ele.

2. Lumea a fost făcută ca atac împotriva lui Dumnezeu. [2]Ea simbolizează frica. [3]Și ce e frica, dacă nu absența iubirii? [4]Așa că lumea s-a dorit a fi un loc în care Dumnezeu nu poate să intre și în care Fiul Lui poate fi separat de El. [5]Aici s-a născut percepția, căci cunoașterea nu poate cauza asemenea gânduri demente. [6]Dar ochii înșală și urechile aud greșit. [7]Și acum greșelile devin foarte posibile, căci certitudinea s-a dus.

3. În locul ei, s-a dat naștere mecanismelor iluziei. [2]Și ele merg acum să găsească ce li s-a dat să caute. [3]Obiectivul lor este acela de-a îndeplini scopul pe care a fost făcută lumea să îl ateste și să îl facă real. [4]Ele văd în iluziile ei o bază solidă în care există purul adevăr, susținut separat de minciuni. [5]Dar tot ce relatează ele nu e decât iluzie ținută separat de adevăr.

4. Văzul, făcut să te conducă în direcția opusă adevărului, poate fi și redirecționat. [2]Sunetele devin chemarea pentru Dumnezeu și toată percepția poate primi un nou rost de la Cel desemnat de Dumnezeu Mântuitor al lumii. [3]Urmează-I lumina și vezi lumea cum o vede El. [4]Auzi doar Vocea Lui în tot ce îți vorbește. [5]Și lasă-L să îți dea pacea și certitudinea pe care le-ai aruncat, dar pe care Cerul le-a păstrat în El pentru tine.

5. Să nu fim mulțumiți până lumea nu se alătură percepției noastre schimbate. [2]Să nu fim satisfăcuți până iertarea nu devine deplină. [3]Și să nu încercăm să ne schimbăm funcția. [4]Trebuie să mântuim lumea. [5]Căci noi, care am făcut-o, trebuie să o vedem prin ochii lui Cristos, ca tot ce-a fost făcut să moară să fie readus la viață veșnică.

## LECŢIA 241

### În această clipă sfântă soseşte mântuirea.

1. De ce bucurie avem parte azi! [2]E o zi de sărbătoare extraordinară. [3]Căci ziua de azi oferă lumii întunecate clipa în care i se stabileşte eliberarea. [4]A sosit ziua în care întristările trec şi durerea dispare. [5]Slava mântuirii răsare astăzi peste o lume eliberată. [6]E clipa speranţei pentru mii de milioane. [7]Vor fi unite acum, când le ierţi pe toate. [8]Căci voi fi iertat de tine azi.

2. *Ne-am iertat acum unul pe altul, aşa că revenim la Tine în sfârşit. [2]Tată, Fiul Tău, care nu a plecat nicicând, se întoarce acasă, în Cer. [3]Cât de bucuroşi suntem că ni s-a redat sănătatea mintală şi că ne amintim că suntem una cu toţii.*

## LECŢIA 242

### Ziua de azi e a lui Dumnezeu. E darul pe care I-l fac eu.

1. Astăzi nu îmi voi conduce singur viaţa. [2]Nu înţeleg lumea şi, de aceea, trebuie să fie o prostie să încerc să îmi conduc singur viaţa. [3]Există însă Unul Care ştie tot ce e mai bine pentru mine. [4]Şi Se bucură să nu ia pentru mine alte decizii decât cele care duc la Dumnezeu. [5]Îi dau Lui ziua de azi, căci nu vreau să îmi întârzii venirea acasă, şi El e Cel Care ştie pe ce cale se ajunge la Dumnezeu.

2. *Aşa că Îţi dăm Ţie ziua de azi. [2]Venim cu minţile complet deschise. [3]Nu cerem ce credem noi că vrem. [4]Dă-ne ce vrei Tu să primim. [5]Ştii tot ce dorim şi ce vrem. [6]Şi ne vei da tot ce e necesar să ne ajute să găsim calea care duce la Tine.*





## LECŢIA 243

### Astăzi nu voi judeca nimic din ce se întâmplă.

1. Astăzi voi fi onest cu mine însumi. [2]Nu voi considera că ştiu deja ce trebuie să rămână mai presus de înţelegerea mea prezentă. [3]Nu voi considera că înţeleg întregul din frânturile percepţiei mele, care sunt tot ce pot să văd. [4]Astăzi recunosc că e aşa. [5]Şi sunt, de aceea, uşurat de judecăţi pe care nu le pot face. [6]Aşa mă eliberez şi eliberez tot ce văd, pentru a fi în pace, aşa cum ne-a creat Dumnezeu.

2. *Tată, astăzi las creaţia liberă să fie ea însăşi. [2]Îi cinstesc toate părţile, în care sunt inclus şi eu. [3]Suntem una pentru că fiecare parte conţine amintirea Ta, iar adevărul trebuie să lumineze în noi toţi ca tot unitar.*

## LECŢIA 244

### Nu sunt în pericol nicăieri în lume.

1. *Fiul Tău este în siguranţă oriunde s-ar afla, căci Tu eşti cu el oriunde. [2]Nu trebuie decât să Îţi invoce Numele pentru a-şi aduce aminte de siguranţa şi de Iubirea Ta, căci ele una sunt. [3]Cum poate să se teamă, să se îndoiască sau să nu ştie că nu poate să sufere, să fie în pericol sau să aibă parte de nefericire, când Îţi aparţine Ţie, iubit şi iubitor, în siguranţa îmbrăţişării Tale Părinteşti?*

2. Şi acolo şi suntem de fapt. [2]Nicio furtună nu poate să intre în adăpostul sfinţit al casei noastre. [3]În Dumnezeu suntem în siguranţă. [4]Căci ce poate veni să Îl ameninţe pe Dumnezeu sau să înfricoşeze ceea ce va fi de-a pururi o parte din El?

## LECŢIA 245

### Pacea Ta e cu mine, Tată. Sunt în siguranţă.

1. *Pacea Ta mă înconjoară, Tată. ²Unde merg, pacea Ta merge cu mine. ³Îşi revarsă lumina asupra tututor celor pe care îi întâlnesc. ⁴Le-o aduc celor părăsiţi, singuri şi înfricoşaţi. ⁵Le dau pacea Ta celor care suferă de durere sau plâng după vreo pierdere sau se consideră lipsiţi de speranţă şi de fericire. ⁶Trimite-i la mine, Tată. ⁷Lasă-mă să duc cu mine pacea Ta. ⁸Căci vreau să Îţi mântuiesc Fiul, după cum e Voia Ta, ca să ajung să îmi recunosc Sinele.*

2. Mergem, aşadar, în pace. ²Mesajul pe care l-am primit îl dăm lumii întregi. ³Şi ajungem astfel să auzim Vocea pentru Dumnezeu, Care ne vorbeşte în timp ce Îi relatăm Cuvântul; a Cărui Iubire O recunoaştem pentru că împărtăşim Cuvântul pe care ni l-a dat El.

## LECŢIA 246

### A-mi iubi Tatăl înseamnă a-I iubi Fiul.

1. Să nu cred că pot găsi calea care duce la Dumnezeu dacă am ură în inimă. ²Să nu încerc să îl rănesc pe Fiul lui Dumnezeu, şi să cred că pot să îi cunosc Tatăl sau să îmi cunosc Sinele. ³Să nu continui să nu mă recunosc, şi să cred totuşi că îmi pot conştientiza Tatăl, sau că mintea mea poate concepe toată iubirea pe care o are Tatăl pentru mine, şi toată iubirea pe care I-o închin la rândul meu.

2. *Voi accepta calea pe care o alegi Tu pentru mine ca să ajung la Tine, Tată. ²Căci voi reuşi să fac asta, pentru că este Voia Ta. ³Şi vreau să recunosc că tot ce voieşti Tu este ce voiesc şi eu, şi numai asta. ⁴Aşa aleg să Îţi iubesc Fiul. ⁵Amin.*





## LECŢIA 247

### Fără iertare voi fi tot orb.

1. Păcatul este simbolul atacului. ²Dacă îl vezi undeva, voi suferi. ³Căci iertarea este singurul mijloc prin care îmi parvine viziunea lui Cristos. ⁴Să accept ca simplu adevăr ce îmi arată vederea Lui, şi voi fi complet vindecat. ⁵Frate, vino şi lasă-mă să te privesc. ⁶Minunăţia ta o reflectă pe a mea. ⁷Nepăcătoşenia ta este a mea. ⁸Eşti iertat, şi sunt iertat şi eu, odată cu tine.

2. *Aşa vreau să îi privesc pe toţi astăzi. ²Fraţii mei sunt Fiii Tăi. ³Paternitatea Ta i-a creat şi mi i-a dat pe toţi ca parte din Tine şi din propriul meu Sine. ⁴Astăzi Te cinstesc prin ei şi sper astfel să îmi recunosc astăzi Sinele.*

## LECŢIA 248

### Ce suferă nu face parte din mine.

1. Am renegat adevărul. ²Să fiu acum la fel de exact în privinţa renegării falsului. ³Ce suferă nu face parte din mine. ⁴Ce se necăjeşte nu sunt eu. ⁵Ce are parte de dureri e doar iluzie în mintea mea. ⁶Ce moare nu a fost viu în realitate niciodată şi nu a făcut decât să batjocorească adevărul despre mine însumi. ⁷Acum reneg conceptele de sine, înşelăciunile şi minciunile despre sfântul Fiu al lui Dumnezeu. ⁸Acum sunt gata să îl accept din nou aşa cum l-a creat Dumnezeu şi cum şi este.

2. *Tată, iubirea străveche pe care Ţi-o port revine şi mă lasă să Îţi iubesc din nou şi Fiul. ²Tată, sunt cum m-ai creat. ³Acum îmi amintesc Iubirea Ta şi a mea. ⁴Acum înţeleg că ele sunt una şi aceeaşi.*

## LECŢIA 249

### Iertarea pune capăt întregii suferinţe şi pierderi.

1. Iertarea zugrăveşte un tablou al lumii în care suferinţa s-a sfârşit, pierderea devine imposibilă şi mânia nu are niciun sens. [2]Atacul s-a încheiat, iar nebunia are un sfârşit. [3]Ce suferinţă mai e de conceput acum? [4]Ce pierdere poate fi suportată? [5]Lumea devine un loc al bucuriei, al abundenţei, al milei şi al dăruirii nesfârşite. [6]Acum e atât de asemănătoare Cerului, încât se transformă rapid în lumina pe care o reflectă. [7]Şi aşa, călătoria pe care a început-o Fiul lui Dumnezeu s-a încheiat în lumina din care a şi venit el.

2. *Tată, vrem să Îţi restituim minţile noastre. [2]Le-am trădat, le-am ţinut în menghina amărăciunii şi le-am speriat cu gânduri de violenţă şi de moarte. [3]Acum vrem să ne reaflăm odihna în Tine, aşa cum ne-ai creat.*

## LECŢIA 250

### Să nu mă văd limitat.

1. Să izbutesc azi să îl văd pe Fiul lui Dumnezeu şi să stau mărturie pentru slava lui. [2]Să nu încerc să ţin ascunsă sfânta lumină din el, să nu îi văd puterea diminuată şi redusă la slăbiciune, nici să nu percep în el lipsuri cu care să îi atac suveranitatea.

2. *El e Fiul Tău, Tată. [2]Şi astăzi vreau să îi văd blândeţea în loc să îmi văd propriile mele iluzii. [3]El e ce sunt şi eu, şi, cum îl văd pe el, mă văd pe mine. [4]Azi vreau să văd cu adevărat, ca să mă pot identifica în sfârşit cu el astăzi.*





### 4. Ce este păcatul?

1. Păcatul e demenţă curată. [2]E mijlocul prin care mintea e făcută să înnebunească şi prin care caută să lase iluziile să ia locul adevărului. [3]Nebună fiind, vede iluzii unde ar trebui să fie adevărul şi unde şi este de fapt. [4]Păcatul e cel care a dat trupului ochi, căci ce şi-ar putea dori să vadă nepăcătoşii? [5]Ce nevoie au ei de imagini, de sunete sau de pipăit? [6]Ce-ar vrea să audă sau să apuce? [7]Ce-ar vrea să simtă? [8]A simţi nu e a cunoaşte. [9]Iar adevărul nu poate fi decât plin de cunoaştere şi de nimic altceva.
2. Trupul este instrumentul pe care şi l-a făcut mintea în eforturile ei de-a se amăgi. [2]Rostul lui este să se străduiască. [3]Dar obiectivul strădaniei se poate şi schimba. [4]Şi atunci trupul e pus în slujba unei alte ţinte a strădaniei. [5]Ce urmăreşte acum i-a fost ales de către ţinta pe care şi-a luat-o mintea ca înlocuitor pentru obiectivul autoamăgirii. [6]Ţinta lui poate fi atât adevărul, cât şi minciunile. [7]Şi atunci simţurile vor căuta în schimb mărturiile la ce este adevărat.
3. Păcatul e locaşul tuturor iluziilor, care nu fac decât să reprezinte lucruri imaginate, rezultate din gânduri care sunt neadevărate. [2]Ele sunt „dovada" că ce nu are realitate e real. [3]Păcatul „dovedeşte" că Fiul lui Dumnezeu e rău; veşnicia trebuie să aibă un sfârşit; şi viaţa veşnică trebuie să moară. [4]Şi Dumnezeu Însuşi Şi-a pierdut Fiul pe care Îl iubeşte, stricăciunea fiind singura care Îl întregeşte, Voia Lui fiind veşnic biruită de moarte, iubirea ucisă de ură şi pacea pierdută pentru totdeauna.
4. Visele unui nebun sunt înfricoşătoare, iar păcatul chiar pare să înspăimânte. [2]Şi totuşi, ce percepe păcatul nu e decât un joc pueril. [3]Fiul lui Dumnezeu se poate juca de-a preschimbatul într-un trup, închipuindu-se prada răului şi a vinovăţiei, cu o viaţă infimă căreia îi pune capăt moartea. [4]Dar, în tot timpul acesta, Tatăl lui Se răsfrânge asupra lui şi îl iubeşte cu o Iubire veşnică, pe care închipuirile lui nu o pot schimba defel.
5. Cât timp, o Fiul lui Dumnezeu, te vei mai juca de-a păcatul? [2]Să nu punem frumos la locul lor jucăriile acestea ascuţite cu care te-ai putea lovi? [3]Cât de curând eşti gata să vii acasă? [4]Poate azi? [5]Nu există păcat. [6]Creaţia e neschimbată. [7]Mai vrei să îţi întârzii întoarcerea în Cer? [8]Până când, o sfinte Fiu al lui Dumnezeu, până când?

## LECȚIA 251

### Nu am nevoie decât de adevăr.

1. Am căutat multe lucruri, și am găsit disperare. [2]Acum nu caut decât un singur lucru, căci în acesta îmi sunt toate cele trebuincioase și numai cele trebuincioase. [3]Toate lucrurile pe care le-am căutat înainte nu mi-au fost de trebuință și nici măcar nu le-am vrut. [4]Nu mi-am recunoscut singura nevoie. [5]Dar acum văd că am nevoie numai de adevăr. [6]În el toate nevoile sunt satisfăcute, toate poftele se isprăvesc, toate speranțele se împlinesc în sfârșit și visele dispar. [7]Acum am tot ce mi-ar putea fi de trebuință. [8]Acum am tot ce mi-aș putea dori. [9]Și, tot acum, mă găsesc în sfârșit în pace.

2. *Și, pentru pacea aceasta, Tatăl nostru, Îți aducem mulțumiri. [2]Ce noi ne-am refuzat, Tu ne-ai redat, și este singurul lucru pe care îl vrem cu adevărat.*

## LECȚIA 252

### Fiul lui Dumnezeu e Identitatea mea.

1. Sinele meu e sfânt dincolo de toate gândurile de sfințenie pe care le concep acum. [2]Puritatea Lui sclipitoare și desăvârșită e cu mult mai strălucitoare decât orice lumină pe care am văzut-o vreodată. [3]Iubirea Lui este nelimitată, de o intensitate care ține toate lucrurile în ea, în calmul certitudinii tihnite. [4]Puterea Lui nu vine din impulsurile arzătoare care pun lumea în mișcare, ci din Iubirea nețărmurită a lui Însuși Dumnezeu. [5]Cât de departe de lumea aceasta trebuie să fie Sinele meu, și totuși cât de aproape de mine și cât de apropiat de Dumnezeu!

2. *Tată, Tu cunoști adevărata mea Identitate. [2]Dezvăluie-mi-O acum mie, Fiului Tău, ca să mă pot trezi la adevărul din Tine și să știu că mi s-a redat Cerul.*





## LECȚIA 253

### Sinele meu e stăpânul universului.

1. E imposibil să ajungă la mine ceva nepoftit de mine. [2]Chiar și în lumea aceasta, eu sunt stăpânul destinului meu. [3]Ce se întâmplă e ceea ce doresc. [4]Ce nu se întâmplă e ceea ce nu vreau să se întâmple. [5]Asta trebuie să accept. [6]Căci așa sunt dus dincolo de lumea aceasta, la creațiile mele, vlăstarele voinței mele, în Cer unde Sinele meu sfânt stă cu ele și cu Cel Care m-a creat.

2. *Tu ești Sinele pe Care L-ai creat drept Fiu, creând după asemănarea Ta și Una cu Tine. [2]Sinele meu, care stăpânește universul, nu e decât Voia Ta în deplină uniune cu a mea, care nu poate decât să își ofere asentimentul bucuros alei Tale, ca să se extindă la Ea Însăși.*

## LECȚIA 254

### Să tacă toate vocile din mine, în afara Vocii lui Dumnezeu.

1. *Tată, astăzi nu vreau să aud decât Vocea Ta. [2]În cea mai profundă liniște, vreau să vin la Tine să aud Vocea Ta și să primesc Cuvântul Tău. [3]Nu am altă rugăciune decât asta: vin să Îți cer adevărul. [4]Iar adevărul nu e decât Voia Ta, pe care vreau să o împărtășesc astăzi cu Tine.*

2. Astăzi nu lăsăm niciun gând de-al eului să ne îndrume cuvintele sau faptele. [2]Când apar asemenea gânduri, ne tragem liniștiți înapoi, le privim și apoi le dăm drumul. [3]Nu dorim ce ar aduce cu ele. [4]Așa că nu alegem să le păstrăm. [5]Au tăcut acum. [6]Și, în liniștea sfințită de Iubirea Lui, Dumnezeu ne vorbește și ne spune despre voia noastră, căci am ales să ne aducem aminte de El.

## LECŢIA 255

### Aleg să îmi petrec ziua de azi în pace deplină.

1. Nu îmi pare că pot alege să am parte numai de pace azi. ²Şi totuşi, Dumnezeul meu mă asigură că Fiul Lui este ca El. ³Să îmi pun credinţa azi în Cel Ce spune că sunt Fiul lui Dumnezeu. ⁴Şi pacea care aleg să fie azi a mea să ateste adevărul celor spuse de El. ⁵Fiul lui Dumnezeu nu poate să aibă griji şi trebuie să rămână de-a pururi în pacea Cerului. ⁶În Numele Lui, dedic ziua de azi scopului de-a afla ce voieşte Tatăl pentru mine, acceptându-I Voia ca a mea şi dând-o tuturor Fiilor Tatălui meu, şi mie totodată.

2. *Şi aşa, Tatăl meu, îmi voi petrece ziua de azi cu Tine. ²Fiul Tău nu Te-a uitat. ³Pacea pe care i-ai dat-o mai este în mintea lui, şi acolo aleg să îmi petrec ziua de azi.*

## LECŢIA 256

### Dumnezeu e singurul obiectiv pe care îl am astăzi.

1. Calea care duce la Dumnezeu trece prin iertare aici. ²Altă cale nu există. ³Dacă mintea nu ar fi îndrăgit păcatul, ce nevoie ai mai fi avut să găseşti calea care duce unde te şi afli? ⁴Cine ar mai fi nesigur? ⁵Cine s-ar mai îndoi de cine este el? ⁶Şi cine ar mai rămâne să doarmă în norii grei ai îndoielii despre sfinţenia celui pe care Dumnezeu l-a creat fără păcat? ⁷Aici nu putem decât să visăm. ⁸Dar putem visa că l-am iertat pe cel în care orice păcat rămâne imposibil, şi asta alegem să visăm astăzi. ⁹Dumnezeu este obiectivul nostru; iertarea este mijlocul prin care minţile noastre revin, în sfârşit, la El.

2. *Şi aşa, Tatăl nostru, vrem să venim la Tine pe calea pe care ai stabilit-o Tu. ²Nu avem alt obiectiv decât să Îţi auzim Vocea şi să găsim calea pe care ne-a indicat-o sacrul Tău Cuvânt.*





## LECŢIA 257

### Să îmi aduc aminte care e scopul meu.

1. Dacă îmi uit obiectivul, nu pot să nu fiu derutat, nesigur de ce sunt şi, prin urmare, în conflict în ce fac. ²Nimeni nu se poate pune în slujba unor obiective contradictorii, şi să le slujească bine. ³Şi nici nu poate să funcţioneze fără să se simtă profund tulburat şi deprimat. ⁴Să fim, de aceea, hotărâţi să ne amintim astăzi ce dorim, ca să ne putem unifica gândurile şi faptele în mod semnificativ, şi să realizăm astăzi numai ce ar vrea Dumnezeu să facem.

2. *Tată, iertarea este mijlocul pe care l-ai ales pentru mântuirea noastră. ²Să nu uităm astăzi că nu putem avea altă voie decât a Ta. ³Aşa că scopul nostru trebuie să fie şi al Tău, dacă vrem să atingem pacea pe care o voieşti pentru noi.*

## LECŢIA 258

### Să îmi aduc aminte că obiectivul meu e Dumnezeu.

1. Tot ce trebuie să facem este să ne antrenăm minţile să treacă cu vederea toate micile noastre ţeluri fără sens şi să îşi aducă aminte că obiectivul nostru este Dumnezeu. ²Amintirea Lui e ascunsă în minţile noastre, obscurată doar de micile noastre obiective fără rost, care nu oferă nimic şi care nu există. ³Să mai lăsăm oare harul lui Dumnezeu să strălucească fără ştirea noastră, în timp ce căutăm în schimb jucăriile şi nimicurile lumii? ⁴Dumnezeu e singurul nostru obiectiv, singura noastră Iubire. ⁵Nu avem alt ţel decât să ne aducem aminte de El.

2. *Obiectivul nostru este doar acela de-a urma calea care duce la Tine. ²Alt obiectiv nu avem. ³Ce altceva ne-am putea dori decât să ne aducem aminte de Tine? ⁴Ce altceva am putea căuta decât propria noastră Identitate?*

## LECȚIA 259

### Să îmi aduc aminte că nu există păcat.

1. Păcatul e singurul gând care face ca obiectivul nostru, Dumnezeu, să pară de neatins. [2]Ce altceva ne-ar putea face orbi la ce e evident, şi ar face să pară mai clar ce e ciudat şi distorsionat? [3]Ce altceva decât păcatul stârneşte atacurile noastre? [4]Ce altceva decât păcatul poate să fie sursa vinovăției, cerând suferință şi pedeapsă? [5]Şi ce altceva decât păcatul poate să fie sursa fricii, obscurând creația lui Dumnezeu, dând iubirii atributele fricii şi ale atacului?

2. *Tată, aş vrea să nu fiu dement azi. [2]Aş vrea să nu mă tem de iubire, şi să nu îmi caut refugiul în opusul ei. [3]Căci iubirea nu poate avea opus. [4]Tu eşti Sursa a tot ce există. [5]Şi toate câte sunt rămân cu Tine, şi Tu cu ele.*

## LECȚIA 260

### Să îmi aduc aminte că m-a creat Dumnezeu.

1. *Tată, nu m-am făcut eu, deşi în demența mea am crezut că m-am făcut. [2]Dar, ca Gând al Tău, nu mi-am părăsit Sursa şi am rămas să fac parte din Cel Care m-a creat. [3]Fiul Tău, Tată, Te invocă astăzi. [4]Să îmi aduc aminte că m-ai creat Tu. [5]Să îmi aduc aminte de Identitatea mea. [6]Şi nepăcătoşenia mea să se ridice din nou înaintea viziunii lui Cristos, prin care vreau astăzi să îmi văd frații şi să mă văd pe mine însumi.*

2. Acum ne aducem aminte de Sursa noastră şi în Ea găsim, în sfârşit, adevărata noastră Identitate. [2]Suntem chiar sfinți, pentru că Sursa noastră nu poate cunoaşte păcat. [3]Iar noi, care suntem Fiii Lui, suntem unul ca altul şi ca El.





### 5. Ce este trupul?

1. Trupul e o împrejmuire pe care Fiul lui Dumnezeu îşi imaginează că a construit-o să separe unele părți ale Sinelui său de alte părți. [2]În interiorul acestei împrejmuiri el crede că trăieşte, murind odată cu şubrezirea şi năruirea acesteia. [3]Căci, în interiorul acestei împrejmuiri, se crede ferit de atingerea iubirii. [4]Identificându-se cu propria lui siguranță, se consideră ceea ce îi dă siguranță. [5]Cum altfel ar putea să fie sigur că rămâne într-un trup, ținând iubirea pe dinafară?

2. Trupul nu va rămâne. [2]Dar el vede în asta o dublă siguranță. [3]Căci impermanența Fiului lui Dumnezeu este „dovada" că împrejmuirile lui funcționează şi că îndeplinesc sarcina pe care le-o atribuie mintea lui. [4]Căci, dacă unitatea lui ar rămâne în continuare neatinsă, cine ar putea să atace şi cine ar putea să fie atacat? [5]Cine ar fi învingătorul? [6]Cine i-ar fi prada? [7]Cine ar fi victima? [8]Cine ucigaşul? [9]Şi, dacă nu a murit, ce „dovadă" mai există că Fiul veşnic al lui Dumnezeu poate fi distrus?

3. Trupul e un vis. [2]Aidoma altor vise, el pare uneori să zugrăvească fericirea, dar poate foarte subit să revină la frică, unde se naşte fiecare vis. [3]Căci numai iubirea creează în adevăr, iar adevărul nu se poate teme niciodată. [4]Făcut să fie temător, trupul trebuie să servească scopului care i s-a dat. [5]Dar noi putem schimba scopul pe care îl va îndeplini schimbând ce considerăm că este rațiunea lui de-a fi.

4. Trupul este mijlocul prin care Fiul lui Dumnezeu revine la sănătate mintală. [2]Deşi a fost făcut să îl îngrădească într-un iad fără scăpare, obiectivul Cerului a înlocuit totuşi căutarea iadului. [3]Fiul lui Dumnezeu îşi întinde mâna să ajungă la fratele lui şi să îl ajute să străbată drumul alături de el. [4]Acum trupul e sfânt. [5]Acum serveşte la vindecarea minții pe care a fost făcut să o omoare.

5. Te vei identifica cu ce consideri că te va face să te simți în siguranță. [2]Indiferent ce este, vei fi convins că e una cu tine. [3]Siguranța ta stă în adevăr, nu în minciuni. [4]Iubirea este siguranța ta. [5]Frica nu există. [6]Identifică-te cu iubirea, şi eşti în siguranță. [7]Identifică-te cu iubirea, şi eşti acasă. [8]Identifică-te cu iubirea, şi îți găseşti Sinele.

## LECŢIA 261

### Dumnezeu e adăpostul şi siguranţa mea.

1. Mă voi identifica tocmai cu ce consider că mi-e adăpost şi siguranţă. [2]Mă voi vedea acolo unde îmi percep puterea şi voi considera că trăiesc într-o fortăreaţă unde sunt în siguranţă şi nu pot fi atacat. [3]Astăzi să nu îmi caut siguranţa în pericol, nici să nu încerc să îmi găsesc pacea în atacuri ucigaşe. [4]Sălăşluiesc în Dumnezeu. [5]În El îmi găsesc scăparea şi puterea. [6]În El e Identitatea mea. [7]În El e pace eternă. [8]Şi numai acolo îmi voi aminti Cine sunt de fapt.

2. *Să nu caut idoli. [2]Vreau să vin acasă la Tine astăzi, Tatăl meu. [3]Aleg să fiu cum m-ai creat şi să găsesc Fiul pe care l-ai creat să fie Sinele meu.*

## LECŢIA 262

### Să nu percep diferenţe astăzi.

1. *Tată, ai un singur Fiu. [2]Pe el vreau să îl văd astăzi. [3]El e singura Ta creaţie. [4]De ce aş percepe o mie de forme în ce rămâne unul? [5]De ce i-aş da o mie de nume, când unul singur e de ajuns? [6]Căci Fiul Tău trebuie să poarte Numele Tău, căci Tu l-ai creat. [7]Să nu îl văd străin de Tatăl lui şi nici străin de mine. [8]Căci el face parte din mine şi eu din el, şi împreună facem parte din Tine, Care eşti Sursa noastră, veşnic uniţi în Iubirea Ta, veşnic sfântul Fiu al lui Dumnezeu.*

2. Noi, care suntem unul, vrem să recunoaştem astăzi adevărul despre noi. [2]Vrem să venim acasă şi să stăm în unitate. [3]Căci acolo este pace, iar pacea nu poate fi căutată şi găsită nicăieri altundeva.





## LECŢIA 263

### Sfânta mea viziune vede lucrurile toate pure.

1. *Tată, Mintea Ta a creat toate câte sunt, Spiritul Tău le-a pătruns, Iubirea Ta le-a dat viaţă. [2]Chiar vreau să văd ce ai creat ca şi cum l-aş putea face păcătos? [3]Nu vreau să percep aşa imagini înfricoşătoare şi sumbre. [4]Visul unui nebun nu e deloc o alegere potrivită în locul întregii minunăţii cu care ai binecuvântat Tu creaţia: toată puritatea ei, bucuria ei, căminul ei veşnic şi liniştit în Tine.*

2. Cât mai rămânem în afara porţii Cerului, să privim tot ce vedem prin sfânta viziune şi ochii lui Cristos. [2]Să ni se pară pure toate aparenţele, ca să putem trece de ele cu inocenţă şi să ne îndreptăm împreună spre casa Tatălui nostru, ca fraţi şi ca sfinţi Fii ai lui Dumnezeu.

## LECŢIA 264

### Sunt înconjurat de Iubirea lui Dumnezeu.

1. *Tată, Tu stai dinaintea şi dinapoia mea, alături de mine, în locul unde mă văd şi peste tot unde mă duc. [2]Tu eşti în toate lucrurile pe care le văd, în sunetele pe care le aud şi în fiecare mână care se întinde să o apuce pe a mea. [3]În Tine timpul dispare şi locul devine o convingere fără niciun înţeles. [4]Căci ce Îţi înconjoară Fiul şi îl ţine în siguranţă este chiar Iubirea. [5]Nu există altă sursă în afară de aceasta, şi nimic care să nu împărtăşească sfinţenia ei; care să stea dincolo de singura Ta creaţie sau fără Iubirea care ţine toate lucrurile în ea. [6]Tată, Fiul Tău este ca Tine. [7]Venim la Tine azi în Numele Tău, să ne găsim pacea în eterna Ta Iubire.*

2. Fraţii mei, alăturaţi-vă astăzi rugăciunii mele. [2]Aceasta este rugăciunea mântuirii. [3]Nu trebuie oare să ne alăturăm la ceea ce va mântui lumea, şi pe noi totodată?

## LECȚIA 265

### Blândețea creației e tot ce văd.

1. Într-adevăr, am înțeles greșit lumea, pentru că mi-am pus păcatele asupra ei și le-am văzut uitându-se înapoi la mine. ²Cât de crunte mi-au părut! ³Și cât de mult m-am înșelat crezând că lucrurile de care îmi este frică sunt în lume, și nu doar în mintea mea. ⁴Astăzi văd lumea în blândețea celestă pe care o răsfrânge creația. ⁵Nu e nicio frică în ea. ⁶Niciuna dintre aparențele păcatelor mele să nu umbrească lumina Cerului care se răsfrânge asupra lumii. ⁷Ce se reflectă acolo e în Mintea lui Dumnezeu. ⁸Imaginile pe care le văd reflectă gândurile mele. ⁹Dar mintea mea este la unison cu a lui Dumnezeu. ¹⁰Așa că pot să percep blândețea creației.

2. *În liniște vreau să privesc lumea, care nu reflectă decât Gândurile Tale și, totodată, ale mele. ²Să îmi aduc aminte că ele sunt același lucru, și voi vedea blândețea creației.*

## LECȚIA 266

### Sfântul meu Sine Își are locul în tine, Fiu al lui Dumnezeu.

1. *Tată, mi-ai dat toți Fiii Tăi să fie mântuitorii și sfătuitorii mei într-ale vederii, cei care îmi aduc sfânta Ta Voce. ²În ei ești reflectat și, tot în ei, Cristos Se uită înapoi la mine din Sinele meu. ³Nu Îți lăsa Fiul să uite Numele Tău sfânt. ⁴Nu Îți lăsa Fiul să uite sfânta lui Sursă. ⁵Nu Îți lăsa Fiul să uite că Numele lui este al Tău.*

2. Astăzi intrăm în Rai, invocând Numele lui Dumnezeu și al nostru, recunoscându-ne Sinele în fiecare dintre noi, uniți în sfânta Iubire a lui Dumnezeu. ²Cât de mulți mântuitori ne-a dat Dumnezeu! ³Cum am putea să rătăcim calea ce duce la El, când El a umplut lumea cu cei ce arată spre El și ne-a dat putința de-a-i vedea?





## LECȚIA 267

### Inima mea bate în pacea lui Dumnezeu.

1. În jurul meu e toată viața pe care a creat-o Dumnezeu în Iubirea Lui. ²Ea mă cheamă în fiecare bătaie de inimă și în fiecare răsuflare, în fiecare faptă și în fiecare gând. ³Pacea îmi umple inima și îmi inundă trupul cu scopul iertării. ⁴Acum mintea mea e vindecată și mi-e dat tot ce îmi trebuie pentru a mântui lumea. ⁵Fiecare bătaie de inimă îmi aduce pace, fiecare răsuflare mă umple de putere. ⁶Sunt un mesager al lui Dumnezeu, îndrumat de Vocea Lui, susținut de El cu iubire și ținut de-a pururi liniștit și împăcat în Brațele Lui iubitoare. ⁷Fiecare bătaie de inimă invocă Numele Lui, și Vocea Lui răspunde la fiecare dintre ele, încredințându-mă că sunt acasă în El.

2. *Să fiu atent la Răspunsul Tău, nu la al meu. ²Tată, inima mea bate în pacea pe care a creat-o Inima Iubirii. ³Acolo și numai acolo pot să fiu acasă.*

## LECȚIA 268

### Toate lucrurile să fie exact așa cum și sunt.

1. *Să nu fiu azi criticul Tău, Doamne, și să nu judec în contra Ta. ²Să nu încerc să mă amestec în creația Ta și să nu o sucesc în forme nesănătoase. ³Să fiu dispus să îmi retrag dorințele de la unitatea ei și să o las, astfel, să fie așa cum ai creat-o. ⁴Căci, în felul acesta, voi fi în stare să îmi recunosc și eu Sinele așa cum m-ai creat. ⁵În iubire am fost creat și în iubire voi rămâne de-a pururi. ⁶Ce mă poate înspăimânta, când las toate lucrurile să fie exact așa cum și sunt?*

2. Astăzi să nu ne fie ochii hulitori, nici urechile să nu ni se plece la limbi mincinoase. ²Numai realitatea e fără durere. ³Numai realitatea e fără pierdere. ⁴Numai realitatea e în deplină siguranță. ⁵Și numai asta căutăm azi.

## LECȚIA 269

### Vederea mea porneşte în căutarea feței lui Cristos.

1. *Astăzi Îți cer să îmi binecuvântezi vederea. [2]Căci este mijlocul pe care l-ai ales să devină modul în care îmi arăți unde greşesc şi cum să privesc dincolo de greşelile mele. [3]Mi-e dat să găsesc o nouă percepție prin Călăuza pe care mi-ai dat-o; şi, prin lecțiile Lui, să trec dincolo de percepție şi să mă întorc la adevăr. [4]Cer iluzia care le transcende pe toate cele făcute de mine. [5]Astăzi aleg să văd o lume iertată, în care fiecare îmi arată fața lui Cristos şi mă învață că tot ce văd îmi aparține; că nimic nu există, cu excepția sfântului Tău Fiu.*

2. Astăzi vederea noastră e binecuvântată într-adevăr. [2]Împărtăşim o singură viziune, în timp ce vedem fața Celui al Cărui Sine ne aparține. [3]Suntem una datorită Celui Care este Fiul lui Dumnezeu; datorită Celui Care este propria noastră Identitate.

## LECȚIA 270

### Nu voi folosi ochii trupului astăzi.

1. *Tată, viziunea lui Cristos e darul Tău pe care mi-l faci, şi are puterea de-a traduce tot ce văd ochii trupului în vederea unei lumi iertate. [2]Ce plină de slavă şi de har este această lume! [3]Şi totuşi, voi percepe în ea mult mai mult decât îmi poate oferi vederea. [4]Lumea iertată înseamnă că Fiul Tău îşi recunoaşte Tatăl, îşi lasă visele să îi fie duse la adevăr şi aşteaptă cu nădejde singura clipă care a mai rămas din timpul care se sfârşeşte pentru totdeauna, când îi revine amintirea Ta. [5]Şi acum, voia lui e una cu a Ta. [6]Funcția lui nu e acum decât a Ta şi, cu excepția Gândului Tău, au dispărut toate gândurile.*

2. Liniştea zilei de azi ne va binecuvânta inimile şi, prin ele, pacea va veni la fiecare în parte. [2]Cristos este ochii noştri astăzi. [3]Şi, prin vederea Lui, oferim vindecare lumii prin El, sfântul Fiu pe care Dumnezeu l-a creat întreg; sfântul Fiu pe care Dumnezeu l-a creat unul singur.





### 6. Ce este Cristosul?

1. Cristos e Fiul lui Dumnezeu aşa cum L-a creat El. [2]E Sinele pe Care Îl împărtăşim, Care ne uneşte unul cu altul şi, totodată, cu Dumnezeu. [3]E Gândul ce Îşi are încă locul în Mintea care e Sursa Lui. [4]El nu Şi-a părăsit sfânta casă, nici nu Şi-a pierdut inocența în care a fost creat. [5]Stă veşnic neschimbat în Mintea lui Dumnezeu.

2. Cristos e legătura care te ține una cu Dumnezeu şi garantează că separarea nu e decât o iluzie a disperării, căci speranța îşi va avea veşnic locul în El. [2]Mintea ta face parte dintr-a Lui şi a Lui dintr-a ta. [3]El e partea în care stă Răspunsul lui Dumnezeu, unde s-au luat deja toate deciziile şi visele s-au încheiat. [4]El rămâne neatins de orice percep ochii trupului. [5]Căci, deşi Tatăl Lui a pus în El mijloacele mântuirii tale, El rămâne totuşi Sinele Care, aidoma Tatălui Său, nu cunoaşte păcat.

3. Casa Spiritului Sfânt şi acasă doar în Dumnezeu, Cristos rămâne în pace în Cerul sfintei tale minți. [2]Aceasta e singura parte din tine care are realitate în adevăr. [3]Restul e numai vise. [4]Dar aceste vise Îi vor fi date lui Cristos, să dispară în fața slăvii Lui şi să îți dezvăluie, în sfârşit, sfântul tău Sine, Cristosul.

4. Spiritul Sfânt Se întinde de la Cristosul din tine la toate visele tale şi le îmbie să vină la El, să fie traduse în adevăr. [2]El le va da pe visul final pe care l-a desemnat Dumnezeu să fie sfârşitul viselor. [3]Căci, atunci când iertarea se aşterne asupra lumii şi pacea ajunge la fiecare Fiu al lui Dumnezeu, ce ar putea să mai țină lucrurile separate, căci ce mai rămâne de văzut în afara feței lui Cristos?

5. Şi oare câtă vreme se va vedea această sfântă față, când nu e decât simbolul faptului că vremea învățării a trecut acum şi că obiectivul Ispăşirii a fost în sfârşit atins? [2]Să încercăm, aşadar, să găsim fața lui Cristos şi să nu privim altceva. [3]Zărindu-I slava, vom şti că nu avem nevoie de învățare, de percepție sau timp, şi nici de alte lucruri în afara sfântului Sine, Cristosul pe Care L-a creat Dumnezeu ca Fiu al Lui.

## LECȚIA 271

### Astăzi mă voi folosi doar de viziunea lui Cristos.

1. În fiecare zi, în fiecare ceas, în fiece clipită, aleg ce vreau să văd, sunetele pe care vreau să le aud, mărturiile care atestă ce vreau să fie adevărul pentru mine. [2]Astăzi aleg să văd ce ar vrea Cristos să văd, să ascult Vocea lui Dumnezeu şi să caut mărturiile la ce e adevărat în creația lui Dumnezeu. [3]În ochii lui Cristos, lumea şi creația lui Dumnezeu se întâlnesc şi, când se reunesc, toată percepția dispare. [4]Blânda Lui vedere izbăveşte lumea de moarte, căci tot ce vede El nu poate să nu trăiască, amintind de Tată şi de Fiu; Creator şi creație, unificați.

2. *Tată, viziunea lui Cristos e calea care duce la Tine. [2]Ce vede El pofteşte amintirea Ta să mi se redea. [3]Şi pe aceasta o aleg, să fie ce vreau să văd astăzi.*

## LECȚIA 272

### Cum pot iluziile să îl satisfacă pe Fiul lui Dumnezeu?

1. *Tată, adevărul îmi aparține. [2]Casa mea s-a stabilit în Cer prin Voia Ta şi a mea. [3]Pot să mă mulțumească visele? [4]Pot să îmi aducă iluziile fericire? [5]Ce altceva în afara amintirii Tale Îți poate satisface Fiul? [6]Nu voi accepta mai puțin decât mi-ai dat. [7]Mă înconjoară Iubirea Ta, de-a pururi liniştită, de-a pururi blândă şi de-a pururea în siguranță. [8]Fiul lui Dumnezeu trebuie să fie aşa cum l-ai creat Tu.*

2. Azi trecem de iluzii. [2]Şi, de auzim chemarea pe care ne-o face ispita – să stăm şi să zăbovim într-un vis –, ne tragem deoparte şi ne întrebăm dacă noi, Fiii lui Dumnezeu, putem să ne mulțumim cu vise, când Cerul poate fi ales la fel de uşor ca iadul, şi iubirea va înlocui bucuroasă toată frica.





## LECȚIA 273

### Tihna păcii lui Dumnezeu este a mea.

1. Poate că suntem gata acum de o zi de netulburată seninătate. [2]Dacă nu e posibil încă, suntem mulțumiți şi chiar mai mult decât satisfăcuți să învățăm cum putem dobândi o astfel de zi. [3]Dacă cedăm vreunei tulburări, să învățăm cum să o înlăturăm şi cum să revenim la pace. [4]Nu trebuie decât să spunem minților noastre, cu certitudine: „Liniştea păcii lui Dumnezeu este a mea", şi nimic nu va putea tulbura pacea pe care Dumnezeu Însuşi i-a dat-o Fiului Său.

2. *Tată, pacea Ta este a mea. [2]Ce nevoie am să mă tem că pot fi lipsit de ceea ce vrei Tu să am? [3]Nu pot să pierd darurile pe care mi le dai. [4]Aşa că pacea pe care i-ai dat-o Fiului Tău mai este cu mine, în linişte şi în propria mea iubire veşnică față de Tine.*

## LECȚIA 274

### Ziua de azi aparține iubirii. Să nu mă tem.

1. *Tată, astăzi vreau să las toate lucrurile aşa cum le-ai creat Tu, şi să îi dau Fiului Tău cinstea care se cuvine nepăcătoşeniei lui: iubirea unui frate față de fratele lui şi de Prietenul lui. [2]Prin asta sunt izbăvit. [3]Prin asta, totodată, adevărul va intra unde au fost iluziile, lumina va înlocui tot întunericul şi Fiul Tău va şti că este aşa cum l-ai creat Tu.*

2. Astăzi ajunge la noi o binecuvântare specială de la Cel Care e Tatăl nostru. [2]Dă-I Lui ziua aceasta, şi nu va fi astăzi nicio teamă, pentru că ziua e cedată iubirii.

## LECȚIA 275

### Vocea tămăduitoare a lui Dumnezeu ocrotește toate lucrurile astăzi.

1. Să fim atenți astăzi la Vocea pentru Dumnezeu, care vorbește de o lecție străveche, nu mai adevărată azi decât în orice altă zi. [2]Dar ziua de azi a fost aleasă să fie cea în care vom căuta, vom auzi, vom învăța și vom înțelege. [3]Alătură-te ascultării mele. [4]Căci Vocea pentru Dumnezeu ne vorbește de lucruri pe care nu putem să le înțelegem singuri, nici să le învățăm separați. [5]Prin asta sunt ocrotite toate lucrurile. [6]Și în asta se găsește tămăduirea Vocii pentru Dumnezeu.

2. *Vocea Ta tămăduitoate ocrotește toate lucrurile astăzi, așa că Ți le las Ție pe toate. [2]Nu trebuie să îmi fac griji pentru nimic. [3]Căci Vocea Ta îmi va spune ce să fac și unde să merg, cui să îi vorbesc și ce să îi spun, ce gânduri să gândesc, ce cuvinte să dau lumii. [4]Siguranța pe care o aduc mi-o dau mie. [5]Tată, Vocea Ta ocrotește toate lucrurile prin mine.*

## LECȚIA 276

### Cuvântul lui Dumnezeu mi-e dat ca să îl spun.

1. Care e Cuvântul lui Dumnezeu? [2]„Fiul Meu e pur și sfânt ca Mine Însumi". [3]Așa a devenit Dumnezeu Tatăl Fiului pe care îl iubește, căci așa a fost creat el. [4]Fiul Lui nu a creat cu El acest Cuvânt, pentru că așa a fost creat el. [5]Să Îi acceptăm Paternitatea, că Fiul Lui s-a născut tocmai prin acesta. [5]Să Îi acceptăm Paternitatea, și ni se dă totul. [6]Dacă negăm că am fost creați în Iubirea Lui, negăm Sinele nostru, ca să fim nesiguri de Cine suntem, de Cine este Tatăl nostru și de scopul în care am venit. [7]Și totuși, nu trebuie decât să Îl recunoaștem pe Cel Care ne-a dat Cuvântul Lui când ne-a creat, ca să ne aducem aminte de El și să ne amintim astfel Sinele nostru.

2. *Tată, Cuvântul Tău este al meu. [2]Și pe acesta îl voi spune tuturor fraților mei, care mi-au fost dați să țin la ei ca la ai mei, așa cum sunt iubit, binecuvântat și mântuit și eu de Tine.*





## LECȚIA 277

### Să nu Îți leg Fiul cu legi făcute de mine.

1. *Fiul Tău e liber, Tată. [2]Să nu îmi imaginez că l-am legat cu legi pe care le-am făcut să domin trupul. [3]El nu se supune legilor pe care le-am făcut în încercarea de-a aduce trupului mai multă siguranță. [4]El nu e schimbat de ce e schimbător. [5]El nu e robul niciunei legi a timpului. [6]Este așa cum l-ai creat Tu, pentru că nu cunoaște alte legi cu excepția legii iubirii.*

2. Să nu ne închinăm la idoli, și să nu credem în nicio lege pe care o face idolatria ca să ascundă libertatea Fiului lui Dumnezeu. [2]Pe el nu îl leagă decât propriile lui convingeri. [3]Dar ce e el depășește cu mult credința lui în libertate sau robie. [4]E liber pentru că e Fiul Tatălui său. [5]Și nu poate fi legat decât dacă adevărul lui Dumnezeu poate să mintă și dacă Dumnezeu poate voi să Se amăgească.

## LECȚIA 278

### Dacă eu sunt legat, nici Tatăl meu nu e liber.

1. Dacă accept că sunt prizonier într-un trup, într-o lume în care toate lucrurile care dau impresia că trăiesc par să moară, atunci Tatăl meu e prizonier cu mine. [2]Și asta cred când susțin că trebuie să mă supun legilor la care se supune lumea; că slăbiciunile și păcatele pe care le percep sunt reale și de neînlăturat. [3]Dacă sunt legat în orice fel, nu îmi cunosc nici Tatăl și nici Sinele. [4]Și sunt pierdut pentru toată realitatea. [5]Căci adevărul este liber, iar ce e legat nu face parte din adevăr.

2. *Tată, nu cer decât adevărul. [2]Am avut multe gânduri prostești despre mine și despre creația mea, și mi-am adus în minte un vis de frică. [3]Astăzi nu vreau să visez. [4]Aleg calea care duce la Tine în locul nebuniei și al fricii. [5]Căci adevărul e lipsit de pericol și numai iubirea e sigură.*

## LECŢIA 279

### Libertatea creaţiei o făgăduieşte pe a mea.

1. Sfârşitul viselor mi-e făgăduit, pentru că Fiul lui Dumnezeu nu e abandonat de Iubirea Lui. [2]Numai în vise există un timp când pare să fie în închisoare şi aşteaptă o libertate viitoare, de va fi să fie una. [3]În realitate însă, visele lui au dispărut, adevărul stabilindu-se în locul lor. [4]Şi acum, libertatea e deja a lui. [5]Să îmi aştept eliberarea în lanţuri deja frânte, când Dumnezeu îmi oferă libertate acum?

2. *Astăzi îţi voi accepta făgăduinţele şi le voi da credinţa mea. [2]Tatăl meu Îl iubeşte pe Fiul pe Care L-a creat al Său. [3]Oare mi-ai refuza darurile pe care mi le-ai dat chiar Tu?*

## LECŢIA 280

### Ce limite pot să îi pun Fiului lui Dumnezeu?

1. Cel pe care Dumnezeu l-a creat fără limite e liber. [2]Îi pot inventa o închisoare, dar numai în iluzii, nu în adevăr. [3]Niciun Gând de-al lui Dumnezeu nu a părăsit Mintea Tatălui său. [4]Niciun Gând de-al lui Dumnezeu nu e limitat defel. [5]Niciun Gând de-al lui Dumnezeu nu e decât de-a pururi pur. [6]Pot oare să îi pun limite Fiului lui Dumnezeu, al cărui Tată l-a voit fără limite şi aidoma Lui ca libertate şi iubire?

2. *Astăzi să îl cinstesc pe Fiul Tău, căci numai aşa îmi găsesc calea spre Tine. [2]Tată, nu îi pun limite Fiului pe care îl iubeşti şi pe care l-ai creat fără limite. [3]Cinstea pe care i-o dau lui este a Ta, iar ce e al Tău îmi aparţine, deopotrivă, mie.*





### 7. Ce este Spiritul Sfânt?

1. Spiritul Sfânt mijloceşte între iluzii şi adevăr. [2]Deoarece trebuie să Se facă punte peste fisura dintre realitate şi vise, percepţia duce la cunoaştere prin harul pe care I l-a dat Dumnezeu, să fie darul pe care îl aduce tuturor celor ce recurg la El pentru adevăr. [3]Pe puntea pe care o pune El la dispoziţie, visele sunt duse la adevăr să fie spulberate în lumina cunoaşterii. [4]Acolo, imaginile şi sunetele sunt lepădate pe veci. [5]Şi, unde erau percepute înainte, iertarea a făcut posibil sfârşitul senin al percepţiei.

2. Obiectivul didactic pe care Şi-l propune Spiritul Sfânt e tocmai acest sfârşit al viselor. [2]Căci imaginile şi sunetele trebuie traduse din mărturiile fricii în cele ale iubirii. [3]Şi, când se realizează pe deplin acest obiectiv, învăţarea a atins singurul obiectiv pe care îl are cu adevărat. [4]Căci învăţarea, după cum o îndrumă Spiritul Sfânt spre rezultatul pe care i-l percepe El, devine mijlocul autodepăşirii ei, pentru a fi înlocuită de adevărul veşnic.

3. Dacă ai şti cât de mult tânjeşte Tatăl să îţi recunoşti nepăcătoşenia, nu I-ai mai lăsa Vocea să te cheme în zadar, nici nu ţi-ai întoarce faţa de la lucrul cu care a înlocuit imaginile şi visele înfricoşătoare pe care le-ai făcut. [2]Spiritul Sfânt înţelege mijloacele pe care le-ai făcut, prin care vrei să atingi ce e mereu de neatins. [3]Şi, dacă I le oferi Lui, El va întrebuinţa mijloacele pe care le-ai făcut pentru exil să îţi readucă mintea unde este cu adevărat acasă.

4. Din cunoaştere, unde a fost pus de Dumnezeu, Spiritul Sfânt te cheamă să laşi iertarea să se aştearnă asupra viselor tale şi să fii readus la sănătatea şi la pacea minţii. [2]Fără iertare, visele tale vor rămâne să te înspăimânte. [3]Iar amintirea întregii Iubiri pe care ţi-o poartă Tatăl tău nu se va întoarce ca indiciu că a sosit sfârşitul viselor.

5. Acceptă darul Tatălui tău. [2]E o Chemare de la Iubire la Iubire, să fie doar Ea Însăşi. [3]Spiritul Sfânt e darul Lui, prin care liniştea Cerului se restituie preaiubitului Fiu al lui Dumnezeu. [4]Chiar vrei să refuzi să îţi preiei funcţia de-a-L întregi pe Dumnezeu, când tot ce voieşte El este ca tu să fii întreg?

## LECŢIA 281

### Nu mă pot răni decât gândurile mele.

1. *Tată, Fiul Tău este perfect. [2]Când mă cred rănit în orice fel, o fac pentru că am uitat cine sunt şi că sunt aşa cum m-ai creat Tu. [3]Gândurile Tale nu îmi pot aduce decât fericire. [4]Dacă sunt vreodată trist, rănit, bolnav, am uitat ce gândeşti Tu şi mi-am pus micile mele idei lipsite de înţeles în locul unde trebuie să se afle Gândurile Tale, şi unde se şi află. [5]Nu mă pot răni decât gândurile mele. [6]Dar Gândurile pe care le gândesc cu Tine nu pot decât să binecuvânteze. [7]Numai Gândurile pe care le gândesc cu Tine sunt adevărate.*

2. Nu mă voi răni astăzi. [2]Căci sunt cu mult mai presus de toată durerea. [3]Tatăl meu m-a aşezat în siguranţă în Cer, purtându-mi de grijă. [4]Şi nu vreau să îl atac pe Fiul pe care îl iubeşte, căci ce iubeşte El mi-e dat ca să iubesc şi eu.

## LECŢIA 282

### Nu mă voi teme de iubire astăzi.

1. Dacă aş putea realiza acest lucru azi, s-ar atinge mântuirea pentru lumea întreagă. [2]E decizia de-a nu fi dement şi de-a mă accepta aşa cum m-a creat Dumnezeu Însuşi, Tatăl meu şi Sursa mea. [3]E hotărârea de-a nu rămâne adormit în visele morţii, în timp ce adevărul rămâne mereu viu în bucuria iubirii. [4]Şi e alegerea de-a recunoaşte Sinele pe Care L-a creat Dumnezeu să fie Fiul Său iubit, şi Care rămâne singura mea Identitate.

2. *Tată, Numele Tău este Iubire, şi tot aşa şi al meu. [2]Acesta este adevărul. [3]Oare poţi să schimbi adevărul dându-i pur şi simplu un alt nume? [4]Numele fricii e pur şi simplu o greşeală. [5]Să nu mă tem de adevăr astăzi.*





## LECŢIA 283

### Adevărata mea Identitate îşi are locul în Tine.

1. *Tată, mi-am făurit o imagine de sine şi pe aceasta o numesc Fiul lui Dumnezeu. [2]Dar creaţia e aşa cum a fost dintotdeauna, căci creaţia Ta este neschimbătoare. [3]Să nu mă închin la idoli. [4]Eu sunt cel iubit de Tatăl meu. [5]Sfinţenia mea rămâne lumina Cerului şi Iubirea lui Dumnezeu. [6]Ce iubeşti Tu nu e oare în siguranţă? [7]Lumina Cerului nu e oare infinită? [8]Fiul Tău nu e oare adevărata mea Identitate, când Tu ai creat tot ce există?*

2. Acum suntem una într-o Identitate împărtăşită, cu Dumnezeu Tatăl nostru ca unica noastră Sursă şi tot ce e creat ca parte din noi. [2]Aşa că oferim binecuvântare tuturor lucrurilor, unindu-ne drăgăstos cu lumea întreagă, pe care iertarea noastră a făcut-o una cu noi.

## LECŢIA 284

### Pot alege să schimb toate gândurile care rănesc.

1. Percepută cum trebuie, pierderea nu e pierdere. [2]Durerea e imposibilă. [3]Nu există niciun motiv de supărare. [4]Iar suferinţa de orice fel nu e decât un vis. [5]Acesta este adevărul, la început doar de rostit, apoi de repetat de multe ori, şi apoi de acceptat ca adevăr doar parţial, cu multe rezerve. [6]Apoi de luat tot mai serios în considerare şi, în final, de acceptat ca purul adevăr. [7]Pot alege să schimb toate gândurile care rănesc. [8]Şi vreau să trec azi dincolo de aceste cuvinte, dincolo de toate rezervele, să ajung la deplina acceptare a adevărului din ele.

2. *Tată, ce ai dat Tu nu poate să rănească, aşa că supărarea şi durerea trebuie să fie imposibile. [2]Să nu ezit să mă încred în Tine astăzi, acceptând ca daruri de la Tine doar ce e voios; acceptând ca purul adevăr doar ce e voios.*

## LECŢIA 285

### Sfinţenia mea străluceşte astăzi limpede şi clar.

1. Astăzi mă trezesc cu bucurie, aşteptând să am parte numai de lucrurile fericite care îmi vin de la Dumnezeu. [2]Cer să vină numai ele, şi realizez că invitaţia mea îşi va primi răspunsul prin gândurile la care am trimis-o. [3]Voi cere numai lucruri voioase în clipa în care îmi accept sfinţenia. [4]Căci la ce mi-ar folosi durerea, ce scop ar satisface suferinţa mea şi cu ce m-ar ajuta supărarea şi pierderea, dacă demenţa mă părăseşte azi şi îmi accept în schimb sfinţenia?

2. *Tată, sfinţenia mea este a Ta. [2]Să mă bucur de ea şi, prin iertare, să fiu redat sănătăţii mintale. [3]Fiul Tău e tot aşa cum l-ai creat. [4]Sfinţenia mea face parte din mine, şi din Tine totodată. [5]Iar Sfinţenia Însăşi, ce O poate transforma?*

## LECŢIA 286

### Liniştea Cerului îmi cuprinde astăzi inima.

1. *Tată, ce linişte e astăzi! [2]Cu cât calm se rezolvă de la sine toate! [3]Iată ziua aleasă să ajung să înţeleg lecţia că nu trebuie să fac nimic. [4]În Tine s-a făcut deja fiecare alegere. [5]În Tine s-a rezolvat deja fiecare conflict. [6]În Tine mi s-a dat deja tot ce sper să găsesc. [7]Pacea Ta este a mea. [8]Inima mi-e liniştită şi mintea în repaus. [9]Iubirea Ta e Cerul, şi Iubirea Ta este a mea.*

2. Liniştea zilei de azi ne va da speranţa că am găsit drumul şi că am străbătut deja o mare parte din el, călătorind spre un obiectiv întru totul cert. [2]Astăzi nu ne vom îndoi de sfârşitul pe care ni l-a făgăduit Dumnezeu Însuşi. [3]Ne punem încrederea în El, şi în Sinele nostru, Care a rămas una cu El.





## LECŢIA 287

### Tu eşti obiectivul meu, Tată. Numai Tu.

1. Unde aş vrea să merg, dacă nu în Cer? [2]Ce substitut ar putea să înlocuiască fericirea? [3]Ce dar aş putea prefera păcii lui Dumnezeu? [4]Ce comoară aş vrea să caut, să găsesc şi să păstrez, care să se poată compara cu Identitatea mea? [5]Şi aş prefera oare să trăiesc cu frică decât cu iubire?

2. *Tu eşti obiectivul meu, Tată. [2]Ce altceva mi-aş putea dori, decât să Te am pe Tine? [3]Ce altă cale aş putea dori să apuc, decât cea care duce la Tine? [4]Şi ce altceva decât amintirea Ta mi-ar putea indica sfârşitul viselor şi al zadarnicelor substituiri la care am supus adevărul? [5]Tu eşti singurul meu obiectiv. [6]Fiul Tău vrea să fie cum l-ai creat Tu. [7]Cum altfel m-aş putea aştepta să îmi recunosc Sinele şi să fiu la unison cu Identitatea mea?*

## LECŢIA 288

### Să uit astăzi trecutul fratelui meu.

1. *Acesta este gândul care îmi arată cum să ajung la Tine şi mă aduce la obiectivul meu. [2]Nu pot veni la Tine fără fratele meu. [3]Şi, pentru a-mi cunoaşte Sursa, trebuie mai întâi să recunosc ce ai creat Tu una cu mine. [4]Mâna fratelui meu e cea care mă conduce pe drumul către Tine. [5]Păcatele lui sunt în trecut laolaltă cu ale mele, şi sunt mântuit pentru că trecutul nu mai e. [6]Să nu îl am în inimă, căci voi rătăci calea care duce la Tine. [7]Fratele meu este mântuitorul meu. [8]Să nu atac mântuitorul pe care mi l-ai dat. [9]Ci să îl cinstesc pe cel ce poartă Numele Tău, amintindu-mi astfel că este şi al meu.*

2. Aşa că astăzi să mă ierţi. [2]Şi o să ştii că m-ai iertat dacă îţi vezi fratele în lumina sfinţeniei. [3]El nu poate fi mai nesfânt decât mine, iar tu nu poţi fi mai sfânt decât el.

## LECȚIA 289

### Trecutul nu mai e. Nu mă poate atinge.

1. Dacă trecutul nu a dispărut din mintea mea, lumea reală trebuie să îmi scape din vedere. [2]Căci efectiv nu mă uit nicăieri și văd doar ce nu este. [3]Cum pot atunci să percep lumea pe care o oferă iertarea? [4]Trecutul a fost făcut să o ascundă, căci lumea aceasta se poate vedea numai acum. [5]Ea nu are trecut. [6]Căci ce altceva poate fi iertat decât trecutul, care, dacă e iertat, nu mai e.

2. *Tată, să nu văd un trecut care nu este. [2]Căci mi-ai oferit Propriul Tău înlocuitor, într-o lume prezentă pe care trecutul a lăsat-o neatinsă și fără de păcat. [3]Aici este sfârșitul vinovăției. [4]Și aici sunt pregătit pentru pasul Tău final. [5]Să Îți cer să mai aștepți ca Fiul Tău să găsească minunăția pe care ai conceput-o să fie sfârșitul tuturor viselor lui și al întregii lui dureri?*

## LECȚIA 290

### Tot ce văd e fericirea mea prezentă.

1. Dacă nu mă uit la ce nu e, tot ce văd e fericirea mea prezentă. [2]Ochii acum întredeschiși în sfârșit ajung să vadă. [3]Și vreau chiar azi să îmi parvină viziunea lui Cristos. [4]Ce percep fără Corecția lui Dumnezeu la imaginile pe care le-am făcut chiar eu e înfricoșător și dureros de văzut. [5]Dar nu mai vreau să îmi las mintea nicio clipă amăgită de credința că visul pe care l-am făcut este real. [6]Azi este ziua în care îmi caut fericirea prezentă și nu văd decât lucrul pe care îl caut.

2. *Cu această hotărâre vin la Tine și Îți cer să mă susții azi cu forța Ta, în timp ce caut să fac doar Voia Ta. [2]Nu poți să nu mă auzi, Tată. [3]Ce Îți cer mi-ai dat deja. [4]Și sunt sigur că îmi voi vedea astăzi fericirea.*





### 8. Ce este lumea reală?

1. Lumea reală este un simbol, ca tot ce oferă percepția. [2]Ea reprezintă însă opusul celei făcute de tine. [3]Lumea ta e percepută prin ochii fricii și îți aduce în minte mărturiile groazei. [4]Lumea reală nu poate fi percepută decât prin ochi binecuvântați de iertare, așa că pot să vadă o lume în care groaza e imposibilă și în care mărturiile fricii nu pot fi găsite.

2. Lumea reală deține o replică la fiecare gând nefericit reflectat în lumea ta; o corecție sigură la sunetele de luptă și la imaginile de groază pe care le conține lumea ta. [2]Lumea reală îți arată o lume văzută diferit, prin ochi liniștiți și cu o minte împăcată. [3]În ea nu e decât repaus. [4]Nu se aud țipete de durere și de jale, căci nu e nimic în ea care să rămână în afara iertării. [5]Iar imaginile sunt blânde. [6]Numai imagini și sunete fericite pot ajunge în mintea care s-a iertat pe sine.

3. Ce nevoie are o astfel de minte de gânduri de moarte, atac și omor? [2]Ce altceva poate să perceapă în jurul ei decât siguranță, iubire și bucurie? [3]Ce și-ar dori să condamne și în defavoarea cărui lucru și-ar dori să judece? [4]Lumea pe care o vede apare dintr-o minte împăcată cu ea însăși. [5]Niciun pericol nu pândește în ce vede, căci e bună și vede numai bunătate.

4. Lumea reală este simbolul faptului că visul păcatului și al vinovăției s-a isprăvit, și Fiul lui Dumnezeu nu mai doarme. [2]Ochii lui întredeschiși percep reflecția neîndoioasă a Iubirii Tatălui său; făgăduința certă că este izbăvit. [3]Lumea reală anunță sfârșitul timpului, căci perceperea ei face timpul lipsit de orice rost.

5. Spiritul Sfânt nu mai are nevoie de timp odată ce acesta I-a dus la îndeplinire scopul. [2]Acum, El mai așteaptă doar acea singură clipă în care Dumnezeu face ultimul pas, și timpul a dispărut, luând cu el percepția și lăsând doar adevărul să fie el însuși. [3]Clipa aceea este obiectivul nostru, căci conține amintirea lui Dumnezeu. [4]Și, în timp ce vedem o lume iertată, chiar El ne strigă și vine să ne ia acasă, aducându-ne aminte de Identitatea pe care ne-a redat-o iertarea noastră.

## LECŢIA 291

### Astăzi e o zi de linişte şi pace.

1. Viziunea lui Cristos priveşte azi prin mine. [2]Vederea Lui îmi arată lucrurile toate iertate şi împăcate, şi oferă aceeaşi viziune lumii. [3]Iar eu accept această viziune în numele ei, atât pentru mine, cât şi pentru lume. [4]Ce minunăţie vedem astăzi! [5]Ce sfinţenie vedem în jurul nostru! [6]Şi ne e dat să recunoaştem că e o sfinţenie pe care o împărtăşim; este Sfinţenia lui Dumnezeu Însuşi.

2. *Astăzi mintea mea tace, ca să primească Gândurile pe care mi le oferi Tu. [2]Şi accept ce vine de la Tine, în loc de ce vine de la mine însumi. [3]Nu ştiu cum să ajung la Tine. [4]Dar Tu eşti cât se poate de sigur. [5]Tată, călăuzeşte-Ţi Fiul pe calea liniştită care duce la Tine. [6]Să îmi fie iertarea deplină şi să îmi revină amintirea Ta.*

## LECŢIA 292

### Un deznodământ fericit pentru toate e un lucru cert.

1. Făgăduinţele lui Dumnezeu nu fac excepţii. [2]Iar El garantează că numai bucuria poate fi deznodământul final pentru toate. [3]De noi depinde însă când se va ajunge la acesta; cât timp vom lăsa o voie străină să pară că se opune Voii Lui. [4]Şi, cât timp credem că voia aceasta e reală, nu vom găsi finalul stabilit de El ca deznodământ la toate problemele pe care le percepem, la toate încercările pe care le vedem şi la toate situaţiile cu care ne confruntăm. [5]Dar finalul e un lucru cert. [6]Căci Voia lui Dumnezeu s-a făcut pe pământ şi în Cer. [7]Vom căuta şi vom găsi după Voia Lui, care garantează că voia noastră s-a făcut.

2. *Îţi mulţumim, Tată, pentru garanţia pe care ne-o dai că, în final, vor fi numai deznodăminte fericite. [2]Ajută-ne să nu ne amestecăm şi să nu amânăm astfel finalurile fericite pe care ni le-ai făgăduit la fiecare problemă pe care o putem percepe, la fiecare încercare cu care credem că mai trebuie să ne confruntăm.*





## LECŢIA 293

### Toată frica a trecut şi a rămas numai iubire.

1. Toată frica a trecut, pentru că sursa ei a dispărut şi, odată cu ea, toate gândurile ei. [2]Iubirea rămâne singura stare prezentă, a cărei Sursă e în vecii vecilor aici. [3]Poate oare lumea să pară luminoasă şi clară, un loc sigur şi primitor, cu toate greşelile mele trecute presând asupra ei şi arătându-mi forme distorsionate ale fricii? [4]În prezent însă, iubirea este evidentă şi efectele ei sunt indiscutabile. [5]Toată lumea străluceşte reflectând sfânta ei lumină, iar eu percep o lume iertată în sfârşit.

2. *Tată, nu lăsa lumea Ta sfântă să îmi scape astăzi din vedere. [2]Şi nu îmi lăsa urechile să fie surde la toate imnurile de recunoştinţă pe care le cântă lumea dedesubtul sunetelor de groază. [3]Există o lume reală pe care prezentul o ţine la adăpost de toate greşelile trecute. [4]Şi astăzi vreau să am înaintea ochilor numai lumea aceasta.*

## LECŢIA 294

### Trupul meu e un lucru complet neutru.

1. Sunt Fiu al lui Dumnezeu. [2]Pot să fiu şi altceva? [3]Oare să fi creat Dumnezeu ce este muritor şi stricăcios? [4]La ce îi foloseşte preaiubitului Fiu al lui Dumnezeu ceva ce trebuie să moară? [5]Şi totuşi, un lucru neutru nu are parte de moarte, căci nu s-au investit în el gânduri de frică, şi nici nu i s-a dat un simulacru de iubire. [6]Neutralitatea lui îl protejează cât timp are un folos. [7]Şi apoi, când nu mai are niciun rost, e lăsat deoparte. [8]Nu e nici bolnav, nici îmbătrânit, nici rănit. [9]Ci doar lipsit de funcţie, de prisos şi lepădat. [10]Să nu îl văd azi mai mult de-atât: ceva util o vreme şi numai bun să fie de folos, ceva ce îşi păstrează utilitatea cât timp poate fi de folos, şi apoi e înlocuit pentru un bine mai mare.

2. *Trupul meu, Tată, nu poate să fie Fiul Tău. [2]Iar ce nu e creat nu poate fi nici păcătos, nici nepăcătos; nici bun, nici rău. [3]Să folosesc, atunci, visul acesta în sprijinul planului Tău de-a ne trezi din toate visele pe care ni le-am făcut.*

## LECȚIA 295

### Spiritul Sfânt privește azi prin mine.

1. Cristos îmi cere să îmi folosească astăzi ochii și să izbăvească astfel lumea. [2]El cere acest dar ca să îmi poată oferi pacea minții, și să ia de la mine toată groaza și toată durerea. [3]Și, în timp ce mi le înlătură, visele care au părut să se așeze asupra lumii dispar. [4]Izbăvirea trebuie să fie numai una. [5]Când sunt mântuit, lumea e mântuită odată cu mine. [6]Căci trebuie să fim izbăviți cu toții împreună. [7]Frica apare în multe forme diferite, dar iubirea este numai una.

2. *Tată, Cristos mi-a cerut un dar, unul pe care îl dau ca să mi se dea. [2]Ajută-mă să folosesc astăzi ochii lui Cristos, și lasă astfel Iubirea Spiritului Sfânt să binecuvânteze toate lucrurile pe care le văd, ca Iubirea Lui iertătoare să se poată opri asupra mea.*

## LECȚIA 296

### Spiritul Sfânt vorbește azi prin mine.

1. *Spiritul Sfânt are nevoie azi de vocea mea, ca toată lumea să Îți asculte Vocea și să audă Cuvântul Tău prin mine. [2]Sunt hotărât să Te las să vorbești prin mine, căci nu voi folosi alte cuvinte decât ale Tale și nu voi avea gânduri separate de ale Tale, căci numai ale Tale sunt adevărate. [3]Vreau să fiu mântuitorul lumii pe care am făcut-o. [4]Acum că am osândit-o, vreau să o pun în libertate, ca să îmi găsesc și eu scăparea și să aud Cuvântul pe care mi-l va spune azi sfânta Ta Voce.*

2. Astăzi predăm numai și numai ceea ce vrem să învățăm. [2]În felul acesta, obiectivul învățării noastre devine unul lipsit de conflict, ușor de atins și repede de realizat. [3]Cât de bucuros vine Spiritul Sfânt să ne salveze din iad, când lăsăm învățătura Lui să convingă lumea, prin noi, să caute și să afle calea ușoară care duce la Dumnezeu!





## LECȚIA 297

### Iertarea e singurul dar pe care îl dau.

1. Iertarea e singurul dar pe care îl dau, pentru că e singurul dar pe care îl vreau. [2]Și, tot ce dau, mie îmi dau. [3]Iată simpla formulă a mântuirii. [4]Iar eu, care vreau să fiu mântuit, vreau să mi-o însușesc, ca mod de viață într-o lume care are nevoie de mântuire și care va fi mântuită când accept Ispășirea pentru mine însumi.

2. *Tată, cât de certe sunt căile Tale, cât de sigur e rezultatul lor final, și cât de fidel s-a stabilit și înfăptuit deja, prin harul Tău, fiecare pas al mântuirii mele. [2]Îți mulțumesc pentru veșnicele Tale daruri și pentru Identitatea mea.*

## LECȚIA 298

### Te iubesc, Tată, și Îți iubesc și Fiul.

1. Recunoștința mea face ca iubirea mea să fie acceptată fără frică. [2]Și așa sunt redat realității mele în sfârșit. [3]Tot ce s-a insinuat în sfânta mea vedere, iertarea va înlătura. [4]Și mă apropii de sfârșitul călătoriilor fără sens, al carierelor smintite și al valorilor artificiale. [5]Accept în schimb ce Dumnezeu a stabilit să fie al meu, sigur că doar prin asta voi fi mântuit; sigur că răzbat prin frică să îmi întâlnesc Iubirea.

2. *Tată, vin la Tine azi, pentru că nu vreau să urmez altă cale decât a Ta. [2]Tu ești alăturea de mine. [3]Certă este calea Ta. [4]Și Îți sunt recunoscător pentru sfintele Tale daruri de refugiu cert și de scăpare de toate câte vor să ascundă iubirea mea față de Dumnezeu Tatăl meu și Fiul Lui sfânt.*

## LECŢIA 299

### Sfinţenia veşnică îşi are locul în mine.

1. Sfinţenia mea îmi depăşeşte cu mult capacitatea de-a înţelege sau de-a cunoaşte. [2]Dar Dumnezeu, Tatăl meu, Care a creat-o, recunoaşte sfinţenia mea ca fiind a Sa. [3]Voia Noastră, conjugată, o înţelege. [4]Şi Voia Noastră, conjugată, cunoaşte că aşa şi este.

2. *Tată, sfinţenia mea nu vine de la mine. [2]Nu e a mea să poată fi distrusă prin păcat. [3]Nu e a mea să poată fi supusă atacului. [4]Iluziile o pot ascunde, dar nu pot să îi stingă strălucirea, nici să îi slăbească lumina. [5]Rămâne veşnic desăvârşită şi neatinsă. [6]În ea toate sunt vindecate, căci rămân aşa cum le-ai creat Tu. [7]Şi pot să îmi cunosc sfinţenia. [8]Căci Sfinţenia Însăşi m-a creat şi îmi pot cunoaşte Sursa pentru că e Voia Ta să fii cunoscut.*

## LECŢIA 300

### Lumea aceasta nu durează decât o clipă.

1. Iată un gând care poate fi folosit pentru a spune că moartea şi suferinţa sunt destinul cert al tuturor celor ce vin aici, căci bucuriile lor dispar înainte de-a fi posedate sau chiar înţelese. [2]Iată însă şi ideea care nu lasă nicio percepţie falsă să ne ţină în strânsoarea ei, nici să reprezinte mai mult decât un nor trecător pe un cer veşnic senin. [3]Astăzi căutăm tocmai această seninătate, fără urmă de nori, evidentă şi sigură.

2. *Căutăm azi lumea Ta sfântă. [2]Căci noi, Fiii Tăi iubitori, ne-am rătăcit o vreme. [3]Dar Ţi-am ascultat Vocea şi am învăţat exact ce trebuie să facem să fim redaţi Cerului şi adevăratei noastre Identităţi. [4]Iar azi aducem mulţumiri că lumea nu durează decât o clipă. [5]Vrem să trecem de acestă infimă clipă şi să intrăm în veşnicie.*





### 9. Ce este a Doua Venire?

1. A Doua Venire a lui Cristos, ca Dumnezeu de sigură, nu e decât corecţia greşelilor şi revenirea la sănătate mintală. [2]Face parte din condiţia care redă ce nu s-a pierdut nicicând şi restabileşte ce e adevărat în vecii vecilor. [3]E invitaţia adresată Cuvântului lui Dumnezeu să ia locul iluziei; e bunăvoinţa de-a lăsa iertarea să se aştearnă asupra tuturor lucrurilor fără excepţii şi fără rezerve.
2. Tocmai caracterul atotcuprinzător al celei de-a Doua Veniri a lui Cristos îi permite să îmbrăţişeze lumea şi să te ţină la adăpost în sânul blândei ei sosiri, care cuprinde toate făpturile laolaltă cu tine. [2]Eliberarea pe care o aduce a Doua Venire nu are sfârşit, deoarece creaţia lui Dumnezeu trebuie să fie fără limite. [3]Iertarea luminează calea celei de-a Doua Veniri, pentru că se răsfrânge asupra tuturor lucrurilor, privite ca tot unitar. [4]În felul acesta, unitatea e recunoscută în sfârşit.
3. A Doua Venire încheie lecţiile pe care le predă Spiritul Sfânt, făcând loc Judecăţii de apoi, în care învăţătura se încheie printr-un rezumat final, care se va extinde dincolo de el însuşi şi va ajunge până la Dumnezeu. [2]A Doua Venire e timpul în care toate minţile se pun în mâinile lui Cristos, să fie redate spiritului în numele adevăratei creaţii şi al Voii lui Dumnezeu.
4. A Doua Venire e singurul eveniment din timp pe care timpul însuşi nu îl poate afecta. [2]Căci fiecare dintre cei ce au venit să moară sau vor veni sau sunt prezenţi acum este la fel de liber de tot ce a făurit. [3]Prin această egalitate, Cristos e restabilit ca singură Identitate, prin care Fiii lui Dumnezeu recunosc că sunt cu toţii unul singur. [4]Iar Dumnezeu Tatăl îi surâde Fiului Său, unica Lui creaţie şi singura Lui bucurie.
5. Roagă-te ca a Doua Venire să fie curând, dar nu te opri aici. [2]Ea are nevoie de ochii şi urechile tale, de mâinile şi picioarele tale. [3]Are nevoie de vocea ta. [4]Şi, mai presus de toate, are nevoie de bunăvoinţa ta. [5]Să ne bucurăm că putem face Voia lui Dumnezeu şi ne putem uni în sfânta ei lumină. [6]Priveşte, Fiul lui Dumnezeu e una în noi şi, prin El, putem ajunge la Iubirea Tatălui nostru.

## LECȚIA 301

### Și Dumnezeu Însuși va șterge toate lacrimile.

1. *Tată, dacă nu judec nu pot să plâng. ²Și nici să sufăr sau să mă simt abandonat sau inutil în lume. ³Aceasta este casa mea pentru că nu o judec și, de aceea, e numai ce voiești Tu. ⁴Lasă-mă azi să o văd necondamnată, prin ochii fericiți pe care iertarea i-a eliberat de toate distorsiunile. ⁵Lasă-mă să văd lumea Ta în loc de-a mea. ⁶Și toate lacrimile pe care le vărs vor fi uitate, căci sursa lor a dispărut. ⁷Tată, nu Îți voi judeca lumea astăzi.*

2. Lumea lui Dumnezeu e fericită. ²Cei ce o privesc nu pot decât să îi sporească bucuria, adăugându-i-o pe a lor, și să o binecuvânteze ca pe un motiv de și mai multă bucurie în ei. ³Noi am plâns pentru că nu am înțeles. ⁴Dar am învățat că lumea pe care am văzut-o era falsă, iar astăzi vom vedea lumea lui Dumnezeu.

## LECȚIA 302

### Unde a fost întuneric văd lumină.

1. *Tată, ni se deschid ochii în sfârșit. ²Lumea Ta sfântă ne așteaptă, în timp ce ni se redă vederea și putem vedea. ³Am crezut că suferim. ⁴Dar uitaserăm Fiul pe care l-ai creat. ⁵Acum vedem că întunericul e propria noastră închipuire, și că lumina e aici ca să o putem vedea. ⁶Viziunea lui Cristos preschimbă întunericul în lumină, căci frica trebuie să dispară când sosește iubirea. ⁷Să iert astăzi lumea Ta sfântă, ca să îi văd sfințenia și să înțeleg că nu face decât să o reflecte pe a mea.*

2. În timp ce ne îndreptăm spre El, Iubirea noastră ne așteaptă și pășește alături de noi, arătându-ne pe unde să mergem. ²El nu dă greș în nicio privință. ³El este Scopul pe care îl urmărim și, tot El, Mijlocul prin care ne îndreptăm spre El.





## LECȚIA 303

### Cristos Cel sfânt Se naște în mine astăzi.

1. Priviți cu mine, îngeri, priviți cu mine azi. ²Să mă înconjoare toate sfintele Gânduri ale lui Dumnezeu, și să stați cu mine liniștiți cât timp Se naște Fiul Cerului. ³Sunetele pământești să tacă și imaginile cu care sunt deprins să dispară. ⁴Cristos fie binevenit acolo unde e acasă. ⁵Și să audă sunetele pe care le înțelege și să vadă numai imagini care Îi arată Iubirea Tatălui Său. ⁶Să nu mai fie un străin aici, căci Se naște din nou în mine astăzi.

2. *Tată, Fiul Tău este binevenit. ²A venit să mă mântuiască de sinele rău pe care l-am făcut. ³El e Sinele pe Care mi L-ai dat. ⁴El e doar ce sunt eu în adevăr. ⁵El e Fiul pe Care Îl iubești mai presus de toate. ⁶El e Sinele meu așa cum m-ai creat. ⁷Nu Cristos poate fi răstignit. ⁸Ocrotit în Brațele Tale, să Îți primesc Fiul.*

## LECȚIA 304

### Lumea mea să nu împiedice viziunea lui Cristos.

1. Pot împiedica sfânta mea viziune dacă îmi vâr lumea peste ea. ²Și nu pot să văd sfintele viziuni pe care le vede Cristos, decât dacă folosesc modul Lui de a vedea. ³Percepția e o oglindă, nu un fapt. ⁴Și ce văd e starea minții mele, reflectată în afară. ⁵Vreau să binecuvântez lumea privind-o prin ochii lui Cristos. ⁶Și voi vedea indiciile sigure că toate păcatele mi-au fost iertate.

2. *Tu mă conduci din întuneric la lumină, din păcat la sfințenie. ²Să iert și să primesc astfel mântuire pentru lume. ³E darul Tău, Tată, dat mie ca să îl ofer sfântului Tău Fiu, să poată găsi din nou amintirea Ta și a Fiului Tău așa cum l-ai creat Tu.*

## LECȚIA 305

### Există o pace pe care ne-o acordă Cristos.

1. Cine folosește doar viziunea lui Cristos găsește o pace atât de profundă și de liniștită, atât de neschimbătoare și de netulburat, încât nu are pereche în lume. [2]Comparațiile pălesc în fața acestei păci. [3]Și toată lumea pleacă în liniște când o învăluie această pace și o duce ușurel la adevăr, să nu mai fie casa fricii. [4]Căci a sosit iubirea și a vindecat lumea dându-i pacea lui Cristos.

2. *Tată, pacea lui Cristos ne este dată, pentru că e Voia Ta să fim mântuiți. [2]Ajută-ne astăzi să acceptăm doar darul Tău și să nu îl judecăm. [3]Căci a venit la noi să ne mântuiască de judecata pe care ne-o aplicăm.*

## LECȚIA 306

### Darul lui Cristos e tot ce caut astăzi.

1. Ce altceva aș vrea să folosesc astăzi decât viziunea lui Cristos, din moment ce îmi poate oferi o zi în care văd o lume atât de asemănătoare Cerului, încât îmi revine o amintire străveche? [2]Azi pot să uit lumea pe care am făcut-o. [3]Azi pot să trec de toată frica și pot fi redat iubirii, sfințeniei și păcii. [4]Azi sunt izbăvit și renăscut într-o lume a milei și a grijii, a bunătății drăgăstoase și a păcii lui Dumnezeu.

2. *Așa, Tatăl nostru, ne întoarcem iar la Tine, amintindu-ne că nu am plecat nicicând; amintindu-ne darurile sfinte pe care ni le-ai dat. [2]Venim cu recunoștință și gratitudine, cu mâinile goale și cu inimile și mințile deschise, cerând doar ce dai Tu. [3]Nu îi putem aduce un prinos suficient Fiului Tău. [4]Dar, în Iubirea Ta, darul lui Cristos este al lui.*





## LECȚIA 307

### Dorințele conflictuale nu pot să fie voia mea.

1. *Tată, Voia Ta este a mea, și numai Ea. [2]Nu există altă voie pe care să o am. [3]Să nu încerc să fac o altă voie, căci e lipsit de sens și îmi va provoca durere. [4]Numai Voia Ta îmi poate aduce fericire, și numai a Ta există. [5]Dacă vreau să am ce poți da numai Tu, trebuie să accept Voia Ta pentru mine și să intru în pace unde conflictul este imposibil, Fiul Tău e una cu Tine ca ființă și voință, și nimic nu contrazice adevărul sfânt că rămân așa cum m-ai creat.*

2. Și, cu această rugăciune, intrăm liniștiți într-o stare în care conflictul nu poate intra, pentru că ne unim voia sfântă cu a lui Dumnezeu, recunoscând că ele sunt același lucru.

## LECȚIA 308

### Clipa aceasta e singurul timp care există.

1. Am conceput timpul în așa fel încât să îmi zădărnicesc scopul. [2]Dacă aleg să ajung din timp în atemporalitate, trebuie să îmi schimb felul de-a percepe rostul timpului. [3]Rostul timpului nu poate fi acela de-a ține trecutul una cu viitorul. [4]Singurul interval în care pot fi mântuit de timp este acum. [5]Căci, în această clipă, iertarea a venit să mă elibereze. [6]Nașterea lui Cristos este acum, fără trecut sau viitor. [7]El a venit să dea lumii binecuvântarea Lui prezentă, readucând-o la atemporalitate și iubire. [8]Iar iubirea e prezentă mereu, aici și acum.

2. *Îți mulțumim pentru această clipă, Tată. [2]Chiar acum sunt izbăvit. [3]Clipa aceasta este timpul desemnat de Tine pentru eliberarea Fiului Tău și pentru mântuirea lumii în el.*

## LECȚIA 309

### Nu mă voi teme să privesc lăuntric astăzi.

1. În mine e inocența veșnică, pentru că e Voia lui Dumnezeu ca ea să fie acolo în vecii vecilor. [2]Eu, Fiul Lui, a cărui voie e nelimitată ca a Lui, nu pot voi nicio schimbare în asta. [3]Căci a nega Voia Tatălui meu înseamnă a mi-o nega pe a mea. [4]Să privesc lăuntric nu înseamnă decât să îmi găsesc voia așa cum a creat-o Dumnezeu și cum este. [5]Mi-e frică să privesc lăuntric deoarece cred că am făcut o altă voie care nu e adevărată și i-am acordat realitate. [6]Ea însă nu are efecte. [7]În mine e Sfințenia lui Dumnezeu. [8]În mine e amintirea Lui.

2. *Pasul pe care îl fac astăzi, Tatăl meu, este eliberarea mea neîndoioasă de deșartele vise ale păcatului. [2]Altarul Tău se înalță senin și nepângărit. [3]E sfântul altar închinat Sinelui meu, iar acolo găsesc adevărata mea Identitate.*

## LECȚIA 310

### Îmi petrec ziua de azi în neînfricare și iubire.

1. *Ziua de azi, Tată, vreau să mi-o petrec cu Tine, după cum ai ales să fie toate zilele mele. [2]Iar experiența prin care voi trece nu e deloc temporală. [3]Bucuria de care am parte nu e produsul zilelor sau ceasurilor, căci îi vine din Cer Fiului Tău. [4]Ziua de azi va fi gingașul Tău imbold să îmi aduc aminte de Tine, chemarea delicată pe care i-o adresezi sfântului Tău Fiu, indiciul că mi-a parvenit harul Tău și că e Voia Ta să fiu eliberat astăzi.*

2. Ne petrecem ziua de astăzi împreună, tu și eu. [2]Și lumea întreagă se alătură cântecului de mulțumire și bucurie pe care I-l închinăm Celui Ce ne-a dat mântuire și ne-a eliberat. [3]Suntem readuși la pace și sfințenie. [4]În noi nu e loc astăzi pentru frică, căci am primit iubirea cu bucurie în inimi.





### 10. Ce este Judecata de apoi?

1. A Doua Venire a lui Cristos îi aduce Fiului lui Dumnezeu un dar: putința de-a auzi Vocea pentru Dumnezeu proclamând că falsul este fals și că adevăratul a rămas neschimbat. [2]Iată judecata prin care se încheie toată percepția. [3]Mai întâi vezi o lume care a acceptat adevărul acestui lucru, proiectat dintr-o minte de acum corectată. [4]Și, cu această viziune sfântă, percepția face un gest de binecuvântare în tăcere și dispare apoi, obiectivul ei fiind îndeplinit și misiunea încheiată.
2. Ultima judecată asupra lumii nu conține nicio condamnare. [2]Căci vede lumea total iertată, fără păcat și fără niciun rost. [3]Fără cauză, și acum fără funcție în ochii lui Cristos, ea trece pur și simplu în neființă. [4]Acolo s-a născut și tot acolo se sfârșește. [5]Și toate figurile din visul în care începuse lumea dispar odată cu ea. [6]Trupurile sunt inutile acum și se vor stinge prin urmare, pentru că Fiul lui Dumnezeu nu are limite.
3. Tu, care ai crezut că Judecata de apoi a lui Dumnezeu va condamna lumea la iad alături de tine, acceptă acest adevăr sfânt: Judecata lui Dumnezeu e darul Corecției pe care l-a acordat tuturor greșelilor tale, eliberându-te de ele și de toate efectele pe care au părut să le aibă vreodată. [2]Să te temi de harul mântuitor al lui Dumnezeu înseamnă, pur și simplu, să te temi de izbăvirea deplină de suferință, de revenirea la pace, siguranță și fericire, și de uniunea cu propria ta Identitate.
4. Judecata de pe urmă a lui Dumnezeu e la fel de milostivă ca fiecare pas din planul desemnat de Dumnezeu să Își binecuvânteze Fiul și să îl cheme să revină la pacea veșnică pe care o împărtășește cu El. [2]Să nu te temi de iubire. [3]Căci numai ea poate să vindece toată suferința, poate să șteargă toate lacrimile și să îl trezească blând din visul de durere pe Fiul pe care Dumnezeu îl recunoaște al Său. [4]Să nu te temi de asta. [5]Mântuirea îți cere să îi dai bun venit. [6]Iar lumea îți așteaptă acceptarea bucuroasă, care o va elibera.
5. Iată Judecata de pe urmă a lui Dumnezeu: „Tot sfântul Meu Fiu ești, de-a pururi inocent, de-a pururi iubitor și de-a pururea iubit, la fel de nelimitat cum e și Creatorul tău, complet neschimbător și de-a pururi pur. [2]Trezește-te, de aceea, și revino la Mine. [3]Eu sunt Tatăl tău, și tu ești Fiul Meu."

## LECȚIA 311

### Judec toate lucrurile așa cum vreau să fie.

1. Judecata a fost făcută să fie o armă folosită împotriva adevărului. [2]Ea separă lucrul împotriva căruia se folosește și îl scoate în relief ca și cum ar fi un lucru aparte. [3]Și apoi face din el ce vrei să fie. [4]Ea judecă ce nu înțelege, pentru că nu poate vedea totalitatea și, de aceea, judecă fals. [5]Să nu o folosim astăzi, ci să facem din ea un dar închinat Celui Care are o altă întrebuințare pentru ea. [6]El ne va ușura de agonia tuturor judecăților pe care le-am făcut în defavoarea noastră și va restabili pacea minții dându-ne Judecata lui Dumnezeu asupra Fiului Său.

2. *Tată, așteptăm azi cu mintea deschisă să Îți auzim Judecata asupra Fiului pe care Îl iubești. [2]Noi nu Îl cunoaștem și nu Îl putem judeca. [3]Așa că lăsăm Iubirea Ta să decidă ce anume trebuie să fie cel pe care l-ai creat ca Fiu al Tău.*

## LECȚIA 312

### Văd toate lucrurile așa cum vreau să fie.

1. Percepția urmează judecata. [2]Odată ce am judecat, vedem ce vrem să vedem. [3]Căci vederea ne poate fi utilă numai pentru a ne oferi ce vrem să avem. [4]E imposibil să ne scape ce vrem să vedem și să nu reușim să vedem ce am ales să privim. [5]Ce neîndoios ajunge, atunci, lumea reală să salute sfânta vedere a celui ce preia scopul Spiritului Sfânt ca obiectiv al propriei sale vederi! [6]Și nu va putea să nu vadă ce ar vrea Cristos să vadă el și să împărtășească Iubirea lui Cristos față de ce vede el.

2. *Nu am alt scop pentru ziua de azi decât acela de-a vedea o lume liberă, eliberată de toate judecățile pe care le-am făcut. [2]Tată, aceasta este Voia Ta pentru mine astăzi; și, de aceea, trebuie să fie, totodată, și obiectivul meu.*





## LECȚIA 313

### Să îmi vină acum o nouă percepție.

1. *Tată, există o viziune care vede lucrurile toate lipsite de păcat, așa că frica a dispărut și, unde era ea, e invitată iubirea să intre. [2]Iar iubirea va veni oriunde e poftită. [3]Această viziune este darul Tău. [4]Ochii lui Cristos văd o lume iertată. [5]În ochii Lui, toate păcatele ei sunt iertate, căci El nu vede niciun păcat în lucrurile la care Se uită. [6]Să îmi vină acum percepția Lui adevărată, ca să mă pot trezi din visul păcatului și să îmi văd înăuntru nepăcătoșenia, pe care Tu ai ținut-o complet nepângărită pe altarul închinat sfântului Tău Fiu, Sinele cu care vreau să mă identific.*

2. Astăzi să ne privim unul pe altul cu viziunea lui Cristos. [2]Cât de frumoși suntem! [3]Cât de sfinți și cât de drăgăstoși! [4]Frate, vino și unește-te cu mine astăzi. [5]Mântuim lumea când ne unim. [6]Căci, în viziunea noastră, devine la fel de sfântă ca lumina din noi.

## LECȚIA 314

### Caut un viitor diferit de trecut.

1. Dintr-o nouă percepție a lumii vine un viitor foarte diferit de trecut. [2]Viitorul e recunoscut acum ca o simplă prelungire a prezentului. [3]Greșelile trecutului nu își pot arunca umbra asupra lui, așa că frica și-a pierdut idolii și imaginile, și, lipsită fiind de formă, nu are efecte. [4]Moartea nu va mai revendica viitorul, căci viața e acum obiectivul lui, și toate mijloacele necesare sunt furnizate bucuros. [5]Cine poate să se necăjească sau să sufere când prezentul a fost eliberat, extinzându-și siguranța și pacea într-un viitor liniștit și plin de bucurie?

2. *Tată, am greșit în trecut și alegem să folosim prezentul ca să fim liberi. [2]Lăsăm acum viitorul în Mâinile Tale, lăsându-ne în urmă greșelile trecute, siguri că Te vei ține de făgăduințele prezente și că vei îndruma viitorul în sfânta lor lumină.*

## LECȚIA 315

### Toate darurile pe care le dau frații mei îmi aparțin.

1. În fiecare zi îmi vin o mie de comori în fiecare clipă ce se scurge. ²Pe tot parcursul zilei sunt binecuvântat cu daruri, de o valoare care întrece cu mult toate lucrurile pe care pot să le concep. ³Un frate îi surâde altuia, și inima mea se bucură. ⁴Cineva spune un cuvânt de recunoștință sau de îndurare, și mintea mea primește acest dar și și-l însușește. ⁵Și fiecare om care își găsește calea la Dumnezeu devine mântuitorul meu, arătându-mi-o și mie și dându-mi certitudinea lui că tot ce-a învățat este, neîndoios, și al meu.

2. *Îți mulțumesc, Tată, pentru multele daruri care vin la mine azi și în fiecare zi de la fiecare Fiu al lui Dumnezeu. ²Frații mei sunt nelimitați în toate darurile pe care mi le dau. ³Acum le pot oferi recunoștința mea, ca gratitudinea față de ei să mă poată duce la Creatorul meu și la amintirea Lui.*

## LECȚIA 316

### Toate darurile pe care le dau fraților mei sunt ale mele.

1. Așa cum fiecare dar pe care îl dau frații mei este al meu, tot așa și fiecare dar pe care îl dau eu îmi aparține mie. ²Fiecare în parte lasă câte o greșeală din trecut să dispară, fără să lase nicio umbră asupra sfintei minți pe care o iubește Tatăl meu. ³Harul Lui mi-e dat în fiecare dar primit de un frate de-a lungul timpului și dincolo de timp. ⁴Trezaurul mi-e plin și îngerii îi păzesc ușile deschise să nu se piardă niciun dar, ci doar să se adauge mai multe. ⁵Să vin acolo unde îmi sunt comorile și să intru unde sunt binevenit și cu adevărat acasă, printre darurile pe care mi le-a dat Dumnezeu.

2. *Tată, vreau să Îți accept darurile astăzi. ²Nu le recunosc. ³Dar am încredere că Tu, Care le-ai dat, îmi vei asigura și mijloacele cu care să le pot vedea, să le percep valoarea și să le prețuiesc numai pe ele ca tot ce îmi doresc.*





## LECȚIA 317

### Urmez calea care mi-a fost desemnată.

1. Am de ocupat un loc special, un rol numai pentru mine. ²Mântuirea așteaptă până preiau acest rol drept ceea ce aleg să fac. ³Până nu fac această alegere, sunt robul timpului și al destinului uman. ⁴Dar, când voi urma de bunăvoie și cu bucurie calea pe care mi-a desemnat-o planul Tatălui meu, voi recunoaște că mântuirea e deja aici, deja dată tuturor fraților mei și deja a mea, totodată.

2. *Tată, calea Ta e ceea ce aleg astăzi. ²Aleg să merg unde mă va duce, aleg să fac ce vrea să fac. ³Calea Ta e certă și sfârșitul sigur. ⁴Amintirea Ta mă așteaptă acolo. ⁵Și toate supărările mele se sfârșesc în îmbrățișarea Ta, pe care i-ai făgăduit-o Fiului Tău, care a crezut, greșit, că s-a rătăcit de ocrotirea sigură a Brațelor Tale drăgăstoase.*

## LECȚIA 318

### În mine, mijlocul și scopul mântuirii una sunt.

1. În mine, sfântul Fiu al lui Dumnezeu, sunt reconciliate toate părțile planului ceresc de mântuire a lumii. ²Ce conflict ar putea să existe, când toate părțile nu au decât un singur scop și un singur țel? ³Cum ar putea să existe o parte solitară, sau una de o importanță mai mică sau mai mare decât restul? ⁴Eu sunt mijlocul prin care se mântuiește Fiul lui Dumnezeu, pentru că scopul mântuirii este acela de-a găsi nepăcătoșenia pe care a pus-o Dumnezeu în mine. ⁵Am fost creat chiar lucrul pe care îl caut. ⁶Eu sunt obiectivul pe care îl urmărește lumea. ⁷Sunt Fiul lui Dumnezeu, unica Lui Iubire eternă. ⁸Sunt, deopotrivă, mijlocul și scopul mântuirii.

2. *Tată, să preiau astăzi rolul pe care mi-l oferi prin rugămintea Ta să accept Ispășirea pentru mine însumi. ²Căci, în felul acesta, ce e reconciliat în mine devine la fel de sigur reconciliat cu Tine.*

## LECŢIA 319

### Am venit pentru mântuirea lumii.

1. Iată un gând din care s-a înlăturat toată aroganţa, rămânând numai adevărul. [2]Căci aroganţa se opune adevărului. [3]Dar, în lipsa aroganţei, adevărul va veni numaidecât şi va umple spaţiul pe care eul l-a lăsat neocupat de minciuni. [4]Numai eul poate fi limitat şi, de aceea, trebuie să urmărească ţeluri limitante şi reduse. [5]Eul crede că, ce câştigă unul, totalitatea trebuie să piardă. [6]Şi totuşi, e Voia lui Dumnezeu să învăţ că, ce câştigă unul, li se dă tuturor.

2. *Tată, Voia Ta este totală. [2]Şi obiectivul care reiese din ea îi împărtăşeşte totalitatea. [3]Ce alt ţel mi-ai fi putut da decât mântuirea lumii? [4]Şi care alta ar putea fi Voia pe care Sinele meu a împărtăşit-o cu Tine?*

## LECŢIA 320

### Tatăl meu îmi dă toată puterea mie.

1. Fiul lui Dumnezeu este nelimitat. [2]Nu există limite care să îi îngrădească puterea, pacea, bucuria, sau orice alte atribute pe care i le-a dat Tatăl în creaţia lui. [3]Ce voieşte el cu Creatorul şi Izbăvitorul lui trebuie să se înfăptuiască. [4]Sfânta lui voie nu poate fi negată niciodată, pentru că Tatăl lui îi luminează mintea şi îi pune dinainte toată puterea şi iubirea de pe pământ şi din Cer. [5]Eu sunt cel căruia i s-au dat toate acestea. [6]Eu sunt cel în care îşi are locul puterea pe care o are Voia Tatălui meu.

2. *Voia Ta poate face toate lucrurile în mine, extinzându-se apoi la toată lumea prin mine. [2]Nu există limite care să Îţi îngrădească Voia. [3]Aşa că toată puterea i s-a dat Fiului Tău.*





### 11. Ce este creaţia?

1. Creaţia e suma tuturor Gândurilor lui Dumnezeu, infinite la număr şi pretutindeni fără limită. [2]Numai iubirea creează, şi numai după propria ei asemănare. [3]Nu a existat nicio clipă în care tot ce e creat de ea să nu fi existat. [4]Şi nu va exista nici clipă în care ceva creat de ea va suferi vreo pierdere. [5]Gândurile lui Dumnezeu sunt în vecii vecilor exact cum au fost şi cum sunt, neschimbate de-a lungul timpului şi după încheierea timpului.
2. Gândurilor lui Dumnezeu li se dă toată puterea pe care o are Creatorul lor. [2]Căci El vrea să sporească iubirea prin extinderea ei. [3]În felul acesta, Fiul Lui este părtaş la creaţie şi trebuie, de aceea, să fie părtaş la puterea de-a crea. [4]Ce Dumnezeu a voit să fie de-a pururi Una va fi tot Una când timpul se va termina, şi nu se va schimba pe durata timpului, rămânând cum a fost înainte de-a se naşte conceptul de timp.
3. Creaţia este opusul tuturor iluziilor, căci creaţia este adevărul. [2]Creaţia este sfântul Fiu al lui Dumnezeu, căci în creaţie Voia Lui e deplină în fiecare aspect, făcând din fiecare parte o conţinătoare a întregului. [3]Unitatea ei e garantată de-a pururi neprihănită, de-a pururi conţinută în sfânta Lui Voie, mai presus de orice rău posibil, de separare, de imperfecţiune şi de orice pată posibilă pe nepăcătoşenia ei.
4. Noi suntem creaţia, noi, Fiii lui Dumnezeu. [2]Părem să fim distincţi şi inconştienţi de veşnica noastră unitate cu El. [3]Dar, în spatele tuturor îndoielilor noastre, dincolo de toate fricile noastre, există încă certitudine. [4]Căci iubirea rămâne cu toate Gândurile ei, siguranţa ei fiind a lor. [5]Amintirea lui Dumnezeu e în sfintele noastre minţi, care îşi cunosc unitatea şi uniunea cu Creatorul lor. [6]Să fie funcţia noastră doar aceea de-a lăsa să revină această amintire, doar aceea de-a lăsa să se facă Voia lui Dumnezeu pe pământ, doar aceea de-a fi redaţi sănătăţii mintale şi de-a fi doar aşa cum ne-a creat El.
5. Tatăl nostru ne cheamă. [2]Îi auzim Vocea şi iertăm creaţia în Numele Creatorului ei, Sfinţenia Însăşi, a Cărui Sfinţenie e împărtăşită de Propria Lui creaţie; a Cărui Sfinţenie mai face parte din noi.

## LECȚIA 321

### Tată, libertatea mea e numai în Tine.

1. *Nu am înțeles ce m-a făcut liber, nici ce este libertatea mea, nici unde să o caut ca să o găsesc. [2]Tată, am căutat în zadar până Ți-am auzit Vocea îndrumându-mă. [3]Acum, nu vreau să mă mai călăuzesc eu. [4]Căci nici nu am făcut, nici nu am înțeles calea pe care să îmi găsesc libertatea. [5]Dar am încredere în Tine. [6]Tu, Care m-ai înzestrat cu libertate ca sfânt Fiu al Tău, nu îmi vei fi un bun pierdut. [7]Vocea Ta mă îndrumă, și calea către Tine mi se deschide și mi se lămurește în sfârșit. [8]Tată, libertatea mea e numai în Tine. [9]Tată, e voia mea să mă întorc.*

2. Astăzi răspundem pentru lume, care va fi eliberată odată cu noi. [2]Cât de bucuroși suntem să ne găsim libertarea pe calea sigură pe care a stabilit-o Tatăl nostru! [3]Și cât de sigură e mântuirea întregii lumi, când învățăm că libertatea noastră se poate găsi numai în Dumnezeu.

## LECȚIA 322

### Pot renunța numai la ce nu a fost real niciodată.

1. Sacrific iluziile, nimic altceva. [2]Și, în timp ce iluziile dispar, găsesc darurile pe care iluziile au încercat să le ascundă, așteptându-mă cu brațele deschise, gata să îmi dea străvechile mesaje de la Dumnezeu. [3]Amintirea Lui stă în fiecare dar pe care îl primesc de la El. [4]Și fiecare vis e bun doar pentru a ascunde Sinele care e singurul Fiu al lui Dumnezeu, aidoma Lui Însuși, Sfântul Care rămâne de-a pururi în El, după cum și El rămâne în mine.

2. *Tată, pentru Tine tot sacrificiul rămâne de-a pururi de neconceput. [2]Așa că nu pot sacrifica decât în vise. [3]Așa cum m-ai creat, nu pot renunța la nimic din ce mi-ai dat. [4]Ce nu mi-ai dat nu are realitate. [5]Ce alte pierderi pot anticipa, în afara pierderii fricii și revenirea iubirii în mintea mea?*





## LECȚIA 323

### Fac bucuros „sacrificiul" fricii.

1. *Iată singurul „sacrificiu" pe care îl ceri Fiului Tău iubit: îi ceri să renunțe la toată suferința, la tot sentimentul pierderii și al tristeții, la toată neliniștea și îndoiala, și să lase să curgă nestăvilită Iubirea Ta în conștiența lui, vindecându-i durerea și dându-i Propria Ta bucurie veșnică. [2]Acesta este „sacrificiul" pe care mi-l ceri, un sacrificiu pe care îl voi face bucuros; singurul „preț" al restabilirii amintirii Tale în mine, pentru mântuirea lumii.*

2. Și, în timp ce plătim datoria pe care o avem față de adevăr, o datorie care constă pur și simplu din lepădarea autoamăgirilor și a imaginilor la care ne-am închinat din greșeală, adevărul revine la noi în întregime și cu bucurie. [2]Nu mai suntem amăgiți. [3]Iubirea a revenit acum în conștiența noastră. [4]Și suntem împăcați din nou, căci frica a dispărut și numai iubirea rămâne.

## LECȚIA 324

### Eu doar urmez, căci nu vreau să conduc.

1. *Tată, Tu ești Cel Care mi-a dat planul pentru mântuirea mea. [2]Tu ai stabilit calea pe care să o apuc, rolul pe care să îl preiau și fiecare pas pe făgașul pe care mi l-ai desemnat. [3]Nu mă pot rătăci. [4]Pot doar să aleg să mă abat un pic și apoi să revin. [5]Vocea Ta drăgăstoasă mă va chema mereu înapoi și îmi va călăuzi pașii în direcția care trebuie. [6]Toți frații mei pot urma calea pe care îi conduc. [7]Dar eu doar urmez calea care duce la Tine, după cum mă îndrumi Tu și după cum vrei să merg.*

2. Să Îl urmăm pe Cel Care cunoaște calea. [2]Nu trebuie să zăbovim și nu ne putem îndepărta decât o clipă de Mâna Lui drăgăstoasă. [3]Mergem împreună, căci Îl urmăm pe El. [4]Și tot El face sfârșitul sigur și ne garantează întoarcerea cu bine acasă.

## LECȚIA 325

### Toate lucrurile pe care cred că le văd reflectă idei.

1. Iată esența mântuirii: ce văd reflectă un proces din mintea mea, care începe cu ideea mea despre ce vreau. [2]De acolo, mintea plăsmuiește o imagine a lucrului pe care îl dorește, îl judecă și îl declară valoros și, prin urmare, caută să îl găsească. [3]Aceste imagini sunt apoi proiectate în afară, privite, socotite reale și păzite de minte ca bunuri ale ei. [4]Din dorințe demente vine o lume dementă. [5]Din judecată vine o lume condamnată. [6]Și din gânduri iertătoare se ivește o lume blândă, plină de îndurare față de sfântul Fiu al lui Dumnezeu, să îi ofere o casă binevoitoare, în care se poate odihni un pic înainte de-a-și continua călătoria, și își poate ajuta frații să meargă înainte cu el, să găsească drumul care duce la Cer și la Dumnezeu.

2. *Tatăl nostru, ideile Tale reflectă adevărul, iar ale mele, separat de ale Tale, plăsmuiesc doar vise. [2]Să văd numai ce reflectă ale Tale, căci ale Tale și numai ale Tale stabilesc adevărul.*

## LECȚIA 326

### Sunt de-a pururi un Efect al lui Dumnezeu.

1. *Tată, am fost creat în Mintea Ta, un sfânt Gând care nu și-a părăsit niciodată casa. [2]Sunt de-a pururea Efectul Tău, iar Tu ești în vecii vecilor Cauza mea. [3]Așa cum m-ai creat am și rămas. [4]Unde m-ai stabilit mă mai și aflu. [5]Și toate atributele Tale se află în mine, pentru că e Voia Ta să ai un Fiu atât de asemănător Cauzei lui, încât Cauza și Efectul Ei sunt de nedistins între Ele. [6]Să știu că sunt un Efect al lui Dumnezeu și că am, de aceea, puterea de-a crea ca Tine. [7]Precum în Cer, așa și pe pământ. [8]Îți urmez planul aici și, la sfârșit, știu că Îți vei aduna efectele în Cerul liniștit al Iubirii Tale, unde pământul se va face nevăzut și toate gândurile separate se vor uni în slavă ca Fiu al lui Dumnezeu.*

2. Să vedem astăzi cum dispare pământul, mai întâi transformat, și apoi, iertat, se risipește cu totul în Voia sfântă a lui Dumnezeu.





## LECȚIA 327

### Nu trebuie decât să Te chem și îmi vei răspunde.

1. Nu mi se cere să primesc mântuire pe baza unei credințe neîntemeiate. [2]Căci Dumnezeu a făgăduit că va auzi chemarea mea și că îmi va răspunde El Însuși. [3]Să învăț din experiența mea că lucrul acesta e adevărat, și credința în El îmi va veni cu siguranță. [4]Iată credința care va dăinui și mă va purta tot mai departe pe drumul care duce la El. [5]Căci așa voi fi sigur că El nu m-a abandonat și că mă iubește încă, neașteptând decât chemarea mea ca să îmi dea tot ajutorul de care am nevoie să vin la El.

2. *Tată, Îți mulțumesc că făgăduințele Tale nu vor fi deșarte niciodată în experiența mea, dacă le pun la încercare. [2]Să îmi propun, așadar, să le încerc și să nu le judec. [3]Cuvântul Tău e una cu Tine. [4]Tu dai mijloacele prin care vine convingerea și se câștigă, în sfârșit, certitudinea trainicei Tale Iubiri.*

## LECȚIA 328

### Aleg locul al doilea ca să îl câștig pe cel dintâi.

1. Ce pare a fi locul al doilea este de fapt cel dintâi, căci toate lucrurile pe care le percepem sunt răsturnate cu susul în jos până vom asculta de Vocea pentru Dumnezeu. [2]Ne pare că ne vom câștiga autonomia doar prin strădania de-a fi separați și că independența noastră de restul creației lui Dumnezeu e modul în care ne obținem mântuirea. [3]Dar tot ce găsim e boală, suferință, pierdere și moarte. [4]Nu de asta voiește să avem parte Tatăl nostru, și nu există voie secundă Voii Lui. [5]Să te unești cu a Lui înseamnă pur și simplu să ți-o găsești pe a ta. [6]Și, din moment ce voia noastră e a Lui, la El trebuie să mergem să ne recunoaștem voia.

2. *Nu există altă voie decât a Ta. [2]Și mă bucur că nimic din ce îmi pot imagina nu contrazice ce vrei Tu să fiu. [3]E Voia Ta să fiu întru totul ocrotit, veșnic în pace. [4]Și împărtășesc cu bucurie Voia aceea pe care Tu, Tatăl meu, ai dat-o ca parte din mine.*

## LECȚIA 329

### Eu am ales deja ce voiești Tu.

1. *Tată, am crezut că m-am abătut de la Voia Ta, că am sfidat-o, că i-am încălcat legile și că am interpus o voie secundă, mai puternică decât a Ta. [2]Dar ce sunt cu adevărat nu e decât Voia Ta, extinsă și în extindere. [3]Asta sunt și asta nu se va schimba. [4]Așa cum Tu ești Una, una cu Tine sunt și eu. [5]Și asta am ales în creația mea, unde voia mea a devenit de-a pururi una cu a Ta. [6]Decizia aceea s-a luat pentru toată veșnicia. [7]Nu poate să se schimbe, și să fie în opoziție cu ea însăși. [8]Tată, voia mea este a Ta. [9]Și sunt ocrotit, netulburat și senin, de o bucurie nesfârșită, pentru că e Voia Ta să fie așa.*

2. Astăzi vom accepta uniunea noastră unul cu altul și cu Sursa noastră. [2]Nu avem altă voie decât a Lui, și noi toți suntem una pentru că Voia Lui este împărtășită de noi toți. [3]Prin ea recunoaștem că suntem una. [4]Prin ea ne găsim, în sfârșit, calea la Dumnezeu.

## LECȚIA 330

### Astăzi nu îmi voi face iarăși rău.

1. Să acceptăm astăzi iertarea ca singura noastră funcție. [2]De ce ne-am ataca mințile și le-am da imagini de durere? [3]De ce le-am învăța că sunt lipsite de putere, când Dumnezeu le oferă puterea și Iubirea Lui, și le îmbie să ia ce e deja al lor? [4]Mintea care a devenit dispusă să accepte darurile lui Dumnezeu a fost redată spiritului, și își extinde libertatea și bucuria, după cum și Voia lui Dumnezeu este unită cu a ei. [5]Sinele pe care L-a creat Dumnezeu nu poate păcătui și, de aceea, nu poate suferi. [6]Să alegem azi ca El să fie Identitatea noastră, și să scăpăm astfel pentru totdeauna de toate lucrurile pe care pare să ni le ofere visul fricii.

2. *Tată, Fiului Tău nu i se poate face niciun rău. [2]Iar, dacă socotim că suferim, nu ne cunoaștem singura Identitate, pe care o împărtășim cu Tine. [3]Vrem să ne întoarcem la Ea chiar azi, să fim eliberați de-a pururi de toate greșelile noastre și să fim mântuiți de ce am socotit că suntem.*





### 12. Ce este eul?

1. Eul e idolatrie; indiciul unui sine limitat și separat, născut într-un trup, osândit să sufere și să își sfârșească viața prin moarte. [2]Eul e „voia" care vede în Voia lui Dumnezeu un dușman, și ia o formă în care aceasta e negată. [3]Eul e „dovada" că puterea este slabă și iubirea înfricoșătoare, că viața e chiar moarte, și numai ce se opune lui Dumnezeu este adevărat.
2. Eul e dement. [2]În frică stă dincolo de Pretutindeni, despărțit de Tot, separat de Infinit. [3]În demența lui, crede că a devenit victorios asupra lui Dumnezeu Însuși. [4]Și, în groaznica lui autonomie, „vede" că Voia lui Dumnezeu a fost distrusă. [5]Visează la pedeapsă și tremură în fața figurilor din visele lui: dușmanii lui, care caută să îl ucidă înainte de-a-și putea lua el măsuri de siguranță prin atacarea lor.
3. Fiul lui Dumnezeu nu are eu. [2]Ce poate să știe el de nebunie și de moartea lui Dumnezeu, când a rămas să stea în El? [3]Ce poate să știe de chin și suferință, când trăiește într-o bucurie veșnică? [4]Ce poate să știe de frică și pedeapsă, păcat și vinovăție, ură și atac, când tot ce îl înconjoară e pace eternă, de-a pururi lipsită de conflict și netulburată, în cea mai profundă liniște și seninătate?
4. Să cunoști realitatea înseamnă să nu vezi eul și gândurile lui, lucrările lui, faptele lui, legile și convingerile lui, visele lui, speranțele lui, planurile lui pentru propria lui mântuire și costul pe care îl atrage după sine credința în el. [2]În suferință, prețul credinței în el e atât de imens, încât răstignirea Fiului lui Dumnezeu e oferită zilnic în sumbrul sanctuar al eului, iar sângele trebuie să curgă înaintea altarului unde nesănătoșii lui adepți se pregătesc să moară.
5. Dar un singur crin al iertării va preschimba întunericul în lumină, altarul închinat iluziilor în sanctuarul Vieții Înseși. [2]Iar pacea va fi redată pentru totdeauna sfintelor minți pe care Dumnezeu le-a creat să fie Fiul Lui, sălașul Lui, bucuria Lui, iubirea Lui, total aparținându-I Lui, total una cu El.

## LECŢIA 331

### Nu există conflict, căci voia mea este a Ta.

1. *Ce prostie, Tată, să cred că Fiul Tău şi-ar putea provoca suferinţa! ²Chiar şi-ar putea plănui osândirea, lăsându-se fără o cale certă de-a se elibera? ³Tu mă iubeşti, Tată. ⁴Nu m-ai putea lăsa în părăsire niciodată, să mor într-o lume a durerii şi a cruzimii. ⁵Cum aş putea să cred că Iubirea S-a părăsit pe Ea Însăşi? ⁶Nu există altă voie decât Voia Iubirii. ⁷Frica e un vis şi nu are nicio voie care să poată intra în conflict cu a Ta. ⁸Conflictul este somn, iar pacea e trezire. ⁹Moartea e iluzie, viaţa – adevăr veşnic. ¹⁰Nu există opus la Voia Ta. ¹¹Nu există conflict, căci voia mea este a Ta.*

2. Iertarea ne arată că Voia lui Dumnezeu e Una singură şi că noi o împărtăşim. ²Să vedem sfintele viziuni pe care ni le arată azi iertarea, ca să putem găsi pacea lui Dumnezeu. ³Amin.

## LECŢIA 332

### Frica încătuşează lumea. Iertarea o descătuşează.

1. Eul face iluzii. ²Adevărul îi desface visele de rău, spulberându-i-le cu lumina sa. ³Adevărul nu atacă niciodată. ⁴El pur şi simplu este. ⁵Şi, prin prezenţa lui, mintea e rechemată din fantezii şi se trezeşte la ce este real. ⁶Iertarea îmbie această prezenţă să intre şi să îşi preia locul cuvenit în minte. ⁷Fără iertare, mintea e înlănţuită, crezând în propria ei zădărnicie. ⁸Dar, cu iertare, lumina răzbate prin visul întunericului, oferindu-i speranţă şi dându-i mijloacele de-a realiza libertatea care e moştenirea ei.

2. *Astăzi nu vrem să încătuşăm din nou lumea. ²Frica o ţine prizonieră. ³Şi totuşi, Iubirea Ta ne-a dat mijlocul de-a o descătuşa. ⁴Tată, vrem să o eliberăm acum. ⁵Căci, oferind libertate, ni se dă şi nouă. ⁶Şi nu vrem să rămânem prizonieri, când Tu ne oferi libertate.*





## LECŢIA 333

### Iertarea pune capăt visului de conflict aici.

1. Conflictul trebuie rezolvat. ²Dacă vrem să scăpăm de el, nu poate fi evitat, dat deoparte, negat, deghizat, văzut altundeva, numit altfel sau ascuns prin amăgiri de orice fel. ³Trebuie văzut exact aşa cum este, unde se consideră că este, în realitatea care i s-a dat şi cu rostul pe care i l-a acordat mintea. ⁴Căci numai atunci i se ridică mecanismele de apărare, adevărul putându-se răsfrânge asupra lui în timp ce dispare.

2. *Tată, iertarea este lumina pe care ai ales-o pentru a împrăştia tot conflictul şi toată îndoiala, şi pentru a ne lumina calea de întoarcere la Tine. ²Nicio altă lumină nu poate să pună capăt visului nostru de rău. ³Nicio altă lumină nu poate să mântuiască lumea. ⁴Căci numai ea va reuşi în toate, fiind darul pe care i l-ai dat preaiubitului Tău Fiu.*

## LECŢIA 334

### Astăzi revendic darurile pe care le dă iertarea.

1. Nu voi mai aştepta încă o zi să găsesc comorile pe care mi le oferă Tatăl meu. ²Iluziile sunt toate de prisos, iar visele dispar chiar în vreme ce se ţes din gânduri bazate pe percepţii false. ³Astăzi să nu mai accept aceste daruri sărăcăcioase. ⁴Vocea lui Dumnezeu oferă pacea lui Dumnezeu tuturor celor care O aud şi care aleg să O urmeze. ⁵Iată ce aleg astăzi. ⁶Aşa că merg să găsesc comorile pe care mi le-a dat Dumnezeu.

2. *Nu caut decât ce este veşnic. ²Căci Fiul Tău nu se poate mulţumi cu nimic mai prejos. ³Care îi poate fi atunci mângâierea, dacă nu ce oferi Tu minţii lui uluite şi inimii lui înspăimântate, să îi dai certitudine şi să îi aduci pace? ⁴Astăzi vreau să îmi văd fratele total nepăcătos. ⁵Iată Voia Ta pentru mine, căci aşa voi vedea nepăcătoşenia mea.*

## LECȚIA 335

### Aleg să văd nepăcătoşenia fratelui meu.

1. Iertarea este o opțiune. [2]Nu îmi văd niciodată fratele aşa cum este, căci asta depăşeşte cu mult percepția. [3]Ce văd în el e doar ce doresc să văd, pentru că reprezintă ce vreau să fie adevărul. [4]Numai la asta reacționez, oricât de mult aş părea să fiu constrâns de întâmplări exterioare. [5]Aleg să văd ce vreau să văd, şi asta şi văd, şi numai asta. [6]Nepăcătoşenia fratelui meu îmi arată că vreau să mi-o văd pe a mea. [7]Şi o voi vedea, odată ce am ales să îmi văd fratele în sfânta ei lumină.

2. *Ce altceva ar putea să îmi redea amintirea Ta, decât vederea nepăcătoşeniei fratelui meu? [2]Sfințenia lui îmi aduce aminte că el a fost creat una cu mine şi ca mine. [3]În el îmi găsesc Sinele, şi în Fiul Tău găsesc, deopotrivă, amintirea Ta.*

## LECȚIA 336

### Iertarea îmi dă posibilitatea să cunosc că mințile sunt îngemănate.

1. Iertarea e mijlocul desemnat pentru încheierea percepției. [2]Cunoaşterea se restabileşte după ce s-a schimbat mai întâi percepția, şi apoi e înlocuită total de ceea ce întrece de-a pururi tot ce poate să atingă ea. [3]Căci imaginile şi sunetele pot ajuta, în cel mai bun caz, doar la readucerea amintirii care stă dincolo de fiecare dintre ele. [4]Iertarea înlătură distorsiunile şi deschide altarul ascuns, închinat adevărului. [5]Crinii lui îşi trimit licăririle în minte şi o cheamă să revină şi să se uite înăuntru, să găsească ce a căutat, zadarnic, în exterior. [6]Căci aici, şi numai aici, se redă pacea minții, căci acesta e chiar sălaşul lui Dumnezeu.

2. *În linişte, iertarea să îmi înlăture visele de separare şi păcat. [2]Apoi lasă-mă, Tată, să mă uit înăuntru, şi să descopăr că Ți-ai ținut făgăduința nepăcătoşeniei mele; Cuvântul Tău rămâne neschimbat în mintea mea, iar Iubirea Ta îşi mai are încă locul în inima mea.*





## LECȚIA 337

### Nepăcătoşenia mea mă fereşte de tot răul.

1. Nepăcătoşenia mea îmi asigură pacea desăvârşită, siguranța eternă, iubirea nesfârşită, libertatea veşnică de toate gândurile pierderii; izbăvirea deplină de suferință. [2]Şi numai fericirea poate să fie starea mea, căci numai fericirea mi-e dată. [3]Ce trebuie să fac să ştiu că toate acestea sunt ale mele? [4]Trebuie să accept Ispăşirea pentru mine însumi, şi nimic altceva. [5]Dumnezeu a făcut deja toate lucrurile care trebuie făcute. [6]Iar eu trebuie să învăț că nu trebuie să fac nimic de la mine, căci nu trebuie decât să îmi accept Sinele, nepăcătoşenia – creată pentru mine şi acum deja a mea –, ca să simt Iubirea lui Dumnezeu ferindu-mă de rău, ca să înțeleg că Tatăl meu Îşi iubeşte Fiul, ca să ştiu că sunt Fiul pe care îl iubeşte Tatăl meu.

2. *Tu, Care m-ai creat în nepăcătoşenie, nu greşeşti în legătură cu ce sunt. [2]Eu am greşit când am crezut că am păcătuit, dar accept Ispăşirea pentru mine însumi. [3]Tată, visul meu ia sfârşit acum. [4]Amin.*

## LECȚIA 338

### Mă afectează numai gândurile mele.

1. Nu e nevoie de altceva ca să ajungă mântuirea la lumea întreagă. [2]Căci, în acest unic gând, fiecare e eliberat, în sfârşit, de toată frica. [3]Fiecare a învățat acum că nimeni nu îl înspăimântă şi că nimic nu îl pune în pericol. [4]Nu are duşmani şi e la adăpost de toate lucrurile externe. [5]Gândurile lui îl pot înspăimânta, dar, întrucât aceste gânduri îi aparțin numai lui, are puterea să le transforme şi să schimbe fiecare gând de frică pe un gând fericit de iubire. [6]S-a răstignit singur. [7]Dar planul lui Dumnezeu este ca preaiubitul Lui Fiu să fie izbăvit.

2. *Planul Tău e sigur, Tată, şi numai al Tău. [2]Toate celelalte planuri vor eşua. [3]Şi voi avea gânduri care mă vor înspăimânta, până învăț că Tu mi-ai dat singurul Gând care mă duce la mântuire. [4]Numai gândurile mele vor eşua şi nu mă vor duce nicăieri. [5]Dar Gândul pe care mi l-ai dat Tu făgăduieşte să mă ducă acasă, căci conține făgăduința Ta față de Fiul Tău.*

## LECȚIA 339

### Voi primi ceea ce cer.

1. Nimeni nu dorește să aibă parte de durere. [2]Dar poate să creadă că durerea e plăcere. [3]Nimeni nu vrea să își evite fericirea. [4]Dar poate să creadă că bucuria este dureroasă, amenințătoare și periculoasă. [5]Fiecare va primi ce cere. [6]Dar poate să nu știe ce vrea, ce stare își dorește. [7]Ce lucru poate atunci să ceară și să îl vrea când îl primește? [8]A cerut ce îl va speria și îi va aduce suferință. [9]Să ne hotărâm astăzi să cerem ce vrem cu adevărat, și numai asta, ca să ne petrecem ziua de astăzi fără frică, fără să confundăm durerea cu bucuria, sau teama cu iubirea.

2. *Tată, aceasta este ziua Ta. [2]Este o zi în care nu vreau să fac nimic de unul singur, decât să aud Vocea Ta în tot ce fac; cerând doar ce îmi oferi Tu, acceptând doar Gândurile pe care le împărtășești cu mine.*

## LECȚIA 340

### Astăzi pot scăpa de suferință.

1. *Tată, Îți mulțumesc pentru ziua de azi și pentru libertatea pe care sunt sigur că o va aduce. [2]Ziua de azi e sfântă, căci astăzi Fiul Tău va fi izbăvit. [3]Suferința lui s-a încheiat. [4]Căci va auzi Vocea Ta îndrumându-l cum să găsească viziunea lui Cristos prin iertare și cum să scape pentru totdeauna de toată suferința. [5]Îți mulțumesc pentru ziua de astăzi, Tată. [6]M-am născut în lumea aceasta doar ca să ajung la această zi și la conținutul ei de bucurie și libertate pentru sfântul Tău Fiu și pentru lumea pe care a făcut-o, care se eliberează azi odată cu el.*

2. Fii bucuros astăzi! [2]Fii bucuros! [3]Căci astăzi nu e loc decât de bucurie și recunoștință. [4]Tatăl nostru Și-a izbăvit astăzi Fiul. [5]Niciunul dintre noi nu va putea rămâne azi nemântuit. [6]Niciunul nu va rămâne în frică și nu va fi niciunul pe care Tatăl să nu îl strângă la El, treaz în Cer, în Inima Iubirii.





### 13. Ce este un miracol?

1. Un miracol este o corecție. [2]El nu creează, nici nu schimbă absolut deloc. [3]Ci doar privește devastarea și amintește minții că tot ce vede este fals. [4]El desface greșeala, dar nu încearcă să treacă dincolo de percepție, nici să depășească funcția iertării. [5]Rămâne, așadar, în limitele timpului. [6]Dar netezește calea pentru revenirea atemporalității și deșteptarea iubirii, căci frica trebuie să dispară în fața blândului remediu pe care îl aduce.
2. Un miracol conține darul harului, căci e dat și primit tot odată. [2]El ilustrează astfel legea adevărului la care lumea nu se supune, pentru că nu reușește să îl înțeleagă absolut deloc. [3]Un miracol inversează percepția care era înainte răsturnată și pune astfel capăt distorsiunilor ciudate care erau manifeste. [4]Acum percepția e deschisă la adevăr. [5]Acum iertarea e percepută ca fiind justificată.
3. Iertarea e locașul miracolelor. [2]Ochii lui Cristos le aduc tuturor celor care privesc cu îndurare și iubire. [3]Percepția e corectată în ochii Lui, și ce a fost menit să blesteme a ajuns să binecuvânteze. [4]Fiecare crin al iertării oferă lumii întregi miracolul tăcut al iubirii. [5]Și fiecare e depus în fața Cuvântului lui Dumnezeu, pe altarul universal închinat Creatorului și creației, în lumina purității desăvârșite și a bucuriei nesfârșite.
4. Miracolul e acceptat mai întâi prin credință, pentru că a-l cere presupune că mintea a fost pregătită să conceapă ce nu poate să vadă și ce nu înțelege. [2]Dar credința își va aduce propriile mărturii să arate că ceea ce stă la baza lui există cu adevărat. [3]În felul acesta, miracolul îți va îndreptăți credința în el și îți va arăta că s-a bazat pe o lume mai reală decât cea pe care ai văzut-o înainte; o lume izbăvită de ce ai crezut că e în ea.
5. Miracolele cad din Cer ca picăturile de ploaie tămăduitoare asupra unei lumi aride și prăfuite, unde făpturi înfometate și însetate vin să moară. [2]Acum au apă. [3]Acum lumea e verde. [4]Și pretutindeni răsar semnele vieții, ca să arate că ce s-a născut nu poate muri niciodată, căci ce are viață are nemurire.

## LECŢIA 341

**Îmi pot ataca doar propria mea nepăcătoşenie,
Şi numai ea mă ocroteşte.**

1. *Tată, Fiul Tău e sfânt. ²Eu sunt cel căruia îi vei surâde cu iubire şi o tandreţe atât de dragă, de profundă şi de liniştită, încât universul Îţi zâmbeşte şi el, şi Îţi împărtăşeşte Sfinţenia. ³Cât suntem de puri, de ocrotiţi, de sfinţi deci noi, care am rămas în Zâmbetul Tău, cu toată Iubirea pe care ne-o acorzi, trăind una cu Tine, în deplină fraternitate şi Paternitate; într-o nepăcătoşenie atât de deplină, încât Domnul Nepăcătoşeniei ne zămisleşte Fiul Său, un univers al Gândului care Îl întregeşte.*

2. Să nu ne atacăm nepăcătoşenia, atunci, căci conţine Cuvântul pe care ni-l adresează Dumnezeu. ²Şi, în blânda ei reflecţie, suntem mântuiţi.

## LECŢIA 342

**Las iertarea să se aştearnă asupra tuturor lucrurilor,
Căci aşa mi se da va iertare.**

1. *Îţi mulţumesc, Tată, pentru planul Tău de-a mă mântui din iadul pe care l-am făcut. ²Acesta nu este real. ³Şi mi-ai dat mijloacele de-a-mi dovedi irealitatea lui. ⁴Cheia este în mâinile mele, şi am ajuns la uşa în spatele căreia stă sfârşitul viselor. ⁵Stau în faţa porţii Cerului, întrebându-mă dacă să intru şi să ajung acasă. ⁶Să nu aştept din nou astăzi. ⁷Să iert toate lucrurile şi să las creaţia să fie aşa cum vrei Tu să fie şi cum este. ⁸Să îmi aduc aminte că sunt Fiul Tău şi, deschizând uşa în sfârşit, să uit iluziile în lumina arzătoare a adevărului, în timp ce îmi revine amintirea Ta.*

2. Frate, iartă-mă acum. ²Vin la tine să te iau cu mine acasă. ³Şi, în timp ce mergem, lumea merge cu noi pe calea ce duce la Dumnezeu.





## LECŢIA 343

**Nu mi se cere să fac un sacrificiu
Ca să găsesc îndurarea şi pacea lui Dumnezeu.**

1. *Încetarea suferinţei nu poate fi o pierdere. ²Darul tuturor lucrurilor nu poate fi decât un câştig. ³Iar Tu nu faci decât să dai. ⁴Nu iei niciodată. ⁵Şi m-ai creat să fiu ca Tine, ca sacrificiul să Ne fie imposibil atât mie, cât şi Ţie. ⁶Şi eu trebuie să dau. ⁷Aşa că toate lucrurile mi se dau în vecii vecilor. ⁸Cum am fost creat, aşa şi rămân. ⁹Fiul Tău nu poate face sacrificii, căci trebuie să fie întreg, având funcţia de-a Te întregi pe Tine. ¹⁰Eu sunt întreg pentru că sunt Fiul Tău. ¹¹Nu pot să pierd, căci nu pot decât să dau, şi totul e al meu de-a pururea.*

2. Îndurarea şi pacea lui Dumnezeu sunt gratuite. ²Mântuirea nu costă. ³E un dar ce trebuie dat şi primit în mod nestingherit. ⁴Iată ce vrem să învăţăm astăzi.

## LECŢIA 344

**Astăzi învăţ legea iubirii:
C e îi dau în dar fratelui meu e darul pe care mi-l fac mie.**

1. *Aceasta este legea Ta, Tată, nu a mea. ²Nu am înţeles ce înseamnă să dau şi m-am gândit să păstrez ce mi-am dorit numai pentru mine. ³Şi, uitându-mă la comoara pe care am crezut că o am, am găsit un loc gol unde nu a fost, nu este şi nu va fi nimic. ⁴Cine poate împărtăşi un vis? ⁵Şi ce îmi poate oferi o iluzie? ⁶Dar cel pe care îl iert îmi va face daruri care întrec valoarea oricărui lucru de pe pământ. ⁷Fraţii mei iertaţi să îmi umple vistieria cu comorile Cerului, singurele care sunt reale. ⁸Aşa se împlineşte legea iubirii. ⁹Şi aşa se scoală Fiul Tău şi se întoarce la Tine.*

2. Cât de aproape suntem unul de altul, în timp ce ne îndreptăm spre Dumnezeu! ²Cât de aproape este El de noi! ³Cât de aproape e sfârşitul visului păcatului şi izbăvirea Fiului lui Dumnezeu!

## LECȚIA 345

**Astăzi ofer numai miracole,**
**Căci vreau să îmi fie înapoiate.**

1. *Tată, un miracol reflectă darurile pe care mi le faci mie, Fiul Tău. ²Și fiecare dar pe care îl fac mi se înapoiază, amintindu-mi că legea iubirii e universală. ³Chiar și aici, aceasta ia o formă pe care o pot recunoaște și o pot vedea funcționând. ⁴Miracolele pe care le dau mi se dau înapoi chiar în forma de care am nevoie să mă ajute la problemele pe care le percep. ⁵Tată, în Cer e altfel, pentru că acolo nu sunt nevoi. ⁶Dar aici, pe pământ, miracolul e mai aproape de darurile Tale decât orice alt dar pe care pot să îl dau. ⁷Așa că lasă-mă să dau astăzi numai acest dar, care – născut din iertare adevărată – luminează calea pe care trebuie să o străbat ca să îmi aduc aminte de Tine.*

2. Pace astăzi tuturor inimilor aflate în căutare. ²Lumina a venit să ofere miracole pentru a binecuvânta lumea obosită. ³Astăzi își va găsi odihna, căci vom oferi ce am primit.

## LECȚIA 346

**Astăzi mă învăluie pacea lui Dumnezeu**
**Și uit de toate, în afară de Iubirea Lui.**

1. *Tată, mă trezesc azi cu miracole care îmi corectează percepția tuturor lucrurilor. ²Așa începe ziua pe care o împărtășesc cu Tine după cum voi împărtăși și veșnicia, căci timpul s-a dat deoparte azi. ³Nu caut lucrurile timpului, așa că nu le voi vedea. ⁴Ce caut azi transcende toate legile timpului și lucrurile percepute în timp. ⁵Vreau să uit de toate, în afară de Iubirea Ta. ⁶Vreau să rămân în Tine și să nu cunosc alte legi decât Propria Ta lege a iubirii. ⁷Și vreau să găsesc pacea pe care ai creat-o pentru Fiul Tău, uitând de toate jucăriile prostești pe care le-am făcut, văzând slava Ta și a mea.*

2. Iar, când se lasă astăzi seara, nu ne vom aduce aminte decât de pacea lui Dumnezeu. ²Căci vom învăța azi că pacea e a noastră, când uităm de toate, în afară de Iubirea Ta.





## LECȚIA 347

**Mânia vine precis din judecată. Judecata este**
**Arma pe care vreau să o folosesc împotriva mea,**
**Să țin miracolul departe de mine.**

1. *Tată, vreau ce merge împotriva voii mele și nu vreau ce e voia mea să am. ²Îndreaptă-mi mintea, Tată. ³E bolnavă. ⁴Dar Tu ai oferit libertate, așa că aleg să revendic astăzi darul Tău. ⁵Așa dau toată judecata Celui pe Care mi L-ai dat să judece pentru mine. ⁶El vede ce văd eu; și totuși, cunoaște adevărul. ⁷Vede durerea; și totuși, înțelege că nu este reală, și în înțelegerea Lui e gata vindecată. ⁸El dă miracolele pe care visele mele vor să le ascundă de conștiența mea. ⁹Să judece El astăzi. ¹⁰Eu nu îmi cunosc voia, dar El e sigur că ea este a Ta. ¹¹Și tot El va vorbi pentru mine și va chema miracolele Tale să vină la mine.*

2. Ascultă astăzi. ²Stai foarte liniștit și ascultă blânda Voce pentru Dumnezeu încredințându-te că El te-a judecat și declarat Fiul pe care îl iubește.

## LECȚIA 348

**Nu am niciun motiv de mânie sau de teamă,**
**Căci Tu ești peste tot în jurul meu. Și, pentru fiecare nevoie**
**Pe care o percep, harul Tău îmi este de ajuns.**

1. *Tată, să îmi aduc aminte că ești aici și că nu sunt singur. ²Peste tot în jurul meu este Iubirea eternă. ³Nu am motiv decât de pacea deplină și bucuria desăvârșită pe care le împărtășesc cu Tine. ⁴Ce nevoie am de mânie sau de frică? ⁵Peste tot în jurul meu e siguranță desăvârșită. ⁶Pot oare să mă tem, când mă însoțește veșnica Ta făgăduință? ⁷Peste tot în jurul meu e nepăcătoșenie desăvârșită. ⁸De ce aș putea să mă tem, când Tu m-ai creat într-o sfințenie la fel de desăvârșită ca a Ta?*

2. Harul lui Dumnezeu ne este de ajuns în tot ce vrea El să facem. ²Și numai asta alegem să fie voia noastră și a Lui, deopotrivă.

## LECŢIA 349

**Astăzi las viziunea lui Cristos să vadă
Toate lucrurile pentru mine şi să nu le judece, ci să dea
În schimb fiecăruia în parte câte un miracol de iubire.**

1. *Aşa vreau să eliberez toate lucrurile pe care le văd şi le dau libertatea pe care o caut. [2]Căci aşa mă supun legii iubirii, şi dau ce vreau să găsesc şi să îmi însuşesc. [3]Mi se va da lucrul acesta, pentru că l-am ales ca dar pe care vreau să îl dau. [4]Tată, darurile Tale sunt ale mele. [5]Fiecare dar pe care îl accept îmi dă un miracol de dat mai departe. [6]Şi, dând aşa cum vreau să primesc, învăţ că miracolele Tale tămăduitoare îmi aparţin.*

2. Tatăl nostru ştie de ce avem nevoie. [2]El ne dă harul de-a ne satisface toate nevoile. [3]Aşa că ne punem încrederea în El să ne trimită miracole pentru a binecuvânta lumea şi a ne vindeca minţile în timp ce ne întoarcem la El.

## LECŢIA 350

**Miracolele reflectă veşnica Iubire a lui Dumnezeu.
Să le oferi înseamnă să îţi aduci aminte de El
Şi, prin amintirea Lui, să mântuieşti lumea.**

1. *Ce iertăm devine o parte din noi, în felul în care ne percepem noi. [2]În felul în care l-ai creat Tu, Fiul lui Dumnezeu încorporează în el lucrurile toate. [3]Amintirea Ta depinde de iertarea lui. [4]Ce este el rămâne neafectat de gândurile lui. [5]Dar ce vede el e consecinţa lor directă. [6]De aceea, Tată, vreau să apelez la Tine. [7]Numai amintirea Ta mă va elibera. [8]Şi numai iertarea mea mă învaţă să las să îmi revină amintirea Ta şi să o dau cu recunoştinţă lumii.*

2. Adunând miracole de la El, vom fi recunoscători într-adevăr. [2]Căci, aducându-ne aminte de El, Fiul Lui ni se va reda în realitatea Iubirii.





## 14. Ce sunt eu?

1. *Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, complet, vindecat şi întreg, strălucind în reflecţia Iubirii Sale. [2]În mine, creaţia Lui e sfinţită şi i s-a garantat viaţă veşnică. [3]În mine, iubirea e desăvârşită, frica e cu neputinţă şi bucuria stabilită fără opus. [4]Sunt sfântul locaş unde Dumnezeu Însuşi e acasă. [5]Sunt Cerul în care stă Iubirea Lui. [6]Sunt Însăşi sfânta Lui Nepăcătoşenie, căci în puritatea mea stă a Lui.*

2. Utilitatea cuvintelor ne este acuma pe sfârşite. [2]Dar, în ultimele zile ale anului acesta pe care I l-am închinat lui Dumnezeu – împreună, tu şi eu –, am găsit un singur scop pe care l-am împărtăşit. [3]În felul acesta te-ai unit cu mine, aşa că eşti şi tu ce sunt şi eu. [4]Adevărul despre ce suntem nu poate fi exprimat sau descris prin cuvinte. [5]Dar ne putem realiza funcţia aici, iar cuvintele pot vorbi despre asta şi o pot preda, deopotrivă, dacă exemplificăm cuvintele în noi.
3. Noi suntem aducătorii mântuirii. [2]Ne acceptăm rolul de mântuitori ai lumii, izbăvită prin iertarea noastră conjugată. [3]Şi acest dar al nostru ni se dă nouă prin urmare. [4]Îl considerăm pe fiecare frate şi percepem totul blând şi bun. [5]Nu căutăm o funcţie dincolo de poarta Cerului. [6]Cunoaşterea va reveni când ne vom îndeplini rolul. [7]Ne preocupă doar să primim adevărul cum se cuvine.
4. Ai noştri sunt ochii prin care viziunea lui Cristos vede o lume izbăvită de toate gândurile păcatului. [2]Ale noastre sunt urechile care aud Vocea pentru Dumnezeu proclamând lipsa de păcat a lumii. [3]Ale noastre sunt minţile ce se unesc în timp ce binecuvântăm lumea. [4]Şi, din unitatea pe care am dobândit-o, ne chemăm toţi fraţii, cerându-le să ne împărtăşească pacea şi să ne desăvârşească bucuria.
5. Noi suntem sfinţii mesageri ai lui Dumnezeu care vorbesc pentru El şi, purtându-I Cuvântul la toţi cei pe care ni i-a trimis, învăţăm că e scris în inimile noastre. [2]În felul acesta, minţile noastre se răzgândesc în privinţa scopului pentru care am venit şi în slujba căruia urmărim să ne punem. [3]Îi aducem veşti îmbucurătoare Fiului lui Dumnezeu, care a crezut că suferă. [4]Acum e izbăvit. [5]Şi, văzând poarta Cerului larg deschisă în faţa lui, va intra şi va dispărea în Inima lui Dumnezeu.

## LECŢIA 351

**Fratele meu nepăcătos e călăuza mea spre pace.**
**Fratele meu păcătos e călăuza mea spre durere.**
**Şi îl voi vedea pe cel pe care aleg să îl văd.**

1. *Cine e fratele meu, dacă nu sfântul Tău Fiu? ²Şi, dacă îl văd păcătos, mă proclam pe mine un păcătos, şi nu un Fiu al lui Dumnezeu; singur şi fără prieteni într-o lume înfricoşătoare. ³Dar această percepţie este o alegere pe care o fac şi la care pot să renunţ. ⁴Îmi pot vedea fratele şi nepăcătos, ca sfânt Fiu al Tău. ⁵Şi, cu această alegere, îmi văd nepăcătoşenia, veşnicul meu Mângâietor şi Prieten alături de mine, şi calea mea sigură şi clară. ⁶Alege Tu, atunci, în locul meu, Tată, prin Vocea Ta. ⁷Căci numai El emite judecăţi în Numele Tău.*

## LECŢIA 352

**Judecata şi iubirea sunt opuşi. Dintr-una**
**Vin toate necazurile lumii. Dar din**
**Cealaltă vine pacea lui Dumnezeu Însuşi.**

1. *Iertarea vede doar nepăcătoşenie, şi nu judecă. ²Prin asta ajung la Tine. ³Judecata mă va lega la ochi şi mă va face orb. ⁴Iubirea însă, reflectată aici în iertare, îmi aminteşte că mi-ai dat o cale de-a regăsi pacea Ta. ⁵Sunt izbăvit când aleg să urmez această cale. ⁶Nu m-ai lăsat nemângâiat. ⁷Am în mine atât amintirea Ta, cât şi a Celui Care mă duce la ea. ⁸Tată, vreau astăzi să Îţi aud Vocea şi să Îţi găsesc pacea. ⁹Căci vreau să îmi iubesc Identitatea şi să găsesc în Ea amintirea Ta.*





## LECŢIA 353

**Ochii mei, limba mea, mâinile mele, picioarele mele**
**Au azi un singur scop: să I se dea spre folosinţă lui Cristos,**
**Să binecuvânteze lumea cu miracole.**

1. *Tată, Îi dau astăzi lui Cristos tot ce e al meu, să Îi fie de folos în orice fel va servi cel mai bine scopului pe care îl împărtăşesc cu El. ²Nimic nu e numai al meu, căci El şi eu suntem uniţi în scop. ³În felul acesta, învăţarea a ajuns aproape la finalul care i s-a stabilit. ⁴O vreme, lucrez cu El la scopul Lui. ⁵Apoi mă pierd în Identitatea mea şi recunosc că Cristos nu e decât Sinele meu.*

## LECŢIA 354

**Stăm împreună, Cristos şi eu, în pace**
**Şi certitudinea finalităţii. Şi în El**
**E Creatorul Lui, aşa cum El este în mine.**

1. *Unitatea mea cu Cristos mă declară Fiul Tău, mai presus de atingerea timpului şi întru totul liber de orice lege care nu este a Ta. ²Nu am alt sine decât Cristosul din mine. ³Nu am alt scop decât al Lui. ⁴Iar El este ca Tatăl Lui. ⁵De aceea, trebuie să fiu una şi cu Tine, şi cu El. ⁶Căci cine e Cristos, dacă nu Fiul Tău aşa cum L-ai creat? ⁷Şi ce sunt eu, dacă nu Cristosul din mine?*

## LECȚIA 355

**Toată pacea și bucuria și toate miracolele pe care le voi da
Nu vor avea sfârșit când voi accepta
Cuvântul lui Dumnezeu. De ce nu aș face-o astăzi?**

1. *De ce să mai aștept, Tată, să am parte de bucuria pe care mi-ai făgăduit-o? [2]Căci Te vei ține de Cuvântul pe care i l-ai dat Fiului Tău în exil. [3]Sunt sigur că comoara mea mă așteaptă și că nu trebuie decât să îmi întind mâna ca să o găsesc. [4]Degetele mele o ating chiar acum. [5]E foarte aproape. [6]Nu trebuie să mai aștept nicio clipită să fiu în pace de-a pururi. [7]Pe Tine Te aleg, și Identitatea mea odată cu Tine. [8]Fiul Tău vrea să fie El Însuși și să Te știe de Tată și de Creator, și de Iubirea lui.*

## LECȚIA 356

**Boala nu e decât un alt nume pentru păcat.
Vindecarea nu e decât un alt nume pentru Dumnezeu.
Miracolul este, așadar, o chemare adresată Lui.**

1. *Tată, ai făgăduit că nu vei pregeta să răspunzi la orice chemare pe care Ți-ar adresa-o Fiul Tău. [2]Nu contează unde se găsește, care pare să fie problema lui, nici ce crede că a devenit. [3]El este Fiul Tău și îi vei răspunde. [4]Miracolul reflectă Iubirea Ta și, în felul acesta, îi răspunde. [5]Numele Tău înlocuiește fiecare gând de păcat, iar cine e nepăcătos nu poate să aibă parte de durere. [6]Numele Tău îi răspunde Fiului Tău, deoarece a invoca Numele Tău înseamnă pur și simplu a-l invoca pe-al lui.*





## LECȚIA 357

**Adevărul răspunde la fiecare chemare pe care I-o adresăm lui
Dumnezeu, Răspunzând mai întâi cu miracole și apoi
Revenind la noi pentru a fi el însuși.**

1. *Iertarea, reflecția adevărului, îmi spune cum să ofer miracole și cum să scap astfel din închisoarea în care cred că trăiesc. [2]Sfântul Tău Fiu mi-e arătat, mai întâi în fratele meu, apoi în mine. [3]Vocea Ta mă instruiește cu răbdare să Îți aud Cuvântul și să dau cum primesc. [4]Și, privindu-Ți astăzi Fiul, Îți aud Vocea instruindu-mă cum să găsesc calea ce duce la Tine, după cum ai stabilit Tu să fie această cale:*

*[5]„Vezi nepăcătoșenia lui, și fii vindecat".*

## LECȚIA 358

**Nicio chemare adresată lui Dumnezeu nu poate rămâne neauzită
Sau fără răspuns. Și de un lucru pot fi sigur:
Răspunsul Lui e cel pe care îl vreau cu adevărat.**

1. *Doar tu, Care îți aduci aminte ce sunt de fapt Îți amintești ce vreau de fapt. [2]Tu vorbești pentru Dumnezeu, așa că vorbești pentru mine. [3]Și ce îmi dai vine chiar de la Dumnezeu. [4]Vocea Ta, Tată, este deci și a mea, și tot ce vreau e ce îmi oferi Tu, exact în forma pe care o alegi să îmi parvină. [5]Să îmi amintesc tot ce nu cunosc și să îmi tacă vocea, amintindu-mi. [6]Dar să nu uit de Iubirea și de grija Ta, rămânând mereu conștient de făgăduința pe care i-ai făcut-o Fiului Tău. [7]Să nu uit că sinele meu nu e nimic, dar că Sinele meu este totul.*

## LECŢIA 359

**Răspunsul lui Dumnezeu e o formă de pace. Toată durerea
E vindecată, toată nefericirea e înlocuită cu bucurie.
Toate uşile închisorii se deschid. Şi se înţelege că tot păcatul
Nu e decât o greşeală.**

1. *Tată, astăzi Îţi vom ierta lumea şi vom lăsa creaţia să fie a Ta. [2]Am înţeles greşit toate lucrurile. [3]Dar nu am făcut nişte păcătoşi din sfinţii Fii ai lui Dumnezeu. [4]Ce ai creat Tu fără păcat rămâne aşa în vecii vecilor. [5]Aşa suntem. [6]Şi ne bucurăm să învăţăm că am făcut greşeli care nu au efecte reale asupra noastră. [7]Păcatul este imposibil şi, pe temeiul acestui fapt, iertarea stă pe o bază certă, mai solidă decât lumea de umbre pe care o vedem. [8]Ajută-ne să iertăm, căci vrem să fim izbăviţi. [9]Ajută-ne să iertăm, căci vrem să fim în pace.*

## LECŢIA 360

**Pace mie, sfânt Fiu al lui Dumnezeu.
Pace fratelui meu, care e una cu mine.
Prin noi, să fie binecuvântată cu pace lumea întreagă.**

1. *Tată, pacea Ta vreau să o dau, primind-o de la Tine. [2]Sunt Fiul Tău, veşnic exact aşa cum m-ai creat, căci Marile Raze rămân de-a pururi liniştite şi netulburate în mine. [3]Vreau să ajung la ele cu linişte şi certitudine, căci certitudinea nu poate fi găsită altundeva. [4]Pace mie şi pace lumii întregi. [5]În sfinţenie am fost creaţi şi în sfinţenie rămânem. [6]Fiul Tău Ţi se aseamănă în privinţa desăvârşitei lui nepăcătoşenii. [7]Şi, cu acest gând, spunem bucuroşi „Amin".*





## LECŢII FINALE

### Introducere

1. Vom lăsa ultimele noastre lecţii cât mai libere de cuvinte. [2]Le folosim doar la începutul intervalului practic şi doar pentru a ne aminti că urmărim să trecem dincolo de ele. [3]Să recurgem la Cel Care deschide calea şi ne asigură paşii. [4]Lui Îi lăsăm aceste lecţii, după cum tot Lui Îi încredinţăm vieţile noastre de aici încolo. [5]Căci nu dorim să revenim la credinţa în păcat care a făcut lumea să pară urâtă şi nesigură, agresivă şi distructivă, periculoasă în toate privinţele şi înşelătoare dincolo de toată speranţa încrederii şi de putinţa de-a scăpa de durere.
2. Calea Lui e singura cale de-a găsi pacea pe care ne-a dat-o Dumnezeu. [2]Calea Lui e cea pe care trebuie să o străbată fiecare în final, pentru că acesta e finalul stabilit de Dumnezeu. [3]În visul timpului, el pare foarte departe. [4]Şi totuşi, în adevăr, este deja aici, slujindu-ne deja drept călăuză binevoitoare pe calea pe care o avem de parcurs. [5]Să urmăm împreună calea pe care ne-o indică adevărul. [6]Şi să le fim conducători numeroşilor noştri fraţi care caută calea, dar nu o găsesc.
3. Să ne dedicăm minţile acestui scop, punându-ne toate gândurile în slujba funcţiei mântuirii. [2]Ni s-a dat obiectivul de-a ierta lumea. [3]E ţelul pe care ni l-a dat Dumnezeu. [4]Căutăm finalul Lui la vis, nu pe al nostru. [5]Căci tot ce iertăm nu vom putea să nu recunoaştem ca parte din Dumnezeu Însuşi. [6]Aşa ni se redă amintirea Lui, întreagă şi în întregime.
4. E funcţia noastră să ne aducem aminte de El pe pământ, după cum ne e dat să Îl întregim în realitate. [2]Să nu uităm, aşadar, că obiectivul nostru e împărtăşit, căci tocmai această aducere aminte conţine amintirea lui Dumnezeu, şi arată calea spre El şi spre Cerul păcii Sale. [3]Oare să nu ne iertăm, atunci, fratele, care ne poate oferi acest lucru? [4]El este calea, adevărul şi viaţa care ne arată calea. [5]În el stă mântuirea, oferită nouă prin iertarea noastră, acordată lui.
5. Nu vom încheia anul acesta fără darul pe care l-a făgăduit Tatăl nostru sfântului Său Fiu. [2]Suntem iertaţi acum. [3]Şi suntem mântuiţi de toată mânia care am crezut că Îi aparţine lui Dumnezeu şi care am aflat că e un vis. [4]Suntem redaţi sănătăţii mintale, în care înţelegem că mânia e dementă, că atacul e nebun, şi răzbunarea e doar o fantezie prostească. [5]Am fost mântuiţi de urgie pentru că am învăţat că am înţeles greşit. [6]Nimic mai mult de atât. [7]Se supără oare un tată pentru că fiul lui nu a reuşit să înţeleagă adevărul?

6. Venim cu sinceritate la Dumnezeu și Îi spunem că nu am înțeles, și Îi cerem să ne ajute să Îi învățăm lecțiile, prin Vocea Propriului Său Profesor. [2]Oare Și-ar lovi El Fiul? [3]Sau S-ar grăbi să îi răspundă și să îi spună: „Acesta este Fiul Meu și tot ce am este al lui"? [4]Fii sigur că așa o să răspundă, căci acestea sunt Propriile Lui cuvinte adresate ție. [5]Și mai mult de atât nimeni nu poate să aibă, căci în cuvintele acestea e tot ce este, și tot ce va fi de-a lungul timpului și în veșnicie.

## LECȚIILE 361 - 365

**Această clipă sfântă vreau să Ți-o dau Ție.**
**Preia Tu conducerea. Căci vreau să Te urmez,**
**Sigur că îndrumarea Ta îmi aduce pace.**

1. Și, dacă am nevoie de un cuvânt de ajutor, El mi-l va da. [2]Dacă am nevoie de un gând, mi-l va da și pe acesta. [3]Iar, dacă am nevoie doar de liniște și de o minte senină și deschisă, acestea sunt darurile pe care le voi primi de la El. [4]Lui Îi revine conducerea, la cerința mea. [5]Și mă va auzi și îmi va răspunde, pentru că vorbește pentru Dumnezeu Tatăl meu și sfântul Său Fiu.





## EPILOG

1. Cursul acesta e un început, nu un sfârșit. [2]Prietenul tău merge cu tine. [3]Nu ești singur. [4]Niciunul dintre cei ce Îl cheamă într-ajutor nu poate să cheme în zadar. [5]Indiferent ce te supără, fii sigur că El are răspunsul și ți-l va da bucuros, dacă recurgi la El și I-l ceri. [6]Nu va refuza să îți dea toate răspunsurile de care ai nevoie pentru orice pare să te supere. [7]El știe cum se rezolvă toate problemele și cum se risipesc toate îndoielile. [8]Certitudinea Lui este a ta. [9]Nu trebuie decât să I-o ceri și ți se va da.
2. E la fel de sigur că vei ajunge acasă pe cât e de sigur făgașul pe care și-l croiește soarele înainte de-a răsări, după ce a apus și în orele crepusculare dintre apus și răsărit. [2]De fapt, făgașul tău e și mai sigur. [3]Căci nu poate fi posibil să schimbi cursul celor pe care Dumnezeu i-a chemat la El. [4]De aceea, ascultă de voia ta și urmează-L pe Cel pe Care L-ai acceptat să fie vocea ta, să spună ce vrei cu adevărat și de ce anume ai nevoie. [5]A Lui e Vocea pentru Dumnezeu, și totodată și a ta. [6]Așa că El vorbește despre libertate și despre adevăr.
3. Nu ți se mai trasează lecții concrete, pentru că nu mai e nevoie de ele. [2]De aici înainte, să nu asculți decât Vocea pentru Dumnezeu și pentru Sinele tău când te retragi din lume, să cauți în schimb realitatea. [3]El îți va dirija eforturile, spunându-ți exact ce să faci, cum să îți dirijezi mintea și când să vii în liniște la El, cerându-I îndrumarea sigură și Cuvântul cert. [4]Al Lui este Cuvântul pe care ți l-a dat Dumnezeu. [5]Al Lui este Cuvântul pe care l-ai ales să fie al tău.
4. Și acum te pun în mâinile Lui, să fii credinciosul Lui urmaș, iar El să fie Călăuza ta prin toate dificultățile și prin toată durerea pe care o vei considera vreodată reală. [2]El nu îți va da plăceri trecătoare, căci dă doar ce e bun și veșnic. [3]Lasă-L să te pregătească în continuare. [4]Ți-a câștigat încrederea vorbindu-ți zilnic de Tatăl, fratele și Sinele tău. [5]Va continua. [6]Acum mergi cu El, ca El de încrezător că știi încotro să te îndrepți, ca El de sigur de felul în care trebuie să înaintezi, ca El de convins de scop și de sosirea ta cu bine în final.
5. Deznodământul este sigur, iar mijloacele sunt sigure și ele. [2]La asta zicem „Amin". [3]Ți se va spune întocmai ce voiește pentru tine Dumnezeu de fiecare dată când ai de făcut o alegere. [4]Iar El va vorbi pentru Dumnezeu și pentru Sinele tău, încredințându-Se astfel că iadul nu te va revendica și că fiecare alegere pe care o faci îți aduce tot mai aproape Cerul. [5]De acum înainte mergem cu El și apelăm la El pentru călăuzire, pentru pace și o îndrumare sigură. [6]Bucuria ne însoțește la drum. [7]Căci ne îndreptăm spre casă, spre o ușă deschisă pe care Dumnezeu a ținut-o neînchisă, să ne primească.

6. Îi încredințăm Lui căile noastre și spunem „Amin". [2]În pace vom continua să mergem pe calea Lui și Îi vom încredința Lui lucrurile toate. [3]Îi așteptăm cu încredere răspunsurile, așa cum cerem Voia Lui în tot ce facem. [4]El îl iubește pe Fiul lui Dumnezeu cum vrem să îl iubim și noi. [5]Și ne învață cum să îl vedem cu ochii Lui și să îl iubim cum îl iubește El. [6]Nu mergi de unul singur. [7]Îngerii lui Dumnezeu plutesc pe aproape și peste tot în jurul tău. [8]Iubirea Lui te învăluie și poți fi sigur de un lucru: nu te voi lăsa nemângâiat niciodată.